

සංයුක්තනිකාය සභාචාරිග්ග-අට්ඨකථා

ධම්මවිචය

පටුන

ගන්ථාරම්භකථා.....	1
1. දෙවතාසංයුත්තං.....	2
1. නළවග්ගො	2
1. ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා	2
2. නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා	17
3. උපනීයසුත්තවණ්ණනා	18
4. අච්චෙන්තිසුත්තවණ්ණනා	19
5. කතිජින්නසුත්තවණ්ණනා.....	19
6. ජාගරසුත්තවණ්ණනා	20
7. අප්පට්ඨිදිතසුත්තවණ්ණනා.....	20
8. සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා.....	21
9. මානකාමසුත්තවණ්ණනා	21
10. අරඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා	22
2. නන්දනවග්ගො.....	24
1. නන්දනසුත්තවණ්ණනා.....	24
2. නන්දතිසුත්තවණ්ණනා	25
3. නත්ථිපුත්තසමසුත්තවණ්ණනා.....	27
4. ඛත්තියසුත්තවණ්ණනා	27
5. සණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා.....	28
6. නිද්දානන්දීසුත්තවණ්ණනා.....	29
7. දුක්කරසුත්තවණ්ණනා	29
8. හිරිසුත්තවණ්ණනා.....	30
9. කුටිකාසුත්තවණ්ණනා	31
10. සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා	31
3. සත්තිවග්ගො	40
1. සත්තිසුත්තවණ්ණනා.....	40
2. ඵ්භසතිසුත්තවණ්ණනා	40

3. ජටාසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	41
4. මනෝනිවාසසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	42
5. අරහත්තසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	42
6. පච්ඡෙදනසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	43
7. සරසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	43
8. මහද්ධනසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	43
9. චතුර්වකසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	44
10. එකිනෙකසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	44
4. සතලේලපකාශිකවග්ගේ.....	45
1. සබ්බසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	45
2. මච්ඡරිසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	48
3. සාධුසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	50
4. නසන්තිසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	51
5. උප්පාදාසසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	52
6. සද්ධාසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	54
7. සමයසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	55
8. සකලිකසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	63
9. පටමපච්ඡන්තධිතුසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	66
10. දුතියපච්ඡන්තධිතුසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	66
5. ආදිත්තවග්ගේ.....	67
1. ආදිත්තසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	67
2. කිංදදසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	67
3. අත්තසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	68
4. එකමුලසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	69
5. අනොමසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	69
6. අච්ඡරාසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	69
7. වනරොපසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	72
8. ජෙනවනසුත්තවග්ගේ ඡායා.....	72

9. මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා.....	73
10. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා.....	74
6. ජරාවග්ගො.....	74
1. ජරාසුත්තවණ්ණනා.....	74
2. අජරසාසුත්තවණ්ණනා.....	75
3. මිත්තසුත්තවණ්ණනා.....	75
4. වත්ථුසුත්තවණ්ණනා.....	76
5-7. පඨමජනසුත්තාදිවණ්ණනා.....	76
8. උප්පට්ඨසුත්තවණ්ණනා.....	76
9. දුතියසුත්තවණ්ණනා.....	76
10. කච්ඡසුත්තවණ්ණනා.....	76
7. අද්ධවග්ගො.....	77
1. නාමසුත්තවණ්ණනා.....	77
2-3. විත්තසුත්තාදිවණ්ණනා.....	77
4-5. සංයොජනසුත්තාදිවණ්ණනා.....	77
6. අත්තහතසුත්තවණ්ණනා.....	77
7-9. උඬ්ඨිතසුත්තාදිවණ්ණනා.....	77
10. ලොකසුත්තවණ්ණනා.....	78
8. ඡෙත්වාවග්ගො.....	78
1. ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා.....	78
2. රට්ඨසුත්තවණ්ණනා.....	78
3. විත්තසුත්තවණ්ණනා.....	79
4. වුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා.....	79
5. භීතාසුත්තවණ්ණනා.....	80
6. නජීරතිසුත්තවණ්ණනා.....	81
7. ඉස්සරියසුත්තවණ්ණනා.....	81
8. කාමසුත්තවණ්ණනා.....	81
9. පාටෙය්‍යාසුත්තවණ්ණනා.....	82

10. පඨජොතසුත්තවග්ගණනා.....	82
11. අරණසුත්තවග්ගණනා.....	82
2. දෙවසුත්තසංයුත්තං	83
1. පඨමවග්ගො.....	83
1. පඨමකස්සපසුත්තවග්ගණනා.....	83
2. දුතියකස්සපසුත්තවග්ගණනා	84
3-4. මාසසුත්තාදිවග්ගණනා	84
6. කාමදසුත්තවග්ගණනා.....	85
8. තායනසුත්තවග්ගණනා	86
9. චන්දිමසුත්තවග්ගණනා	86
10. සූරියසුත්තවග්ගණනා	87
2. අනාථපිණ්ඩිකවග්ගො.....	87
1. චන්දිමසසුත්තවග්ගණනා	87
2. වෙණ්ඩුසුත්තවග්ගණනා.....	88
3. දීඝලට්ඨිසුත්තවග්ගණනා.....	88
4. නන්දනසුත්තවග්ගණනා.....	88
5-6. චන්දනසුත්තාදිවග්ගණනා	88
7. සුමුග්ගසුත්තවග්ගණනා.....	89
8-10. කකුධසුත්තාදිවග්ගණනා.....	90
3. නානාතිත්ථියවග්ගො	90
1-2. සිවසුත්තාදිවග්ගණනා.....	90
3-4. සෙරීසුත්තාදිවග්ගණනා.....	91
5. ජන්තුසුත්තවග්ගණනා.....	91
6. රොහිතස්සසුත්තවග්ගණනා.....	93
9. සුසිමසුත්තවග්ගණනා	94
10. නානාතිත්ථියසාවකසුත්තවග්ගණනා.....	100
3. කොසලසංයුත්තං.....	103
1. පඨමවග්ගො.....	103

1. දභරසුත්තවණ්ණනා	103
2. පුරිසසුත්තවණ්ණනා	109
3. ජරාමරණසුත්තවණ්ණනා	109
4. පියසුත්තවණ්ණනා	110
5. අත්තරක්ඛිතසුත්තවණ්ණනා	110
6. අප්පකසුත්තවණ්ණනා	111
7. අඛිකරණසුත්තවණ්ණනා	111
8. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා	111
9. යඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා	112
10. බන්ධනසුත්තවණ්ණනා	116
2. දුතියවග්ගො	117
1. සත්තජට්ඨසුත්තවණ්ණනා	117
2. පඤ්චරාජසුත්තවණ්ණනා	119
3. දොණපාකසුත්තවණ්ණනා	121
4. පයමසඬගාමසුත්තවණ්ණනා	122
5. දුතියසඬගාමසුත්තවණ්ණනා	122
6. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා	123
7. අප්පමාදසුත්තවණ්ණනා	123
8. කලායාණමිත්තසුත්තවණ්ණනා	124
9. පයමඅපුත්තකසුත්තවණ්ණනා	126
10. දුතියඅපුත්තකසුත්තවණ්ණනා	127
3. තතියවග්ගො	129
1. පුග්ගලසුත්තවණ්ණනා	129
2. අයයිකාසුත්තවණ්ණනා	130
4. ඉස්සත්තසුත්තවණ්ණනා	130
5. පබ්බතූපමසුත්තවණ්ණනා	132
4. මාරසංයුත්තං	135
1. පයමවග්ගො	135

1. තපොකම්මසුත්තවග්ගේ ණනා	135
2. හත්ථීරාජවග්ගේ ණසුත්තවග්ගේ ණනා.....	136
3. සුභසුත්තවග්ගේ ණනා	136
4. පට්මමාරපාසසුත්තවග්ගේ ණනා	136
5. දුතියමාරපාසසුත්තවග්ගේ ණනා	137
6. සජ්ජසුත්තවග්ගේ ණනා	138
7. සුප්පසුත්තවග්ගේ ණනා	139
8. නන්දනිසුත්තවග්ගේ ණනා	140
9. පට්මආයුසුත්තවග්ගේ ණනා.....	140
10. දුතියආයුසුත්තවග්ගේ ණනා	140
2. දුතියවග්ගො	140
1. පාසාණසුත්තවග්ගේ ණනා	140
2. කින්තුසිහසුත්තවග්ගේ ණනා	140
3. සකලිකසුත්තවග්ගේ ණනා	141
4. පතිරූපසුත්තවග්ගේ ණනා	141
5. මානසසුත්තවග්ගේ ණනා.....	141
6. පත්තසුත්තවග්ගේ ණනා	141
7. ඡළස්සායතනසුත්තවග්ගේ ණනා	142
8. පිණ්ඩසුත්තවග්ගේ ණනා	142
9. කස්සකසුත්තවග්ගේ ණනා.....	143
10. රජ්ජසුත්තවග්ගේ ණනා	144
3. තතියවග්ගො	145
1. සම්බ්‍රලසුත්තවග්ගේ ණනා	145
2. සම්ඳ්ධිසුත්තවග්ගේ ණනා	145
3. ගොධිකසුත්තවග්ගේ ණනා	146
4. සත්තවස්සානුබන්ධසුත්තවග්ගේ ණනා	147
5. මාරධිතුසුත්තවග්ගේ ණනා.....	149
5. භික්ඛුනීසංයුත්තං	151

1. ආලවිකාසුත්තවග්ගණනා	151
2. සොමාසුත්තවග්ගණනා	151
3. කිසාගොතමීසුත්තවග්ගණනා	151
4. විජයාසුත්තවග්ගණනා.....	152
5. උප්පලවග්ගණනාසුත්තවග්ගණනා	153
6. වාලාසුත්තවග්ගණනා.....	153
7. උපවාලාසුත්තවග්ගණනා	153
8. සීසුපවාලාසුත්තවග්ගණනා	153
9. සෙලාසුත්තවග්ගණනා	154
10. වජීරාසුත්තවග්ගණනා	154
6. බ්‍රහ්මසංයුත්තං	155
1. පඨමවග්ගො	155
1. බ්‍රහ්මායාවනසුත්තවග්ගණනා.....	155
2. ගාරවසුත්තවග්ගණනා	161
3. ධර්මදෙවසුත්තවග්ගණනා.....	162
4. ඛකබ්‍රහ්මසුත්තවග්ගණනා.....	165
5. අඤ්ඤතරබ්‍රහ්මසුත්තවග්ගණනා	169
6. බ්‍රහ්මලොකසුත්තවග්ගණනා.....	170
7. කොකාලිකසුත්තවග්ගණනා	170
8. කතමොදකතිස්සසුත්තවග්ගණනා.....	171
9. තුරුබ්‍රහ්මසුත්තවග්ගණනා	171
10. කොකාලිකසුත්තවග්ගණනා	172
2. දුතියවග්ගො	174
1. සනඬිකුමාරසුත්තවග්ගණනා	174
2. දෙවදත්තසුත්තවග්ගණනා	175
3. අන්ධකචින්දසුත්තවග්ගණනා	175
4. අරුණවතීසුත්තවග්ගණනා	176
5. පරිනිබ්බානසුත්තවග්ගණනා.....	177

7. බ්‍රාහ්මණසංයුත්තං	180
1. අරහන්තවග්ගො	180
1. ධනඤ්ජානීසුත්තවණ්ණනා	180
2. අක්කොසසුත්තවණ්ණනා	182
3. අසුරින්දකසුත්තවණ්ණනා	183
4. බිලඬිගිකසුත්තවණ්ණනා	183
5. අහිංසකසුත්තවණ්ණනා	183
6. ජට්ඨාසුත්තවණ්ණනා	184
7. සුද්ධිකසුත්තවණ්ණනා	184
8. අග්ගිකසුත්තවණ්ණනා	184
9. සුන්දරිකසුත්තවණ්ණනා	186
10. බහුධීතරසුත්තවණ්ණනා	190
2. උපාසකවග්ගො	193
1. කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා	193
2. උදයසුත්තවණ්ණනා	204
3. දෙවහිතසුත්තවණ්ණනා	206
4. මහාසාලසුත්තවණ්ණනා	207
5. මානත්ථද්ධසුත්තවණ්ණනා	210
6. පච්චනීකසුත්තවණ්ණනා	211
7. නවකම්මිකසුත්තවණ්ණනා	211
8. කට්ඨභාරසුත්තවණ්ණනා	211
9. මාතුපොසකසුත්තවණ්ණනා	212
10. හික්ඛකසුත්තවණ්ණනා	212
11. සඬගාරවසුත්තවණ්ණනා	212
12. බොමදුස්සසුත්තවණ්ණනා	213
8. වඩ්ඨිසසංයුත්තං	214
1. නික්ඛන්තසුත්තවණ්ණනා	214
2. අරතීසුත්තවණ්ණනා	215

3. පෙසලසුත්තවග්ගො	216
4. ආනන්දසුත්තවග්ගො	216
5. සුභාසිතසුත්තවග්ගො	217
6. සාරිපුත්තසුත්තවග්ගො	219
7. පවාරණාසුත්තවග්ගො	220
8. පරොසහස්සසුත්තවග්ගො	222
9. කොණ්ඩඤ්ඤසුත්තවග්ගො	223
10. මොග්ගල්ලානසුත්තවග්ගො	226
11. ගග්ගරාසුත්තවග්ගො	227
12. වඩ්ඪිසසුත්තවග්ගො	227
9. වනසංයුත්තං	229
1. විවෙකසුත්තවග්ගො	229
2. උපට්ඨානසුත්තවග්ගො	229
3. කස්සපගොත්තසුත්තවග්ගො	230
4. සම්බ්‍රලසුත්තවග්ගො	231
5. ආනන්දසුත්තවග්ගො	232
6. අනුරුද්ධසුත්තවග්ගො	232
7. නාගදත්තසුත්තවග්ගො	233
8. කුලසරණිසුත්තවග්ගො	234
9. වජ්ජිපුත්තසුත්තවග්ගො	235
10. සජ්ඣායසුත්තවග්ගො	235
11. අකුසලචිතක්කසුත්තවග්ගො	236
12. මජ්ඣන්තිකසුත්තවග්ගො	236
13. පාකතින්ද්‍රියසුත්තවග්ගො	236
14. ගන්ධන්ථෙතසුත්තවග්ගො	236
10. යක්ඛසංයුත්තං	238
1. ඉන්දකසුත්තවග්ගො	238
2. සක්කනාමසුත්තවග්ගො	239

3. සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා	240
4. මණ්හද්දසුත්තවණ්ණනා	242
5. සානුසුත්තවණ්ණනා	243
6. පියඬිකරසුත්තවණ්ණනා	245
7. පුනඛ්බසුසුත්තවණ්ණනා	246
8. සුදත්තසුත්තවණ්ණනා	247
9. පට්මසුක්කාසුත්තවණ්ණනා	250
10-11. දුතියසුක්කාසුත්තාදිවණ්ණනා	251
12. ආලවකසුත්තවණ්ණනා	251
11. සක්කසංයුත්තං	268
1. පට්මවග්ගො	268
1. සුවීරසුත්තවණ්ණනා	268
2. සුසීමසුත්තවණ්ණනා	270
3. ධජග්ගසුත්තවණ්ණනා	270
4. වෙපචිත්තිසුත්තවණ්ණනා	271
5. සුභාසිතජයසුත්තවණ්ණනා	272
6. කුලාවකසුත්තවණ්ණනා	272
7. නදුඛ්භියසුත්තවණ්ණනා	273
8. වෙරොවනඅසුරින්දසුත්තවණ්ණනා	273
9. අරඤ්ඤායතනඉසිසුත්තවණ්ණනා	273
10. සමුද්දකසුත්තවණ්ණනා	274
2. දුතියවග්ගො	275
1. චතපදසුත්තවණ්ණනා	275
2. සක්කනාමසුත්තවණ්ණනා	275
3. මහාලිසුත්තවණ්ණනා	275
4. දලිද්දසුත්තවණ්ණනා	276
5. රාමණෙයාකසුත්තවණ්ණනා	277
6. යජමානසුත්තවණ්ණනා	278

7. බුද්ධචන්දනාසුත්තවග්ගේ ණනා.....	278
8. ගභට්ඨචන්දනාසුත්තවග්ගේ ණනා.....	279
9. සත්ථාරචන්දනාසුත්තවග්ගේ ණනා	279
10. සඨසචන්දනාසුත්තවග්ගේ ණනා	279
3. තතියවග්ගෙ.....	280
1. ඡෙත්වාසුත්තවග්ගේ ණනා.....	280
2. දුඛබණ්ණියසුත්තවග්ගේ ණනා.....	280
3. සම්බරිමායාසුත්තවග්ගේ ණනා.....	280
4. අච්චයසුත්තවග්ගේ ණනා.....	281
5. අක්කොධසුත්තවග්ගේ ණනා	281

“ධම්මා සුඛා ධාතා වච්ඡා පරිච්ඡා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිදා.”

(මහා සුඤ්ඤාන සූත්තං; මජ්ඣිම නිකායො, උපරිපණ්ණාසකො, සුඤ්ඤාන වග්ගො.)

පටුන සංස්කරණය - භික්ඛු ධම්මවිහාරී

(ජට්ඨ සංඝායනා ත්‍රිපිටක වැඩසටහනින් උපුටා සකසන ලදී)

නමො තස්ස භගවතො අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්ස

සංයුක්තනිකායෙ

සභාථාවග්ග-අට්ඨකථා

ගන්ථාරම්භකථා

කරුණාසිතලභදයං, පඤ්ඤාපජ්ජොතවිභතමොභතමං;

සනරාමරලොකගරුං, චන්දෙ සුගතං ගතිවිමුත්තං.

බුද්ධොපි බුද්ධභාවං, භාවෙන්වා චෙව සච්ඡිකත්වා ච;

යං උපගතො ගතමලං, චන්දෙ තමනුත්තරං ධම්මං.

සුගතස්ස ඔරසානං, පුත්තානං මාරසෙනමථනානං;

අට්ඨන්තම්පි සමුහං, සිරසා චන්දෙ අරියසඬ්ඨං.

ඉති මෙ පසන්නමතිතො, රතනත්තයචන්දනාමයං පුඤ්ඤං;

යං සුචිතත්තරායො, හුත්වා තස්සානුභාවෙන.

සංයුක්තවග්ගපටිමණ්ඩිතස්ස, සංයුක්තආගමවරස්ස;

බුද්ධානුබුද්ධසංචණ්ණිකස්ස, ඤාණප්පහෙදජනනස්ස.

අත්ථප්පකාසනත්ථං, අට්ඨකථා ආදිතො වසිසතෙහි;

පඤ්චහි යා සඬ්ඨිතා, අනුසඬ්ඨිතා ච පච්ඡාපි.

සීහළදීපං පන ආභතාථ, වසිනා මහාමහින්දෙන;

යපිතා සීහළභාසාය, දීපවාසීනමත්ථාය.

අපනෙත්වාන තතොහං, සීහළභාසං මනොරමං භාසං;

තන්තිනියානුව්ඡවිකං, ආරොපෙන්නො විගතදොසං.

සමයං අවිලොමෙන්නො, ථෙරානං ථෙරවංසදීපානං;

සුනිපුණවිනිච්ඡයානං, මහාවිහාරෙ නිවාසීනං.

හිත්වා පුනප්පුනාගත-මත්ථං, අත්ථං පකාසයිස්සාමි;

සුජනස්ස ච තුට්ඨත්ථං, විරට්ඨිතත්ථඤ්ච ධම්මස්ස.

සාවත්ථිපභුතීනං, නගරානං වණ්ණනා කතා හෙට්ඨා;
සඬගීතීනං ද්විතීනං, යා මෙ අත්ථං වදන්තෙන.
විත්ථාරවසෙන සුදං, වත්ථුනි ව යානි තත්ථ වුත්තානි;
තෙසම්පි න ඉධ භියොයා, විත්ථාරකථං කර්ස්සාමි.
සුත්තානං පන අත්ථා, න විනා වත්ථුනි යෙ පකාසන්ති;
තෙසං පකාසනත්ථං, වත්ථුනිපි දස්සයිස්සාමි.
සීලකථා ධුතඨම්මා, කම්මට්ඨානානි වෙව සබ්බානි;
වරියාවිධානසහිතො, ඤානසමාපත්තිවිත්ථාරො.
සබ්බා ව අභිඤ්ඤායො, පඤ්ඤාසඬකලනනිච්ඡයො වෙව;
ඛන්ධාධාතායතනින්ද්‍රියානි, අරියානි වෙව චත්තාරි.
සච්චානි පච්චයාකාරදෙසනා, සුපරිසුද්ධනිපුණනායා;
අවිමුක්තතන්තිමග්ගා, විපස්සනාභාවනා වෙව.
ඉති පන සබ්බං යස්මා, විසුද්ධිමග්ගෙ මයා සුපරිසුද්ධං;
වුත්තං තස්මා භියොයා, න තං ඉධ විචාරයිස්සාමි.
“මජ්ඣෙ විසුද්ධිමග්ගො, එස චතුත්තම්පි ආගමානඤ්ඡි;
යත්වා පකාසයිස්සති, තත්ථ යථාභාසිතමත්ථං”.
ඉච්චෙව කතො තස්මා, තම්පි ගහෙත්වාන සද්ධිමෙතාය;
අට්ඨකථාය විජානථ, සංයුක්තවිනිස්සිතං අත්ථන්ති.

1. දෙවතාසංයුක්තං

1. නළවග්ගො

1. ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා

තත්ථ සංයුක්තාගමො නාම සගාථාවග්ගො, නිදානවග්ගො, ඛන්ධකවග්ගො,
සළායතනවග්ගො, මහාවග්ගොති පඤ්චවග්ගො හොති. සුත්තතො –

“සත්ත සුත්තසහස්සානි, සත්ත සුත්තසතානි ව;
ද්වාසට්ඨි වෙව සුත්තානි, එසො සංයුක්තසඬගහො”.

භාණුවාරතො භාණුවාරසතං හොති. තස්ස වග්ගෙසු සගාථාවග්ගො ආදි,
සුත්තෙසු ඔසතරණසුත්තං. තස්සාපි “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං ආයස්මතා
ආනන්දෙන පටිමමහාසඤ්චිතිකාලෙ වුත්තං නිදානමාදි. සා පනෙසා
පටිමමහාසඤ්චිති සුමඤ්චලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය ආදිමහි විත්ථාරිතා,
තස්මා සා තත්ථ විත්ථාරිතනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

1. යං පනෙතං “එවං මෙ සුත”න්තිආදිකං නිදානං, තත්ථ එවන්ති නිපාතපදං.
මෙතිආදිති නාමපදානි. සාවක්ථියං විහරතීති එත්ථ වීති උපසග්ගපදං, හරතීති
ආබ්‍යාතපදන්ති ඉමිතා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්ථතො පන එවංසද්දො තාව උපමුපදෙස-සම්පහංසන-ගරහණ-
වචනසම්පටිග්ගභාකාරනිදස්සනාවධාරණාදි-අනෙකත්ථප්පහෙදො. තථා හෙස
– “එවං ජාතෙන මච්චෙන, කත්තබ්බං කුසලං බහු”න්ති (ධ. ප. 53) එවමාදිසු
උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්මතබ්බං, එවං තෙ
පටික්කම්මතබ්බං”න්තිආදිසු (අ. නි. 4.122) උපදෙසෙ. “එවමෙතං හගවා,
එවමෙතං සුගතා”තිආදිසු (අ. නි. 3.66) සම්පහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං
වසලී යස්මිං වා තස්මිං වා තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණ්ණං
භාසතී”තිආදිසු (සං. නි. 1.187) ගරහණෙ. “එවං, හන්තෙති බො තෙ භික්ඛු
හගවතො පච්චස්සොසු”න්තිආදිසු (ම. නි. 1.1) වචනසම්පටිග්ගහෙ. “එවං
බ්‍යා බො අහං, හන්තෙ, හගවතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමී”තිආදිසු (ම. නි.
1.398) ආකාරෙ. “එහි ත්වං මාණවක, යෙන සමණො ආනන්දො
තෙත්‍රපසඤ්චකම; උපසඤ්චකම්මත්වා මම වචනෙන සමණං ආනන්දං අප්පාබාධං
අප්පාතඤ්චකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිහාරං පුච්ඡ – ‘සුභො මාණවො
තොදෙය්‍යපුත්තො හවන්තං ආනන්දං අප්පාබාධං අප්පාතඤ්චකං ලහුට්ඨානං බලං
එාසුචිහාරං පුච්ඡතී’ති. එවඤ්ච වදෙහි – ‘සාධු කිර හවං ආනන්දො යෙන
සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යපුත්තස්ස නිවෙසනං, තෙත්‍රපසඤ්චකමතු අනුකම්පං
උපාදායා’ති”ආදිසු (දී. නි. 1.445) නිදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤථ කාලාමා,
ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා වාති? අකුසලා, හන්තෙ. සාවජ්ජා වා අනවජ්ජා
වාති? සාවජ්ජා, හන්තෙ. විඤ්ඤගරහිතා වා විඤ්ඤප්පසත්ථා වාති?
විඤ්ඤගරහිතා, හන්තෙ. සමත්තා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති වා
නො වා, කථං වො එත්ථ හොතීති? සමත්තා, හන්තෙ, සමාදින්නා අභිතාය
දුක්ඛාය සංවත්තන්ති, එවං නො එත්ථ හොතී”තිආදිසු (අ. නි. 3.66)
අවධාරණෙ. ස්වායම්ධ ආකාරනිදස්සනාවධාරණෙසු දට්ඨබ්බො.

තත්ථ ආකාරත්ථෙත එවංසද්දෙන එතමත්ථං දීපෙති – නානානයනිපුණං
අනෙකජ්ඣාසයසමුට්ඨානං අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නං විවිධපාටිභාරියං

ධම්මත්ථදෙසනා පටිවෙධගම්භිරං සබ්බසත්තානං සකසකභාසානුරූපතො සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො වචනං සබ්බජ්ජකාරොන කො සමත්ථො විඤ්ඤාතුං? සබ්බථාමෙන පන සොතුකාමතං ජනෙත්වාපි එවං මෙ සුතං, මයාපි එකෙනාකාරොන සුතන්ති.

නිදස්සනත්ථෙන - “නාහං සයම්භූ, න මයා ඉදං සවිජ්ඣත”න්ති අත්තානං පරිමොචෙන්තො - “එවං මෙ සුතං, මයාපි එවං සුත”න්ති ඉදානි වත්තබ්බං සකලසුත්තං නිදස්සෙති.

අවධාරණත්ථෙන - “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං භික්ඛුනං බ්හුස්සුතානං යදිදං ආනන්දො, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිතිමන්තානං, උපට්ඨාකානං යදිදං ආනන්දො”ති (අ. නි. 1.220-223) එවං භගවතා - “ආයස්මා ආනන්දො අත්ථකුසලො ධම්මකුසලො බ්‍යඤ්ජනකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති (අ. නි. 5.169) එවං ධම්මසෙනාපතිනා ව පසත්ථභාවානුරූපං අත්තතො ධාරණබලං දස්සෙන්තො සත්තානං සොතුකාමතං ජනෙති - “එවං මෙ සුතං, තඤ්ච බො අත්ථතො වා බ්‍යඤ්ජනතො වා අනුනමනධිකං, එවමෙව න අඤ්ඤා දට්ඨබ්බ”න්ති.

මෙසද්දො තිසු අත්ථෙසු දිස්සති. තථා භිස්ස - “ගාථාභිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍ය”න්තිආදීසු (සු. නි. 81) මයානි අත්ථො. “සාධු මෙ, භන්තෙ, භගවා සංඛිත්තෙන ධම්මං දෙසෙතු ” තිආදීසු (සං. නි. 4.88) මය්හන්ති අත්ථො. “ධම්මදායාදා මෙ, භික්ඛවෙ, භවථා”තිආදීසු (ම. නි. 1.29) මොති අත්ථො. ඉධ පන “මයා සුත”න්ති ව “මම සුත”න්ති ව අත්ථද්වයෙ යුජ්ජති.

සුතන්ති අයං සුතසද්දො සඋපසග්ගො අනුපසග්ගො ව ගමන-විස්සුත-කිලින්තඋපවිතානුයොග-සොතවිඤ්ඤෙය්‍ය-

සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතාදිඅනෙකත්ථජ්ජහෙදො. තථා භිස්ස - “සෙනාය පසුතො”තිආදීසු ගච්ඡන්තොති අත්ථො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”තිආදීසු (උදා. 11) විස්සුතධම්මස්සාති අත්ථො. “අවස්සුතා අවස්සුතස්සා”තිආදීසු (පාවි. 657) කිලින්තාකිලින්තස්සාති අත්ථො. “තුම්හෙහි පුඤ්ඤං පසුතං අනජ්ජක”න්තිආදීසු (බු. පා. 7.12) උපවිතන්ති අත්ථො. “යෙ ඤානපසුතා ධීරා”තිආදීසු (ධ. ප. 181) ඤානානුයුත්තාති අත්ථො. “දිට්ඨං සුතං මුත”න්තිආදීසු (ම. නි. 1.241) සොතවිඤ්ඤෙය්‍යන්ති අත්ථො. “සුතධරො සුතසන්නිවයො”තිආදීසු (ම. නි. 1.339) සොතද්වාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්ථො. ඉධ පනස්ස සොතද්වාරානුසාරොන උපධාරිතන්ති වා උපධාරණන්ති වා අත්ථො. මෙ-සද්දස්ස භි මයානි අත්ථෙ සති - “එවං මයා සුතං,

සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරිත”න්ති යුජ්ජති. මමාති අත්ථෙ සති – “එවං මම සුතං, සොතද්වාරානුසාරෙන උපධාරණ”න්ති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු තිසු පදෙසු එවන්ති සොතවිඤ්ඤාණාදිවිඤ්ඤාණකිච්චනිදස්සනං. මෙති වුත්තවිඤ්ඤාණසමඬගිපුග්ගලනිදස්සනං. සුතන්ති අස්සවනභාවපටික්ඛෙපතො අනුනානධිකාවිපරිතග්ගණනිදස්සනං. තථා එවන්ති තස්ස සොතද්වාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තිභාවප්පකාසනං. මෙති අත්තප්පකාසනං. සුතන්ති ධම්මප්පකාසනං. අයඤ්ඤෙත්ථ සඬබ්බෙපො – “නානප්පකාරෙන ආරම්මණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිටීයා මයා න අඤ්ඤං කතං, ඉදං පන කතං, අයං ධම්මො සුතො”ති.

තථා එවන්ති නිද්දිසිතබ්බප්පකාසනං. මෙති පුග්ගලප්පකාසනං. සුතන්ති පුග්ගලකිච්චප්පකාසනං. ඉදං වුත්තං හොති – “යං සුත්තං නිද්දිසිස්සාමි, තං මයා එවං සුත”න්ති.

තථා එවන්ති යස්ස චිත්තසන්තානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථ්ව්‍යඤ්ජනගහණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො. එවන්ති හි අයං ආකාරපඤ්ඤත්ති. මෙති කත්තුනිද්දෙසො. සුතන්ති විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානාකාරප්පවත්තෙන චිත්තසන්තානෙන තංසමඬගිතො කත්තු විසයෙ ගහණසන්තිට්ඨානං කතං හොති.

අථ වා එවන්ති පුග්ගලකිච්චනිද්දෙසො. සුතන්ති විඤ්ඤාණකිච්චනිද්දෙසො. මෙති උභයකිච්චයුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පනෙත්ථ සඬබ්බෙපො – “මයා සවනකිච්චවිඤ්ඤාණසමඬගිතා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලද්ධසවනකිච්චවොභාරෙන සුත”න්ති.

තත්ථ එවන්ති ච මෙති ච සච්චිකට්ඨපරමත්ථවසෙන අවිජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. කිඤ්ඤෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි, යං එවන්ති වා මෙති වා නිද්දෙසං ලභෙථ. සුතන්ති විජ්ජමානපඤ්ඤත්ති. යඤ්ඤි තං එත්ථ සොතෙන උපලද්ධං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානන්ති. තථා එවන්ති ච මෙති ච තං තං උපාදාය චත්තබ්බතො උපාදාපඤ්ඤත්ති. සුතන්ති දිට්ඨාදීනි උපනිධාය චත්තබ්බතො උපනිධාපඤ්ඤත්ති.

එත්ථ ච එවන්ති වචනෙන අසම්මොහං දීපෙති. න හි සම්මුල්භො නානප්පකාරපටිවෙධසමත්ථො හොති. සුතන්ති වචනෙන සුතස්ස අසම්මොසං දීපෙති. යස්ස හි සුතං සම්මුට්ඨං හොති, න සො කාලන්තරෙන මයා සුතන්ති පටිජානාති. ඉච්චස්ස අසම්මොහෙන පඤ්ඤාසිද්ධි, අසම්මොසෙන පන

සතිසිද්ධි. තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බභිගමාය සතියා බ්‍යඤ්ජනාවධාරණසමත්ථතා, සතිපුබ්බභිගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපට්ඨෙධසමත්ථතා. තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථබ්‍යඤ්ජනසම්පන්නස්ස ධම්මකොසස්ස අනුපාලනසමත්ථතො ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්තසිද්ධි.

අපරො නයො – එවන්ති වචනෙන යොනියො මනසිකාරං දීපෙනි, අයොනියො මනසිකරොතො හි නානප්පකාරපට්ඨෙධාභාවතො. සුතන්ති වචනෙන අවික්ඛෙපං දීපෙනි වික්ඛිත්තචිත්තස්ස සවනාභාවතො. තථා හි වික්ඛිත්තචිත්තො පුග්ගලො සබ්බසම්පත්තියා වුව්වමානොපි “න මයා සුතං, පුත භණ්ඨා”ති භණ්ඨි. යොනියො මනසිකාරෙන චෙත්ථ අත්තසම්මාපණිධිං පුබ්බෙ ච කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අප්පණිහිත්තස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස චා තදභාවතො. අවික්ඛෙපෙන සද්ධම්මස්සවනං සප්පුරිසුපනිස්සයඤ්ච සාධෙති. න හි වික්ඛිත්තචිත්තො සොතුං සක්කොති, න ච සප්පුරිසෙ අනුපනිස්සයමානස්ස සවනං අත්ථීති.

අපරො නයො – යස්මා “එවන්ති යස්ස චිත්තසන්නානස්ස නානාකාරප්පවත්තියා නානත්ථබ්‍යඤ්ජනග්ගණං හොති, තස්ස නානාකාරනිද්දෙසො”ති වුත්තං, සො ච එවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පණිහිත්තතො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස චා හොති, තස්මා එවන්ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමචක්කද්වයසම්පත්තිමත්තතො දීපෙනි. සුතන්ති සවනයොගෙන පුරිමචක්කද්වයසම්පත්තිං. න හි අප්පතිරූපදෙසෙ වසතො සප්පුරිසුපනිස්සයවිරහිතස්ස චා සවනං අත්ථී. ඉච්චස්ස පච්ඡිමචක්කද්වයසිද්ධියා ආසයසුද්ධි සිද්ධා හොති, පුරිමචක්කද්වයසිද්ධියා පයොගසුද්ධි, තාය ච ආසයසුද්ධියා අධිගමබ්‍යත්තිසිද්ධි, පයොගසුද්ධියා ආගමබ්‍යත්තිසිද්ධි. ඉති පයොගාසයසුද්ධස්ස ආගමාධිගමසම්පන්නස්ස වචනං අරුණුග්ගං විය සුරියස්ස උදයතො, යොනියො මනසිකාරො විය ච කුසලකම්මස්ස, අරහති භගවතො වචනස්ස පුබ්බභිගමං භවිතුන්ති යානෙ නිදානං යපෙන්නො එවං මෙ සුතන්තිආදිමාහ.

අපරො නයො – එවන්ති ඉමිනා නානප්පකාරපට්ඨෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තතො අත්ථපට්ඨානපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං දීපෙනි. සුතන්ති ඉමිනා සොතබ්බහෙදපට්ඨෙධදීපකෙන ධම්මනිරුක්තිපටිසම්භිදාසම්පත්තිසබ්භාවං. එවන්ති ච ඉදං යොනියො මනසිකාරදීපකවචනං භාසමානො – “එතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා දිට්ඨියා සුප්පට්ඨිද්ධා”ති දීපෙනි. සුතන්ති ඉදං සවනයොගදීපකවචනං භාසමානො – “බහු මයා ධම්මා සුතා ධාතා වචසා පරිචිතා”ති දීපෙනි. තදුභයෙනපි අත්ථබ්‍යඤ්ජනපාරිසුරිං දීපෙන්නො සවනෙ

ආදරං ජනෙති. අත්ථබ්‍යඤ්ජනපරිපුණ්ණඤ්භි ධම්මං ආදරෙන අස්සුණන්තො මහතා හිතා පරිබාහිරො හොතීති ආදරං ජනෙත්වා සක්කච්චං ධම්මො සොතබ්බොති.

එවං මෙ සුතන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනන්දො තථාගතජ්ජවෙදිනං ධම්මං අත්තනො අදහන්තො අසජ්ජුරිසභූමිං අතික්කමති, සාවකත්තං පටිජානන්තො සජ්ජුරිසභූමිං ඔක්කමති. තථා අසද්ධම්මා චිත්තං වුට්ඨාපෙති, සද්ධම්මෙ චිත්තං පතිට්ඨාපෙති. “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා, තස්සෙව පන භගවතො වචන”න්ති දීපෙන්නො අත්තානං පරිමොචෙති, සත්ථාරං අපදිසති, ජීනවචනං අජ්ජෙති, ධම්මනෙත්තිං පතිට්ඨාපෙති.

අපිච “එවං මෙ සුත”න්ති අත්තනා උප්පාදිතභාවං අප්පටිජානන්තො පුරිමවචනං විවරන්තො – “සම්මුඛා පටිග්ගහිතමිදං මයා තස්ස භගවතො චතුර්වෙසාරජ්ජවිසාරදස්ස දසබ්බධරස්ස ආසභට්ඨානට්ඨායිනො සීහනාදනාදිනො සබ්බසත්තුත්තමස්ස ධම්මිස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාධිපතිනො ධම්මදීපස්ස ධම්මසරණස්ස සද්ධම්මවරචක්කවත්තිනො සම්මාසම්බුද්ධස්ස වචනං, න එත්ථ අත්ථෙ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා බ්‍යඤ්ජනෙ වා කඬ්ඛා වා විමති වා කත්තබ්බා”ති සබ්බදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සද්ධියං විනාසෙති, සද්ධාසම්පදං උප්පාදෙතිති. තෙනෙනං වුච්චති –

“විනාසයති අස්සද්ධං, සද්ධං වඬ්චෙති සාසනෙ;

එවං මෙ සුතමිච්චෙවං, වදං ගොතමසාවකො”ති.

එකන්ති ගණනපරිච්ඡෙදනිද්දෙසො. සමයන්ති පරිච්ඡින්නනිද්දෙසො. එකං සමයන්ති අනියමිතපරිදීපනං. තත්ථ සමයසද්දො –

“සමවායෙ බණ්ණ කාලෙ, සමුහෙ හෙතුදිට්ඨිසු;

පටිලාභෙ පහානෙ ච, පටිච්චෙධෙ ච දිස්සති”.

තථා හිස්ස “අප්පෙව නාම ස්වෙපි උපසඬ්ඤාමෙය්‍යාම කාලඤ්ච සමයඤ්ච උපාදායා”ති එවමාදීසු (දී. නි. 1.447) සමවායො අත්ථො. “එකොච ඛො, හික්ඛවෙ, බණ්ණා ච සමයො ච බ්‍රහ්මවරියවාසායා”තිආදීසු (අ. නි. 8.29) බණ්ණා. “උණ්හසමයො පරිලාභසමයො”තිආදීසු (පාවි. 358) කාලො. “මහාසමයො පවනස්මි”න්තිආදීසු (දී. නි. 2.332) සමුහො. “සමයොපි ඛො තෙ, හද්දාලි, අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි, භගවා ඛො සාවත්ථියං විහරති, භගවාපි මං ජානිස්සති – ‘හද්දාලි, නාම හික්ඛු සත්ථුසාසනෙ සික්ඛාය අපරිපුරකාරි’ති. අයම්පි ඛො තෙ, හද්දාලි, සමයො අප්පට්ඨිද්ධො අහොසි”තිආදීසු (ම. නි.

2.135) හෙතු. “තෙන ඛො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණුමුණ්ඩිකාපුත්තො සමයජ්ජවාදකෙ තින්ද්‍රකාථීරෙ එකසාලකෙ මල්ලිකාය ආරාමෙ පටිවසතී” තිආදීසු (ම. නි. 2.260) දිට්ඨි.

“දිට්ඨෙය්‍ය ධම්මෙ ව යො අත්ථො, යො චත්ථො සම්පරායිකො;

අත්ථාහිසමයා ධීරො, පණ්ඩිතොති පවුච්චතී” ති. —

ආදීසු (සං. නි. 1.129) පටිලාභො. “සම්මා මානාහිසමයා අත්තමකාසි දුක්ඛස්සා” තිආදීසු (ම. නි. 1.28) පහානං. “දුක්ඛස්ස පිළනට්ඨො සඬ්ඛනට්ඨො සන්තාපට්ඨො විපරිණාමට්ඨො අහිසමයට්ඨො” තිආදීසු (පටි. ම. 2.8) පටිච්චෙධො. ඉධ පනස්ස කාලො අත්ථො. තෙන සංවච්ඡර-උතු-මාසඬ්ඛමාස-රත්ති-දිව-පුබ්බණ්හ-මජ්ඣන්තික-සායන්හ-පයමමජ්ඣිමපච්ඡිමයාම-මුහුත්තාදීසු කාලජ්ජහෙදභූතෙසු සමයෙසු එකං සමයන්ති දීපෙති.

තත්ථ කිඤ්චාපි එතෙසු සංවච්ඡරාදීසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යස්මිං යස්මිං සංවච්ඡරෙ උතුම්හි මාසෙ පක්ඛෙ රත්තිභාගෙ දිවසභාගෙ වා චූත්තං, සබ්බං තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවචත්ථාපිතං පඤ්ඤාය. යස්මා පන “එවං මෙ සුතං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුම්හි අසුකමාසෙ අසුකපක්ඛෙ අසුකරත්තිභාගෙ අසුකදිවසභාගෙ වා” ති එවං චූත්තෙ න සක්කා සුඛෙන ධාරෙතූං වා උද්දිසිතූං වා උද්දිසාපෙතූං වා, බහු ව චත්තබ්බං හොති, තස්මා එකෙනෙව පදෙන තමත්ථං සමොධානෙන්වා “එකං සමය”න්ති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භොක්කන්තිසමයො ජාතිසමයො සංවෙගසමයො අහිනික්ඛමනසමයො දුක්කරකාරිකසමයො මාරවිජයසමයො අහිසම්බොධිසමයො දිට්ඨධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බානසමයොති එවමාදයො භගවතො දෙවමනුස්සෙසු අතිවිය සුජ්ජකාසා අනෙකකාලජ්ජහෙදා එව සමයා. තෙසු සමයෙසු දෙසනාසමයසඬ්ඛාතං එකං සමයන්ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණාකිච්චසමයෙසු කරුණාකිච්චසමයො, අත්තහිතපරහිතපටිපත්තිසමයෙසු පරහිතපටිපත්තිසමයො, සන්තිපතිතානං කරණියද්වයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො, දෙසනාපටිපත්තිසමයෙසු දෙසනාසමයො, තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සන්ධාය “එකං සමය”න්ති ආහ.

කස්මා පනෙත්ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”න්ති ව ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ, හික්ඛවෙ, හික්ඛු විච්චිවෙව කාමෙහි” ති ව භූමිමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො, විනයෙ ව “තෙන සමයෙන බුද්ධො භගවා” ති කරණවචනෙන, තථා අකත්වා “එකං සමය”න්ති

උපයොගවචනෙන නිද්දෙසො කතොති. තත්ථ තථා, ඉධ ච අඤ්ඤාං අත්ථසම්භවතො. තත්ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤෙසු සුත්තපදෙසු ච අධිකරණත්ථො භාවෙනභාවලක්ඛණත්ථො ච සම්භවති. අධිකරණඤ්ඤි කාලත්ථො සමුහත්ථො ච සමයො, තත්ථ චුත්තානං එස්සාදිධම්මානං ඛණසමවායහෙනුසංඛාතස්ස ච සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛියති. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ භූමිමවචනනිද්දෙසො කතො.

විනයෙ ච හෙතුඅත්ථො කරණත්ථො ච සම්භවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිසමයො සාරිපුත්තාදීහිපි දුබ්බිඤ්ඤෙයො, තෙන සමයෙන හෙතුභූතෙන කරණභූතෙන ච සික්ඛාපදානි පඤ්ඤාපයන්තො සික්ඛාපදපඤ්ඤත්තිහෙතුඤ්ඤං අපෙක්ඛමානො භගවා තත්ථ තත්ථ විභාසී. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං තත්ථ කරණවචනෙන නිද්දෙසො කතො.

ඉධ පන අඤ්ඤස්මිං ච එවංජාතිකෙ අවිචන්තසංයොගත්ථො සම්භවති. යඤ්ඤි සමයං භගවා ඉමං අඤ්ඤං වා සුත්තන්තං දෙසෙසී, අවිචන්තමෙව තං සමයං කරුණාවිහාරෙන විභාසී. තස්මා තදත්ථජොතනත්ථං ඉධ උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති.

තෙනෙනං චූච්චති –

“තං තං අත්ථමපෙක්ඛිත්වා, භූමිමෙන කරණෙන ච;

අඤ්ඤත්ථ සමයො චුත්තො, උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන චණ්ණයන්ති – “තස්මිං සමයෙ”ති වා “තෙන සමයෙනා”ති වා “එකං සමය”න්ති වා අභිලාපමත්තහෙදො එස, සබ්බත්ථ භූමිමමෙව අත්ථොති. තස්මා “එකං සමය”න්ති චුත්තෙපි “එකස්මිං සමයෙ”ති අත්ථො වෙදිතබ්බො.

භගවාති ගරු. ගරුං හි ලොකෙ “භගවා”ති වදන්ති. අයඤ්ඤං සබ්බගුණවිසිට්ඨතාය සබ්බසත්තානං ගරු, තස්මා “භගවා”ති වෙදිතබ්බො. පොරාණෙහිපි චුත්තං –

“භගවාති වචනං සෙට්ඨං, භගවාති වචනමුත්තමං;

ගරු ගාරවයුත්තො සො, භගවා තෙන චූච්චති”ති. (විසුද්ධි. 1.142);

අපිච –

“භග්ගවා භග්ගවා යුත්තො, භගෙහි ච විභත්තවා;

භත්තවා චන්තගමනො, භවෙසු භගවා තතො”ති. –

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස විත්ථාරතො අත්ථො වෙදිතබ්බො. සො ච විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.144) බුද්ධානුස්සතිනිද්දෙසෙ වුත්තොයෙව.

එත්තාවතා වෙන්ථ එවං මෙ සුතන්ති වචනෙන යථාසුතං ධම්මං දස්සෙන්නො භගවතො ධම්මසරීරං පච්චක්ඛං කරොති. තෙන “නයිදං අතික්කන්තසත්ථුකං පාවචනං, අයං වො සත්ථා”ති සත්ථු අදස්සනෙන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති. එකං සමයං භගවාති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙන්නො රූපකායපරිනිබ්බානං සාධෙති. තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරියධම්මස්ස දෙසකො දසබ්ලධරො වජිරසඬ්ඝාතසමානකායො සොපි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙන අඤ්ඤෙන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමත්තං ජනං සංවෙජෙති, සද්ධම්මෙ වස්ස උස්සාහං ජනෙති. එවන්ති ච භණන්තො දෙසනාසම්පත්තිං නිද්දිසති. මෙ සුතන්ති සාවකසම්පත්තිං. එකං සමයන්ති කාලසම්පත්තිං. භගවාති දෙසකසම්පත්තිං.

සාවත්ථියන්ති එවංනාමකෙ නගරෙ. සම්පත්ථෙ චෙන භූමිමචචනං. විහරතීති අවිසෙසෙන ඉරියාපථදිබ්බබ්බුත්මඅරියවිහාරෙසු අඤ්ඤතරවිහාරසමඬ්ඨිපරිදීපනමෙතං. ඉධ පන යානගමනනිසජ්ජාසයනජ්ජහෙදෙසු ඉරියාපථෙසු අඤ්ඤතරඉරියාපථසමායොගපරිදීපනං, තෙන ඨිතොපි ගච්ඡන්තොපි නිසින්තොපි සයානොපි භගවා විහරතිච්චෙව වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියාපථබ්බානං අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන විච්ඡින්නදිත්වා අපරිපතන්තං අත්තභාවං හරති පචත්තෙති, තස්මා “විහරතී”ති වුච්චති.

ජෙනවනෙති ජෙනස්ස රාජකුමාරස්ස වනෙ. තඤ්ඤි තෙන රොපිතං සංවඩ්ඪිතං පරිපාලිතං අහොසි, තස්මා “ජෙනවන”න්ති සඬ්ඛං ගතං. තස්මිං ජෙනවනෙ. අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමෙති අනාථපිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා චතුපඤ්ඤාසහිරඤ්ඤකොට්ඨිවචාගෙන බුද්ධජ්ජමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඝස්ස නියානාතිතත්තා “අනාථපිණ්ඩිකස්ස ආරාමො”ති සඬ්ඛං ගතෙ ආරාමෙ. අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන පපඤ්චසුද්ධියා මජ්ඣිමට්ඨකථාය සබ්බාසවසුත්තවණ්ණනායං (ම. නි. අට්ඨ. 1.14) වුත්තො.

තත්ථ සියා – යදි තාව භගවා සාවත්ථියං විහරති, “ජෙනවනෙ”ති න වත්තබ්බං. අථ තත්ථ විහරති, “සාවත්ථිය”න්ති න වත්තබ්බං. න හි සක්කා උභයත්ථ එකං සමයං විහරිතුන්ති. න ඛො පනෙතං එවං දට්ඨබ්බං.

නනු අවොචුම්භ “සමීපත්ථෙ භූමිමචචන”න්ති. තස්මා යථා ගඬගායමුනාදීනං සමීපෙ ගොයුථානි වරන්තානි “ගඬගායං වරන්ති, යමුනායං වරන්ති”ති වුව්චති, එවමිධාපි යදිදං සාවත්ථියා සමීපෙ ජෙනවනං, තත්ථ විහරන්තො වුව්චති “සාවත්ථියං විහරති ජෙනවනෙ”ති. ගොවරගාමනිදස්සනත්ථං හිස්ස සාවත්ථිවචනං, පබ්බජිතානුරූපනිවාසට්ඨානනිදස්සනත්ථං සෙසවචනං.

අඤ්ඤතරා දෙවතාති නාමගොත්තවසෙන අපාකටා එකා දෙවතාති අත්ථො. “අභිජානාති නො, භන්තෙ, භගවා අහු ඤාතඤ්ඤතරස්ස මහෙසක්ඛස්ස යක්ඛස්ස සංඛිත්තෙන තණ්හාසඬ්ඛයවිමුත්තිං භාසිතා”ති එත්ථ පන අභිඤ්ඤාතො සක්කොපි දෙවරාජා “අඤ්ඤතරො”ති වුත්තො. “දෙවතා”ති ව ඉදං දෙවනම්පි දෙවධිතානම්පි සාධාරණවචනං. ඉමස්මිං පනත්ථෙ දෙවො අධිජ්ජෙතො, සො ව බො රූපාවචරානං දෙවනං අඤ්ඤතරො.

අභික්කන්තාය රත්තියාති එත්ථ අභික්කන්ත-සද්දො ඛයසුන්දරාභිරූපඅබ්භානුමොදනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “අභික්කන්තා, භන්තෙ, රත්ති, නික්ඛන්තො පඨමො යාමො, විරනිසින්තො හික්ඛුසඬ්ඛො, උද්දිසතු, භන්තෙ, භගවා හික්ඛුනං පාතිමොක්ඛ”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.20; චූළව. 383) ඛයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං චතුන්තං පුග්ගලානං අභික්කන්තතරො ව පණිතතරො වා”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.100) සුන්දරෙ.

“කො මෙ වන්දති පාදානි, ඉද්ධියා යසසා ජලං;

අභික්කන්තෙන වණ්ණෙන, සබ්බා ඔභාසයං දිසා”ති. —

එවමාදීසු (වි. ව. 857) අභිරූපෙ. “අභික්කන්තං හො ගොතම, අභික්කන්තං හො ගොතමා”ති එවමාදීසු (පාරා. 15) අබ්භානුමොදනෙ. ඉධ පන ඛයෙ. තෙන අභික්කන්තාය රත්තියා, පරික්ඛිණාය රත්තියාති වුත්තං හොති. තත්ථායං දෙවපුත්තො මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ ආගතොති වෙදිතබ්බො. නියාමො හි කිරෙස දෙවතානං යදිදං බුද්ධානං වා බුද්ධසාවකානං වා උපට්ඨානං ආගච්ඡන්තා මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙයෙව ආගච්ඡන්ති.

අභික්කන්තවණ්ණොති ඉධ අභික්කන්ත-සද්දො අභිරූපෙ, වණ්ණ-සද්දො පන ඡවිපුති-කුලවග්ග-කාරණ-සණ්ඨානප්පමාණ-රූපායතනාදීසු දිස්සති. තත්ථ “සුවණ්ණවණ්ණොසි භගවා”ති එවමාදීසු (සු. නි. 553) ඡවියා. “කදා සඤ්ඤුළ්භා පන තෙ, ගහපති, ඉමෙ සමණස්ස වණ්ණො”ති එවමාදීසු (ම. නි. 2.77) පුතියං. “වත්තාරොමෙ, හො ගොතම, වණ්ණො”ති එවමාදීසු (දී. නි. 3.115) කුලවග්ගෙ. “අථ කෙන නු වණ්ණෙන, ගන්ධට්ඨෙතොති වුව්චති”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.234) කාරණෙ. “මහන්තං හත්ථිරාජවණ්ණං

අහිනිමිනිත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.138) සන්ධානෙන. “තයො පත්තස්ස වණ්ණා”ති එවමාදීසු (පාරා. 602) පමාණෙ. “වණ්ණො ගන්ධො රසො ඔජා”ති එවමාදීසු රූපායනනෙ. සො ඉධ ඡවියා දට්ඨබ්බො. තෙන අහික්කන්තවණ්ණා අහිරූපච්ඡවි, ඉට්ඨවණ්ණා මනාපවණ්ණාති වුත්තං හොති. දෙවනා හි මනුස්සලොකං ආගච්ඡමානා පකතිවණ්ණං පකතිඉද්ධිං ඡහිත්වා ඔළාරිකං අත්තභාවං කත්වා අතිරෙකවණ්ණං අතිරෙකඉද්ධිං මාපෙත්වා නට්ඨමජ්ජාදීනි ගච්ඡන්තා මනුස්සා විය අහිසඬ්ඛනෙන කායෙන ආගච්ඡන්ති. තත්ථ කාමාවචරා අනභිසඬ්ඛනෙනපි ආගන්තුං සක්කොන්ති, රූපාවචරා පන න සක්කොන්ති. තෙසඤ්ඤි අතිසුබ්බමො අත්තභාවො, න තෙන ඉරියාපට්ඨකප්පනං හොති. තස්මා අයං දෙවපුත්තො අහිසඬ්ඛනෙනෙව ආගතො. තෙන වුත්තං “අහික්කන්තවණ්ණා”ති.

කෙවලකප්පන්ති එත්ථ කෙවල-සද්දො අනවසෙස-
යෙභ්‍යායාබ්‍යාමිස්සානතිරෙකදළ්භත්ථවිසංයොගාදිඅනෙකත්ථො. තථා හිස්ස
“කෙවලපරිපුණ්ණං පරිසුද්ධං බ්‍රහ්මවරිය”න්ති එවමාදීසු (පාරා. 1)
අනවසෙසත්ථමත්ථො. “කෙවලකප්පා ව අඬ්ගමගධා පහුතං
බාදනීයභොජනීයං ආදාය උපසඬ්ඛකමිස්සන්ති”ති එවමාදීසු (මහාව. 43)
යෙභ්‍යායා. “කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති”ති එවමාදීසු (විහ. 225)
අබ්‍යාමිස්සනා. “කෙවලං සද්ධාමත්තකං නුන අයමායස්මා”ති එවමාදීසු
(මහාව. 244) අනතිරෙකතා. “ආයස්මතො, හන්තෙ, අනුරුද්ධස්ස බාහියො
නාම සද්ධිවිහාරිකො කෙවලකප්පං සඬ්ඝභෙදාය ධීතො”ති එවමාදීසු (අ. නි. 4.243)
දළ්භත්ථතා. “කෙවලී වුසිතවා උත්තමපුරියොති වුව්වති”ති එවමාදීසු
(සං. නි. 3.57) විසංයොගො අත්ථො. ඉධ පනස්ස අනවසෙසත්ථො
අධිප්පෙතො.

කප්ප-සද්දො පනායං අහිසද්දහන-වොහාර-කාල-පඤ්ඤත්ති-ඡෙදන-විකප්ප-
ලෙසසමන්තභාවාදිඅනෙකත්ථො. තථා හිස්ස “ඔකප්පනීයමෙතං හොතො
ගොතමස්ස, යථා තං අරහතො සම්මාසම්බුද්ධස්සා”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387)
අහිසද්දහනමත්ථො. “අනුජානාමි, හික්ඛවෙ, පඤ්චහි සමණකප්පෙහි ඵලං
පරිභුඤ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (වුළුව. 250) වොහාරො. “යෙන සුදං නිව්වකප්පං
විහරාමී”ති එවමාදීසු (ම. නි. 1.387) කාලො. “ඉච්චායස්මා කප්පො”ති
එවමාදීසු පඤ්ඤත්ති. “අලඬ්ඛකතො කප්පිතකෙසමස්සු”ති එවමාදීසු (වි. ව. 1094, 1101)
ඡෙදනං. “කප්පති ද්වඬ්ගලකප්පො”ති එවමාදීසු (වුළුව. 446) විකප්පො. “ආත්ථි
කප්පො නිපජ්ජිතු”න්ති එවමාදීසු (අ. නි. 8.80) ලෙසො. “කෙවලකප්පං
වෙච්චනං ඔහාසෙත්වා”ති එවමාදීසු (සං. නි. 1.94) සමන්තභාවො. ඉධ පනස්ස
සමන්තභාවත්ථො අධිප්පෙතො. තස්මා

කෙවලකප්පං ඡෙතවනන්ති එත්ථ “අනවසෙසං සමන්තතො ඡෙතවන”න්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

ඔභාසෙත්වාති වත්ථාලඬිකාරසරීරසමුට්ඨිතාය ආභාය ඵරිත්වා, වන්දිමා විය සුරියො විය ව එකොභාසං එකපජ්ජොතං කරිත්වාති අත්ථො.

යෙනාති භුම්මත්ථෙ කරණුවවනං. යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති තස්මා “යත්ථ භගවා, තත්ථ උපසඬකමී”ති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. යෙන වා කාරණෙන භගවා දෙවමනුස්සෙහි උපසඬකමීතබ්බො, තෙන කාරණෙන උපසඬකමීති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. කෙන ව කාරණෙන භගවා උපසඬකමීතබ්බො?

නානප්පකාරගුණවිසෙසාධිගමාධිප්පායෙන, සාදුඵලුපභොගාධිප්පායෙන දිජගණෙහි නිව්චළිතමහාරුක්ඛො විය. උපසඬකමීති ව ගතාති වුත්තං හොති. උපසඬකමීත්වාති උපසඬකමනපරියොසානදීපනං. අථ වා එවං ගතා තතො ආසන්නතරං යානං භගවතො සමීපසඬබාතං ගන්ත්වාතිපි වුත්තං හොති.

ඉදාති යෙනත්ථෙත ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස උපට්ඨානං ආගතා, තං පුච්ඡතුකාමා දසනබසමොධානසමුප්පලං අඤ්ජුලිං සිරසි පතිට්ඨපෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසි. එකමන්තන්ති භාවනපුංසකනිද්දෙසො – “විසමං වන්දිමසුරියා පරිවත්තන්ති”තිආදීසු (අ. නි. 4.70) විය. තස්මා යථා යිතා එකමන්තං යිතා හොති, තථා අට්ඨාසිති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. භුම්මත්ථෙ වා එතං උපයොගවවනං. අට්ඨාසිති යානං කජ්ජෙසි. පණ්ඩිතා හි දෙවමනුස්සා ගරුට්ඨානියං උපසඬකමීත්වා ආසනකුසලතාය එකමන්තං තිට්ඨන්ති, අයඤ්ච දෙවො තෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මා එකමන්තං අට්ඨාසි.

කථං යිතො පන එකමන්තං යිතො හොතීති? ඡ යානදොසෙ වජ්ජෙත්වා. සෙය්‍යථිදං – අතිදුරං, අච්චාසන්නං, උපරිවාතං, උන්නතප්පදෙසං, අතිසම්මුඛං, අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ යිතො හි සචෙ කථෙතුකාමො හොති, උච්චාසද්දෙන කථෙතබ්බං හොති. අච්චාසන්නෙ යිතො සඬිසට්ටනං කරොති. උපරිවාතෙ යිතො සරීරගන්ධෙන බාධති. උන්නතප්පදෙසෙ යිතො අගාරවං පකාසෙති. අතිසම්මුඛා යිතො සචෙ දට්ඨුකාමො හොති, වක්ඛුනා වක්ඛුං ආභච්ච දට්ඨබ්බං හොති. අතිපච්ඡා යිතො සචෙ දට්ඨුකාමො හොති, ගීවං පසාරෙත්වා දට්ඨබ්බං හොති. තස්මා අයමිපි එතෙ ඡ යානදොසෙ වජ්ජෙත්වා අට්ඨාසි. තෙන වුත්තං “එකමන්තං අට්ඨාසි”ති.

එතදෙවොවාති එතං අවොච. කථං නුති කාරණපුච්ඡා. භගවතො හි තිණ්ණොසභාවො දසසහස්සිලොකධාතුයා පාකටො, තෙනිමිස්සා දෙවතාය

තත්ථ කඨිබ්බා නත්ථී, ඉමිනා පන කාරණෙන ‘‘තිණ්ණො’’ති න ජානාති, තෙන සා තං කාරණං පුච්ඡමානා එවමාහ.

මාරිසාති දෙවතානං පියසමුදාවාරවචනමෙනං. නිද්දුක්ඛාති චුත්තං හොති. යදි එවං ‘‘යදා බො තෙ, මාරිස, සඬකුනා සඬකු හදයෙ සමාගච්ඡෙය්‍යා, අථ නං ත්වං ජානෙය්‍යාසි ‘වස්සසහස්සං මෙ නිරයෙ පච්චමානස්සා’’ති (ම. නි. 1.512) ඉදං විරුජ්ඣති. න හි තෙරයිකසත්තො නිද්දුක්ඛො නාම හොති. කිඤ්චාපි න නිද්දුක්ඛො, රුළුභිසද්දෙන පන එවං වුවිචති. පුබ්බෙ කිර පයමකප්පිකානං නිද්දුක්ඛානං සුඛසමප්පිකානං එස වොහාරො, අපරභාගෙ දුක්ඛං හොතු වා මා වා, රුළුභිසද්දෙන අයං වොහාරො වුවිචතෙව නිප්පදුමාපි නිරුදකාපි වා පොක්ඛරණී පොක්ඛරණී විය.

ඔසමතරීති එත්ථ වත්තාරො ඔසා, කාමොසො භවොසො දිට්ඨොසො අවිජ්ජොසොති. තත්ථ පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස ඡන්දරාගො කාමොසො නාම. රූපාරූපභවෙස්ස ඡන්දරාගො ඝාතනිකන්ති ච භවොසො නාම. ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො දිට්ඨොසො නාම. චතුස්ස සච්චෙස්ස අඤ්ඤාණං අවිජ්ජොසො නාම. තත්ථ කාමොසො අට්ඨස්ස ලොභසහගතෙස්ස විත්තුප්පාදෙස්ස උප්පජ්ජති, භවොසො චතුස්ස දිට්ඨිගතවිප්පයුත්තලොභසහගතෙස්ස විත්තුප්පාදෙස්ස උප්පජ්ජති, දිට්ඨොසො චතුස්ස දිට්ඨිගතසම්පයුත්තෙස්ස විත්තුප්පාදෙස්ස උප්පජ්ජති, අවිජ්ජොසො සබ්බාකුසලෙස්ස උප්පජ්ජති.

සබ්බොපි වෙස අවහනනට්ඨෙත රාසට්ඨෙත ච ඔසොති වෙදිතබ්බො. අවහනනට්ඨෙතාති අධොගමනට්ඨෙත. අයඤ්චි අත්තනො වසං ගතෙ සත්තෙ අධො ගමෙති, නිරයාදිහෙදාය දුග්ගතියංයෙව නිබ්බත්තෙති, උපරිභාවං වා නිබ්බානං ගන්තුං අදෙන්තො අධො තීස්ස භවෙස්ස චතුස්ස යොනීස්ස පඤ්චස්ස ගතීස්ස සත්තස්ස විඤ්ඤාණට්ඨිතීස්ස නවස්ස සත්තාවාසෙස්ස ච ගමෙතීතිපි අත්ථො. රාසට්ඨෙතාති මහන්තට්ඨෙත. මහා හෙසො කිලෙසරාසි අවිචිතො පට්ඨාය යාව භවග්ගා පත්ථටො, යදිදං පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස ඡන්දරාගො නාම. සෙසෙස්සපි එසෙව නයො. එවමයං රාසට්ඨෙතාපි ඔසොති වෙදිතබ්බො. අතරීති ඉමං චතුබ්බිධමිපි ඔසං කෙන නු ත්වං, මාරිස, කාරණෙන තිණ්ණොති පුච්ඡති.

අථස්සා භගවා පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො අප්පතිට්ඨං බ්වාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ අප්පතිට්ඨන්ති අප්පතිට්ඨහන්තො. අනායුහන්ති අනායුහන්තො, අවායමන්තොති අත්ථො. ඉති භගවා ගුළුභං පටිච්ඡන්තං කත්වා පඤ්ඤං කථෙසි. දෙවතාපි නං සුත්වා ‘‘බාහිරකං තාව ඔසං තරන්තා නාම යාතබ්බට්ඨානෙ තිට්ඨන්තා තරිතබ්බට්ඨානෙ ආයුහන්තා තරන්ති, අයං පන අවිචිතො යාව භවග්ගා පත්ථටං කිලෙසොසං කිලෙසරාසිං අප්පතිට්ඨහන්තො

අනායුහන්තො අතරින්ති ආහ. කිං නු බො එතං? කථං නු බො එතත්ති? විමතිං පක්ඛන්තා පඤ්ඤාසං අත්ථං න අඤ්ඤාසි.

කිං පන භගවතා යථා සත්තා න ජානන්ති, එවං කථනත්ථාය පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානා පටිවිද්ධාති? න එතදත්ථාය පටිවිද්ධා. ද්වෙ පන භගවතො දෙසනා නිග්ගහමුඛෙන ව අනුග්ගහමුඛෙන ව. තත්ථ යෙ පණ්ඩිතමානිතො භොන්ති අඤ්ඤාතෙපි ඤාතසඤ්ඤිතො පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණපබ්බජිතා විය, තෙසං මානනිග්ගහත්ථං යථා න ජානන්ති, එවං මූලපරියායාදිසදිසං ධම්මං දෙසෙති. අයං නිග්ගහමුඛෙන දෙසනා. චුත්තම්භි වෙතං “නිග්ගස්ස නිග්ගස්සාහං, ආනන්ද, චක්ඛාමි, පච්ඡෙස පච්ඡෙස, ආනන්ද, චක්ඛාමි, යො සාරො, සො ධස්සති”ති (ම. නි. 3.196). යෙ පන උජුකා සික්ඛාකාමා, තෙසං සුවිඤ්ඤායං කත්වා ආකඨබ්බෙයාසුත්තාදිසදිසං ධම්මං දෙසෙති, “අභිරම, තිස්ස, අභිරම, තිස්ස, අහමොවාදෙන අහමනුග්ගහෙන අහමනුසාසනියා”ති (සං. නි. 3.84) ව නෙ සමස්සාසෙති. අයං අනුග්ගහමුඛෙන දෙසනා.

අයං පන දෙවපුත්තො මානත්ථද්ධො පණ්ඩිතමානී, එවං කිරස්ස අභොසි – අහං ඔසං ජානාමි, තථාගතස්ස ඔසතිණ්ණභාවං ජානාමි, “ඉමිනා පන කාරණෙන තිණ්ණො”ති එත්තකමත්තං න ජානාමි. ඉති මය්හං ඤාතමෙව බහු, අප්පං අඤ්ඤාතං, තමහං කථිතමත්තමෙව ජානිස්සාමි. කිඤ්චි නාම තං භගවා වදෙය්‍ය, යස්සාහං අත්ථං න ජානෙය්‍යන්ති. අථ සත්ථා “අයං කිලිට්ඨවත්ථං විය රඬගජාතං අහබ්බො ඉමං මානං අප්පභාය දෙසනං සම්පට්ඨිත්තුං, මානනිග්ගහං තාවස්ස කත්වා පුන නිවචිත්තෙන පුච්ඡන්තස්ස පකාසෙස්සාමි”ති පටිච්ඡන්තං කත්වා පඤ්ඤං කථෙසි. සොපි නිහතමානො අභොසි, සා වස්ස නිහතමානතා උත්තරිපඤ්ඤපුච්ඡනෙනෙව වෙදිතබ්බා. තස්ස පන පඤ්ඤපුච්ඡනස්ස අයමත්ථො – කථං පන ත්වං, මාරිස, අප්පතිට්ඨං අනායුහං ඔසමතරි, යථාහං ජානාමි, එවං මෙ කථෙහිති.

අථස්ස භගවා කථෙත්තො යදාස්වාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ යදා ස්වාහන්ති යස්මිං කාලෙ අහං. සුකාරො නිපාතමත්තං. යථා ව එත්ථ, එවං සබ්බපදෙසු. සංසිදාමිති පටිච්ඡන්තං කත්වා අතරන්තො තත්ථෙව ඔසිදාමි. නිබ්බුය්හාමිති යාතුං අසක්කොන්තො අතිවත්තාමි. ඉති යානෙ ව වායාමෙ ව දොසං දිස්වා අතිට්ඨන්තො අවායමන්තො ඔසමතරින්ති එවං භගවතා පඤ්ඤො කථිතො. දෙවනායපි පටිවිද්ධො, න පන පාකටො, තස්ස පාකටිකරණත්ථං සත්ත දුකා දස්සිතා. කිලෙසවසෙන හි සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති නාම, අභිසම්බාරවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. තණ්හාදිට්ඨිති වා සන්තිට්ඨන්තො සංසිදති

නාම, අවසෙසකිලෙසානඤ්චෙව අභිසංඛාරානඤ්ච වසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. තණ්හාවසෙන වා සන්තිට්ඨන්තො සංසීදති නාම, දිට්ඨිවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. සස්සතදිට්ඨියා වා සන්තිට්ඨන්තො සංසීදති නාම, උච්ඡේදදිට්ඨියා ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. ඔලියනාහිනිවෙසා හි භවදිට්ඨි, අතිධාවනාහිනිවෙසා විභවදිට්ඨි. ලීනවසෙන වා සන්තිට්ඨන්තො සංසීදති නාම, උද්ධච්චවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. තථා කාමපුබ්බල්ලිකානුයොගවසෙන සන්තිට්ඨන්තො සංසීදති නාම, අත්තකිලමථානුයොගවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. සබ්බාකුසලාහිසංඛාරවසෙන සන්තිට්ඨන්තො සංසීදති නාම, සබ්බලොකියකුසලාහිසංඛාරවසෙන ආයුහන්තො නිබ්බුය්හති නාම. චුත්තම්පි වෙතං – “සෙය්‍යථාපි, චුන්ද, යෙ කෙච් අකුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ අධොභාගභිගමනීයා, යෙ කෙච් කුසලා ධම්මා, සබ්බෙ තෙ උපරිභාගභිගමනීයා”ති (ම. නි. 1.86).

ඉමං පඤ්ඤාචිස්සජ්ජනං සුත්ථාව දෙවතා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තුට්ඨා පසන්තා අත්තනො තුට්ඨිඤ්ච පසාදඤ්ච පකාසයන්ති චිරස්සං වතාති ගාථමාහ. තත්ථ චිරස්සන්ති චිරස්ස කාලස්ස අව්වයෙනාති අත්ථො. අයං කිර දෙවතා කස්සපසම්මාසම්බුද්ධං දිස්වා තස්ස පරිනිබ්බානතො පට්ඨාය අත්තරා අඤ්ඤං බුද්ධං න දිට්ඨපුබ්බා, තස්මා අජ්ජ භගවන්තං දිස්වා ඵවමාහ. කිං පනිමාය දෙවතාය ඉතො පුබ්බෙ සත්ථා න දිට්ඨපුබ්බොති. දිට්ඨපුබ්බො වා භොතු අදිට්ඨපුබ්බො වා, දස්සනං උපාදාය ඵවං වත්තුං වට්ටති. බ්‍රාහ්මණන්ති බාහිතපාපං ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණං. පරිනිබ්බුතන්ති කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බුතං. ලොකෙති සත්තලොකෙ. විසත්තිකන්ති රූපාදීසු ආරම්මණෙසු ආසත්තවිසත්තතාදීහි කාරණෙහි විසත්තිකා වුවවති තණ්හා, තං විසත්තිකං අජ්ජතිට්ඨමානං අනායුහමානං තිණ්ණං නිත්තිණ්ණං උත්තිණ්ණං චිරස්සං වත ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණං පස්සාමීති අත්ථො.

සමනුඤ්ඤො සත්ථා අභොසීති තස්සා දෙවතාය වචනං විත්තෙනෙව සමනුමොදි, ඵකජ්ඣාසයො අභොසි. අන්තරධායීති අභිසංඛාරකායං ජහිත්වා අත්තනො පකතිඋපාදිණ්ණකකායස්මිංයෙව යත්වා ලද්ධාසා ලද්ධපතිට්ඨා හුත්වා දසබලං ගන්ධෙහි ව මාලෙහි ව පූජෙත්වා අත්තනො භවනංයෙව අගමාසීති.

ඔසතරණසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා

2. ඉදානි දුතියසුත්තතො පටියාය පයමමාගතඤ්ච උත්තානත්ථඤ්ච පභාය යං යං අනුත්තානං, තං තදෙව වණ්ණයිස්සාම. ජානාසී නොති ජානාසී නු. නිමොක්ඛන්තිආදීනි මග්ගාදීනං නාමානි. මග්ගෙන හි සත්තා කිලෙසබන්ධනතො නිමුච්චන්ති, තස්මා මග්ගො සත්තානං නිමොක්ඛොති වුත්තො. ඵලක්ඛණෙ පන තෙ කිලෙසබන්ධනතො පමුත්තා, තස්මා ඵලං සත්තානං පමොක්ඛොති වුත්තං. නිබ්බානං පත්වා සත්තානං සබ්බදුක්ඛං විච්චිවති, තස්මා නිබ්බානං විවෙකොති වුත්තං. සබ්බානි වා ඵතානි නිබ්බානස්සෙව නාමානි. නිබ්බානඤ්චි පත්වා සත්තා සබ්බදුක්ඛතො නිමුච්චන්ති පමුච්චන්ති විච්චිවන්ති, තස්මා තදෙව ‘‘නිමොක්ඛො පමොක්ඛො විවෙකො’’ති වුත්තං. ජානාමි බ්වාහන්ති ජානාමි බො අහං. අවධාරණත්ථො බොකාරො. අහං ජානාමියෙව. සත්තානං නිමොක්ඛාදිජානනත්ථමෙව හි මයා සමතිංස පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණං පටිවිද්ධන්ති සීහනාදං නදති. බුද්ධසීහනාදං නාම කිර ඵතං සුත්තං.

නන්දීභවපරික්ඛයාති නන්දීමූලකස්ස කම්මභවස්ස පරික්ඛයෙන. නන්දියා ච භවස්ස වාතිපි වට්ටති. තත්ථ හි පුරිමනයෙ නන්දීභවෙන තිවිධකම්මාහිසඬ්ඛාරවසෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො ගහිතො, සඤ්ඤාවිඤ්ඤාණෙහි තංසම්පයුත්තා ච ද්වෙ ඛන්ධා. තෙහි පන තීහි ඛන්ධෙහි සම්පයුත්තා වෙදනා තෙසං ගහණෙන ගහිතාවාති අනුපාදිණ්ණකානං චතුත්තං අරූපක්ඛන්ධානං අප්පචත්තිවසෙන සඋපාදිසෙසං නිබ්බානං කථිතං හොති. වෙදනානං නිරොධා උපසමාති උපාදිණ්ණකවෙදනානං නිරොධෙන ච උපසමෙන ච. තත්ථ වෙදනාගහණෙන තංසම්පයුත්තා තයො ඛන්ධා ගහිතාව හොන්ති, තෙසං චත්ථාරම්මණවසෙන රූපක්ඛන්ධොපි. ඵවං ඉමෙසං උපාදිණ්ණකානං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අප්පචත්තිවසෙන අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං කථිතං හොති. දුතියනයෙ පන නන්දීග්ගහණෙන සඬ්ඛාරක්ඛන්ධො ගහිතො, භවග්ගහණෙන උපපත්තිභවසඬ්ඛාතො රූපක්ඛන්ධො, සඤ්ඤාදීහි සරූපෙනෙව තයො ඛන්ධා. ඵවං ඉමෙසං පඤ්චන්තං ඛන්ධානං අප්පචත්තිවසෙන නිබ්බානං කථිතං හොතීති වෙදිතබ්බං. ඉමමෙව ච නයං චතුනිකායිකභණ්ඩිකත්ථෙරො රොවෙති. ඉති නිබ්බානවසෙනෙව භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙසීති.

නිමොක්ඛසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. උපනීයසුත්තවණ්ණනා

3. තතියෙ උපනීයනීති පරික්ඛියති නිරුජ්ඣති, උපගච්ඡති වා, අනුපුබ්බෙන මරණං උපෙතීති අත්ථො. යථා වා ගොපාලෙන ගොගණො නීයති, එවං ජරාය මරණසන්තිකං උපනීයනීති අත්ථො. ජීවිතන්ති ජීවිතින්ද්‍රියං. අප්පන්ති පරිත්තං ථොකං. තස්ස ද්විභාකාරෙහි පරිත්තතා වෙදිතඛිබ්බා සරසපරිත්තතාය ව ඛණපරිත්තතාය ව. සරසපරිත්තතායපි හි “යො, හික්ඛවෙ, විරං ජීවති, සො වස්සසතං අප්පං වා හියොයා”ති (දී. නි. 2.7; සං. නි. 2.143) වචනතො පරිත්තං. ඛණපරිත්තතායපි. පරමත්ථතො හි අතිපරිත්තො සත්තානං ජීවිතක්ඛණො එකච්ඡත්තප්පවත්තිමත්තොයෙව. යථා නාම රථවක්කං පවත්තමානමිපි එකෙනෙව නෙමිජ්ජදෙසෙන පවත්තති, තිට්ඨමානමිපි එකෙනෙව තිට්ඨති, එවමෙවං එකච්ඡත්තක්ඛණිකං සත්තානං ජීවිතං, තස්මිං චිත්තෙ නිරුද්ධමත්තෙ සත්තො නිරුද්ධොති වුවවති. යථාහ – අතීතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිත්ථ න ජීවති න ජීවිස්සති, අනාගතෙ චිත්තක්ඛණෙ ජීවිස්සති න ජීවති න ජීවිත්ථ, පච්චුප්පන්තො චිත්තක්ඛණෙ ජීවති න ජීවිත්ථ න ජීවිස්සති.

“ජීවිතං අත්තභාවො ව, සුඛදුක්ඛා ව කෙවලා;

එකච්ඡත්තසමායුත්තා, ලහුසො චත්තතෙ ඛණො.

“යෙ නිරුද්ධා මරන්තස්ස, තිට්ඨමානස්ස වා ඉධ;

සබ්බෙපි සදිසා ඛන්ධා, ගතා අප්පට්ඨන්තිකා.

“අනිබ්බත්තෙන න ජාතො, පච්චුප්පන්තෙන ජීවති;

චිත්තභසිගා මතො ලොකො, පඤ්ඤත්ති පරමත්ථියා”ති. (මහානි. 10);

ජරුපනීතස්සාති ජරං උපගතස්ස, ජරාය වා මරණසන්තිකං උපනීතස්ස. න සන්ති තාණාති තාණං ලෙණං සරණං භවිතුං සමත්ථා නාම කෙචි නත්ථී. එතං භයන්ති එතං ජීවිතින්ද්‍රියස්ස මරණුපගමනං, ආයුපරිත්තතා, ජරුපනීතස්ස තාණාභාවොති තිට්ඨං. භයං භයවත්ථු භයකාරණන්ති අත්ථො. පුඤ්ඤාති කසිරාථ සුඛාවහානීති විඤ්ඤා පුරිසො සුඛාවහානි සුඛදායකානි පුඤ්ඤාති කරෙය්‍ය. ඉති දෙවතා රූපාවචරජ්ඣානං සන්ධාය පුබ්බචෙතනං අපරචෙතනං මුඤ්චචෙතනඤ්ච ගහෙත්වා බහුවචනවසෙන “පුඤ්ඤානී”ති ආහ. ඤානස්සාදං ඤානනිකන්තිං ඤානසුඛඤ්ච ගහෙත්වා “සුඛාවහානී”ති ආහ. තස්සා කිර දෙවතාය සයං දීඝායුකට්ඨානෙ බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තත්තා හෙට්ඨා කාමාවචරදෙවෙසු පරිත්තායුකට්ඨානෙ වචමානෙ උපපජ්ජමානෙ ව ථුල්ලච්ඡිතකෙ වුට්ඨිපාතසදිසෙ සත්තෙ දිස්වා එතදහොසි “අහොවතිමෙ

සත්තා කුමාරං භාවෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානා කාලං කත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ එකකප්ප-ද්වෙකප්ප-චතුකප්ප-අට්ඨකප්ප-සොළසකප්ප-ද්වත්තිංසකප්ප-චතුසට්ඨකප්පජපමාණං අද්ධානං තිට්ඨෙය්‍යු’න්ති. තස්මා එවමාහ.

අථ භගවා - “අයං දෙවතා අනියානිකං වට්ටකථං කථෙති”ති විවට්ටමස්සා දස්සෙන්නො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ ලොකාමිසන්ති ද්වෙ ලොකාමිසා පරියායෙන ව නිජපරියායෙන ව. පරියායෙන තෙභූමකවට්ටං ලොකාමිසං, නිජපරියායෙන චත්තාරො පච්චයා. ඉධ පරියායලොකාමිසං අධිජපෙනං. නිජපරියායලොකාමිසමිපි වට්ටතියෙව. සන්තිපෙක්ඛොති නිබ්බානසංඛිතං අවිචන්තසන්තිං පෙක්ඛන්තො ඉච්ඡන්තො පත්ථයන්තොති.

උපනියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. අවිචෙන්තිසුත්තවණ්ණනා

4. චතුත්ථෙ අවිචෙන්තිති අතික්කමන්ති. කාලාති පුරෙහත්තාදයො කාලා. තරයන්ති රත්තියොති රත්තියො අතික්කමමානා පුග්ගලං මරණුපගමනාය තරයන්ති සීසං සීසං ගමයන්ති. වයොගුණාති පයමමජ්ඣමපච්ඡිමවයානං ගුණා, රාසයොති අත්ථො. “අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, අහතානං චත්ථානං දිගුණං සඬ්ඝාටි”න්ති (මහාව. 348) එත්ථ භි පටලට්ඨො ගුණට්ඨො. “සතගුණා දක්ඛිණා පාටිකඬ්ඛිතබ්බා”ති (ම. නි. 3.379) එත්ථ ආනිසංසට්ඨො. “අන්තං අන්තගුණ”න්ති එත්ථ කොට්ඨාසට්ඨො. “කයිරා මාලාගුණෙ බහු”ති (ධ. ප. 53) එත්ථ රාසට්ඨො. “පඤ්ච කාමගුණා”ති එත්ථ බන්ධනට්ඨො. ඉධ පන රාසට්ඨො ගුණට්ඨො. තස්මා වයොගුණාති වයොරාසයො වෙදිතබ්බා. අනුපුබ්බං ජහන්තිති අනුපට්ඨාටියා පුග්ගලං ජහන්ති. මජ්ඣිමවයෙ යීතං භි පයමවයො ජහති, පච්ඡිමවයෙ යීතං ද්වෙ පයමමජ්ඣමා ජහන්ති, මරණක්ඛණෙ පන තයොපි වයා ජහන්තෙව. එතං භයන්ති එතං කාලානං අතික්කමනං, රත්තිදිවානං තරිතභාවො, වයොගුණානං ජහනභාවොති තිවිධං භයං. සෙසං පුරිමසදිසමෙවාති.

අවිචෙන්තිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. කතිජින්දසුත්තවණ්ණනා

5. පඤ්චමෙ කති ජින්දෙති ජින්දන්තො කති ජින්දෙය්‍ය. සෙසපදෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ව “ජින්දෙ ජහෙ”ති අත්ථන්තො එකං. ගාථාබන්ධස්ස පන මට්ඨභාවත්ථං අයං දෙවතා සද්දපුනරුත්තිං වජ්ජයන්ති එවමාහ. කති සඬ්භාතිගොති කති සඬ්භෙ අතිගතො, අතික්කන්තොති අත්ථො.

සඬගාතිකොතිපි පායො, අයමෙව අත්ථො. පඤ්ච ඡින්නදෙති ඡින්නත්තො පඤ්ච ඔරම්භාගියසංයොජනානි ඡින්නදෙය්‍යා. පඤ්ච ජහෙති ජහන්තො පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනානි ජහෙය්‍යා. ඉධාපි ඡින්නනඤ්ච ජහනඤ්ච අත්ථතො එකමෙව, හගවා පන දෙවනාය ආරොපිතවචනානුරූපෙනෙව එවමාහ. අථ වා පාදෙසු බද්ධපාසසකුණො විය පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනානි හෙට්ඨා ආකඬ්ඨමානාකාරානි හොන්ති, තානි අනාගාමිමග්ගෙන ඡින්නදෙය්‍යානි වදති. හත්ථෙහි ගහිතරුක්ඛසාඛා විය පඤ්චුද්ධම්භාගියසංයොජනානි උපරි ආකඬ්ඨමානාකාරානි හොන්ති, තානි අරහත්තමග්ගෙන ජහෙය්‍යානි වදති. පඤ්ච චුත්තරි භාවයෙති එතෙසං සංයොජනානං ඡින්නත්තං වෙව පහානත්තං ව උත්තරි අතිරෙකං විසෙසං භාවෙන්තො සද්ධාපඤ්චමානි ඉන්ද්‍රියානි භාවෙය්‍යානි අත්ථො. පඤ්ච සඬගාතිගොති රාගසඬගො දොසසඬගො මොහසඬගො මානසඬගො දිට්ඨිසඬගොති ඉමෙ පඤ්ච සඬගෙ අතික්කන්තො. ඔසතිණ්ණොති වුවචතිති වතුරොසතිණ්ණොති කථීයති. ඉමාය පන ගාථාය පඤ්චින්ද්‍රියානි ලොකියලොකුත්තරානි කථිතානිති.

කතිඡින්නසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. ජාගරසුත්තවණ්ණනා

6. ඡට්ඨෙ ජාගරන්ති ජාගරන්තානං. පඤ්ච ජාගරන්ති විස්සජ්ජනගාථායං පන සද්ධාදීසු පඤ්චසු ඉන්ද්‍රියෙසු ජාගරන්තෙසු පඤ්ච නීවරණා සුත්තා නාම. කස්මා? යස්මා තංසමඬ්ඨිපුග්ගලො යත්ථ කත්ථවි නිසින්නො වා යිතො වා අරුණං උට්ඨපෙන්නොපි පමාදනාය අකුසලසමඬ්ඨිතාය සුත්තො නාම හොති. එවං සුත්තෙසු පඤ්චසු නීවරණෙසු පඤ්චින්ද්‍රියානි ජාගරානි නාම. කස්මා? යස්මා තංසමඬ්ඨිපුග්ගලො යත්ථ කත්ථවි නිපජ්ජිත්වා නිද්දායන්තොපි අප්පමාදනාය කුසලසමඬ්ඨිතාය ජාගරො නාම හොති. පඤ්චහි පන නීවරණෙනෙව කිලෙසරජං ආදියති ගණ්භානි පරාමසති. පුරිමා හි කාමච්ඡන්දාදයො පච්ඡිමානං පච්චයා හොන්තිති පඤ්චහි ඉන්ද්‍රියෙහි පරිසුජ්ඣතිති අයමත්ථො වෙදිතඛිබ්බො. ඉධාපි පඤ්චින්ද්‍රියානි ලොකියලොකුත්තරානෙව කථිතානිති.

ජාගරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. අප්පට්ඨිදිතසුත්තවණ්ණනා

7. සත්තමෙ ධම්මානි වතුසච්චධම්මා. අප්පට්ඨිදිතානි ඤාණෙන අප්පට්ඨිද්ධා. පරවාදෙසුති ද්වාසට්ඨිදිට්ඨිගතවාදෙසු. තෙ හි ඉතො පරෙසං තිත්ථියානං වාදත්තා පරවාදා නාම. නීයරෙති අත්තතො ධම්මතායපි ගච්ඡන්ති, පරෙනපි

නියන්ති. තත්ථ සයමෙව සස්සතාදීනි ගණ්හන්තා ගච්ඡන්ති නාම, පරස්ස වචනෙන තානි ගණ්හන්තා නියන්ති නාම. කාලො තෙසං පබ්බජ්ඣතුන්ති තෙසං පුග්ගලානං පබ්බජ්ඣතුං අයං කාලො. ලොකස්මිඤ්ඤි බුද්ධො උප්පන්නො, ධම්මො දෙසියති, සඬ්ඝො සුප්පට්ඨන්නො, පට්ඨානං හද්දිකා, ඉමෙ ච පන මහාජනා වට්ටෙ සුත්තා නස්පබ්බජ්ඣන්තිති දෙවතා ආහ. සම්බුද්ධානි සම්මා හෙතුනා කාරණෙන බුද්ධා. චත්තාරො හි බුද්ධා – සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො, පච්චෙකබුද්ධො, චතුසච්චබුද්ධො, සුතබුද්ධොති. තත්ථ සමතිංසපාරමියො පුරත්ථා සම්මාසම්බොධිං පත්තො සබ්බඤ්ඤාබුද්ධො නාම. කප්පසතසහස්සාධිකානි ද්වෙ අසඬ්ඝොයානි පාරමියො පුරත්ථා සයම්භුතං පත්තො පච්චෙකබුද්ධො නාම. අවසෙසා ඛිණාසවා චතුසච්චබුද්ධා නාම. බහුස්සුතො සුතබුද්ධො නාම. ඉමස්මිං අත්ථෙ තයොපි පුරිමා වට්ටන්ති. සම්මදඤ්ඤානි සම්මා හෙතුනා කාරණෙන ජානිත්වා. වරන්ති විසමෙ සමන්ති විසමෙ වා ලොකසන්තිවාසෙ විසමෙ වා සත්තනිකායෙ විසමෙ වා කිලෙසජාතෙ සමං වරන්තිති.

අප්පට්ඨිදිතසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා

8. අට්ඨමෙ සුසම්මුට්ඨානි පඤ්ඤාය අප්පට්ඨිද්ධභාවෙනෙව සුනට්ඨා. යථා හි ද්වෙ ඛේතානි කසිත්වා, එකං වපිත්වා, බහුධඤ්ඤං අධිගතස්ස අවාපිතඛේතතො අලද්ධං සන්ධාය “බහුං මෙ ධඤ්ඤං නට්ඨ”න්ති වදන්තො අලද්ධමෙව “නට්ඨ”න්ති වදති, එවම්ධාපි අප්පට්ඨිදිතාව සුසම්මුට්ඨා නාම. අසම්මුට්ඨානි පඤ්ඤාය පට්ඨිද්ධභාවෙනෙව අනට්ඨා. සෙසං පුරිමසදිසමෙවති.

සුසම්මුට්ඨසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. මානකාමසුත්තවණ්ණනා

9. නවමෙ මානකාමස්සානි මානං කාමෙන්තස්ස ඉච්ඡන්තස්ස. දමොති එවරුපස්ස පුග්ගලස්ස සමාධිපක්ඛිකො දමො නත්ථිති වදති. “සච්චෙන දන්තො දමසා උපෙනො, වෙදන්තගු වුසිතබ්බමචරියො”ති (සං. නි. 1.195) එත්ථ හි ඉන්ද්‍රියසංවරො දමොති වුත්තො. “යදි සච්චා දමා වාගා, ඛන්තාහි යොයාධ විජ්ජති”ති (සං. නි. 1.246; සු. නි. 191) එත්ථ පඤ්ඤා. “දානෙන දමෙන සංයමෙන සච්චවජ්ජෙන අත්ථි පුඤ්ඤං, අත්ථි පුඤ්ඤස්ස ආගමො”ති (සං. නි. 4.365) එත්ථ උපොසථකම්මං. “සක්ඛිස්සසි බො ත්වං, පුණ්ණ, ඉමිනා දමුපසමෙන සමන්තාගතො සුනාපරන්තස්මිං ජනපදෙ විහරිතු”න්ති (සං. නි. 4.88; ම. නි. 3.396) එත්ථ අධිවාසනඛන්ති. ඉමස්මිං පන සුත්තෙ

දමොති සමාධිපක්ඛිකධම්මානං එතං නාමං. තෙනෙවාහ – “න මොනමත්ථී අසමාහිතස්සා”ති. තත්ථ මොනන්ති චතුමග්ගඤ්ඤාණං, තඤ්ඤි මුනාතීති මොනං, චතුසච්චධම්මෙ ජානාතීති අත්ථො. මච්චුධෙය්‍යස්සාති තෙභූමකච්චට්ඨස්ස. තඤ්ඤි මච්චුනො පතිට්ඨානට්ඨෙත මච්චුධෙය්‍යන්ති වුවචති. පාරන්ති තස්සෙව පාරං නිබ්බානං. තරෙය්‍යාති පටිච්ඡේදකියා පාපුණෙය්‍යා වා. ඉදං චුත්තං හොති – එකො අරඤ්ඤෙ විහරන්තො පමත්තො පුග්ගලො මච්චුධෙය්‍යස්ස පාරං න තරෙය්‍ය න පටිච්ඡේදකියා න පාපුණෙය්‍යාති.

මානං පභායාති අරහත්තමග්ගෙන නවවිධමානං පජහිත්වා. සුසමාහිතත්තොති උපචාරජපනාසමාධිහි සුට්ඨ සමාහිතත්තො. සුචෙතසොති ඤාණසම්පයුත්තතාය සුන්දරචිත්තො. ඤාණවිජ්ජයුත්තචිත්තෙන හි සුචෙතසොති න වුවචති, තස්මා ඤාණසම්පයුත්තෙන සුචෙතසො හුත්වාති අත්ථො. සබ්බධි විජ්ජමුත්තොති සබ්බෙසු ඛන්ධායතනාදිසු විජ්ජමුත්තො හුත්වා. තරෙය්‍යාති එත්ථ තෙභූමකච්චට්ඨං සමතික්කමන්තො නිබ්බානං පටිච්ඡේදකිත්තො තරතීති පටිච්චෙධතරණං නාම චුත්තං. ඉති ඉමාය ගාථාය තිස්සො සික්ඛා කථිතා හොන්ති. කථං – මානො නාමායං සීලහෙදනො, තස්මා “මානං පභායා”ති ඉමිනා අධිසීලසික්ඛා කථිතා හොති. “සුසමාහිතත්තො”ති ඉමිනා අධිචිත්තසික්ඛා. “සුචෙතසො”ති එත්ථ චිත්තෙන පඤ්ඤා දස්සිතා, තස්මා ඉමිනා අධිපඤ්ඤාසික්ඛා කථිතා. අධිසීලඤ්ච නාම සීලෙ සති හොති, අධිචිත්තං චිත්තෙ සති, අධිපඤ්ඤා පඤ්ඤාය සති. තස්මා සීලං නාම පඤ්චපි දසපි සීලානි, පාතිමොක්ඛසංවරො අධිසීලං නාමාති වෙදිතබ්බං. අට්ඨ සමාපත්තියො චිත්තං, විපස්සනාපාදකජ්ඣානං අධිචිත්තං. කම්මස්සකතඤ්ඤාණං පඤ්ඤා, විපස්සනා අධිපඤ්ඤා. අනුජ්ජන්තෙපි හි බුද්ධුජ්ජාදෙ පචත්තතීති පඤ්චසීලං දසසීලං සීලමෙව, පාතිමොක්ඛසංවරසීලං බුද්ධුජ්ජාදෙයෙව පචත්තතීති අධිසීලං. චිත්තපඤ්ඤාසුපි එසෙව නයො. අපිච නිබ්බානං පත්ථයන්තෙන සමාදින්නං පඤ්චසීලමිපි දසසීලමිපි අධිසීලමෙව. සමාපන්නා අට්ඨ සමාපත්තියොපි අධිචිත්තමෙව. සබ්බමිපි වා ලොකියසීලං සීලමෙව, ලොකුත්තරං අධිසීලං. චිත්තපඤ්ඤාසුපි එසෙව නයොති. ඉති ඉමාය ගාථාය සමොධානෙත්වා තිස්සො සික්ඛා සකලසාසනං කථිතං හොතීති.

මානකාමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. අරඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

10. දසමෙ සන්තානන්ති සන්තකිලෙසානං, පණ්ඩිතානං වා. “සන්තො භවෙ සබ්භි පචෙදයන්ති (ජා. 2.21.413), දුරෙ සන්තො පකාසන්ති”තිආදිසු (ධ. ප. 304) හි පණ්ඩිතාපි සන්තොති චුත්තා. බ්‍රහ්මචාරීනන්ති සෙට්ඨචාරීනං

මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසං වසන්තානං. කෙන වණ්ණො පසිද්ධිති කෙන කාරණෙන ඡව්වණ්ණො පසිද්ධිති පුච්ඡති. කස්මා පනෙසා එවං පුච්ඡති? එසා කිර ව්‍යාසණ්ඩවාසිකා භූමිමදෙවතා ආරඤ්ඤකෙ භික්ඛු පච්ඡාහත්තං පිණ්ඩපාතපටික්කන්තෙ අරඤ්ඤං පවිසිත්වා රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානෙසු මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තෙ පස්සති. තෙසඤ්ච එවං නිසින්තානං බලවත්තෙකග්ගතා උප්පජ්ජති. තතො විසභාගසන්තති වූපසම්මති, සභාගසන්තති ඔක්කමති, චිත්තං පසිද්ධිති. චිත්තෙ පසන්තෙ ලොහිතං පසිද්ධිති, චිත්තසමුට්ඨානානි උපාදාරූපානි පරිසුද්ධානි භොජනි, වණ්ඨා පමුත්තතාලඵලස්ස විය මුඛස්ස වණ්ණො භොති. තං දිස්වා දෙවතා චිත්තෙසි – “සරීරවණ්ණො නාමායං පණීතානි රසසම්පන්නානි භොජනානි සුඛසම්ඵස්සානි නිවාසනපාපුරණසයනානි උතුසුබ්බෙ තෙභූමිකාදිහෙදෙ ච පාසාදෙ මාලාගන්ධවිලෙපනාදීනි ච ලහන්තානං පසිද්ධිති, ඉමෙ පන භික්ඛු පිණ්ඩාය වරින්වා මිස්සකහත්තං භුඤ්ජන්ති, විරළමඤ්චකෙ වා ඵලකෙ වා සිලාය වා සයනානි කප්පෙන්ති, රුක්ඛමූලාදීසු වා අබ්භොකාසෙ වා වසන්ති, කෙන නු ඛො කාරණෙන එතෙසං වණ්ණො පසිද්ධිති” ති. තස්මා පුච්ඡි.

අථස්සා භගවා කාරණං කට්ඨන්තො දුතියං ගාථං ආහ. තත්ථ අතීතන්ති අතීතෙ අසුකො නාම රාජා ධම්මිකො අභොසි, සො අම්භාකං පණීතෙ පච්චයෙ අදාසි. ආවරියුපජ්ඣායා ලාභිතො අහෙසුං. අථ මයං එවරූපානි භොජනානි භුඤ්ජිමිහා, චීවරානි පාරුපිමිහානි එවං එකච්චෙ පච්චයබ්බාහුල්ලිකා විය ඉමෙ භික්ඛු අතීතං නානුසොචන්ති. නප්පජ්ජපන්ති නාගතන්ති අනාගතෙ ධම්මිකො රාජා භවිස්සති, ඒතා ජනපදා භවිස්සන්ති, බහුනි සප්පිනවතීතාදීනි උප්පජ්ජිස්සන්ති, “බාදථ භුඤ්ජථා” ති තත්ථ තත්ථ වත්තාරො භවිස්සන්ති, තදා මයං එවරූපානි භොජනානි භුඤ්ජිස්සාම, චීවරානි පාරුපිස්සාමානි එවං අනාගතං න පත්ථෙත්ති. පච්චුජ්ජන්තොනානි යෙන කෙනචි තඬ්ඨණෙ ලද්ධෙන යාපෙන්ති. තෙනානි තෙන තිව්ධෙනාපි කාරණෙන.

එවං වණ්ණසම්පත්තිං දස්සෙත්වා ඉදානි තස්සෙව වණ්ණස්ස විනාසං දස්සෙන්තො අනන්තරං ගාථමාහ. තත්ථ අනාගතප්පජ්ජපායානි අනාගතස්ස පත්ථනාය. එතෙනානි එතෙන කාරණද්වයෙන. නලොව හරිතො ලුතොති යථා හරිතො නලො ලාගිත්වා උණ්භපාසාණෙ පක්ඛිත්තො සුස්සති, එවං සුස්සන්තිති.

අරඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නළවග්ගො පඨමො.

2. නන්දනවග්ගො

1. නන්දනසුත්තවණ්ණනා

11. නන්දනවග්ගස්ස පටිමෙ තත්ත්වං තස්මිං ආරාමෙ. බොති බාස්සජනසිලිට්ඨතාවසෙන නිපාතමත්තං. භික්ඛු ආමන්තෙසීති පරිසජෙට්ඨකෙ භික්ඛු ජානාපෙසි. භික්ඛවොති තෙසං ආමන්තනාකාරදීපනං. භදන්තෙති පතිවචනදානං. තෙ භික්ඛුති යෙ තත්ථ සම්මුඛිභූතා ධම්මපටිග්ගාහකා භික්ඛු. භගවතො පච්චස්සොසුන්ති භගවතො වචනං පතිඅස්සොසුං, අභිමුඛා හුත්වා සුභිංසු සම්පට්ඨිංසුති අත්ථො. එතදවොචාති එතං ඉදානි වත්තබ්බං “භූතපුබ්බ”න්තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ තාවතිංසකාසිකාති තාවතිංසකායෙ නිබ්බත්තා. තාවතිංසකායො නාම දුතියදෙවලොකො වුච්චති. මසෙන මාණවෙන සද්ධිං මචලගාමෙ කාලං කත්වා තත්ථ උප්පන්නෙ තෙත්තිංස දෙවපුත්තෙ උපාදාය කිර තස්ස දෙවලොකස්ස අයං පණ්ණත්ති ජාතාති වදන්ති. යස්මා පන සෙසවක්කවාලෙසුපි ඡ කාමාවචරදෙවලොකා අත්ථි. වුත්තම්පි චෙතං “සහස්සං වාතුමහාරාජිකානං සහස්සං තාවතිංසාන”න්ති (අ. නි. 10.29), තස්මා නාමපණ්ණත්තියෙවෙසා තස්ස දෙවලොකස්සාති වෙදිතබ්බො. එවඤ්චි නිද්දොසං පදං හොති.

නන්දනෙ වතෙති එත්ථ තං වනං පටිට්ඨෙ පටිට්ඨෙ නන්දයති තොසෙතීති නන්දනං. පඤ්චසු හි මරණනිමිත්තෙසු උප්පන්නෙසු “සම්පත්තිං පහාය වට්ඨස්සාමා”ති පරිදෙවමානා දෙවතා සක්කො දෙවනමිත්තදො “මා පරිදෙවිත්ථ, අභිජ්ජනධම්මා නාම සඬ්ඛාරා නත්ථි”ති ඔවදිත්වා තත්ථ පවෙසාපෙති. තාසං අඤ්ඤාහි දෙවතාහි බාහාසු ගහෙත්වා පවෙසිතානම්පි තස්ස සම්පත්තිං දිස්වාච මරණසොකො වූපසම්මති, පිතිපාමොජ්ජමෙව උප්පජ්ජති. අථ තස්මිං කීළමානා එව උණ්හසන්තත්තො හිමපිණ්ඩො විය විලියන්ති, වාතාපහතදීපසිඛා විය විජ්ඣායන්තීති එවං යංකිඤ්චි අන්තො පටිට්ඨං නන්දයති තොසෙතියෙවාති නන්දනං, තස්මිං නන්දනෙ. අවඡරාසඬ්ඝපරිවුතාති අවඡරාති දෙවධිතානං නාමං, තාසං සමුහෙන පරිවුතා.

දිබ්බෙහීති දෙවලොකෙ නිබ්බත්තෙහි. පඤ්චහි කාමගුණෙහීති මනාපියරූපසද්දගන්ධරසථොට්ඨබ්බසඬ්ඛාතෙහි පඤ්චහි කාමබන්ධනෙහි කාමකොට්ඨාසෙහි වා. සම්ප්පිතාති උපෙතා. ඉතරං තස්සෙව චෙච්චනං. පරිවාරයමානාති රමමානා, තෙසු තෙසු වා රූපාදීසු ඉන්ද්‍රියානි සඤ්චාරයමානා. තායං වෙලායන්ති තස්මිං පරිවාරණකාලෙ. සො පනස්ස දෙවපුත්තස්ස අධුනා අභිනිබ්බත්තකාලො වෙදිතබ්බො. තස්ස හි පටිසන්ධික්ඛණ්ණෙයෙව

රත්තසුවණ්ණක්ඛන්ධො විය විරොචයමානො තිගාචුතජ්ජමාණො අත්තභාවො නිබ්බන්ති. සො දිබ්බවත්ථනිවත්ථො දිබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතො දිබ්බමාලාවිලෙපනධරො දිබ්බෙහි වන්දනවුණ්ණෙහි සමං විකිරියමානො දිබ්බෙහි පඤ්චහි කාමගුණෙහි ඔවුතො නිවුතො පරියොනද්ධො ලොභාභිභූතො භුත්වා ලොභනිස්සරණං නිබ්බානං අපස්සන්තො ආසහිං වාචං භාසන්තො විය මහාසද්දෙන “න තෙ සුඛං පජානන්ති”ති ඉමං ගාථං ගායමානො නන්දනවනෙ විවරි. තෙන වුත්තං – “තායං වෙලායං ඉමං ගාථං අභාසී”ති.

යෙ න පස්සන්ති නන්දනන්ති යෙ තත්‍ර පඤ්චකාමගුණානුභවනවසෙන නන්දනවනං න පස්සන්ති. නරදෙවානන්ති දෙවනරානං, දෙවපුරිසානන්ති අත්ථො. තිදසානන්ති තික්ඛන්තුං දසන්තං. යසස්සිනන්ති පරිවාරසඬ්ඛාතෙන යසෙන සම්පන්නානං.

අඤ්ඤතරා දෙවතාති එකා අරියසාවිකා දෙවතා. පච්චභාසීති “අයං බාලදෙවතා ඉමං සම්පන්නිං නිච්චං අවලං මඤ්ඤති, තාස්සා ඡෙදනභෙදනවිද්ධංසනධම්මතං ජානාති”ති අධිජ්ජායං විවට්ටෙන්වා දස්සෙන්ති “න ත්වං බාලෙ”ති ඉමාය ගාථාය පතිඅභාසී. යථා අරහතං වචොති යථා අරහන්තානං වචනං, තථා ත්වං න ජානාසීති. එවං තස්සා අධිජ්ජායං පටික්ඛිපිත්වා ඉදානි අරහන්තානං වචනං දස්සෙන්ති අනිච්චාතිආදිමාභ. තත්ථ අනිච්චා වත සඬ්ඛාරාති සබ්බෙ තෙභූමකසඬ්ඛාරා භුත්වා අභාවත්ථෙන අනිච්චා. උජ්ජාදවයධම්මිතොති උජ්ජාදවයසභාවා. උජ්ජපජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්තිති ඉදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං. යස්මා වා උජ්ජපජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති, තස්මා උජ්ජාදවයධම්මිතොති. උජ්ජාදවයග්ගහණෙන චෙන්ථ තදනන්තරා වෙමජ්ඣධානං ගහිතමෙව භොති. තෙසං වූපසමො සුඛොති තෙසං සඬ්ඛාරානං වූපසමසඬ්ඛාතං නිබ්බානමෙව සුඛං. ඉදං අරහතං වචොති.

නන්දනසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. නන්දනිසුත්තවණ්ණනා

12. දුතියෙ නන්දනීති තුස්සති අත්තමනො භොති. පුත්තිමාති බහුපුත්තො. තස්ස හි එකච්චෙ පුත්තා කසිකම්මං කත්වා ධඤ්ඤස්ස කොට්ඨෙ පුරෙන්නි, එකච්චෙ වණ්ණජ්ජං කත්වා හිරඤ්ඤසුවණ්ණං ආභරන්ති, එකච්චෙ රාජානං උපට්ඨහිත්වා යානවාහනගාමනිගමාදීනි ලභන්ති. අථ තෙසං ආනුභාවසඬ්ඛාතං සිරිං අනුභවමානා මාතා වා පිතා වා නන්දති. ඡණ්දිවසාදීසු වා මණ්ඩිතපසාධිතෙ පුත්තෙ සම්පන්නිං අනුභවමානෙ දිස්වා නන්දන්ති, “නන්දනි පුත්තෙහි පුත්තිමා”ති ආභ. ගොහි තථෙවාති යථා පුත්තිමා පුත්තෙහි, තථා

ගොසාමිකොපි සම්පන්නං ගොමණ්ඩලං දිස්වා ගාවො නිස්සාය ගොරසසම්පන්නං අනුභවමානො ගොහි නන්දති. උපධි හි නරස්ස නන්දනාති, එත්ථ උපධිති චත්තාරො උපධි – කාමුපධි, ඛන්ධුපධි, කිලෙසුපධි, අභිසංඛාරූපධිති. කාමාපි හි “යං පඤ්ච කාමගුණො පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදො”ති (ම. නි. 1.166) එවං චුත්තස්ස සුඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො “උපධියති එත්ථ සුඛ”න්ති ඉමිනා වචනත්ථෙත උපධිති චුච්චති. ඛන්ධාපි ඛන්ධමූලකස්ස දුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, කිලෙසාපි අපායදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතො, අභිසංඛාරාපි භවදුක්ඛස්ස අධිට්ඨානභාවතොති. ඉධ පන කාමුපධි අධිජ්ජෙතො. පඤ්ච හි කාමගුණා තෙභුමිකාදිපාසාද-උළාරසයන-චත්ථාලඬිකාර-නාටකපරිවාරාදිවසෙන පච්චුපට්ඨිතා පිතිසොමනස්සං උපසංහරමානා නරං නන්දයන්ති. තස්මා යථා පුත්තා ව ගාවො ව, එවං ඉමෙපි උපධි හි නරස්ස නන්දනාති වෙදිතඛ්ඛා. න හි සො නන්දති යො නිරූපධිති යො කාමගුණසම්පන්නිරහිතො දලිද්දො දුල්ලභසාසවිජාදනො, න හි සො නන්දති. එවරූපො මනුස්සපෙතො ව මනුස්සතෙරයිකො ව කිං නන්දිස්සති භගවාති ආහ.

ඉදං සුත්වා සත්ථා විත්තෙසි – “අයං දෙවතා සොකචත්ථුමෙව නන්දචත්ථුං කරොති, සොකචත්ථුභාවමස්සා දීපෙස්සාමි”ති එලෙන එලං පාතෙන්නො විය තායෙව උපමාය තස්සා වාදං හින්දන්තො තමෙව ගාථං පරිවත්තෙත්වා සොචතීති ආහ. තත්ථ සොචති පුත්තෙහීති විදෙසගමනාදිවසෙන පුත්තෙසු නට්ඨෙසුපි නස්සන්තෙසුපි ඉදානි නස්සිස්සන්තීති නාසසංඝිති සොචති, තථා මතෙසුපි මරන්තෙසුපි වොරෙහි රාජපුරිසෙහි ගහිතෙසු වා පච්චත්ථිකානං භත්ථං උපගතෙසු වා මරණසංඝිති හුත්වා සොචති. රුක්ඛපඛ්ඛතාදීහි පතිත්වා භත්ථපාදාදීනං හෙදවසෙන හින්තෙසුපි හිජ්ජන්තෙසුපි හෙදසංඝිති හුත්වා සොචති. යථා ව පුත්තෙහි පුත්තිමා, ගොසාමිකොපි තථෙව නවහාකාරෙහි ගොහි සොචති. උපධි හි නරස්ස සොචනාති යථා ව පුත්තගාවො, එවං පඤ්ච කාමගුණොපධිපි –

“තස්ස වෙ කාමයානස්ස, ඡන්දජාතස්ස ඡන්තුනො;

තෙ කාමා පරිභායන්ති, සල්ලවිද්ධොව රුජ්ජති”ති. (සු. නි. 773) –

චුත්තනායෙන නරං සොචන්ති. තස්මා නරස්ස සොචනා සොකචත්ථුකමෙවාති වෙදිතඛ්ඛා. න හි සො සොචති, යො නිරූපධිති යස්ස පන චතුඛ්ඛිධාපෙතෙ උපධියො නත්ථි, සො නිරූපධි මහාඛිණාසවො කිං සොචස්සති, න සොචති දෙවතෙති.

නන්දනිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. නන්දීපුත්තසමසුත්තවණ්ණනා

13. තතියෙ නන්දී පුත්තසමං පෙමන්ති විරූපෙපි හි අත්තනො පුත්තකෙ සුවණ්ණබ්බිකං විය මඤ්ඤන්ති, මාලාගුළෙ විය සීසාදීසු කත්වා පරිහරමානා තෙහි ඔහදිතාපි ඔමුත්තිකාපි ගන්ධවිලෙපනපතිතා විය සොමනස්සං ආපජ්ජන්ති. තෙනාහ - “නන්දී පුත්තසමං පෙම”න්ති. පුත්තපෙමසමං පෙමං නාම නන්දීති වුත්තං හොති. ගොසමිකං ධනන්ති ගොහි සමං ගොධනසමං ගොධනසදිසං අඤ්ඤං ධනං නාම නන්දී හගවාති ආහ. සුරියසමා ආභාති සුරියාභාය සමා අඤ්ඤා ආභා නාම නන්දීති දස්සෙති. සමුද්දපරමාති යෙ කෙච්ඡි අඤ්ඤෙ සරා නාම, සබ්බෙ තෙ සමුද්දපරමා, සමුද්දො තෙසං උත්තමො, සමුද්දසදිසං අඤ්ඤං උදකනිධානං නාම නන්දී, හගවාති.

යස්මා පන අත්තපෙමෙන සමං පෙමං නාම නන්දී. මාතෘපිතාදයො හි ඡඩ්ඛෙත්වාපි පුත්තධීතාදයො ච අපොසෙත්වාපි සත්තා අත්තානමෙව පොසෙත්ති. ධඤ්ඤෙන ච සමං ධනං නාම නන්දී. (යදා හි සත්තා දුබ්භික්ඛා හොන්ති), තථාරූපෙ හි කාලෙ හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදීනි ගොමහිංසාදීනිපි ධඤ්ඤග්ගහණත්ථං ධඤ්ඤසාමිකානමෙව සන්තිකං ගහෙත්වා ගච්ඡන්ති. පඤ්ඤාය ච සමා ආභා නාම නන්දී. සුරියාදයො හි එකදෙසංයෙව ඔභාසන්ති, පච්චුප්පන්තමෙව ච තමං විනොදෙන්ති. පඤ්ඤා පන දසසහස්සිමිපි ලොකධාතුං එකජ්ජජ්ජොතං කාතුං සක්කොති, අතීතංසාදිපට්ඨිඡාදකඤ්ච තමං විධමති. මෙසවුට්ඨියා ච සමො සරො නාම නන්දී. නදීවාපි හොතු තලාකාදීනි වා, වුට්ඨිසමො සරො නාම නන්දී. මෙසවුට්ඨියා හි පච්ඡින්නාය මහාසමුද්දො අභිගුලිපබ්බතෙමනමත්තමිපි උදකං න හොති, වුට්ඨියා පන පවත්තමානාය යාව ආහස්සරහවතාපි එකොදකං හොති. තස්මා හගවා දෙවතාය පටිගාථං වදන්තො නන්දී අත්තසමං පෙමන්තිආදිමාහාති.

නන්දීපුත්තසමසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. බත්තිසසුත්තවණ්ණනා

14. චතුත්ථෙ බත්තියො ද්විපදන්ති ද්විපදානං රාජා සෙට්ඨො. කොමාරීති කුමාරිකාලෙ ගතිතා. අයං සෙසහරියානං සෙට්ඨාති වදති. පුබ්බජොති පයමං ජාතො කාණො වාපි හොතු කුණ්ඤාදීනං වා අඤ්ඤතරො, යො පයමං ජාතො, අයමෙව පුත්තො ඉමිස්සා දෙවතාය වාදෙ සෙට්ඨො නාම හොති. යස්මා පන ද්විපදාදීනං බුද්ධාදයො සෙට්ඨා, තස්මා හගවා පටිගාථං ආහ. තත්ථ කිඤ්චාපි හගවා සබ්බෙසංයෙව අපදාදිහෙදානං සත්තානං සෙට්ඨො, උජ්ජජ්ජමානො

පනෙස සබ්බසත්තසෙට්ඨො ද්විපදෙසුයෙව උප්පජ්ජති, තස්මා සම්බුද්ධො ද්විපදං සෙට්ඨොති ආහ. ද්විපදෙසු උප්පන්නස්ස වස්ස සබ්බසත්තසෙට්ඨොවා අප්පට්ඨතොව හොති. ආජානීයොති හත්ථි වා හොතු අස්සාදිසු අඤ්ඤතරො වා, යො කාරණං ජානාති, අයං ආජානීයොව චතුප්පදානං සෙට්ඨොති අත්ථො. කුටකණ්ණරඤ්ඤො ගුලවණ්ණඅස්සො විය. රාජා කිර පාචිනද්වාරෙන නික්ඛමිත්වා චෙතියපබ්බතං ගමිස්සාමීති කලම්භනදීතීරං සම්පත්තො, අස්සො තීරෙ යත්වා උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති, රාජා අස්සාවරියං ආමන්තෙත්වා, “අහො වත තයා අස්සො සික්ඛාපිතො උදකං ඔතරිතුං න ඉච්ඡති”ති ආහ. ආවරියො “සුසික්ඛාපිතො දෙව අස්සො, එතස්ස හි විත්තං – ‘සවාහං උදකං ඔතරිස්සාමි, වාලං තෙමිස්සති, වාලෙ තිත්තෙ රඤ්ඤො අඬගෙ උදකං පාතෙය්‍යා’ති, එවං තුම්භාකං සරීරෙ උදකපාතනහයෙන න ඔතරති, වාලං ගණ්භාපෙථා”ති ආහ. රාජා තථා කාරෙසි. අස්සො චෙගෙන ඔතරිත්වා පාරං ගතො. සුස්සුසාති සුස්සුසමානා. කුමාරිකාලෙ වා ගහිතා හොතු පච්ඡා වා, සුරූපා වා විරූපා වා, යා සාමිකං සුස්සුසති පරිවරති තොසෙති, සා හරියානං සෙට්ඨා. අස්සවොති ආසුණමානො. ජෙට්ඨො වා හි හොතු කනිට්ඨො වා, යො මාතාපිතුනං වචනං සුණාති, සම්පට්ච්ඡති, ඔවාදපට්ඨකරො හොති, අයං පුත්තානං සෙට්ඨො, අඤ්ඤොහි සන්ධිච්ඡෙදකාදිවොරෙහි පුත්තෙහි කො අත්ථො දෙවතෙති.

ඛත්තියසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. සණ්ඨානසුත්තවණ්ණනා

15. පඤ්චමෙ ධීතෙ මජ්ඣන්තිකෙති ධීතමජ්ඣන්තිකෙ. සන්තිසීවෙසුති යථා ඵාසුකට්ඨානං උපගන්ත්වා සන්තිසින්තෙසු විස්සමමානෙසු. ධීතමජ්ඣන්තිකකාලො නාමෙස සබ්බසත්තානං ඉරියාපට්ඨබ්බලාකාලො. ඉධ පන පක්ඛීනංයෙව වසෙන දස්සිතො. සණ්ඨෙවාති සණ්ඨි විය මහාවිරවං විය මුච්චති. සණ්ඨානමෙව චෙන්ථ “සණ්ඨෙවා”ති චුත්තං. තප්පට්ඨාගං නාමෙතං. නිදාසසමයස්මිඤ්ඤි ධීතමජ්ඣන්තිකකාලෙ චතුප්පදගණෙසු චෙව පක්ඛීගණෙසු ව සන්තිසින්තෙසු වාතපූරිතානං සුසිරරුක්ඛානඤ්චෙව ඡිද්දවෙණුපබ්බානඤ්ච ඛන්ධෙන ඛන්ධං සාධාය සාධං සඬ්ඝට්ටයන්නානං පාදපානඤ්ච අරඤ්ඤමජ්ඣෙකෙ මහාසද්දො උප්පජ්ජති. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. තං භයං පට්ඨාති මන්ති තං එවරූපෙ කාලෙ මහාඅරඤ්ඤස්ස සණ්ඨානං මය්හං භයං හුත්වා උපට්ඨාති. දන්ධපඤ්ඤා කිරෙසා දෙවතා තස්මිං බණෙ අත්තතො නිසජ්ජඵාසුකං කථාඵාසුකං දුතියකං අලහන්තී එවමාහ. යස්මා පන තාදිසෙ කාලෙ පිණ්ඩපාතපට්ඨකන්තස්ස විචිත්තෙ අරඤ්ඤායතනෙ කම්මට්ඨානං

ගහෙත්වා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො අනප්පකං සුඛං උප්පජ්ජති, යං සන්ධාය වුත්තං -

“සුඤ්ඤාගාරං පට්ටියස්ස, සන්තචිත්තස්ස භික්ඛුනො;

අමානුසී රතී හොති, සම්මා ධම්මං විපස්සතො”ති. (ධ. ප. 373) ව,

“පුරතො පච්ඡතො වාසී, අපරො වෙ න විජ්ජති;

අතීව ඵාසු භවති, එකස්ස වසතො වතෙ”ති. (ථෙරගා. 537) ව;

තස්මා භගවා දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ සා රතී පටිභාති මන්ති යා එවරුපෙ කාලෙ එකකස්ස නිසජ්ජා නාම, සා රතී මය්හං උපට්ඨාතීති අත්ථො. සෙසං තාදිසමෙවාති.

සංගමානසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. නිද්දාතන්දීසුත්තවණ්ණනා

16. ඡට්ඨෙ නිද්දාති, “අභිජානාමහං, අග්ගිවෙස්සන, ගිම්හානං පච්ඡිමෙ මාසෙ නිද්දං ඔක්කමිතා”ති (ම. නි. 1.387) එවරුපාය අඛ්‍යාකතනිද්දාය පුබ්බභාගාපරභාගෙසු සෙබ්බපුප්ප්ජනානං සසඬ්ඛාරිකඅකුසලෙ චිත්තෙ උප්පන්නං ටීනමිද්ධං. තන්දීති අතිවිජාතාතිසීතාදිකාලෙසු උප්පන්නං ආගන්තුකං ආලසියං. වුත්තමිපි වෙතං - “තත්ථ කතමා තන්දී? යා තන්දී තන්දියනා තන්දීමනනා ආලසාං ආලසායනා ආලසායිතත්තං, අයං වුව්චති තන්දී”ති (විභ. 857). විජම්භිතාති කායවිජම්භනා. අරතීති අකුසලපක්ඛා උක්කණ්ඨිතතා. භත්තසම්මදොති භත්තමුච්ඡා භත්තකිලමථො. චිත්ථාරො පන තෙසං - “තත්ථ කතමා විජම්භිතා? යා කායස්ස ජම්භනා විජම්භනා”තිආදිනා නයෙන අභිධම්මෙ ආගතොව. එතෙනාති එතෙන නිද්දාදිනා උපක්කිලෙසෙන උපක්කිලිට්ඨො නිවාරිතපාතුභාවො. නප්පකාසතීති න ජොතති, න පාතුභවතීති අත්ථො. අරියමග්ගොති ලොකුත්තරමග්ගො. ඉධාති ඉමස්මිං ලොකෙ. පාණිනන්ති සත්තානං. වීරියෙනාති මග්ගසහජාතවීරියෙන. නං පණාමෙත්වාති එතං කිලෙසජාතං නිහරිත්වා. අරියමග්ගොති ලොකියලොකුත්තරමග්ගො. ඉති මග්ගෙනෙව උපක්කිලෙසෙ නිහරිත්වා මග්ගස්ස විසුද්ධි වුත්තාති.

නිද්දාතන්දීසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. දුක්කරසුත්තවණ්ණනා

17. සත්තමෙ දුත්තිතික්ඛන්ති දුක්ඛමං දුඤ්චවාසියං. අඛ්‍යාත්තෙනාති බාලෙන. සාමඤ්ඤන්ති සමණධම්මො. ඉමිනා දෙවතා ඉදං දස්සෙති - යං පණ්ඩිතා

කුලපුත්තා දසපි වස්සානි විසතිපි සට්ඨිපි වස්සානි දන්තෙ අභිදන්තමාධාය ජිව්හාය තාලුං ආභව්වපි චෙනසා චිත්තං අභිනිග්ගණ්හිත්වාපි එකාසනං එකභත්තං පටිසෙවමානා ආපාණකොට්ඨකං බ්‍රහ්මවරියං චරන්තා සාමඤ්ඤං කරොන්ති. තං භගවා බාලො අබ්‍යන්තො කාතුං න සක්කොතිති. බහු හි තත්ථ සම්බාධාති තස්මිං සාමඤ්ඤසඬ්ඛානෙ අරියමග්ගෙ බහු සම්බාධා මග්ගාධිගමාය පටිපන්නස්ස පුබ්බභාගෙ බහු පරිස්සයාති දස්සෙති.

චිත්තඤ්ඤෙ න නිවාරයෙති යදි අයොනිසො උප්පන්නං චිත්තං න නිවාරෙය්‍ය, කති අභානි සාමඤ්ඤං චරෙය්‍ය? එකදිවසමිපි න චරෙය්‍ය. චිත්තවසිකො හි සමණධම්මං කාතුං න සක්කොති. පදෙ පදෙති ආරම්මණෙ ආරම්මණෙ. ආරම්මණඤ්ඤි ඉධ පදන්ති අධිජ්ජෙතං. යස්මිං යස්මිං හි ආරම්මණෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථ බාලො විසිදති නාම. ඉරියාපථපදමිපි වට්ටති. ගමනාදීසු හි යත්ථ යත්ථ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථ තත්ථෙව විසිදති නාම. සඬ්ඛප්පානන්ති කාමසඬ්ඛප්පාදීනං.

කුම්මො වාති කච්ඡපො විය. අඬ්ගානිති ගිවපඤ්චමානි අඬ්ගානි. සමොදහන්ති සමොදහන්තො, සමොදහිත්වා වා. මනොවිතක්කෙති මනම්හි උප්පන්නවිතක්කෙ. එත්තාවතා ඉදං දස්සෙති — යථා කුම්මො සොණ්ඩිපඤ්චමානි අඬ්ගානි සකෙ කපාලෙ සමොදහන්තො සිඬ්ගාලස්ස ඔතාරං න දෙති, සමොදහිත්වා වස්ස අප්පසය්හතං ආපජ්ජති, එවමෙවං හික්ඛු මනම්හි උප්පන්නවිතක්කෙ සකෙ ආරම්මණකපාලෙ සමොදහං මාරස්ස ඔතාරං න දෙති, සමොදහිත්වා වස්ස අප්පසය්හතං ආපජ්ජතිති. අනිස්සිතොති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයෙහි අනිස්සිතො හුත්වා. අභෙධයානොති අවිහිංසමානො. පරිනිබ්බුතොති කිලෙසනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො. නුපවදෙය්‍ය කඤ්චිති යංකිඤ්චි පුග්ගලං ආචාරවිපත්තිආදීසු යාය කායවි මඬ්ඛං කාතුකාමො හුත්වා න වදෙය්‍ය, “කාලෙන වක්ඛාමි නො අකාලෙනා”තිආදයො පන පඤ්ච ධම්මෙ අජ්ඣන්තං උපට්ඨපෙත්වා උල්ලුම්පනසභාවසණ්ඨිතෙන චිත්තෙන කාරුඤ්ඤතං පටිච්ච වදෙය්‍යාති.

දුක්කරසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. හිරිසුත්තවණ්ණනා

18. අට්ඨමෙ හිරිනිසෙධොති හිරියා අකුසලෙ ධම්මෙ නිසෙධෙතිති හිරිනිසෙධො. කොචි ලොකස්මිං විජ්ජතිති කොචි එවරුපො විජ්ජතිති පුච්ඡති. යො නින්දං අපබොධනීති යො ගරභං අපහරන්තො බුජ්ඣති. අස්සො භද්‍රො කසාමිවාති යථා භද්‍රො අස්සාජානියො කසං අපහරන්තො බුජ්ඣති,

පතොදච්ඡායං දිස්වා සංවිජ්ඣන්තො විය කසාය අත්තනි නිපාතං න දෙති, එවමෙව යො හික්ඛු භූතස්ස දසඅක්කොසවත්ථුනො අත්තනි නිපාතං අදදන්තො නින්දං අපබොධති අපහරන්තො බුජ්ඣති, එවරූපො කොචි ඛිණාසවො විජ්ජති පුච්ඡති. අභූතක්කොසෙන පන පරිමුත්තො නාම නත්ථී. තනුයාති තනුකා, හිරියා අකුසලෙ ධම්මෙ නිසෙධෙත්වා වරන්තා ඛිණාසවා නාම අප්පකාති අත්ථො. සදා සතාති නිව්වකාලං සතිවෙපුල්ලෙන සමන්තාගතා. අන්තං දුක්ඛස්ස පප්පුය්‍යාති වට්ඨදුක්ඛස්ස කොටිං අන්තභූතං නිබ්බානං පාපුණ්ත්වා. සෙසං චුත්තනයමෙවාති.

හිරිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. කුටිකාසුත්තවණ්ණනා

19. නවමෙ කච්චි තෙ කුටිකාති අයං දෙවතා දස මාසෙ අන්තොවසනට්ඨානට්ඨෙත මාතරං කුටිකං කත්වා, යථා සකුණා දිවසං ගොවරපසුතා රත්තිං කුලාවකං අල්ලියන්ති, එවමෙව සත්තා තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වාපි මාතුගාමස්ස සන්තිකං ආගච්ඡන්ති, ආලයවසෙන හරියං කුලාවකං කත්වා. කුලපවෙණිං සන්තානකට්ඨෙත පුත්තෙ සන්තානකෙ කත්වා, තණ්හං බන්ධනං කත්වා, ගාථාබන්ධනෙන ඉමෙ පඤ්ඤෙ සමොධානෙත්වා භගවන්තං පුච්ඡි, භගවාපිස්සා විස්සජ්ජෙත්තො තග්ඝාතිආදිමාහ. තත්ථ තග්ඝාති එකංසවචනෙ නිපාතො. නත්ථීති පභාය පබ්බජිතත්තා වට්ඨස්මිං වා පුත මාතුකුච්ඡිවාසස්ස දාරහරණස්ස පුත්තනිබ්බත්තියා වා අභාවතො නත්ථී.

දෙවතා “මයා සන්තාහං බන්ධිත්වා ගුල්භා පඤ්ඤා පුච්ඡිතා, අයඤ්ච සමණො පුච්ඡිතමත්තෙයෙව විස්සජ්ජෙසි, ජානං නු බො මෙ අප්පකාසයං කථෙසි, උදාහු අජානං යං වා තං වා මුබාරුල්භං කථෙසි”ති වින්තෙත්වා පුත කිත්තාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ කිත්තාහන්ති කිං තෙ අහං. අප්පකාසා භගවා ආචික්ඛන්තො මාතරන්තිආදිමාහ. සාහු තෙති ගාථාය අනුමොදිත්වා සම්පහංසිත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා අත්තනො දෙවට්ඨානමෙව ගතාති.

කුටිකාසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා

20. දසමෙ තපොදාරාමෙති තපොදස්ස තත්තොදකස්ස රහදස්ස වසෙන එවං ලද්ධනාමෙ ආරාමෙ. වෙහාරපබ්බතස්ස කිර හෙට්ඨා භූමිමට්ඨකනාගානං පඤ්චයොජනසතිකං නාගභවනං දෙවලොකසදිසං මණ්ඩපයෙන තලෙන

ආරාමියානෙන ච සමන්තාගතං. තත්ථ නාගානං කීළනට්ඨානෙ මහාඋදකරහදො, තතො තපොදා නාම නදී සන්දති කුටීතා උණ්භොදකා. කස්මා පනෙසා එදිසා? රාජගහං කිර පරිවාරෙත්වා මහාපෙතලොකො තිට්ඨති, තත්ථ ද්විත්තං මහාලොහකුම්භිනිරයානං අත්තරෙන අයං තපොදා ආගච්ඡති, තස්මා කුටීතා සන්දති. චුත්තම්පි චෙතං –

“යතායං, භික්ඛවෙ, තපොදා සන්දති, සො දහො අවිජොදකො සීතොදකො සාතොදකො සෙතොදකො සුප්පතිත්ථො රමණීයො පහුතමච්ඡකච්ඡපො, චක්කමත්තානි ච පදුමානි පුප්ඵන්ති. අපිවායං, භික්ඛවෙ, තපොදා ද්විත්තං මහානිරයානං අත්තරිකාය ආගච්ඡති, තෙනායං තපොදා කුටීතා සන්දති”ති (පාරා. 231).

ඉමස්ස පන ආරාමස්ස අභිමුඛට්ඨානෙ තතො මහාඋදකරහදො ජාතො, තස්ස වසෙනායං විහාරො “තපොදාරාමො”ති වුවිච්ඡි.

සමිද්ධිති තස්ස කිර ථෙරස්ස අත්තභාවො සමිද්ධො අභිරුපො පාසාදිකො, තස්මා “සමිද්ධි”ත්වෙව සඬ්ඛං ගතො. ගත්තානි පරිසිඤ්චිතුන්ති පධානිකත්ථෙරො එස, බලවපච්චුසෙ උට්ඨායාසනා සරීරං උතුං ගාභාපෙත්වා බහි සට්ඨිහත්ථමත්තෙ මහාවඬ්ඤමෙ අපරාපරං වඬ්ඤමිත්වා “සෙදගහිතෙනි ගත්තෙනි පරිභුඤ්ජමානං සෙනාසනං කිලිස්සති”ති මඤ්ඤමානො ගත්තානි පරිසිඤ්චනත්ථං සරීරධොවනත්ථං උපසඬ්ඤමි. එකච්චරො අට්ඨාසීති නිවාසනං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා චීවරං හත්ථෙත ගහෙත්වා අට්ඨාසී.

ගත්තානි පුබ්බාපයමානොති ගත්තානි පුබ්බසදිසානි වොදකානි කුරුමානො. අල්ලසරීරෙ පාරුතං හි චීවරං කිලිස්සති දුග්ගන්ධං හොති, න චෙතං වත්තං. ථෙරො පන වත්තසම්පන්නො, තස්මා වත්තෙ ධීතොව න්භාසිත්වා පච්චුත්තරිත්වා අට්ඨාසී. තත්ථ ඉදං න්භානවත්තං – උදකතිත්ථං ගන්ත්වා යත්ථ කත්ථවි චීවරානි නික්ඛිපිත්වා වෙගෙන ධීතකෙනෙව න ඔතරිතබ්බං, සබ්බදිසා පන ඔලොකෙත්වා විචිත්තභාවං ඤත්වා බාණුගුම්බලතාදීනි වචත්ථපෙත්වා තික්ඛත්තුං උක්කාසිත්වා අවකුජ්ජ ධීතෙන උත්තරාසඬ්ගචීවරං අපනෙත්වා පසාරෙතබ්බං, කායබන්ධනං මොචෙත්වා චීවරපිට්ඨෙයෙව යපෙතබ්බං. සවෙ උදකසාටිකා නත්ථි, උදකත්තෙ උක්කුටිකං නිසිදිත්වා නිවාසනං මොචෙත්වා සවෙ සින්තට්ඨානං අත්ථි, පසාරෙතබ්බං. නො වෙ අත්ථි, සංහරිත්වා යපෙතබ්බං. උදකං ඔතරන්තෙන සණ්ඤං නාභිප්පමාණමත්තං ඔතරිත්වා චීවිං අනුට්ඨාපෙත්තෙන සද්දං අකරොන්තෙන නිවත්තිත්වා ආගතදිසාහිමුඛෙන නිමුජ්ජිතබ්බං, එවං චීවරං රක්ඛිතං හොති. උම්මුජ්ජන්තෙනපි සද්දං අකරොන්තෙන සණ්ඤං උම්මුජ්ජිත්වා

න්භානපරියොසානෙ උදකන්තෙ උක්කුටිකෙන නිසිදිත්වා නිවාසනං පරික්ඛිපිත්වා උට්ඨාය සුපරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා වීචරං අපාරුපිත්වාච යාතබ්බන්ති.

ථෙරොපි තථා න්භායිත්වා පච්චුත්තරිත්වා විගච්ඡමානඋදකං කායං ඔලොකයමානො අට්ඨාසි. තස්ස පකතියාපි පාසාදිකස්ස පච්චුසසමයෙ සම්මා පරිණතාභාරස්ස උණ්භොදකෙන න්භාතස්ස අතිවිය මුඛවණණො විරොචි, බන්ධනා පචුත්තතාලඵලං විය පභාසම්පන්නො පුණ්ණවන්දො විය තඬ්ඛණවිකසිතපදුමං විය මුඛං සස්සිරිකං අභොසි, සරීරවණණොපි විජ්ජසිදි. තස්මිං සමයෙ වනසණ්ඛෙ අධිවත්ථා භූමිමදෙවතා පාසාදිකං භික්ඛුං ඔලොකයමානා සමනං නිග්ගහෙතුං අසක්කොන්ති කාමපරිලාභාභිභූතා හුත්වා, “ථෙරං පලොභෙස්සාමි”ති අත්තභාවං උළාරෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකරිත්වා සහස්සවට්ටිපදීපං පජ්ජලමානා විය වන්දං උට්ඨාපයමානා විය සකලාරාමං එකොභාසං කත්වා ථෙරං උපසඬකමිත්වා අවන්දිත්වාච වෙභාසෙ යීතා ගාථං අභාසි. තෙන චුත්තං – “අථ ඛො අඤ්ඤතරා දෙවතා...පෙ.... අජ්ඣාමාසි”ති.

අභුත්වාති පඤ්ච කාමගුණෙ අපරිභුඤ්ජිත්වා. භික්ඛසීති පිණ්ඩාය වරසි. මා තං කාලො උපච්චගාති එත්ථ කාලො නාම පඤ්චකාමගුණපටිසෙවනක්ඛමො දහරයොබ්බතකාලො. ජරාජිණ්ණෙන හි ඔහග්ගෙන දණ්ඩපරායණෙන පවෙධමානෙන කාසසාසාභිභූතෙන න සක්කා කාමෙ පරිභුඤ්ජිතුං. ඉති ඉමං කාලං සන්ධාය දෙවතා “මා තං කාලො උපච්චගා”ති ආහ. තත්ථ මා උපච්චගාති මා අතික්කමි.

කාලං වොහං න ජානාමිති එත්ථ වොති නිපාතමත්තං. කාලං න ජානාමිති මරණකාලං සන්ධාය වදති. සත්තානඤ්ඤි –

“ජීවිතං ඛ්‍යාධි කාලො ච, දෙහනික්ඛෙපනං ගති;

පඤ්චෙතෙ ජීවලොකස්මිං, අනිමිත්තා න නායරෙ”.

තත්ථ ජීවිතං තාව “එත්තකමෙව, න ඉතො පර”න්ති වචන්ථානාභාවතො අනිමිත්තං. කලලකාලෙපි හි සත්තා මරන්ති, අබ්බුද-පෙසි-සන-අඬ්ඬමාස-එකමාස-ද්වෙමාස-තෙමාස-චතුමාසපඤ්චමාස...පෙ.... දසමාසකාලෙපි, කුච්ඡිතො නික්ඛන්තසමයෙපි, තතො පරං වස්සසතස්ස අන්තොපි බහිපි මරන්තියෙව. ඛ්‍යාධිපි “ඉමිනාව ඛ්‍යාධිනා සත්තා මරන්ති, න අඤ්ඤතා”ති වචන්ථානාභාවතො අනිමිත්තො. වක්ඛුරොගෙනපි හි සත්තා මරන්ති සොතරොගාදීනං අඤ්ඤතරෙනපි. කාලොපි, “ඉමස්මිං යෙව කාලෙ මරිතබ්බං, න අඤ්ඤස්මි”න්ති එවං වචන්ථානාභාවතො අනිමිත්තො. පුබ්බණ්ණෙපි හි

සත්තා මරන්ති මජ්ඣන්තිකාදීනං අඤ්ඤතරස්මිමපි. දෙහනික්ඛෙපනමපි, “ඉධෙව මීයමානානං දෙහෙන පතිතබ්බං, න අඤ්ඤත්ථා”ති එවං වචන්ථානාභාවතො අනිමිත්තං. අන්තොගාමෙ ජාතානඤ්ඤි බහිගාමෙපි අත්තභාවො පතති, බහිගාමෙපි ජාතානං අන්තොගාමෙපි. තථා ථලජානං ජලෙ, ජලජානං ථලෙති අනෙකප්පකාරතො විත්ථාරෙතබ්බං. ගතිපි, “ඉතො චූතෙන ඉධ නිබ්බන්තිතබ්බං”න්ති එවං වචන්ථානාභාවතො අනිමිත්තා. දෙවලොකතො හි චූතා මනුස්සෙසුපි නිබ්බන්තන්ති, මනුස්සලොකතො චූතා දෙවලොකාදීනං යත්ථ කත්ථවි නිබ්බන්තන්ති එවං යත්තෙ යුත්තගොණො විය ගතිපඤ්චකෙ ලොකො සම්පරිවත්තති. තස්සෙවං සම්පරිවත්තතො “ඉමස්මිං නාම කාලෙ මරණං භවිස්සති”ති ඉමං මරණස්ස කාලං වොහං න ජානාමි.

ජන්තො කාලො න දිස්සතීති අයං කාලො මය්හං පටිච්ඡන්තො අවිභූතො න පඤ්ඤායති. තස්මාති යස්මා අයං කාලො පටිච්ඡන්තො න පඤ්ඤායති, තස්මා පඤ්ච කාමගුණෙ අභුත්වාච භික්ඛාමි. මා මං කාලො උපච්චගාති එත්ථ සමණධම්මකරණකාලං සන්ධාය “කාලො”ති ආහ. අයඤ්ඤි සමණධම්මො නාම පච්ඡිමෙ කාලෙ තිස්සො වයොසීමා අතික්කන්තෙන ඔභග්ගෙන දණ්ඩපරායණෙන පට්ඨමානෙන කාසසාසාභිභූතෙන න සක්කා කාතුං. තදා හි න සක්කා හොති ඉච්ඡිතිච්ඡිතං බුද්ධවචනං වා ගණ්හිතුං, ධූතඬ්ගං වා පරිභුඤ්ජිතුං, අරඤ්ඤවාසං වා වසිතුං, ඉච්ඡිතිච්ඡිතක්ඛණෙ සමාපත්තිං වා සමාපජ්ජිතුං, පදභාණ-සරභඤ්ඤධම්මකථා-අනුමොදනාදීනි වා කාතුං, තරුණයොබ්බනකාලෙ පනෙතං සබ්බං සක්කා කාතුන්ති අයං සමණධම්මකරණස්ස කාලො මා මං උපච්චගා, යාව මං නාතික්කමති, තාව කාමෙ අභුත්වාච සමණධම්මං කරොමීති ආහ.

පථවියං පතිට්ඨන්තිවාති සා කිර දෙවතා – “අයං භික්ඛු සමණධම්මකරණස්ස කාලං නාම කථෙති, අකාලං නාම කථෙති, සහෙතුකං කථෙති සානිසංස”න්ති එත්තාවතාව ථෙරෙ ලජ්ජං පච්චුපට්ඨාපෙත්වා මහාබ්‍රහ්මං විය අග්ගික්ඛන්ධං විය ව නං මඤ්ඤමානා ගාරවජානා ආකාසා ඔරුය්හ පථවියං අට්ඨාසි, තං සන්ධායෙතං චූත්තං. කිඤ්චාපි පථවියං ධීතා, යෙන පනත්ථෙත ආගතා, පුනපි තමෙව ගහෙත්වා දහරො ත්වන්තිආදිමාහ. තත්ථ සුසුති තරුණො. කාළකෙසොති සුට්ඨු කාළකෙසො. භද්‍රෙනාති භද්දකෙන. එකච්චො හි දහරොපි සමානො කාණො වා හොති කුණ්ඤාදීනං වා අඤ්ඤතරො, සො භද්‍රෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො නාම න හොති. යො පන අභිරුපො හොති දස්සනීයො පාසාදිකො සබ්බසම්පත්තිසම්පන්නො, යං යදෙව අලඬකාරපරිහාරං ඉච්ඡති, තෙන තෙන අලඬකතො දෙවපුත්තො විය වරති,

අයං භද්‍රෙන යොබ්බනෙන සමන්තාගතො නාම භොති. ථෙරො ච උත්තමරූපසම්පන්නො, තෙන නං එවමාහ.

අනික්කිළිතාවී කාමෙසුති කාමෙසු අකිළිතකිළො අභුත්තාවී, අකතකාමකිළොති අත්ථො. මා සන්දිට්ඨිකං හිත්වාති යෙභුයොන හි තා අදිට්ඨසච්චා අවීතරාගා අපරචිත්තවිදුන්තියො දෙවතා හික්ඛු දසපි වස්සානි විසතිමිපි...පෙ.... සට්ඨිමිපි වස්සානි පරිසුද්ධං අඛණ්ඩං බ්‍රහ්මවරියං චරමානෙ දිස්වා - “ඉමෙ හික්ඛු මානුසකෙ පඤ්ච කාමගුණෙ පහාය දිබ්බෙ කාමෙ පත්ථයන්තා සමණධම්මං කරොන්ති”ති සඤ්ඤං උප්පාදෙන්ති, අයම්පි තත්ථෙව උප්පාදෙසි. තස්මා මානුසකෙ කාමෙ සන්දිට්ඨිකෙ, දිබ්බෙ ච කාලිකෙ කත්වා එවමාහ.

න ඛො අහං, ආචුසොති, ආචුසො, අහං සන්දිට්ඨිකෙ කාමෙ හිත්වා කාලිකෙ කාමෙ න අනුධාවාමි න පත්ථෙමි න පිහෙමි. කලිකඤ්ච ඛො අහං, ආචුසොති අහං ඛො, ආචුසො, කාලිකං කාමං හිත්වා සන්දිට්ඨිකං ලොකුත්තරධම්මං අනුධාවාමි. ඉති ථෙරො චිත්තානන්තරං අලද්ධබ්බතාය දිබ්බෙපි මානුසකෙපි පඤ්ච කාමගුණෙ කාලිකාති අකාසි, චිත්තානන්තරං ලද්ධබ්බතාය ලොකුත්තරධම්මං සන්දිට්ඨිකන්ති. පඤ්චකාමගුණෙසු සමොහිතෙසුපි සම්පන්නකාමස්සාපි කාමිනො චිත්තානන්තරං ඉච්ඡිතිච්ඡිතාරම්මණානුභවනං න සම්පජ්ජති. චක්ඛුද්වාලෙ ඉට්ඨාරම්මණං අනුභවිතුකාමෙන හි චිත්තකාරපොත්ථකාරරූපකාරාදයො පක්කොසාපෙත්වා, “ඉදං නාම සජ්ජෙථා”ති චත්තබ්බං භොති. එත්ථන්තරෙ අනෙකකොට්ඨිතසහස්සානි චිත්තානි උප්පජ්ජිත්වා නිරුජ්ඣන්ති. අථ පච්ඡා තං ආරම්මණං සම්පාපුණාති. සෙසද්වාලෙසුපි එසෙව නයො. සොනාපත්තිමග්ගානන්තරං පන සොනාපත්තිඵලමෙව උප්පජ්ජති, අන්තරා අඤ්ඤස්ස චිත්තස්ස වාරො නත්ථී. සෙසඵලෙසුපි එසෙව නයොති.

සො තමෙවත්ථං ගහෙත්වා කාලිකා හි, ආචුසොතිආදිමාහ. තත්ථ කාලිකාති චුත්තනයෙන සමොහිතසම්පත්තිනාපි කාලන්තරෙ පත්තබ්බො. බහුදුක්ඛාති පඤ්ච කාමගුණෙ නිස්සාය පත්තබ්බදුක්ඛස්ස බහුතාය බහුදුක්ඛො. තංචත්ථුකස්සෙව උපායාසස්ස බහුතාය බහුපායාසා. ආදීනවො එත්ථ හියොයාති පඤ්ච කාමගුණෙ නිස්සාය ලද්ධබ්බසුඛතො ආදීනවො හියොයා, දුක්ඛමෙව බහුතරන්ති අත්ථො. සන්දිට්ඨිකො අයං ධම්මොති අයං ලොකුත්තරධම්මො යෙන යෙන අධිගතො භොති, තෙන තෙන පරසද්ධාය ගන්තබ්බතං හිත්වා පච්චෙක්ඛණඤාණෙන සයං දට්ඨබ්බොති සන්දිට්ඨිකො. අත්තනො ඵලදානං සන්ධාය නාස්ස කාලොති අකාලො, අකාලොයෙව අකාලිකො. යො එත්ථ

අරියමග්ගධම්මො, සො අත්තනො පවත්තිසමනන්තරමෙව ඵලං දෙනීති අත්ථො. “එහි පස්ස ඉමං ධම්ම”න්ති ඵවං පවත්තං එහිපස්සවිධිං අරහතීති එහිපස්සිකො. ආදිත්තං වෙලං වා සීසං වා අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වාපි භාවනාවසෙන අත්තනො විත්තෙ උපනයං අරහතීති ඔපනයයිකො. සබ්බෙහි උග්ගට්ඨකඤ්ඤාආදීහි විඤ්ඤාහි “භාවිතො මෙ මග්ගො, අධිගතං ඵලං, සච්ඡිකතො නිරොධො”ති අත්තනි අත්තනි වෙදිතබ්බොති පච්චත්තං වෙදිතබ්බො විඤ්ඤාහීති. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන විසුද්ධිමග්ගෙ (විසුද්ධි. 1.146 ආදයො) ධම්මානුස්සතිවණ්ණනායං වුත්තො.

ඉදානි සා දෙවතා අත්ථො විය රූපවිසෙසං ථෙරෙන කථිතස්ස අත්ථෙ අජානන්ති කථඤ්ච භික්ඛුතිආදිමාහ. තත්ථ කථඤ්චාතිපදස්ස “කථඤ්ච භික්ඛු කාලිකා කාමා වුත්තා භගවතා, කථං බහුදුක්ඛා, කථං බහුපායාසා”ති? ඵවං සබ්බපදෙහි සම්බන්ධො වෙදිතබ්බො.

නචොති අපරිපුණ්ණපඤ්චවස්සො හි භික්ඛු නචො නාම හොති, පඤ්චවස්සතො පට්ඨාය මජ්ඣිමො, දසවස්සතො පට්ඨාය ථෙරො. අපරො නයො – අපරිපුණ්ණදසවස්සො නචො, දසවස්සතො පට්ඨාය මජ්ඣිමො, විසතිවස්සතො පට්ඨාය ථෙරො. තෙසං අහං නචොති වදති.

නචොපි එකච්චො සත්තට්ඨවස්සකාලෙ පබ්බජිත්වා ද්වාදසතෙරසවස්සානි සාමණෙරභාවෙනෙව අතික්කන්තො චිරපබ්බජිතො හොති, අහං පන අචිරපබ්බජිතොති වදති. ඉමං ධම්මවිනයන්ති ඉමං ධම්මඤ්ච විනයඤ්ච. උභයම්පෙතං සාසනස්සෙව නාමං. ධම්මෙන හෙත්ථ ද්වෙ පිටකානි වුත්තානි, විනයෙන විනයපිටකං, ඉති තිහි පිටකෙහි පකාසිතං පටිපත්තිං අධුනා ආගතොම්හීති වදති.

මහෙසක්ඛාහීති මහාපරිවාරාහි. එකෙකස්ස හි දෙවරඤ්ඤො කොට්ඨසනම්පි කොට්ඨසහස්සම්පි පරිවාරො හොති, තෙ අත්තානං මහන්තෙ යානෙ යපෙත්වා තථාගතං පස්සන්ති. තත්ථ අම්භාදිසානං අජ්ජෙසක්ඛානං මාතුගාමජාතිකානං කුතො ඔකාසොති දස්සෙති.

මයම්පි ආගච්ඡෙය්‍යාමාති ඉදං සා දෙවතා “සචෙපි චක්කවාලං පුරෙත්වා පරිසා නිසින්තා හොති, මහතියා බුද්ධච්චීයා සත්ථු සන්තිකං ගන්තුං ලහති”ති ඤත්වා ආහ. පුච්ඡ භික්ඛු, පුච්ඡ භික්ඛුති ථීරකරණවසෙන ආමෙඨිතං කතං.

අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතොති එත්ථ “දෙවො, මනුස්සො, ගහට්ඨො, පබ්බජිතො, සත්තො, පුග්ගලො, තිස්සො, ථුස්සො”තිආදිනා නයෙන අක්ඛෙය්‍යතො සබ්බෙසං අක්ඛානානං සබ්බාසං කථානං වත්ථුභූතතො පඤ්චක්ඛන්ධා

“අක්ඛෙය්‍යා”ති වුච්චන්ති. “සත්තො නරො පොසො පුග්ගලො ඉත්ථි පුරිසො”ති එවං සඤ්ඤා එතෙසං අත්ථිති සඤ්ඤිතො, අක්ඛෙය්‍යස්ථෙව සඤ්ඤිතොති අක්ඛෙය්‍යසඤ්ඤිතො, පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස සත්තපුග්ගලාදිසඤ්ඤිතොති අත්ථො. අක්ඛෙය්‍යස්මිං පතිට්ඨිතාති පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස අට්ඨභාකාරෙහි පතිට්ඨිතා. රත්තො හි රාගවසෙන පතිට්ඨිතො හොති, දුට්ඨො දොසවසෙන, මුල්ලො මොහවසෙන, පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙන, ථාමගතො අනුසයවසෙන, විනිබ්ද්ධො මානවසෙන, අනිට්ඨිගතො විචිකිච්ඡාවසෙන, වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙන පතිට්ඨිතො හොති. අක්ඛෙය්‍යං අපරිඤ්ඤායාති පඤ්චක්ඛන්ධෙ තිහි පරිඤ්ඤාහි අපරිජානිත්වා. යොගමායන්ති මච්චුතොති මච්චුතො යොගං පයොගං පක්ඛෙපං උපක්ඛෙපං උපක්කමං අබ්භන්තරං ආගච්ඡන්ති, මරණවසං ගච්ඡන්තිති අත්ථො. එවම්මාය ගාථාය කාලිකා කාමා කථිතා.

පරිඤ්ඤායාති ඤාතපරිඤ්ඤා, තීරණපරිඤ්ඤා, පභානපරිඤ්ඤාති ඉමාහි තිහි පරිඤ්ඤාහි පරිජානිත්වා. තත්ථ කතමා ඤාතපරිඤ්ඤා? පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිජානාති — “අයං රූපක්ඛන්ධො, අයං වේදනාක්ඛන්ධො, අයං සඤ්ඤාක්ඛන්ධො, අයං සඛ්ඛාරක්ඛන්ධො, අයං විඤ්ඤාණක්ඛන්ධො, ඉමාහි තෙසං ලක්ඛණරසපච්චුපට්ඨානපදට්ඨානාහි”ති, අයං ඤාතපරිඤ්ඤා. කතමා තීරණපරිඤ්ඤා? එවං ඤාතං කත්වා පඤ්චක්ඛන්ධෙ තීරෙති අනිච්චතො දුක්ඛතො රොගතොති ද්වාචත්තාලියාය ආකාරෙහි. අයං තීරණපරිඤ්ඤා. කතමා පභානපරිඤ්ඤා? එවං තීරයිත්වා අග්ගමග්ගෙන පඤ්චස්ස ඛන්ධෙස්ස ඡන්දරාගං පජ්ඣති. අයං පභානපරිඤ්ඤා.

අක්ඛාතාරං න මඤ්ඤති එවං තිහි පරිඤ්ඤාහි පඤ්චක්ඛන්ධෙ පරිජානිත්වා බිණාසවො භික්ඛු අක්ඛාතාරං පුග්ගලං න මඤ්ඤති. අක්ඛාතාරන්ති කම්මවසෙන කාරණං වේදිතබ්බං, අක්ඛාතබ්බං කට්ඨතබ්බං පුග්ගලං න මඤ්ඤති, න පස්සතිති අත්ථො. කින්ති අක්ඛාතබ්බන්ති? “තිස්සො”ති වා “චුස්සො”ති වා එවං යෙන කෙනචි නාමෙන වා ගොත්තෙන වා පකාසෙතබ්බං. තඤ්ඤි තස්ස න භොතීති තං තස්ස බිණාසවස්ස න භොති. යෙන නං වජ්ජාති යෙන නං “රාගෙන රත්තො”ති වා “දොසෙන දුට්ඨො”ති වා “මොහෙන මුල්ලො”ති වාති කොචි වදෙය්‍ය, තං කාරණං තස්ස බිණාසවස්ස නත්ථි.

සථෙ විජානාසි වදෙහිති සථෙ එවරූපං බිණාසවං ජානාසි, “ජානාමි”ති වදෙහි. නො වෙ ජානාසි, අථ “න ජානාමි”ති වදෙහි. යක්ඛාති දෙවතං ආලපන්තො

ආහ. ඉති ඉමාය ගාථාය සන්දිට්ඨිකො නවවිධො ලොකුත්තරධම්මො කට්ඨො. සාධුති ආයාවනත්ථෙ නිපාතො.

යො මඤ්ඤතිති යො අත්තානං “අහං සමො”ති වා “විසෙසී”ති වා “නිහිනො”ති වා මඤ්ඤති. එතෙන “සෙය්‍යාහමස්මී”තිආදයො තයො මානා ගහිතාව. තෙසු ගහිතෙසු නව මානා ගහිතාව භොන්ති. සො විවදෙට්ඨ තෙනාති සො පුග්ගලො තෙනෙව මානෙන යෙන කෙනවි පුග්ගලෙන සද්ධිං – “කෙන මං ත්වං පාපුණාසි, කිං ජාතියා පාපුණාසි, උදාහු ගොත්තෙන, කුලපදෙසෙන, වණ්ණපොක්ඛරතාය, බාහුසච්චෙන, ධුතගුණෙනා”ති එවං විවදෙය්‍යා. ඉති ඉමායපි උපඨස්ගාථාය කාලිකා කාමා කට්ඨා.

තීසු විධාසුති තීසු මානෙසු. “එකවිධෙන රූපසඬගහො”තිආදීසු (ධ. ස. 584) හි කොට්ඨාසො “විධො”ති වුත්තො. “කථංවිධං සීලවත්තං වදන්ති, කථංවිධං පඤ්ඤවත්තං වදන්ති”තිආදීසු (සං. නි. 1.95) ආකාරො. “තිස්සො ඉමා, හික්ඛවෙ, විධා. කතමා තිස්සො? සෙය්‍යාහමස්මීති විධා, සදිසොහමස්මීති විධා, හිනොහමස්මීති විධා”තිආදීසු (සං. නි. 5.162) මානො “විධා”ති වුත්තො. ඉධාපි මානොව. තෙන වුත්තං “තීසු විධාසුති තීසු මානෙසු”ති. අවිකම්පමානොති සො පුග්ගලො එතෙසු සඬබ්බෙපතො තීසු, විත්ථාරතො නවසු මානෙසු න කම්පති, න චලති. සමො විසෙසීති න තස්ස භොතීති තස්ස පහිනමානස්ස ඛිණාසවස්ස “අහං සදිසො”ති වා “සෙය්‍යා”ති වා “හිනො”ති වා න භොතීති දස්සෙති. පවිජ්මපදං වුත්තනයමෙව. ඉති ඉමායපි උපඨස්ගාථාය නවවිධො සන්දිට්ඨිකො ලොකුත්තරධම්මො කට්ඨො.

පහාසි සඬබන්ති, “පටිසඬබා යොනිසො ආහාරං ආහාරෙති”තිආදීසු (සං. නි. 4.120, 239) පඤ්ඤා “සඬබා”ති ආගතා. “අත්ථි තෙ කොචි ගණකො වා මුද්දිකො වා සඬබායකො වා, යො පහොති ගඬිගාය වාලුකං ගණෙතු”න්ති (සං. නි. 4.410) එත්ථ ගණනා. “සඤ්ඤානිදානා හි පපඤ්චසඬබා”තිආදීසු (සු. නි. 880) කොට්ඨාසො. “යා තෙසං තෙසං ධම්මානං සඬබා සමඤ්ඤා”ති (ධ. ස. 1313-1315) එත්ථ පණ්ණත්ති “සඬබා”ති ආගතා. ඉධාපි අයමෙව අධිජ්ජෙතා. පහාසි සඬබන්ති පදස්ස හි අයමෙවත්ථො – රත්තො දුට්ඨො මුළුහො ඉති ඉමං පණ්ණත්තිං ඛිණාසවො පහාසි ජහි පජහිති.

න විමානමජ්ඣගාති නවහෙදං තිවිධමානං න උපගතො. නිවාසට්ඨෙන වා මාතුකුච්ඡි “විමාන”න්ති වුවචති, තං ආයතිං පටිසන්ධිවසෙන න උපගච්ඡිතිපි අත්ථො. අනාගතත්ථෙ අතීතවචනං. අවිජෙවඡීති ඡින්දි. ඡින්තගන්ථන්ති චත්තාරො ගන්ථෙ ඡින්දිත්වා ධීතං. අනිසන්ති නිද්දුක්ඛං. නිරාසන්ති නිත්තණ්හං. පරියෙසමානාති ඔලොකයමානා. නාජ්ඣගමුන්ති න අධිගච්ඡන්ති

න වින්දන්ති න පස්සන්ති. වත්තමානත්ථෙ අතීතවචනං. ඉධ වා හුරං වාති ඉධලොකෙ වා පරලොකෙ වා. සබ්බනිවෙසනෙසුති තයො භවා, වතස්සො යොනියො, පඤ්ච ගතියො, සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො, නව සත්තාවාසා, ඉති ඉමෙසුපි සබ්බෙසු සත්තනිවෙසනෙසු ඵවරූපං ඛිණාසවං කායස්ස හෙදා උප්පජ්ජමානං වා උප්පන්නං වා න පස්සන්තිති අත්ථො. ඉමාය ගාථාය සන්දිට්ඨිකං ලොකුත්තරධම්මමෙව කථෙසි.

ඉමඤ්ච ගාථං සුත්වා සාපි දෙවතා අත්ථං සල්ලක්ඛෙසි, තෙනෙව කාරණෙන ඉමස්ස බ්වහං, භන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ පාපං න කයිරාති ගාථාය දසකුසලකම්මපථවසෙනපි කථෙතුං වට්ටති අට්ඨච්ඡිකමග්ගවසෙනපි. දසකුසලකම්මපථවසෙන තාව වචසාති චතුබ්බිධං වට්ඨිපුරිතං ගහිතං. මනසාති තිවිධං මනොසුරිතං ගහිතං. කායෙන වා කිඤ්චන සබ්බලොකෙති තිවිධං කායසුරිතං ගහිතං. ඉමෙ තාව දසකුසලකම්මපථධම්මා භොන්ති. කාමෙ පභායාති ඉමිනා පන කාමසුඛල්ලිකානුයොගො පටික්ඛිත්තො. සතිමා සම්පජානොති ඉමිනා දසකුසලකම්මපථකාරණං සතිසම්පජඤ්ඤං ගහිතං. දුක්ඛං න සෙවෙථ අනත්ථසංහිතන්ති ඉමිනා අත්තකිලමථානුයොගො පටිසිද්ධො. ඉති දෙවතා “උභො අන්තෙ විවජ්ජෙත්වා කාරණෙහි සතිසම්පජඤ්ඤෙහි සද්ධිං දසකුසලකම්මපථධම්මෙ තුම්හෙහි කථිතෙ ආජානාමි භගවා”ති වදති.

අට්ඨච්ඡිකමග්ගවසෙන පන අයං නයො – තස්මිං කිර යානෙ මහතී ධම්මදෙසනා අභොසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවතා යථායානෙ ධීතාව දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය අත්තනා අධිගතං අට්ඨච්ඡිකං මග්ගං දස්සෙන්නී ඵවමාහ. තත්ථ වචසාති සම්මාවාවා ගහිතා, මනො පන අධිගං න භොතීති මනසාති මග්ගසම්පයුත්තකං විත්තං ගහිතං. කායෙන වා කිඤ්චන සබ්බලොකෙති සම්මාකම්මන්තො ගහිතො, ආජීවො පන වාවාකම්මන්තපක්ඛිකත්තා ගහිතොව භොති. සතිමාති ඉමිනා වායාමසතිසමාධයො ගහිතා. සම්පජානොතිපදෙන සම්මාදිට්ඨිසම්මාසඬකප්පා. කාමෙ පභාය, දුක්ඛං න සෙවෙථාතිපදද්වයෙන අන්තද්වයවජ්ජනං. ඉති ඉමෙ ද්වෙ අන්තෙ අනුපගම්ම මජ්ඣිමං පටිපදං තුම්හෙහි කථිතං, ආජානාමි භගවාති වත්වා තථාගතං ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා පදක්ඛිණං කත්වා පක්කාමීති.

සම්ද්ධිසුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

නන්දනවග්ගො දුතියො.

3. සත්තිවග්ගො

1. සත්තිසුත්තවග්ගො

21. සත්තිවග්ගස්ස පයමෙ සත්තියාති දෙසනාසීසමෙතං. එකතොබාරාදිනා සත්ථෙතාති අත්ථො. ඔමට්ඨොති පහතො. චත්තාරො හි පහාරා ඔමට්ඨො උම්මට්ඨො මට්ඨො විමට්ඨොති. තත්ථ උපරි යත්වා අධොමුඛං දින්නපහාරො ඔමට්ඨො නාම; හෙට්ඨා යත්වා උද්ධංමුඛං දින්නො උම්මට්ඨො නාම; අග්ගළසුචි විය විනිවිජ්ඣිත්වා ගතො මට්ඨො නාම; සෙසො සබ්බොපි විමට්ඨො නාම. ඉමස්මිං පන යානෙ ඔමට්ඨො ගහිතො. සො හි සබ්බදාරුණො දුරුද්ධරසල්ලො දුන්නිකිච්ඡො අත්තොදොසො අත්තොපුබ්බලොහිතොව හොති, පුබ්බලොහිතං අනික්ඛමිත්වා චණුමුඛං පරියොනන්ධිත්වා තිට්ඨති. පුබ්බලොහිතං නිහරිතුකාමෙහි මඤ්චෙන සද්ධිං ඛන්ධිත්වා අධොසිරො කාතබ්බො හොති, මරණං වා මරණමත්තං වා දුක්ඛං පාපුණාති. පරිබ්බපෙති විහරෙය්‍ය.

ඉමාය ගාථාය කිං කථෙති? යථා සත්තියා ඔමට්ඨො පුරිසො සල්ලුබ්බහන-චණුතිකිච්ඡනානං අත්ථාය වීරියං ආරහති, පයොගං කරොති පරක්කමති. යථා ච ඩය්භමානො මත්ථකෙ ආදිත්තසීසො තස්ස නිබ්බාපනත්ථාය වීරියං ආරහති, පයොගං කරොති පරක්කමති, එවමෙව හික්ඛු කාමරාගං පහානාය සතො අප්පමත්තො හුත්වා විහරෙය්‍ය භගවාති කථෙසි.

අථ භගවා වින්තෙසි – ඉමාය දෙවනාය උපමා තාව දල්භං කත්වා ආනීතා, අත්ථං පන පරිත්තකං ගහෙත්වා යීතා, පුනස්පුනං කථෙත්තීපි හෙසා කාමරාගස්ස වික්ඛම්භනපහානමෙව කථෙය්‍ය. යාව ච කාමරාගො මග්ගෙන න සමුග්ගාටියති, තාව අනුබද්ධොව හොති. ඉති තමෙව ඔපම්මං ගහෙත්වා පයමමග්ගවසෙන දෙසනං විනිවට්ටෙන්වා දෙසෙන්නො දුතියං ගාථමාහ. තස්සත්ථො පුරිමානුසාරෙනෙව වෙදිතබ්බොති. පයමං.

2. චුසතිසුත්තවග්ගො

22. දුතියෙ නාචුසන්තං චුසතීති කම්මං අචුසන්තං විපාකො න චුසති, කම්මමෙව වා අචුසන්තං කම්මං න චුසති. කම්මඤ්ඤි නාකරොතො කරියති. චුසන්තඤ්ඤි තතො චුසෙති කම්මං චුසන්තං විපාකො චුසති, කම්මමෙව වා චුසති. කම්මඤ්ඤි කරොතො කරියති. තස්මා චුසන්තං චුසති, අප්පදුට්ඨපදොසිනන්ති යස්මා න අචුසන්තං චුසති, චුසන්තඤ්ඤි චුසති, අයං කම්මවිපාකානං ධම්මතා, තස්මා යො “අප්පදුට්ඨස්ස නරස්ස දුස්සති, සුද්ධස්ස පොසස්ස අනඬිගණස්සා”ති එවං චුත්තො අප්පදුට්ඨපදොසි පුග්ගලො, තං

පුග්ගලං කම්මං ඵ්ඤ්ඤානමෙව කම්මං ඵ්ඤ්ඤානි, විපාකො වා ඵ්ඤ්ඤානි. සො හි පරස්ස උපසානං කාතුං සක්කොති වා මා වා, අත්තා පනානෙන චතුසු අපායෙසු යපිතො නාම හොති. තෙනාහ භගවා – “තමෙව බාලං පච්චෙති පාපං, සුබ්බමො රජො පටිවාතංව ඛිත්තො”ති. දුතියං.

3. ජට්ඨාසුත්තවණ්ණනා

23. තතියෙ අන්තොජටාති ගාථායං ජටාති තණ්හාය ජාලිනියා අධිවචනං. සා හි රූපාදීසු ආරම්මණෙසු හෙට්ඨපරියවසෙන පුනස්පුනං උප්පජ්ජනතො සංසිඛ්ඛනට්ඨෙන වෙළුමිබාදීනං සාබ්බාලසඬ්ඛාතා ජටා වියාති ජටා. සා පනෙසා සකපරික්ඛාරපරපරික්ඛාරෙසු සකඅත්තභාව-පරඅත්තභාවෙසු අජ්ඣත්තිකායතන-බාහිරායතනෙසු ච උප්පජ්ජනතො අන්තොජටා ඛණිජටාති වුච්චති. තාය එවං උප්පජ්ජමානාය ජටාය ජටිතා පජා. යථා නාම වෙළුමිබාදීහි වෙළුමිබාදයො, එවං තාය තණ්හාජටාය සබ්බාපි අයං සත්තනිකායසඬ්ඛාතා පජා ජටිතා විනද්ධා, සංසිඛ්ඛිතාති අත්ථො. යස්මා ච එවං ජටිතා, තං තං ගොතම පුච්ඡාමිති තස්මා තං පුච්ඡාමි. ගොතමාති භගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති. කො ඉමං විජටයෙ ජටන්ති ඉමං එවං තෙධාතුකං ජටෙත්වා ධීතං ජටං කො විජටෙය්‍ය, විජටෙතුං කො සමත්ථොති පුච්ඡති.

අථස්ස භගවා තමත්ථං විස්සජ්ජෙත්තො සීලෙ පතිට්ඨායාතිආදිමාහ. තත්ථ සීලෙ පතිට්ඨායාති චතුපාරිසුද්ධිසීලෙ යත්වා. එත්ථ ච භගවා ජටාවිජටනං පුච්ඡිතො සීලං ආරභන්තො න “අඤ්ඤං පුට්ඨො අඤ්ඤං කථෙති”ති වෙදිතබ්බො. ජටාවිජටකස්ස හි පතිට්ඨාදස්සනත්ථමෙත්ථ සීලං කථිතං.

නරොති සත්තො. සපඤ්ඤොති කම්මජනිහෙතුකපටිසන්ධිපඤ්ඤාය පඤ්ඤවා. විත්තං පඤ්ඤඤ්ච භාවයන්ති සමාධිඤ්ඤෙව විපස්සනඤ්ච භාවයමානො. විත්තසීසෙන හෙත්ථ අට්ඨ සමාපත්තියො කථිතා, පඤ්ඤානාමෙන විපස්සනා. ආනාපීති වීරියවා. වීරියඤ්ඤි කිලෙසානං ආනාපනපරිනාපනට්ඨෙන “ආනාපො”ති වුච්චති, තදස්ස අත්ථිති ආනාපී. නිපකොති නෙපක්කං වුච්චති පඤ්ඤා, තාය සමත්තාගතොති අත්ථො. ඉමිනා පදෙන පාරිභාරියපඤ්ඤං දස්සෙති. පාරිභාරියපඤ්ඤා නාම “අයං කාලො උද්දෙසස්ස, අයං කාලො පරිපුච්ඡායා”තිආදිනා නයෙන සබ්බත්ථ කාරාපිතා පරිහරිතබ්බපඤ්ඤා. ඉමස්මිඤ්ඤි පඤ්ඤාභාසාකරණෙ තික්ඛත්තුං පඤ්ඤා ආගතා. තත්ථ පට්ඨා ජාතිපඤ්ඤා, දුතියා විපස්සනාපඤ්ඤා, තතියා සබ්බකිච්චපරිණායිකා පාරිභාරියපඤ්ඤා.

සො ඉමං විජටයෙ ජටන්ති සො ඉමෙහි සීලාදීහි සමන්තාගතො භික්ඛු. යථා නාම පුරිසො පට්ඨියං පතිට්ඨාය සුනිසිතං සත්ථං උක්ඛිපිත්වා මහන්තං වෙළුම්බං විජටෙය්‍ය, එවමෙවං සීලෙ පතිට්ඨාය සමාධිසීලායං සුනිසිතං විපස්සනාපඤ්ඤාසත්ථං විරියබලපග්ගහිතෙන පාරිභාරියපඤ්ඤාහත්ථෙත උක්ඛිපිත්වා සබ්බමිපි තං අත්තතො සත්තානෙ පතිතං තණ්හාජටං විජටෙය්‍ය සඤ්ජන්දෙය්‍ය සම්පදාලෙය්‍යාති.

එත්තාවතා සෙබ්බුමිං කටෙත්වා ඉදානි ජටං විජටෙත්වා යීතං මහාබිණාසවං දස්සෙත්තො යෙසන්තිආදිමාහ. එවං ජටං විජටෙත්වා යීතං බිණාසවං දස්සෙත්වා පුන ජටාය විජටනොකාසං දස්සෙත්තො යත්ථ නාමඤ්චාතිආදිමාහ. තත්ථ නාමන්ති වත්තාරො අරුපිනො ඛන්ධා. පටිසං රූපසඤ්ඤා වාති එත්ථ පටිසසඤ්ඤාවසෙන කාමහවො ගහිතො, රූපසඤ්ඤාවසෙන රූපහවො. තෙසු ද්විසු ගහිතෙසු අරුපහවො ගහිතොව හොති භවසඬ්ඛෙපෙනාති. එත්ථෙසා ඡිජ්ජතෙ ජටාති එත්ථ තෙභුමකවට්ටස්ස පරියාදියනට්ඨානෙ එසා ජටා ඡිජ්ජති, නිබ්බානං ආගම්ම ඡිජ්ජති නිරුජ්ඣතිති අයං අත්ථො දස්සිතො හොති. තතියං.

4. මනෝනිවාරණසුත්තවණ්ණනා

24. චතුත්ථෙ යතො යතොති පාපතො වා කල්‍යාණතො වා. අයං කීර දෙවතා “යංකිඤ්චි කුසලාදිහෙදං ලොකියං වා ලොකුත්තරං වා මනො, තං නිවාරෙතබ්බමෙව, න උප්පාදෙතබ්බ”න්ති එවංලද්ධිකා. ස සබ්බතොති සො සබ්බතො. අථ භගවා – “අයං දෙවතා අනිය්‍යානිකකථං කටෙති, මනො නාම නිවාරෙතබ්බමිපි අත්ථි භාවෙතබ්බමිපි, විහජිත්වා නමස්සා දස්සෙස්සාමි”ති වින්තෙත්වා දුතියගාථං ආහ. තත්ථ න මනො සංයතත්තමාගතන්ති, යං චුත්තං “න සබ්බතො මනො නිවාරයෙ”ති, කතරං තං මනො, යං තං සබ්බතො න නිවාරෙතබ්බන්ති වෙ. මනො සංයතත්තං ආගතං, යං මනො යත්ථ සංයතභාවං ආගතං, “දානං දස්සාමි, සීලං රක්ඛිස්සාමි”තිආදිනා නයෙන උප්පන්නං, එතං මනො න නිවාරෙතබ්බං, අඤ්ඤදත්ථු චූහෙතබ්බං වඩ්ඪෙතබ්බං. යතො යතො ව පාපකන්ති යතො යතො අකුසලං උප්පජ්ජති, තතො තතො ව තං නිවාරෙතබ්බන්ති. චතුත්ථං.

5. අරහන්තසුත්තවණ්ණනා

25. පඤ්චමෙ කතාවීති චතුහි මග්ගෙහි කතකිව්වො. අහං වදාමිති අයං දෙවතා වනසණ්ඩවාසිනී, සා ආරඤ්ඤකානං භික්ඛූනං “අහං භුඤ්ජාමි, අහං නිසීදාමි, මම පත්තො, මම වීවර”න්තිආදිකථාවොහාරං සුත්වා වින්තෙසි – “අහං ඉමෙ

හික්ඛු ‘බිණාසවා’ති මඤ්ඤාමි, බිණාසවානඤ්ච නාම ඵවරූපා අත්තුපලද්ධිනිස්සිතකථා හොති, න හොති නු බො”ති ජානනත්ථං ඵවං පුච්ඡති.

සාමඤ්ඤන්ති ලොකනිරුත්තිං ලොකවොහාරං. කුසලොති ඛන්ධාදීසු කුසලො. වොහාරමත්තෙනාති උපලද්ධිනිස්සිතකථං හිත්වා වොහාරහෙදං අකරොන්තො “අහං, මමා”ති වදෙය්‍ය. “ඛන්ධා භුඤ්ජන්ති, ඛන්ධා නිසීදන්ති, ඛන්ධානං පත්තො, ඛන්ධානං චිවර”න්ති හි චුත්තෙ වොහාරහෙදො හොති, න කොචි ජානාති. තස්මා ඵවං අවත්වා ලොකවොහාරෙන වොහරතිති.

අථ දෙවතා – “යදි දිට්ඨියා වසෙන න වදති, මානවසෙන නු බො වදති”ති චිත්තෙන්වා පුන යො හොතීති පුච්ඡි. තත්ථ මානං නු බොති යො හික්ඛු මානං උපගන්ත්වා මානවසෙන වදෙය්‍ය නු බොති. අථ හගවා – “අයං දෙවතා බිණාසවං සමානං විය කරොති”ති චිත්තෙන්වා, “බිණාසවස්ස නවවිධොපි මානො පහිනො”ති දස්සෙන්තො පටිගාථං ආහ. තත්ථ විධුපිතාති විධම්තා. මානගන්ථස්සාති මානා ව ගන්ථා ව අස්ස. මඤ්ඤන්ති මඤ්ඤනං. තිවිධම්පි තණ්හා-දිට්ඨි-මාන-මඤ්ඤනං යො චිතිවත්තො, අතික්කන්තොති අත්ථො. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති. පඤ්චමං.

6. පජ්ජොතසුත්තවණ්ණනා

26. ඡට්ඨෙ පුට්ඨුන්ති පුච්ඡිතුං. කථං ජානෙමුති කථං ජානෙය්‍යාමි. දිවාරත්තින්ති දිවා ව රත්තිඤ්ච. තත්ථ තත්ථාති යත්ථ යත්ථෙව පජ්ජලිතො හොති, තත්ථ තත්ථ. එසා ආභාති එසා බුද්ධාහා. කතමා පන සාති? ඤාණාලොකො වා හොතු ජිනිආලොකො වා පසාදාලොකො වා ධම්මකථාආලොකො වා, සබ්බොපි බුද්ධානං පාතුභාවා උප්පන්තො ආලොකො බුද්ධාහා නාම. අයං අනුත්තරා සබ්බසෙට්ඨා අසදිසාති. ඡට්ඨං.

7. සරසුත්තවණ්ණනා

27. සත්තමෙ කුතො සරා නිවත්තන්තීති ඉමෙ සංසාරසරා කුතො නිවත්තන්ති, කිං ආගම්ම නප්පවත්තන්තීති අත්ථො. න ගාධතීති න පතිට්ඨාති. අතොති අතො නිබ්බානතො. සෙසං උත්තානත්ථමෙවාති. සත්තමං.

8. මහද්ධනසුත්තවණ්ණනා

28. අට්ඨමෙ නිධානගතං මුත්තසාරාදි මහන්තං ධනමෙතෙසන්ති මහද්ධනා. සුවණ්ණරජතභාජනාදි මහාභොගො ඵතෙසන්ති මහාභොගා. අඤ්ඤමඤ්ඤාහිගිජ්ඣන්තීති අඤ්ඤමඤ්ඤං අහිගිජ්ඣන්ති පත්ථෙන්නි පිහෙන්නි. අනලඬකතාති අතිත්තා අපරියත්තජාතා. උස්සුක්කජාතෙසුති

නානාකිච්චජානෙසු අනුප්පන්නානං රූපාදීනං උප්පාදනත්ථාය උප්පන්නානං අනුභවනත්ථාය උස්සුක්කෙසු. භවසොකානුසාරීසුති වට්ටසොතං අනුසරන්තෙසු. අනුස්සුකාති අවාචටා. අගාරන්ති මාතුගාමෙන සද්ධිං ගෙහං. විරාජියාති විරාජෙත්වා. සෙසං උත්තානමෙවාති. අට්ඨමං.

9. චතුර්වක්කසුත්තවණ්ණනා

29. නවමෙ චතුර්වක්කන්ති චතුර්ඉරියාපථං. ඉරියාපථො හි ඉධ චක්කන්ති අධිප්පෙතො. නවද්වාරන්ති නවහි චණුමුබෙහි නවද්වාරං. පුණ්ණන්ති අසුචිපුරං. ලොහෙන සංයුතන්ති තණ්හාය සංයුත්තං. කථං යාත්‍රා භවිස්සතීති එතස්ස එවරූපස්ස සරීරස්ස කථං නිග්ගමනං භවිස්සති, කථං මුත්ති පරිමුත්ති සමතික්කමො භවිස්සතීති පුච්ඡති. නද්ධිත්ති උපනාහං, පුබ්බකාලෙ කොධො, අපරකාලෙ උපනාහොති එවං පවත්තං බලවකොධන්ති අත්ථො. වරත්තන්ති “ජෙත්වා නද්ධි වරත්තඤ්ච, සන්දානං සහනුක්කම”න්ති ගාථාය (ධ. ප. 398; සු. නි. 627) තණ්හා වරත්තා, දිට්ඨි සන්දානං නාම ජාතං. ඉධ පන පාළිනිද්දිට්ඨෙය් කිලෙසෙ ය්පෙත්වා අවසෙසා “වරත්තා”ති වෙදිතබ්බා, ඉති කිලෙසවරත්තඤ්ච ජෙත්වාති අත්ථො. ඉච්ඡා ලොහන්ති එකොයෙව ධම්මො ඉච්ඡනට්ඨෙයන ඉච්ඡා, ලුබ්භනට්ඨෙයන ලොහොති වුත්තො. පයමුප්පත්තිකා වා දුබ්බලා ඉච්ඡා, අපරාපරූප්පත්තිකො බලවා ලොහො. අලද්ධපත්ථනා වා ඉච්ඡා, පටිලද්ධවත්ථුම්හි ලොහො. සමූලං තණ්හන්ති අවිජ්ජාමූලෙන සමූලකං තණ්හං. අබ්බුය්හාති අග්ගමග්ගෙන උප්පාටෙත්වා. සෙසං උත්තානමෙවාති. නවමං.

10. එණිජඛිසසුත්තවණ්ණනා

30. දසමෙ එණිජඛිසන්ති එණිමිගස්ස විය සුවට්ටිතජඛිසං. කිසන්ති අටුලං සමසරීරං. අථ වා ආතපෙන මිලාතං මාලාගන්ධවිලෙපනෙහි අනුපබ්බුහිතසරීරන්තිපි අත්ථො. වීරන්ති වීරියවත්තං. අප්පාභාරන්ති භොජනෙ මත්තඤ්ඤාතාය මිතාහාරං, විකාලභොජනපටික්ඛෙපවසෙන වා පරිත්තාහාරං. අලොලුපන්ති චතුසු පච්චයෙසු ලොලුප්පවිරහිතං. රසතණ්හාපටික්ඛෙපො වා එස. සීහංචෙකවරං නාගන්ති එකවරං සීහං විය, එකවරං නාගං විය. ගණවාසිනො හි පමත්තා භොන්ති, එකවරා අප්පමත්තා, තස්මා එකවරාව ගහිතාති. පවෙදිතාති පකාසිතා කථිතා. එත්ථාති එතස්මිං නාමරූපෙ. පඤ්චකාමගුණවසෙන හි රූපං ගහිතං, මනෙන නාමං, උභයෙහි පන අවිනිභුත්තධම්මෙ ගහෙත්වා පඤ්චක්ඛන්ධාදිවසෙනපෙත්ථ භූමමං යොජෙතබ්බන්ති. දසමං.

සත්තිවග්ගො තනියො.

4. සතුල්ලපකායිකවග්ගො

1. සබ්භිසුත්තවණ්ණනා

31. සතුල්ලපකායිකවග්ගස්ස පයමෙ සතුල්ලපකායිකාති සතං ධම්මං සමාදානවසෙන උල්ලපෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තාති සතුල්ලපකායිකා. තත්ත්වං වත්ථු – සම්බහුලා කිර සමුද්දවාණිජා නාවාය සමුද්දං පක්ඛන්දිංසු. තෙසං ඛිත්තසරවෙගෙන ගච්ඡන්තියා නාවාය සත්තමෙ දිවසෙ සමුද්දමජ්ඣෙ මහන්තං උප්පාතිකං පාතුභූතං, මහාඋග්ගියො උට්ඨන්තිවා නාවං උදකස්ස සුරෙන්නි. නාවාය නිමුජ්ජමානාය මහාජනො අත්තනො අත්තනො දෙවතානං නාමානි ගහෙත්වා ආයාවනාදීනි කරොන්තො පරිදෙවි. තෙසං මජ්ඣෙ ඵකො පුරිසො – “අත්ථි නු බො මෙ ඵවරුපෙ භයෙ පතිට්ඨා”ති ආවජ්ජෙත්තො අත්තනො පරිසුද්ධානි සරණානි වෙව සීලානි ව දිස්වා යොගී විය පල්ලඬ්ඝං ආභූජිත්වා නිසිදි. තමෙනං ඉතරෙ සභයකාරණං පුච්ඡිංසු. සො තෙසං කපෙසි – “අම්හො අහං නාවං අභිරුහනදිවසෙ භික්ඛුසඬ්ඝස්ස දානං දත්වා සරණානි වෙව සීලානි ව අග්ගහෙසිං, තෙන මෙ භයං නත්ථි”ති. කිං පන සාමි ඵතානි අඤ්ඤෙසම්පි වත්තන්තීති? ආම වත්තන්තීති තෙන හි අම්හාකම්පි දෙථාති. සො තෙ මනුස්සෙ සතං සතං කත්වා සත්ත කොට්ඨාසෙ අකාසි, තතො පඤ්චසීලානි අදාසි. තෙසු පයමං ජඩ්ඝසතං ගොජ්ඣකමත්තෙ උදකෙ ධීතං අග්ගහෙසි, දුතියං ජාණුමත්තෙ, තතියං කට්ඨමත්තෙ, චතුත්ථං නාහිමත්තෙ, පඤ්චමං ථනමත්තෙ, ඡට්ඨං ගලජ්ජමාණෙ, සත්තමං මුඛෙන ලොණොදකෙ පවිසන්තෙ අග්ගහෙසි. සො තෙසං සීලානි දත්වා – “අඤ්ඤං තුම්හාකං පටිසරණං නත්ථි, සීලමෙව ආවජ්ජෙථා”ති උග්ගොසෙසි. තානි සත්තපි ජඩ්ඝසතානි තත්ථ කාලං කත්වා ආසන්නකාලෙ ගහිතසීලං නිස්සාය තාවතිංසභවතෙ නිබ්බත්තිංසු, තෙසං සටාවසෙනෙව විමානානි නිබ්බත්තිංසු. සබ්බෙසං මජ්ඣෙ ආවරියස්ස යොජනසතිකං සුවණ්ණවිමානං නිබ්බත්ති, අවසෙනානි තස්ස පරිවාරානි හුත්වා සබ්බහෙට්ඨිමං ද්වාදසයොජනිකං අහොසි. තෙ නිබ්බත්තක්ඛණෙයෙව කම්මං ආවජ්ජෙත්තා ආවරියං නිස්සාය සම්පත්තිලාභං ඤත්වා, “ගච්ඡාම තාව, දසබ්බලස්ස සන්තිකෙ අම්හාකං ආවරියස්ස වණ්ණං කපෙය්‍යාමා”ති මජ්ඣිමයාමසමනන්තරෙ භගවන්තං උපසඬ්ඝිමිංසු, තා දෙවතා ආවරියස්ස වණ්ණභණ්ණන්ථං ඵකෙකං ගාථං අභාසිංසු.

තත්ථ සබ්භිරොවාති පණ්ඩිතෙහි, සජ්ජුරිසෙහි ඵව. ර-කාරො පදසන්ධිකරො. සමාසෙථාති සභ නිසිදෙය්‍ය. දෙසනාසීසමෙව වෙතං, සබ්බඉරියාපටෙ

සබ්භිරෙව සහ කුබ්බෙය්‍යාති අත්ථො. කුබ්බෙථාති කරෙය්‍ය. සන්ථවන්ති මිත්තසන්ථවං. තණ්හාසන්ථවො පන න කෙනවි සද්ධිං කාතබ්බො, මිත්තසන්ථවො බුද්ධ-පච්චෙකබුද්ධ-බුද්ධසාවකෙහි සහ කාතබ්බො. ඉදං සන්ධායෙතං චුත්තං. සත්තති බුද්ධාදීනං සප්පුරිසානං. සද්ධම්මන්ති පඤ්චසීලදසසීලවතුසතිපට්ඨානාදිහෙදං සද්ධම්මං, ඉධ පන පඤ්චසීලං අධිප්පෙතං. සෙය්‍යො හොතීති වඩ්ඪී හොති. න පාපියොති ලාමකං කිඤ්චි න හොති. නාඤ්ඤතොති වාලිකාදීහි තෙලාදීති විය අඤ්ඤතො අත්ඨබ්බාලතො පඤ්ඤා නාම න ලබ්භති, තිලාදීහි පන තෙලාදීති විය සතං ධම්මං. ඤත්වා පණ්ඩිතමෙව සෙවන්තො භජන්තො ලභතීති. සොකමජ්ඣෙකි සොකවත්ථුනං සොකානුගතානං වා සත්තානං මජ්ඣගතො න සොචති බන්ධුලමල්ලසෙනාපතිස්ස උපාසිකා විය, පඤ්චන්තං වොරසතානං මජ්ඣෙක ධම්මසෙනාපතිස්ස සද්ධිවිහාරිකො සංකිච්චසාමණෙරො විය ව.

ඤාතිමජ්ඣෙකි විරොචතීති ඤාතිගණමජ්ඣෙකි සංකිච්චපෙරස්ස සද්ධිවිහාරිකො අධිමුත්තකසාමණෙරො විය සොහති. සො කිර පෙරස්ස භාගිනෙය්‍යො හොති, අථ නං පෙරො ආහ - “සාමණෙර, මහල්ලකොසි ජාතො, ගච්ඡ, වස්සාති පුච්ඡිත්වා එහි, උපසම්පාදෙස්සාමි ත”න්ති. සො “සාධු”ති පෙරං වන්දිත්වා පත්තච්චරමාදාය වොරඅට්ඨියා ඔරභාගෙ භගිනිගාමං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරි, තං භගීති දිස්වා වන්දිත්වා ගෙහෙ නිසීදාපෙත්වා හොපෙසි. සො කතභත්තකිච්චො වස්සාති පුච්ඡි. සා “අහං න ජානාමි, මාතා මෙ ජානාති”ති ආහ. අථ සො “තිට්ඨථ තුමහෙ, අහං මාතුසන්තිකං ගමිස්සාමි”ති අට්ඨිං ඔතිණ්ණො. තමෙනං දුරතොව වොරපුරිසො දිස්වා වොරානං ආරොචෙසි. වොරා “සාමණෙරො කිරෙකො අට්ඨිං ඔතිණ්ණො, ගච්ඡථ නං ආනෙථා”ති ආණාපෙත්වා එකච්චෙ “මාරෙම න”න්ති ආහංසු, එකච්චෙ විස්සජ්ජෙමාති. සාමණෙරො වින්තෙසි - “අහං සෙබ්බො සකරණියො, ඉමෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා සොත්ථිමත්තානං කරිස්සාමි”ති වොරපෙට්ඨකං ආමන්තෙත්වා, “උපමං තෙ, ආවුසො, කරිස්සාමි”ති ඉමා ගාථා අභාසි -

“අහු අතීතමද්ධානං, අරඤ්ඤස්මිං බ්‍රහ්මවනෙ;

වෙනො කුටාති ඔඨ්ඨෙත්වා, සසකං අවධි තදා.

“සසකඤ්ච මතං දිස්වා, උබ්බිග්ගා මිගපක්ඛිනො;

එකරත්තිං අපක්කාමුං, ‘අකිච්චං වත්තතෙ ඉධ’.

“තපෙව සමණං භන්ත්වා, අධිමුත්තං අකිඤ්චනං;

අද්ධිකා නාගමිස්සන්ති, ධනජාති භවිස්සති”ති.

“සච්චං බො සමණො ආහ, අධිමුත්තො අකිඤ්චනො;
අද්ධිකා නාගමිස්සන්ති, ධනජානි භවිස්සති.

“සචෙ පටිපටේ දිස්වා, නාරොචෙස්සසි කස්සවි;
තච සච්චමනුරක්ඛන්තො, ගච්ඡ හන්තෙ යථාසුඛ”න්ති.

සො තෙනි වොරෙහි විස්සජ්ජිතො ගච්ඡන්තො ඤාතයොපි දිස්වා තෙසමිපි න
ආරොචෙසි. අථ තෙ අනුජ්ජන්තෙ වොරා ගහෙත්වා විහෙයයිංසු, උරං පහරිත්වා
පරිදෙවමානඤ්චස්ස මාතරං වොරා එතදවොචුං –

“කිං තෙ හොති අධිමුත්තො, උදරෙ වසිකො අසි;
පුට්ඨා මෙ අම්ම අක්ඛාහි, කථං ජානෙමු තං මය”න්ති.

“අධිමුත්තස්ස අහං මාතා, අයඤ්ච ජනකො පිතා;
හගිනී භාතරො වාපි, සබ්බෙව ඉධ ඤාතයො.

“අකිච්චකාරී අධිමුත්තො, යං දිස්වා න නිවාරයෙ;
එතං බො වත්තං සමණානං, අරියානං ධම්මජීවිනං.

“සච්චවාදී අධිමුත්තො, යං දිස්වා න නිවාරයෙ;
අධිමුත්තස්ස සුචිණ්ණෙන, සච්චවාදිස්ස හික්ඛුනො;
සබ්බෙව අහයං පත්තා, සොත්ථිං ගච්ඡන්තු ඤාතයො”ති.

එවං තෙ වොරෙහි විස්සජ්ජිතා ගන්ත්වා අධිමුත්තං ආහංසු –

“තච තාත සුචිණ්ණෙන, සච්චවාදිස්ස හික්ඛුනො;
සබ්බෙව අහයං පත්තා, සොත්ථිං පච්චාගමම්හසෙ”ති.

තෙපි පඤ්චසතා වොරා පසාදං ආපජ්ජිත්වා අධිමුත්තස්ස සාමණෙරස්ස
සන්තිකෙ පබ්බජිංසු. සො තෙ ආදාය උපජ්ඣායස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා පයමං
අත්තනා උපසම්පන්නො පච්ඡා තෙ පඤ්චසතෙ අත්තනො අත්තෙවාසිකෙ
කත්වා උපසම්පාදෙසි. තෙ අධිමුත්තටේරස්ස ඔවාදෙ යීතා සබ්බෙ අග්ගඵලං
අරහත්තං පාපුණිංසු. ඉමමත්ථං ගහෙත්වා දෙවතා “සතං සද්ධම්මඤ්ඤාය
ඤාතිමජ්ඣෙ විරොචති”ති ආහ.

සාතතන්ති සතතං සුඛං වා චිරං තිට්ඨන්තිති වදති. සබ්බාසං වොති සබ්බාසං
තුම්භාකං. පරියායෙනාති කාරණෙන. සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතීති, න කෙවලං

සෙය්‍යොව හොති, න ච කෙවලං පඤ්ඤං ලහති, සොකමජ්ඣෙකං න සොචති, ඤාතිමජ්ඣෙකං විරොචති, සුගතියං නිබ්බන්තති, චිරං සුඛං තිට්ඨති, සකලස්මා පන වට්ටදුක්ඛාපි මුච්චතීති. පයමං.

2. මච්ඡරිසුත්තවණ්ණනා

32. දුතියෙ මච්ඡෙරා ච පමාදා වාති අත්තසම්පත්තිනිගුහනලක්ඛණෙන මච්ඡෙරෙන වෙව සතිවිජ්ජවාසලක්ඛණෙන පමාදෙන ව. එකච්චො හි ‘ඉදං මෙ දෙනත්තස්ස පරික්ඛයං ගම්ස්සති, මය්හං වා සරමානුසකානං වා න හවිස්සති’ති මච්ඡරියෙන දානං න දෙති. එකච්චො බිඬ්ඛාදිපසුත්තං ‘දානං දාතබ්බ’න්ති විත්තම්පි න උප්පාදෙති. එවං දානං න දීයතීති එවමෙතං යසදායකං සිරිදායකං සම්පත්තිදායකං සුඛදායකං දානං නාම න දීයතීතිආදිනා කාරණං කථෙසී. පුඤ්ඤං ආකඬ්ඛමානෙනාති පුබ්බවෙතනාදිහෙදං පුඤ්ඤං ඉච්ඡමානෙන. දෙය්‍යං හොති විජානතාති අත්ථි දානස්ස ඵලන්ති ජානන්තෙන දාතබ්බමෙවාති වදති.

තමෙව බාලං චුසතීති තංයෙව බාලං ඉධලොකපරලොකෙසු ජීසව්ජා ච පිපාසා ච චුසති අනුබන්ධති න විජහති. තස්මාති යස්මා තමෙව චුසති, තස්මා. විනෙය්‍ය මච්ඡෙරන්ති මච්ඡෙරමලං විනෙත්වා. දජ්ජා දානං මලාහිභුති මලාහිභු හුත්වා තං මච්ඡෙරමලං අහිහවිත්වා දානං දදෙය්‍ය.

තෙ මනෙසු න මීයන්තීති අදානසීලතාය මරණෙන මනෙසු න මීයන්ති. යථා හි මනො සම්පරිවාරෙන්වා යපිතෙ බහුමිහිපි අන්තපානාදිමිහි “ඉදං ඉමස්ස හොතු, ඉදං ඉමස්සා”ති උට්ඨහිත්වා සංවිහාගං න කරොති, එවං අදානසීලොපිති මතකස්ස ච අදානසීලස්ස ච හොගා සමසමා නාම හොන්ති. තෙන දානසීලා එවරුපෙසු මනෙසු න මීයන්තීති අත්ථො. පන්ථානංව සහ වජං, අප්පස්මිං යෙ පචෙච්ඡන්තීති යථා අද්ධානං කන්තාරමග්ගං සහ වජන්තා පථිකා සහ වජන්තානං පථිකානං අප්පස්මිං පාථෙය්‍යෙ සංවිහාගං කත්වා පචෙච්ඡන්ති දදන්තියෙව, එවමෙවං යෙ පන අනමතග්ගං සංසාරකන්තාරං සහ වජන්තා සහ වජන්තානං අප්පස්මිමිපි දෙය්‍යධම්මෙ සංවිහාගං කත්වා දදන්තියෙව, තෙ මනෙසු න මීයන්ති.

එස ධම්මො සනන්තනොති එස පොරාණකො ධම්මො, සනන්තනානං වා පණ්ඨිතානං එස ධම්මොති. අප්පස්මෙකෙති අප්පස්මිං දෙය්‍යධම්මෙ එකෙ. පචෙච්ඡන්තීති දදන්ති. බහුනෙකෙ න දිව්ජරෙති බහුනාපි හොගෙන සමන්තාගතා එකච්චො න දදන්ති. සහස්සෙන සමං මිතාති සහස්සෙන සද්ධිං මිතා, සහස්ස දානසදිසා හොති.

දුරන්වයොති දුරනුගමනො, දුප්පුරොති අත්ථො. ධම්මං වරෙති දසකුසලකම්මපථධම්මං වරති. යොපි සමුඤ්ජකඤ්චරෙති යො අපි බලමණ්ඩලාදිසොධනපලාලපොයනාදිවසෙන සමුඤ්ජකඤ්චරති. දාරඤ්ච පොසන්ති දාරඤ්ච පොසන්තො. දදං අප්පකස්මීන්ති අප්පකස්මිං පණ්ණසාකමත්තස්මිම්පි සංවිභාගං කත්වා දදන්තොව සො ධම්මං වරති. සතං සහස්සානන්ති සහස්සං සහස්සං කත්වා ගණිතානං පුරිසානං සතං, සතසහස්සන්ති අත්ථො. සහස්සයාගිනන්ති භික්ඛුසහස්සස්ස වා යාගො කභාපණසහස්සෙන වා නිබ්බත්තිතො යාගොපි සහස්සයාගො. සො එතෙසං අත්ථිති සහස්සයාගිනො, තෙසං සහස්සයාගිනං. එතෙන දසන්නං වා භික්ඛුකොට්ඨං දසන්නං වා කභාපණකොට්ඨං පිණ්ඩපාතො දස්සිතො හොති. යෙ එත්තකං දදන්ති, තෙ කලම්පි නග්ගන්ති තථාවිධස්සාති ආහ. ය්වායං සමුඤ්ජකං වරන්තොපි ධම්මං වරති, දාරං පොසෙන්තොපි, අප්පකස්මිං දදන්තොපි, තථාවිධස්ස එතෙ සහස්සයාගිනො කලම්පි නග්ගන්ති. යං තෙන දලිද්දෙන එකපට්ඨිසකමත්තම්පි සලාකහත්තමත්තම්පි වා දින්නං, තස්ස දානස්ස සබ්බෙසම්පි තෙසං දානං කලං නග්ගති. කලං නාම සොළසභාගොපි සතභාගොපි සහස්සභාගොපි. ඉධ සතභාගො ගහිතො. යං තෙන දානං දින්නං, තස්මිං සතථා විහත්තෙ ඉතරෙසං දසකොට්ඨසහස්සදානං තතො එකකොට්ඨාසම්පි නග්ගති ආහ.

එවං තථාගතෙ දානස්ස අග්ගං කරොන්තෙ සම්පෙ යීතා දෙවතා වින්තෙසි – “එවං භගවා මහත්තං දානං පාදෙන පවට්ඨෙත්වා රත්තසතිකෙ විය නරකෙ පක්ඛිපන්තො ඉදං එවං පරිත්තකං දානං චන්දමණ්ඩලෙ පහරන්තො විය උක්ඛිපති, කථං නු බො එතං මහජ්ජලතර්”න්ති ජානනත්ථං ගාථාය අජ්ඣාසි. තත්ථ කෙනාති කෙන කාරණෙන. මහග්ගතොති මහත්තං ගතො, විපුලස්සෙතං වෙච්චනං. සමෙන දින්නස්සාති සමෙන දින්නස්ස දානස්ස. අථස්සා භගවා දානං විහජිත්වා දස්සෙන්තො දදන්ති හෙකෙතිආදිමාහ. තත්ථ විසමෙ නිව්ට්ඨාති විසමෙ කායවච්ඡිමනොකම්මෙ පතිට්ඨිතා හුත්වා. ඡෙත්වාති පොථෙත්වා. වධිත්වාති මාරෙත්වා. සොවයිත්වාති පරං සොකසමජ්ජිතං කත්වා. අස්සුමුඛාති අස්සුමුඛසම්මිස්සා. පරං රොදාපෙත්වා දින්නදානඤ්චි අස්සුමුඛදානන්ති වුච්චති. සදණ්ඩාති දණ්ඩෙන තජ්ජෙත්වා පහරිත්වා දින්නදක්ඛිණා සදණ්ඩාති වුච්චති. එවන්ති නාහං සම්මාසම්බුද්ධතාය මහාදානං ගහෙත්වා අප්පඵලං නාම කාතුං සක්කොම් පරිත්තකදානං වා මහජ්ජලං නාම. ඉදං පන මහාදානං අත්තනො උජ්ජත්තියා අපරිසුද්ධතාය එවං අප්පඵලං නාම හොති, ඉතරං පරිත්තදානං අත්තනො උජ්ජත්තියා පරිසුද්ධතාය එවං මහජ්ජලං නාමාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්තො එවන්තිආදිමාහාති. දුතියං.

3. සාධුසුත්තවණ්ණනා

33. තතියෙ උදානං උදානෙසීති උදාහාරං උදාහරි. යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සක්කොති විස්සන්දිත්වා ගච්ඡති, තං අවසෙසකොති වුච්චති. යඤ්ච ජලං තළාකං ගහෙතුං න සක්කොති, අජ්ඣොත්ථරිත්වා ගච්ඡති, තං ඔසොති වුච්චති, එවමෙවං යං පිතිවචනං හදයං ගහෙතුං න සක්කොති, අධිකං හුත්වා අන්තො අසණ්ඨහිත්වා ඛහි නික්ඛමති, තං උදානන්ති වුච්චති. එවරූපං පිතිමයං වචනං නිවිජාරෙසීති අත්ථො. සද්ධායපි සාහු දානන්ති කම්මඤ්ච කම්මඵලඤ්ච සද්දහිත්වාපි දින්නදානං සාහු ලද්ධකං හද්දකමෙව. ආහුති කථෙන්නති. කථං පනෙතං උභයං සමං නාම හොතීති? ජීවිතභීරුකො හි යුජ්ඣකුං න සක්කොති, ඛයභීරුකො දාතුං න සක්කොති. “ජීවිතඤ්ච රක්ඛිස්සාමි යුජ්ඣස්සාමි චා”ති හි වදන්තො න යුජ්ඣති. ජීවිතෙ පන ආලයං විස්සජ්ජෙත්වා, “ජෙජ්ජං චා හොතු මරණං චා, ගණ්හිස්සාමෙතං ඉස්සරිය”න්ති උස්සහන්තොව යුජ්ඣති. “හොගෙ ච රක්ඛිස්සාමි, දානඤ්ච දස්සාමි”ති වදන්තො න දදාති. හොගෙසු පන ආලයං විස්සජ්ජෙත්වා මහාදානං දස්සාමිති උස්සහන්තොව දෙති. එවං දානඤ්ච යුද්ධඤ්ච සමං හොති. කිඤ්ච හියෙයා? අප්පාපි සන්තා ඛහුකෙ ජීනන්තීති යථා ච යුද්ධෙ අප්පකාපි වීරපුරිසා ඛහුකෙ භීරුපුරිසෙ ජීනන්ති, එවං සද්ධාදිසම්පන්නො අප්පකම්පි දානං දදන්තො ඛහුමච්ඡෙරං මද්දති, ඛහුඤ්ච දානවිපාකං අධිගච්ඡති. එවම්පි දානඤ්ච යුද්ධඤ්ච සමානං. තෙනෙවාහ –

“අප්පම්පි චෙ සද්දහානො දදාති,

තෙනෙව සො හොති සුඛි පරත්ථා”ති.

ඉමස්ස ච පනත්ථස්ස පකාසනත්ථං එකසාටකඛ්ඛාග්ගමණවත්ථු ච අඬ්ඤුරවත්ථු ච විත්ථාරෙතඛ්ඛං.

ධම්මලද්ධස්සාති ධම්මෙන සමෙන ලද්ධස්ස හොගස්ස ධම්මලද්ධස්ස ච පුග්ගලස්ස. එත්ථ පුග්ගලො ලද්ධධම්මො නාම අධිගතධම්මො අරියපුග්ගලො. ඉති යං ධම්මලද්ධස්ස හොගස්ස දානං ධම්මලද්ධස්ස අරියපුග්ගලස්ස දීයති, තම්පි සාධුති අත්ථො. යො ධම්මලද්ධස්සාති ඉමස්මිම්පි ගාථාපදෙ අයමෙව අත්ථො. උට්ඨානවීරියාධිගතස්සාති උට්ඨානෙන ච වීරියෙන ච අධිගතස්ස හොගස්ස. චෙතරණීන්ති දෙසනාසීසමත්තමෙතං. යමස්ස පන චෙතරණිම්පි සඤ්ජීවකාලසුත්තාදයොපි එකතිංසමහානිරයෙපි සබ්බසොව අතික්කමිත්වාති අත්ථො.

විවෙය්‍ය දානන්ති විචිතිත්වා දින්නදානං. තත්ථ ද්වෙ විචිනනා දක්ඛිණාවිචිනනං දක්ඛිණෙය්‍යවිචිනනඤ්ච. තෙසු ලාමකලාමකෙ පච්චයෙ

අපනෙත්වා පණිතපණිතෙ විවිනිත්වා තෙසං දානං දක්ඛිණොවිචිනනං නාම. විපන්නසීලෙ ඉතො ඛනිද්ධා පඤ්චනවුත්තිපාසණ්ඩහෙදෙ වා දක්ඛිණෙය්‍යෙ පහාය සීලාදිගුණසම්පන්නානං සාසනෙ පබ්බජිතානං දානං දක්ඛිණෙය්‍යවිචිනනං නාම. එවං ද්වීභාකාරෙහි විවෙය්‍ය දානං. සුගතප්පසත්ථන්ති සුගතෙන වණ්ණිතං. තත්ථ දක්ඛිණෙය්‍යවිචිනනං දස්සෙන්නො යෙ දක්ඛිණෙය්‍යාතිආදිමාහ. ඛිජාති වුත්තාති යථාති ඉමිනා පන දක්ඛිණොවිචිනනං ආහ. අවිපන්තඛිජසදිසා හි විවිනිත්වා ගහිතා පණිතපණිතා දෙය්‍යධම්මාති.

පාණෙසුපි සාධු සංයමොති පාණෙසු සංයතභාවොපි හද්දකො. අයං දෙවතා ඉතරාහි කථිතං දානානිසංසං අතික්කමිත්වා සීලානිසංසං කට්ඨකුමාරද්ධා. අහෙය්‍යං වරන්ති අවිහිංසන්නො වරමානො. පරුපවාදාති පරස්ස උපවාදහයෙන. භයාති උපවාදහයා. දානා ව බො ධම්මපදංච සෙය්‍යොති දානතො නිබ්බානසඬ්ඛානං ධම්මපදමෙව සෙය්‍යො. පුබ්බෙ ව හි පුබ්බතරෙ ව සන්නොති පුබ්බෙ ව කස්සපබුද්ධාදිකාලෙ පුබ්බතරෙ ව කොණාගමනබුද්ධාදිකාලෙ, සබ්බෙපි වා එතෙ පුබ්බෙ ව පුබ්බතරෙ ව සන්නො නාමාති. තතියං.

4. නසන්තිසුත්තවණ්ණනා

34. චතුත්ථෙ කමනියානීති රූපාදීනි ඉට්ඨාරම්මණාති. අපුනාගමනං අනාගන්තා පුරිසො මච්චුධෙය්‍යාති තෙභුමකචට්ඨසඬ්ඛාතා මච්චුධෙය්‍යා අපුනාගමනසඬ්ඛාතං නිබ්බානං අනාගන්තා. නිබ්බානඤ්චි සත්තා න පුනාගච්ඡන්ති, තස්මා තං අපුනාගමනන්ති වුවිචති. තං කාමෙසු බද්ධො ච පමත්තො ච අනාගන්තා නාම භොති, සො තං පාපුණිතුං න සක්කොති, තස්මා එවමාහ. ඡන්දජන්ති තණ්හාඡන්දතො ජාතං. අසන්ති පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං. දුතියපදං තස්සෙව වෙච්චනං. ඡන්දවිනයා අසවිනයොති තණ්හාවිනයෙන පඤ්චක්ඛන්ධවිනයො. අසවිනයා දුක්ඛවිනයොති පඤ්චක්ඛන්ධවිනයෙන චට්ඨදුක්ඛං විනීතමෙව භොති. චිත්‍රානීති ආරම්මණවිත්තාති. සඬ්ඛප්පරාගොති සඬ්ඛප්පිතරාගො. එවමෙත්ථ චත්ථුකාමං පටික්ඛිපිත්වා කිලෙසකාමො කාමොති වුත්තො. අයං පනත්ථො පසුරසුත්තෙන (සු. නි. 830 ආදයො) විභාවෙතබ්බො. පසුරපරිබ්බාජකො හි ථෙරෙන “සඬ්ඛප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො”ති වුත්තෙ –

“න තෙ කාමා යාති චිත්‍රානි ලොකෙ,

සඬ්ඛප්පරාගඤ්ච වදෙසි කාමං;

ගොතමො

භික්ඛූනං

පංසුකුලච්චර-පිණ්ඩියාලොප-

රුක්ඛමූලසෙනාසනපුනිමුත්තභෙසජ්ජෙහි සන්තොසස්සෙව පරියන්තකාරිතං
 වණ්ණෙති, සයං පන පත්තුණ්ණදුකුල බොමාදීනි පණිතච්චරානි ධාරෙති,
 රාජාරහං උත්තමං භොජනං භුඤ්ජති, දෙවවිමානකප්පාය ගන්ධකුටියා
 වරසයනෙ සයති, සප්පිනවතීතාදීනි භෙසජ්ජානි පටිසෙවති, දිවසං මහාජනස්ස
 ධම්මං දෙසෙති, වචනමස්ස අඤ්ඤානො ගච්ඡති, කිරියා අඤ්ඤානො’ති
 උජ්ඣායමානා ආගමිංසු. තෙන තාසං ධම්මසඬ්ඛාගකත්ථෙරෙහි
 “උජ්ඣායසඤ්ඤිකා”ති නාමං ගහිතං.

අඤ්ඤාථා සන්තන්ති අඤ්ඤානාකාරෙන භූතං. නිකච්චාති නිකතියා
 වඤ්චනය, වඤ්චෙත්වාති අත්ථො. කිතවස්සෙවාති කිතවො වූච්චති
 සාකුණිකො. සො හි අගුම්බොව සමානො සාඛපණ්ණාදිපට්ඨිජාදනෙන
 ගුම්බවණ්ණං දස්සෙත්වා උපගතෙ මොරතිත්තිරාදයො සකුණෙ මාරෙත්වා
 දාරහරණං කරොති. ඉති තස්ස කිතවස්ස ඉමාය වඤ්චනය එවං වඤ්චෙත්වා
 සකුණමංසභොජනං විය කුහකස්සාපි පංසුකුලෙන අත්තානං පට්ඨිජාදෙත්වා
 කථාජෙකතාය මහාජනං වඤ්චෙත්වා බාදමානස්ස විචරතො. භූත්තං
 ථෙය්‍යන තස්ස තන්ති සබ්බොපි තස්ස චතුපච්චයපරිභොගො ථෙය්‍යන
 පරිභුත්තො නාම භොතීති දෙවතා හගවන්තං සන්ධාය වදති. පරිජානන්ති
 පණ්ඩිතාති අයං කාරකො වා අකාරකො වාති පණ්ඩිතා ජානන්ති. ඉති තා
 දෙවතා “තථාගතාපි මයමෙව පණ්ඩිතා”ති මඤ්ඤමානා එවමාහංසු.

අථ හගවා නයිදන්තිආදිමාහ. තත්ථ යායං පටිපදා දළ්භාති අයං
 ධම්මානුධම්මපටිපදා දළ්භා ථීරා. යාය පටිපදාය ධීරා පණ්ඩිතා
 ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන වාති ද්විභි ඥානෙහි
 ඥායිතො මාරබන්ධනා පමුච්චන්ති, තං පටිපදං භාසිතමත්තෙන වා
 සචනමත්තෙන වා ඔක්කමිතුං පටිපජ්ජිතුං න සක්කාති අත්ථො. න වෙ ධීරා
 පකුබ්බන්තීති ධීරා පණ්ඩිතා විදිත්වා ලොකපරියායං සඬ්ඛාරලොකස්ස
 උදයබ්බයං ඤත්වා චතුසච්චධම්මඤ්ච අඤ්ඤාය කිලෙසනිබ්බානෙන නිබ්බූතා
 ලොකෙ විසත්තිකං තිණ්ණා එවං න කුබ්බන්ති, මයං එවරූපානි න කථෙමාති
 අත්ථො.

පථවියං පතිට්ඨහිත්වාති “අයුත්තං අම්භෙහි කතං, අකාරකමෙව මයං
 කාරකවාදෙන සමුදාවරිමිහා”ති උජ්ජමානා මහාබ්‍රහ්මනි විය හගවති ගාරවං
 පච්චුපට්ඨපෙත්වා අග්ගික්ඛන්ධං විය හගවන්තං දුරාසදං කත්වා පස්සමානා
 ආකාසතො ඔතරිත්වා භූමියං යත්වාති අත්ථො. අච්චයොති අපරාධො. නො,
 හන්තෙ, අච්චාගමාති අම්භෙ අතික්කමම අභිභවිත්වා පවත්තො.

ආසාදෙනබ්බන්ති සට්ඨිකබ්බං. තා කිර දෙවතා භගවත්තං කායෙන වාචායාති ද්විහිපි සට්ඨිංසු. තථාගතං අවන්දිත්වා ආකාසෙ පතිට්ඨමානා කායෙන සට්ඨිංසු, කිතවොපමං ආහරිත්වා නානප්පකාරකං අසබ්භිවාදං වදමානා වාචාය සට්ඨිංසු. තස්මා ආසාදෙනබ්බං අමඤ්ඤිමිහාති ආහංසු. පටිග්ගණ්හාතුති ඛමතු. ආයතිං සංවරායාති අනාගතෙ සංවරණත්ථාය, පුන ඵවරුපස්ස අපරාධස්ස දොසස්ස අකරණත්ථාය.

සිතං පාත්වාකාසීති අග්ගදන්තෙ දස්සෙත්තො පහට්ඨාකාරං දස්සෙසි. කස්මා? තා කිර දෙවතා න සභාවෙන ඛමාපෙත්ති, ලොකියමහාජනඤ්ච සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුග්ගලං තථාගතඤ්ච ඵකසදිසං කරොන්ති. අථ භගවා “පරතො කථාය උප්පන්නාය බුද්ධබලං දීපෙත්වා පච්ඡා ඛමිස්සාමි”ති සිතං පාත්වාකාසී. හියොයාසො මත්තායාති අතිරෙකප්පමාණෙන. ඉමං ගාථං අභාසීති කුපිතො ඵස අමිහාකන්ති මඤ්ඤමානා අභාසී.

න පටිග්ගණ්හතීති න ඛමති නාධිවාසෙති. කොපන්තරොති අබ්භන්තරෙ උප්පන්නකොපො. දොසගරුති දොසං ගරුං කත්වා ආදාය විහරන්තො. ස වෙරං පටිමුඤ්චතීති සො ඵවරුපො ගණ්ඨිකං පටිමුඤ්චන්තො විය තං වෙරං අත්තති පටිමුඤ්චති ය්පෙති, න පටිනිස්සජ්ජතීති අත්ථො. අච්චයො වෙ න විජ්ජෙථාති සවෙ අච්චායිකකම්මං න භවෙය්. නො විධාපගතං සියාති යදි අපරාධො නාම න භාවෙය්. කෙනිධ කුසලො සියාති යදි වෙරාති න සම්මෙය්, කෙන කාරණෙන කුසලො භවෙය්.

කස්සච්චයාති ගාථාය කස්ස අතික්කමො නත්ථී? කස්ස අපරාධො නත්ථී? කො සම්මොහං නාපජ්ජති? කො නිව්චමෙව පණ්ඨිතො නාමාති අත්ථො? ඉමං කිර ගාථං භණාපනත්ථං භගවතො සිතපාතුකම්මං. තස්මා ඉදානි දෙවතානං බුද්ධබලං දීපෙත්වා ඛමිස්සාමිති තථාගතස්ස බුද්ධස්සාතිආදිමාහ. තත්ථ තථාගතස්සාති තථා ආගතොති ඵවමාදිහි කාරණෙහි තථාගතස්ස. බුද්ධස්සාති චතුත්තං සච්චානං බුද්ධත්තාදිහි කාරණෙහි විමොක්ඛන්තිකපණ්ණත්තිවසෙන ඵවං ලද්ධනාමස්ස. අච්චයං දෙසයන්තීනන්ති යං චුත්තං තුම්හෙහි “අච්චයං දෙසයන්තීනං...පෙ.... ස වෙරං පටිමුඤ්චති”ති, තං සාධු චුත්තං, අහං පන තං වෙරං නාහිනන්දාමි න පත්ථයාමිති අත්ථො. පටිග්ගණ්හාමි වොච්චයන්ති තුම්හාකං අපරාධං ඛමාමිති. පඤ්චමං.

6. සද්ධාසුත්තවණ්ණනා

36. ඡට්ඨෙ සද්ධා දුතියා පුරිසස්ස හොතීති පුරිසස්ස දෙවලොකෙ මනුස්සලොකෙ වෙච නිබ්බානඤ්ච ගච්ඡන්තස්ස සද්ධා දුතියා හොති,

සභායකිච්චං සාධෙති. නො වෙ අස්සද්ධියං අවතිට්ඨතීති යදි අස්සද්ධියං න තිට්ඨති. යසොති පරිවාරො. කිත්තීති වණ්ණභණ්ණං. තත්වස්ස භොතීති තතො අස්ස භොති. නානුපතන්ති සඬගාති රාගසඬගාදයො පඤ්ච සඬගා න අනුපතන්ති. පමාදමනුයුඤ්ජන්තීති යෙ පමාදං කරොන්ති නිබ්බත්තෙන්ති, තෙ තං අනුයුඤ්ජන්ති නාම. ධනං සෙට්ඨංව රක්ඛතීති මුත්තාමණිසාරාදිඋත්තමධනං විය රක්ඛති. ක්‍රියායන්තොති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානෙන ව ආරම්මණුපනිජ්ඣානෙන ව ක්‍රියායන්තො. තත්ථ ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං නාම විපස්සනාමග්ගඵලාති. විපස්සනා හි තිණි ලක්ඛණාති උපනිජ්ඣායතීති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. මග්ගො විපස්සනාය ආගතකිච්චං සාධෙතීති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. ඵලං තථලක්ඛණං නිරොධසච්චං උපනිජ්ඣායතීති ලක්ඛණුපනිජ්ඣානං. අට්ඨ සමාපත්තියො පන කසිණාරම්මණස්ස උපනිජ්ඣායනතො ආරම්මණුපනිජ්ඣානන්ති වෙදිතබ්බා. පරමං නාම අරහත්තසුඛං අධිජ්ජෙතන්ති. ඡට්ඨං.

7. සමයසුත්තවණ්ණනා

37. සත්තමෙ සක්කෙසුති “සකායා වත, භො කුමාරා”ති (දී. නි. 1.267) උදානං පටිච්ච සක්කාති ලද්ධනාමානං රාජකුමාරානං නිවාසො ඵකොපි ජනපදො රුළුභිසද්දෙන සක්කාති වුච්චති. තස්මිං සක්කෙසු ජනපදෙ. මහාවතොති සයංජාතෙ අරොපිමෙ හිමවත්තෙන සද්ධිං ඵකාබද්ධෙ මහති වතෙ. සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහීති ඉමං සුත්තං කථිතදිවසෙයෙව පත්තඅරහත්තෙහි.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – සාකියකොලියා හි කිර කපිලවත්ථුනගරස්ස ව කොලියනගරස්ස ව අන්තරෙ රොහිණිං නාම නදිං ඵකෙනෙව ආවරණෙන බන්ධාපෙත්වා සස්සාති කාරෙන්ති. අථ ඡෙට්ඨමුලමාසෙ සස්සෙසු මිලායන්තෙසු උභයනගරවාසීනම්පි කම්මකාරා සන්තිපතිංසු. තත්ථ කොලියනගරවාසීනො ආහංසු – “ඉදං උදකං උභයතො ආහරියමානං න තුම්භාකං, න අම්භාකං පභොස්සති, අම්භාකං පන සස්සං ඵකෙන උදකෙනෙව නිජ්ඵජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. කපිලවත්ථුනවාසීනො ආහංසු – “තුම්භෙසු කොට්ඨෙ පුරෙත්වා ධීතෙසු මයං රත්තසුචණ්ණනීලමණිකාලකභාපණෙ ව ගහෙන්වා පච්ඡිපසිබ්බකාදිහත්ථා න සක්ඛිස්සාම තුම්භාකං සරද්වාලෙ විවරිතුං, අම්භාකම්පි සස්සං ඵකෙනෙව උදකෙන නිජ්ඵජ්ජිස්සති, ඉදං උදකං අම්භාකං දෙථා”ති. “න මයං දස්සාමා”ති. “මයම්පි න දස්සාමා”ති. ඵචං කථං වඩ්ඨෙත්වා ඵකො උට්ඨාය ඵකස්ස පහාරං අදාසි, සොපි අඤ්ඤස්සාති ඵචං අඤ්ඤමඤ්ඤං පහරිත්වා රාජකුලානං ජාතිං සට්ඨෙත්වා කලහං වඩ්ඨයිංසු.

කොලියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්හෙ කපිලවත්ථුවාසිකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ සොණසිඬිගාලාදයො විය අත්තනො හගිනීහි සද්ධිං සංවසිංසු, එතෙසං හත්ථිනො ච අස්සා ච ඵලකාවුධානි ච අම්භාකං කිං කර්ස්සන්ති”ති? සාකියකම්මකාරා වදන්ති – “තුම්හෙ දානි කුට්ඨිනො දාරකෙ ගහෙත්වා ගජ්ජථ, යෙ අනාථා නිග්ගතිකා තිරච්ඡානා විය කොලරුක්ඛෙ වසිංසු, එතෙසං හත්ථිනො ච අස්සා ච ඵලකාවුධානි ච අම්භාකං කිං කර්ස්සන්ති”ති? තෙ ගන්ත්වා තස්මිං කම්මෙ නියුත්තඅමච්චානං කට්ඨෙසු, අමච්චා රාජකුලානං කට්ඨෙසු. තතො සාකියා – “හගිනීහි සද්ධිං සංවසිතකානං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු. කොලියාපි – “කොලරුක්ඛවාසිනං ථාමඤ්ච බලඤ්ච දස්සෙස්සාමා”ති යුද්ධසජ්ජා නික්ඛමිංසු.

හගවාපි රත්තියා පච්චුසසමයෙව මහාකරුණාසමාපත්තිනො උට්ඨාය ලොකං වොලොකෙන්තො ඉමෙ එවං යුද්ධසජ්ජෙ නික්ඛමන්තෙ අද්දස. දිස්වා – “මයි ගතෙ අයං කලහො වූපසම්මිස්සති නු ඛො උදාහු නො”ති උපධාරෙන්තො – “අහමෙත්ථ ගන්ත්වා කලහවූපසමනත්ථං තිණි ජාතකානි කට්ඨෙස්සාමි, තතො කලහො වූපසම්මිස්සති. අථ සාමග්ගිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකානි කට්ඨෙත්වා අත්තදණ්ඩසුත්තං දෙසෙස්සාමි. දෙසනං සුත්වා උභයනගරවාසිනොපි අඬ්ඬිති යානි අඬ්ඬිති යානි කුමාරසතානි දස්සන්ති, අහං තෙ පබ්බාපෙස්සාමි, තදා මහාසමාගමො හවිස්සති”ති සන්තිට්ඨානං අකාසි. තස්මා ඉමෙසු යුද්ධසජ්ජෙසු නික්ඛමන්තෙසු කස්සචි අනාරොවෙත්වා සයමෙව පත්තචීවරමාදාය ගන්ත්වා ද්විත්තං සෙනානං අත්තරෙ ආකාසෙ පල්ලඬිකං ආභූජිත්වා ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසීදි.

කපිලවත්ථුවාසිනො හගවන්තං දිස්වා, “අම්භාකං ඤාතිසෙට්ඨො සත්ථා ආගතො. දිට්ඨො නු ඛො තෙන අම්භාකං කලහකරණභාවො”ති වින්තෙත්වා, “න ඛො පන සක්කා හගවති ආගතෙ අම්හෙහි පරස්ස සරීරෙ සත්ථං පාතෙතුං. කොලියනගරවාසිනො අම්හෙ හනන්තු වා බජ්ඣන්තු වා”ති. ආවුධානි ඡඩ්ඛෙත්වා, හගවන්තං වන්දිත්වා, නිසීදිංසු. කොලියනගරවාසිනොපි තට්ඨ වින්තෙත්වා ආවුධානි ඡඩ්ඛෙත්වා, හගවන්තං වන්දිත්වා, නිසීදිංසු.

හගවා ජානන්තො, “කස්මා ආගතත්ථ, මහාරාජා”ති පුච්ඡි? “න, හගවා, තිත්ථකීළාය න පබ්බතකීළාය, න නදීකීළාය, න ගිරිදස්සනත්ථං, ඉමස්මිං පන යානෙ සඬිගාමං පච්චුපට්ඨපෙත්වා ආගතම්භා”ති. “කිං නිස්සාය වො කලහො, මහාරාජාති? උදකං, හන්තෙති. උදකං කිං අග්ගති, මහාරාජාති? අජ්ජං, හන්තෙති. පථවී නාම කිං අග්ගති, මහාරාජාති? අනග්ගා, හන්තෙති. ඛත්තියා කිං අග්ගන්ති? ඛත්තියා නාම අනග්ගා, හන්තෙති. අජ්ජමූලං උදකං නිස්සාය

කිමත්ථං අනග්ගෙස ඛත්තියෙ නාසෙථ, මහාරාජ, කලහෙ අස්සාදො නාම නත්ථී, කලහවසෙන, මහාරාජ, අට්ඨානෙ වෙරං කත්වා එකාය රුක්ඛදෙවතාය කාළසීහෙන සද්ධිං බද්ධාසානො සකලමිපි ඉමං කප්පං අනුප්පත්තොයෙවාති වත්වා එන්දනජාතකං (ජා. 1.13.14 ආදයො) කථෙසි”. තතො “පරපත්තියෙන නාම, මහාරාජ, න හවිතබ්බං. පරපත්තියා හුත්වා හි එකස්ස සසකස්ස කථාය තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ හිමවත්තෙ චතුප්පදගණා මහාසමුද්දං පක්ඛන්දිතො අහෙසුං. තස්මා පරපත්තියෙන න හවිතබ්බං”න්ති වත්වා, පට්ඨිඋන්ද්‍රියජාතකං කථෙසි. තතො “කදාචි, මහාරාජ, දුබ්බලොපි මහාබලස්ස රන්ධං විවරං පස්සති, කදාචි මහාබලො දුබ්බලස්ස. ලට්ඨකිකාපි හි සකුණිකා හත්ථිනාගං ඝාතෙසි”ති ලට්ඨකිකජාතකං (ජා. 1.5.39 ආදයො) කථෙසි. එවං කලහවූපසමනත්ථාය තිණි ජාතකාති කථෙත්වා සාමග්ගිපරිදීපනත්ථාය ද්වෙ ජාතකාති කථෙසි. කථං? “සමග්ගානඤ්ඤි, මහාරාජ, කොචි ඔතාරං නාම පස්සිතුං න සක්කොතිති වත්වා, රුක්ඛධම්මජාතකං (ජා. 1.1.74) කථෙසි. තතො “සමග්ගානං, මහාරාජ, කොචි විවරං දස්සිතුං න සක්ඛි. යදා පන අඤ්ඤමඤ්ඤං විවාදමකංසු, අථ තෙ තෙසාදපුත්තො ජීවිතා වොරොපෙත්වා ආදාය ගතොති විවාදෙ අස්සාදො නාම නත්ථී”ති වත්වා, වට්ටකජාතකං (ජා. 1.1.118) කථෙසි. එවං ඉමානි පඤ්ච ජාතකාති කථෙත්වා අවසානෙ අත්තදණ්ඩසුත්තං (සු. නි. 941 ආදයො) කථෙසි.

රාජානො පසන්නා – “සවෙ සත්ථා නාගමිස්ස, මයං සහත්ථා අඤ්ඤමඤ්ඤං වධිත්වා ලොහිතනදිං පචත්තයිස්සාම. අම්මාකං පුත්තභාතරො ව ගෙහද්වාරෙ න පස්සෙය්‍යාම, සාසනපටිසාසනම්පි නො ආහරණකො නාහවිස්ස. සත්ථාරං නිස්සාය නො ජීවිතං ලද්ධං. සවෙ පන සත්ථා ආගාරං අජ්ඣාචයිස්ස දීපසහස්සද්වයපරිවාරං චතුමහාදීපරජ්ජමස්ස හත්ථගතං අහවිස්ස, අතිරෙකසහස්සං බො පනස්ස පුත්තා අහවිස්සංසු, තතො ඛත්තියපරිවාරො අවිචරිස්ස. තං බො පනෙස සම්පත්තිං පහාය නික්ඛමිත්වා සම්බොධිං පත්තො. ඉදානිපි ඛත්තියපරිවාරොයෙව විවරතු”ති උභයනගරවාසිනො අඩ්ඨනියානි අඩ්ඨනියානි කුමාරසතානි අදංසු. හගවාපි තෙ පබ්බාපෙත්වා මහාවනං අගමාසි. තෙසං ගරුගාරවෙන න අත්තනො රුටියා පබ්බජිතානං අනභිරති උජ්ජජි. පුරාණදුතියිකායොපි තෙසං – “අය්‍යපුත්තා උක්කණ්ඨන්තු, සරාවාසො න සණ්ඨාති”ති ආදීනි වත්වා සාසනං පෙසෙන්ති. තෙ ව අතිරෙකතරං උක්කණ්ඨිංසු.

හගවා ආවජ්ජෙත්තො තෙසං අනභිරතිභාවං ඤත්වා – “ඉමෙ භික්ඛු මාදිසෙන බුද්ධෙන සද්ධිං එකතො වසන්නා උක්කණ්ඨන්ති, හන්ද තෙසං කුණාලදහස්ස වණ්ණං කථෙත්වා තත්ථ තෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙථී”ති කුණාලදහස්ස

වණ්ණං කට්ඨං. තෙ තං දට්ඨුකාමා අහෙසුං. දට්ඨුකාමත්ථ, භික්ඛවෙ, කුණාලදහන්ති? ආම භගවාති. යදි එවං එථ ගච්ඡාමාති. ඉද්ධිමන්තානං භගවා ගමනට්ඨානං මයං කථං ගමිස්සාමාති. තුම්හෙ ගන්තුකාමා හොථ, අහං මමානුභාවෙන ගහෙත්වා ගමිස්සාමිති. සාධු, හන්තෙති. භගවා පඤ්ච භික්ඛුසතාති ගහෙත්වා ආකාසෙ උප්පතිත්වා කුණාලදහෙ පතිට්ඨාය තෙ භික්ඛු ආහ – “භික්ඛවෙ, ඉමස්මිං කුණාලදහෙ යෙසං මච්ඡානං නාමං න ජානාථ මමං පුච්ඡාමා”ති.

තෙ පුච්ඡිංසු. භගවා පුච්ඡිතං පුච්ඡිතං කට්ඨං. න කෙවලඤ්ච, මච්ඡානංයෙව, තස්මිං වනසණ්ඨෙ රුක්ඛානම්පි පබ්බතපාදෙ ද්විපදවතුප්පදසකුණානම්පි නාමාති පුච්ඡාපෙත්වා කට්ඨං. අථ ද්විතී සකුණෙහි මුඛතුණ්ඩකෙන ඩංසිත්වා ගහිතදණ්ඩකෙ නිසින්තො කුණාලසකුණරාජා පුරතො පච්ඡතො උභොසු ච පස්සෙසු සකුණසඬ්ඝපරිවුතො ආගච්ඡති. භික්ඛු තං දිස්වා – “එස, හන්තෙ, ඉමෙසං සකුණානං රාජා හවිස්සති, පරිවාරා එතෙ එතස්සා”ති මඤ්ඤාමාති. එවමෙතං, භික්ඛවෙ, අයම්පි මමෙව චංසො මම පටෙණිති. ඉදානි තාව මයං, හන්තෙ, එතෙ සකුණෙ පස්සාම. යං පන භගවා “අයම්පි මමෙව චංසො මම පටෙණි”ති ආහ, තං සොතුකාමම්හාති. සොතුකාමත්ථ, භික්ඛවෙති? ආම භගවාති. තෙන හි සුණාමාති තිහි ගාථාසතෙහි මණ්ඨෙත්වා කුණාලජාතකං (ජා. 2.21.කුණාලජාතක) කට්ඨන්තො අනභිරතිං විනොදෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බෙහි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහිංසු, මග්ගෙනෙව ච නෙසං ඉද්ධිපි ආගතා. භගවා “හොතු තාව එත්තකං තෙසං භික්ඛුන”න්ති ආකාසෙ උප්පතිත්වා මහාවනමෙව අගමාසි. තෙහි භික්ඛු ගමනකාලෙ දසබලස්ස ආනුභාවෙන ගන්ත්වා ආගමනකාලෙ අත්තනො ආනුභාවෙන භගවත්තං පරිවාරෙත්වා මහාවනෙ ඔතරිංසු.

භගවා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදිත්වා තෙ භික්ඛු ආමන්තෙත්වා – “එථ, භික්ඛවෙ, නිසීදථ. උපරිමග්ගත්තයච්ඡ්ඤානං වො කිලෙසානං කම්මට්ඨානං කට්ඨස්සාමි”ති කම්මට්ඨානං කට්ඨං. භික්ඛු වින්තයිංසු – “භගවා අම්භාකං අනභිරතභාවං ඤත්වා කුණාලදහං නෙත්වා අනභිරතිං විනොදෙසි, තත්ථ සොතාපත්තිඵලං පත්තානං නො ඉදානි ඉධ තිණ්ණං මග්ගානං කම්මට්ඨානං අදාසි, න ඛො පන අම්හෙහි ‘සොතාපත්තා මය’න්ති විතිනාමෙතුං වට්ටති, පුරිසපුරිසෙහි නො හවිතුං වට්ටති”ති තෙ දසබලස්ස පාදෙ වන්දිත්වා උට්ඨාය නිසීදනං පථොට්ඨෙත්වා විසුං විසුං පබ්භාරරුක්ඛමුලෙසු නිසීදිංසු.

භගවා වින්තෙසි – “ඉමෙ භික්ඛු පකතියාපි අවිස්සට්ඨකම්මට්ඨානා, ලද්ධපායස්ස පන භික්ඛුනො කිලමනකාරණං නාම නත්ථි. ගච්ඡන්තා

ගච්ඡන්තා ච විපස්සනං වඩ්ඪෙත්වා අරහත්තං පත්වා ‘අත්තනා පටිවිද්ධගුණං ආරොචෙස්සාමා’ති මම සන්තිකං ආගමිස්සන්ති. එතෙසු ආගතෙසු දසසහස්සවක්කවාළදෙවතා එකවක්කවාළෙ සන්තිපතිස්සන්ති, මහාසමයො භවිස්සති, විචිත්තෙ ඕකාසෙ මයා නිසීදිතුං වට්ටති’’ති තතො විචිත්තෙ ඕකාසෙ බුද්ධාසනං පඤ්ඤාපෙත්වා නිසීදි.

සබ්බපයමං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා ගතත්ථෙරො සහ පටිසම්භිදාහි අරහත්තං පාපුණි. තතො අපරො තතො අපරොති පඤ්චසතාපි පදුමිනියං පදුමානි විය විකසිංසු. සබ්බපයමං අරහත්තං පත්තහික්ඛු “භගවතො ආරොචෙස්සාමී”ති පල්ලඬිකං විනිබ්භුජිත්වා නිසීදනං පජ්ඨොටෙන්වා උට්ඨාය දසබ්බාහිමුඛො අහොසි. එවං අපරොපි අපරොපීති පඤ්චසතා භත්තසාලං පවිසන්තා විය පටිපාටියාව ආගමිංසු. පයමං ආගතො වන්දිත්වා නිසීදනං පඤ්ඤාපෙත්වා, එකමන්තං නිසීදිත්වා, පටිවිද්ධගුණං ආරොචෙතුකාමො “අත්ථි නු ඛො අඤ්ඤො කොචි? නත්ථි”ති නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගං ඕලොකෙන්තො අපරමපි අද්දස අපරමපි අද්දසයෙවාති සබ්බෙපි තෙ ආගන්ත්වා එකමන්තං නිසීදිත්වා, අයං ඉමස්ස භරායමානො න කථෙසි, අයං ඉමස්ස භරායමානො න කථෙසි. බිණ්ණාසවානං කිර ද්වෙ ආකාරා භොන්ති – “අහො වත මයා පටිවිද්ධගුණං සදෙවකො ලොකො බිජ්ජමෙව පටිවිජ්ඣෙය්‍යා”ති චිත්තං උජ්ජජ්ජති. පටිවිද්ධභාවං පන නිබ්බලද්ධපුරිසො විය න අඤ්ඤස්ස ආරොචෙතුකාමා භොන්ති.

එවං ඕසට්මත්තෙ පන තස්මිං අරියමණ්ඩලෙ පාවිනයුගන්ධරපරික්ඛෙපතො අබ්භා මහිකා ධුමො රජො රාහුති, ඉමෙහි උපක්කිලෙසෙහි විජ්ජමුත්තං බුද්ධුප්පාදපටිමණ්ඩිතස්ස ලොකස්ස රාමණෙය්‍යාකදස්සනත්ථං. පාවිනදිසාය උක්ඛිත්තරජතමයමහාආදාසමණ්ඩලං විය, නෙමිවට්ටියං ගහෙත්වා, පරිවත්තියමානරජතවක්කසස්සිරිකං පුණ්ණවන්දමණ්ඩලං උල්ලඬිසිත්වා, අනිලපථං පටිපජ්ජිත්ථ. ඉති එවරුපෙ ඛණෙ ලයෙ මුහුත්තෙ භගවා සක්කෙසු විහරති කපිලවත්ථුස්මිං මහාවතෙ මහතා හික්ඛුසඬිසෙන සද්ධිං පඤ්චමත්තෙහි හික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව අරහත්තෙහි.

තත්ථ භගවාපි මහාසම්මතස්ස වංසෙ උජ්ජන්තො, තෙපි පඤ්චසතා හික්ඛු මහාසම්මතස්ස කුලෙ උජ්ජන්තා. භගවාපි ඛත්තියගබ්භෙ ජාතො, තෙපි ඛත්තියගබ්භෙ ජාතා. භගවාපි රාජපබ්බජිතො, තෙපි රාජපබ්බජිතා. භගවාපි සෙතච්ඡත්තං පහාය භත්ථගතං වක්කවත්තිරජ්ජං නිස්සජ්ජිත්වා පබ්බජිතො, තෙපි සෙතච්ඡත්තං පහාය භත්ථගතානි රජ්ජානි විස්සජ්ජිත්වා පබ්බජිතා. ඉති භගවා පරිසුද්ධෙ ඕකාසෙ, පරිසුද්ධෙ රත්තිභාගෙ, සයං පරිසුද්ධො

පරිසුද්ධපරිවාරො, විතරාගො විතරාගපරිවාරො, විතදොසො
 විතදොසපරිවාරො, විතමොහො විතමොහපරිවාරො, නිත්තණ්හො
 නිත්තණ්හපරිවාරො, නික්කිලෙසො නික්කිලෙසපරිවාරො, සන්තො
 සන්තපරිවාරො, දන්තො දන්තපරිවාරො, මුත්තො මුත්තපරිවාරො, අතිවිය
 විරොචතීති. චණ්ණභූමි නාමෙසා, යත්තකං සක්කොති, තත්තකං චත්තබ්බං.
 ඉති ඉමෙ භික්ඛු සන්ධාය වුත්තං, “පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සබ්බෙහෙව
 අරහන්තෙහි”ති.

යෙභුයොයනාති බහුතරා සන්තිපතිතා, මන්දා න සන්තිපතිතා අසඤ්ඤී
 අරූපාවචරදෙවතා සමාපන්නදෙවතායො ච. තත්තායං සන්තිපාතක්කමො –
 මහාවනස්ස කිර සාමන්තා දෙවතා චලිංසු, “ආයාම හො! බුද්ධදස්සනං නාම
 බහුපකාරං, ධම්මස්සවනං බහුපකාරං, භික්ඛුසඤ්ඤස්සනං බහුපකාරං. ආයාම
 ආයාමා”ති! මහාසද්දං කුරුමානා ආගන්ත්වා හගවන්තඤ්ච තංමුහුත්තං
 අරහත්තප්පත්තඛිණාසවෙ ච චන්දිත්වා එකමන්තං අට්ඨංසු. එතෙනෙව
 උපායෙන තාසං තාසං සද්දං සුත්වා
 සද්දන්තරඅඨ්ඨගාචුතගාචුතඅඨ්ඨයොජනායොජනාදිවසෙන
 තියොජනසහස්සවිත්ථතෙ භිමවන්තෙ, තික්ඛන්තුං තෙසට්ඨියා
 නගරසහස්සෙසු, නවනවුතියා දොණුමුඛසතසහස්සෙසු, ඡනවුතියා
 පට්ටනකොට්ඨසතසහස්සෙසු, ඡපණ්ණාසාය රතනාකරෙසුති සකලජම්බුදීපෙ,
 පුබ්බවිදෙහෙ, අපරගොයානෙ, උත්තරකුරුමිහි, ද්වීපු පරිත්තදීපසහස්සෙසුති
 සකලචක්කවාලෙ, තතො දුතියතතියචක්කවාලෙති එවං
 දසසහස්සචක්කවාලෙසු දෙවතා සන්තිපතිතාති වෙදිතබ්බා.
 දසසහස්සචක්කවාලඤ්ඤි ඉධ දසලොකධාතුයොති අධිප්පෙනං. තෙන වුත්තං –
 “දසහි ව ලොකධාතුහි දෙවතා යෙභුයොන සන්තිපතිතා හොන්ති”ති.

එවං සන්තිපතිතාහි දෙවතාහි සකලචක්කවාලගබ්භං යාව බ්‍රහ්මලොකා
 සුවිසරෙ නිරන්තරං පක්ඛිත්තසුවිහි විය පරිපුණ්ණං හොති. තත්ථ
 බ්‍රහ්මලොකස්ස එවං උච්චත්තනං වෙදිතබ්බං – ලොහපාසාදෙ කිර
 සත්තකුටාගාරසමො පාසාණො බ්‍රහ්මලොකෙ යත්වා අධො ඛිත්තො චතුහි
 මාසෙහි පථවිං පාපුණාති. එවං මහන්තෙ ඕකාසෙ යථා හෙට්ඨා යත්වා ඛිත්තානි
 පුප්ඵානි වා ධුමො වා උපරි ගන්තුං, උපරි වා යත්වා ඛිත්තසාසපා හෙට්ඨා
 ඕතරිතුං අන්තරං න ලහන්ති, එවං නිරන්තරා දෙවතා අහෙසුං. යථා බො පන
 චක්කචත්තිරඤ්ඤො නිසින්තට්ඨානං අසම්බාධං හොති, ආගතාගතා
 මහෙසක්ඛා බත්තියා ඕකාසං ලහන්තියෙව, පරතො පරතො පන අතිසම්බාධං
 හොති. එවමෙව හගවතො නිසින්තට්ඨානං අසම්බාධං, ආගතාගතා මහෙසක්ඛා
 දෙවා ච බ්‍රහ්මානො ච ඕකාසං ලහන්තියෙව. අපි සුදං හගවතො

ආසන්නාසන්නට්ඨානෙ වාලග්ගනිත්තුදනමත්තෙ පදෙසෙ දසපි විසතිපි දෙවා සුබ්බමෙ අත්තභාවෙ මාපෙත්වා අට්ඨංසු. සබ්බපරතො සට්ඨි සට්ඨි දෙවතා අට්ඨංසු.

සුද්ධාචාසකායිකානන්ති සුද්ධාචාසවාසීනං. සුද්ධාචාසා නාම සුද්ධානං අනාගාමිඛිණාසවානං. ආවාසා පඤ්ච බ්‍රහ්මලොකා. එතදභොසීති කස්මා අභොසී? තෙ කිර බ්‍රහ්මානො සමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා යථා පරිච්ඡේදෙන වුට්ඨිතා බ්‍රහ්මභවනං ඔලොකෙන්තා පච්ඡාභත්තෙ භත්තගෙහං විය සුඤ්ඤතං අද්දසංසු. තතො “කුචිං බ්‍රහ්මානො ගතා”ති ආවජ්ජන්තා මහාසමාගමං ඤත්වා – “අයං සමාගමො මහා, මයං ඔභීතා, ඔභීතකානං පන ඔකාසො දුල්ලභො භොති, තස්මා ගච්ඡන්තා අතුච්ඡහත්ථා හුත්වා එකෙකං ගාථං අභිසංඛාරිත්වා ගච්ඡාම. තාය මහාසමාගමෙ ච අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙස්සාම, දසබ්බස්ස ච වණ්ණං භාසිස්සාමා”ති. ඉති තෙසං සමාපත්තිතො උට්ඨාය ආවජ්ජිත්තා එතදභොසී.

භගවතො පුරතො පාතුරහෙසුන්ති පාළියං භගවතො සන්තිකෙ අභිමුඛට්ඨානෙයෙව ඔතිණ්ණා විය කත්වා වුත්තා, න ඛො පනෙත්ථ එවං අත්ථො වෙදිතබ්බො. තෙ පන බ්‍රහ්මලොකෙ යිතායෙව ගාථා අභිසංඛාරිත්වා එකො පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං. ඔතරි, එකො දක්ඛිණවක්කවාළමුඛවට්ඨියං, එකො පච්ඡිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං, එකො උත්තරවක්කවාළමුඛවට්ඨියං. ඔතරි. තතො පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා නිලකසිණං සමාපජ්ජිත්වා නිලරස්මියො විස්සජ්ජේත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං මණ්ඩමං පටිමුඤ්චන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා බුද්ධවිථි නාම කෙනවි උත්තරිතුං න සක්කා, තස්මා මහතියා බුද්ධවිථියාව ආගන්ත්වා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨාසී. එකමන්තං යිතො ඛො අත්තනා අභිසංඛිතං ගාථං අභාසී.

දක්ඛිණවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා පීතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා සුවණ්ණපහං මුඤ්චිත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං සුවණ්ණපටං පාරුපන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අකාසී. පච්ඡිමවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා ලොහිතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ලොහිතකරස්මියො මුඤ්චිත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං රත්තවරකමබ්බලෙන පරික්ඛිපන්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තථෙව අකාසී. උත්තරවක්කවාළමුඛවට්ඨියං ඔතිණ්ණබ්‍රහ්මා ඔදාතකසිණං සමාපජ්ජිත්වා ඔදාතරස්මියො විස්සජ්ජේත්වා දසසහස්සවක්කවාළදෙවතානං

සුමනකුසුමපටං පාරුපත්තො විය අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙත්වා තට්ඨව අකාසි.

පාළියං පන භගවතො පුරතො පාතුරහෙසුං. අථ ඛො තා දෙවතා භගවත්තං අභිවාදෙත්වා එකමන්තං අට්ඨංසුති එවං එකක්ඛණෙ විය පුරතො පාතුරාවො ව අභිවාදෙත්වා එකමන්තං ධීතභාවො ව වුත්තො, සො ඉමිනා අනුක්කමෙන අහොසි, එකතො කත්වා පන දස්සිතො. ගාථාභාසනං පන පාළියමිපි විසුං විසුංයෙව වුත්තං.

තත්ථ මහාසමයොති මහාසමුහො. පවනං වුවිච්ඡි වනසණ්ඨො. උභයෙනපි භගවා “ඉමස්මිං පන වනසණ්ඨො අජ්ජ මහාසමුහො සන්නිපාතො”ති ආහ. තතො යෙසං සො සන්නිපාතො, තෙ දස්සෙතුං දෙවකායා සමාගතාති ආහ. තත්ථ දෙවකායාති දෙවසටා. ආගතමිහ ඉමං ධම්මසමයන්ති එවං සමාගතෙ දෙවකායෙ දිස්වා මයමිපි ඉමං ධම්මසමුහං ආගතා. කිං කාරණා? දක්ඛිනායෙ අපරාජිතසඬ්ඝන්ති කෙනචි අපරාජිතං අජ්ජෙව තයො මාරෙ මද්දිත්වා විජිතසඬ්ඝාමං ඉමං අපරාජිතසඬ්ඝං දස්සන්තාය ආගතමිහාති අත්ථො. සො පන, බ්‍රහ්මා, ඉමං ගාථං භාසිත්වා, භගවත්තං අභිවාදෙත්වා, පුරත්ථිමවක්කවාළමුඛවට්ටියංයෙව අට්ඨාසි.

අථ දුතියො වුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අහාසි. තත්ථ තත්‍ර භික්ඛවොති තස්මිං සන්නිපාතට්ඨානෙ භික්ඛු. සමාදහංසුති සමාධිනා යොජෙසුං. චිත්තමත්තනො උජුකං අකංසුති අත්තනො චිත්තෙ සබ්බෙ වඬ්කකුට්ඨජිමිහභාවෙ හරිත්වා උජුකං අකරිංසු. සාරථිව නෙත්තාති ගහෙත්වාති යථා සමස්පවත්තෙසු සින්ධවෙසු ඔධස්තපතොදො සාරථි සබ්බයොත්තාති ගහෙත්වා අවොදෙත්තො අවාරෙත්තො තිට්ඨති, එවං ඡළඬ්ඟුපෙක්ඛාය සමන්තාගතා ගුත්තද්වාරා සබ්බෙපෙනෙ පඤ්චසතා භික්ඛු ඉන්ද්‍රියාති රක්ඛන්ති පණ්ඨිතා, එතෙ දට්ඨං ඉධාගතමිහා භගවාති, සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අථ තතියො වුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අහාසි. තත්ථ ඡෙත්වා බීලන්ති රාගදොසමොහබ්බිලං ඡිත්තදිත්වා. පලිසන්ති රාගදොසමොහපලිසමෙව. ඉන්දබීලන්ති රාගදොසමොහඉන්දබීලමෙව. ඌහච්ච මනෙජාති එතෙ තණ්හාඵජාය අනෙජා භික්ඛු ඉන්දබීලං ඌහච්ච සමුහනිත්වා වතුසු දිසාසු අජ්ජපිහතවාරිකං වරන්ති. සුද්ධාති නිරුපක්කිලෙසා. විමලාති නිම්මලා. ඉදං තස්සෙව වෙවචනං. වක්ඛුමතාති පඤ්චභි වක්ඛුභි වක්ඛුමන්තෙන. සුදන්තාති වක්ඛුතොපි දන්තා සොතතොපි සානතොපි ජිව්හාතොපි කායතොපි මනතොපි දන්තා. සුසුනාගාති තරුණනාගා. තත්‍රායං වචනත්ථො – ඡන්දාදීහි න

ගච්ඡන්තීති නාගා, තෙන තෙන මග්ගෙන පහීනෙ කිලෙසෙ න ආගච්ඡන්තීති නාගා, නානප්පකාරං ආගං න කරොන්තීති නාගා. අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපො, විත්ථාරො පන මහානිද්දෙසෙ (මහානි. 80) චුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බො.

අපිව –

“ආගං න කරොති කිඤ්චි ලොකෙ,

සබ්බසංයොග විසජ්ජ ඛන්ධනානි;

සබ්බත්ථ න සජ්ජති විමුක්තො,

නාගො තාදි පච්චවතෙ තථත්තා”ති. –

එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. සුසුනාගාති සුසු නාගා, සුසුනාගභාවසම්පත්තිං පත්තාති අත්ථො. තෙ එවරූපෙ අනුත්තරෙන යොග්ගාවරියෙන දමිතෙ තරුණනාගෙ දස්සනාය ආගතම්භ භගවාති. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසි.

අථ චතුත්ථො චුත්තනයෙනෙව ආගන්ත්වා අභාසි. තත්ථ ගතාසෙති නිබ්බෙමතිකසරණගමනෙන ගතා. සොපි ගන්ත්වා යථායානෙයෙව අට්ඨාසිති. සත්තමං.

8. සකලිකසුත්තවණ්ණනා

38. අට්ඨමෙ මද්දකුච්ඡස්මිත්ති එවංනාමකෙ උය්‍යානෙ. තඤ්චි අජාතසත්තුම්භි කුච්ඡිගතෙ තස්ස මාතරා – “අයං මය්භං කුච්ඡිගතො ගබ්භො රඤ්ඤො සත්තු භවිස්සති. කිං මෙ ඉමිනා”ති? ගබ්භපාතනත්ථං කුච්ඡි මද්දාපිතා. තස්මා “මද්දකුච්ඡ”ති සඬබ්බං ගතං. මිගානං පන අභයවාසත්ථාය දින්නත්තා මිගදායොති චුච්චති.

තෙන බො පන සමයෙනාති එත්ථ අයං අනුපුබ්බිකථා – දෙවදත්තො හි අජාතසත්තුං නිස්සාය ධනුග්ගහෙ ව ධනපාලකඤ්ච පයොපෙත්ථාපි තථාගතස්ස ජීවිතන්තරායං කාතුං අසක්කොන්තො “සහත්ථෙතෙව මාරෙස්සාමි”ති ගිජ්ඣකුට්ඨබ්බතං අභිරුහිත්වා මහන්තං කූටාගාරප්පමාණං සිලං උක්ඛිපිත්වා, “සමණො ගොතමො චුණ්ණවිචුණ්ණො භොතු”ති පවිජ්ඣ. මහාථාමවා කිරෙස පඤ්චන්තං භන්ථිතං බලං ධාරෙති. අට්ඨානං බො පනෙතං, යං බුද්ධානං පරුපක්කමෙන ජීවිතන්තරායො භවෙය්‍යාති තං තථාගතස්ස සරීරාහිමුඛං ආගච්ඡන්තං ආකාසෙ අඤ්ඤා සිලා උට්ඨහිත්වා සම්පට්චිජ්. ද්වින්නං සිලානං සම්පහාරෙන මහන්තො පාසාණස්ස සකලිකා උට්ඨහිත්වා

භගවතො පිට්ඨිපාදපරියන්තං අභිභනි, පාදො මහාඵරසුනා පභතො විය සමුග්ගතලොභිතෙන ලාබාරසමක්ඛිතො විය අහොසි. භගවා උද්ධං උල්ලොකෙත්වා දෙවදත්තං එතදවොච – “ඛහු තයා මොසපුරිස, අපුඤ්ඤං පසුතං, යො ත්වං පදුට්ඨවිත්තො වධකවිත්තො තථාගතස්ස ලොභිතං උප්පාදෙසී”ති. තතො පට්ඨාය භගවතො අභාසු ජාතං. භික්ඛු චිත්තයිංසු – “අයං විහාරො උප්පඪගලො විසමො, ඛහුනං ඛත්තියාදීනඤ්චෙව පබ්බජිතානඤ්ච අනොකාසො”ති. තෙ තථාගතං මඤ්චසිවිකාය ආදාය මද්දකුච්ඡං නයිංසු. තෙන වුත්තං – “තෙන ඛො පන සමයෙන භගවතො පාදො සකලිකාය ඛතො හොති”ති.

භුසාති බලවතියො. සුදත්ති නිපාතමත්තං. දුක්ඛත්ති සුඛපටික්ඛෙපො. තිබ්බාති බහලා. බරාති ඵරුසා. කටුකාති තිබ්බිණා. අසාකාති අමධුරා. න තාසු මනො අප්පෙති, න තා මනං අප්පායන්ති වඩ්ඪෙසන්තිති අමනාපා. සතො සම්පජානොති වෙදනාධිවාසනසතිසම්පජඤ්ඤෙන සමන්තාගතො හුත්වා. අවිහඤ්ඤමානොති අපිළියමානො, සම්පරිවත්තසායිකාය වෙදනානං වසං අගච්ඡන්තො.

සීහසෙය්‍යන්ති එත්ථ කාමහොගිසෙය්‍යා, පෙතසෙය්‍යා, සීහසෙය්‍යා, තථාගතසෙය්‍යාති වතස්සො සෙය්‍යා. තත්ථ “යෙභුයෙයන, භික්ඛවෙ, කාමහොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙන්නී”ති අයං කාමහොගිසෙය්‍යා. තෙසු හි යෙභුයෙයන දක්ඛිණපස්සෙන සයානො නාම නත්ථී. “යෙභුයෙයන, භික්ඛවෙ, පෙතා උත්තානා සෙන්නී”ති අයං පෙතසෙය්‍යා. අප්පමංසලොභිතත්තා හි අට්ඨිසඬ්ඝාටජට්ඨා එකෙන පස්සෙන සයිතුං න සක්කොන්ති, උත්තානාව සෙන්නී. “යෙභුයෙයන, භික්ඛවෙ, සීහො මීගරාජා නඬ්ඟුට්ඨං අන්තරසත්ථිමිහි අනුපක්ඛිපිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙන්නී”ති අයං සීහසෙය්‍යා. තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මීගරාජා ද්වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං, ‘පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං යානෙ යපෙත්වා නඬ්ඟුට්ඨං අන්තරසත්ථිමිහි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඬ්ඟුට්ඨානං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙත්වා ද්විත්තං පුරිමපාදානං මත්ථකෙ සීසං යපෙත්වා සයති, දිවසම්පි සයිත්වා පබුජ්ඣමානො න උත්තසන්නො පබුජ්ඣති, සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදාදීනං ධීතොකාසං සල්ලක්ඛෙති’. සවෙ කිඤ්චි යානං විජහිත්වා ධීතං හොති, “නයිදං තුය්හං ජාතියා, න සුරභාවස්ස අනුරූප”න්ති අනත්තමනො හුත්වා තත්ථෙව සයති, න ගොචරාය පක්කමති. අවිජහිත්වා ධීතෙ පන “තුය්හං ජාතියා ච සුරභාවස්ස ච අනුරූපමිද්”න්ති හට්ඨතුට්ඨො උට්ඨාය සීහවිජම්භිතං විජම්භිත්වා කෙසරභාරං විධුනිත්වා තික්ඛත්තුං සීහනාදං නදිත්වා ගොචරාය පක්කමති. චතුත්ථජ්ඣානසෙය්‍යා පන “තථාගතසෙය්‍යා”ති වුච්චති. තාසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා. අයඤ්ඤි තෙජ්ජස්සදුරියාපටත්තා උත්තමසෙය්‍යා නාම.

පාදෙ පාදන්ති දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං. අව්වාධායාති අතිආධාය, ඊසකං අතික්කම්ම යපෙත්වා. ගොජ්ඵකෙන හි ගොජ්ඵකෙ ජාණ්ණා වා ජාණ්ණම්හි සඬ්ඝට්ටියමානෙ අභිණ්භං වෙදනා උප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගං න හොති, සෙය්‍යා අචාසුකා හොති. යථා න සඬ්ඝට්ටෙති, එවං අතික්කම්ම යපිතෙ වෙදනා නුප්පජ්ජති, චිත්තං එකග්ගං හොති, සෙය්‍යා චාසු හොති. තස්මා එවං නිපජ්ජි. සතො සම්පජානොති සයනපරිග්ගාහකසතිසම්පජ්ඤ්ඤෙන සමන්තාගතො. “උට්ඨානසඤ්ඤ”න්ති පනෙත්ථ න චුත්තං, ගිලානසෙය්‍යා හෙසා තථාගතස්ස.

සත්තසතාති ඉමස්මිං සුත්තෙ සබ්බාපි තා දෙවතා ගිලානසෙය්‍යට්ඨානං ආගතා. උදානං උදානෙසීති ගිලානසෙය්‍යං ආගතානං දොමනස්සෙන හවිතබ්බං සියා. ඉමාසං පන තථාගතස්ස වෙදනාධිවාසනං දිස්වා, “අහො බුද්ධානං මහානුභාවතා! එවරූපාසු නාම වෙදනාසු වත්තමානාසු විකාරමත්තම්පි නත්ථි, සිරිසයනෙ අලඬ්ඝරිත්වා යපිතසුචණ්ණරූපකං විය අතිඤ්ජමානෙන කායෙන නිපන්නො, ඉදානිස්ස අධිකතරං මුඛවණ්ණො විරොචති, ආභාසම්පන්නො පුණ්ණවන්දො විය සම්පති විකසිතං විය ච අරචින්දං අස්ස මුඛං සොහති, කායෙපි වණ්ණායතනං ඉදානි සුසම්මට්ඨකඤ්චනං විය විජ්ජෙද්දති”ති උදානං උදපාදි.

නාගො වත හොති, එත්ථ හොති ධම්මාලපනං. බලවත්තට්ඨෙන නාගො. නාගවතාති නාගභාවෙන. සීහො වතාතිආදීසු අසන්නාසනට්ඨෙන සීහො. බ්‍යත්තපරිවයට්ඨෙන කාරණාකාරණජානනෙන වා ආජානීයො. අප්පට්ඨිමට්ඨෙන නිසහො. ගවසතපෙට්ඨකො හි උසහො, ගවසහස්සපෙට්ඨකො වසහො, ගවසතසහස්සපෙට්ඨකො නිසහොති චුච්චති. හගවා පන අප්පට්ඨිමට්ඨෙන ආසහං යානං පටිජානාති. තෙනෙවත්ථෙන ඉධ “නිසහො”ති චුත්තො. ධුරවාහට්ඨෙන ධොරය්හො. නිබ්බිසෙවනට්ඨෙන දන්තො.

පස්සාති අනියම්තාණත්ති. සමාධිත්ති අරහත්තඵලසමාධිං. සුවිමුත්තන්ති ඵලවිමුත්තියා සුවිමුත්තං. රාගානුගතං පන චිත්තං අභිනතං නාම හොති, දොසානුගතං අපනතං. තද්දුභයපටික්ඛෙපෙන න වාහිනතං න වාපනතන්ති ආහ. න ච සසඬ්ඛාරනිග්ගය්හවාරිතගතන්ති න සසඬ්ඛාරෙන සප්පයොගෙන කිලෙසෙ නිග්ගහෙත්වා වාරිතවතං, කිලෙසානං පන ජින්නත්තා වතං ඵලසමාධිනා සමාහිතන්ති අත්ථො. අතික්කම්මිකබ්බන්ති විහෙයෙතබ්බං සට්ටෙතබ්බං. අදස්සනාති අඤ්ඤාණා. අඤ්ඤාණි හි අන්ධබාලොච එවරූපෙ සත්ථරි අපරජ්ඣෙය්‍යාති දෙවදත්තං සට්ටයමානා වදන්ති.

පඤ්චවෙදාති ඉතිහාසපඤ්චමානං වෙදානං ධාරකා. සතං සමන්ති වස්සසතං. තපස්සීති තපනිස්සිතකා හුත්වා. වරන්ති වරන්තා. න සම්මාවිමුත්තන්ති සවෙපි එවරුපා බ්‍රාහ්මණා වස්සසතං වරන්ති, චිත්තඤ්ච නෙසං සම්මා විමුත්තං න හොති. භීතත්තරුපා න පාරං ගමා තෙති භීතත්තසභාවා තෙ නිබ්බානඤ්චගමා න හොන්ති. “භීතත්ථරුපා”තිපි පාඨො, භීතත්ථජාතිකා පරිභීතත්ථාති අත්ථො. තණ්හාධිපන්නාති තණ්හාය අජ්ඣෙක්ඛාත්ථො. වතස්සිලබ්ද්ධාති අජවතකුක්කුරවතාදීහි ව වතෙහි තාදිසෙහෙව ව සිලෙහි බ්ද්ධා. ලුඛං තපන්ති පඤ්චාතපතාපනං කණ්ටකසෙය්‍යාදිකං තපං. ඉදානි සා දෙවතා සාසනස්ස නිය්‍යානිකභාවං කථෙන්නි න මානකාමස්සාතිආදිමාහ. තං වුත්තත්ථමෙවාති. අට්ඨමං.

9. පට්ඨපජ්ජන්තධීතුසුත්තවණ්ණනා

39. නවමෙ පජ්ජන්තස්ස ධිතාති පජ්ජන්තස්ස නාම වස්සවලාභකදෙවරඤ්ඤො වාතුමහාරාජිකස්ස ධිතා. අභිවන්දෙති භගවා තුම්භාකං පාදෙ වන්දාමි. චක්ඛුමතාති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමන්තෙන තථාගතෙන. ධම්මො අනුබුද්ධොති, “ඉදං මයා පුබ්බෙ පරෙසං සන්තිකෙ කෙවලං සුතංයෙව ආසී”ති වදති. සාහං දාහීති, සා අහං ඉදානි. සක්ඛි ජානාමීති, පටිවෙධවසෙන පටිචක්ඛමෙව ජානාමි. විගරහන්තාති, “භීතක්ඛරපදබ්‍යඤ්ජනො”ති වා “අනිය්‍යානිකො”ති වා එවං ගරහන්තා. රොරුවන්ති, ද්වෙ රොරුවා – ධුමරොරුවො ව ජාලරොරුවො ව. තත්ථ ධුමරොරුවො විසුං හොති, ජාලරොරුවොති පන අවිචිමහානිරයස්සෙවෙනං නාමං. තත්ථ හි සත්තා අග්ගිමිහි ජලන්තෙ ජලන්තෙ පුනස්පුනං රවං රවන්ති, තස්මා සො “රොරුවො”ති වුච්චති. ඝොරන්ති දාරුණං. ඛන්තියා උපසමෙන උපෙතාති රුච්චිත්වා ඛමාපෙත්වා ගහණඛන්තියා ව රාගාදිඋපසමෙන ව උපෙතාති. නවමං.

10. දුතියපජ්ජන්තධීතුසුත්තවණ්ණනා

40. දසමෙ ධම්මඤ්චාති ව සද්දෙන සඬ්ඝඤ්ච, ඉති තිණි රතනානි නමස්සමානා ඉධාගතාති වදති. අත්ථවතීති, අත්ථවතියො. බහුනාපි බො තන්ති යං ධම්මං සා අභාසි, තං ධම්මං බහුනාපි පරියායෙන අහං විභජෙය්‍යං. තාදිසො ධම්මොති, තාදිසො හි අයං භගවා ධම්මො, තංසණ්ඨිතො තප්පට්ඨාගො බහුහි පරියායෙහි විභජිතබ්බසුත්තකොති දස්සෙති. උපයිස්සාමීති, කථයිස්සාමි. යාවතා මෙ මනසා පරියත්තන්ති යත්තකං මයා මනසා පරියාපුටං, තස්සත්ථං දිවසං අවත්වා

මධුපටලං පිළෙන්ති විය මුහුත්තෙනෙව සංඛිත්තෙන කට්ඨස්සාමි. සෙසං උත්තානමෙවාති. දසමං.

සතුල්ලපකායිකවග්ගො චතුත්ථො.

5. ආදිත්තවග්ගො

1. ආදිත්තසුත්තවග්ගො

41. ආදිත්තවග්ගස්ස පයමෙ ජරාය මරණෙන වාති දෙසනාසිසමෙතං, රාගාදීහි පන ඵකාදසහි අග්ගීහි ලොකො ආදිත්තොව. දානෙනාති දානචෙතනාය. දිත්තං හොති සුනීහතන්ති දානපුඤ්ඤචෙතනාහි දායකස්සෙව හොති සරසාමිකස්ස විය නීහතහණ්ඩකං, තෙනෙතං වුත්තං. වොරා හරන්තීති අදිත්තෙ හොගෙ වොරාපි හරන්ති රාජානොපි, අග්ගිපි ඩහති, යපිතට්ඨානෙපි නස්සන්ති. අත්තෙනාති මරණෙන. සරිරං සපරිග්ගහන්ති සරිරඤ්ඤෙව වොරාදීනං වසෙන අවිනට්ඨහොගෙ ච. සග්ගමුපෙතීති වෙස්සන්තරමහාරාජාදයො විය සග්ගෙ නිබ්බත්තතීති. පයමං.

2. කිංදදසුත්තවග්ගො

42. දුතියෙ අන්තදොති යස්මා අතිබලවාපි ද්වෙ තීණි හත්තාති අභුත්වා උට්ඨාතුං න සක්කොති, භුත්වා පන දුබ්බලොපි හුත්වා බලසම්පන්නො හොති, තස්මා “අන්තදො බලදො”ති ආහ. වත්ථදොති යස්මා සුරුපොපි දුච්චොළො වා අචොළො වා විරුපො හොති ඔභිළිතො දුද්දසිකො, වත්ථච්ඡන්තො දෙවපුත්තො විය සොහති, තස්මා “වත්ථදො හොති වණ්ණදො”ති ආහ. යානදොති හත්ථියානාදීනං දායකො. තෙසු පන –

“න හත්ථියානං සමණස්ස කප්පති,

න අස්සයානං, න රට්ඨන යාතුං;

ඉදඤ්ච යානං සමණස්ස කප්පති,

උපාහනා රක්ඛතො සීලබන්ධ”න්ති.

තස්මා ඡත්තුපාහනකත්තරයට්ඨිමඤ්චපීයානං දායකො, යො ච මග්ගං සොධෙති, නිස්සෙණිං කරොති, සෙතුං කරොති, නාවං පටියාදෙති, සබ්බොපි යානදොව හොති. සුඛදො හොතීති යානස්ස සුඛාවහනතො සුඛදො නාම හොති. වක්ඛදොති අන්ධකාරෙ වක්ඛමන්තානම්පි රූපදස්සනාභාවතො දීපදො වක්ඛදො නාම හොති, අනුරුද්ධත්ථෙරො විය දිබ්බවක්ඛු සම්පදම්පි ලහති.

සබ්බදදො හොතීති සබ්බෙසංයෙව බලාදීනං දායකො හොති. ද්වෙ තයො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කිඤ්චි අලද්ධා ආගතස්සාපි සීතලාය පොක්ඛරණියා න්හායින්වා පතිස්සයං පවිසින්වා මුහුත්තං මඤ්චෙ නිපජ්ජින්වා උට්ඨාය නිසින්නස්ස හි කායෙ බලං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. බහි විවරන්තස්ස ච කායෙ වණ්ණායතනං වාතාතපෙහි ක්කායති, පතිස්සයං පවිසින්වා ද්වාරං පිටාය මුහුත්තං නිපන්තස්ස ච විසභාගසන්තති වූපසම්මති, සභාගසන්තති ඔක්කමති, වණ්ණායතනං ආහරින්වා පක්ඛිත්තං විය හොති. බහි විවරන්තස්ස පාදෙ කණ්ටකො විජ්ඣති, බාණු පහරති, සරිසපාදිපරිස්සයො වෙච චොරහයඤ්ච උජ්ජජ්ජති, පතිස්සයං පවිසින්වා ද්වාරං පිටාය නිපන්තස්ස සබ්බෙනෙ පරිස්සයා න හොන්ති, ධම්මං සජ්ඣායන්තස්ස ධම්මපිතිසුඛං, කම්මට්ඨානං මනසිකරොන්තස්ස උපසම්පුඛං උජ්ජජ්ජති. තථා බහි විවරන්තස්ස ච සෙදා මුච්චන්ති, අක්ඛිති එන්දන්ති, සෙනාසනං පවිසනක්ඛණෙ කූපෙ ඔතිණ්ණො විය හොති, මඤ්චපීඨාදීනි න පඤ්ඤායන්ති. මුහුත්තං නිසින්නස්ස පන අක්ඛිපසාදො ආහරින්වා පක්ඛිත්තො විය හොති, ද්වාරකවාටවාතපානමඤ්චපීඨාදීනි පඤ්ඤායන්ති. තෙන වුත්තං – “සො ච සබ්බදදො හොති, යො දදාති උපස්සය”න්ති.

අමතංදදො ච සො හොතීති පණිතභොජනස්ස පත්තං පුරෙන්නො විය අමරණදානං නාම දෙති. යො ධම්මමනුසාසතීති යො ධම්මං අනුසාසති, අට්ඨකථං කථෙති, පාළිං වාචෙති, පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙති, කම්මට්ඨානං ආචික්ඛති, ධම්මස්සවනං කරොති, සබ්බොපෙස ධම්මං අනුසාසති නාම. සබ්බදානානඤ්ච ඉදං ධම්මදානමෙව අග්ගන්ති වෙදිතබ්බං. වුත්තම්පි චෙතං –

“සබ්බදානං ධම්මදානං ජිනාති,

සබ්බරසං ධම්මරසො ජිනාති;

සබ්බරතිං ධම්මරති ජිනාති,

තණ්හක්ඛයො සබ්බදුක්ඛං ජිනාති”ති. (ධ. ප. 354); දුතියං;

3. අන්තසුත්තවණ්ණනා

43. තතියෙ අභිනන්දන්තීති පත්ථෙන්නි. හජතීති උපගච්ඡති, විත්තගහපතිසිවලිත්ථෙරාදිකෙ විය පච්ඡතො අනුබන්ධති. තස්මාති යස්මා ඉධලොකෙ පරලොකෙ ච අන්තදායකමෙව අනුගච්ඡති, තස්මා. සෙසං උත්තානමෙවාති. තතියං.

4. එකමුලසුත්තවණ්ණනා

44. චතුත්ථෙ එකමුලන්ති අවිජ්ජා තණ්හාය මූලං, තණ්හා අවිජ්ජාය. ඉධ පන තණ්හා අධිජ්ජෙතා. ද්විති සස්සතුච්ඡෙදදිට්ඨිති ආවට්ටතිති ද්විරාවට්ටා. සා ච රාගාදීහි තීහි මලෙහි තිමලා. තත්‍රාස්සා මොහො සහජාතකොට්ඨායා මලං හොති, රාගදොසා උපනිස්සයකොට්ඨායා. පඤ්ච පන කාමගුණා අස්සා පත්ථරණට්ඨානා, තෙසු සා පත්ථරතිති පඤ්චපත්ථරා. සා ච අපුරුණියට්ඨෙත සමුද්දො. අජ්ඣක්තිකබාහිරෙසු පනෙසා ද්වාදසායතතෙසු ආවට්ටති පරිචට්ටතිති ද්වාදසාවට්ටා. අපනිට්ඨට්ඨෙත පන පාතාලොති වුව්වතීති. එකමුලං...පෙ.... පාතාලං, අතරි ඉසි, උත්තරි සමතික්කමීති අත්ථො. චතුත්ථං.

5. අනොමසුත්තවණ්ණනා

45. පඤ්චමෙ අනොමනාමන්ති සබ්බගුණසමන්තාගතත්තා අවෙකල්ලනාමං, පරිපුරනාමන්ති අත්ථො. නිපුණත්ථදස්සිත්ති හගවා සණ්භසුඛමෙ ඛන්ධන්තරාදයො අත්ථෙ පස්සතිති නිපුණත්ථදස්සි. පඤ්ඤාදදන්ති අන්වයපඤ්ඤාධිගමාය පටිපදං කථනවසෙන පඤ්ඤාය දායකං. කාමාලයෙ අසත්තන්ති පඤ්චකාමගුණාලයෙ අලග්ගං. කම්මානන්ති හගවා මහාබොධිමණ්ඩෙයෙව අරියමග්ගෙන ගතො, න ඉදානි ගච්ඡති, අතීතං පන උපාදාය ඉදං චුත්තං. මහෙසින්ති මහන්තානං සීලක්ඛන්ධාදීනං එසිතාරං පරියෙසිතාරන්ති. පඤ්චමං.

6. අවිජ්ජාසුත්තවණ්ණනා

46. ඡට්ඨෙ අවිජ්ජාගුණසඤ්චුට්ඨන්ති අයං කිර දෙවපුත්තො සත්ථුසාසනෙ පබ්බජිත්වා චත්තපටිපත්තිං පුරයමානො පඤ්චවස්සකාලෙ පවාරෙත්වා ද්වෙමාතිකං පගුණං කත්වා කම්මාකම්මං උග්ගහෙත්වා චිත්තරූචිතං කම්මට්ඨානං උග්ගණ්හිත්වා සල්ලහුකචුත්තිකො අරඤ්ඤං පටිසිත්වා යො හගවතා මජ්ඣිමයාමො සයනස්ස කොට්ඨාසොති අනුඤ්ඤාතො. තස්මිම්පි සම්පත්තෙ “පමාදස්ස භායාමී”ති මඤ්චකං උක්ඛිපිත්වා රත්තිඤ්ච දිවා ච නිරාහාරො කම්මට්ඨානමෙව මනසාකාසි.

අථස්ස අබ්භන්තරෙ සත්ථකවාතා උප්පජ්ජිත්වා ජීවිතං පරියාදිශිංසු. සො ධුරස්මිංයෙව කාලමකාසි. යො හි කොචි හික්ඛු චඬිකමෙ චඬිකමමානො වා ආලම්බනත්ථමහං නිස්සාය යිතො වා චඬිකමකොට්ඨං වීචරං සීසෙ යිපෙත්වා නිසින්තො වා නිපන්තො වා පරිසමජ්ඣෙ අලඬිකතධම්මාසනෙ ධම්මං දෙසෙන්තො වා කාලං කරොති, සබ්බො සො ධුරස්මිං කාලං කරොති නාම. ඉති අයං චඬිකමනෙ කාලං කත්වා උපනිස්සයමන්දතාය ආසවක්ඛයං

අප්පත්තො තාවතිංසභවනෙ මහාවිමානද්වාරෙ නිද්දායිත්වා පබ්බජ්ඣන්තො විය පටිසන්ධිං අග්ගහෙසි. තාවදෙවස්ස සුවණ්ණතොරණං විය තිගාවුතො අත්තභාවො නිබ්බත්ති.

අත්තොවිමානෙ සහස්සමත්තා අවිජරා තං දිස්වා, “විමානසාමිකො දෙවපුත්තො ආගතො, රමයිස්සාම න”න්ති තූරියානි ගහෙත්වා පරිවාරයිංසු. දෙවපුත්තො න තාව චුත්තභාවං ඡානාති, පබ්බජිතසඤ්ඤියෙව අවිජරා ඔලොකෙත්වා විහාරවාරිකං ආගතං මාතුගාමං දිස්වා ලජ්ජී. පංසුකුලිකො විය උපරි යීතං සනදුකුලං එකංසං කරොන්තො අංසකුටං පටිච්ඡාදෙත්වා ඉන්ද්‍රියානි ඔක්ඛිපිත්වා අධොමුඛො අට්ඨාසි. තස්ස කායවිකාරෙනෙව තා දෙවතා “සමණදෙවපුත්තො අය”න්ති ඤාත්වා එවමාහංසු – “අය්‍ය, දෙවපුත්ත, දෙවලොකො නාමායං, න සමණධම්මස්ස කරණොකාසො, සම්පත්තිං අනුභවනොකාසො”ති. සො තථෙව අට්ඨාසි. දෙවතා “න තාවායං සල්ලක්ඛෙති”ති තූරියානි පග්ගණ්හිංසු. සො තථාපි අනොලොකෙත්තොව අට්ඨාසි.

අට්ඨස්ස සබ්බකායිකං ආදාසං පුරතො යපයිංසු. සො ඡායං දිස්වා චුත්තභාවං ඤාත්වා, “න මයා ඉමං යානං පත්ථෙත්වා සමණධම්මො කතො, උත්තමත්ථං අරහත්තං පත්ථෙත්වා කතො”ති සම්පත්තියා විජ්ජපිසාරී අහොසි, “සුවණ්ණපටං පටිලභිස්සාමි”ති තක්කයිත්වා යුද්ධට්ඨානං ඔතිණ්ණමල්ලො මූලකමුට්ඨිං ලභිත්වා විය. සො – “අයං සග්ගසම්පත්ති නාම සුලභා, බුද්ධානං පාතුභාවො දුල්ලභො”ති වින්තෙත්වා විමානං අපවිසිත්වා අසම්භින්නෙනෙව සීලෙන අවිජරාසඬ්ඨපරිචුතො දසබ්බස්ස සන්තිකං ආගමිම අභිවාදෙත්වා එකමන්තං යීතො ඉමං ගාථං අභාසි.

තත්ථ අවිජරාගණසඬ්ඨිපට්ඨන්ති අවිජරාගණෙන ගීතවාදිතසද්දෙහි සඬ්ඨෙසාසිතං. පිසාවගණසෙවිතන්ති තමෙව අවිජරාගණං පිසාවගණං කත්වා වදති. වනන්ති නන්දනවනං සන්ධාය වදති. අයඤ්චි නියාමචිත්තතාය අත්තනො ගරුභාවෙන දෙවගණං “දෙවගණො”ති වත්තුං න රොවෙති. “පිසාවගණො”ති වදති. නන්දනවනඤ්ච “නන්දන”න්ති අවත්වා “මොහන”න්ති වදති. කථං යාත්‍රා භවිස්සතීති කථං නිග්ගමනං භවිස්සති, කථං අතික්කමො භවිස්සති, අරහත්තස්ස මෙ පදට්ඨානභූතං විපස්සනං ආවික්ඛට්ඨ භගවාති වදති.

අථ භගවා “අතිසල්ලිඛතෙව අයං දෙවපුත්තො, කිං නු ඛො ඉද්”න්ති? ආවජ්ජෙත්තො අත්තනො සාසනෙ පබ්බජිතභාවං ඤාත්වා – “අයං අවිචාරද්ධවීරියතාය කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තො, අජ්ජාපිස්ස වඩ්ඤාමනස්මිංයෙව අත්තභාවො අසම්භින්නෙන සීලෙන ආගතො”ති

චිත්තෙසි. බුද්ධා ච අකතාහිනිවෙසස්ස ආදිකම්මිකස්ස අකතපරිකම්මස්ස අන්තෙවාසිනො චිත්තකාරො හිත්තිපරිකම්මං විය - “සීලං තාව සොධෙහි, සමාධිං භාවෙහි, කම්මස්සකතපඤ්ඤං උජුං කරොහි”ති පටිමං පුබ්බභාගජපටිපදං ආචික්ඛන්ති, කාරකස්ස පන යුත්තපයුත්තස්ස අරහත්තමග්ගපදට්ඨානභූතං සංභසුබ්බමං සුඤ්ඤතාවිපස්සනංයෙව ආචික්ඛන්ති, අයඤ්ච දෙවපුත්තො කාරකො අහින්තසීලො, එකො මග්ගො අස්ස අනාගතොති සුඤ්ඤතාවිපස්සනං ආචික්ඛන්තො උජුකො නාමාතිආදිමාහ.

තත්ථ උජුකොති කායවච්ඡිකාදීනං අභාවතො අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො උජුකො නාම. අභයා නාම සා දිසාති නිබ්බානං සන්ධායාහ. තස්මිං හි කිඤ්චි භයං නත්ථි, තං වා පත්තස්ස භයං නත්ථිති “අභයා නාම සා දිසා”ති චුත්තං. රථො අකුජනොති අට්ඨච්ඡිකො මග්ගොව අධිජපෙතො. යථා හි පාකතිකරථො අක්කෙ වා අනබ්භඤ්ජිතෙ අතිරෙකෙසු වා මනුස්සෙසු අහිරුල්භෙසු කුජති විරවති, න එවං අරියමග්ගො. සො හි එකජපභාරෙන චතුරාසිතියාපි පාණසහස්සෙසු අහිරුහන්තෙසු න කුජති න විරවති. තස්මා “අකුජනො”ති චුත්තො. ධම්මවක්කෙහි සංයුතොති කායිකචෙතසිකචීරියසච්චාතෙහි ධම්මවක්කෙහි සංයුත්තො.

හිරිති එත්ථ හිරිග්ගහණෙන ඔත්තජපම්පි ගහිතමෙව හොති. තස්ස අපාලම්බොති යථා බාහිරකරථස්ස රථෙ ධීතානං යොධානං අපතනත්ථාය දාරුමයං අපාලම්බනං හොති, එවං ඉමස්ස මග්ගරථස්ස අජ්ඣාත්තබ්බිද්ධාසමුට්ඨානං හිරොත්තජපං අපාලම්බනං. සත්තස්ස පරිවාරණන්ති රථස්ස සිහවම්මාදිපරිවාරො විය ඉමස්සාපි මග්ගරථස්ස සම්පයුත්තා සති පරිවාරණං. ධම්මන්ති ලොකුත්තරමග්ගං. සම්මාදිට්ඨිපුරෙජවන්ති විපස්සනාසම්මාදිට්ඨිපුරෙජවා අස්ස පුබ්බයායිකාති සම්මාදිට්ඨිපුරෙජවො, තං සම්මාදිට්ඨිපුරෙජවං. යථා හි පටිමතරං රාජපුරිසෙහි කාණකුණ්ඤාදීනංනිහරණෙන මග්ගෙ සොධිතෙ පච්ඡා රාජා නික්ඛමති, එවමෙවං විපස්සනා සම්මාදිට්ඨියා අනිච්චාදිවසෙන බන්ධාදීසු සොධිතෙසු පච්ඡා භූමිලද්ධවට්ටං පරිජානමානා මග්ගසම්මාදිට්ඨි උජ්ජජ්ජති. තෙන චුත්තං “ධම්මාහං සාරථීං බුමි, සම්මාදිට්ඨිපුරෙජව”න්ති.

ඉති භගවා දෙසනං නිට්ඨාපෙත්වා අවසානෙ චත්තාරි සච්චානි දීපෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසි. යථා හි රඤ්ඤො භොජනකාලෙ අත්තනො මුඛජපමාණෙ කබලෙ උක්ඛිත්තෙ අභිකෙ නිසිත්තො පුත්තො අත්තනො මුඛජපමාණෙනෙව තතො කබලං කරොති,

එවමෙවං භගවති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං දෙසෙන්තෙපි සත්තා අත්තනො උපනිස්සයානුරූපෙන සොතාපත්තිඵලාදීනි පාපුණන්ති. අයම්පි දෙවපුත්තො සොතාපත්තිඵලං පත්වා භගවන්තං ගන්ධාදීහි පුපේත්වා පක්කාමීති. ඡට්ඨං.

7. වනරොපසුත්තවණ්ණනා

47. සත්තමෙ ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නාති කෙ ධම්මට්ඨා, කෙ සීලසම්පන්නාති පුච්ඡති. භගවා ඉමං පඤ්භං ථාවරවත්ථුනා දීපෙන්තො ආරාමරොපාතිආදිමාහ. තත්ථ ආරාමරොපාති පුජ්ථාරාමඵලාරාමරොපකා. වනරොපාති සයංජාතෙ අරොපිමවනෙ සීමං පරික්ඛිපිත්වා චෙතියබොධිවඤ්ඤාමනමණ්ඩපකුටිලෙණරත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානං කාරකා ඡායුපගෙ රුක්ඛෙ රොපෙන්වා දදමානාපි වනරොපායෙව නාම. සෙතුකාරකාති විසමෙ සෙතුං කරොන්ති, උදකෙ නාවං පටියාදෙන්ති. පපන්ති පානීයදානසාලං. උදපානන්ති යංකිඤ්චි පොක්ඛරණිතලාකාදිං. උපස්සයන්ති වාසාගාරං. “උපාසය”න්තිපි පායො.

සදා පුඤ්ඤං පවඨ්ඨතීති න අකුසලවිතක්කං වා විතක්කෙන්තස්ස නිද්දායන්තස්ස වා පවඨ්ඨති. යදා යදා පන අනුස්සරති, තදා තදා තස්ස වඨ්ඨති. ඉමමත්ථං සන්ධාය “සදා පුඤ්ඤං පවඨ්ඨතී”ති චුත්තං. ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නාති තස්මිං ධම්මෙ ධීතත්තා තෙනපි සීලෙන සම්පන්නත්තා ධම්මට්ඨා සීලසම්පන්නා. අථ වා එවරූපාති පුඤ්ඤාති කරොන්තානං දස කුසලා ධම්මා පුරෙන්නි, තෙසු ධීතත්තා ධම්මට්ඨා. තෙනෙව ච සීලෙන සම්පන්නත්තා සීලසම්පන්නාති. සත්තමං.

8. ජෙනවනසුත්තවණ්ණනා

48. අට්ඨමෙ ඉදං හි තං ජෙනවනන්ති අනාථපිණ්ඩිකො දෙවපුත්තො ජෙනවනස්ස චෙව බුද්ධාදීනඤ්ච වණ්ණහණනත්ථං ආගතො එවමාහ. ඉසිසඬ්ඝනිසෙවිතන්ති හික්ඛුසඬ්ඝනිසෙවිතං.

එවං පයමගාථාය ජෙනවනස්ස වණ්ණං කථෙත්වා ඉදානි අරියමග්ගස්ස කථෙත්තො කම්මං විජ්ජාතිආදිමාහ. තත්ථ කම්මන්ති මග්ගචෙතනා. විජ්ජාති මග්ගපඤ්ඤා. ධම්මොති සමාධිපක්ඛිකා ධම්මා. සීලං ජීවිතමුත්තමන්ති සීලෙ පතිට්ඨිතස්ස ජීවිතං උත්තමන්ති දස්සෙති. අථ වා විජ්ජාති දිට්ඨිසඬ්ඝනිපා. ධම්මොති වායාමසතිසමාධයො. සීලන්ති වාචාකම්මන්තාජීවා. ජීවිතමුත්තමන්ති එතස්මිං සීලෙ ධීතස්ස ජීවිතං නාම උත්තමං. එතෙන මච්චා සුජ්ඣන්තිති එතෙන අට්ඨඨිගිකමග්ගෙන සත්තා විසුජ්ඣන්ති.

තස්මාති යස්මා මග්ගෙන සුඡ්ඤ්ඤානි, න ගොත්තධනෙහි, තස්මා. යොනිසො විචිතො ධම්මන්ති උපායෙන සමාධිපක්ඛියධම්මං විචිතෙය්‍ය. එවං තත්ථ විසුඡ්ඤ්ඤානි එවං තස්මිං අරියමග්ගෙ විසුඡ්ඤ්ඤානි. අථ වා යොනිසො විචිතො ධම්මන්ති උපායෙන පඤ්චක්ඛන්ධධම්මං විචිතෙය්‍ය. එවං තත්ථ විසුඡ්ඤ්ඤානි එවං තෙසු චතුසු සච්චෙසු විසුඡ්ඤ්ඤානි.

ඉදානි සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස චණ්ණං කථෙන්නො සාරිපුත්තොවාතිආදිමාහ. තත්ථ සාරිපුත්තොවාති අවධාරණවචනං, එතෙහි පඤ්ඤාදීහි සාරිපුත්තොව සෙය්‍යොති වදති. උපසමෙතාති කිලෙසඋපසමෙන. පාරං ගතොති නිබ්බානං ගතො. යො කොචි නිබ්බානං පත්තො හික්ඛු, සො එතාවපරමො සියා, න ථෙරෙන උත්තරිතරො නාම අත්ථිති වදති. සෙසං උත්තානමෙවාති. අට්ඨමං.

9. මච්ඡරිපුත්තචණ්ණනා

49. නවමෙ මච්ඡරිනොති මච්ඡෙරෙන සමන්තාගතා. එකච්චො හි අත්තනො වසනට්ඨානෙ හික්ඛුං හත්ථං පසාරෙත්වාපි න වන්දති, අඤ්ඤත්ථ ගතො විහාරං පටිසිත්වා සක්කච්චං වන්දිත්වා මධුරපටිසන්ථාරං කරොති – “හත්තෙ, අම්භාකං වසනට්ඨානං නාගච්ඡථ, සම්පන්නො පදෙසො, පටිබලා මයං අය්‍යානං යාගුහත්තාදීහි උපට්ඨානං කාතු”න්ති. හික්ඛු “සද්ධො අයං උපාසකො”ති යාගුහත්තාදීහි සඬිගණ්හන්ති. අථෙකො ථෙරො තස්ස ගාමං ගන්ත්වා පිණ්ඩාය වරති. සො තං දිස්වා අඤ්ඤෙන වා ගච්ඡති, සරං වා පටිසති. සචෙපි සම්මුඛිභාවං ආගච්ඡති, හත්ථෙන වන්දිත්වා – “අය්‍යස්ස හික්ඛං දෙථ, අහං එකෙන කම්මෙන ගච්ඡාමි”ති පක්කමති. ථෙරො සකලගාමං වරිත්වා තුච්ඡපත්තොව නික්ඛමති. ඉදං තාව මුදුමච්ඡරියං නාම, යෙන සමන්තාගතො අදායකොපි දායකො විය පඤ්ඤායති. ඉධ පන ථද්ධමච්ඡරියං අධිජ්ජෙතං, යෙන සමන්තාගතො හික්ඛුසු පිණ්ඩාය පටිට්ඨෙසු, “ථෙරා ධීනා”ති චුත්තෙ, “කිං මය්හං පාදා රුජ්ජන්ති”තිආදීනි වත්වා සිලාථම්මො විය බාණුකො විය ව ථද්ධො හුත්වා තිට්ඨති, සාමිච්ඡිපි න කරොති. කදරියාති ඉදං මච්ඡරිනොති පදස්සෙව වෙවචනං. මුදුකම්පි හි මච්ඡරියං “මච්ඡරිය”න්තෙව චුච්චති, ථද්ධං පන කදරියං නාම. පරිභාසකාති හික්ඛු සරද්වාරෙ ධීනෙ දිස්වා, “කිං තුම්හෙ කසිත්වා ආගතා, වපිත්වා, ලාගිත්වා? මයං අත්තනොපි න ලභාම, කුතො තුම්භාකං, සීසං නික්ඛමා”තිආදීහි සංතප්පකා. අන්තරායකරාති දායකස්ස සග්ගන්තරායො, පටිග්ගාහකානං ලාහන්තරායො, අත්තනො උපසානොති ඉමෙසං අන්තරායානං කාරකා.

සම්පරායොති පරලොකො. රතීති පඤ්චකාමගුණරති. බිඬිධාති කායිකබිඬිධාදිකා තිවිධා බිඬිධා. දිට්ඨෙය්‍ය ධම්මෙස විපාකොති තස්මිං නිබ්බන්තභවතො දිට්ඨෙය්‍ය ධම්මෙ ඵස විපාකො. සම්පරායෙ ච දුග්ගතීති “යමලොකං උපපජ්ජරෙ”ති වුත්තෙ සම්පරායෙ ච දුග්ගතී.

වදඤ්ඤාති භික්ඛු සරද්ථාරෙ යිතා කිඤ්ථාපි තුණ්හිව හොන්ති, අත්ථතො පන – “භික්ඛං දෙථා”ති වදන්ති නාම. තත්‍ර යෙ “මයං පවාම, ඉමෙ පන න පවන්ති, පවමානෙ පත්වා අලහන්තා කුහිං ලභිස්සන්ති”ති? දෙය්‍යධම්මං සංවිහජන්ති, තෙ වදඤ්ඤා නාම. පකාසන්තීති විමානජ්ජහාය ජොතන්ති. පරසම්භතෙසුති පරෙහි සම්පිණ්ඩිතෙසු. සම්පරායෙ ච සුග්ගතීති, “එතෙ සග්ගා”ති එවං වුත්තසම්පරායෙ සුගතී. උභින්නම්පි වා එතෙසං තතො චචිත්වා පුන සම්පරායෙපි දුග්ගතිසුගතියෙව හොතීති. නවමං.

10. සට්ඨකාරසුත්තවණ්ණනා

50. දසමෙ උපපන්නාසෙති නිබ්බන්තිවසෙන උපගතා. විමුක්තාති අවිභාබ්‍රහ්මලොකස්මිං උපපත්තිසමනන්තරමෙව අරහත්තඵලවිමුක්තියා විමුක්තා. මානුසං දෙහන්ති ඉධ පඤ්චොරම්භාගියසංයොජනාති එව වුත්තාති. දිබ්බයොගන්ති පඤ්ච උද්ධම්භාගියසංයොජනාති. උපච්චගුන්ති අතික්කම්භු. උපකොතිආදීති තෙසං ථෙරානං නාමාති. කුසලී භාසසී තෙසන්ති, “කුසල”න්ති ඉදං වචනං ඉමස්ස අත්ථීති කුසලී, තෙසං ථෙරානං ත්වං කුසලං අනවජ්ජං භාසසී, ථොමෙසි පසංසසී, පණ්ඩිතොසි දෙවපුත්තාති වදති. තං තෙ ධම්මං ඉධඤ්ඤායාති තෙ ථෙරා තං ධම්මං ඉධ තුම්භාකං සාසනෙ ජානිත්වා. ගම්භීරන්ති ගම්භීරත්ථං. බ්‍රහ්මචාරී නිරාමිසොති නිරාමිසබ්‍රහ්මචාරී නාම අනාගාමී, අනාගාමී අහොසින්ති අත්ථො. අහුවාති අහොසි. සගාමෙය්‍යොති එකගාමවාසී. පරියොසානගාථා සඬිගීතිකාරෙහි යපිතාති. දසමං.

ආදිත්තවග්ගො පඤ්චමො.

6. ජරාවග්ගො

1. ජරාසුත්තවණ්ණනා

51. ජරාවග්ගස්ස පයමෙ සාධුති ලද්ධකං හද්දකං. සීලං යාව ජරාති ඉමිනා ඉදං දස්සෙති – යථා මුත්තාමණිරත්තවත්ථාදීති ආභරණාති තරුණකාලෙයෙව සොභන්ති, ජරාජිණ්ණකාලෙ තාති ධාරෙන්නො “අයං අජ්ජාපි බාලභාවං පත්ථෙති, උම්මත්තකො මඤ්ඤෙ”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, න එවං සීලං.

සීලඤ්භි නිච්චකාලං සොහති. බාලකාලෙපි හි සීලං රක්ඛන්තං “කිං ඉමස්ස සීලෙනා”ති? වත්තාරො නත්ථි. මජ්ඣිමකාලෙපි මහල්ලකකාලෙපිති.

සද්ධා සාධු පතිට්ඨිතාති හත්ථාලවකචිත්තගහපතිආදීනං විය මග්ගෙන ආගතා පතිට්ඨිතසද්ධා නාම සාධු. පඤ්ඤා නරානං රතනන්ති එත්ථ චිත්තිකතට්ඨාදීහි රතනං වෙදිතබ්බං. චුත්තඤ්ඤෙනං –

“යදි චිත්තිකතන්ති රතනං, නනු හගවා චිත්තිකතො පුරිසසීහො, යෙ ච ලොකෙ චිත්තිකතා, තෙසං චිත්තිකතො හගවා. යදි රතිකරන්ති රතනං, නනු හගවා රතිකරො පුරිසසීහො, තස්ස වචනෙන වරන්තා ක්කානරතිසුඛෙන අභිරමන්ති. යදි අතුලයන්ති රතනං, නනු හගවා අතුලො පුරිසසීහො. න හි සක්කා තුලෙතං ගුණෙහි ගුණපාරමිං ගතො. යදි දුල්ලහන්ති රතනං, නනු හගවා දුල්ලහො පුරිසසීහො. යදි අනොමසත්තපරිභොගන්ති රතනං, නනු හගවා අනොමො සීලෙන සමාධිනා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනෙනා”ති.

ඉධ පන දුල්ලහපාතුභාවට්ඨෙත පඤ්ඤා “රතන”න්ති චුත්තං. පුඤ්ඤන්ති පුඤ්ඤචෙතනා, සා හි අරූපත්තා පරිහරිතං න සක්කාති. පට්ඨං.

2. අපරසායුත්තවණ්ණනා

52. දුතියෙ අපරසාති අජීරණෙන, අවිපත්තියාති අත්ථො. සීලඤ්භි අවිපන්නමෙව සාධු හොති, විපන්නසීලං ආචරියුපජ්ඣායාදයොපි න සඬගණ්හන්ති, ගතගතට්ඨානෙ නිද්ධමිතබ්බොව හොතීති. දුතියං.

3. මිත්තසුත්තවණ්ණනා

53. තතියෙ සත්ථොති සද්ධිංචරො, ජඬ්ඝසත්ථො වා සකට්ඨසත්ථො වා. මිත්තන්ති රොගෙ උප්පන්නෙ පාටඬ්ඝියා වා අඤ්ඤෙන වා යානෙන හරිත්වා බෙමන්තසම්පාපනෙන මිත්තං. සකෙ සරෙති අත්තනො ගෙහෙ. තථාරූපෙ රොගෙ ජානෙ පුත්තහරියාදයො ජිගුච්ඡන්ති, මාතා පන අසුචිමිපි චන්දනං විය මඤ්ඤති. තස්මා සා සකෙ සරෙ මිත්තං. සභායො අත්ථජාතස්සාති උප්පන්නකිච්චස්ස යො තං කිච්චං වහති නිත්ථරති, සො කිච්චෙසු සහ අයනභාවෙන සභායො මිත්තං, සුරාපානාදිසභායා පන න මිත්තා. සම්පරාසිකන්ති සම්පරායහිතං. තතියං.

4. චත්ථසුත්තවණ්ණනා

54. චතුත්ථෙ පුත්තා චත්ථති මහල්ලකකාලෙ පටිජග්ගනට්ඨෙන පුත්තා පතිට්ඨා. පරමොති අඤ්ඤාසං අකට්ඨකඛ්ඛස්සපි ගුය්හස්ස කට්ඨකඛ්ඛසුත්තතාය හරියා පරමො සබා නාම. චතුත්ථං.

5-7. පට්ඨප්පනසුත්තාදිවණ්ණනා

55. පඤ්චමෙ විධාවතීති පරසමුද්දාදිගමනවසෙන ඉතො චිතො ව විධාවති. පඤ්චමං.

56. ඡට්ඨෙ දුක්ඛාති වට්ඨදුක්ඛතො. ඡට්ඨං.

57. සත්තමෙ පරායණන්ති නිජ්චත්ති අවස්සයො. සත්තමං.

8. උජ්ජප්පසුත්තවණ්ණනා

58. අට්ඨමෙ රාගො උජ්ජප්පොති සුගතිඤ්ච නිබ්බානඤ්ච ගච්ඡන්තස්ස අමග්ගො. රත්තින්දිවක්ඛයොති රත්තිදිවෙහි, රත්තිදිවෙසු වා බියති. ඉත්ථි මලන්ති සෙසං බාහිරමලං භස්මබාරාදීහි ධොවිත්වා සක්කා සොධෙතුං, මාතුගාමමලෙන දුට්ඨො පන න සක්කා සුද්ධො නාම කාතුන්ති ඉත්ථි “මල”න්ති චුත්තා. එත්ථාති එත්ථ ඉත්ථියං පජා සජ්ජති. තපොති ඉන්ද්‍රියසංවරධුතභිගගුණවීරියදුක්කරකාරිකානං නාමං, ඉධ පන යපෙත්වා දුක්කරකාරිකං සබ්බාපි කිලෙසසන්තාපිකා පටිපදා වට්ඨති. බ්‍රහ්මවරියන්ති මෙටුනවිරති. අට්ඨමං.

9. දුතියසුත්තවණ්ණනා

59. නවමෙ කිස්ස වාහිරතොති කිස්මිං අහිරතො. දුතියාති සුගතිඤ්චෙව නිබ්බානඤ්ච ගච්ඡන්තස්ස දුතියිකා. පඤ්ඤා වෙනං පසාසතීති පඤ්ඤා එතං පුරිසං “ඉදං කරොහි, ඉදං මාකරී”ති අනුසාසති. නවමං.

10. කථිසුත්තවණ්ණනා

60. දසමෙ ඡන්දො නිදානන්ති ගායන්තිආදිකො ඡන්දො ගාථානං නිදානං. පුබ්බපට්ඨාපනගාථා ආරහන්තො හි “කතරච්ඡන්දෙන භොතු”ති ආරහති. වියඤ්ජනන්ති ඡනනං. අක්ඛරං හි පදං ඡනෙති, පදං ගාථං ඡනෙති, ගාථා අත්ථං පකාසෙතීති. නාමසන්තිස්සිකාති සමුද්දාදිපණ්ණත්තිනිස්සිකා. ගාථා ආරහන්තො හි සමුද්දං වා පථවිං වා යං කිඤ්චි නාමං නිස්සයිත්වා ආරහති.

ආසයොති පතිට්ඨා. කචිතො හි ගාථා පවත්තන්ති. සො තාසං පතිට්ඨා භොතීති. දසමං.

ජරාවග්ගො ඡට්ඨො.

7. අද්ධවග්ගො

1. නාමසුත්තවග්ගො

61. අද්ධවග්ගස්ස පයමෙ නාමං සබ්බං අද්ධභවීති නාමං සබ්බං අභිභවති අනුපතති. ඔපපාතිකෙන වා හි කිත්තිමෙන වා නාමෙන මුත්තො සත්තො වා සඬ්ඛාරො වා නත්ථි. යස්සපි හි රුක්ඛස්ස වා පාසාණස්ස වා “ඉදං නාම නාම”න්ති න ජානන්ති, අනාමකොත්ථෙව තස්ස නාමං භොති. පයමං.

2-3. චිත්තසුත්තාදිවග්ගො

62. දුතියෙ සබ්බෙව වසමන්වගුති යෙ චිත්තස්ස වසං ගච්ඡන්ති, තෙසංයෙව අනවසෙසපරියාදානමෙතං. දුතියං.

63. තතියෙපි එසෙව නයො. තතියං.

4-5. සංයොජනසුත්තාදිවග්ගො

64. චතුත්ථෙ කිං සු සංයොජනොති කිං සංයොජනො කිං ඛන්ධනො? විචාරණන්ති විචරණා පාදාති. බහුවචනෙ එකවචනං කතං. විතක්කස්ස විචාරණන්ති විතක්කො තස්ස පාදා. චතුත්ථං.

65. පඤ්චමෙපි එසෙව නයො. පඤ්චමං.

6. අත්තභතසුත්තවග්ගො

66. ඡට්ඨෙ කෙනස්සුබ්භාහතොති කෙන අබ්භාහතො. සු-කාරො නිපාතමත්තං. ඉච්ඡාධූපායිතොති ඉච්ඡාය ආදිත්තො. ඡට්ඨං.

7-9. උඬ්ඨිතසුත්තාදිවග්ගො

67. සත්තමෙ තණ්හාය උඬ්ඨිතොති තණ්හාය උල්ලඬ්ඨිතො. චක්ඛුඤ්ඨි තණ්හාරජ්ජනා ආවුනිත්වා රූපනාගදන්තෙ උඬ්ඨිතං, සොතාදීනි සද්දාදීසුති තණ්හාය උඬ්ඨිතො ලොකො. මච්චුනා පිහිතොති අනන්තරෙ අත්තභාවෙ කතං කම්මං න දුරං එකචිත්තන්තරං, බලවතියා පන මාරණන්තිකවෙදනාය පබ්බතෙන විය ඔත්ථට්ඨතා සත්තා තං න බුජ්ඣන්තීති “මච්චුනා පිහිතො ලොකො”ති වුත්තං. සත්තමං.

68. අට්ඨමෙ ස්වෙව පඤ්ඤා දෙවනාය හෙට්ඨපරියායවසෙන පුච්ඡිතො. අට්ඨමං.

69. නවමෙ සබ්බං උත්තානමෙව. නවමං.

10. ලොකසුත්තවග්ගො

70. දසමෙ කිස්මිං ලොකො සමුප්පන්නොති කිස්මිං උප්පන්නෙ ලොකො උප්පන්නොති පුච්ඡති. ඡසුති ඡසු අප්ඤ්ඤානිකෙසු ආයතනෙසු උප්පන්නෙසු උප්පන්නොති වුච්චති. ඡසු කුබ්බතීති තෙසුයෙව ඡසු සන්ථවං කරොති. උපාදායාති තානියෙව ච උපාදාය ආගම්ම පටිච්ච පවත්ති. විහඤ්ඤානිකෙසුයෙව ඡසු විහඤ්ඤානි පිළියති. ඉති අප්ඤ්ඤානිකායතනවසෙන අයං පඤ්ඤා ආගතො, අප්ඤ්ඤානිකබාහිරානං පන වසෙන ආහරිතං වට්ටති. ඡසු හි අප්ඤ්ඤානිකායතනෙසු උප්පන්නෙසු අයං උප්පන්නො නාම හොති, ඡසු බාහිරෙසු සන්ථවං කරොති, ඡන්තං අප්ඤ්ඤානිකානං උපාදාය ඡසු බාහිරෙසු විහඤ්ඤානිති. දසමං.

අද්ධවග්ගො සත්තමො.

8. ඡේත්වාචග්ගො

1. ඡේත්වාසුත්තවග්ගො

71. ඡේත්වාචග්ගස්ස පයමෙ ඡේත්වාති වධිත්වා. සුඛං සෙතීති කොධපරිලාභෙන අපරිදය්හමානත්තා සුඛං සයති. න සොචතීති කොධවිනාසෙන විනට්ඨදොමනස්සත්තා න සොචති. විසමුලස්සාති දුක්ඛවිපාකස්ස. මධුරග්ගස්සාති කුද්ධස්ස පටිකුප්ඤ්ඤානිකා, අක්කුට්ඨස්ස පච්චිකොසිත්වා, පහටස්ස ච පටිපහරිත්වා සුඛං උප්පජ්ජති, තං සන්ධාය මධුරග්ගොති වුත්තො. ඉමස්මිං හි යානෙ පරියොසානං අග්ගන්ති වුත්තං. අරියාති බුද්ධාදයො. පයමං.

2. රථසුත්තවග්ගො

72. දුතියෙ පඤ්ඤායති එතෙනාති පඤ්ඤාණං. ධජො රථස්සාති මහත්තස්මිං හි සඬිගාමසීසෙ දුරතොව ධජං දිස්වා “අසුකරඤ්ඤො නාම අයං රථො”ති රථො පාකටො හොති. තෙන වුත්තං “ධජො රථස්ස පඤ්ඤාණං”ති. අග්ගිපි දුරතොව ධුමෙන පඤ්ඤායති. වොළුරට්ඨං පණ්ඩුරට්ඨන්ති එවං රට්ඨමපි රඤ්ඤො පඤ්ඤායති. චක්කවත්තිරඤ්ඤො ධිතාපි පන ඉත්ථී “අසුකස්ස නාම

හරියා''ති හත්තාරං පත්වාච පඤ්ඤායති. තස්මා ධූමො පඤ්ඤාණමග්ගිනොතිආදි වුත්තං. දුතියං.

3. විත්තසුත්තවණ්ණනා

73. තතියෙ සද්ධිධ විත්තන්ති යස්මා සද්ධො සද්ධාය මුත්තමණිආදීනිපි විත්තානි ලහති, තිස්සොපි කුලසම්පදා, ඡ කාමසග්ගානි, නච බ්‍රහ්මලොකෙ පත්වා පරියොසානෙ අමතමහානිබ්බානදස්සනම්පි ලහති, තස්මා මණිමුත්තාදීහි විත්තෙහි සද්ධාවිත්තමෙව සෙට්ඨං. ධම්මොති දසකුසලකම්මපථො. සුඛමාවහතීති සබ්බම්පි සාසවානාසවං අසංකිලිට්ඨසුඛං ආවහති. සාදුතරන්ති ලොකස්මිං ලොණම්බිලාදීනං සබ්බරසානං සච්චමෙව මධුරතරං. සච්චස්මිං හි යීතා සීසවෙගං නදිමපි නිවත්තෙන්ති, විසමපි නිමමද්දෙන්ති, අග්ගිමපි පටිබාහන්ති, දෙවමපි වස්සාපෙන්ති, තස්මා තං සබ්බරසානං මධුරතරන්ති වුත්තං. පඤ්ඤාජීවිං ජීවිතමාහු සෙට්ඨන්ති යො පඤ්ඤාජීවි ගහට්ඨො සමානො පඤ්චසු සීලෙසු පතිට්ඨාය සලාකහත්තාදීනි පට්ඨපෙත්වා පඤ්ඤාය ජීවති, පබ්බජිතො වා පන ධම්මෙන උප්පන්නෙ පච්චයෙ “ඉදමත්ථ”න්ති පච්චවෙක්ඛිත්වා පරිභුඤ්ජන්තො කම්මට්ඨානං ආදාය විපස්සනං පට්ඨපෙත්වා අරියඵලාධිගමවසෙන පඤ්ඤාය ජීවති, තං පඤ්ඤාජීවිං පුග්ගලං සෙට්ඨං ජීවිතං ජීවතීති ආහු. තතියං.

4. වුට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

74. චතුත්ථෙ ඛිජන්ති උප්පත්තානං සත්තවිධං ධඤ්ඤඛිජං සෙට්ඨං. තස්මිඤ්භි උග්ගතෙ ජනපදො ඛෙමො හොති සුභික්ඛො. නිපතතන්ති නිපතන්තානං මෙසවුට්ඨි සෙට්ඨා. මෙසවුට්ඨියඤ්භි සති විවිධානි සස්සානි උප්පජ්ජන්ති, ජනපදා ජීතා හොන්ති ඛෙමො සුභික්ඛො. පච්ඡමානානන්ති ජඨගමානං පදසා වරමානානං ගාවො සෙට්ඨා. තා නිස්සාය හි සත්තා පඤ්ච ගොරසෙ පරිභුඤ්ජමානා සුඛං විහරන්ති. පච්චතන්ති රාජකුලමජ්ඣාදීසු වදන්තානං පුත්තො වරො. සො හි මාතාපිතූනං අනත්ථාවහං න වදති.

විජ්ජා උප්පතතං සෙට්ඨාති පුරිමපඤ්ඤෙ කිර සුත්වා සමීපෙ යීතා ඵකා දෙවතා “දෙවතෙ, කස්මා ත්වං ඵතං පඤ්ඤං දසබලං පුච්ඡසි? අහං තෙ කට්ඨස්සාමි”ති අත්තනො ඛන්තියා ලද්ධියා පඤ්ඤං කට්ඨසි. අථ නං ඉතරා දෙවතා ආහ – “යාව පඨංසි වදෙසි දෙවතෙ යාව පගබ්බා මුඛරා, අහං බුද්ධං භගවන්තං පුච්ඡාමි. ත්වං මය්හං කස්මා කට්ඨසි”ති? නිවත්තෙන්වා තදෙව පඤ්ඤං දසබලං පුච්ඡි. අථස්සා සත්ථා විස්සජ්ජෙන්තො විජ්ජා උප්පතතන්තිආදිමාහ. තත්ථ විජ්ජාති චතුමග්ගවිජ්ජා. සා හි උප්පතමානා සබ්බාකුසලධම්මෙ සමුග්ගානෙති.

තස්මා “උප්පතතං සෙට්ඨා”ති වුත්තා. අවිජ්ජාති වට්ටමුලකමහාඅවිජ්ජා. සා හි නිපතන්තානං ඔසිදන්තානං වරා. පවජමානානන්ති පදසා වරමානානං ජඩ්ගමානං අනොමපුඤ්ඤක්ඛේත්තභූතො සඩ්දසො වරො. තඤ්ඤි තත්ථ තත්ථ දිස්වා පසන්නචිත්තා සත්තා සොත්ථිං පාපුණන්ති. බුද්ධොති යාදිසො පුත්තො වා හොතු අඤ්ඤො වා, යෙසං කෙසඤ්චි වදමානානං බුද්ධො වරො. තස්ස හි ධම්මදෙසනං ආගම්ම අනෙකසතසහස්සානං පාණානං ඛන්ධනමොක්ඛො හොතිති. චතුත්ථං.

5. භීතාසුත්තවණ්ණනා

75. පඤ්චමෙ කිංසුධ භීතාති කිං භීතා? මග්ගො වනෙකායතනප්පචුත්තොති අට්ඨතිංසාරම්මණුවසෙන අනෙකෙහි කාරණෙහි කථිතො. එවං සන්නෙ කිස්ස භීතා හුත්වා අයං ජනතා ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො අග්ගහෙසිති වදති. භූරිපඤ්ඤාති බහුපඤ්ඤ උස්සන්නපඤ්ඤ. පරලොකං න භායෙති ඉමස්මා ලොකා පරං ලොකං ගච්ඡන්තො න භායෙය්‍යා. පණ්ඩායාති යපෙත්වා. බන්ධන්තපානං සරමාවසන්තොති අනාථපිණ්ඩිකාදයො විය බන්ධන්තපානෙ සරෙ වසන්තො. සංවිහාගීති අවිජරාය ගහිතම්පි නබෙන ඵාලෙත්වා පරස්ස දත්වාච භුඤ්ජනසිලො. වදඤ්ඤාති වුත්තත්ථමෙව.

ඉදාති ගාථාය අඬගාති උද්ධරිත්වා දස්සෙතබ්බාති – “වාච”න්ති හි ඉමිනා වත්තාරි වච්ඡුවරිතාති ගහිතාති, “මනෙතා”තිපදෙන තිණි මනොසුචරිතාති, “කායෙතා”ති පදෙන තිණි කායසුචරිතාති. ඉති ඉමෙ දස කුසලකම්මපථා පුබ්බසුද්ධිඅඬගං නාම. බන්ධන්තපානං සරමාවසන්තොති ඉමිනා යඤ්ඤඋපක්ඛරො ගහිතො. සද්ධොති එකමඬ්ඣං, මුදුනි එකං, සංවිහාගීති එකං, වදඤ්ඤාති එකං. ඉති ඉමාති වත්තාරි අඬගාති සන්ධාය “එතෙසු ධම්මෙසු ධීතො චතුසු”ති ආභ.

අපරොපි පරියායො – වාචන්තිආදීති තිණි අඬගාති, බන්ධන්තපානන්ති ඉමිනා යඤ්ඤඋපක්ඛරොව ගහිතො, සද්ධො මුදු සංවිහාගී වදඤ්ඤාති එකං අඬගං. අපරො දුක්ඛනායො නාම හොති. “වාචං මනඤ්චා”ති ඉදමෙකං අඬගං, “කායෙන පාපානි අකුබ්බමානො, බන්ධන්තපානං සරමාවසන්තො”ති එකං, “සද්ධො මුදු”ති එකං, “සංවිහාගී වදඤ්ඤ”ති එකං. එතෙසු චතුසු ධම්මෙසු ධීතො ධම්මෙ ධීතො නාම හොති. සො ඉතො පරලොකං ගච්ඡන්තො න භායති. පඤ්චමං.

6. නජීරතිසුත්තවණ්ණනා

76. ඡට්ඨෙ නාමගොත්තං න ජීරතීති අතීතබුද්ධානං යාවජ්ජදිවසා නාමගොත්තං කථියති, තස්මා න ජීරතීති වුච්චති. පොරාණා පන “අද්ධානෙ ගච්ඡන්තෙ න පඤ්ඤායිස්සති, ජීරණසභාවො පන න භොතියෙවා”ති වදන්ති. ආලසාන්ති ආලසියං, යෙන ඨිතට්ඨානෙ ඨිතොව, නිසින්නට්ඨානෙ නිසින්නොව භොති, තෙලෙපි උත්තරන්තෙ ඨිතිං න කරොති. පමාදොති නිද්දාය වා කිලෙසවසෙන වා පමාදො. අනුට්ඨානන්ති කම්මසමයෙ කම්මකරණවීරියාභාවො. අසංයමොති සීලසඤ්ඤාමාභාවො විස්සට්ඨාවාරතා. නිද්දාති සොප්පබ්බුලතා. තාය ගච්ඡන්තොපි ඨිතොපි නිසින්නොපි නිද්දායති, පගෙව නිපන්නො. තන්දීති අතිවිජාතාදිවසෙන ආගන්තුකාලසියං. තෙ ඡද්දෙති තාති ඡ ඡද්දාති විවරාති. සබ්බසොති සබ්බාකාරොන. තන්ති නිපාතමත්තං. විචජ්ජයෙති චජ්ජෙය්‍ය ජහෙය්‍ය. ඡට්ඨං.

7. ඉස්සරියසුත්තවණ්ණනා

77. සත්තමෙ සත්ථමලන්ති මලග්ගහිතසත්ථං. කිං සු භරන්තං වාරෙන්තීති කං භරන්තං නිසෙධෙත්ති. වසොති ආණාපවත්තනං. ඉත්ථීති අවිස්සජ්ජනියහණ්ඩත්තා “ඉත්ථී හණ්ඩානමුත්තමං, වරහණ්ඩ”න්ති ආහ. අථ වා සබ්බෙපි බොධිසත්තා ච චක්කවත්තිනො ච මාතුකුච්ඡියංයෙව නිබ්බත්තන්ති “ඉත්ථී හණ්ඩානමුත්තම”න්ති ආහ. කොධො සත්ථමලන්ති කොධො මලග්ගහිතසත්ථසදිසො, පඤ්ඤාසත්ථස්ස වා මලන්ති සත්ථමලං. අබ්බුදන්ති විනාසකාරණං, චොරා ලොකස්මිං විනාසකාති අත්ථො. භරන්තොති සලාකහත්තාදීනි ගහෙත්වා ගච්ඡන්තො. සලාකහත්තාදීනි හි පට්ඨපිතකාලෙයෙව මනුස්සෙහි පරිච්චත්තාති. තෙසං තාති භරන්තො සමණො පියො භොති, අනාහරන්තෙ පුඤ්ඤානිං නිස්සාය විජ්ජට්ඨාරිනො භොන්ති. සත්තමං.

8. කාමසුත්තවණ්ණනා

78. අට්ඨමෙ අත්තානං න දදෙති පරස්ස දාසං කත්වා අත්තානං න දදෙය්‍ය යපෙත්වා සබ්බබොධිසත්තෙති වුත්තං. න පරිච්චජෙති සීහබ්‍යග්ගාදීනං න පරිච්චජෙය්‍ය සබ්බබොධිසත්තෙ යපෙත්වායෙවාති වුත්තං. කල්‍යාණන්ති සණ්ඨං මුදුකං. පාපිකන්ති ඵරුසං වාවං. අට්ඨමං.

9. පාටෙය්‍යසුත්තවණ්ණනා

79. නවමෙ සද්ධා බන්ධනී පාටෙය්‍යන්ති සද්ධං උප්පාදෙත්වා දානං දෙනි, සීලං රක්ඛති, උපොසථකම්මං කරොති, තෙනෙනං වුත්තං. සිරීති ඉස්සරියං. ආසයොති වසනට්ඨානං. ඉස්සරියෙ හි අහිමුබ්බුතෙ ඵලතොපි ජලතොපි හොගා ආගච්ඡන්තියෙව. තෙනෙනං වුත්තං. පරිකස්සතීති පරිකඩ්ඪති. නවමං.

10. පජ්ජොතසුත්තවණ්ණනා

80. දසමෙ පජ්ජොතොති පදීපො විය හොති. ජාගරොති ජාගරබ්‍රාහ්මණො විය හොති. ගාවො කම්මෙ සජ්චානන්ති කම්මෙන සහ ජීවන්තානං ගාවොව කම්මෙ කම්මසහායා කම්මදුතියකා නාම හොන්ති. ගොමණ්ඩලෙහි සද්ධිං කසිකම්මාදීති නිප්පජ්ජන්ති. සීතස්ස ඉරියාපටොති සීතං අස්ස සත්තකායස්ස ඉරියාපටො ජීවිතවුත්ති. සීතන්ති නඩගලං. යස්ස හි නඩගලෙහි ඛේත්තං අප්පමත්තකම්පි කට්ඨං න හොති, සො කථං ජීවිස්සතීති වදති. දසමං.

11. අරණසුත්තවණ්ණනා

81. එකාදසමෙ අරණාති නික්කිලෙසා. වුසිතන්ති වුසිතවාසො. හොජ්ස්සියන්ති අදාසභාවො. සමණාති බ්‍රිණාසවසමණා. තෙ හි එකන්තෙන අරණා නාම. වුසිතං න නස්සතීති තෙසං අරියමග්ගවාසො න නස්සති. පරිජානන්තීති පුපුජ්ජනකල්‍යාණකතො පට්ඨාය සෙඛා ලොකියලොකුත්තරාය පරිඤ්ඤාය පරිජානන්ති. හොජ්ස්සියන්ති බ්‍රිණාසවසමණානංයෙව නිව්චං භුජ්ස්සභාවො නාම. වන්දන්තීති පබ්බජිතදිවසතො පට්ඨාය වන්දන්ති. පතිට්ඨිතන්ති සීලෙ පතිට්ඨිතං. සමණිධාති සමණං ඉධ. ජාතිභීතන්ති අපි වණ්ඩාලකුලා පබ්බජිතං. බත්තියාති න කෙවලං බත්තියාව, දෙවාපි සීලසම්පන්නං සමණං වන්දන්තියෙවාති. එකාදසමං.

ජේත්වාචග්ගො අට්ඨමො.

ඉති සාරත්ථජ්ජකාසිනියා

සංයුක්තනීකාය-අට්ඨකථාය

දෙවතාසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

2. දෙවපුත්තසංයුත්තං

1. පයමවග්ගො

1. පයමකස්සපසුත්තවණ්ණනා

82. දෙවපුත්තසංයුත්තස්ස පයමෙ දෙවපුත්තොති දෙවානඤ්ඤි අභිකෙ නිබ්බන්තා පුරිසා දෙවපුත්තා නාම, ඉත්ථියො දෙවධීතරො නාම භොන්ති. නාමවසෙන අපාකටාව “අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති වුච්චති, පාකටො “ඉත්ථන්තාමො දෙවපුත්තො”ති. තස්මා භෙට්ඨා “අඤ්ඤතරා දෙවතා”ති වත්වා ඉධ “දෙවපුත්තො”ති වුත්තං. අනුසාසන්ති අනුසිට්ඨිං. අයං කිර දෙවපුත්තො භගවතා සම්බොධිතො සත්තමෙ වස්සෙ යමකපාටිභාරියං කත්වා තිදසපුරෙ වස්සං උපගම්ම අභිධම්මං දෙසෙන්නෙන ඤානවිභවිගෙ – “භික්ඛුති සමඤ්ඤාය භික්ඛු, පටිඤ්ඤාය භික්ඛු”ති (විභ. 510). එවං භික්ඛුතිද්දෙසං කථියමානං අස්සොසි. “එවං විතක්කෙට, මා එවං විතක්කයිත්ථ, එවං මනසිකරොථ, මා එවං මනසාකත්ථ. ඉදං පජභථ, ඉදං උපසම්පජ්ජ විහරථා”ති (පාරා. 19). එවරූපං පන භික්ඛුඨවාදං භික්ඛුඅනුසාසනං න අස්සොසි. සො තං සන්ධාය – “භික්ඛුං භගවා පකාසෙසි, නො ච භික්ඛුනො අනුසාස”න්ති ආහ.

තෙන භීති යස්මා මයා භික්ඛුනො අනුසිට්ඨි න පකාසිතාති වදෙසි, තස්මා. තඤ්ඤෙවෙත්ථ පටිභාතුති තුය්භෙවෙසා අනුසිට්ඨිපකාසනා උපට්ඨාතුති. යො හි පඤ්ඤං කට්ඨෙතුකාමො භොති, න ච සක්කොති සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණෙන සද්ධිං සංසන්දිත්වා කට්ඨෙතුං. යො චා න කට්ඨෙතුකාමො භොති, සක්කොති පන කට්ඨෙතුං. යො චා නෙව කට්ඨෙතුකාමො භොති, කට්ඨෙතුං න ච සක්කොති. සබ්බෙසම්පි තෙසං භගවා පඤ්ඤං භාරං න කරොති. අයං පන දෙවපුත්තො කට්ඨෙතුකාමො වෙච, සක්කොති ච කට්ඨෙතුං. තස්මා තස්සෙව භාරං කරොන්නො භගවා එවමාහ. සොපි පඤ්ඤං කට්ඨෙසි.

තත්ථ සුභාසිතස්ස සික්ඛෙට්ඨාති සුභාසිතං සික්ඛෙය්‍ය, චතුසච්චනිස්සිතං දසකථාවත්ථුනිස්සිතං සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියනිස්සිතං චතුබ්බිධං වච්ඡුචරිතමෙව සික්ඛෙය්‍ය. සමණුපාසනස්ස වාති සමණෙහි උපාසිතබ්බං සමණුපාසනං නාම අට්ඨනිංසහෙදං කම්මට්ඨානං, තම්පි සික්ඛෙය්‍ය භාවෙය්‍යාති අත්ථො. බහුස්සුතානං චා භික්ඛුනං උපාසනම්පි සමණුපාසනං. තම්පි ‘කිං, හන්තෙ, කුසල’න්තිආදිනා පඤ්ඤපුච්ඡනෙන පඤ්ඤාචුද්ධත්ථං සික්ඛෙය්‍ය. විත්තවූපසමස්ස වාති අට්ඨසමාපත්තිවසෙන විත්තවූපසමං සික්ඛෙය්‍ය. ඉති දෙවපුත්තෙන තිස්සො සික්ඛා කථිතා භොන්ති. පුරිමපදෙන හි අධිසීලසික්ඛා කථිතා, දුතියපදෙන අධිපඤ්ඤාසික්ඛා, විත්තවූපසමෙන

අධිචිත්තසික්ඛාති එවං ඉමාය ගාථාය සකලමිපි සාසනං පකාසිතමෙව හොති. පටිමං.

2. දුතියකස්සපසුත්තවණ්ණනා

83. දුතියෙ කුමාරිති ද්විති කුමාරෙති කුමාරි. විමුත්තචිත්තොති කම්මට්ඨානවිමුත්තියා විමුත්තචිත්තො. හදයස්සානුපත්තින්ති අරහත්තං. ලොකස්සාති සඨ්ඛාරලොකස්ස. අනිස්සිතොති තණ්හාදිට්ඨිති අනිස්සිතො, තණ්හාදිට්ඨියො වා අනිස්සිතො. තදානිසංසොති අරහත්තානිසංසො. ඉදං වුත්තං හොති – අරහත්තානිසංසො හික්ඛු අරහත්තං පත්ථෙත්තො කුමාරි හවෙය්‍ය, සුවිමුත්තචිත්තො හවෙය්‍ය, ලොකස්ස උදයබ්බයං ඤත්වා අනිස්සිතො හවෙය්‍ය. තත්තිධම්මො පන ඉමස්මිං සාසනෙ පුබ්බහාගොති. දුතියං.

3-4. මාසසුත්තාදිවණ්ණනා

84. තතියෙ මාසොති සක්කස්සෙතං නාමං. ස්වෙව චත්තෙන අඤ්ඤෙ අභිභවත්වා දෙවිස්සරියං පත්තොති චත්‍රභූ, චත්‍රනාමකං වා අසුරං අභිභවතීති චත්‍රභූ. තතියං.

85. චතුත්ථං වුත්තත්ථමෙව. චතුත්ථං.

5. දාමලිසුත්තවණ්ණනා

86. පඤ්චමෙ න තෙනාසීසතෙ භවන්ති තෙන කාරණෙන යං කිඤ්චි භවං න පත්ථෙති. ආයතපග්ගහො නාමෙස දෙවපුත්තො, බිණ්ණාසවස්ස කිච්චවොසානං නත්ථි. බිණ්ණාසවෙන හි ආදිතො අරහත්තප්පත්තියා වීරියං කතං, අපරභාගෙ මයා අරහත්තං පත්තන්ති මා තුණ්හි භවතු, තථෙව වීරියං දළ්භං කරොතු පරක්කමතුති චිත්තෙත්වා එවමාහ.

අථ භගවා “අයං දෙවපුත්තො බිණ්ණාසවස්ස කිච්චවොසානං අකථෙත්තො මම සාසනං අනිය්‍යානිකං කථෙති, කිච්චවොසානමස්ස කථෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා නත්ථි කිච්චන්තිආදිමාහ. තිස්ස කිර පිටකෙසු අයං ගාථා අසංකිණ්ණා. භගවතා හි අඤ්ඤත්ථ වීරියස්ස දොසො නාම දස්සිතො නත්ථි. ඉධ පන ඉමං දෙවපුත්තං පටිබාහිත්වා “බිණ්ණාසවෙන පුබ්බහාගෙ ආසවක්ඛයත්ථාය අරඤ්ඤෙ වසන්තෙන කම්මට්ඨානං ආදාය වීරියං කතං, අපරභාගෙ සවෙ ඉච්ඡති, කරොතු, නො වෙ ඉච්ඡති, යථාසුඛං විහරතු”ති බිණ්ණාසවස්ස කිච්චවොසානදස්සනත්ථං එවමාහ. තත්ථ ගාධන්ති පතිට්ඨං. පඤ්චමං.

6. කාමදසුත්තවණ්ණනා

87. ඡට්ඨෙ දුක්කරන්ති අයං කිර දෙවපුත්තො පුබ්බයොගාවචරො බහලකිලෙසතාය සප්පයොගෙන කිලෙසෙ වික්ඛම්භෙන්තො සමණධම්මං කත්වා පුබ්බපනිස්සයමන්දතාය අරියභූමිං අප්පත්වාච කාලං කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො. සො “තථාගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා දුක්කරභාවං ආරොචෙස්සාමි”ති ආගන්ත්වා එවමාහ. තත්ථ දුක්කරන්ති දසපි වස්සානි...පෙ.... සට්ඨිපි යදෙනං එකන්තපරිසුද්ධස්ස සමණධම්මස්ස කරණං නාම, තං දුක්කරං. සෙඛානි සත්ත සෙඛා. සීලසමාහිතානි සීලෙන සමාහිතා සමුපෙතා. ධීතත්තානි පතිට්ඨිතසභාවා. එවං පුච්ඡිතපඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්වා ඉදානි උපරිපඤ්ඤසමුට්ඨාපනත්ථං අනගාරියුපෙතස්සානිආදිමාහ. තත්ථ අනගාරියුපෙතස්සානි අනගාරියං නිග්ගෙහභාවං උපෙතස්ස. සත්තභූමිකෙපි හි පාසාදෙ වසන්තො භික්ඛු වුඩ්ඪිතරෙන ආගන්ත්වා “මය්හං ඉදං පාපුණාති”ති චුත්තෙ පත්තචීවරං ආදාය නික්ඛමතෙව. තස්මා “අනගාරියුපෙතො”ති චුච්චති. තුට්ඨිති චතුපච්චයසන්තොසො. භාවනායානි චිත්තවූපසමභාවනාය.

තෙ ඡේත්වා මච්චුනො ජාලන්ති යෙ රත්තින්දිවං ඉන්ද්‍රියුපසමෙ රතා, තෙ දුස්සමාදහං විත්තං සමාදහන්ති. යෙ ච සමාහිතචිත්තා, තෙ චතුපච්චයසන්තොසං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සන්තුට්ඨා, තෙ සීලං පුරෙන්නා න කිලමන්ති. යෙ සීලෙ පතිට්ඨිතා සත්ත සෙඛා, තෙ අරියා මච්චුනො ජාලසඬ්ඛාතං කිලෙසජාලං ඡින්දිත්වා ගච්ඡන්ති. දුග්ගමොති “සච්චමෙතං, හන්තෙ, යෙ ඉන්ද්‍රියුපසමෙ රතා, තෙ දුස්සමාදහං සමාදහන්ති...පෙ.... යෙ සීලෙ පතිට්ඨිතා, තෙ මච්චුනො ජාලං ඡින්දිත්වා ගච්ඡන්ති”. කිං න ගච්ඡස්සන්ති? අයං පන දුග්ගමො හගවා විසමො මග්ගොති ආහ. තත්ථ කිඤ්වාපි අරියමග්ගො නෙව දුග්ගමො න විසමො, පුබ්බභාගපටිපදාය පනස්ස බහු පරිස්සයා හොන්ති. තස්මා එවං චුත්තො. අවංසිරාති ඤාණසිරෙන අධොසිරා හුත්වා පපතන්ති. අරියමග්ගං ආරොහිතුං අසමත්ථතායෙව ච තෙ අනරියමග්ගෙ පපතන්තිති ච චුච්චන්ති. අරියානං සමො මග්ගොති ස්වෙච්ච මග්ගො අරියානං සමො හොති. විසමෙ සමානි විසමෙපි සත්තකායෙ සමායෙව. ඡට්ඨං.

7. පඤ්චාලවණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

88. සත්තමෙ සම්බාධෙති නීවරණසම්බාධං කාමගුණසම්බාධන්ති ද්වෙ සම්බාධා. තෙසු ඉධ නීවරණසම්බාධං අධිජ්ජෙතං. ඔකාසන්ති ඤානස්සෙතං නාමං. පටිලීනනිසභොති පටිලීනසෙට්ඨො. පටිලීනො නාම පහීනමානො චුච්චති. යථාහ – “කථඤ්ච, භික්ඛවෙ, භික්ඛු පටිලීනො හොති. ඉධ, භික්ඛවෙ,

හික්ඛුනො අස්මිමානො පහිනො හොති උච්ඡින්නමුලො තාලාවත්ථුකනො අනභාවංකනො ආයතිං අනුප්පාදමිමො’ති (අ. නි. 4.38; මහානි. 87). පච්චලත්ථංසුති පටිලහිංසු. සම්මා තෙති යෙ නිබ්බානපත්තියා සතිං පටිලහිංසු, තෙ ලොකුත්තරසමාධිනාපි සුසමාහිතාති මිස්සකජ්ඣානං කථිතං. සත්තමං.

8. නායනසුත්තවණ්ණනා

89. අට්ඨමෙ පුරාණකිත්ථකරොති පුබ්බෙ තිත්ථකරො. එත්ථ ච තිත්ථං නාම ද්වාසට්ඨි දිට්ඨියො, තිත්ථකරො නාම තාසං උප්පාදකො සත්ථා. සෙය්‍යථිදං නන්දො, වච්ඡො, කිසො, සංකිච්චො. පුරාණාදයො පන තිත්ථියා නාම. අයං පන දිට්ඨිං උප්පාදෙත්වා කථං සග්ගෙ නිබ්බත්තොති? කම්මවාදිතාය. එස කිර උපොසථහත්තාදීනි අදාසි, අනාථානං වත්තං පට්ඨපෙසි, පතිස්සයෙ අකාසි, පොක්ඛරණියො ඛණාපෙසි, අඤ්ඤම්පි ඛහුං කල්‍යාණං අකාසි. සො තස්ස නිස්සන්දෙන සග්ගෙ නිබ්බත්තො, සාසනස්ස පන නිය්‍යානිකභාවං ජානාති. සො තථාගතස්ස සත්තිකං ගන්ත්වා සාසනානුච්ඡවිකා වීරියජපටිසංයුත්තා ගාථා වක්ඛාමීති ආගන්ත්වා ඡින්නද සොතන්තිආදිමාහ.

තත්ථ ඡින්නදාති අනියමිතආණත්ති. සොතන්ති තණ්හාසොතං. පරක්කම්මාති පරක්කම්මත්වා වීරියං කත්වා. කාමෙති කිලෙසකාමෙපි වත්ථුකාමෙපි. පනුදාති නීහර. එකත්තන්ති ඥානං. ඉදං චුත්තං හොති – කාමෙ අප්පිත්වා මුනි ඥානං න උපපජ්ජති, න පටිලහතීති අත්ථො. කයිරා වෙ කයිරාටෙනන්ති යදි වීරියං කරෙය්‍ය, කරෙය්‍යාථ, තං වීරියං න ඔසක්කෙය්‍ය. දළ්භමෙනං පරක්කමෙති දළ්භං එනං කරෙය්‍ය. සිථිලො හි පරිබ්බාජොති සිථිලගහිතා පබ්බජ්ජා. හියොසා ආකිරතෙ රජන්ති අතිරෙකං උපරි කිලෙසරජං ආකිරති. අකතං දුක්කටං සෙය්‍යොති දුක්කටං අකතමෙව සෙය්‍යො. යං කිඤ්චිති න කෙවලං දුක්කටං කත්වා කතසාමඤ්ඤමෙව, අඤ්ඤම්පි යං කිඤ්චි සිථිලං කතං එවරූපමෙව හොති. සංකිලිට්ඨන්ති දුක්කරකාරිකවතං. ඉමස්මිං හි සාසනෙ පච්චයහෙතු සමාදින්නධුතඨගවතං සංකිලිට්ඨමෙව. සඬකස්සරන්ති සඬකාය සරිතං, “ඉදම්පි ඉමිනා කතං භවිස්සති, ඉදම්පි ඉමිනා”ති එවං ආසඬකිතපරිසඬකිතං. ආදිබරග්ගවර්ගිකාති මග්ගබ්‍රහ්මවර්ගස්ස ආදිභූතා පුබ්බපධානභූතා. අට්ඨමං.

9. වන්දිමසුත්තවණ්ණනා

90. නවමෙ වන්දිමාති වන්දවිමානවාසී දෙවපුත්තො. සබ්බධිති සබ්බෙසු බන්ධආයතනාදිසු. ලොකානුකම්පකාති තුය්හමපි එතස්සපි තාදිසා එව. සන්තරමානොවාති තුරිතො විය. පමුඤ්චසීති අතීතත්ථෙ වත්තමානවචනං. නවමං.

10. සූරියසුත්තවණ්ණනා

91. දසමෙ සූරියොති සූරියවිමානවාසී දෙවපුත්තො. අන්ධකාරෙති වක්ඛ්විඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණෙන අන්ධභාවකරණෙ. විරොවතීති වෙරොවනො. මණ්ඩලීති මණ්ඩලසණ්ඨානො. මා, රාහු, ගිලී වරමන්තලික්ඛෙති අන්තලික්ඛෙ වරං සූරියං, රාහු, මා ගිලීති වදති. කිං පනෙස තං ගිලතීති? ආම, ගිලති. රාහුස්ස හි අත්තභාවො මහා, උච්චත්තනෙන අට්ඨයොජනසතාධිකානි වත්තාරි යොජනසහස්සානි, බාහන්තරමස්ස ද්වාදසයොජනසතානි, බහලත්තෙන ඡ යොජනසතානි, සීසං නව යොජනසතං, නලාටං තියොජනසතං, හමුකන්තරං පණ්ණාසයොජනං, මුඛං ද්වියොජනසතං, සානං තියොජනසතං, මුඛාධානං තියොජනසතගම්භීරං හත්ථතලපාදතලානි පුපුලතො ද්වියොජනසතානි. අඬගුලිපබ්බානි පණ්ණාස යොජනානි. සො චන්දිමසූරියෙ විරොවමානෙ දිස්වා ඉස්සාපකතො තෙසං ගමනවීථිං ඔතරිත්වා මුඛං විවරිත්වා තිට්ඨති. චන්දවිමානං සූරියවිමානං වා තියොජනසතිකෙ මහානරකෙ පක්ඛිත්තං විය හොති. විමානෙ අධිවත්ථා දෙවතා මරණභයතප්ප්ඵතා එකප්පභාරෙතෙව විරවන්ති. සො පන විමානං කදාපි හත්ථෙත ඡාදෙති, කදාපි හනුකස්ස හෙට්ඨා පක්ඛිපති, කදාපි ජීවිභාය පරිමප්පති, කදාපි අවගණ්ඩකාරකං භුඤ්ජන්තො විය කපොලන්තරෙ යපෙති. වෙගං පන වාරෙතුං න සක්කොති. සවෙ වාරෙස්සාමීති ගණ්ඩකං කත්වා තිට්ඨෙය්‍ය, මත්ථකං තස්ස භින්දිත්වා නික්ඛමෙය්‍ය, ආකඩ්ඪිත්වා වා නං ඔනමෙය්‍ය. තස්මා විමානෙන සහෙව ගච්ඡති. පජං මමන්ති චන්දිමසූරියා කිර ද්වෙපි දෙවපුත්තා මහාසමයසුත්තකථනදිවසෙ සොතාපත්තිඵලං පත්තා. තෙන හගවා “පජං මම”න්ති ආහ, පුත්තො මම එසොති අත්ථො. දසමං.

පයමො වග්ගො.

2. අනාථපිණ්ඩිකවග්ගො

1. චන්දිමසුත්තවණ්ණනා

92. දුතියවග්ගස්ස පයමෙ කච්ඡෙවාති කච්ඡෙ විය. කච්ඡෙති පබ්බතකච්ඡෙපි නදීකච්ඡෙපි. එකොදි නිපකානි එකග්ගවිත්තා වෙව පඤ්ඤානෙපක්කෙන ව සමන්තාගතා. සතාති සතිමන්තො. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ ඤානානි ලභිත්වා එකොදි නිපකා සතා විහරන්ති, තෙ අමකසෙ පබ්බතකච්ඡෙ වා නදීකච්ඡෙ වා මගා විය සොත්ථිං ගමිස්සන්තිති. පාරන්ති නිබ්බානං. අම්බුජොති මච්ජො. රණඤ්ජහාති කිලෙසඤ්ජහා. යෙපි ඤානානි ලභිත්වා අප්පමත්තා කිලෙසෙ

ජහන්ති, තෙ සුත්තජාලං භින්දිත්වා මච්ඡා විය නිබ්බානං ගමිස්සන්තිති චූත්තං හොති. පයමං.

2. වෙණ්ඩුසුත්තවණ්ණනා

93. දුතියෙ වෙණ්ඩුති තස්ස දෙවපුත්තස්ස නාමං. පයිරුපාසියාති පරිරුපාසිත්වා. අනුසික්ඛරෙති සික්ඛන්ති. සිට්ඨිපදෙති අනුසිට්ඨිපදෙ. කාලෙ තෙ අප්පමජ්ජන්තාති කාලෙ තෙ අප්පමාදං කරොන්තා. දුතියං.

3. දීඝලට්ඨිසුත්තවණ්ණනා

94. තතියෙ දීඝලට්ඨිති දෙවලොකෙ සබ්බෙ සමප්පමාණා තිගාචුතිකාව හොන්ති, මනුස්සලොකෙ පනස්ස දීඝත්තභාවතාය එවංනාමං අහොසි. සො පුඤ්ඤාති කත්වා දෙවලොකෙ නිබ්බත්තොපි තථෙව පඤ්ඤාසි. තතියං.

4. නන්දනසුත්තවණ්ණනා

95. චතුත්ථෙ ගොතමාති භගවන්තං ගොත්තෙන ආලපති. අනාවටන්ති තථාගතස්ස හි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං පෙසෙත්තස්ස රුක්ඛො වා පබ්බතො වා ආවරිතුං සමත්ථො නාම නත්ථි. තෙනාහ “අනාවට”න්ති. ඉති තථාගතං ථොමෙත්වා දෙවලොකෙ අභිසංඛිතපඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කථංවිධන්තිආදිමාහ. තත්ථ දුක්ඛමතිච්ච ඉරියතීති දුක්ඛං අතික්කමිත්වා විහරති. සීලවාති ලොකියලොකුත්තරෙන සීලෙන සමන්තාගතො බිණ්ණාසවො. පඤ්ඤාදයොපි මිස්සකායෙව වෙදිතබ්බා. පූජයන්තිති ගන්ධපුප්ඵාදිහි පූජෙත්ති. චතුත්ථං.

5-6. චන්දනසුත්තාදිවණ්ණනා

96. පඤ්චමෙ අප්පතිට්ඨෙ අනාලම්බෙති හෙට්ඨා අපතිට්ඨෙ උපරි අනාලම්බතෙ. සුසමාහිතොති අප්පනායපි උපවාරෙතපි සුට්ඨු සමාහිතො. පහිතත්තොති පෙසිතත්තො. නන්දිරාගපරික්ඛිණොති පරික්ඛිණනන්දිරාගො. නන්දිරාගො නාම තයො කම්මාහිසංඛාරා. ඉති ඉමාය ගාථාය කාමසඤ්ඤාගහණෙන පඤ්චොරමිභාගියසංයොජනානි, රූපසංයොජනගහණෙන පඤ්ච උද්ධමිභාගියසංයොජනානි, නන්දිරාගෙන තයො කම්මාහිසංඛාරා ගහිතා. එවං යස්ස දස සංයොජනානි තයො ච කම්මාහිසංඛාරා පහිනා, සො ගම්හීරෙ මහොසෙ න සිද්ධතීති. කාමසඤ්ඤාය වා කාමහවො, රූපසංයොජනෙන රූපහවො ගහිතො, තෙසං ගහණෙන අරූපහවො ගහිතොව, නන්දිරාගෙන තයො කම්මාහිසංඛාරා ගහිතාති එවං යස්ස තීසු භවෙසු තයො සංඛාරා නත්ථි, සො ගම්හීරෙ න සිද්ධතීතිපි දස්සෙති. පඤ්චමං.

97. ඡට්ඨං චුත්තත්ථමෙව. ඡට්ඨං.

7. සුබ්බමසුත්තවණ්ණනා

98. සත්තමෙ සුබ්බමාති සො කිර දෙවපුත්තො අවිජරාසඤ්ඤාපරිවුතො නන්දනකිලිකං ගන්ත්වා පාරිවිජත්තකමුලෙ පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදි. තං පඤ්චසතා දෙවධිතරො පරිවාරෙත්වා නිසින්නා, පඤ්චසතා රුක්ඛං අභිරුළ්භා. නනු ච දෙවතානං චිත්තවසෙන යොජනසතිකොපි රුක්ඛො ඔනමිත්වා හත්ථං ආගච්ඡති, කස්මා තා අභිරුළ්භාති. බිඬ්ඨාපසුතතාය. අභිරුළ්භ පන මධුරස්සරෙන ගායිත්වා ගායිත්වා පුජ්ථානි පාතෙන්නි, තානි ගහෙත්වා ඉතරා එකතොවණ්ටිකමාලාදිවසෙන ගන්ථෙන්නි. අථ රුක්ඛං අභිරුළ්භා උපච්ඡෙදකකම්මවසෙන එකප්පභාරෙතෙව කාලං කත්වා අවිච්ඡිති නිබ්බත්තා මහාදුක්ඛං අනුභවන්ති.

අථ කාලෙ ගච්ඡන්තෙ දෙවපුත්තො “ඉමාසං නෙව සද්දො සුයාති, න පුජ්ථානි පාතෙන්නි. කහං නු බො ගතා”ති? ආවජ්ජෙන්නො නිරයෙ නිබ්බත්තභාවං දිස්වා පියවත්ථුකසොකෙන රුජ්ජමානො චිත්තෙසි – “එතා තාව යථාකම්මෙන ගතා, මය්හං ආයුසඬ්ඛාරො කිත්තකො”ති. සො – “සත්තමෙ දිවසෙ මයාපි අවසෙසාහි පඤ්චසතාහි සද්ධිං කාලං කත්වා තත්ථෙව නිබ්බත්තිතබ්බ”න්ති දිස්වා බලවතරෙන සොකෙන රුජ්ජි. සො – “ඉමං මය්හං සොකං සදෙවකෙ ලොකෙ අඤ්ඤත්ත තථාගතා නිද්ධම්තුං සමත්ථො නාම නත්ථි”ති චිත්තෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා නිව්චං උත්රස්තන්ති ගාථමාහ.

තත්ථ ඉදන්ති අත්තනො චිත්තං දස්සෙති. දුතියපදං පුරිමස්සෙව වෙවචනං. නිව්චන්ති ච පදස්ස දෙවලොකෙ නිබ්බත්තකාලතො පට්ඨායාති අත්ථො න ගහෙතබ්බො, සොකුප්පත්තිකාලතො පන පට්ඨාය නිව්චන්ති වෙදිතබ්බං. අනුප්පන්නෙසු කිච්ඡෙසුති ඉතො සත්තාහව්වයෙන යාති දුක්ඛානි උප්පජ්ජිස්සන්ති, තෙසු. අථො උප්පතිතෙසු වාති යාති පඤ්චසතානං අවිජරානං නිරයෙ නිබ්බත්තානං දිට්ඨානි, තෙසු වාති එවං ඉමෙසු උප්පන්නානුප්පන්නෙසු දුක්ඛෙසු නිව්චං මම උත්රස්තං චිත්තං, අබ්භන්තරෙ ඩය්භමානො විය හොමි හගවාති දස්සෙති.

නාඤ්ඤත්ත බොජ්ඣා තපසාති බොජ්ඣාඬ්ඛගභාවනාඤ්ඤා තපොගුණඤ්ඤා අඤ්ඤත්ත මුඤ්චිත්වා සොත්ථිං න පස්සාමිති අත්ථො. සබ්බනිස්සග්ගාති නිබ්බානතො. එත්ථ කිඤ්චාපි බොජ්ඣාඬ්ඛගභාවනා පයමං ගහිතා, ඉන්ද්‍රියසංවරො පච්ඡා, අත්ථතො පන ඉන්ද්‍රියසංවරොව පයමං වෙදිතබ්බො. ඉන්ද්‍රියසංවරෙ හි ගහිතෙ

චතුපාරිසුද්ධිසිලං ගහිතං හොති. තස්මිං පතිට්ඨිතො හික්ඛු නිස්සයමුත්තකො ධුතඨගසඨ්ඛාතං තපොගුණං සමාදාය අරඤ්ඤං පවිසිත්වා කම්මට්ඨානං භාවෙන්තො සහ විපස්සනාය බොජ්ඣංගිගෙ භාවෙති. තස්ස අරියමග්ගො යං නිබ්බානං ආරම්භණං කත්වා උප්පජ්ජති, සො “සබ්බනිස්සග්ගො”ති භගවා චතුසච්චවසෙන දෙසනං විනිවත්තෙසි. දෙවපුත්තො දෙසනාපරියොසානෙ සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහීති. සත්තමං.

8-10. කකුධසුත්තාදිවණ්ණනා

99. අට්ඨමෙ කකුධො දෙවපුත්තොති අයං කිර කොලනගරෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරස්ස උපට්ඨාකපුත්තො දහරකාලෙයෙව ථෙරස්ස සන්තිකෙ වසන්තො ඤානං නිබ්බත්තෙත්වා කාලඨකතො, බ්‍රහ්මලොකෙ උප්පජ්ජි. තත්‍රාපි නං කකුධො බ්‍රහ්මාත්ථෙව සඤ්ජානන්ති. නන්දසීති තුස්සසි. කිං ලද්ධාති තුට්ඨි නාම කිඤ්චි මනාපං ලහිත්වා හොති, තස්මා එවමාහ. කිං ජීයිත්ථාති යස්ස හි කිඤ්චි මනාපං වීරාදිවත්ථු ජිණ්ණං හොති, සො සොචති, තස්මා එවමාහ. අරතී නාහිකීරතීති උක්කණ්ඨිතා නාහිභවති. අසජාතස්සාති දුක්ඛජාතස්ස, වට්ටදුක්ඛෙ ඨිතස්සාති අත්ථො. නන්දීජාතස්සාති ජාතතණ්හස්ස. අසන්ති එවරුපස්ස හි වට්ටදුක්ඛං ආගතමෙව හොති. “දුක්ඛි සුඛං පත්ථයති”ති හි චුත්තං. ඉති අසජාතස්ස නන්දී හොති, සුඛවිපරිණාමෙන දුක්ඛං ආගතමෙවාති නන්දීජාතස්ස අසං හොති. අට්ඨමං.

100. නවමං චුත්තත්ථමෙව. නවමං.

101. දසමෙ ආනන්දත්ථෙරස්ස අනුමානවුද්ධියා ආනුභාවජ්ජකාසනත්ථං අඤ්ඤතරොති ආහ. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. නානාතිත්ථියවග්ගො

1-2. සිවසුත්තාදිවණ්ණනා

102. තතියවග්ගස්ස පයමං චුත්තත්ථමෙව. පයමං.

103. දුතියෙ පටිකච්චෙවාති පයමංයෙව. අක්ඛච්ඡින්නොවකොයතීති අක්ඛච්ඡින්නො අවකොයති, බලවච්ඡින්නං වින්නෙති. දුතියගාථාය අක්ඛච්ඡින්නොවාති අක්ඛච්ඡින්නො විය. දුතියං.

3-4. සෙට්ඨුත්තාදිවණ්ණනා

104. තතියෙ දායකොති දානසිලො. දානපතීති යං දානං දෙමි, තස්ස පති හුත්වා දෙමි, න දාසො න සභායො. යො හි අත්තනා මධුරං භුඤ්ජති, පරෙසං අමධුරං දෙති, සො දානසංඛිඛාතස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස දාසො හුත්වා දෙති. යො යං අත්තනා භුඤ්ජති, තදෙව දෙති, සො සභායො හුත්වා දෙති. යො පන අත්තනා යෙන තෙන යාපෙති, පරෙසං මධුරං දෙති, සො පති ජෙට්ඨකො සාමි හුත්වා දෙති. අහං “තාදිසො අහොසි”න්ති වදති.

චතුසු ද්වාරෙසුති තස්ස කිර රඤ්ඤො සින්ධවරට්ඨං සොධිවාකරට්ඨන්ති ද්වෙ රට්ඨානි අහෙසුං, නගරං රොරුවං නාම. තස්ස එකෙකස්මිං ද්වාරෙ දෙවසිකං සතසහස්සං උප්පජ්ජති, අන්තොනගරෙ විනිච්ඡයට්ඨානෙ සතසහස්සං. සො ඛහුහිරඤ්ඤසුවණ්ණං රාසිභූතං දිස්වා කම්මස්සකතඤ්ඤාණං උප්පාදෙත්වා චතුසු ද්වාරෙසු දානසාලායො කාරෙත්වා තස්මිං තස්මිං ද්වාරෙ උට්ඨිතආයෙන දානං දෙථාති අමච්චෙ යපෙසි. තෙනාහ – “චතුසු ද්වාරෙසු දානං දීයිත්ථා”ති.

සමණබ්‍රාහ්මණකපණ්ඩිකවනිබ්බකයාවකානන්ති එත්ථ සමණාති පබ්බජ්ජපගතා. බ්‍රාහ්මණාති භොවාදිනො. සම්මතපාපබාහිතපාපෙ පන සමණබ්‍රාහ්මණෙ එස නාලත්ථ. කපණාති දුග්ගතා දලිද්දමනුස්සා කාණකුණ්ඤාදයො. අද්ධිකාති පථාචිනො. වනිබ්බකාති යෙ “ඉට්ඨං, දින්නං, කන්නං, මනාපං, කාලෙන, අනවජ්ජං දින්නං, දදං විත්තං පසාදෙය්‍ය, ගච්ඡතු හවං බ්‍රහ්මලොක”න්තිආදිනා නයෙන දානස්ස වණ්ණං ථොමයමානා විවරන්ති. යාවකාති යෙ “පසතමත්තං දෙථ, සරාවමත්තං දෙථා”තිආදීනි ව චත්වා යාවමානා විවරන්ති. ඉත්ථාගාරස්ස දානං දීයිත්ථාති පයමද්වාරස්ස ලද්ධත්තා තත්ථ උප්පජ්ජනකසතසහස්සෙ අඤ්ඤම්පි ධනං පක්ඛිපිත්වා රඤ්ඤො අමච්චෙ භාරෙත්වා අත්තනො අමච්චෙ යපෙත්වා රඤ්ඤො දින්නදානතො රාජිත්ථියො මහත්තතරං දානං අදංසු. තං සන්ධායෙවමාහ. මම දානං පටික්කමිති යං මම දානං තත්ථ දීයිත්ථ, තං පටිනිවත්ති. සෙසද්වාරෙසුපි එසෙව නයො. කොච්ඡි කත්ථවි. දීසරත්තන්ති අසිතිවස්සසහස්සානි. එත්තකං කිර කාලං තස්ස රඤ්ඤො දානං දීයිත්ථ. තතියං.

105. චතුත්ථං චුත්තත්ථමෙව. චතුත්ථං.

5. ජන්තුසුත්තවණ්ණනා

106. පඤ්චමෙ කොසලෙසු විහරන්තීති හගවතො සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තත්ථ ගන්ත්වා විහරන්ති. උද්ධතාති අකප්පියෙ කප්පියසඤ්ඤිතාය ච කප්පියෙ අකප්පියසඤ්ඤිතාය ච අනවජ්ජෙ සාවජ්ජසඤ්ඤිතාය ච සාවජ්ජෙ

අනවජ්ජසඤ්ඤිකාය ව උද්ධව්වපකතිකා හුත්වා. උත්තලාති උග්ගතනලා, උට්ඨිතතුව්වමානාති වුත්තං හොති. වපලාති පත්තව්වරමණ්ඩනාදිනා වාපල්ලෙන යුත්තා. මුඛරාති මුඛරො, ඛරවචනාති වුත්තං හොති. විකිණ්ණවාචාති අසංයතවචනා, දිවසම්පි නිරත්ථකවචනපලාපිනො. මුට්ඨස්සතිනොති නට්ඨස්සතිනො සතිවිරහිතා, ඉධ කතං එත්ථ පමුස්සන්ති. අසම්පජානාති නිජ්ජසඤ්ඤා. අසමාහිතාති අප්පනාඋපචාරසමාධිරහිතා, වණ්ඩසොතෙ ඛද්ධනාවාසදිසා. විබ්භන්තවිත්තාති අනවට්ඨිතවිත්තා, පන්ථාරුල්භබාලමිගසදිසා. පාකතින්ද්‍රියාති සංවරාභාවෙන ගිහිකාලෙ විය විච්චන්ද්‍රියා.

ජන්තුති එවංනාමකො දෙවපුත්තො. තදහුපොසප්පති තස්මිං අහු උපොසප්පති, උපොසප්පදිවසෙති අත්ථො. පත්තරසෙති වාතුද්දසිකාදිපටික්ඛෙපො. උපසඬකමීති වොදනත්ථාය උපගතො. සො කිර වින්තෙසි – “ඉමෙ හික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නික්ඛන්තා, ඉදානි පමත්තා විහරන්ති, න ඛො පනෙතෙ පාටියෙක්කං නිසින්තට්ඨානෙ වොදියමානා කථං ගණ්හිස්සන්ති, සමාගමනකාලෙ වොදිස්සාමී”ති උපොසප්පදිවසෙ තෙසං සන්තිපතිතභාවං ඤත්වා උපසඬකමී. ගාථාහි අජ්ඣාසාසිති සබ්බෙසං මජ්ඣෙකෙ යත්වා ගාථා අභාසි.

තත්ථ යස්මා ගුණකථාය සද්ධිං නිග්ගුණස්ස අගුණො පාකටො හොති, තස්මා ගුණං තාව කට්ඨන්තො සුඛජීවිනො පුරෙ ආසුන්තිආදිමාහ. තත්ථ සුඛජීවිනො පුරෙ ආසුන්ති පුබ්බෙ හික්ඛු සුප්පොසා සුහරා අහෙසුං, උච්චනීවකුලෙසු සපදානං වරින්වා උද්ධෙන මිස්සකපිණ්ඩෙන යාපෙසුන්ති අධිජ්ජායෙන එවමාහ. අනිච්ඡාති නිත්තණ්භා හුත්වා.

එවං පොරාණකහික්ඛුනං වණ්ණං කට්ඨන්තො ඉදානි තෙසං අවණ්ණං කට්ඨන්තො දුජ්ජොසන්තිආදිමාහ. තත්ථ ගාමෙ ගාමණිකා වියාති යථා ගාමෙ ගාමකුටා නානාජ්ජකාරෙන ජනං පිළෙත්වා බීරදධිතණ්ඩුලාදීනි ආහරාපෙත්වා භුඤ්ජන්ති, එවං තුම්හෙපි අනෙසනාය යීතා තුම්භාකං ජීවිකං කප්පෙථාති අධිජ්ජායෙන වදති. නිපජ්ජන්තීති උද්දෙසපරිපුච්ඡාමනසිකාරෙහි අනත්ථිකා හුත්වා සයනමිහි හත්ථපාදෙ විස්සජ්ජෙත්වා නිපජ්ජන්ති. පරාගාරෙසුති පරගෙහෙසු, කුලසුණ්භාදිසුති අත්ථො. මුච්ඡිතාති කිලෙසමුච්ඡාය මුච්ඡිතා.

එකච්චෙති වත්තබ්බයුත්තකෙයෙව. අපවිද්ධාති ඡඩ්ඞිතකා. අනාථාති අපතිට්ඨා. පෙනාති සුසානෙ ඡඩ්ඞිතා කාලඬකතමනුස්සා. යථා හි සුසානෙ ඡඩ්ඞිතා නානාසකුණාදීහි ඛජ්ජන්ති, ඤාතකාපි තෙසං නාථකිච්චං න

කරොන්ති, න රක්ඛන්ති, න ගොපයන්ති, එවමෙවං එවරූපාපි ආවරියුපජ්ඣායාදීනං සන්තිකා ඔවාදානුසාසනිං න ලහන්තිති අපවිද්ධා අනාථා, යථා පෙනා, තථෙව භොන්ති. පඤ්චමං.

6. රොහිතස්සසුත්තවණ්ණනා

107. ඡට්ඨෙ යත්ථාති චක්කවාළලොකස්ස එකොකායෙ භූමිමං. න චවති න උපපජ්ජතිති ඉදං අපරාපරං චුතිපට්ඨන්ධිවසෙන ගහිතං. ගමනෙනාති පදගමනෙන. නාහං තං ලොකස්ස අත්තන්ති සත්ථා සඬබාරලොකස්ස අත්තං සන්ධාය වදති. ඤාතෙය්‍යන්තිආදියු ඤාතබ්බං, දට්ඨබ්බං, පත්තබ්බන්ති අත්ථො.

ඉති දෙවපුත්තෙන චක්කවාළලොකස්ස අත්තො පුච්ඡිතො, සත්ථාරා සඬබාරලොකස්ස කථිතො. සො පන අත්තතො පඤ්ඤෙන සද්ධිං සත්ථු බ්‍යාකරණං සමෙතිති සඤ්ඤාය පසංසන්තො අච්ඡරියන්තිආදිමාහ.

දළ්භධම්මොති දළ්භධනු, උත්තමජ්ජමාණෙන ධනුනා සමන්තාගතො. ධනුග්ගභොති ධනුආවරියො. සුසික්ඛිතොති දස ද්වාදස වස්සානි ධනුසිජ්ජං සික්ඛිතො. කතහත්ථොති උසහජ්ජමාණෙපි වාලග්ගං විජ්ඣිතුං සමත්ථභාවෙන කතහත්ථො. කතුපාසනොති කතසරක්ඛෙපො දස්සිතසිජ්ජො. අසනෙනාති කණ්ඨෙන. අතිපාතෙය්‍යාති අතික්කමෙය්‍ය. යාවතා සො තාලච්ඡායං අතික්කමෙය්‍ය, තාවතා කාලෙන එකචක්කවාළං අතික්කමාමීති අත්තතො ඡවසම්පත්තිං දස්සෙති.

පුරත්ථිමා සමුද්දා පච්ඡිමොති යථා පුරත්ථිමසමුද්දා පච්ඡිමසමුද්දො දුරෙ, එවං මෙ දුරෙ පදවිතිභාරො අභොසිති වදති. සො කිර පාචිනචක්කවාළමුඛවට්ටියං ධීතො පාදං පසාරෙත්වා පච්ඡිමචක්කවාළමුඛවට්ටියං අක්කමති, පුන දුතියං පාදං පසාරෙත්වා පරචක්කවාළමුඛවට්ටියං අක්කමති. ඉච්ඡාගතන්ති ඉච්ඡා එව. අඤ්ඤත්‍රෙවාති නිජ්ජපඤ්චනං දස්සෙති. භික්ඛාචාරකාලෙ කිරස නාගලතාදන්තකට්ඨං බාදිත්වා අනොතත්තෙ මුඛං ධොවිත්වා කාලෙ සම්පත්තෙ උත්තරකුරුමිහි පිණ්ඩාය වරිත්වා චක්කවාළමුඛවට්ටියං නිසින්තො හත්තකිච්චං කරොති, තත්ථ මුහුත්තං විස්සමිත්වා පුන ඡවති. වස්සසතායුකොති තදා දීඝායුකකාලො භොති, අයං පන වස්සසතාවසිට්ඨෙ ආයුමිහි ගමනං ආරභී. වස්සසතජීවීති තං වස්සසතං අනන්තරායෙන ජීවන්තො. අන්තරාව කාලඬකතොති චක්කවාළලොකස්ස අත්තං අජ්ජත්වා අන්තරාව මතො. සො පන තත්ථ කාලං කත්වාපි ආගන්ත්වා ඉමස්මිංයෙව චක්කවාළෙ නිබ්බන්ති. අජ්ජත්වාති සඬබාරලොකස්ස අත්තං අජ්ජත්වා. දුක්ඛස්සානි වට්ටදුක්ඛස්ස.

අත්තකිරියන්ති පරියන්තකරණං. කළෙවරෙති අත්තභාවෙ. සසඤ්ඤිමිහි සමනකෙති සසඤ්ඤෙ සවිත්තෙ. ලොකන්ති දුක්ඛසච්චං. ලොකසමුදයන්ති සමුදයසච්චං. ලොකනිරොධන්ති නිරොධසච්චං. පටිපදන්ති මග්ගසච්චං. ඉති – “නාහං, ආවුසො, ඉමානි වත්තාරි සච්චානි තිණකට්ඨාදීසු පඤ්ඤපෙමි, ඉමස්මිං පන වාතුමහාභූතිකෙ කායස්මිං යෙව පඤ්ඤපෙමි”ති දස්සෙති. සම්තාවීති සම්තපාපො. නාසීසතීති න පත්තෙති. ඡට්ඨං.

108-109. සත්තමට්ඨමානි වුත්තත්ථානෙව. සත්තමං, අට්ඨමං.

9. සුසිමසුත්තවණ්ණනා

110. නවමෙ තුය්හමිපි නො, ආනන්ද, සාරිපුත්තො රුච්චතීති සත්ථා ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙතුකාමො, වණ්ණො ව නාමෙස විසභාගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ කථෙතුං න වට්ටති. තස්ස සන්තිකෙ කථිතො හි මත්ථකං න පාපුණාති. සො හි “අසුකො නාම හික්ඛු සීලවා”ති වුත්තෙ. “කිං තස්ස සීලං? ගොරුපසීලො සො. කිං තයා අඤ්ඤො සීලවා න දිට්ඨපුබ්බො”ති වා? “පඤ්ඤවා”ති වුත්තෙ, “කිං පඤ්ඤො සො? කිං තයා අඤ්ඤො පඤ්ඤවා න දිට්ඨපුබ්බො”ති? වා, ආදීනි වත්වා වණ්ණකථාය අත්තරායං කරොති. ආනන්දත්ථෙරො පන සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස සභාගො, පණීනානි ලහිත්වා ථෙරස්ස දෙති, අත්තනො උපට්ඨාකදාරකෙ පබ්බාපෙත්වා ථෙරස්ස සන්තිකෙ උපජ්ඣං ගණ්භාපෙති, උපසම්පාදෙති. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි ආනන්දත්ථෙරස්ස තථෙව කරොති. කිං කාරණා? අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා. ආනන්දත්ථෙරො හි – “අම්භාකං ඡෙට්ඨහානිකො එකං අසඬ්ඛොයාං සතසහස්සඤ්ච කප්පෙ පාරමියො පුරෙත්වා සොළසවිධං පඤ්ඤං පටිවිජ්ඣිත්වා ධම්මසෙනාපතිට්ඨානෙ යීතො”ති ථෙරස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා ථෙරං මමායති. සාරිපුත්තත්ථෙරොපි – “සම්මාසම්බුද්ධස්ස මයා කත්තබ්බං මුබොදකදානාදිකිච්චං සබ්බං ආනන්දො කරොති. ආනන්දං නිස්සාය අහං ඉච්ඡිතිච්ඡිතං සමාපත්තිං සමාපජ්ජිතුං ලභාමි”ති ආයස්මතො ආනන්දස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා තං මමායති. තස්මා භගවා සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙතුකාමො ආනන්දත්ථෙරස්ස සන්තිකෙ කථෙතුං ආරද්ධො.

තත්ථ තුය්හමිපි සම්පිණ්ඩනත්ථො පි-කාරො. ඉදං වුත්තං හොති – “ආනන්ද, සාරිපුත්තස්ස ආචාරො ගොචරො විහාරො අහික්කමො පටික්කමො ආලොකිතවිලොකිතං සම්ඤ්ජිතපසාරණං මය්හං රුච්චති, අසීතිමහාථෙරානං රුච්චති, සදෙවකස්ස ලොකස්ස රුච්චති. තුය්හමිපි රුච්චතී”ති?

තතො ථෙරො සාට්ඨකන්තරෙ ලද්ධොකාසො බලවමල්ලො විය තුට්ඨමානසො
 හුත්වා – “සත්ථා මය්හං පියසභායස්ස වණ්ණං කථාපෙතුකාමො. ලභිස්සාමි
 නො අජ්ජ, දීපධජ්ඣුතං මහාපම්බුං විධුනන්තො විය වලාහකන්තරතො චන්දං
 නීහරිත්වා දස්සෙන්තො විය සාරිපුත්තත්ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙතු”න්ති
 වින්තෙන්වා පට්ඨමතරං තාව චතුහි පදෙහි පුග්ගලපලාපෙ හරන්තො කස්ස හි
 නාම, හන්තෙ, අබාලස්සාතිආදිමාහ. බාලො හි බාලතාය, දුට්ඨො දොසතාය,
 මුල්ලො මොහෙන, විපල්ලත්ථවිත්තො උම්මත්තකො චිත්තවිපල්ලාසෙන
 වණ්ණං “වණ්ණො”ති වා අවණ්ණං “අවණ්ණො”ති වා, “අයං බුද්ධො, අයං
 සාවකො”ති වා න ජානාති. අබාලාදයො පන ජානන්ති, තස්මා
 අබාලස්සාතිආදිමාහ. න රුච්චෙය්‍යාති බාලාදීනංයෙව හි සො න රුච්චෙය්‍යා, න
 අඤ්ඤස්ස කස්සචි න රුච්චෙය්‍යා.

එවං පුග්ගලපලාපෙ හරිත්වා ඉදානි සොළසහි පදෙහි යථාභූතං වණ්ණං
 කථෙන්නො පණ්ඩිතො, හන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ පණ්ඩිතොති පණ්ඩිතච්චෙන
 සමන්තාගතො, චතුසු කොසල්ලෙසු ඨිතස්සෙතං නාමං. චුත්තඤ්ඤෙන –
 “යතො බො, ආනන්ද, හික්ඛු ධාතුකුසලො ච හොති ආයතනකුසලො ච
 පටිච්චසමුප්පාදකුසලො ච යානාට්ඨානකුසලො ච, එත්තාවතා බො, ආනන්ද,
 ‘පණ්ඩිතො හික්ඛු’ති අලං වචනායා”ති (ම. නි. 3.124). මහාපඤ්ඤාතිආදීසු
 මහාපඤ්ඤාදීහි සමන්තාගතොති අත්ථො. තත්ත්වං මහාපඤ්ඤාදීනං නානත්තං
 (පටි. ම. 3.4) – කතමා මහාපඤ්ඤා? මහන්තෙ සීලක්ඛන්තො පරිග්ගණ්හාතීති
 මහාපඤ්ඤා, මහන්තෙ සමාධික්ඛන්තො, පඤ්ඤාක්ඛන්තො, විමුත්තික්ඛන්තො,
 විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්තො පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා. මහන්තාති
 යානාට්ඨානාති, මහාවිහාරසමාපත්තියො, මහන්තාති අරියසච්චාති, මහන්තෙ
 සතිපට්ඨානෙ, සම්මජ්ජධානෙ, ඉද්ධිපාදෙ, මහන්තාති ඉන්ද්‍රියාති, බලාති,
 බොජ්ඣංගාති, මහන්තෙ අරියමග්ගෙ, මහන්තාති සාමඤ්ඤඵලාති,
 මහාඅභිඤ්ඤායො, මහන්තං පරමත්ථං නිබ්බානං පරිග්ගණ්හාතීති මහාපඤ්ඤා.

සා පන ථෙරස්ස දෙවොරොහනං කත්වා සඬකස්සනගරද්වාරෙ ඨිතෙන
 සත්ථාරා පුට්ඨජනපඤ්චකෙ පඤ්ඤෙ පුච්ඡිතෙ තං විස්සජ්ජෙන්තස්ස පාකටා
 ජාතා.

කතමා පුට්ඨපඤ්ඤා? පුට්ඨ නානාඛන්තොසු, (ඤාණං පවත්තතීති පුට්ඨපඤ්ඤා.) පුට්ඨ
 නානාධාතුසු, පුට්ඨ නානාආයතනෙසු, පුට්ඨ නානාපටිච්චසමුප්පාදෙසු, පුට්ඨ
 නානාසුඤ්ඤතමනුපලබ්භෙසු, පුට්ඨ නානාඅත්ථෙසු, ධම්මෙසු නිරුත්තීසු
 පටිභානෙසු, පුට්ඨ නානාසීලක්ඛන්තොසු, පුට්ඨ නානාසමාධි-පඤ්ඤාවිමුත්ති-
 විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්තොසු, පුට්ඨ නානායානාට්ඨානෙසු, පුට්ඨ

නානාවිහාරසමාපත්තිසු, පුටු නානාඅරියසච්චෙසු, පුටු නානාසතිපට්ඨානෙසු, සම්මජ්ජධානෙසු, ඉද්ධිපාදෙසු, ඉන්ද්‍රියෙසු, බලෙසු, බොජ්ඣංගිගෙසු, පුටු නානාඅරියමග්ගෙසු, සාමඤ්ඤඵලෙසු, අභිඤ්ඤාසු, පුටු නානාජනසාධාරණ ධම්මෙ සමතික්කම්ම පරමත්ථෙ නිබ්බානෙ ඤාණං පවත්තතිති පුටුපඤ්ඤා.

කතමා භාසපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො භාසබ්‍රහ්මලො වෙදබ්‍රහ්මලො තුට්ඨිබ්‍රහ්මලො පාමොජ්ජබ්‍රහ්මලො සීලං පරිපුරෙති, ඉන්ද්‍රියසංවරං පරිපුරෙති, භොජනෙ මත්තඤ්ඤානං, ජාගරියානුයොගං, සීලක්ඛන්ධං, සමාධික්ඛන්ධං, පඤ්ඤාක්ඛන්ධං, විමුත්තික්ඛන්ධං, විමුත්තිඤ්ඤාණදස්සනක්ඛන්ධං පරිපුරෙතිති, භාසපඤ්ඤා. භාසබ්‍රහ්මලො පාමොජ්ජබ්‍රහ්මලො යානාට්ඨානං පටිවිජ්ඣාතීති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්‍රහ්මලො විහාරසමාපත්තියො පරිපුරෙතිති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්‍රහ්මලො අරියසච්චානි පටිවිජ්ඣාති. සතිපට්ඨානෙ, සම්මජ්ජධානෙ, ඉද්ධිපාදෙ, ඉන්ද්‍රියානි, බලානි, බොජ්ඣංගානි, අරියමග්ගං භාවෙතීති භාසපඤ්ඤා. භාසබ්‍රහ්මලො සාමඤ්ඤඵලානි සච්ඡිකරොති, අභිඤ්ඤායො පටිවිජ්ඣාතීති භාසපඤ්ඤා, භාසබ්‍රහ්මලො වෙදතුට්ඨිපාමොජ්ජබ්‍රහ්මලො පරමත්ථං නිබ්බානං සච්ඡිකරොතිති භාසපඤ්ඤා.

ථෙරො ච සරද්ධො නාම තාපසො හුත්වා අනොමදස්සිස්ස භගවතො පාදමූලෙ අග්ගසාවකපත්ථනං පට්ඨපෙසි. තංකාලතො පට්ඨාය භාසබ්‍රහ්මලො සීලපරිපුරණාදීනි අකාසිති භාසපඤ්ඤා.

කතමා ජවනපඤ්ඤා? යංකිඤ්ච රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං...පෙ.... යං දුරෙ සන්තිකෙ වා, සබ්බං රූපං අනිච්චතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. දුක්ඛතො ඛිප්පං, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. යා කාචි වෙදනා...පෙ.... යා කාචි සඤ්ඤා... යෙ කෙචි සඬ්ඛාරා... යංකිඤ්ච විඤ්ඤාණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං...පෙ.... සබ්බං විඤ්ඤාණං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චතො, දුක්ඛතො, අනත්තතො ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චං බයට්ඨෙන, දුක්ඛං භයට්ඨෙන, අනත්තා අසාරකට්ඨෙනාති තුලයිත්වා තීරයිත්වා විභාවයිත්වා විභූතං කත්වා රූපනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. වෙදනා... සඤ්ඤා... සඬ්ඛාරා... විඤ්ඤාණං... චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං අනිච්චං බයට්ඨෙන...පෙ.... විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිප්පං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා. රූපං අතීතානාගතපච්චුප්පන්තං...පෙ.... විඤ්ඤාණං. චක්ඛු...පෙ.... ජරාමරණං අනිච්චං සඬ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්තං බයධම්මං වයධම්මං විරාගධම්මං

නිරොධධම්මන්ති තුලයිත්වා තීරයිත්වා විභාවයිත්වා විභූතං කත්වා ජරාමරණනිරොධෙ නිබ්බානෙ ඛිජ්ජං ජවතීති ජවනපඤ්ඤා.

කතමා තික්ඛපඤ්ඤා? ඛිජ්ජං කිලෙසෙ ඡින්නිති තික්ඛපඤ්ඤා. උජ්ජන්තං කාමචිතක්කං නාධිවාසෙති, උජ්ජන්තං ඛ්‍යාපාදචිතක්කං... උජ්ජන්තං විහිංසාචිතක්කං... උජ්ජන්තූජ්ජන්තෙ පාපකෙ අකුසලෙ ධම්මෙ... උජ්ජන්තං රාගං... දොසං... මොහං... කොධං... උපනාහං... මක්ඛං... පළාසං... ඉස්සං... මච්ඡරියං... මායං... සායෙය්‍යං... ථම්මං... සාරම්මං... මානං... අනිමානං... මදං... පමාදං... සබ්බෙ කිලෙසෙ... සබ්බෙ දුච්චරිතෙ... සබ්බෙ අභිසංඛාරෙ... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නාධිවාසෙති පජහති විනොදෙති, ඛ්‍යාත්තීකරොති, අනභාවං ගමෙති තික්ඛපඤ්ඤා. එකස්මිං ආසනෙ චත්තාරො ච අරියමග්ගා, චත්තාරි ච සාමඤ්ඤඵලානි, චතස්සො ච පටිසම්භිදායො, ඡ ච අභිඤ්ඤායො අධිගතා හොන්ති සච්ඡිකතා එස්සිකා පඤ්ඤායාති තික්ඛපඤ්ඤා.

ථෙරො ච භාගිනෙය්‍යස්ස දීඝනථපරිබ්බාජකස්ස වෙදනාපරිග්ගහසුත්තෙ දෙසියමානෙ ධීතකොච සබ්බකිලෙසෙ ඡින්නිත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤාණං පටිච්ඡිද්ධකාලතො පටියාය තික්ඛපඤ්ඤො නාම ජාතො. තෙනාහ — “තික්ඛපඤ්ඤො, හන්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො”ති.

කතමා නිබ්බේධිකපඤ්ඤා? ඉධෙකච්චො සබ්බසංඛාරෙසු උබ්බේගඛහුලො හොති උත්තාසඛහුලො උක්කණ්ඨනඛහුලො අරතිඛහුලො අනභිරතිඛහුලො ඛහිමුඛො න රමති සබ්බසංඛාරෙසු, අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අජ්ජදාලිතපුබ්බං ලොභක්ඛන්ධං නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා. අනිබ්බිද්ධපුබ්බං අජ්ජදාලිතපුබ්බං දොසක්ඛන්ධං... මොහක්ඛන්ධං... කොධං... උපනාහං...පෙ.... සබ්බෙ භවගාමිකම්මෙ නිබ්බිජ්ඣති පදාලෙතීති නිබ්බේධිකපඤ්ඤා.

අජ්ජිවිජ්ජාති සන්තගුණනිගුහනතා, පච්චයපටිග්ගහණෙ ච මත්තඤ්ඤාතා, එතං අජ්ජිවිජ්ජක්ඛණන්ති ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො. සන්තුට්ඨොති චතුසු පච්චයෙසු යථාලාභසන්තොසො යථාබලසන්තොසො යථාසාරුජ්ජසන්තොසොති, ඉමෙහි තීහි සන්තොසෙහි සමන්තාගතො. පච්චිත්තොති කායච්චෙකො ච විචෙකට්ඨකායානං නෙක්ඛම්මාභිරතානං, චිත්තච්චෙකො ච පරිසුද්ධචිත්තානං පරමචොදානජ්ජත්තානං, උපධිච්චෙකො ච නිරුපධිනං පුග්ගලානං විසංඛාරගතානන්ති, ඉමෙසං තිණ්ණං විචෙකානං ලාභී. අසංසට්ඨොති දස්සනසංසග්ගො සවනසංසග්ගො සමුල්ලපනසංසග්ගො පරිභොගසංසග්ගො කායසංසග්ගොති, ඉමෙහි පඤ්චහි සංසග්ගෙහි විරහිතො.

අයඤ්ච පඤ්චවිධො සංසග්ගො රාජුහි රාජමහාමත්තෙනි තිත්ථියෙහි තිත්ථියසාවකෙහි උපාසකෙහි උපසිකාහි භික්ඛුහි භික්ඛුනීහි අට්ඨහි පුග්ගලෙහි සද්ධිං ජායති, සො සබ්බොපි ථෙරස්ස නත්ථිති අසංසට්ඨො.

ආරද්ධවීරියොති පග්ගහිතවීරියො පරිපුණ්ණවීරියො. තත්ථ ආරද්ධවීරියො භික්ඛු ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසස්ස යානං පාපුණ්ණං න දෙති, යානෙ උප්පන්නස්ස නිසජ්ජං, නිසජ්ජාය උප්පන්නස්ස සෙය්‍යං පාපුණ්ණං න දෙති, තස්මිං තස්මිං ඉරියාපථෙ උප්පන්නං තත්ථ තත්ථෙව නිග්ගණ්හාති. ථෙරො පන චතුත්තාලීස වස්සානි මඤ්චෙ පිට්ඨිං න පසාරෙති. තං සන්ධාය “ආරද්ධවීරියො”ති ආහ. වත්තාති ඔධුනනවත්තා. භික්ඛුනං අජ්ඣාචාරං දිස්වා “අජ්ජ කථෙස්සාමි, ස්වෙ කථෙස්සාමි”ති කථාවචත්ථානං න කරොති, තස්මිං තස්මිං යෙව යානෙ ඔවදති අනුසාසනීති අත්ථො.

වචනක්ඛමොති වචනං ඛමති. එකො හි පරස්ස ඔවාදං දෙති, සයං පන අඤ්ඤෙන ඔවදියමානො කුජ්ඣති. ථෙරො පන පරස්සපි ඔවාදං දෙති, සයං ඔවදියමානොපි සිරසා සම්පට්ඨිජති. එකදිවසං කිර සාරිපුත්තත්ථෙරං සත්තවස්සිකො සාමණෙරො — “හත්තෙ, සාරිපුත්ත, තුම්භාකං නිවාසනකණ්ණො ඔලම්බති”ති ආහ. ථෙරො කිඤ්ච අවත්වාච එකමන්තං ගන්ත්වා පරිමණ්ඩලං නිවාසෙත්වා ආගම්ම “එත්තකං වට්ටති ආවරියා”ති අඤ්ජලිං පග්ගය්හ අට්ඨාසි.

“තදහු පබ්බජිතො සන්තො, ජාතියා සත්තවස්සිකො;

සොපි මං අනුසාසෙය්‍ය, සම්පට්ඨිජාමි මත්ථකෙ”ති. (මි. ප. 6.4.8) —

ආහ.

චොදකොති වත්ථුස්මිං ඔතිණ්ණෙ වා අනොතිණ්ණෙ වා වීතික්කමං දිස්වා — “ආවුසො, භික්ඛුනා නාම එවං නිවාසෙතබ්බං, එවං පාරුපිතබ්බං, එවං ගන්තබ්බං, එවං යාතබ්බං, එවං නිසීදිතබ්බං, එවං බාදිතබ්බං, එවං භුඤ්ජිතබ්බං”න්ති තන්තිවසෙන අනුසිට්ඨිං දෙති.

පාපගරහීති පාපපුග්ගලෙ න පස්සෙ, න තෙසං වචනං සුණෙ, තෙහි සද්ධිං එකචක්කවාලෙපි න වසෙය්‍යං.

“මා මෙ කදාපි පාපිච්ඡො, කුසිතො භීතවීරියො;

අප්පස්සුතො අනාදරො, සමෙතො අහු කත්ථවී”ති. —

එවං පාපපුග්ගලෙපි ගරහති, “සමණෙන නාම රාගවසිකෙන දොසමොභවසිකෙන න භොතබ්බං, උප්පන්නො රාගො දොසො මොහො පහාතබ්බො”ති එවං පාපධම්මෙපි ගරහතිති ද්විති කාරණෙනි “පාපගරහී, හත්තෙ, ආයස්මා සාරිපුත්තො”ති වදති.

එවං ආයස්මතා ආනන්දෙන සොළසහි පදෙහි ථෙරස්ස යථාභූතවණ්ණප්පකාසනෙ කතෙ – “කිං ආනන්දො අත්තනො පියසභායස්ස වණ්ණං කථෙතුං න ලහති, කථෙතු කිං පන තෙන කථිතං තථෙව භොති, කිං සො සබ්බඤ්ඤු”ති? කොපි පාපපුග්ගලො වත්තුං මා ලහතුති සත්ථා තං වණ්ණහණනං අකුප්පං සබ්බඤ්ඤාහාසිතං කරොන්තො ජිනමුද්දිකාය ලඤ්ජන්තො එවමෙතන්තිආදිමාහ.

එවං තථාගතෙන ව ආනන්දත්ථෙරෙන ව මහාථෙරස්ස වණ්ණෙ කථියමානෙ භූමට්ඨකා දෙවතා උට්ඨහිත්වා එතෙහෙව සොළසහි පදෙහි වණ්ණං කථයිංසු. තතො ආකාසට්ඨකදෙවතා සීතවලාහකා උණ්භවලාහකා වාතුමහාරාජිකාති යාව අකතිට්ඨබ්‍රහ්මලොකා දෙවතා උට්ඨහිත්වා එතෙහෙව සොළසහි පදෙහි වණ්ණං කථයිංසු. එතෙනුපායෙන එකවක්කවාළං ආදිං කත්වා දසසු වක්කවාළසහස්සෙසු දෙවතා උට්ඨහිත්වා කථයිංසු. අථායස්මතො සාරිපුත්තස්ස සද්ධිවිහාරිකො සුසීමො දෙවපුත්තො වින්තෙසි – “ඉමා දෙවතා අත්තනො අත්තනො නක්ඛත්තකීළං පභාය තත්ථ තත්ථ ගන්ත්වා මය්හං උපජ්ඣායස්සෙව වණ්ණං කථෙත්ති, ගච්ඡාමි තථාගතස්ස සන්තිකං, ගන්ත්වා එතදෙව වණ්ණහණනං දෙවතාහාසිතං කරොමි”ති, සො තථා අකාසී. තං දස්සෙතුං අථ බො සුසීමොතිආදි වුත්තං.

උච්චාවචාති අඤ්ඤෙසු යානෙසු පණිතං උච්චං වූච්චති, භීතං අවචං. ඉධ පන උච්චාවචාති නානාවිධා වණ්ණනිහා. තස්සා කිර දෙවපරිසාය නිලට්ඨානං අතිනීලං, පිතකට්ඨානං අතිපිතකං, ලොහිතට්ඨානං අතිලොහිතං, ඔදාතට්ඨානං අවිවොදාතන්ති, වතුබ්බිධා වණ්ණනිහා පාතුහවි. තෙනෙව සෙය්‍යථාපි නාමාති වතස්සො උපමා ආගතා. තත්ථ සුභොති සුන්දරො. ජාතිමාති ජාතිසම්පන්නො. සුපරිකම්මකතොති ධොවනාදිපරිකම්මෙන සුට්ඨු පරිකම්මකතො. පණ්ඩුකම්මලෙ නික්ඛිත්තොති රත්තකම්මලෙ යපිතො. එවමෙවන්ති රත්තකම්මලෙ නික්ඛිත්තමණි විය සබ්බා එකප්පහාරෙතෙව විරොචිතුං ආරද්ධා. නික්ඛන්ති අතිරෙකපඤ්චසුවණ්ණෙන කතපිලන්ධනං. තඤ්චි සට්ඨතමජ්ජනක්ඛමං භොති. ජම්බොනදන්ති මහාජම්බුසාධාය පවත්තනදියං නිබ්බන්තං, මහාජම්බුඵලරසෙ වා පථවියං පවිට්ඨෙ සුවණ්ණඤ්ඤා උට්ඨහන්ති, තෙන සුවණ්ණෙන කතපිලන්ධනන්තිපි අත්ථො.

දක්ඛකම්මාරපුත්තඋක්කාමුබ්බසුකුසලසම්පහට්ඨන්ති සුකුසලෙන
කම්මාරපුත්තෙන උක්කාමුබ්බෙ පටිත්ථා සම්පහට්ඨං. ධාතුච්ඡිද්ධගෙ (ම. නි.
3.357 ආදයො) අකතභණ්ඩං ගහිතං, ඉධ පන කතභණ්ඩං.

විද්ධෙති දුරිභූතෙ. දෙවෙති ආකාසෙ. නභං අඛ්භුස්සක්කමානොති ආකාසං
අභිලඬ්ඝන්තො. ඉමිනා තරුණසුරියභාවො දස්සිතො. සොරතොති
සොරච්චෙන සමන්තාගතො. දන්තොති නිබ්බිසෙවනො. සත්ථුවණ්ණාභතොති
සත්ථාරා ආභතවණ්ණො. සත්ථා හි අට්ඨපරිසමජ්ඣෙ නිසිදිත්ථා “සෙවථ,
හික්ඛවෙ, සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙ”තිආදිනා (ම. නි. 3.371) නයෙන
ථෙරස්ස වණ්ණං ආහරීති ථෙරො ආභතවණ්ණො නාම හොති. කාලං
කඬ්ඛතීති පරිනිබ්බානකාලං පත්ථෙති. ඛිණාසවො හි නෙව මරණං අභිනන්දති,
න ජීවිතං පත්ථෙති, දිවසසඬ්ඛෙපං වෙතනං ගහෙත්ථා ධීතපුරිසො විය කාලං
පන පත්ථෙති, ඔලොකෙත්තො තිට්ඨතීති අත්ථො. තෙනෙවාහ –

“නාභිනන්දාමි මරණං, නාභිනන්දාමි ජීවිතං;

කාලඤ්ච පටිකඬ්ඛාමි, නිබ්බිසං භතකො යථා”ති. (ථෙරගා. 1001-1002);
නවමං;

10. නානාතිත්ථියසාවකසුත්තවණ්ණනා

111. දසමෙ නානාතිත්ථියසාවකාති තෙ කිර කම්මවාදිනො අහෙසුං, තස්මා
දානාදිති පුඤ්ඤාති කත්ථා සග්ගෙ නිබ්බත්තා, තෙ “අත්තනො අත්තනො
සත්ථරි පසාදෙන නිබ්බත්තමිහා”ති සඤ්ඤිතො භුත්ථා “ගච්ඡාම දසබ්බස්ස
සන්තිකෙ යත්ථා අම්භාකං සත්ථාරානං වණ්ණං කථෙස්සාමා”ති ආගන්ත්ථා
පච්චෙකගාථාහි කථයිංසු. තත්ථ ඡන්දිතමාරිතෙති ඡන්දිතෙ ව මාරිතෙ ව.
භතජානීසුති පොථනෙ ව ධනජානීසු ව. පුඤ්ඤං වා පනාති අත්තනො
පුඤ්ඤමිපි න සමනුපස්සති, සඬ්ඛෙපතො පුඤ්ඤාපුඤ්ඤානං විපාකො නත්ථිති
වදති. ස වෙ විස්සාසමාවික්ඛීති සො – “ඵවං කතපාපානමිපි කතපුඤ්ඤානමිපි
විපාකො නත්ථි”ති වදන්තො සත්තානං විස්සාසං අවස්සයං පතිට්ඨං ආචික්ඛති,
තස්මා මානනං වන්දනං පූජනං අරහතීති වදති.

තපොජීගුච්ඡායාති කායකිලමථතපෙන පාපජීගුච්ඡනෙන. සුසංවුතත්තොති
සමන්තාගතො පිහිතො වා. ඡෙගුච්ඡිති තපෙන පාපජීගුච්ඡකො. නිපකොති
පණ්ඩිතො. වාතුයාමසුසංවුතොති වාතුයාමෙන සුසංවුතො. වාතුයාමො නාම
සබ්බවාරිවාරිතො ව හොති සබ්බවාරිපුත්තො ව සබ්බවාරිධුතො ව
සබ්බවාරිචුටො වාති ඉමෙ වත්තාරො කොට්ඨාසා. තත්ථ සබ්බවාරිවාරිතොති
වාරිතසබ්බඋදකො, පටික්ඛිත්තසබ්බසිතොදකොති අත්ථො. සො කිර

සීතොදකෙ සත්තසඤ්ඤී හොති, තස්මා තං න වලඤ්ජෙති. සබ්බවාරියුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන යුතො. සබ්බවාරියුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ධුතපාපො. සබ්බවාරියුත්තොති සබ්බෙන පාපවාරණෙන ඵ්ථිධො. දිට්ඨං සුතඤ්ච ආචික්ඛන්ති දිට්ඨං “දිට්ඨං මෙ”ති සුතං “සුතං මෙ”ති ආචික්ඛන්තො, න නිගුහන්තො. න හි නූන කිබ්බිසීති ඵවරූපො සත්ථා කිබ්බිසකාරකො නාම න හොති.

නානාතිත්ථියෙති සො කිර නානාතිත්ථියානංයෙව උපට්ඨාකො, තස්මා තෙ ආරබ්භ වදති. පකුධකො කාතියානොති පකුධො කච්චායනො. නිගණ්ඨොති නාටපුත්තො. මක්ඛලිපුරණාසෙති මක්ඛලි ව පුරණො ව. සාමඤ්ඤප්පත්තාති සමණධම්මෙ කොට්ඨපත්තා. න හි නූන තෙති සප්පුරිසෙහි න දුරෙ, තෙයෙව ලොකෙ සප්පුරිසාති වදති. පච්චභාසීති “අයං ආකොටකො ඉමෙසං නග්ගනිස්සිරිකානං දසබ්ලස්ස සන්තිකෙ යත්වා වණ්ණං කට්ඨෙති තෙසං අවණ්ණං කට්ඨස්සාමි”ති පතිඅභාසීති.

තත්ථ සභාවරිතෙනාති සභ වරිතමත්තෙන. ඡවො සිගාලොති ලාමකො කාලසිගාලො. කොත්ථුකොති තස්සෙව වෙවචනං. සඬකස්සරාචාරොති ආසඬකිතසමාචාරො. න සතං සරික්ඛොති පණ්ඩිතානං සප්පුරිසානං සදිසො න හොති, කිං ත්වං කාලසිගාලසදිසෙ තිත්ථියෙ සීහෙ කරොසීති?

අන්වාචිසිත්වාති “අයං ඵවරූපානං සත්ථාරානං අවණ්ණං කට්ඨෙති, තෙනෙව නං මුඛෙන වණ්ණං කථාපෙස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා තස්ස සරීරෙ අනුආචිසි අධිමුච්චි, ඵවං අන්වාචිසිත්වා. ආයුත්තාති තපොජ්ගුච්ඡනෙ යුත්තපයුත්තා. පාලයං පච්චෙකියන්ති පච්චෙකං පාලයන්තා. තෙ කිර “න්භාපිතපච්චෙකං පාලෙස්සාමා”ති සයං කෙසෙ ලුඤ්චන්ති. “චීවරපච්චෙකං පාලෙස්සාමා”ති නග්ගා චීවරන්ති. “පිණ්ඩපාතපච්චෙකං පාලෙස්සාමා”ති සුනඛා විය භූමියං වා භුඤ්ජන්ති හත්ථෙසු වා. “සෙනාසනපච්චෙකං පාලෙස්සාමා”ති කණ්ටකසෙය්‍යාදීති කප්පෙන්ති. රූපෙ නිවිට්ඨාති තණ්හාදිට්ඨිහි රූපෙ පතිට්ඨිතා. දෙවලොකාභිනන්දිනොති දෙවලොකපත්ථනකාමා. මාතියාති මච්චා, තෙ වෙ මච්චා පරලොකත්ථාය සම්මා අනුසාසන්තීති වදති.

ඉති විදිත්වාති “අයං පයමං ඵතෙසං අවණ්ණං කට්ඨෙන්වා ඉදානි වණ්ණං කට්ඨෙති, කො නු ඛො ඵසො”ති ආවජ්ජෙන්තො ජාතිත්ථාව. යෙ චන්තලික්ඛස්මිං පභාසවණ්ණාති යෙ අන්තලික්ඛෙ චන්දොභාසසුරියොභාසසඤ්ඤාකාරාගඉන්ද්‍රියානාරකරූපානං පභාසවණ්ණා. සබ්බෙව තෙ තෙති සබ්බෙව තෙ තයා. නමුච්චිති මාරං ආලපති. ආමිසංව

මච්ඡානං වධාය ඛිත්තාති යථා මච්ඡානං වධත්ථාය ඛලිසලග්ගං ආමිසං ඛිපති,
එවං තයා පසංසමානෙන එතෙ රූපා සත්තානං වධාය ඛිත්තාති වදති.

මාණුවගාමියොති අයං කිර දෙවපුත්තො බුද්ධපට්ඨාකො. රාජගහීයානන්ති
රාජගහපබ්බතානං. සෙතොති කෙලාසො. අසගාමීනන්ති ආකාසගාමීනං.
උදධිනන්ති උදකනිධානානං. ඉදං වුත්තං හොති — යථා රාජගහීයානං
පබ්බතානං විපුලො සෙට්ඨො, හිමවන්තපබ්බතානං කෙලාසො, ආකාසගාමීනං
ආදිච්චො, උදකනිධානානං සමුද්දො, නක්ඛත්තානං වන්දො, එවං සදෙවකස්ස
ලොකස්ස බුද්ධො සෙට්ඨොති. දසමං.

නානාතිත්ථියවග්ගො තතියො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

දෙවපුත්තසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

3. කොසලසංයුත්තං

1. පඨමවග්ගො

1. දහරසුත්තවණ්ණනා

112. කොසලසංයුත්තස්ස පඨමෙ භගවතා සද්ධිං සම්මොදිති යථා ඛමනියාදීනි පුච්ඡන්තො භගවා තෙන, එවං සොපි භගවතා සද්ධිං සමප්පවත්තමොදො අහොසි. සීතොදකං විය උණ්හොදකෙන සම්මොදිතං එකීභාවං අගමාසි. යාය ව – “කච්චි, හො ගොතම, ඛමනියං, කච්චි යාපනියං, කච්චි හොතො ව ගොතමස්ස සාවකානඤ්ච අප්පාඛාධං අප්පාතඬකං ලහුට්ඨානං බලං එාසුචිභාරො” තිආදිකාය කථාය සම්මොදි, තං පීතිපාමොජ්ජසඬ්ඛාතසම්මොදජනනතො සම්මොදිතුං යුත්තභාවතො ව සම්මොදනියං, අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරතාය විරම්පි කාලං සාරෙතුං නිරන්තරං පවත්තෙතුං අරහරූපතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං. සුයාමානසුඛතො ව සම්මොදනියං, අනුස්සරියමානසුඛතො සාරණියං. තථා බ්‍යඤ්ජනපරිසුද්ධතාය සම්මොදනියං, අත්ථපරිසුද්ධතාය සාරණියන්ති එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සම්මොදනියං කථං සාරණියං වීතිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිට්ඨපෙත්වා ඉතො පුබ්බෙ තථාගතස්ස අදිට්ඨත්තා ගුණාගුණවසෙන ගම්භීරභාවං වා උත්තානභාවං වා අජානන්තො එකමන්තං නිසීදි, එකමන්තං නිසින්තො බො යං ඔවට්ටිකසාරං කත්වා ආගතො ලොකනිස්සරණභවොක්කන්තිපඤ්ඤං සත්ථු සම්මාසම්බුද්ධතං පුච්ඡිතුං භවම්පි නොතිආදිමාහ.

තත්ථ භවම්පිති පි-කාරො සම්පිණ්ඩනත්ථෙ නිපාතො, තෙන ව ඡ සත්ථාරෙ සම්පිණ්ඩෙති. යථා පුරණාදයො “සම්මාසම්බුද්ධම්භා” ති පටිජානන්ති, එවං භවම්පි නු පටිජානාතීති අත්ථො. ඉදං පන රාජා න අත්තතො ලද්ධියා, ලොකෙ මහාජනෙන ගහිතපටිඤ්ඤාවසෙන පුච්ඡති. අථ භගවා බුද්ධසිහනාදං නදන්තො යං හි තං මහාරාජාතිආදිමාහ. තත්ථ අහං හි මහාරාජාති අනුත්තරං සබ්බසෙට්ඨං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණසඬ්ඛාතං සම්මාසම්බොධිං අහං අභිසම්බුද්ධොති අත්ථො. සමණබ්‍රාහ්මණාති පබ්බජ්ජපගමනෙන සමණා, ජාතිවසෙන බ්‍රාහ්මණා. සඬ්ඛිනොතිආදීසු පබ්බජිතසමුහසඬ්ඛාතො සඬ්ඛො එතෙසං අත්ථීති සඬ්ඛිනො. ස්වෙව ගණො එතෙසං අත්ථීති ගණිනො. ආචාරසික්ඛාපනවසෙන තස්ස ගණස්ස ආවරියාති ගණාවරියා. ඤාතාති පඤ්ඤාතා පාකටා. “අප්පිච්ඡා සන්තුට්ඨා අප්පිච්ඡතාය වත්ථම්පි න නිවාසෙන්ති” ති එවං සමුග්ගතො යසො එතෙසං අත්ථීති යසස්සිනො. තිත්ථකරාති ලද්ධිකරා. සාධුසම්මතාති “සන්තො සප්පුරිසා” ති එවං සම්මතා.

බහුජනස්සාති අස්සුතවතො අන්ධබාලපුට්ඨජනස්ස. පුරණොතිආදීති තෙසං නාමගොත්තාති. පුරණොති හි නාමමෙව. තථා, මක්ඛලීති. සො පන ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති වුත්තො. නාටපුත්තොති නාටස්ස පුත්තො. බෙලට්ඨපුත්තොති බෙලට්ඨස්ස පුත්තො. කච්චායනොති පකුධස්ස ගොත්තං. කෙසකම්බලස්ස ධාරණතො අජිතො කෙසකම්බලොති වුත්තො.

තෙපි මයාති කප්පකොලාහලං බුද්ධකොලාහලං චක්කවත්තිකොලාහලන්ති තිණි කොලාහලාති. තත්ථ “චස්සසතසහස්සමත්ථකෙ කප්පට්ඨානං හවිස්සති”ති කප්පකොලාහලං නාම හොති – “ඉතො චස්සසතසහස්සමත්ථකෙ ලොකො විනස්සිස්සති, මෙත්තං මාරිසා, භාවෙට්, කරුණං මුදිතං උපෙක්ඛ”න්ති මනුස්සප්පටෙ දෙවතා සොසෙන්තියො විවරන්ති. “චස්සසහස්සමත්ථකෙ පන බුද්ධො උප්පජ්ජිස්සති”ති බුද්ධකොලාහලං නාම හොති – “ඉතො චස්සසහස්සමත්ථකෙ බුද්ධො උප්පජ්ජිත්වා ධම්මානුධම්මපටිපදං පටිපන්නෙන සඤ්ඤායෙන පරිවාරිතො ධම්මං දෙසෙන්තො විවරිස්සති”ති දෙවතා උග්ගසොසෙන්ති. “චස්සසතමත්ථකෙ පන චක්කවත්ති උප්පජ්ජිස්සති”ති චක්කවත්තිකොලාහලං නාම හොති – “ඉතො චස්සසතමත්ථකෙ සත්තරතනසම්පන්නො චතුද්දිපිස්සරො සහස්ස පුත්තපරිවාරො වෙහාසඬගමො චක්කවත්තිරාජා උප්පජ්ජිස්සති”ති දෙවතා උග්ගසොසෙන්ති.

ඉමෙසු තිසු කොලාහලෙසු ඉමෙ ඡ සත්ථාරො බුද්ධකොලාහලං සුත්වා ආචරියෙ පයිරුපාසිත්වා විත්තාමාණිවිජ්ජාදීති උග්ගණ්හිත්වා – “මයං බුද්ධම්භා”ති පටිඤ්ඤං කත්වා මහාජනපරිවුතා ඡනපදං විවරන්තා අනුපුබ්බෙන සාවත්ථියං පත්තා. තෙසං උපට්ඨාකා රාජානං උපසඬකම්ත්වා, “මහාරාජ, පුරණො කස්සපො...පෙ.... අජිතො කෙසකම්බලො බුද්ධො කිර සබ්බඤ්ඤා කිරා”ති ආරොචෙසුං. රාජා “තුම්හෙව නෙ නිමන්තෙත්වා ආනෙථා”ති ආහ. තෙ ගන්ත්වා තෙහි, “රාජා වො නිමන්තෙති. රඤ්ඤො ගෙහෙ හික්ඛං ගණ්හථා”ති වුත්තා ගන්තුං න උස්සහන්ති, පුනස්පුනං වුව්චමානා උපට්ඨාකානං විත්තානුරක්ඛණත්ථාය අධිවාසෙන්වා සබ්බෙ ඵකතොව අගමංසු. රාජා ආසනාති පඤ්ඤාපෙත්වා “නිසීදන්තු”ති ආහ. නිග්ගුණානං අත්තභාවෙ රාජුස්මා නාම ඵරති, තෙ මහාරහෙසු ආසනෙසු නිසීදිතුං අසක්කොන්තා ඵලකෙසු වෙව භූමියං ච නිසීදිංසු.

රාජා “ඵත්තකෙනෙව නත්ථි තෙසං අන්තො සුක්කධම්මො”ති වත්වා ආහාරං අදත්වාච තාලතො පතිතං මුග්ගරෙන පොථෙත්තො විය “තුම්හෙ බුද්ධා, න බුද්ධා”ති පඤ්ඤං පුච්ඡි. තෙ විත්තයිංසු – “සචෙ ‘බුද්ධම්භා’ති චක්ඛාම, රාජා

බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා කථෙතුං අසක්කොත්තෙ ‘තුම්හෙ මයං බුද්ධාති මහාජනං වඤ්ඤෙත්වා ආභිණ්ඩවා’ති ජිව්හම්පි ඡින්දාපෙය්‍යා, අඤ්ඤම්පි අනත්ථං කරෙය්‍යා”ති සකපට්ඨඤ්ඤාය එව ‘න මයං බුද්ධා’ති වදිංසු. අථ නෙ රාජා ගෙහතො නිකඤ්ඤාපෙසි. තෙ රාජසරතො නික්ඛන්තෙ උපට්ඨාකා පුච්ඡිංසු – “කිං ආචරියා රාජා තුම්හෙ පඤ්ඤං පුච්ඡිත්වා සක්කාරසම්මානං අකාසී”ති? රාජා “බුද්ධා තුම්හෙ”ති පුච්ඡි, තතො මයං – “සචෙ අයං රාජා බුද්ධවිසයෙ පඤ්ඤං කට්ඨෙමානං අජානන්තො අම්හෙසු මනං පදොසෙස්සති, ඛණ්ඩං අපුඤ්ඤං පසවිස්සති”ති රඤ්ඤො අනුකම්පාය ‘න මයං බුද්ධා’ති වදිමිහා, මයං පන බුද්ධා එව, අම්හාකං බුද්ධභාවො, උදකෙන ධොවිත්වාපි හරිතුං න සක්කාති. ඉති ඛණ්ඩො ‘බුද්ධම්හා’ති ආහංසු – රඤ්ඤො සන්තිකෙ ‘න මයං බුද්ධා’ති වදිංසුති, ඉදං ගහෙත්වා රාජා එවමාහ. තත්ථ කිං පන භවං ගොතමො දහරො චෙව ජාතියා, නචො ව පබ්බජ්ජායාති ඉදං අත්තතො පට්ඨඤ්ඤං ගහෙත්වා වදති. තත්ථ කින්ති පටික්ඛෙපවචනං. එතෙ ජාතිමහල්ලකා ව විරපබ්බජිතා ව “බුද්ධම්හා”ති න පටිජානන්ති, භවං ගොතමො ජාතියා ව දහරො පබ්බජ්ජාය ව නචො කිං පටිජානාති? මා පටිජානාහීති අත්ථො.

න උඤ්ඤාතබ්බාති න අවජානිතබ්බා. න පරිභොතබ්බාති න පරිභවිතබ්බා. කතමෙ චත්තාරොති කථෙතුකමාසතාපුච්ඡා. ඛත්තියොති රාජකුමාරො. උරගොති ආසිවිසො. අග්ගීති අග්ගියෙව. භික්ඛුති ඉමස්මිං පන පදෙ දෙසනාකුසලතාය අත්තානං අබ්භන්තරං කත්වා සිලවන්තං පබ්බජිතං දස්සෙති. එත්ථ ව දහරං රාජකුමාරං දිස්වා, උක්කම්ත්වා මග්ගං අදෙන්තො, පාරුපනං අනපනෙන්තො, නිසින්තාසනතො අනුට්ඨහන්තො, හත්ථිපිට්ඨාදිහි අනොතරන්තො, හෙට්ඨා කත්වා මඤ්ඤනවසෙන අඤ්ඤම්පි එවරුපං අනාවාරං කරොන්තො ඛත්තියං අවජානාති නාම. “භද්දකො චතායං රාජකුමාරො, මහාකණ්ඩො මහොදරො – කිං නාම යංකිඤ්චි වොරුපද්දවං වූපසමෙතුං යත්ථ කත්ථවි යානෙ රජ්ජං අනුසාසිතුං සක්ඛිස්සති”තිආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම. අඤ්ජනිසලාකමත්තම්පි ආසිවිසපොතකං කණ්ණාදිසු පිළන්ධන්තො අභිගුලිම්පි ජිව්හම්පි ඩංසාපෙන්තො උරගං අවජානාති නාම. “භද්දකො චතායං ආසිවිසො උදකදෙඬ්ඬිහො විය කිං නාම කිඤ්චිදෙව ඩංසිතුං කස්සවිදෙව කායෙ වියං ඵරිතුං සක්ඛිස්සති”තිආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම. ඛජ්ජොපනකමත්තම්පි අග්ගිං ගහෙත්වා හත්ථොන කිලන්තො හණ්ඩුක්ඛලිකාය බිපන්තො වූළාය වා සයනපිට්ඨසාටකපසිබ්බකාදිසු වා යපෙන්තො අග්ගිං අවජානාති නාම. “භද්දකො චතායං අග්ගි කතරං නු ඛො යාගුහන්තං පවිස්සති, කතරං මච්ඡමංසං, කස්ස සීතං විනොදෙස්සති”තිආදීනි වදන්තො පරිභොති නාම.

දහරසාමණෙරම්පි පන දිස්වා උක්කමිත්වා මග්ගං අදෙනතොති රාජකුමාරෙ
වුත්තං අනාවාරං කරොන්තො භික්ඛුං අවජානාති නාම. “භද්දකො වතායං
සාමණෙරො මහාකණ්ඨො මහොදරො යංකිඤ්චි බුද්ධවචනං උග්ගහෙනුං
යංකිඤ්චි අරඤ්ඤං අජ්ඣොගාහෙත්වා වසිතුං සක්ඛිස්සති, සඬ්ඝත්ථෙරකාලෙ
මනාපො භවිස්සති” තිආදීති වදන්තො පරිභොති නාම. තං සබ්බම්පි න
කාතබ්බන්ති දස්සෙන්තො න උඤ්ඤාතබ්බො න පරිභොතබ්බොති ආහ.

එතදවොචාති එතං ගාථාබන්ධං අවොච. ගාථා ව නාමෙතා තදන්ථදීපනාපි
හොන්ති විසෙසත්ථදීපනාපි, තත්ත්වං තදන්ථම්පි විසෙසත්ථම්පි දීපෙන්තියෙව.
තත්ථ ඛත්තියන්ති ඛෙන්තානං අධිපතී. වුත්තඤ්ඤෙන “ඛෙන්තානං අධිපතීති
බො, වාසෙට්ඨ, ‘ඛත්තියො ඛත්තියො’ත්ථෙව දුතියං අක්ඛරං
උපනිබ්බන්ත”න්ති (දී. නි. 3.131). ජාතිසම්පන්නන්ති තායෙව ඛත්තියජාතියා
ජාතිසම්පන්නං. අභිජාතන්ති තිණි කුලාති අතික්කමිත්වා ජාතං.

යානං භීති කාරණං විජ්ජති. මනුජීන්ද්‍රොති මනුස්සජෙට්ඨකො. රාජදණ්ඩෙනාති
රඤ්ඤො උද්ධට්ඨණ්ඩෙන, සො අජ්ජකො නාම න හොති,
දසසහස්සවිසතිසහස්සජ්ජමාණො හොතියෙව. තස්මිං පක්කමතෙ භුසන්ති
තස්මිං පුග්ගලෙ බලවඋපක්කමං උපක්කමති. රක්ඛං ජීවිතමත්තනොති
අත්තනො ජීවිතං රක්ඛමානො තං ඛත්තියං පරිවජ්ජෙය්‍ය න සට්ඨෙය්‍ය.

උච්චාවචෙහීති නානාවිධෙහි. වණ්ණෙහීති සණ්ඨානෙහි. යෙන යෙන හි
වණ්ණෙන වරන්තො ගොවරං ලහති, යදි සජ්ජවණ්ණෙන, යදි
දෙඩ්ඛුභවණ්ණෙන, යදි ධමනිවණ්ණෙන, අන්තමසො කලන්දකවණ්ණෙනපි
වරතියෙව. ආසජ්ජාති පත්වා. බාලන්ති යෙන බාලෙන සට්ඨිතො, තං බාලං
නරං වා නාරිං වා ඩංසෙය්‍ය.

පහුතභක්ඛන්ති බහුභක්ඛං. අග්ගිස්ස හි අභක්ඛං නාම නත්ථි. ජාලිනන්ති
ජාලවන්තං. පාවකන්ති අග්ගිං. පාවගන්තිපි පායො. කණ්ඨවත්තනින්ති
වත්තනීති මග්ගො, අග්ගිනා ගතමග්ගො කණ්ඨො හොති කාළකො, තස්මා
“කණ්ඨවත්තනී”ති වුච්චති.

මහා හුත්වානාති මහන්තො හුත්වා. අග්ගි හි එකදා
යාවබුග්ගලොකජ්ජමාණොපි හොති. ජායන්ති තත්ථ පාරොහාති තත්ථ අග්ගිනා
දඩ්ඪවනෙ පාරොහා ජායන්ති. පාරොහාති තිණරුක්ඛාදයො වුච්චන්ති. තෙ හි
අග්ගිනා දඩ්ඪට්ඨානෙ මූලමත්තෙපි අවසිට්ඨෙ පාදනො රොහන්ති ජායන්ති
වඩ්ඪන්ති, තස්මා “පාරොහා”ති වුච්චන්ති. පුන රොහනත්ථෙත වා පාරොහා.

අභොරත්තානමච්චයෙනි රත්තින්දිවානං අතික්කමෙ. නිදාසෙපි දෙවෙ වුට්ඨමත්තෙ ජායන්ති.

හික්ඛු ඩහති තෙජසාති එත්ථ අක්කොසන්තං පච්චක්කොසන්තො භණ්ඩන්තං පටිභණ්ඩන්තො පහරන්තං පටිපහරන්තො හික්ඛු නාම කිඤ්චි හික්ඛුතෙජසා ඩහිතුං න සක්කොති. යො පන අක්කොසන්තං න පච්චක්කොසති, භණ්ඩන්තං න පටිභණ්ඩති. පහරන්තං න පටිපහරති, තස්මිං විජ්ජපටිපන්නො තස්ස සීලතෙජෙන ඩස්හති. තෙනෙවෙනං වුත්තං. න තස්ස පුත්තා පසවොති තස්ස පුත්තධීතරොපි ගොමහිංසකුක්කුටසුකරාදයො පසවොපි න භවන්ති, විනස්සන්තිති අත්ථො. දායාදා වින්දරෙ ධනන්ති තස්ස දායාදාපි ධනං න වින්දන්ති. තාලාවත්ථු භවන්ති තෙති තෙ හික්ඛුතෙජසා දඩ්ඨා වත්ථුමත්තාවසිට්ඨො මත්ථකච්ඡින්නතාලො විය භවන්ති, පුත්තධීතාදිවසෙන න වඩ්ඨන්තිති අත්ථො.

තස්මාති යස්මා සමණතෙජෙන දඩ්ඨා මත්ථකච්ඡින්නතාලො විය අවිරුළුහිට්ඨමා භවන්ති, තස්මා. සම්මදෙව සමාවරෙති සම්මා සමාවරෙයා. සම්මා සමාවරන්තෙන පන කිං කාතබ්බන්ති? බත්තියං තාව නිස්සාය ලද්ධබ්බං ගාමනිගමයානවාහනාදිආනිසංසං, උරගං නිස්සාය තස්ස කීළාපනෙන ලද්ධබ්බං වත්ථහිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිආනිසංසං අග්ගිං නිස්සාය තස්සානුභාවෙන පත්තබ්බං යාගුහත්තපවනසීතවිනොදනාදිආනිසංසං, හික්ඛුං නිස්සාය තස්ස වසෙන පත්තබ්බං අසුතසවනසුතපරියොදපන-සග්ගමග්ගාධිගමාදිආනිසංසං සම්පස්සමානෙන “එතෙ නිස්සාය පුබ්බෙ වුත්තජ්ජකාරො ආදීනවො අත්ථි. කිං ඉමෙහි”ති? න සබ්බසො පහාතබ්බා. ඉස්සරියත්ථිකෙන පන වුත්තජ්ජකාරං අවජානනඤ්ච පරිභවනඤ්ච අකත්වා පුබ්බුට්ඨායිපච්ඡානිපාතිතාදීහි උපායෙහි බත්තියකුමාරො තොසෙතබ්බො, එවං තතො ඉස්සරියං අධිගමීස්සති. අහිතුණ්ඩිකෙන උරගෙ විස්සාසං අකත්වා නාගවිජ්ජං පරිවත්තෙත්වා අජ්ජදෙන දණ්ඨෙන ගීවාය ගහෙත්වා විසහරෙන මූලෙන දායා ධොවිත්වා පෙළායං පක්ඛිපිත්වා කීළාපෙත්තෙන වරිතබ්බං. එවං තං නිස්සාය සාසච්ඡාදනාදීහි ලහිස්සති. යාගුපවනාදීහි කත්තුකාමෙන අග්ගිං විස්සාසෙන භණ්ඩුක්ඛලිකාදීසු අපක්ඛිපිත්වා හත්ථෙහි අනාමසන්තෙන ගොමයවුණ්ණාදීහි ජාලෙත්වා යාගුපවනාදීහි කත්තබ්බාති, එවං තං නිස්සාය ආනිසංසං ලහිස්සති. අසුතසවනාදීහි පත්ථයන්තෙනපි හික්ඛුං අතිවිස්සාසෙන වෙජ්ජකම්මනවකම්මාදීසු අයොජෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි සක්කච්චං උපට්ඨාතබ්බො, එවං තං නිස්සාය අසුතපුබ්බං බුද්ධවචනං අසුතපුබ්බං පඤ්භාවනිච්ඡයං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං තිස්සො කුලසම්පත්තියො ඡ

කාමසග්ගානි නව ච බ්‍රහ්මලොකෙ පත්වා අමතමහානිබ්බානදස්සනම්පි ලහිස්සතීති ඉමමත්ථං සන්ධාය සම්මදෙව සමාවරෙති ආහ.

එතදවොචාති ධම්මදෙසනං සුත්වා පසන්නො පසාදං ආවිකරොන්නො එතං “අභික්කන්ත”න්තිආදිවචනං අවොච. තත්ථ අභික්කන්තන්ති අභිකන්තං අතිඉට්ඨං අතිමනාපං, අතිසුන්දරන්ති අත්ථො. එත්ථ එකෙන අභික්කන්තසද්දෙන දෙසනං ථොමෙති “අභික්කන්තං, හන්තෙ, යදිදං හගවතො ධම්මදෙසනා”ති. එකෙන අත්තතො පසාදං “අභික්කන්තං, හන්තෙ, යදිදං හගවතො ධම්මදෙසනං ආගම්ම මම පසාදො”ති.

තතො පරං චතුහි උපමාහි දෙසනංයෙව ථොමෙති. තත්ථ නික්කුජ්ජිතන්ති අධොමුඛධිපිතං, හෙට්ඨාමුඛජාතං වා. උක්කුජ්ජෙය්‍යාති උපරිමුඛං කරෙය්‍ය. පටිච්ඡන්තන්ති තිණපණ්ණාදිජාදිතං. විචරෙය්‍යාති උග්ගාටෙය්‍ය. මුල්ලස්සාති දිසාමුල්ලස්ස. මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍යාති හත්ථෙ ගහෙත්වා “එස මග්ගො”ති වදෙය්‍ය. අන්ධකාරෙති කාලපක්ඛවාතුද්දසී අඛිඨරත්තසනවනසණ්ඩ මෙසපටලෙහි චතුරඨගෙ තමෙ. ඉදං චුත්තං හොති – යථා කොචි නික්කුජ්ජිතං උක්කුජ්ජෙය්‍ය, එවං සද්ධම්මවිමුඛං අසද්ධම්මෙ පතිතං මං අසද්ධම්මා වුට්ඨාපෙන්නෙන, යථා පටිච්ඡන්තං විචරෙය්‍ය, එවං කස්සපස්ස හගවතො සාසනන්තරධානා පභුති මිච්ඡාදිට්ඨිගහනපටිච්ඡන්තං සාසනං විචරන්නෙන, යථා මුල්ලස්ස මග්ගං ආවික්ඛෙය්‍ය, එවං කුම්මග්ගමිච්ඡාමග්ගපටිපන්නස්ස මෙ සග්ගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරොන්නෙන, යථා අන්ධකාරෙ තෙලපජ්ජොතං ධාරෙය්‍ය, එවං මොහන්ධකාරෙ නිමුග්ගස්ස මෙ බුද්ධාදිරතනරූපාති අපස්සතො තජ්ජට්ඨිජාදකමොහන්ධකාරවිද්ධංසකදෙසනාපජ්ජොතං ධාරෙන්නෙන මය්හං හගවතා එතෙහි පරියායෙහි පකාසිතත්තා අනෙකපරියායෙන ධම්මො පකාසිතොති.

එවං දෙසනං ථොමෙත්වා ඉමාය දෙසනාය රතනත්තයෙ පසන්නවිත්තො පසන්නාකාරං කරොන්නො එසාහන්තිආදිමාහ. තත්ථ එසාහන්ති එසො අහං. හගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්චාති හගවන්තඤ්ච ධම්මඤ්ච භික්ඛුසඬ්ඨසඤ්චාති ඉමං රතනත්තයං සරණං ගච්ඡාමි. උපාසකං මං, හන්තෙ, හගවා ධාරෙතුති මං හගවා ‘උපාසකො අය’න්ති එවං ධාරෙතු, ජානාතුති අත්ථො. අජ්ජතග්ගෙහි අජ්ජතං ආදිං කත්වා. අජ්ජදග්ගෙහි වා පායො, ද-කාරො පදසන්ධිකරො, අජ්ජ අග්ගං කත්වාති අත්ථො. පාණුපෙතන්ති පාණෙහි උපෙතං යාව මෙ ජීවිතං පවත්තති, තාව උපෙතං අනඤ්ඤසත්ථුකං තීහි සරණගමනෙහි සරණං ගතං උපාසකං කජ්ජියකාරකං මං හගවා ධාරෙතුති අයමෙත්ථ සඬ්ඛෙපො, විත්ථාරො පන

සුමඬිගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය සාමඤ්ඤඵලසුත්තෙ සබ්බකාරෙන
වුත්තොති. පයමං.

2. පුරිසසුත්තවණ්ණනා

113. දුතියෙ අභිවාදෙත්වාති පුරිමසුත්තෙ සරණගතත්තා ඉධ අභිවාදෙසී.
අප්ඤ්ඤාත්තන්ති නියකප්ඤ්ඤාත්තං, අත්තනො සන්තානෙ උප්පජ්ජන්තිති අත්ථො.
ලොභාදීසු ලුඛිතලක්ඛණො ලොභො, දුස්සනලක්ඛණො දොසො,
මුශ්භනලක්ඛණො මොහොති. භිංසන්තීති විහෙයේන්ති නාසෙන්නි
විනාසෙන්නි. අත්තසම්භූතාති අත්තනි සම්භූතා. තවසාරංච සම්ඵලන්ති යථා
තවසාරං වෙචං වා නළං වා අත්තනො ඵලං භිංසති විනාසෙති, ඵචං භිංසන්ති
විනාසෙන්නීති. දුතියං.

3. ජරාමරණසුත්තවණ්ණනා

114. තතියෙ අඤ්ඤානු ජරාමරණාති ජරාමරණතො මුත්තො නාම අත්ථීති
වුච්චති. ඛත්තියමභාසාලාති ඛත්තියමභාසාලා නාම මභාසාරජ්ජන්තා ඛත්තියා.
යෙසං භි ඛත්තියානං හෙට්ඨිමන්තෙන කොට්ඨසතං නිධානගතං හොති, තයො
කභාපණකුම්භා වලඤ්ජනත්ථාය ගෙහමජ්ඣෙ රාසිං කත්වා යපිතා හොන්ති,
තෙ ඛත්තියමභාසාලා නාම. යෙසං බ්‍රාහ්මණානං අසීතිකොට්ඨනං නිහිතං
හොති, දියඬිඨො කභාපණකුම්භො වලඤ්ජනත්ථාය ගෙහමජ්ඣෙ රාසිං කත්වා
යපිතො හොති, තෙ බ්‍රාහ්මණමභාසාලා නාම. යෙසං ගහපතීනං
චත්තාලීසකොට්ඨනං නිහිතං හොති, කභාපණකුම්භො වලඤ්ජනත්ථාය
ගෙහමජ්ඣෙ රාසිං කත්වා යපිතො හොති, තෙ ගහපතීමභාසාලා නාම.

අඬිඬාති ඉස්සරා. නිධානගතධනස්ස මහන්තතාය මහද්ධනා.
සුවණ්ණරජතභාජනාදීනං උපහොගහණ්ඩානං මහන්තතාය මහාභොගා.
අනිධානගතස්ස ජාතරූපරජතස්ස පහුතතාය, පහුතජාතරූපරජතා.
විත්තුපකරණස්ස තුට්ඨිකරණස්ස පහුතතාය පහුතවිත්තුපකරණා.
ගොධනාදීනඤ්ච සත්තවිධධඤ්ඤානඤ්ච පහුතතාය පහුතධනධඤ්ඤා.
තෙසම්පි ජාතානං නත්ථී අඤ්ඤානු ජරාමරණාති තෙසම්පි ඵචං ඉස්සරානං
ජාතානං නිබ්බත්තානං නත්ථී අඤ්ඤානු ජරාමරණා, ජාතත්තායෙව
ජරාමරණතො මොක්ඛො නාම නත්ථී, අත්තොජරාමරණෙයෙව හොති.

අරහන්තොතිආදීසු ආරකා කිලෙසෙහීති අරහන්තො. ඛිණා ඵතෙසං චත්තාරො
ආසවාති ඛිණාසවා. බ්‍රහ්මවරියවාසං වුට්ඨා පරිනිට්ඨිතවාසාති වුසිතවන්තො.
චතුහි මග්ගෙහි කරණීයං ඵතෙසං කතන්ති කතකරණීයා. බන්ධහාරො

කිලෙසභාරො අභිසඬ්ඛාරභාරො කාමගුණභාරොති, ඉමෙ ඔහිතා භාරා එතෙසන්ති ඔහිතභාරා. අනුප්පත්තො අරහත්තසඬ්ඛාතො සකො අත්ථො එතෙසන්ති අනුප්පත්තසදත්ථා. දසවිධමිපි පරික්ඛිණං භවසංයොජනං එතෙසන්ති පරික්ඛිණභවසංයොජනා. සම්මා කාරණෙහි ජානිත්වා විමුත්තාති සම්මදඤ්ඤාවිමුත්තා. මග්ගපඤ්ඤාය චතුසච්චධම්මං ඤත්වා එලවිමුත්තියා විමුත්තාති අත්ථො. භෙදනධම්මොති හිජ්ජනසභාවො. නික්ඛෙපනධම්මොති නික්ඛිපිතබ්බසභාවො. බිණාසවස්ස හි අජීරණධම්මොපි අත්ථි, ආරම්මණතො පටිවිද්ධං නිබ්බානං, තං හි න ජීරති. ඉධ පනස්ස ජීරණධම්මං දස්සෙන්නො එවමාහ. අත්ථුප්පත්තිකො කිරස්ස සුත්තස්ස නික්ඛෙපො. සිව්කසාලාය නිසිදිත්වා කථිතන්ති වදන්ති. තත්ථ භගවා චිත්‍රානි රථයානාදීනි දිස්වා දිට්ඨමෙව උපමං කත්වා, ‘‘ජීරන්ති වෙ රාජරථා’’ති ගාථමාහ.

තත්ථ ජීරන්තිති ජරං පාපුණන්ති. රාජරථාති රඤ්ඤො අභිරුහනරථා. සුවිත්තාති සුවණ්ණරජනාදීහි සුට්ඨු චිත්තිතා. අථො සරීරමිපි ජරං උපෙතීති එවරුපෙසු අනුපාදිණ්ණකෙසු සාරදාරුමයෙසු රථෙසු ජීරන්තෙසු ඉමස්මිං අජ්ඣාත්තිකෙ උපාදිණ්ණකෙ මංසලොහිතාදීමයෙ සරීරෙ කිං වත්තබ්බං? සරීරමිපි ජරං උපෙතියෙවාති අත්ථො. සන්නො භවෙ සබ්බි පච්චෙදයන්ති සන්නො සබ්බිහි සද්ධිං සතං ධම්මො න ජරං උපෙතීති එවං පච්චෙදයන්ති. ‘‘සතං ධම්මො නාම නිබ්බානං, තං න ජීරති, අජරං අමතන්ති එවං කථෙන්නී’’ති අත්ථො. යස්මා වා නිබ්බානං ආගම්ම සිද්ධසභාවා කිලෙසා හිජ්ජන්ති, තස්මා තං සබ්බිති වුවචති. ඉති පුරිමපදස්ස කාරණං දස්සෙන්නො ‘‘සන්නො භවෙ සබ්බි පච්චෙදයන්ති’’ති ආහ. ඉදං හි වුත්තං හොති – සතං ධම්මො න ජරං උපෙති, තස්මා සන්නො සබ්බි පච්චෙදයන්ති. අජරං නිබ්බානං සතං ධම්මොති ආචික්ඛන්තිති අත්ථො. සුන්දරාධිවචනං වා එතං සබ්බිති. යං සබ්බිධම්මභූතං නිබ්බානං සන්නො පච්චෙදයන්ති කථයන්ති, සො සතං ධම්මො න ජරං උපෙතීතිපි අත්ථො. තතියං.

4. පියසුත්තවණ්ණනා

115. චතුත්ථෙ රහොගතස්සාති රහසි ගතස්ස. පටිසල්ලීනස්සාති නිලීනස්ස එකීභූතස්ස. එවමෙතං, මහාරාජාති ඉධ භගවා ඉමං සුත්තං සබ්බඤ්ඤාභාසිතං කරොන්නො ආහ. අත්තකෙනාධිපන්නස්සාති මරණෙන අජ්ඣාත්ථටස්ස. චතුත්ථං.

5. අත්තරක්ඛිතසුත්තවණ්ණනා

116. පඤ්චමෙ හත්ථිකායොති හත්ථිසටා. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. සංවරොති පිදහනං. සාධු සබ්බත්ථ සංවරොති ඉමිනා කම්මපථභෙදං අපත්තස්ස කම්මස්ස

සංවරං දස්සෙති. ලජ්ජීති හිරිමා. ලජ්ජිගහණෙන චෙත්ථ ඔත්තප්පමපි ගහිතමෙව හොති. පඤ්චමං.

6. අප්පකසුත්තවණ්ණනා

117. ඡට්ඨෙ උළාරෙ උළාරෙති පණිතෙ ච බහුකෙ ච. මජ්ජන්තිති මානමජ්ජනෙන මජ්ජන්ති. අතිසාරන්ති අතික්කමං. කුටන්ති පාසං. පච්ඡාසන්ති පච්ඡා තෙසං. ඡට්ඨං.

7. අඩ්ඨකරණසුත්තවණ්ණනා

118. සත්තමෙ කාමහෙතුති කාමමූලකං. කාමනිදානන්ති කාමපච්චයා. කාමාධිකරණන්ති කාමකාරණා. සබ්බානි හෙතානි අඤ්ඤමඤ්ඤවෙච්චනානෙව. භද්‍රමුඛොති සුන්දරමුඛො. එකදිවසං කිර රාජා අඩ්ඨකරණෙ නිසීදි. තත්ථ පයමතරං ලඤ්ජං ගහෙත්වා නිසින්තා අමච්චා අස්සාමිකෙපි සාමිකෙ කරිංසු. රාජා තං ඤත්වා – “මය්හං තාව පථවිස්සරස්ස සම්මුඛාපෙනෙ එවං කරොන්ති, පරම්මුඛා කිං නාම න කරිස්සන්ති? පඤ්ඤායිස්සති දානි විට්ඨුහො සෙනාපති සකෙන රජ්ජෙන, කිං මය්හං එවරුපෙහි ලඤ්ජබාදකෙහි මුසාවාදිහි සද්ධිං එකට්ඨානෙ නිසජ්ජායා”ති වින්තෙසි. තස්මා එවමාහ. බ්‍රිජ්ජංව ඔඩ්ඞිතන්ති කුමිනං විය ඔඩ්ඞිතං. යථා මච්ඡා ඔඩ්ඞිතං කුමිනං පවිසන්තා න ඡානන්ති, එවං සත්තා කිලෙසකාමෙන වත්ථුකාමං විතික්කමන්තා න ඡානන්තිති අත්ථො. සත්තමං.

8. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා

119. අට්ඨමෙ අත්ථී නු බො තෙ මල්ලිකෙති කස්මා පුච්ඡති? අයං කිර මල්ලිකා දුග්ගතමාලාකාරස්ස ධිතා, එකදිවසං ආපණතො පුච්චං ගහෙත්වා “මාලාරාමං ගන්ත්වාච බාදිස්සාමි”ති ගච්ඡන්ති පටිපටෙ භික්ඛුසඤ්ජපරිවාරං භගවන්තං භික්ඛාවාරං පවිසන්තං දිස්වා පසන්නවිත්තා තං භගවතො අදාසි. සත්ථා නිසීදනාකාරං දස්සෙසි. ආනන්දත්ථෙරො චීවරං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. භගවා තත්ථ නිසීදිත්වා තං පුච්චං පරිභුඤ්ජිත්වා මුඛං වික්ඛාලෙත්වා සිතං පාත්වාකාසි. ථෙරො “ඉමිස්සා, හන්තෙ, කො විපාකො භවිස්සති”ති පුච්ඡි. ආනන්ද, අජ්ජෙසා තථාගතස්ස පයමහොජනං අදාසි, අජ්ජෙච කොසලරඤ්ඤො අග්ගමහෙසි භවිස්සතිති. තදිවසමෙව ච රාජා කාසිගාමෙ භාගිනෙය්‍යෙන යුද්ධෙන පරාජිතො පලායිත්වා නගරං ආගච්ඡන්තො මාලාරාමං පවිසිත්වා බලකායස්ස ආගමනං ආගමෙසි. තස්ස සා වත්තං අකාසි. සො තාය වත්තෙ පසීදිත්වා තං අන්තෙපුරං අතිහාරාපෙත්වා තං අග්ගමහෙසිට්ඨානෙ යිපෙසි.

අටේකදිවසං චිත්තෙසි - “මයා ඉමිස්සා දුග්ගතකුලස්ස ධිතුයා මහන්තං ඉස්සරියං දින්නං, යංනුනාහං ඉමං පුච්ඡෙය්‍යාං ‘කො තෙ පියො’ති? සා ‘ත්වං මෙ, මහාරාජ, පියො’ති වත්වා පුන මං පුච්ඡිස්සති. අට්ඨස්සාහං ‘මය්හම්පි ත්වංයෙව පියො’ති වක්ඛාමි”ති. ඉති සො අඤ්ඤාමඤ්ඤං විස්සාසජනනත්ථං සම්මොදනීයං කථං කටේන්තො පුච්ඡති. සා පන දෙවි පණ්ඩිතා බුද්ධපට්ඨායිකා ධම්මපට්ඨායිකා සඬුඤ්ඤාපට්ඨායිකා මහාපඤ්ඤා, තස්මා එවං චිත්තෙසි - “නායං පඤ්ඤො රඤ්ඤො මුඛං ඔලොකෙත්වා කටේතඛිබ්බො”ති. සා සරසෙනෙව කටේත්වා රාජානං පුච්ඡී. රාජා තාය සරසෙන කථිතත්තා නිවත්තිතුං අලහන්තො සයම්පි සරසෙනෙව කටේත්වා “සකාරණං ඉදං, තථාගතස්ස නං ආරොචෙස්සාමි”ති ගන්ත්වා භගවතො ආරොචෙසි. නෙවජ්ඣගාති නාධිගච්ඡති. එවං පියො පුටු අත්තා පරෙසන්ති යථා එකස්ස අත්තා පියො, එවං පරෙසං පුටුසත්තානම්පි අත්තා පියොති අත්ථො. අට්ඨමං.

9. යඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

120. නවමෙ පුණ්ණපතීතානීති පුණං උපතීතානි, පුණාය ඛද්ධානි භොන්ති. පරිකම්මානි කරොන්තීති එත්තාවතා තෙහි භික්ඛුහි රඤ්ඤො ආරද්ධයඤ්ඤො තථාගතස්ස ආරොචිතො. තස්මා පන රඤ්ඤො අයං යඤ්ඤො ආරද්ධො? දුස්සුපිනපටිසාතාය. එකදිවසං කිර රාජා සබ්බාලඬ්ඛකාරජ්ජට්ඨිකො භත්ථික්ඛන්ධවරගතො නගරං අනුසඤ්චරන්තො වාතපානං විවරිත්වා ඔලොකයමානං එකං ඉත්ථි. දිස්වා තස්සා පටිඛද්ධචිත්තො තතොව පටිනිවත්තිත්වා අන්තෙපුරං පටිසිත්වා එකස්ස පුරිසස්ස තමත්ථං ආරොචෙත්වා “ගච්ඡ තස්සා සස්සාමිකභාවං වා අස්සාමිකභාවං වා ජානාහි”ති පෙසෙසි. සො ගන්ත්වා පුච්ඡී. සා “එසො මෙ සාමිකො ආපණෙ නිසින්තො”ති දස්සෙසි. රාජපුරිසො රඤ්ඤො තමත්ථං ආචික්ඛි. රාජා තං පුරිසං පක්කොසාපෙත්වා “මං උපට්ඨහා”ති ආහ. “නාහං, දෙව, උපට්ඨහිතුං ජානාමි”ති ව චුත්තෙ “උපට්ඨානං නාම න ආචරියස්ස සන්තිකෙ උග්ගහෙතඛිබ්බ”න්ති බලක්කාරෙන ආවුධඵලකං ගාහාපෙත්වා උපට්ඨාකං අකාසි. උපට්ඨහිත්වා ගෙහං ගතමත්තමෙව ව නං පුන පක්කොසාපෙත්වා “උපට්ඨාකෙන නාම රඤ්ඤො වචනං කත්තඛිබ්බං, ගච්ඡ ඉතො යොජනමත්තෙ අම්භාකං සීසධොවනපොක්ඛරණී අත්ථි, තතො අරුණමත්තිකඤ්ච ලොහිතුජ්ජලමාලඤ්ච ගණ්හිත්වා එහි. සථෙ අජ්ජෙව නාගච්ඡසි, රාජදණ්ඩං කරිස්සාමි”ති වත්වා පෙසෙසි. සො රාජහයෙන නික්ඛමිත්වා ගතො.

රාජාපි තස්මිං ගතෙ දොචාරිකං පක්කොසාපෙත්වා, “අජ්ජ සායන්තෙයෙව ද්වාරං පිදහිත්වා ‘අහං රාජදුතො’ති වා ‘උපරාජදුතො’ති වා භණන්තානම්පි මා

විවරි”ති ආහ. සො පුරිසො මත්තිකඤ්ච උප්පලානි ච ගහෙත්වා ද්වාරෙ පිහිතමත්තෙ ආගන්ත්වා බහුං වදන්තොපි ද්වාරං අලහිත්වා පරිස්සයහයෙන ඡෙතවනං ගතො. රාජාපි රාගපරිලාභෙන අභිභූතො කාලෙ නිසීදති, කාලෙ තිට්ඨති, කාලෙ නිපජ්ජති, සන්තිට්ඨානං අලහන්තො යත්ථ කත්ථවි නිසින්තකොව මක්කටතිද්දාය නිද්දායති.

පුබ්බෙ ච තස්මිංයෙව නගරෙ චත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා පරදාරිකකම්මං කත්වා නන්දොපනන්දාය නාම ලොහකුම්භියා නිබ්බත්තිංසු. තෙ ඵෙණුද්දෙහකං පච්චමානා තිංසවස්සසහස්සානි හෙට්ඨා ගච්ඡන්තා කුම්භියා තලං පාපුණන්ති, තිංසවස්සසහස්සානි උපරි ගච්ඡන්තා මත්ථකං පාපුණන්ති. තෙ තං දිවසං ආලොකං ඔලොකෙත්වා අත්තන්තො දුක්කට්ඨයෙන එකෙකං ගාථං වත්තුකාමා වත්තුං අසක්කොන්තා එකෙකං අක්ඛරමෙව ආහංසු. එකො ස-කාරං, එකො සො-කාරං, එකො න-කාරං, එකො දු-කාරං ආහ. රාජා තෙසං නෙරයිකසත්තානං සද්දං සුතකාලතො පට්ඨාය සුඛං අවින්දමානොව තංරත්තාවසෙසං වීතිනාමෙසි.

අරුණෙ උට්ඨිතෙ පුරොහිතො ආගන්ත්වා තං සුඛසෙය්‍යං පුච්ඡී. සො “කුතො මෙ, ආචරිය, සුඛ”න්ති? වත්වා, “සුපිනෙ ඵවරූපෙ සද්දෙ අස්සොසි”න්ති ආචික්ඛි. බ්‍රාහ්මණො – “ඉමස්ස රඤ්ඤො ඉමිනා සුපිනෙන වුඩ්ඪි වා හානි වා නත්ථි, අපිව බො පන යං ඉමස්ස ගෙහෙ අත්ථි, තං සමණස්ස ගොතමස්ස හොති, ගොතමසාවකානං හොති, බ්‍රාහ්මණා කිඤ්චි න ලහන්ති, බ්‍රාහ්මණානං හික්ඛං උප්පාදෙස්සාමි”ති, “භාරියො අයං, මහාරාජ, සුපිනො තීපු ජාතීපු එකා පඤ්ඤායති, රජ්ජන්තරායො වා හවිස්සති ජීවිතන්තරායො වා, දෙවො වා න වස්සිස්සති”ති ආහ. කථං සොත්ථි භවෙය්‍ය ආචරියාති? “මන්තෙත්වා ඤාතුං සක්කා, මහාරාජාති. ගච්ඡථ ආචරියෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා අම්භාකං සොත්ථි කරොථා”ති.

සො සිව්කසාලායං බ්‍රාහ්මණෙ සන්තිපාතෙත්වා තමත්ථං ආරොචෙත්වා, “විසුං විසුං ගන්ත්වා එවං වද්ථා”ති තයො වග්ගෙ අකාසි. බ්‍රාහ්මණා පවිසින්වා රාජානං සුඛසෙය්‍යං පුච්ඡිංසු. රාජා පුරොහිතස්ස කථිතනියාමෙනෙව කථෙත්වා “කථං සොත්ථි භවෙය්‍යා”ති පුච්ඡී. මහාබ්‍රාහ්මණො – “සබ්බපඤ්චසතං යඤ්ඤං යජිත්වා එතස්ස කම්මස්ස සොත්ථි භවෙය්‍ය, එවං, මහාරාජ, ආචරියා කථෙත්ති”ති ආහංසු. රාජා තෙසං සුත්වා අනභිනන්දිත්වා අප්පට්ඨිකොසින්වා තුණ්හි අහොසි. අථ දුතියවග්ගබ්‍රාහ්මණාපි ආගන්ත්වා තත්ථෙව කථෙසුං. තථා තතියවග්ගබ්‍රාහ්මණාපි. අථ රාජා “යඤ්ඤං කරොන්තු”ති ආණාපෙසි. තතො පට්ඨාය බ්‍රාහ්මණා උසභාදයො පාණෙ ආහරාපෙසුං. නගරෙ මහාසද්දො

උදපාදි. තං පවත්තිං ඤත්වා මල්ලිකා රාජානං තථාගතස්ස සන්තිකං පෙසෙසි.
 සො ගන්ත්වා හගවන්තං වන්දිත්වා එකමන්තං නිසීදි. අථ නං හගවා – “හන්ද
 කුතො නු ත්වං, මහාරාජ, ආගච්ඡසි දිවාදිවස්සා”ති ආහ. රාජා – “අජ්ජ මෙ,
 හන්තෙ, සුපිනකෙ චත්තාරො සද්දා සුතා, සොහං බ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡිං. බ්‍රාහ්මණා
 ‘භාරියො, මහාරාජ, සුපිනො, සබ්බපඤ්චසතං යඤ්ඤං යජිත්වා පටිකම්මං
 කරොමාති ආරද්ධා”ති ආහ. කිත්ති තෙ, මහාරාජ, සද්දා සුතාති. සො
 යථාසුතං ආරොවෙසි. අථ නං හගවා ආහ – පුබ්බෙ, මහාරාජ, ඉමස්මිංයෙව
 නගරෙ චත්තාරො සෙට්ඨිපුත්තා පරදාරිකා හුත්වා නන්දොපනන්දාය
 ලොහකුම්භියා නිබ්බත්තා සට්ඨිවස්සසහස්සමත්ථකෙ උග්ගච්ඡිංසු.

තත්ථ එකො –

“සට්ඨිවස්සසහස්සාති, පරිපුණ්ණාති සබ්බසො;

නිරයෙ පච්චමානානං, කදා අන්තො හවිස්සති”ති. (පෙ. ව. 802; ඡා. 1.4.54) –

ඉමං ගාථං වත්ථුකාමො අහොසි. දුතියො –

“සොහං නුත ඉතො ගන්ත්වා, යොනිං ලද්ධාන මානුසිං;

වදඤ්ඤු සීලසම්පන්නො, කාහාමි කුසලං බහු”න්ති. (පෙ. ව. 805; ඡා. 1.4.56)

–

ඉමං ගාථං වත්ථුකාමො අහොසි. තතියො –

“නත්ථි අන්තො කුතො අන්තො, න අන්තො පටිදිස්සති;

තදා හි පකතං පාපං, මම තුය්හඤ්ච මාරිසා”ති. (පෙ. ව. 803; ඡා. 1.4.55) –

ඉමං ගාථං වත්ථුකාමො අහොසි. චතුත්ථො –

“දුජ්ජීවිතමජීවිමහා, යෙ සන්තෙ න දදම්හසෙ;

විජ්ජමානෙසු භොගෙසු, දීපං නාකම්භ අත්තතො”ති. (පෙ. ව. 804; ඡා. 1.4.53) –

ඉමං. තෙ ඉමා ගාථා වත්තුං අසක්කොන්තා එකෙකං අක්ඛරං වත්වා තත්ථෙව
 නිමුග්ගා. ඉති, මහාරාජ, තෙ තෙරයිකසත්තා යථාකම්මෙන විරවිංසු. තස්ස
 සද්දස්ස සුතපච්චයා තුය්හං හානි වා වුඩ්ඪි වා නත්ථි. එත්තකානං පන පසුතං
 සාතනකම්මං නාම භාරියන්ති නිරයහයෙන තජ්ජෙත්වා ධම්මකථං කට්ඨෙසි.
 රාජා දසබ්බෙ පසිදිත්වා, “මුඤ්චාමි, නෙසං ජීවිතං දදාමි, හරිතානි වෙව තිණානි
 බාදන්තු, සීතලානි ව පානීයානි පිවන්තු, සීතො ව නෙසං වාතො උපවායතු”ති

වත්වා, “ගච්ඡට්ඨා භාරො”ති මනුස්සෙ ආණාපෙසි. තෙ ගන්ත්වා බ්‍රාහ්මණෙ පලාපෙත්වා තං පාණසඬ්ඝං ඛන්ධනතො මොචෙත්වා නගරෙ ධම්මහෙරිං වරාපෙසුං.

අට්ඨ රාජා දසබලස්ස සන්තිකෙ නිසින්තො ආහ - “භන්තෙ, එකරත්ති නාම තියාමා හොති, මය්හං පන අජ්ජ ද්වෙ රත්තියො එකතො සට්ඨා විය අහෙසු”න්ති. සොපි පුරිසො තත්ථෙව නිසින්තො ආහ - “භන්තෙ, යොජනං නාම චතුර්විධං හොති, මය්හං පන අජ්ජ ද්වෙ යොජනානි එකතො කතානි විය අහෙසු”න්ති. අට්ඨ හගවා - “ජාගරස්ස තාව රත්තියා දීඝභාවො පාකටො, සන්තස්ස යොජනස්ස දීඝභාවො පාකටො, වට්ටපතිතස්ස පන බාලපුට්ඨජනස්ස අනමතග්ගසංසාරවට්ටං එකන්තදීඝමෙවා”ති රාජානඤ්ච තඤ්ච පුරිසං නෙරයිකසත්තෙ ච ආරබ්භ ධම්මපදෙ ඉමං ගාථං අභාසි -

“දීඝා ජාගරතො රත්ති, දීඝං සන්තස්ස යොජනං;

දීඝො බාලානං සංසාරො, සද්ධම්මං අවිජානන”න්ති. (ධ. ප. 60);

ගාථාපරියොසානෙ සො ඉත්ථිසාමිකො පුරිසො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨති. එතමත්ථං විදිත්වාති එතං කාරණං ජානිත්වා.

අස්සමෙධන්තිආදීසු - පොරාණරාජකාලෙ කිර සස්සමෙධං පුරිසමෙධං සම්මාපාසං වාචාපෙය්‍යන්ති වත්තාරි සඬ්ඝභවත්ථුනි අහෙසුං, යෙහි රාජානො ලොකං සඬ්ඝණ්හිංසු. තත්ථ නිජ්ජන්තසස්සතො දසමභාගග්ගහණං සස්සමෙධං නාම, සස්සසම්පාදනෙ මෙධාවිතාති අත්ථො. මහායොධානං ඡමාසිකං භත්ත-වෙනනානුප්පදානං පුරිසමෙධං නාම, පුරිසසඬ්ඝණ්හනෙ මෙධාවිතාති අත්ථො. දලිද්දමනුස්සානං භත්ථතො ලෙඛං ගහෙත්වා තීණි වස්සානි විනාව වඩ්ඪියා සහස්සද්විසහස්සමත්තධනානුප්පදානං සම්මාපාසං නාම. තඤ්ඤි සම්මා මනුස්සෙ පාසෙති, හදයෙ ඛන්ධිත්වා විය යපෙති, තස්මා සම්මාපාසන්ති වුවිති. “තාත මාතුලා”තිආදිනා නයෙන සණ්භවාභාණනං වාචාපෙය්‍යං නාම, පියවාචාති අත්ථො. එවං චතුහි සඬ්ඝභවත්ථුනි සඬ්ඝනිතං රට්ඨං ඉද්ධඤ්චෙව හොති ඒතඤ්ච පහුතඅන්තපානං බෙමං නිරබ්බුදං. මනුස්සා මුදා මොදමානා උරෙ පුත්තෙ නච්චෙත්තා අපාරුතසරද්වාරා විහරන්ති. ඉදං සරද්වාරෙසු අග්ගලානං අභාවතො නිරග්ගලන්ති වුවිති. අයං පොරාණිකා පටෙණි.

අපරභාගෙ පන ඔක්කාකරාජකාලෙ බ්‍රාහ්මණා ඉමානි වත්තාරි සඬ්ඝභවත්ථුනි ඉමඤ්ච රට්ඨසම්පත්තිං පරිවත්තෙත්වා උද්ධංමුලකං කත්වා අස්සමෙධං පුරිසමෙධන්ති ආදිකෙ පඤ්ච යඤ්ඤෙ නාම අකංසු. තෙසු අස්සමෙත්ථ

මෙධන්ති වධන්තිති අස්සමෙධො. ද්විති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස එකච්ඡතියුපස්ස එකස්මි. මජ්ඣිමදිවසෙයෙව සත්තනවුත්තපඤ්චපසුසතඝාතනිංසනස්ස යපෙත්වා භූමිඤ්ච පුරිසෙ ව අවසෙසසබ්බවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. පුරිසමෙත්ථ මෙධන්තිති පුරිසමෙධො. චතුති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භූමියා අස්සමෙධො වුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. සම්මමෙත්ථ පාසෙන්නිති සම්මාපාසො. දිවසෙ දිවසෙ සම්මං බිපිත්වා තස්ස පතිතොකාසෙ වෙදිං කත්වා සංභාරිමෙහි යුපාදිති සරස්සතිනදියා නිමුග්ගොකාසතො පභුති පටිලොමං ගච්ඡන්තෙන යජිතබ්බස්ස සත්තයාගස්සෙතං අධිවචනං. වාජමෙත්ථ පිචන්තිති වාජපෙයොයා. එකෙන පරියඤ්ඤෙන සත්තරසහි පසුහි යජිතබ්බස්ස බෙලුවයුපස්ස සත්තරසකදක්ඛිණස්ස යඤ්ඤස්සෙතං අධිවචනං. නත්ථි එත්ථ අග්ගලාති නිරග්ගලො. නචති පරියඤ්ඤෙහි යජිතබ්බස්ස සද්ධිං භූමියා ව පුරිසෙහි ව අස්සමෙධො වුත්තවිභවදක්ඛිණස්ස සබ්බමෙධපරියායනාමස්ස අස්සමෙධවිකප්පස්සෙවෙනං අධිවචනං. මහාරම්භාති මහාකිච්චා මහාකරණියා. සම්මග්ගතාති සම්මා පටිපන්නා බුද්ධාදයො. නිරාරම්භාති අප්පත්ථා අප්පකිච්චා. යජන්ති අනුකුලන්ති අනුකුලෙසු යජන්ති, යං නිච්චහත්තාදි පුබ්බපුරිසෙහි පට්ඨපිතං, තං අපරාපරං අනුපච්ඡින්නත්තා මනුස්සා දදන්තිති අත්ථො. නවමං.

10. ඛන්ධනසුත්තවණ්ණනා

121. දසමෙ ඉධ, භන්තෙ, රඤ්ඤාති ඉදං තෙ හික්ඛු තෙසු මනුස්සෙසු ආනන්දත්ථෙට්ඨස්ස සුකතකාරණං ආරොචෙන්නා ආරොචෙසුං. රඤ්ඤො කීර සක්කෙන කුසරාජස්ස දින්නො අට්ඨවඬිකො මණි පච්චෙණියා ආගතො. රාජා අලඬිකරණකාලෙ තං මණිං ආහරථාති ආහ. මනුස්සා “යපිතට්ඨානෙ න පස්සාමා”ති ආරොචෙසුං. රාජා අන්තොසරවාරිනො “මණිං පරියෙසිත්වා දෙථා”ති ඛන්ධාපෙසි. ආනන්දත්ථෙට්ඨො තෙ දිස්වා මණිපට්ඨාමකානං එකං උපායං ආචික්ඛි. තෙ රඤ්ඤො ආරොචෙසුං. රාජා “පණ්ඩිතො ථෙට්ඨො, ථෙට්ඨස්ස වචනං කරොථා”ති. පට්ඨාමකමනුස්සා රාජඬිගණෙ උදකවාටිං යපෙත්වා සාණියා පරික්ඛිපාපෙත්වා තෙ මනුස්සෙ ආහංසු – “සාටකං පාරුපිත්වා එත්ථ ගන්ත්වා භත්ථං ඔතාරෙථා”ති. මණිචොරො වින්තෙසි – “රාජහණ්ඩං විස්සජ්ජෙතුං වා වලඤ්ඤෙතුං වා න සක්කා”ති. සො ගෙහං ගන්ත්වා මණිං උපකච්ඡකෙ යපෙත්වා සාටකං පාරුපිත්වා ආගම්ම උදකවාටියං පක්ඛිපිත්වා පක්කාමි. මහාජනෙ පටික්කන්තෙ රාජමනුස්සා වාටියං භත්ථං ඔතාරෙත්වා මණිං දිස්වා ආහරිත්වා රඤ්ඤො අදංසු. “ආනන්දත්ථෙට්ඨො කීර

දස්සිතනායෙන මණි දිට්ඨො”ති මහාජනො කොලාහලං අකාසි. තෙ භික්ඛු තං කාරණං තථාගතස්ස ආරොචෙන්තා ඉමං පවත්තිං ආරොචෙසුං. සත්ථා – “අනච්ඡරියං, භික්ඛවෙ, යං ආනන්දො මනුස්සානං හත්ථාරුල්භමණිං ආහරාපෙය්‍ය, යත්ථ පුබ්බෙ පණ්ඩිතා අත්තනො ඤාණෙ යත්ථා අහෙනුකපට්ඨන්ධියං නිබ්බත්තානං තිරච්ඡානගතානම්පි හත්ථාරුල්භං හණ්ඩං ආහරාපෙත්වා රඤ්ඤො අදංසු”ති වත්වා –

“උක්කට්ඨෙ සුරමිච්ඡන්ති, මන්තිසු අකුතුහලං;

පියඤ්ච අන්තපානම්භි, අත්ථෙ ජාතෙ ච පණ්ඩිත”න්ති. (ජා. 1.1.92) –

මහාසාරජාතකං කථෙසි.

න තං දල්භන්ති තං බන්ධනං ථීරන්ති න කථෙත්ති. යදායසන්ති යං ආයසා කතං. සාරත්තරත්තාති සුට්ඨ රත්තරත්තා, සාරත්තෙන වා රත්තා සාරත්තරත්තා, සාරං ඉදන්ති මඤ්ඤනාය රත්තාති අත්ථො. අපෙක්ඛාති ආලයො නිකන්ති. ආහුති කථෙත්ති. ඔහාරිනන්ති වතුසු අපායෙසු ආකඩ්ඪනකං. සිථිලන්ති න ආයසාදිබන්ධනං විය ඉරියාපථං නිවාරෙන්වා යීතං. තෙන හි බන්ධනෙන බද්ධා පරදෙසම්පි ගච්ඡන්තියෙව. දුප්පමුඤ්චන්ති අඤ්ඤත්‍ර ලොකුත්තරඤාණෙන මුඤ්චිත්‍රං අසක්කුණෙය්‍යන්ති. දසමං.

පයමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. සත්තපට්ඨසුත්තවණ්ණනා

122. දුතියවග්ගස්ස පයමෙ පුබ්බාරාමෙ මිඟාරමාතුපාසාදෙනි පුබ්බාරාමසඬ්ඛාතෙ විහාරෙ මිඟාරමාතුයා පාසාදෙ. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – අතීතෙ සතසහස්සකප්පමත්ථකෙ එකා උපාසිකා පදුමුත්තරං හගවන්තං නිමන්තෙන්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස භික්ඛුසඬ්ඛස්ස සතසහස්සදානං දත්වා හගවතො පාදමුලෙ නිපජ්ජිත්වා – “අනාගතෙ තුම්භාදිසස්ස බුද්ධස්ස අග්ගපට්ඨායිකා හොමී”ති පත්ථනං අකාසි. සා කප්පසතසහස්සං දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සංසරිත්වා අම්භාකං හගවතො කාලෙ හද්දියනගරෙ මෙණ්ඩකපුත්තස්ස ධනඤ්චයසෙට්ඨිනො ගෙහෙ සුමනදෙවියා කුච්ඡිස්මිං පට්ඨන්ධිං ගණ්හි. ජාතකාලෙ වස්සා විසාඛාති නාමං අකංසු. සා යදා හගවා හද්දියනගරං අගමාසි, තදා පඤ්චහි දාරිකාසතෙහි සද්ධිං හගවතො පච්චුග්ගමනං ගතා පයමදස්සනම්භිතියෙව සොතාපන්තා අහොසි. අපරහාගෙ සාවත්ථියං මිඟාරසෙට්ඨිපුත්තස්ස පුණ්ණවඩ්ඪනකුමාරස්ස ගෙහං ගතා. තත්ථ නං

මිගාරසෙට්ඨි මාතිට්ඨානෙ යපෙසි, තස්මා මිගාරමාතාති වුච්චති. තාය කාරිතෙ පාසාදෙ.

බහි ද්වාරකොට්ඨකෙති පාසාදද්වාරකොට්ඨකස්ස බහි, න විහාරද්වාරකොට්ඨකස්ස. සො කිර පාසාදො ලොහපාසාදො විය සමන්තා චතුද්වාරකොට්ඨකයුත්තෙන පාකාරෙන පරික්ඛිත්තො. තෙසු පාචිනද්වාරකොට්ඨකස්ස බහි පාසාදවිජායායං පාචිනලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො පඤ්ඤත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ නිසින්නො හොති.

පරුළ්භකච්ඡනබලොමාති පරුළ්භකච්ඡා පරුළ්භනඛා පරුළ්භලොමා, කච්ඡාදිසු දිසලොමා දිසනඛා වාති අත්ථො. බාරිවිච්චන්ති විච්චබාරි නානප්පකාරකං පබ්බජිතපරික්ඛාරභණ්ඩකං. අවිදුරෙ අතික්කමන්තීති අවිදුරමග්ගෙන නගරං පවිසන්ති. රාජාභං, භන්තෙති අභං, භන්තෙ, රාජා පසෙනදි කොසලො, මය්භං නාමං තුම්භෙ ජානාථාති. කස්මා පන රාජා ලොකෙ අග්ගපුග්ගලස්ස සන්තිකෙ නිසින්නො එවරුපානං නග්ගහොග්ගනිස්සිරිකානං අඤ්ජලිං පග්ගණ්හාතීති. සඬගණ්හනත්ථාය. එවං හිස්ස අහොසි – “සවාභං එත්තකම්පි එතෙසං න කරිස්සාමි, ‘මයං පුත්තදාරං පහාය එතස්සත්ථාය දුබ්බොජනදුක්ඛසෙය්‍යාදීනි අනුභොම, අයං අම්භාකං අඤ්ජලිමත්තම්පි න කරොතී’ති අත්තනා දිට්ඨං සුතං පටිච්ඡාදෙන්වා න කට්ඨෙය්‍යං. එවං කතෙ පන අනිගුහිත්වා කට්ඨස්සන්තී”ති. තස්මා එවමකාසි. අපිච සත්ථු අප්ඤ්ඤාසයජානනත්ථං එවමකාසි.

කාසිකචන්දනන්ති සණ්ඨචන්දනං. මාලාගන්ධවිලෙපනන්ති චණ්ණගන්ධත්ථාය මාලං, සුගන්ධභාවත්ථාය ගන්ධං, චණ්ණගන්ධත්ථාය විලෙපනඤ්ච ධාරෙන්තෙන.

සංවාසෙනාති සහවාසෙන. සීලං වෙදිතබ්බන්ති අයං සුසීලො වා දුස්සීලො වාති සංවසන්තෙන උපසඬකමන්තෙන ජාතිතබ්බො. තඤ්ච ඛො දීසෙන අද්ධුනා න ඉත්තරන්ති තඤ්ච සීලං දීසෙන කාලෙන වෙදිතබ්බං, න ඉත්තරෙන. ද්විහනිභඤ්ඤි සංයතාකාරො ච සංවුත්තින්ද්‍රියාකාරො ච න සක්කා දස්සෙතුං. මනසිකරොතාති සීලමස්ස පරිග්ගහෙස්සාමීති මනසිකරොන්තෙන පච්චවෙක්ඛන්තෙනෙව සක්කා ජාතිතුං, න ඉතරෙන. පඤ්ඤවතාති තම්පි සප්පඤ්ඤෙනෙව පණ්ඩිතෙන. බාලො හි මනසිකරොන්තොපි ජාතිතුං න සක්කොති.

සංවොහාරෙනාති කථනෙන.

“යො හි කොචි මනුස්සෙසු, වොහාරං උපජීවති;

එවං වාසෙට්ඨ ජානාහි, වාණිජො සො න බ්‍රාහ්මණො”ති. (ම. නි. 2.457) –

එත්ථ හි බ්‍රාහ්මණො වොහාරො නාම. “චත්තාරො අරියවොහාරා චත්තාරො අනරියවොහාරා”ති (දී. නි. 3.313) එත්ථ චෙතනා. “සඬ්ඛා සමඤ්ඤා පඤ්ඤත්ති වොහාරො”ති (ධ. ස. 1313-1315) එත්ථ පඤ්ඤත්ති. “වොහාරමත්තෙන සො වොහරෙය්‍යා”ති (සං. නි. 1.25) එත්ථ කථා වොහාරො. ඉධාපි එසොව අධිජ්ජෙතො. එකච්චස්ස හි සම්මුඛා කථා පරම්මුඛාය කථාය න සමෙති, පරම්මුඛා කථා ච සම්මුඛාය කථාය, තථා පුරිමකථා ච පච්ඡිමකථාය, පච්ඡිමකථා ච පුරිමකථාය. සො කථෙන්නෙනෙව සක්කා ජානිතුං “අසුචි එසො පුග්ගලො”ති. සුචිසීලස්ස පන පුරිමං පච්ඡිමෙන, පච්ඡිමඤ්ච පුරිමෙන සමෙති, සම්මුඛාකථිතං පරම්මුඛාකථිතෙන, පරම්මුඛාකථිතඤ්ච සම්මුඛාකථිතෙන, තස්මා කථෙන්නෙන සක්කා සුචිභාවො ජානිතුන්ති පකාසෙන්නො එවමාහ.

ථාමොති ඤාණථාමො. යස්ස හි ඤාණථාමො නත්ථි, සො උජ්ජන්තෙසු උපද්දවෙසු ගහෙනබ්බග්ගහණං කතබ්බකිච්චං අපස්සන්නො අද්වාරසරං පටිට්ඨො විය වරති. තෙනාහ ආපදාසු බො, මහාරාජ, ථාමො වෙදිතබ්බොති. සාකච්ඡායාති සංකථාය. දුජ්ජඤ්ඤස්ස හි කථා උදකෙ ගණ්ඩු විය උජ්ජලවති, පඤ්ඤවතො කථෙන්නස්ස පටිභානං අනන්තරං හොති. උදකච්ඡිච්චන්දිතෙනෙව හි මච්ඡො බුද්දකො වා මහන්නො වාති ඤායති. ඔවරකාති හෙට්ඨාවරකා. වරා හි පබ්බතමත්ථකෙන වරන්තාපි හෙට්ඨා – වරකාව හොන්ති. ඔවරිත්ථාති අවවරිත්ථා වීමංසිත්ථා, තං තං පවත්තිං ඤත්ථාති අත්ථො. රජොජල්ලන්ති රජඤ්ච ජල්ලඤ්ච. වණ්ණරූපෙනාති වණ්ණසණ්ඨානෙන. ඉත්තරදස්සනෙනාති ලහුකදස්සනෙන. වියඤ්ජනෙනාති පරික්ඛාරහණ්ඩකෙන. පතිරූපකො මත්තිකාකුණ්ඩලොචාති සුවණ්ණකුණ්ඩලපතිරූපකො මත්තිකාකුණ්ඩලොච. ලොහඬිසමාසොති ලොහඬිසමාසකො. පඨමං.

2. පඤ්චරාජසුත්තවණ්ණනා

123. දුතියෙ රූපාති නීලජීතාදිහෙදං රූපාරම්මණං. කාමානං අග්ගන්ති එතං කාමානං උත්තමං සෙට්ඨන්ති රූපගරුකො ආහ. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. යකොති යදා. මනාපපරියන්තන්ති මනාපනිජ්ජන්තිකං මනාපකොට්ඨකං. තත්ථ ද්වෙ මනාපාති පුග්ගලමනාපං සම්මුතිමනාපඤ්ච. පුග්ගලමනාපං නාම යං එකස්ස පුග්ගලස්ස ඉට්ඨං කන්තං හොති, තදෙව අඤ්ඤස්ස අනිට්ඨං අකන්තං. පච්චන්තවාසීනඤ්චි ගණ්ඩුජ්ජාදාපි ඉට්ඨා හොන්ති කන්තා මනාපා,

මජ්ඣිමදෙසවාසිනං අතිජෙගුවිජා. තෙසඤ්ච මොරමංසාදීනි ඉට්ඨානි භොන්ති,
ඉතරෙසං තානි අතිජෙගුවිජානි. ඉදං පුග්ගලමනාපං. ඉතරං සම්මුතිමනාපං.

ඉට්ඨානිට්ඨාරම්මණං නාම ලොකෙ පටිවිහත්තං නත්ථි, විහජිත්වා පන
දස්සෙතඛ්ඛං. විහජන්තෙන ව න අතිඉස්සරානං
මහාසම්මතමහාසුදස්සනධම්මාසොකාදීනං වසෙන විහජිතඛ්ඛං. තෙසඤ්ච
දිජ්ජකප්පමිපි ආරම්මණං අමනාපං උපට්ඨාති. අතිදුග්ගතානං
දුල්ලභන්තපානානං වසෙනපි න විහජිතඛ්ඛං. තෙසඤ්ච
කණාජකහත්තසිත්ථානිපි පුත්තිමංසස්ස රසොපි අතිමධුරො අමතසදිසො භොති.
මජ්ඣිමානං පන ගණකමහාමත්තසෙට්ඨි කුටුම්භිකවාණිජාදීනං කාලෙන
ඉට්ඨං කාලෙන අනිට්ඨං ලභමානානං වසෙන විහජිතඛ්ඛං. තඤ්ච පනෙතං
ආරම්මණං ජවනං පරිච්ඡින්නදිතුං න සක්කොති. ජවනඤ්ච ඉට්ඨෙයපි රජ්ජති
අනිට්ඨෙයපි, ඉට්ඨෙයපි දුස්සති අනිට්ඨෙයපි. එකන්තතො පන විපාකචිත්තං
ඉට්ඨානිට්ඨං පරිච්ඡින්නදති. කිඤ්චාපි හි මිච්ඡාදිට්ඨිකා බුද්ධං වා සඬ්ඝං වා
මහාවෙතියාදීනි වා උළාරානි ආරම්මණානි දිස්වා අක්ඛිති පිදහන්ති
දොමනස්සං ආපජ්ජන්ති, ධම්මසද්දං සුත්වා කණ්ණෙ ටකෙන්ති,
චක්ඛුවිඤ්ඤාණසොතවිඤ්ඤාණානි පන තෙසං කුසලවිපාකානෙව භොන්ති.
කිඤ්චාපි ගුප්ඵකරාදයො ගුප්ගන්ධං ඝායිත්වා බාදිතුං ලභිස්සාමාති
සොමනස්සජාතා භොන්ති, ගුප්දස්සනෙ පන නෙසං චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තස්ස
ගන්ධසායනෙ ඝානවිඤ්ඤාණං, රසසායනෙ ඡ්විභාවිඤ්ඤාණඤ්ච
අකුසලවිපාකමෙව භොති. භගවා පන පුග්ගලමනාපනං සන්ධාය තෙ ව,
මහාරාජ, රූපානිආදිමාහ.

චන්දනඬිගලිකොති ඉදං තස්ස උපාසකස්ස නාමං. පටිභාති මං භගවාති භගවා
මය්හං එකං කාරණං උපට්ඨාති පඤ්ඤායති. තස්ස තෙ පඤ්ච රාජානො
ආමුත්තමණිකුණ්ඩලෙ සජ්ජිතාය ආපානභූමියා නිසින්නවසෙනෙව මහතා
රාජානුභාවෙන පරමෙන ඉස්සරියවිභවෙන ආගන්ත්වාපි දසබලස්ස සන්තිකෙ
ධීතකාලතො පට්ඨාය දිවා පදීපෙ විය උදකාහිසිත්තෙ අඬිගාරෙ විය
සූරියුට්ඨානෙ බජ්ජොපනකෙ විය ව හතප්පහෙ හතසොහෙ තං තථාගතඤ්ච
තෙහි සතගුණෙන සහස්සගුණෙන විරොචමානං දිස්වා, “මහත්තා වත භො
බුද්ධා නාමා”ති පටිභානං උදපාදි. තස්මා එවමාහ.

කොකනදන්ති පදුමස්සෙවෙනං වෙච්චනං. පාතොති කාලස්සෙව. සියාති
භවෙය්‍යා. අවීතගන්ධන්ති අවිගතගන්ධං. අඬිගීරසන්ති සම්මාසම්බුද්ධං.
භගවතො හි අඬිගතො රස්මියො නික්ඛමන්ති, තස්මා අඬිගීරසොති වූච්චති.
යථා කොකනදසඬිබාතං පදුමං පාතොව ඵුල්ලං අවීතගන්ධං සියා, එවමෙව

භගවත්තං අඬගිරසං තපන්තං ආදිච්චමිච අන්තලික්කේ විරොචමානං පස්සාති අයමෙත්ථ සඬබ්බෙපත්ථො. භගවත්තං අච්ඡාදෙසීති භගවතො අදාසීති අත්ථො. ලොකවොහාරතො පනෙත්ථ ඊදිසං වචනං හොති. සො කීර උපාසකො – “එතෙ තථාගතස්ස ගුණෙසු පසිදිත්වා මය්හං පඤ්ච උත්තරාසඬගෙ දෙන්ති, අහම්පි තෙ භගවතොව දස්සාමි”ති චිත්තෙන්වා අදාසි. දුතියං.

3. දොණපාකසුත්තවණ්ණනා

124. තතියෙ දොණපාකකුරන්ති දොණපාකං කුරං, දොණස්ස තණ්ඩුලානං පක්කභත්තං තදුපියඤ්ච සුපබ්බාඤ්ජනං භුඤ්ජතීති අත්ථො. භුත්තාචීති පුබ්බේ භත්තසම්මදං විනොදෙන්වා මුහුත්තං විස්සමිත්වා බුද්ධුපට්ඨානං ගච්ඡති, තංදිවසං පන භුඤ්ජන්තොව දසබලං සරිත්වා භත්ථෙ ධොවිත්වා අගමාසි. මහස්සාසීති තස්ස ගච්ඡතො බලවා භත්තපරිලාභො උදපාදි, තස්මා මහත්තෙහි අස්සාසෙහි අස්සසති, ගත්තතොපිස්ස සෙදබිත්දුනි මුච්චන්ති, තමෙනං උභොසු පස්සෙසු යත්වා යමකතාලවණ්ටෙහි බීජන්ති, බුද්ධගාරවෙන පන නිපජ්ජිතුං න උස්සහතීති ඉදං සන්ධාය “මහස්සාසී”ති චුත්තං. ඉමං ගාථං අභාසීති, රාජා භොජනෙ අමත්තඤ්ඤාතාය කිලමති, එාසු විහාරං දානිස්ස කරිස්සාමිති චිත්තෙන්වා අභාසි. මනුජස්සාති සත්තස්ස. කභාපණ්ණසත්ති පාතරාසෙ පණ්ණාසං සායමාසෙ පණ්ණාසන්ති එවං කභාපණ්ණසතං. පරියාපුණිත්වාති රඤ්ඤා සද්ධිං ථොකං ගන්ත්වා “ඉමං මඬගලඅසිං කස්ස දම්මි, මහාරාජා”ති? අසුකස්ස නාම දෙහීති සො තං අසිං දත්වා දසබලස්ස සන්තිකං ආගම්ම වන්දිත්වා යිතකොව “ගාථං වද්ථ, භො ගොතමා”ති වත්වා භගවතා චුත්තං පරියාපුණිත්වාති අත්ථො.

භත්තාභිභාරෙ සුදං භාසතීති කථං භාසති? භගවතා අනුසිට්ඨිනියාමෙන. භගවා හි නං එවං අනුසාසි – “මාණව, ඉමං ගාථං නටො විය පත්තපත්තට්ඨානෙන මා අවච, රඤ්ඤො භුඤ්ජනට්ඨානෙන යත්වා පයමපිණ්ඩාදීසුපි අවත්වා වොසානපිණ්ඩෙ ගහිතෙ වදෙය්‍යාසි, රාජා සුත්වාච භත්තපිණ්ඩං ඡඩ්ඬෙස්සති. අථ රඤ්ඤො භත්ථෙසු ධොතෙසු පාතිං අපනෙත්වා සිත්ථානි ගණෙන්වා තදුපියං බ්බාඤ්ජනං ඤත්වා පුනදිවසෙ තාවතකෙ තණ්ඩුලෙ භාරෙය්‍යාසි, පාතරාසෙ ව වත්වා සායමාසෙ මා වදෙය්‍යාසි”ති. සො සාධුති පටිස්සුණිත්වා තංදිවසං රඤ්ඤො පාතරාසං භුත්වා ගතත්තා සායමාසෙ භගවතො අනුසිට්ඨිනියාමෙන ගාථං අභාසි. රාජා දසබලස්ස වචනං සරිත්වා භත්තපිණ්ඩං පාතියංයෙව ඡඩ්ඬෙසි. රඤ්ඤො භත්ථෙසු ධොතෙසු පාතිං අපනෙත්වා සිත්ථානි ගණෙන්වා තදුපියං බ්බාඤ්ජනං ඤත්වා පුනදිවසෙ තත්තකෙ තණ්ඩුලෙ හරිංසු.

නාලිකොදනපරමතාය සණ්ඨාසීති සො කිර මාණුවො දිවසෙ දිවසෙ තථාගතස්ස සන්තිකං ගච්ඡති, දසබලස්ස විස්සාසිකො අහොසි. අථ නං එකදිවසං පුච්ඡී “රාජා කිත්තකං භුඤ්ජතී”ති? සො “නාලිකොදන”න්ති ආහ. වට්ටිස්සති එත්තාවතා පුරිසභාගො එස, ඉතො පට්ඨාය ගාථං මා වදීති. ඉති රාජා තත්ථෙව සණ්ඨාසී. දිට්ඨධම්මිකෙන වෙව අත්ථෙත සම්පරායිකෙන වාති එත්ථ සල්ලිඛිතසරීරතා දිට්ඨධම්මිකත්ථො නාම, සීලං සම්පරායිකත්ථො. හොජනෙ මත්තඤ්ඤතා හි සීලඤ්ඤං නාම හොතීති. තතියං.

4. පට්ඨසඤ්චාමසුත්තවණ්ණනා

125. චතුත්ථෙව වෙදෙහිපුත්තොති වෙදෙහීති පණ්ඩිතාධිවචනමෙතං, පණ්ඩිතිත්ථියා පුත්තොති අත්ථො. චතුරඤ්චිනිත්ති හත්ථිඅස්සරථපත්තිසඤ්චාතෙහි චතුහි අභිගෙහි සමන්තාගතං. සන්තස්සිත්ථාති වම්මපට්ටුඤ්චනාදීහි සන්තාහං කාරෙත්වා. සඤ්චාමෙසුත්ති යුජ්ඣංසු. කෙන කාරණෙන? මහාකොසලරඤ්ඤා කිර බිම්බිසාරස්ස ධිතරං දෙන්තෙන ද්විත්තං රජ්ජානං අත්තරෙ සතසහස්සුට්ඨානො කාසිගාමො නාම ධිතු දිත්තො. අජාතසත්තුතා ව පිතරි මාරිතෙ මාතාපිස්ස රඤ්ඤො වියොගසොකෙන නචිරස්සෙව මතා. තතො රාජා පසෙනදි කොසලො – “අජාතසත්තුතා මාතාපිතරො මාරිතා, මය්හං පිතු සන්තකො ගාමො”ති තස්සත්ථාය අභිචං කරොති. අජාතසත්තුපි “මය්හං මාතු සන්තකො”ති තස්ස ගාමස්සත්ථාය ද්වෙපි මාතුලභාගිනෙය්සා යුජ්ඣංසු.

පාපා දෙවදත්තාදයො මිත්තා අස්සාති පාපමිත්තො. තෙයෙවස්ස සභායාති පාපසභායො. තෙස්වෙවස්ස චිත්තං නිත්තං සම්පවච්ඡිකන්ති පාපසම්පවච්ඡිකො. පසෙනදිස්ස සාරිපුත්තත්ථෙරාදීනං වසෙන කල්යාණමිත්තාදීනා වෙදිතබ්බා. දුක්ඛං සෙතීති ජිතාති හත්ථිආදීති අනුසොවන්තො දුක්ඛං සයිස්සති. ඉදං භගවා පුත තස්ස ජයකාරණං දිස්වා ආහ. ජයං වෙරං පසවතීති ජිතන්තො වෙරං පසවති, වෙරිපුග්ගලං ලහති. චතුත්ථං.

5. දුතියසඤ්චාමසුත්තවණ්ණනා

126. පඤ්චමෙ අබ්භුය්සාසීති පරාජයෙ ගරහජ්ජත්තො “ආරාමං ගන්ත්වා හික්ඛුනං කථාසල්ලාපං සුඤ්ඤාථ”ති රත්තිභාගෙ බුද්ධරක්ඛිතෙන නාම වුඨ්ඨපබ්බජිතෙන ධම්මරක්ඛිතස්ස වුඨ්ඨපබ්බජිතස්ස “සවෙ රාජා ඉමඤ්ච උපායං කත්වා ගච්ඡෙය්ස, පුත ජිනෙය්සා”ති වුත්තජයකාරණං සුත්වා අභිඋය්සාසී.

යාවස්ස උපකප්පතීති යාව තස්ස උපකප්පති සය්හං හොති. යදා වඤ්ඤෙති යදා අඤ්ඤෙ. විලුම්පන්තීති තං විලුම්පිත්වා ධීතපුග්ගලං විලුම්පන්ති. විලුම්පතීති විලුම්පියති. යානං හි මඤ්ඤතීති “කාරණ”න්ති හි මඤ්ඤති. යදාති යස්මිං කාලෙ. ජෙතාරං ලහතෙ ජයන්ති ජයන්තො පුග්ගලො පච්ඡා ජෙතාරම්පි ලහති. රොසෙතාරන්ති සට්ටෙතාරං. රොසකොති සට්ටකො. කම්මවිච්චටෙනාති කම්මපරිණාමෙන, තස්ස විලුම්පනකම්මස්ස විපාකදානෙන. සො විලුත්තො විලුප්පතීති සො විලුම්පකො විලුම්පියති. පඤ්චමං.

6. මල්ලිකාසුත්තවණ්ණනා

127. ඡට්ඨෙ උපසඬකමීති මල්ලිකාය දෙවියා ගබ්භවුට්ඨානකාලෙ සුතිසරං පටිජග්ගාපෙත්වා ආරක්ඛං දත්වා උපසඬකමී. අනත්තමනො අහොසීති, “දුග්ගතකුලස්ස මෙ ධිතු මහන්තං ඉස්සරියං දින්තං, සවෙ පුත්තං අලභිස්ස, මහන්තං සක්කාරං අධිගම්ස්ස, තතො දානි පරිභීනා”ති අනත්තමනො අහොසී. සෙය්‍යාති දන්ධපඤ්ඤස්මා ඵලමුගපුත්තතො ඵකච්චා ඉත්ථීයෙව සෙය්‍යා. පොයාති පොසෙහි. ජනාධිපාති ජනාධිභුං රාජානං ආලපති. සස්සුදෙවාති සස්සුසසුරදෙවතා. දිසම්පතීති දිසාපෙට්ඨකා. තාදිසා සුභගියාති තාදිසාය සුභරියාය. ඡට්ඨං.

7. අප්පමාදසුත්තවණ්ණනා

128. සත්තමෙ සමධිග්ගය්හාති සමධිග්ගණ්හිත්වා, ආදිශිත්වාති අත්ථො. අප්පමාදොති කාරාපකඅප්පමාදො. සමොධානන්ති සමවධානං උපක්ඛෙපං. ඵවමෙව බොති හත්ථීපදං විය හි කාරාපකඅප්පමාදො, සෙසපදජාතාති විය අවසෙසා චතුභුමකා කුසලධම්මා. තෙ හත්ථීපදෙ සෙසපදාති විය අප්පමාදෙ සමොධානං ගච්ඡන්ති, අප්පමාදස්ස අන්තො පරිවත්තන්ති. යථා ච හත්ථීපදං සෙසපදානං අග්ගං සෙට්ඨං, ඵවං අප්පමාදො සෙසධම්මානන්ති දස්සෙති. මහග්ගතලොකුත්තරධම්මානම්පි හෙස පටිලාභකට්ඨෙත ලොකියොපි සමානො අග්ගොව හොති.

අප්පමාදං පසංසන්තීති “ඵතාති ආයුආදීති පත්ථයන්තෙන අප්පමාදොව කාතබ්බො”ති අප්පමාදමෙව පසංසන්ති. යස්මා චා පුඤ්ඤකිරියාසු පණ්ඩිතා අප්පමාදං පසංසන්ති, තස්මා ආයුආදීති පත්ථයන්තෙන අප්පමාදොව කාතබ්බොති අත්ථො. අත්ථාභිසමයාති අත්ථපටිලාභා. සත්තමං.

8. කලාණමිත්තසුත්තවණ්ණනා

129. අට්ඨමෙ සො ච බො කලාණමිත්තස්සාති සො වායං ධම්මො කලාණමිත්තස්සෙව ස්වාක්ඛාතො නාම හොති, න පාපමිත්තස්සාති. කිඤ්චාපි හි ධම්මො සබ්බෙසමිපි ස්වාක්ඛාතොව, කලාණමිත්තස්ස පන සුස්සුසන්තස්ස සද්දහන්තස්ස අත්ථං පුරෙති හෙසජ්ජං විය වළඤ්ජන්තස්ස න ඉතරස්සාති. තෙනෙනං වුත්තං. ධම්මොති චෙත්ථ දෙසනාධම්මො වෙදිතබ්බො.

උපඩ්ඪිදන්ති ථෙරො කිර රහොගතො වින්තෙසි – “අයං සමණධම්මො නාම ඔවාදකෙ අනුසාසකෙ කලාණමිත්තෙ සති පච්චත්තපුරිසකාරෙ ධීතස්ස සම්පජ්ජති, උපඩ්ඪං කලාණමිත්තතො හොති, උපඩ්ඪං පච්චත්තපුරිසකාරතො”ති. අථස්ස එතදහොසි – “අහං පදෙසඤ්ඤාණෙ ධීතො නිජ්ජදෙසං වින්තෙතුං න සක්කොමි, සත්ථාරං පුච්ඡිත්වා නික්කඩ්ඛො භවිස්සාමි”ති. තස්මා සත්ථාරං උපසඩ්ධකමිත්වා එවමාහ. බ්‍රහ්මවරියස්සාති අරියමග්ගස්ස. යදිදං කලාණමිත්තතාති යා එසා කලාණමිත්තතා නාම, සා උපඩ්ඪං, තතො උපඩ්ඪං ආගච්ඡතීති අත්ථො. ඉති ථෙරෙන “උපඩ්ඪුපඩ්ඪා සම්මාදිට්ඨිආදයො කලාණමිත්තතො ආගච්ඡන්ති, උපඩ්ඪුපඩ්ඪා පච්චත්තපුරිසකාරතො”ති වුත්තං. කිඤ්චාපි ථෙරස්ස අයං මනොරථො, යථා පන බහුහි සිලාථම්මෙ උස්සාපිතෙ, “එත්තකං යානං අසුකෙන උස්සාපිතං, එත්තකං අසුකෙනා”ති විනිබ්බොගො නත්ථි, යථා ච මාතෘපිතරො නිස්සාය උජ්ජන්තෙසු පුත්තෙසු “එත්තකං මාතිතො නිබ්බත්තං, එත්තකං පිතිතො”ති විනිබ්බොගො නත්ථි, එවං ඉධාපි අවිනිබ්බොගධම්මො හෙස, “එත්තකං සම්මාදිට්ඨිආදීනං කලාණමිත්තතො නිබ්බත්තං, එත්තකං පච්චත්තපුරිසකාරතො”ති න සක්කා ලද්ධුං, කලාණමිත්තතාය පන උපඩ්ඪගුණො ලබ්භතීති ථෙරස්ස අජ්ඣාසයෙන උපඩ්ඪං නාම ජාතං, සකලගුණො පටිලබ්භතීති භගවතො අජ්ඣාසයෙන සකලං නාම ජාතං. කලාණමිත්තතාති චෙතං පුබ්බභාගපටිලාභභිගං නාමාති ගහිතං. අත්ථතො කලාණමිත්තං නිස්සාය ලද්ධා සිලසමාධිවිපස්සනාවසෙන චත්තාරො බන්ධා. සඩ්ධාරක්ඛන්ධොතිපි වදන්තියෙව.

මා හෙවං, ආනන්දාති, ආනන්ද, මා එවං අහණි, බහුස්සුතො ත්වං සෙබ්බපිසම්භිදජ්ජන්තො අට්ඨ වරෙ ගහෙත්වා මං උපට්ඨහසි, චතුහි අව්ජරියබ්භුතධම්මෙහි සමන්තාගතො, තාදිසස්ස එවං කථෙතුං න වට්ටති. සකලමෙව හිදං, ආනන්ද, බ්‍රහ්මවරියං, යදිදං කලාණමිත්තතාති ඉදං භගවා – “චත්තාරො මග්ගා චත්තාරි එලානි තිස්සො විජ්ජා ඡ අහිඤ්ඤා සබ්බං කලාණමිත්තමූලකමෙව හොති”ති සන්ධායාහ. ඉදානි වච්චෙදෙනෙව

කාරණං දස්සෙත්තො කල්‍යාණමිත්තස්සෙත්තනිඤ්ඤාය. තත්ථ පාටිකඨ්ඨිතනි පාටිකඨ්ඨිතඛිං ඉච්ඡිතඛිං, අවස්සංභාවීති අත්ථො.

ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. සම්මාදිට්ඨිං භාවෙතීතිඤ්ඤා අට්ඨන්තං ආදිපදානංයෙව තාව අයං සඨ්ඨෙපවණ්ණනා - සම්මා දස්සනලක්ඛණා සම්මාදිට්ඨිං. සම්මා අභිනිරොපනලක්ඛණො සම්මාසඨ්ඨකප්පො. සම්මා පරිග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවාචා. සම්මා සමුට්ඨාපනලක්ඛණො සම්මාකම්මන්තො. සම්මා වොදාපනලක්ඛණො සම්මාආජීවො. සම්මා පග්ගහණලක්ඛණො සම්මාවායාමො. සම්මා උපට්ඨානලක්ඛණො සම්මාසති. සම්මා සමාධානලක්ඛණො සම්මාසමාධි.

තෙසු එකෙකස්ස තීණි කිච්චානි හොන්ති. සෙය්‍යාපීදං - සම්මාදිට්ඨිං තාව අඤ්ඤාහිපි අත්තනො පච්චතීකකිලෙසෙහි සද්ධිං මිච්ඡාදිට්ඨිං පජහති, නිරොධං ආරම්මණං කරොති, සම්පයුත්තධම්මෙ ව පස්සති තප්පට්ච්ඡාදකමොහවිධමනවසෙන අසම්මොහනො. සම්මාසඨ්ඨකප්පාදයොපි තථෙව මිච්ඡාසඨ්ඨකප්පාදීනි ව පජහන්ති, නිරොධඤ්ඤා ආරම්මණං කරොන්ති. විසෙසනො පනෙත්ථ සම්මාදිට්ඨිං සහජාතධම්මෙ සම්මා දස්සෙති. සම්මාසඨ්ඨකප්පො සහජාතධම්මෙ අභිනිරොපෙති, සම්මාවාචා සම්මා පරිග්ගහණාති, සම්මාකම්මන්තො සම්මා සමුට්ඨාපෙති, සම්මාආජීවො සම්මා වොදාපෙති, සම්මාවායාමො සම්මා පග්ගහණාති, සම්මාසති සම්මා උපට්ඨාපෙති, සම්මාසමාධි සම්මා දහති.

අපිට්ඨො සම්මාදිට්ඨිං නාම පුබ්බභාගෙ නානාඛණා නානාරම්මණා හොති, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. කිච්චතො පන සම්මාදිට්ඨිං දුක්ඛෙ ඤාණන්තිඤ්ඤා වත්තාරි නාමානි ලහති. සම්මාසඨ්ඨකප්පාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානාඛණා නානාරම්මණා හොන්ති, මග්ගකාලෙ එකක්ඛණා එකාරම්මණා. තෙසු සම්මාසඨ්ඨකප්පො කිච්චතො තෙක්ඛම්මසඨ්ඨකප්පොතිඤ්ඤා තීණි නාමානි ලහති. සම්මාවාචාදයො තයො විරතියොපි හොන්ති චෙතනායොපි, මග්ගක්ඛණෙ පන විරතියොව. සම්මාවායාමො සම්මාසතීති ඉදම්පි ද්වයං කිච්චතො සම්මප්පධානසතිපට්ඨානවසෙන වත්තාරි නාමානි ලහති. සම්මාසමාධි පන පුබ්බභාගෙපි මග්ගක්ඛණෙපි සම්මාසමාධියෙව.

එවං තාව “සම්මාදිට්ඨිං”න්තිඤ්ඤා නයෙන චුත්තානං අට්ඨන්තං ආදිපදානංයෙව අත්ථවණ්ණනං ඤත්වා ඉදානි භාවෙති විවෙකනිස්සිතන්තිඤ්ඤා එවං ඤාතඛිංඛො. භාවෙතීති වඩ්ඨෙති, අත්තනො විත්තසන්තානෙ පුනප්පුනං ජනෙති, අභිනිබ්බත්තෙතීති අත්ථො. විවෙකනිස්සිතන්ති විවෙකං නිස්සිතං, විවෙකෙ වා නිස්සිතන්ති

විවෙකනිස්සිතං. විවෙකොති විචිත්තතා. විචිත්තතා වායං තදඛිගවිවෙකො,
 වික්ඛම්භන-සමුච්ඡෙද-පටිප්පස්සද්ධි-නිස්සරණවිවෙකොති පඤ්චවිධො.
 එවමෙනස්මිං පඤ්චවිධෙ විවෙකෙ. විවෙකනිස්සිතන්ති තදඛිගවිවෙකනිස්සිතං
 සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතඤ්ච සම්මාදිට්ඨිං භාවෙතීති
 අයමත්ථො වෙදිතබ්බො. තථා හි අයං අරියමග්ගභාවනානුයුත්තො යොගී
 විපස්සනාක්ඛණෙ කිච්චතො තදඛිගවිවෙකනිස්සිතං, අප්ඤ්ඤාසයතො
 නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං, මග්ගකාලෙ පන කිච්චතො
 සමුච්ඡෙදවිවෙකනිස්සිතං, ආරම්භණතො නිස්සරණවිවෙකනිස්සිතං
 සම්මාදිට්ඨිං භාවෙති. එස න යො විරාගනිස්සිතාදීසු. විවෙකත්ථා එව හි
 විරාගාදයො.

කෙවලඤ්ඤත්ථ වොස්සග්ගො දුට්ඨො පරිච්චාගවොස්සග්ගො ච
 පක්ඛන්දනවොස්සග්ගො වාති. තත්ථ පරිච්චාගවොස්සග්ගොති
 විපස්සනාක්ඛණෙ ච තදඛිගවසෙන, මග්ගක්ඛණෙ ච සමුච්ඡෙදවසෙන
 කිලෙසප්පහානං. පක්ඛන්දනවොස්සග්ගොති විපස්සනාක්ඛණෙ
 තන්තිත්තභාවෙන, මග්ගක්ඛණෙ පන ආරම්භණකරණෙන
 නිබ්බානපක්ඛන්දනං, තදුභයමිපි ඉමස්මිං ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙ
 අත්ථවණ්ණනාන යෙ වට්ටති. තථා හි අයං සම්මාදිට්ඨි යථාචුත්තෙන පකාරෙන
 කිලෙසෙ ච පරිච්චජති, නිබ්බානඤ්ච පක්ඛන්දති.

වොස්සග්ගපරිණාමීන්ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන වොස්සග්ගත්ථං
 පරිණාමන්තං පරිණතඤ්ච, පරිපච්චන්තං පරිපක්කඤ්චාති ඉදං චුත්තං භොති.
 අයඤ්ඤි අරියමග්ගභාවනානුයුත්තො භික්ඛු යථා සම්මාදිට්ඨි
 කිලෙසපරිච්චාගවොස්සග්ගත්ථං නිබ්බානපක්ඛන්දනවොස්සග්ගත්ථඤ්ච
 පරිපච්චති, යථා ච පරිපක්කා භොති, තථා නං භාවෙතීති. එස න යො
 සෙසමග්ගඬිගෙසු.

ආගම්මාති ආරබ්භ සන්ධාය පටිච්ච. ජාතිධම්මාති ජාතිසභාවා ජාතිපකතිකා.
 තස්මාති යස්මා සකලො අරියමග්ගොපි කල්‍යාණමිත්තං නිස්සාය ලබ්භති,
 තස්මා. හන්දාති වචස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. අප්පමාදං පසංසන්තීති අප්පමාදං
 වණ්ණයන්ති, තස්මා අප්පමාදො කාතබ්බො. අත්ථාභිසමයාති අත්ථපටිලාභා.
 අට්ඨමං.

9. පට්ඨමඅප්පත්තකසුත්තවණ්ණනා

130. නවමෙ දිවා දිවස්සාති දිවස්ස දිවා, මජ්ඣන්තිකසමයෙති අත්ථො.
 සාපතෙය්‍යන්ති ධනං. කො පන වාදො රුපියස්සාති

සුවණ්ණරජතනම්බලොහකාළලොහඵාලකච්ඡපකාදිහෙදස්ස සනකතස්ස වෙව පරිභොගභාජනාදිහෙදස්ස ච රුපියභණ්ඩස්ස පන කො වාදො? “එත්තකං නාමා”ති කා පරිච්ඡෙදකථාති අත්ථො. කණාපකන්ති සකුණ්ඩකහත්තං. බිලඬගදුතියන්ති කඤ්ජිකදුතියං. සාණන්ති සාණවාකමයං. තිපක්ඛවසනන්ති තිණි ඛණ්ඩාති ද්විසු යානෙසු සිබ්බිත්වා කතනිවාසනං.

අසප්පුරිසොති ලාමකපුරිසො. උද්ධග්ගිකන්තිආදිසු උපරුපරිභූමිසු ඵලදානවසෙන උද්ධං අග්ගමස්සාති උද්ධග්ගිකා. සග්ගස්ස හිතා තනුපපත්තිජනනතොති සොවග්ගිකා. නිබ්බත්තට්ඨානෙසු සුඛො විපාකො අස්සාති සුඛවිපාකා. සුට්ඨු අග්ගානං දිබ්බවණ්ණාදීනං විසෙසානං නිබ්බත්තනතො සග්ගසංවත්තනිකා. ඵවරුපං දක්ඛිණදානං න පතිට්ඨාපෙතිති.

සාතොදකාති මධුරොදකා. සෙත්තොදකාති වීචීනං හින්තට්ඨානෙ උදකස්ස සෙතතාය සෙතොදකා. සුපතිත්ථාති සුන්දරතිත්ථා. තං ජනොති යෙන උදකෙන සාතොදකා, තං උදකං ජනො භාජනාති පුරෙත්වා නෙව හරෙය්‍ය. න යථාපච්චයං වා කරෙය්‍යාති, යං යං උදකෙන උදකකිච්චං කාතබ්බං, තං තං න කරෙය්‍ය. තදපෙය්‍යමානන්ති තං අපෙය්‍යමානං. කිච්චකරො ච භොතීති අත්තනා කත්තබ්බකිච්චකරො වෙව කුසලකිච්චකරො ච, භුඤ්ජති ච, කම්මන්තෙ ච පයොපෙති, දානඤ්ච දෙතීති අත්ථො. නවමං.

10. දුතියඅපුත්තකසුත්තවණ්ණනා

131. දසමෙ පිණ්ඩපාතෙන පටිපාදෙසීති පිණ්ඩපාතෙන සද්ධිං සංයොපෙසි, පිණ්ඩපාතං අදාසීති අත්ථො. පක්කාමීති කෙනවිදෙව රාජුපට්ඨානාදිනා කිච්චෙන ගතො. පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී අභොසීති සො කිර අඤ්ඤාසුපි දිවසෙසු තං පච්චෙකසම්බුද්ධං පස්සති, දාතුං පනස්ස චිත්තං න උජ්ජජ්ජති. තස්මිං පන දිවසෙ අයං පදුමවතිදෙවියා තතියපුත්තො තග්ගරසිඛි පච්චෙකබුද්ධො ගන්ධමාදනපබ්බතෙ ඵලසමාපත්තිසුඛෙන චිත්තාමෙත්වා පුබ්බණ්භසමයෙ වුට්ඨාය අනොතත්තදහෙ මුඛං ධොවිත්වා මනොසිලාතලෙ නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා පත්තචීවරමාදාය අභිඤ්ඤාපාදකං චතුත්ථජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා ඉද්ධියා වෙහාසං අබ්භුග්ගන්ත්වා නගරද්වාරෙ ඔරුය්‍හ වීවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය නගරවාසීනං සරද්වාරෙසු සහස්සභණ්ඩිකං යපෙන්නො විය පාසාදිකෙහි අභික්කන්තාදිහි අනුපුබ්බෙන සෙට්ඨිතො සරද්වාරං සම්පත්තො. තංදිවසඤ්ච සෙට්ඨි පාතොව උට්ඨාය පණ්ණිතභොජනං භුඤ්ජිත්වා, සරද්වාරකොට්ඨකෙ ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා, දන්තන්තරාති සොධෙන්නො නිසින්තො භොති. සො පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා, තංදිවසං පාතො

භුත්වා නිසින්නත්තා දානවිත්තං උප්පාදෙත්වා, හරියං පක්කොසාපෙත්වා,
“ඉමස්ස සමණස්ස පිණ්ඩපාතං දෙහී”ති වත්වා පක්කාමි.

සෙට්ඨිහරියා වින්තෙසි – “මයා එත්තකෙන කාලෙන ඉමස්ස ‘දෙවා’ති වචනං
න සුතපුබ්බං, දාපෙන්නොපි ච අප්ප න යස්ස වා තස්ස වා දාපෙති,
වීතරාගදොසමොහස්ස වන්තකිලෙසස්ස ඔහිතභාරස්ස පච්චෙකඛුද්ධස්ස
දාපෙති, යං වා තං වා අදත්වා පණ්ණිකං පිණ්ඩපාතං දස්සාමි”ති, සරා නික්ඛම්ම
පච්චෙකඛුද්ධං පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පත්තං ආදාය අන්තොනිවෙසනෙ
පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසිදාපෙත්වා සුපරිසුද්ධෙහි සාලිතණ්ඩුලෙහි හත්තං
සම්පාදෙත්වා තදනුරූපං බාදනීයං බාඤ්ජනං සුපෙය්‍යාඤ්ච සල්ලක්ඛෙත්වා
පත්තං පුරෙත්වා බහි ගන්ධෙහි සමලඬිකරිත්වා පච්චෙකඛුද්ධස්ස හත්ථෙසු
පතිට්ඨපෙත්වා වන්දි. පච්චෙකඛුද්ධො – “අඤ්ඤෙසම්පි පච්චෙකඛුද්ධානං
සඬිගහං කරස්සාමි”ති අපරිභුඤ්ජිත්වා ආනුමොදනං කත්වා පක්කාමි. සොපි
බො සෙට්ඨි බාහිරතො ආගච්ඡන්තො පච්චෙකඛුද්ධං දිස්වා මයං “තුම්භාකං
පිණ්ඩපාතං දෙවා”ති වත්වා පක්කත්තා, අපි වො ලද්ධොති? ආම, සෙට්ඨි
ලද්ධොති. “පස්සාමි”ති ගීවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකෙසි. අථස්ස
පිණ්ඩපාතගන්ධො උට්ඨහිත්වා නාසාපුටං පහරි. සො විත්තං සංයමෙතුං
අසක්කොන්තො පච්ඡා විජ්ජට්ඨාරී ආහොසීති.

වරමෙතන්තිආදි විජ්ජට්ඨාරස්ස උප්පන්නාකාරදස්සනං. භාතු ච පන
එකපුත්තකං සාපතෙය්‍යස්ස කාරණා ජීවිතා වොරොපෙසීති තදා කිරස්ස
අවිහත්තෙයෙව කුටුම්භෙ මාතෘපිතරො ච ජෙට්ඨභාතා ච කාලමකංසු. සො
භාතුජායාය සද්ධිංයෙව සංවාසං කප්පෙසි. භාතු පනස්ස එකො පුත්තො හොති,
තං වීරියා කීළන්තං මනුස්සා වදන්ති – “අයං දාසො අයං දාසී ඉදං යානං ඉදං
ධනං තච සන්නක”න්ති. සො තෙසං කථං ගහෙත්වා – “අයං දාසො මය්හං
සන්නක”න්තිආදීති කථෙති.

අථස්ස චූළපිතා වින්තෙසි – “අයං දාරකො ඉදානෙව එවං කථෙසි,
මහල්ලකකාලෙ කුටුම්භං මජ්ඣෙ හින්දාපෙය්‍ය, ඉදානෙවස්ස කත්තබ්බං
කරස්සාමි”ති එකදිවසං වාසිං ආදාය – “එහි පුත්ත, අරඤ්ඤං ගච්ඡාමා”ති තං
අරඤ්ඤං නෙත්වා වීරවන්තං වීරවන්තං මාරෙත්වා ආවාටෙ පක්ඛිපිත්වා
පංසුනා පටිච්ඡාදෙසි. ඉදං සන්ධායෙනං චූත්තං. සත්තක්ඛත්තුන්ති සත්තවාරෙ.
පුබ්බපච්ඡිමවෙතනාවසෙන වෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො.
එකපිණ්ඩපාතදානස්මිඤ්ඤි එකාව වෙතනා ද්වෙ පටිසන්ධියො න දෙනි,
පුබ්බපච්ඡිමවෙතනාහි පනෙස සත්තක්ඛත්තුං සග්ගෙ, සත්තක්ඛත්තුං

සෙට්ඨිකුලෙ නිබ්බත්තො. පුරාණන්ති පච්චෙකසමබුද්ධස්ස දිත්තපිණ්ඩපාතවෙනනාකම්මං.

පරිග්ගහන්ති පරිග්ගහිතවත්ථු. අනුජීවිනොති එකං මහාකුලං නිස්සාය පණ්ණාසමිපි සට්ඨිපි කුලානි ජීවන්ති, තෙ මනුස්සෙ සන්ධායෙනං වුත්තං. සබ්බං නාදාය ගන්තබ්බන්ති සබ්බමෙතං න ආදිශිත්වා ගන්තබ්බං. සබ්බං නික්ඛිප්පගාමිනන්ති සබ්බමෙතං නික්ඛිප්පසභාවං, පරිච්චජිතබ්බසභාවමෙවාති අත්ථො. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. තතියවග්ගො

1. පුග්ගලසුත්තවණ්ණනා

132. තතියවග්ගස්ස පඨමෙ “නීවෙ කුලෙ පච්චාජාතො”තිආදිකෙන තමෙන යුත්තොති තමො. කායදුච්චරිතාදිහි පුත නිරයතමුපගමනතො තමපරායණො. ඉති උභයෙනපි බන්ධනමොව කථිතො හොති. “උච්චෙ කුලෙ පච්චාජාතො”තිආදිකෙන ජොතිනා යුත්තතො ජොති, ආලොකීභූතොති වුත්තං හොති. කායසුචරිතාදිහි පුත සග්ගුපපත්තිජොතිභාවුපගමනතො ජොතිපරායණො. ඉමිනා නයෙන ඉතරෙපි ද්වෙ වෙදිතබ්බා.

වෙනකුලෙති විලිච්ඡාරකුලෙ. නෙසාදකුලෙති මිගලුද්දකාදීනං කුලෙ. රථකාරකුලෙති වම්මකාරකුලෙ. පුක්කුසකුලෙති පුප්ඵඡඩ්ඛකකුලෙ. කසිරවුත්තිකෙති දුක්ඛවුත්තිකෙ. දුබ්බණ්ණොති පංසුපිසාවකො විය කුමාමබාණුවණ්ණො. දුද්දසිකොති විජාතමාතුයාපි අමනාපදස්සනො. ඔකොට්මකොති ලකුණ්ඩකො. කාණොති එකක්ඛිකාණො වා උභයක්ඛිකාණො වා. කුණිති එකහත්ථකුණි වා උභයහත්ථකුණි වා. බඤ්ජොති එකපාදබඤ්ජො වා උභයපාදබඤ්ජො වා. පක්ඛහතොති හතපක්ඛො පීඨසප්පි. පදීපෙය්‍යස්සාති තෙලකපල්ලකාදිනො පදීපඋපකරණස්ස. එවං බො, මහාරාජාති එත්ථ එකො පුග්ගලො බහිද්ධා ආලොකං අදිස්වා මාතුකුච්ඡිස්මිංයෙව කාලං කත්වා අපායෙසු නිබ්බත්තන්තො සකලං කප්පමිපි සංසරති, සොපි තමොතමපරායණොව. සො පන කුහකපුග්ගලො භවෙය්‍ය. කුහකස්ස හි එවරූපා නිබ්බත්ති හොතිති වුත්තං.

එත්ථ ව “නීවෙ කුලෙ පච්චාජාතො හොති වණ්ඩාලකුලෙ වා”තිආදිහි ආගමනවිපත්ති වෙව පුබ්බුප්පන්තපච්චයවිපත්ති ව දස්සිතා. දලිද්දෙනිආදිහි පවත්තපච්චයවිපත්ති. කසිරවුත්තිකෙතිආදිහි ආජීවුපායවිපත්ති.

දුබ්බණ්ණොති ආදීහි අත්තභාවවිපත්ති. බව්භාබාධොති ආදීහි දුක්ඛකාරණසමායොගො. න ලාභීති ආදීහි සුඛකාරණවිපත්ති වෙව උපභොගවිපත්ති ව. කායෙන දුච්චරිතන්ති ආදීහි තමපරායණභාවස්ස කාරණසමායොගො. කායස්ස හෙදාති ආදීහි සම්පරායිකතමුපගමො. සුක්කපක්ඛො වුත්තපටිපක්ඛනයෙන වෙදිතබ්බො.

අක්කොසතීති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසති. පරිභාසතීති, “කස්මා තිට්ඨං? කිං තුම්හෙහි අම්භාකං කසිකම්මාදීති කතානී” ති ආදීහි? පරිභවචචනෙහි පරිභාසති. රොසකොති සට්ඨකො. අබ්බග්ගමනසොති එකග්ගවිත්තො. පයමං.

2. අයයිකාසුත්තවණ්ණනා

133. දුතියෙ ජිණ්ණොති ජරාජිණ්ණො. වුඩ්ඨාති වයොවුඩ්ඨා. මහල්ලිකාති ජාතිමහල්ලිකා. අද්ධගතාති අද්ධං චිරකාලං අතික්කන්තා. වයොඅනුප්පත්තාති පච්ඡිමවයං සම්පත්තා. පියා මනාපාති රඤ්ඤො කිර මාතරි මනාය අයයිකා මාතුට්ඨානෙ යත්වා පටිජග්ගි, තෙනස්ස අයයිකාය බලවපෙමං උප්පජ්ජි. තස්මා එවමාහ. හත්ථීරතනෙනාති සතසහස්සග්ගසනකො හත්ථී සතසහස්සග්ගසනකෙන අලඬිකාරෙන අලඬිකතො හත්ථීරතනං නාම. අස්සරතනෙපි එසෙව නයො. ගාමවරොපි සතසහස්සට්ඨානකගාමොව. සබ්බානි තානි හෙදනධම්මානීති තෙසු හි කිඤ්චි කරියමානමෙව හිජ්ජති, කිඤ්චි කතපරියොසිතං චක්කතො අනපතීතමෙව, කිඤ්චි අපනෙත්වා භූමියං යපිතමත්තං, කිඤ්චි තතො පරං, එවමෙව සත්තෙසුපි කොචි පටිසන්ධිං ගහෙත්වා මරති, කොචි මුල්ලභගබ්භාය මාතරි මාතුකුච්ඡිතො අනික්ඛන්තොව, කොචි නික්ඛන්තමත්තො, කොචි තතො පරන්ති. තස්මා එවමාහ. දුතියං.

134. තතියෙ සබ්බං උත්තානමෙව. තතියං.

4. ඉස්සන්තසුත්තවණ්ණනා

135. චතුත්ථස්ස අට්ඨුප්පත්තිකො නික්ඛෙපො. හගවතො කිර පයමබොධියං මහාලාභසක්කාරො උදපාදි භික්ඛුසඤ්ඤාස්ස ව. තිත්ථියා හතලාභසක්කාරා හුත්වා කුලෙසු එවං කන්ථෙන්නා විචරන්ති – “සමණො ගොතමො එවමාහ, ‘මය්හමෙව දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං දානං දාතබ්බං. මය්හමෙව සාවකානං දානං දාතබ්බං, න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දානං දාතබ්බං. මය්හමෙව දින්නං මහජ්ඵලං, න අඤ්ඤෙසං දින්නං මහජ්ඵලං. මය්හමෙව සාවකානං දින්නං මහජ්ඵලං, න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහජ්ඵල’න්ති. යුත්තං නු බො

සයම්පි භික්ඛාචාරනිස්සිනෙන පරෙසං භික්ඛාචාරනිස්සිනානං චතුත්තං පච්චයානං අත්තරායං කාතුං, අයුත්තං කරොති අනනුච්ඡවික’න්ති. සා කථා පත්ථරමානා රාජකුලං සම්පත්තා. රාජා සුත්වා වින්තෙසි – “අට්ඨානමෙතං යං තථාගතො පරෙසං ලාභන්තරායං කරෙය්‍ය. එතෙ තථාගතස්ස අලාභාය අයසාය පරිසක්කන්ති. සවාහං ඉධෙව යත්වා ‘මා එවං අවොචුත්ථ, න සත්ථා එවං කථෙති’ති වදෙය්‍යං, එවං සා කථා නිජ්ඣන්ති. න ගච්ඡෙය්‍ය, ඉමස්ස මහාජනස්ස සන්තිපතිතකාලෙයෙව නං නිජ්ඣාපෙස්සාමි”ති එකං ඡණ්දිවසං ආගමෙත්තො තුණ්හි අහොසි.

අපරෙන සමයෙන මහාජණෙ සම්පත්තෙ “අයං ඉමස්ස කාලො”ති නගරෙ හෙරිං වරාපෙසි – “සද්ධා වා අස්සද්ධා වා සම්මාදිට්ඨිකා වා මිච්ඡාදිට්ඨිකා වා ගෙහරක්ඛකෙ දාරකෙ වා මාතුගාමෙ වා යපෙත්වා අවසෙසා යෙ විහාරං නාගච්ඡන්ති, පඤ්ඤාසං දණ්ඩො”ති. සයම්පි පාතොව න්හත්වා කතපාතරාසො සබ්බාහරණපටිමණ්ඩිතො මහතා බලකායෙන සද්ධිං විහාරං අගමාසි. ගච්ඡන්තො ච වින්තෙසි – “භගවා තුම්හෙ කිර එවං වදං ‘මය්‍හමෙව දානං දාතබ්බං...පෙ.... න අඤ්ඤෙසං සාවකානං දින්නං මහප්ඵල’න්ති එවං පුච්ඡිතුං අයුත්තං, පඤ්ඤමෙව පුච්ඡස්සාමි, පඤ්ඤං කථෙත්තො ච මෙ භගවා අවසානෙ තිත්ථියානං වාදං භඤ්ජිස්සති”ති. සො පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කත්ථං ණු ඛො, භන්තෙ, දානං දාතබ්බන්ති ආහං. යත්ථාති යස්මිං පුග්ගලෙ විත්තං පසිදති, තස්මිං දාතබ්බං, තස්ස වා දාතබ්බන්ති අත්ථො.

එවං චුත්තෙ රාජා යෙහි මනුස්සෙහි තිත්ථියානං වචනං ආරොචිතං, තෙ ඔලොකෙසි. තෙ රඤ්ඤා ඔලොකිතමත්තාව මඬිකුභූතා අධොමුඛා පාදඬිගුට්ඨකෙන භූමිං ලෙඛමානා අට්ඨංසු. රාජා – “එකපදෙනෙව, භන්තෙ, භතා තිත්ථියා”ති මහාජනං සාවෙත්තො මහාසද්දෙන අහාසි. එවඤ්ඤං පන භාසිත්වා – “භගවා විත්තං නාම නිගණ්ඨාවෙලකපරිබ්බාජකාදීසු යත්ථ කත්ථවි පසිදති, කත්ථං පන, භන්තෙ, දින්නං මහප්ඵල”න්ති පුච්ඡි. අඤ්ඤං ඛො එතන්ති, “මහාරාජ, අඤ්ඤං තයා පයමං පුච්ඡිතං, අඤ්ඤං පච්ඡා, සල්ලක්ඛෙහි එතං, පඤ්ඤාකථනං පන මය්‍හං භාරො”ති වත්වා සීලවතො ඛොතිආදිමාහ. තත්ථ ඉධ ත්‍යස්සාති ඉධ තෙ අස්ස. සමුපබ්‍රුළුහොති රාසිභූතො. අසික්ඛිතොති ධනුසිප්පෙ අසික්ඛිතො. අකතභත්ථොති මුට්ඨිබන්ධාදිවසෙන අසම්පාදිතභත්ථො. අකතයොග්ගොති තිණපුඤ්ජමත්තිකාපුඤ්ජාදීසු අකතපරිවයො. අකතුපාසනොති රාජරාජමහාමත්තානං අදස්සිතසරක්ඛෙපො. ඡම්භිති පවෙධිතකායො.

කාමච්ඡන්දො පභීනොතිආදීසු අරහත්තමග්ගෙන කාමච්ඡන්දො පභීනො
හොති, අනාගාමීග්ගෙන බ්‍යාපාදො, අරහත්තමග්ගෙනෙව ථීනමිද්ධං, තථා
උද්ධච්චං, තතියෙනෙව කුක්කුච්චං, පට්ඨමග්ගෙන විචිකිච්ඡා පභීනා හොති.
අසෙක්ඛෙන සීලක්ඛන්ධෙනාති අසෙක්ඛස්ස සීලක්ඛන්ධො අසෙක්ඛො
සීලක්ඛන්ධො නාම. එස නයො සබ්බත්ථ. එත්ථ ච පුරිමෙහි චතුහි පදෙහි
ලොකියලොකුත්තරසීලසමාධිපඤ්ඤාවිමුත්තියො කථිතා.
විමුත්තියො ණදස්සනං පච්චචෙක්ඛණඤාණං හොති, තං ලොකියමෙව.

ඉස්සත්තන්ති උසුසිජ්ජං. බලවීරියන්ති එත්ථ බලං නාම වායොධාතු, වීරියං
කායිකචෙතසිකවීරියමෙව. භරෙති භරෙය්‍ය. නාසුරං ජාතිපච්චයාති, “අයං
ජාතිසම්පන්නො”ති එවං ජාතිකාරණා අසුරං න භරෙය්‍ය.

බන්තිසොරච්චන්ති එත්ථ බන්තීති අධිවාසනබන්ති, සොරච්චන්ති අරහත්තං.
ධම්මාති එතෙ ද්වෙ ධම්මා. අස්සමෙති ආවසථෙ. විචනෙති අරඤ්ඤට්ඨානෙ,
නිරුද්ධෙ අරඤ්ඤෙ චතුරස්සපොක්ඛරණිආදීති කාරයෙති අත්ථො. දුග්ගති
විසමට්ඨානෙ. සඬකමනාතීති පණ්ණාසහත්ථසට්ඨිහත්ථාති
සමොකිණ්ණපරිසුද්ධවාලිකාති සඬකමනාති කරෙය්‍ය.

ඉදාති එතෙසු අරඤ්ඤසෙනාසනෙසු වසන්තානං භික්ඛූනං භික්ඛාවාරචත්තං
ආචික්ඛන්තො අන්තං පානන්තිආදිමාහ. තත්ථ සෙනාසනාතීති මඤ්චපීඨාදීති.
විජ්ජසන්නෙනාති බිණ්ණසවස්ස දෙන්තොපි සකඬ්ඛෙන කිලෙසමලිතෙන
චිත්තෙන අදත්ථා විජ්ජසන්නෙනෙව චිත්තෙන දදෙය්‍ය. ථනයන්ති ගජ්ජන්තො.
සතක්කකුති සතසිබරො, අනෙකකුටොති අත්ථො. අභිසඬ්ඛච්චාති
අභිසඬ්ඛරිත්ථා සමොධානෙන්ථා රාසිං කත්ථා.

ආමොදමානොති තුට්ඨමානසො හුත්ථා. පකිරෙතීති දානග්ගෙ විචිරති,
පකිරන්තො විය වා දානං දෙති. පුඤ්ඤධාරාති අනෙකදානචෙතනාමයා
පුඤ්ඤධාරා. දාතාරං අභිවස්සතීති යථා ආකාසෙ සමුට්ඨිතමෙසතො නික්ඛන්තා
උදකධාරා පථවිං සිනෙහයන්තී තෙමෙන්තී කිලෙදයන්තී අභිවස්සති, එවමෙව
අයම්පි දායකස්ස අබ්භන්තරෙ උජ්ජන්තා පුඤ්ඤධාරා තමෙව දාතාරං අන්තො
සිනෙහෙති පුරෙති අභිසන්දෙති. තෙන වුත්තං “දාතාරං අභිවස්සතී”ති.
චතුත්ථං.

5. පබ්බතූපමසුත්තවණ්ණනා

136. පඤ්චමෙ මුද්ධාවසිත්තානන්ති බන්තියාහිසෙකෙන මුද්ධනි අවසිත්තානං
කතාහිසෙකානං. කාමගෙධපරිසුට්ඨිතානන්ති කාමෙසු ගෙධෙන පරිසුට්ඨිතානං

අභිභූතානං. ජනපදත්ථාවරියජ්ජත්තානන්ති ජනපදෙ ථීරභාවජ්ජත්තානං. රාජකරණියානීති රාජකම්මානි රාජුහි කත්තබ්බකිව්වානි. තෙසු බ්වාහන්ති තෙසු අහං. උසුක්කමාපන්නොති බ්වාපාරං ආපන්නො. එස කිර රාජා දිවසස්ස තික්ඛත්තුං භගවතො උපට්ඨානං ගච්ඡති, අන්තරාගමනානි බහුනිපි හොන්ති. තස්ස නිබද්ධං ගච්ඡතො බලකායො මහාපි හොති අජ්ජොපි. අට්ඨකදිවසං පඤ්චසතා වොරා චිත්තයිංසු – “අයං රාජා අවෙලාය අජ්ජෙන බලෙන සමණස්ස ගොතමස්ස උපට්ඨානං ගච්ඡති, අන්තරාගමගෙ නං ගහෙත්වා රජ්ජං ගණ්හිස්සාමා”ති. තෙ අන්ධවනෙ නිලීයිංසු. රාජානො ච නාම මහාපුඤ්ඤො හොන්ති. අථ තෙසංයෙව අබ්භන්තරතො එකො පුරිසො නික්ඛමිත්වා රඤ්ඤො ආරොවෙසි. රාජා මහන්තං බලකායං ආදාය අන්ධවනං පරිවාරෙත්වා තෙ සබ්බෙ ගහෙත්වා අන්ධවනතො යාව නගරද්වාරා මග්ගස්ස උභොසු පස්සෙසු යථා අඤ්ඤමඤ්ඤං චක්ඛුනා චක්ඛුං උපනිබන්ධිත්වා ඔලොකෙන්නි, එවං ආසන්නානි සුලානි රොපාපෙත්වා සුලෙසු උත්තාසෙසි. ඉදං සන්ධාය එවමාහ.

අථ සත්ථා චිත්තෙසි – “සවාහං චක්ඛාමි, ‘මහාරාජ, මාදිසෙ නාම සම්මාසම්බුද්ධෙ ධුරවිහාරෙ වසන්තෙ තයා එවරූපං දාරුණං කම්මං කතං, අයුත්තං තෙ කත්තන්ති, අථායං රාජා මඬිකු හුත්වා සන්ථම්භිතුං න සක්කුණෙය්‍ය, පරියායෙන ධම්මං කට්ඨන්තස්සෙව මෙ සල්ලක්ඛෙස්සති”ති ධම්මදෙසනං ආරභන්නො තං කිං මඤ්ඤසීතිආදිමාහ. තත්ථ සද්ධායිකොති සද්ධාතබ්බො, යස්ස ත්වං වචනං සද්දහසීති අත්ථො. පච්චයිකොති තස්සෙව වෙච්චනං, යස්ස වචනං පත්තියායසීති අත්ථො. අබ්භසමන්ති ආකාසසමං. නිජ්ජොට්ඨන්නො ආගච්ඡති පථවිතලතො යාව අකනිට්ඨබ්‍රහ්මලොකා සබ්බෙ සත්තෙ සණ්ඨකරණියං තිණවුණ්ණං විය කරොන්නො පිසන්නො ආගච්ඡති.

අඤ්ඤත්‍ර ධම්මවරියායාති යපෙත්වා ධම්මවරියං අඤ්ඤං කාතබ්බං නත්ථී, දසකුසලකම්මපථසඬ්ඛාතා ධම්මවරියාව කත්තබ්බා, හන්තෙති – සමවරියාදීනි තස්සෙව වෙච්චනානි. ආරොවෙමිති ආචික්ඛාමි. පටිවෙදයාමිති ජානාපෙමි. අධිවත්තතීති අජ්ඣොත්ථරති. හත්ථියුද්ධානීති නාලාගිරිසදිසෙ හෙමකජ්ජෙන නාගෙ අභිරුද්ධ යුජ්ඣිතබ්බයුද්ධානි. ගතීති නිජ්ජත්ති. විසයොති ඔකාසො, සමත්ථභාවො වා. න හි සක්කා තෙහි ජරාමරණං පටිබාහිතුං. මන්තිනො මහාමත්තාති මන්තසම්පන්නා මහොසධ්විධුරපණ්ඩිතාදිසදිසා මහාඅමච්චා. භූමිගතන්ති මහාලොහකුම්භියො පුරෙත්වා භූමියං යපිතං. වෙහාසට්ඨන්ති වම්මපසිබ්බකෙ පුරෙත්වා තුලාසඬ්ඛාදියු ලග්ගෙත්වා වෙච්ච නිය්‍යුභාදියු ව

පුරෙත්වා යපිතං. උපලාපෙතුන්ති අඤ්ඤමඤ්ඤං හින්දිතුං. යථා ද්වෙ ජනා එකෙන මග්ගෙන න ගච්ඡන්ති එවං කාතුං.

නහං ආභවිවාති ආකාසං පුරෙත්වා. එවං ජරා ච මච්චු වාති ඉධ ද්වෙයෙව පබ්බතා ගහිතා, රාජොවාදෙ පන “ජරා ආගච්ඡති සබ්බයොබ්බනං විලුම්පමානා”ති එවං ජරා මරණං ඛ්‍යාධි විපත්තීති වත්තාරොපෙන ආගතාව. තස්මාති යස්මා හත්ථියුද්ධාදිහි ජරාමරණං ජිනිතුං න සක්කා, තස්මා. සද්ධං නිවෙසයෙති සද්ධං නිවෙසෙය්‍ය, පතිට්ඨාපෙය්‍යාති. පඤ්චමං.

තත්තියො වග්ගො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

කොසලසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

4. මාරසංයුත්තං

1. පට්ඨමවග්ගො

1. තපොකම්මසුත්තවණ්ණනා

137. මාරසංයුත්තස්ස පට්ඨමෙ උරුවෙලායං විහරතීති පටිවිද්ධසබ්බඤ්ඤාඤාණො උරුවෙලගාමං උපනිස්සාය විහරති. පට්ඨමාභිසම්බුද්ධොති අභිසම්බුද්ධො හුත්වා පට්ඨමං අන්තොසත්තාහස්මිංයෙව. දුක්කරකාරිකායාති ඡබ්බස්සාති කතාය දුක්කරකාරිකාය. මාරො පාපිමාති අත්තනො විසයං අතික්කමිතුං පටිපන්නො සත්තෙ මාරෙතීති මාරො. පාපෙ නියොජෙති, සයං වා පාපෙ නියුත්තොති පාපිමා. අඤ්ඤානිපිස්ස කණ්ණො, අධිපති, වසවත්තී, අත්තකො, නමුච්චි, පමත්තබන්ධුනිආදීනි බහුනි නාමානි, ඉධ පන නාමද්වයමෙව ගතිතං. උපසඬකමීති – “අයං සමණො ගොතමො ‘මුත්තොස්මි’ති මඤ්ඤති, අමුත්තභාවමස්ස කට්ඨස්සාමි”ති වින්තෙත්වා උපසඬකමි.

තපොකම්මා අපක්කම්මාති තපොකම්මතො අපක්කමිත්වා. අපරද්ධොති “දුරෙ ත්වං සුද්ධිමග්ගා”ති වදති. අමරං තපන්ති අමරතපං අමරභාවත්ථාය කතං ලුබ්භපං, අත්තකිලමථානුයොගො. සබ්බානත්ථාවහං හොතීති, “සබ්බං තපං මය්හං අත්ථාවහං න භවතී”ති ඤාත්වා. ථීයාරිත්තං ව ධම්මනීති අරඤ්ඤෙ ඵලෙ ථීයාරිත්තං විය. ඉදං චුත්තං හොති – යථා අරඤ්ඤෙ ඵලෙ නාවං යපෙත්වා භණ්ඩස්ස පුරෙත්වා මහාජනා අභිරුහිත්වා ථීයාරිත්තං ගහෙත්වා සංකඩ්ඨෙය්හං වෙව උජ්ජිලෙය්හං ව, සො මහාජනස්ස වායාමො එකඩ්ඨගුලද්වඩ්ඨගුලමත්තමිපි නාවාය ගමනං අසාධෙත්තො නිරත්ථකො භවෙය්හ න අනත්ථාවහො, එවමෙව අහං ‘සබ්බං අමරං තපං අනත්ථාවහං හොතී’ති ඤාත්වා විස්සජ්ජෙසිත්ති.

ඉදානි තං අමරං තපං පහාය යෙන මග්ගෙන බුද්ධො ජාතො, තං දස්සෙත්තො සීලන්තිආදිමාහ. තත්ථ සීලන්ති වචනෙන සම්මාවාචාකම්මන්තාජීවා ගතිනා, සමාධිනා සම්මාවායාමසතිසමාධියො, පඤ්ඤාය සම්මාදිට්ඨිසඬකස්පා. මග්ගං බොධාය භාවයන්ති ඉමං අට්ඨඬ්ඨිකමෙව අරියමග්ගං බොධත්ථාය භාවයන්තො. එත්ථ ව බොධායාති මග්ගත්ථාය. යථා හි යාගුත්ථාය යාගුමෙව පවත්ති, පූවත්ථාය පූවමෙව පවත්ති, න අඤ්ඤං කිඤ්චි කරොන්ති, එවං මග්ගමෙව මග්ගත්ථාය භාවෙති. තෙනාහ “මග්ගං බොධාය භාවය”න්ති. පරමං සුද්ධිත්ති අරහත්තං. නිහතොති ත්වං මයා නිහතො පරාජිතො. පට්ඨමං.

2. හත්ථිරාජවණ්ණසුත්තවණ්ණනා

138. දුතියෙ රත්තන්ධකාරතිමිසායන්ති රත්තිං අන්ධභාවකාරකෙ මහාතමෙ චතුරඨගෙ තමසි. අබ්භොකාසෙ නිසින්තො හොතීති ගන්ධකුටිතො නික්ඛමිත්වා චඨකමනකොටියං පාසාණඵලකෙ මහාවිවරං සීසෙ යපෙත්වා පධානං පරිග්ගණ්හමානො නිසින්තො හොති.

නනු ච තථාගතස්ස අභාවිතො වා මග්ගො, අප්පහීනා වා කිලෙසා, අප්පට්ඨිද්ධං වා අකුප්පං, අසච්ඡිකතො වා නිරොධො නත්ථි, කස්මා ඵවමකාසිති? අනාගතෙ කුලපුත්තානං අඨකුසත්ථං. “අනාගතෙ හි කුලපුත්තා මයා ගතමග්ගං ආවජ්ජිත්වා අබ්භොකාසවාසං චසිතබ්බං මඤ්ඤමානා පධානකම්මං කරස්සන්ති”ති සම්පස්සමානො සත්ථා ඵවමකාසි. මහාති මහන්තො. අරිට්ඨකොති කාළකො. මණ්ති පාසාණො. ඵවමස්ස සීසං හොතීති ඵවරූපං තස්ස කාළවණ්ණං කුටාගාරප්පමාණං මහාපාසාණසදිසං සීසං හොති.

සුභාසුභන්ති දීඝමද්ධානං සංසරන්තො සුන්දරාසුන්දරං චණ්ණං කත්වා ආගතොසිති වදති. අථ වා සංසරන්ති සංසරන්තො ආගච්ඡන්තො. දීඝමද්ධානන්ති වසවත්තිට්ඨානතො යාව උරුවෙලාය දීඝමග්ගං, පුරෙ බොධාය වා ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකසමයසඨ්ඛාතං දීඝකාලං. චණ්ණං කත්වා සුභාසුභන්ති සුන්දරඤ්ච අසුන්දරඤ්ච නානප්පකාරං චණ්ණං කත්වා අනෙකචාරං මම සන්තිකං ආගතොසිති අත්ථො. සො කීර චණ්ණො නාම නත්ථි, යෙන චණ්ණෙන මාරො විහිංසකත්ථාය භගවතො සන්තිකං න ආගතපුබ්බො. තෙන තං භගවා ඵවමාහ. අලං තෙ තෙනාති අලං තුය්හං ඵතෙන මාරවිහිංසාකාරදස්සනඛ්‍යාපාරෙන. දුතියං.

3. සුභසුත්තවණ්ණනා

139. තතියෙ සුසංවුතාති සුපිහිතා. න තෙ මාරවසානුගාති, මාර, තෙ තුය්හං වසානුගා න හොන්ති. න තෙ මාරස්ස බද්ධගුති තෙ තුය්හං මාරස්ස බද්ධවරා සිස්සා අන්තෙවාසිකා න හොන්ති. තතියං.

4. පයමමාරපාසසුත්තවණ්ණනා

140. චතුත්ථෙ යොනිසො මනසිකාරාති උපායමනසිකාරෙන. යොනිසො සම්මප්පධානාති උපායවීරියෙන කාරණවීරියෙන. විමුක්තීති අරහත්තඵලවිමුක්ති. අප්ඤ්ඤාසිති “අයං අත්තනා වීරියං කත්වා අරහත්තං පත්වාපි න තුස්සති, ඉදානි අඤ්ඤෙසම්පි ‘පාපුණාථා’ති උස්සාහං කරොති, පට්ඨාහෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා අභාසි.

මාරපාසෙනාති කිලෙසපාසෙන. යෙ දිබ්බා යෙ ච මානුසාති යෙ දිබ්බා කාමගුණසඬ්ඛානා මානුසා කාමගුණසඬ්ඛානා ච මාරපාසා නාම අත්ථි, සබ්බෙහි තෙහි ත්වං බද්ධොති වදති. මාරබන්ධනබද්ධොති මාරබන්ධනෙන බද්ධො, මාරබන්ධනෙ වා බද්ධො. න මෙ සමණ මොක්ඛසීති සමණ ත්වං මම විසයතො න මුච්චිස්සසි. චතුත්ථං.

5. දුතියමාරපාසසුත්තවණ්ණනා

141. පඤ්චමෙ මුත්තාහන්ති මුත්තො අහං. පුරිමං සුත්තං අන්තොවස්සෙ චුත්තං, ඉදං පන පචාරෙත්වා චුට්ඨවස්සකාලෙ. වාරිකන්ති අනුපුබ්බගමනචාරිකං. (පචාරෙත්වා) දිවසෙ දිවසෙ යොජනපරමං ගච්ඡන්තා වරලාති වදති. මා එකෙන ද්වෙති එකමග්ගෙන ද්වෙ ජනා මා අගමිත්ථ. එවඤ්ඤි ගතෙසු එකස්මිං ධම්මං දෙසෙන්නෙ, එකෙන තුණ්හීභූතෙන ධාතබ්බං හොති. තස්මා එවමාහ.

ආදිකල්‍යාණන්ති ආදිමිහි කල්‍යාණං සුන්දරං හද්දකං. තථා මජ්ඣිමනිකායානෙසු. ආදිමජ්ඣිමනිකායානඤ්ච නාමෙතං සාසනස්ස ච දෙසනාය ච වසෙන දුට්ඨං. තත්ථ සාසනස්ස සීලං ආදි, සමථවිපස්සනාමග්ගා මජ්ඣං, ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං. සීලසමාධියො වා ආදි, විපස්සනාමග්ගා මජ්ඣං, ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං. සීලසමාධිවිපස්සනා වා ආදි, මග්ගො මජ්ඣං, ඵලනිබ්බානාති පරියොසානං. දෙසනාය පන චතුප්පදිකාය ගාථාය තාව පට්ඨපාදො ආදි, දුතියතනියා මජ්ඣං, චතුත්ථො පරියොසානං. පඤ්චපද්ධතං පට්ඨපාදො ආදි, අවසානපාදො පරියොසානං, අවසෙසා මජ්ඣං. එකානුසන්ධිකසුත්තස්ස නිදානං ආදි, “ඉදමචොවා”ති පරියොසානං, සෙසං මජ්ඣං. අනෙකානුසන්ධිකස්ස මජ්ඣං බහුපි අනුසන්ධි මජ්ඣමෙව, නිදානං ආදි, “ඉදමචොවා”ති පරියොසානං.

සාත්ථන්ති සාත්ථකං කත්වා දෙසෙථ. සබ්බඤ්ජනන්ති බ්බඤ්ජනෙහි චෙව පදෙහි ච පරිපූරං කත්වා දෙසෙථ. කෙවලපරිපුණ්ණන්ති සකලපරිපුණ්ණං. පරිපුද්ධන්ති නිරූපක්කිලෙසං. බ්‍රහ්මවරියන්ති සික්ඛත්තයසඬ්ඛගං සාසනබ්‍රහ්මවරියං. පකාසෙථාති ආවිකරොථ.

අප්පරජක්ඛණාතිකාති පඤ්ඤාවක්ඛුමිහි අප්පකිලෙසරජසභාවා, දුකුලසාණියා පටිච්ඡන්තා විය චතුප්පදිකගාථාපරියොසානෙ අරහත්තං පත්තුං සමත්ථා සන්තීති අත්ථො. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. පරිභායන්තීති අලාභපරිහානියා ධම්මතො පරිභායන්තී. සෙනානිගමොති පට්ඨකප්පිකානං සෙනාය නිවිට්ඨොකාසෙ පතිට්ඨිතගාමො, සුජාතාය වා පිතු සෙනානී නාම නිගමො.

තෙත්ථපසඬකමිස්සාමිති නාහං තුමහෙ උයොපෙත්වා පරිවෙණාදීනි කාරෙත්වා උපට්ඨාකාදීහි පරිවරියමානො විහරිස්සාමි, තිණ්ණං පන ජට්ඨානං අඬ්ඬුඬ්ඬානි පාටිභාරියසහස්සානි දස්සෙත්වා ධම්මමෙව දෙසෙතුං උපසඬකමිස්සාමිති. තෙත්ථපසඬකමිති, “අයං සමණො ගොතමො මහායුද්ධං විචාරෙත්තො විය, ‘මා එකෙන ද්වෙ අගමිත්ථ, ධම්මං දෙසෙථා’ති සට්ඨි ජනෙ උයොපෙති, ඉමස්මිං පන එකස්මිම්පි ධම්මං දෙසෙත්තෙ මය්හං විත්තස්සාදං නත්ථී, එවං බහුසු දෙසෙත්තෙසු කුතො භවිස්සති, පට්ඨාහාමි න”න්ති විත්තෙත්වා උපසඬකමි. පඤ්චමං.

6. සප්පසුත්තවණ්ණනා

142. ජට්ඨෙ යොණ්ඩිකාකිලඤ්ජන්ති සුරාකාරකානං පිට්ඨපත්ථරණකකිලඤ්ජං. කොසලිකා කංසපාතීති කොසලරඤ්ඤො රථවක්කප්පමාණා පරිභොගපාති. ගලගළායන්තෙති ගජ්ජන්තෙ. කම්මාරගග්ගරියාති කම්මාරුද්ධනපණාළියා. ධම්මානායාති භස්තවාතෙන පූරියමානාය. ඉති විදිත්වාති – “සමණො ගොතමො පධානමනුයුත්තො සුබෙන නිසින්තො, සට්ඨස්සාමි න”න්ති වුත්තප්පකාරං අත්තභාවං මාපෙත්වා නියාමභූමියං ඉතො විතො ව සඤ්චරන්තං විජ්ජුලතාලොකෙන දිස්වා, “කො නු බො එසො සත්තො”ති? ආවජ්ජෙත්තො, “මාරො අය”න්ති එවං විදිත්වා.

සුඤ්ඤගෙහානීති සුඤ්ඤාගාරානි. සෙය්‍යාති සෙය්‍යත්ථාය. ධස්සාමි වඬ්කමිස්සාමි නිසිදිස්සාමි නිපජ්ජිස්සාමිති එතදත්ථාය යො සුඤ්ඤාගාරානි සෙවතීති අත්ථො. යො මුනි අත්තසඤ්ඤතොති යො බුද්ධමුනි භත්ථපාදකුක්කුච්චාහාවෙන සංයතත්තභාවො. වොස්සජ්ජ වරෙය්‍ය තත්ථ යොති යො තස්මිං අත්තභාවෙ ආලයං නිකන්ති. වොස්සජ්ජිත්වා පහාය වරෙය්‍ය. පතිරූපං හි තථාවිධස්ස තත්ති තාදිසස්ස තංසණ්ඨිතස්ස බුද්ධමුනිතො තං අත්තභාවෙ නිකන්ති. වොස්සජ්ජිත්වා වරණං නාම පතිරූපං යුත්තං අනුවච්ඡවිකං.

වරකාති සිහබ්‍යග්ගසාදිකා සඤ්චරණසත්තා. හෙරවාති සවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකහෙරවා. තත්ථ සවිඤ්ඤාණකා සිහබ්‍යග්ගසාදයො, අවිඤ්ඤාණකා රත්තිභාගෙ බාණුවම්මිකාදයො. තෙපි හි තස්මිං කාලෙ යක්ඛා විය උපට්ඨහන්ති, රජ්ජුවල්ලියාදීනි සබ්බානි සප්පා විය උපට්ඨහන්ති. තත්ථාති තෙසු හෙරවෙසු සුඤ්ඤාගාරගතො බුද්ධමුනි ලොමවලනමත්තකම්පි න කරොති.

ඉදානි අට්ඨානපරිකප්පං දස්සෙන්තො නහං ඵලෙය්‍යාතිආදිමාහ. තත්ථ ඵලෙය්‍යාති කාකපදං විය භීරභීරසො ඵලෙය්‍ය. ඵලෙය්‍යාති පොක්ඛරපත්තෙ වාතාහතො උදකඛිත්ථු විය ඵලෙය්‍ය. සල්ලම්පි වෙ උරසි පකප්පයෙය්‍යුත්ති තිබ්බසත්තිසල්ලං වෙපි උරස්මිං වාරෙයෙය්‍යුං. උපධිසුති ඛන්ධුපධිසු. තාණං න කරොන්ති තිබ්බෙණ සල්ලෙ උරස්මිං වාරියමානෙ භයෙන ගුම්ඛන්තරකන්දරාදීනි පවිසන්තා තාණං කරොන්ති නාම. බුද්ධා පන සමුච්ඡන්තසබ්බහයා ඵවරූපං තාණං නාම න කරොන්ති. ඡට්ඨං.

7. සුපතිසුත්තවණ්ණනා

143. සත්තමෙ පාදෙ පක්ඛාලෙන්වාති උතුගාභාපනත්ථං ධොවිත්වා. බුද්ධානං පන සරීරෙ රජොජල්ලං න උපලිම්පති, උදකම්පි පොක්ඛරපත්තෙ පක්ඛිත්තං විය විවට්ඨිත්වා ගච්ඡති. අපිච ඛො ධොතපාදකෙ ගෙහෙ පාදෙ ධොවිත්වා පවිසනං පබ්බජිතානං වත්තං. තත්ථ බුද්ධානං වත්තහෙදො නාම නත්ථී, වත්තසීසෙ පන යත්වා ධොවන්ති. සවෙ හි තථාගතො නෙව න්භායෙය්‍ය, න පාදෙ ධොවෙය්‍ය, “නායං මනුස්සො”ති වදෙය්‍යුං. තස්මා මනුස්සකිරියං අමුඤ්චන්තො ධොවති. සතො සම්පජානොති සොප්පපරිග්ගාහකෙන සතිසම්පජඤ්ඤන සමන්තාගතො. උපසඬකම්පි සමණො ගොතමො සබ්බරත්තිං අබ්බොකාසෙ වඬකම්පිත්වා ගන්ධකුටිං පවිසිත්වා නිද්දායති, අතිවිය සුඛසයිතො භවිස්සති, සට්ඨසිස්සාමි නන්ති වින්තෙන්වා උපසඬකම්පි.

කිං සොප්පසීති කිං සුපසි, කිං සොප්පං නාමිදං තවාති වදති. කිං නු සොප්පසීති කස්මා නු සුපසි? දුබ්භගො වියාති මතො විය, විසඤ්ඤී විය ව. සුඤ්ඤමගාරන්ති සුඤ්ඤං මෙ සරං ලද්ධන්ති සොප්පසීති වදති. සුරියෙ උග්ගතෙති සුරියම්භි උට්ඨිතෙ. ඉදානි හි අඤ්ඤෙ භික්ඛු සම්මජ්ජන්ති, පානීයං උපට්ඨපෙන්නි, භික්ඛාචාරගමනසජ්ජා භවන්ති, ත්වං කස්මා සොප්පසියෙව.

ජාලිනීති තයො භවෙ අජ්ඣාන්තරිත්වා යිතෙන “අජ්ඣාන්තිකස්සුපාදාය අට්ඨාරසතණ්භාවිවරිතානී”තිආදිනා (විභ. 842) තෙන තෙන අත්තනො කොට්ඨාසභූතෙන ජාලෙන ජාලිනී. විසත්තිකාති රූපාදිසු තත්ථ තත්ථ විසත්තතාය විසමුලතාය විසපරිභොගතාය ව විසත්තිකා. කුභිඤ්චි නෙතවෙති කත්ථවි නෙතුං. සබ්බුපධි පරික්ඛයාති සබ්බෙසං ඛන්ධකිලෙසාහිසඬාරකාමගුණහෙදානං උපධිනං පරික්ඛයා. කිං තවෙත්ථ, මාරාති, මාර, තුය්හං කිං එත්ථ? කස්මා ත්වං උණ්භයාගුයං නිලිසිතුං අසක්කොන්ති බුද්දකමක්ඛිකා විය අත්තන්තෙනෙව උජ්ඣායන්තො ආභිණ්ඩසීති. සත්තමං.

8. නන්දනියුත්තවණ්ණනා

144. අට්ඨමං දෙවතාසංයුත්තෙ චුත්තත්ථමෙව. අට්ඨමං.

9. පයමආයුසුත්තවණ්ණනා

145. නවමෙ අප්පං වා භියොයාති භියොයා ජීවන්තො අපරං වස්සසතං ජීවිතුං න සක්කොති, පණ්ණාසං වා සට්ඨි වා වස්සානි ජීවති. අප්ඤ්ඤාසිති සමණො ගොතමො “මනුස්සානං අප්පමායු”ති කථෙති, දීඝභාවමස්ස කථෙස්සාමිති පච්චනිකසාතතාය අභිභවිත්වා අභාසි.

න නං භීළෙති තං ආයුං “අප්පකමිද්”න්ති න භීළෙය්‍ය. බීරමත්තො වාති යථා දහරො කුමාරො උත්තානසෙය්‍යකො බීරං පිවිත්වා දුකුලචුම්බකෙ නිපන්තො අසඤ්ඤී විය නිද්දායති, කස්සචි ආයුං අප්පං වා දීඝං වාති න වින්තෙති, එවං සප්පුරිසො. චරෙය්‍යාදිත්තසීසො වාති ආයුං පරිත්තන්ති ඤාත්වා පප්පලිතසීසො විය චරෙය්‍ය. නවමං.

10. දුතියආයුසුත්තවණ්ණනා

146. දසමෙ නෙමිව රථකුබ්බරන්ති යථා දිවසං ගච්ඡන්තස්ස රථස්ස චක්කන්තෙමි කුබ්බරං අනුපරියායති න විජහති, එවං ආයු අනුපරියායති. දසමං.

පයමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. පාසාණසුත්තවණ්ණනා

147. දුතියවග්ගස්ස පයමෙ නිසින්තොති පුබ්බෙ චුත්තනායෙනෙව පධානං පරිග්ගණන්තො නිසින්තො. මාරොපිස්ස සුබනිසින්තභාවං ඤාත්වා සට්ඨස්සාමිති උපසඬකමන්තො. පදාලෙසිති පබ්බතපිට්ඨෙ යත්වා පවිජ්ඣති. පාසාණා නිරන්තරා අඤ්ඤමඤ්ඤං අභිභනන්තා පතන්ති. කෙවලන්ති සකලං. සබ්බන්ති තස්සෙව වෙච්චනං. පයමං.

2. කින්තුසිහසුත්තවණ්ණනා

148. දුතියෙ විචක්ඛකම්මායාති පරිසාය පඤ්ඤාවක්ඛුං විනාසෙතුකම්‍යතාය. බුද්ධානං පනෙස පඤ්ඤාවක්ඛුං විනාසෙතුං න සක්කොති, පරිසාය හෙරවාරම්මණං සාවෙන්තො වා දස්සෙන්තො වා සක්කොති. විජිතාචී නු මඤ්ඤසිති කිං නු ත්වං “විජිතවිජයො අහ”න්ති මඤ්ඤසි? මා එවං මඤ්ඤෙ,

නත්ථි තෙ ජයො. පරිසාසුති, අට්ඨසු පරිසාසු. බලප්පත්තාති දසබලප්පත්තා. දුතියං.

3. සකලිකසුත්තවණ්ණනා

149. තතියෙ මන්දියා නුති මන්දභාවෙන මොමුහභාවෙන. උදාහු කාවෙයාමත්තොති උදාහු යථා කචි කබ්බං වින්තෙන්තො තෙන කබ්බකරණෙන මත්තො සයති, එවං සයසි. සම්පවුරාති බහවො. කිම්දං සොප්පසෙ වාති කස්මා ඉදං සොප්පං සොප්පසියෙව? අත්ථං සමෙච්චාති අත්ථං සමාගන්ත්වා පාපුණ්ත්වා. මය්හං හි අසඬගහො නාම සඬගහවිපන්නො වා අත්ථො නත්ථි. සල්ලන්ති තිබ්ණං සත්තිසල්ලං. ජග්ගං න සඬකෙති යථා එකච්චො සිහපථාදීසු ජග්ගන්තො සඬකති, තථා අහං ජග්ගන්තොපි න සඬකාමි. නපි හෙමි සොත්තුන්ති යථා එකච්චො සිහපථාදීසුයෙව සුපිතුං භායති, එවං අහං සුපිතුමිපි න භායාමි. නානුතපන්ති මාමන්ති යථා ආචරියස්ස වා අත්තෙවාසිකස්ස වා අථාසුකෙ ජාතෙ උද්දෙසපරිපුච්ඡාය ඨිතත්තා අත්තෙවාසිං රත්තින්දිවා අතික්කමන්තා අනුතපන්ති, එවං මං නානුතපන්ති. න හි මය්හං කිඤ්චි අපරිනිට්ඨිතකම්මං නාම අත්ථි. තෙනෙවාහ භානිං න පස්සාමි කුහිඤ්චි ලොකෙති. තතියං.

4. පතිරූපසුත්තවණ්ණනා

150. චතුත්ථෙ අනුරොධවිරොධෙසුති රාගපට්ඨෙසු. මා සජ්ජිත්ථො තදාවරන්ති එවං ධම්මකථං ආචරන්තො මා ලග්ගි. ධම්මකථං කථෙන්නස්ස හි එකච්චෙ සාධුකාරං දදන්ති, තෙසු රාගො උප්පජ්ජති. එකච්චෙ අසක්කච්චං සුණන්ති, තෙසු පටිඝො උප්පජ්ජති. ඉති ධම්මකථිකො අනුරොධවිරොධෙසු සජ්ජති නාම. ත්වං එවං මා සජ්ජිත්ථොති වදති. යදඤ්ඤමනුසාසතීති යං අඤ්ඤං අනුසාසති, තං. සම්බුද්ධො හිතානුකම්පි හිතෙන අනුපකම්පති. යස්මා ච හිතානුකම්පි, තස්මා අනුරොධවිරොධෙහි විජ්ජමුත්තො තථාගතොති. චතුත්ථං.

5. මානසසුත්තවණ්ණනා

151. පඤ්චමෙ ආකාසෙ වරන්තෙපි බන්ධනීති අත්තලික්ඛවරො. පාසොති රාගපාසො. මානසොති මනසම්පයුත්තො. පඤ්චමං.

6. පත්තසුත්තවණ්ණනා

152. ඡට්ඨෙ පඤ්චන්තං උපාදානක්ඛන්ධානං උපාදායාති පඤ්ච උපාදානක්ඛන්ධෙ ආදිගිත්වා, සභාවසාමඤ්ඤලක්ඛණවසෙන

නානප්පකාරතො විභජිත්වා දස්සෙන්නො. සන්දස්සෙතීති ඛන්ධානං සභාවලක්ඛණාදීනි දස්සෙති. සමාදපෙතීති ගණ්භාපෙති. සමුත්තෙපෙතීති සමාදානමිහි උස්සාහං ජනෙති. සම්පහංසෙතීති පටිවිද්ධගුණෙන වොදාපෙති ජොතාපෙති. අට්ඨං කත්වාති අත්ථිකං කත්වා, “අයං නො අධිගන්තබ්බො අත්ථො”ති එවං සල්ලක්ඛෙත්වා තාය දෙසනාය අත්ථිකා භුත්වා. මනසි කත්වාති චිත්තෙ යපෙත්වා. සබ්බවෙනසො සමන්තාහරිත්වාති සබ්බෙන තෙන කම්මකාරකචිත්තෙන සමන්තාහරිත්වා. ඔභිතසොතාති යපිතාසොතා. අබ්භොකායෙ නික්ඛිත්තාති ඔතාපනත්ථාය යපිතා.

රූපං වෙදයිතං සඤ්ඤාන්ති, එතෙ රූපාදයො තයො ඛන්ධා. යඤ්ච සඬබ්බන්ති ඉමිනා සඬබ්බාරක්ඛන්ධො ගහිතො. එවං තත්ථ විරජ්ජතීති “එසො අහං න භොමි, එතං මය්හං න භොමි”ති පස්සන්තො එවං තෙසු ඛන්ධෙසු විරජ්ජති. ඛෙමත්තන්ති ඛෙමීභූතං අත්තභාවං. ඉමිනා ඵලක්ඛණං දස්සෙති. අන්වෙසන්ති භවයොනිගතිධීතිසත්තාවාසසඬබ්බාතෙසු සබ්බට්ඨානෙසු පරියෙසමානා. නාජ්ඣගාති න පස්සිති. ඡට්ඨං.

7. ඡළස්සායතනසුත්තවණ්ණනා

153. සත්තමෙ ඵස්සායතනානන්ති සඤ්ජාතිසමොසරණට්ඨෙන ඡද්චාරිකස්ස ඵස්සස්ස ආයතනානං. භයභෙරවං සද්දන්ති මෙසදුන්දුභිඅසනිපාතසද්දසදිසං භයජනකං සද්දං. පථවී මඤ්ඤෙ උන්ද්‍රියතීති අයං මහාපථවී පටපටසද්දං කුරුමානා විය අභොසි. එත්ථ ලොකො විමුච්ඡිතොති එතෙසු ඡසු ආරම්මණෙසු ලොකො අධිමුච්ඡිතො. මාරධෙය්‍යන්ති මාරස්ස යානභූතං තෙභූමකවට්ටං. සත්තමං.

8. පිණ්ඩසුත්තවණ්ණනා

154. අට්ඨමෙ පාභුනකානි භවන්තීති තථාරූපෙ නක්ඛන්තෙ තත්ථ තත්ථ පෙසෙතබ්බාති පාභුනකානි භවන්ති, ආගන්තුකපණ්ණාකාරදානානි වා. සයංවරණදිවසෙ සමවයජාතිගොත්තා කුමාරකා තතො තතො සන්නිපතන්ති. කුමාරිකායොපි අත්තතො අත්තතො විභවානුරූපෙන අලඬිකතා තහං තහං විවරන්ති. තත්‍ර කුමාරිකායොපි යථාරූචිකානං කුමාරකානං පණ්ණාකාරං පෙසෙත්ති, කුමාරකාපි කුමාරිකානං අඤ්ඤස්මිං අසති අත්තමසො මාලාගුලෙනපි පරික්ඛිපන්ති. අත්ථාවිට්ඨාති අනු ආවිට්ඨා. තංදිවසං කිර පඤ්චසතා කුමාරිකායො උය්‍යානකීළං ගච්ඡන්තියො පටිපටෙ සත්ථාරං දිස්වා ඡණුපුටං දදෙය්‍යුං. සත්ථා තාසං දානානුමොදනත්ථං පකිණ්ණකධම්මදෙසනං දෙසෙය්‍ය, දෙසනාපරියොසානෙ සබ්බාපි සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨගෙය්‍යුං.

මාරො තාසං සම්පත්තියා අන්තරායං කරිස්සාමිති අන්වාචිසි. පාළියං පන මා සමණො ගොතමො පිණ්ඩමලන්ථාති එත්තකංයෙව වුත්තන්ති.

කිං පන සත්ථා මාරාවට්ඨනං අජානිත්වා පවිට්ඨොති? ආම අජානිත්වා. කස්මා? අනාවජ්ජනතාය. බුද්ධානඤ්ඤි - “අසුකට්ඨානෙ භත්තං ලභිස්සාම, න ලභිස්සාමා”ති ආවජ්ජනං න අනනුවච්ඡවිකං. පවිට්ඨො පන මනුස්සානං උපචාරහෙදං දිස්වා, “කිං ඉද්”න්ති? ආවජ්ජෙත්තො ඤත්වා, “ආමිසත්ථං මාරාවට්ඨනං භින්දිතුං අනනුවච්ඡවික”න්ති අභින්දිත්වා නික්ඛන්තො.

උපසඩ්ධකමිති අමිත්තවිජයෙන විය තුට්ඨො සකලගාමෙ කට්ඨජුමත්තමිපි භත්තං අලභිත්වා ගාමතො නික්ඛමන්තං භගවන්තං ගාමියමනුස්සවෙසෙන උපසඩ්ධකමි. තථාහං කරිස්සාමිති ඉදං සො මුසා භාසති. එවං කිරස්ස අහොසි - “මයා එවං වුත්තෙ පුන පවිසිස්සති, අථ නං ගාමදාරකා ‘සකලගාමෙ චරිත්වා කට්ඨජුභික්ඛමිපි අලභිත්වා ගාමතො නික්ඛමිම පුන පවිට්ඨොසි’ති ආදීනි වත්වා උජ්ජණ්ඨෙස්සන්ති”ති. භගවා පන - “සවායං මං එවං විභෙයෙස්සති මුද්ධමස්සෙව සත්තධා ඵලිස්සති”ති තස්මිං අනුකම්පාය අපවිසිත්වා ගාථාද්වයමාහ.

තත්ථ පසවීති ජනෙසි නිජ්ථාදෙසි. ආසජ්ජාති ආසාදෙත්වා සට්ඨෙත්වා. න මෙ පාපං විපච්චතිති මම පාපං න පච්චති. නිජ්ථං එතන්ති කිං නු ත්වං එවං මඤ්ඤසි? මා එවං මඤ්ඤෙ, අත්ථි තයා කතස්ස පාපස්ස ඵලන්ති දිපෙති. කිඤ්චනන්ති මද්දිතුං සමත්ථං රාගකිඤ්චනාදි කිලෙසජාතං. ආභස්සරා යථාති යථා ආභස්සරා දෙවා සජ්ජිතිකජ්ඣානෙන යාපෙන්නා පිතිභක්ඛා නාම හොන්ති, එවං භවිස්සාමාති. අට්ඨමං.

9. කස්සකසුත්තවණ්ණනා

155. නවමෙ නිබ්බානපටිසංයුක්තායාති නිබ්බානං අපදිසිත්වා පවත්තාය. භට්ඨකෙසොති පුරිමකෙසෙ පච්ඡතො, පච්ඡිමකෙසෙ පුරතො වාමපස්සකෙසෙ දක්ඛිණතො, දක්ඛිණපස්සකෙසෙ වාමතො ඵරිත්වා ඵරිත්වා විජ්ජකිණ්ණකෙසො. මම වක්ඛුසම්ඵස්සවිඤ්ඤාණායතනන්ති වක්ඛුවිඤ්ඤාණෙන සම්පයුත්තො වක්ඛුසම්ඵස්සොපි විඤ්ඤාණායතනමිපි මමෙවාති. එත්ථ ච වක්ඛුසම්ඵස්සෙන විඤ්ඤාණසම්පයුත්තකා ධම්මා ගහිතා, විඤ්ඤාණායතනෙන සබ්බානිපි වක්ඛුද්වාරෙ උජ්ජන්තාති ආවජ්ජනාදිවිඤ්ඤාණානි. සොතද්වාරාදීසුපි එසෙව නයො. මනොද්වාරෙ පන මනොති සාවජ්ජනකං භවඬගවිත්තං. ධම්මාති ආරම්මණධම්මා.

මනොසම්ඵස්සොති සාවජ්ජනෙන භවතිගෙන සම්පයුක්තඵස්සො. විඤ්ඤාණායතනන්ති ජවනචිත්තං තදාරම්මණමිති වට්ටති.

තවෙව පාපිම, වක්ඛුති යං ලොකෙ තිමිරකාචාදීහි උපද්ද්වනං අනෙකරොගායතනං උපක්කවිපක්කං අන්තමසො කාණුවක්ඛුපි, සබ්බං තං තවෙව භවතු. රූපාදීසුපි එසෙව නයො.

යං වදන්තීති යං භණ්ඩකං “මම ඉද්”න්ති වදන්ති. යෙ වදන්ති මමන්ති වාති යෙ ව පුග්ගලා “මම”න්ති වදන්ති. එත්ථ වෙ තෙ මනො අත්ථිති එතෙසු ව යානෙසු යදි චිත්තං අත්ථි. න මෙ සමණ මොක්ඛසීති සමණ මය්හං විසයතො න මුච්චිස්සසි. යං වදන්තීති යං භණ්ඩකං වදන්ති, න තං මය්හං. යෙ වදන්තීති යෙපි පුග්ගලා එවං වදන්ති, න තෙ අහං. න මෙ මග්ගමිපි දක්ඛසීති භවයොනිගතිආදීසු මය්හං ගතමග්ගමිපි න පස්සසි. නවමං.

10. රජ්ජසුත්තවණ්ණනා

156. දසමෙ අභනං අසාතයන්ති අභනන්තෙන අසාතයන්තෙන. අජිනං අජාපයන්ති පරස්ස ධනජානිං අකරොන්තෙන අකාරාපෙන්තෙන. අසොචං අසොචාපයන්ති අසොචන්තෙන අසොචාපයන්තෙන. ඉති භගවා අධම්මිකරාජුනං රජ්ජෙ විජිතෙ දණ්ඩකරජිලිතෙ මනුස්සෙ දිස්වා කාරුඤ්ඤවසෙන එවං චිත්තෙසි. උපසඬකමීති “සමණො ගොතමො ‘සක්කා නු ඛො රජ්ජං කාරෙතු’න්ති චිත්තෙසි, රජ්ජං කාරෙතුකාමො භවිස්සති, රජ්ජඤ්ච නාමෙතං පමාදට්ඨානං, රජ්ජං කාරෙත්තෙ සක්කා ධනාරං ලභිතුං, ගච්ඡාමි උස්සාහමස්ස ජනෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා උපසඬකමී. ඉද්ධිපාදාති ඉජ්ඣනකකොට්ඨාසා. භාවිතාති වඩ්ඪිතා. බහුලිකතාති පුනජ්ජනං කතා. යානීකතාති යුක්තයානං විය කතා. වත්ථුකතාති පතිට්ඨට්ඨෙතවත්ථුකතා. අනුට්ඨිතාති අවිජ්ඣිතා නිව්වානුබද්ධා. පරිචිතාති සාතච්චකිරියාය සුපරිචිතා කතා ඉස්සාසස්ස අවිරාධිතවෙධිහත්ථො විය. සුසමාරද්ධාති සුට්ඨු සමාරද්ධා පරිපුණ්ණභාවනා. අධිමුච්චෙය්සාති චිත්තෙය්ස.

පබ්බතස්සාති පබ්බතො භවෙය්ස. ද්විත්තාචාති තිට්ඨතු එකො පබ්බතො, ද්විත්තත්තුමිපි තාව මහන්තො සුවණ්ණපබ්බතො එකස්ස නාලං, න පරියත්තොති අත්ථො. ඉති විද්වා සමඤ්චරෙති එවං ජානන්තො සමං වරෙය්ස. යතොනිදානන්ති දුක්ඛං නාම පඤ්චකාමගුණනිදානං, තං යතොනිදානං හොති, එවං යො අදක්ඛි. කථං නමෙය්සාති සො ජන්තු තෙසු දුක්ඛස්ස නිදානභූතෙසු කාමෙසු කෙන කාරණෙන නමෙය්ස. උපධිං විදිත්වාති කාමගුණඋපධිං

“සඬ්ගො එසො, ලග්ගනමෙත”න්ති එවං විදිත්වා. තස්සෙව ඡන්තු විනයාය සික්කෙති තස්සෙව උපධිස්ස විනයාය සික්කෙය්‍ය. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. තතියවග්ගො

1. සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා

157. තතියවග්ගස්ස පයමෙ ජටණ්ඩුවෙනාති ජටාවුම්බටකෙන. අජිනක්ඛිපනිවත්ථොති සබුරං අජිනවම්මං එකං නිවත්ථො එකං පාරුතො. උදුම්බරදණ්ඩන්ති අජ්ජිවිජ්ඣාවජ්ජකාසනත්ථං ඊසකං වඩ්ඤ්ඤං උදුම්බරදණ්ඩං ගහෙත්වා. එතදවොචාති ලොකෙ බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං නාම සුස්සුසන්ති, බ්‍රාහ්මණෙසුපි පබ්බජිතස්ස, පබ්බජිතෙසුපි මහල්ලකස්සාති මහල්ලකබ්‍රාහ්මණස්ස පබ්බජිතවෙසං ගහෙත්වා පධානභූමියං කම්මං කරොත්තෙ තෙ භික්ඛු උපසඬ්ඤාමිත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා එතං “දහරා හවත්තො”ති ආදිවචනං අවොච. ඔකම්පෙත්වාති හනුකෙන උරං පහරත්තො අධොනතං කත්වා. ජීවිහං නිල්ලාලෙත්වාති කබරමභාජීවිහං නිහරිත්වා උද්ධමධො උභයපස්සෙසු ව ලාලෙත්වා. තිව්සාබන්ති තිසාබං. නලාටිකන්ති හකුට්ඨං, නලාටෙ උට්ඨිතං වලිත්තයන්ති අත්ථො. පක්කාමිති තුම්භෙ ජානන්තානං වචනං අකත්වා අත්තනොව තෙලෙ පච්චිස්සථාති වත්වා එකං මග්ගං ගහෙත්වා ගතො. පයමං.

2. සමිද්ධිසුත්තවණ්ණනා

158. දුතියෙ ලාභා වත මෙ, සුලද්ධං වත මෙති එවරුපස්ස සත්ථු වෙව ධම්මස්ස ව සබ්බන්තොරිතඤ්ඤා උද්ධත්තා මය්හං ලාභා මය්හං සුලද්ධන්ති. සො කිරායස්මා පච්ඡා මූලකම්මට්ඨානං සම්මසිත්වා “අරහත්තං ගහෙස්සාමි”ති පාසාදිකං තාව කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා බුද්ධධම්මසඬ්ඤා ආවජ්ජෙත්වා විත්තකල්ලනං උප්පාදෙත්වා විත්තං භාසෙත්වා තොසෙත්වා නිසින්තො. තෙනස්ස එවමහොසි. උපසඬ්ඤාමිති “අයං සමිද්ධි භික්ඛු පාසාදිකං කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා නිසින්තසදිසො, යාව මූලකම්මට්ඨානං ගහෙත්වා අරහත්තං න ගණ්භාති, තාවස්ස අන්තරායං කරිස්සාමි”ති උපසඬ්ඤාමි. ගච්ඡ ත්වන්ති සත්ථා සකලජම්බුදීපං ඔලොකෙත්තො “තස්මිංයෙව ධාතෙ තස්ස කම්මට්ඨානං සප්පායං හවිස්සති”ති අද්දස, තස්මා එවමාහ. සතිපඤ්ඤා ව මෙ බුද්ධාති මයා සති ව පඤ්ඤා ව ඤාතා. කරස්සු රූපානීති බහුනිපි

විහිංසකාරහානි රූපානි කරස්සු. නෙව මං බ්‍යාධයිස්සසීති මං නෙව වෙධයිස්සසී න කම්පස්සෙසී. දුතියං.

3. ගොධිකසුත්තවණ්ණනා

159. තතියෙ ඉසිගිලිපස්සෙති ඉසිගිලිස්ස නාම පබ්බතස්ස පස්සෙ. කාළසිලායන්ති කාළවණ්ණාය සිලායං. සාමයිකං වෙතොවිමුත්තින්ති අප්පිතප්පිතක්ඛණෙ පච්චනීකධම්මෙහි විමුච්චති, ආරම්මණෙ ච අධිමුච්චතිති ලොකියසමාපත්ති සාමයිකා වෙතොවිමුත්ති නාම. චූසීති පටිලහි. පරිභායීති කස්මා යාව ඡට්ඨං පරිභායී? සාබාධත්තා. ථෙරස්ස කිර වාතපිත්තසෙම්භවසෙන අනුසායිකො ආබාධො අත්ථී, තෙන සමාධිස්ස සප්පායෙ උපකාරකධම්මෙ පුරෙතුං න සක්කොති, අප්පිතප්පිතාය සමාපත්තියා පරිභායීති.

යංනුනාහං සත්ථං ආහරෙය්‍යන්ති සො කිර වින්තෙසි, යස්මා පරිහීනජ්ඣානස්ස කාලඤ්ඤායොගො අනිබ්බදා ගති හොති, අපරිහීනජ්ඣානස්ස නිබ්බදා ගති හොති, බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තති, තස්මා සත්ථං ආහරිතුකාමො අහොසී. උපසඬකමීති – “අයං සමණො සත්ථං ආහරිතුකාමො, සත්ථාහරණඤ්ච නාමෙතං කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛස්ස හොති. යො එවං කායෙ ච ජීවිතෙ ච අනපෙක්ඛො හොති, සො මූලකම්මට්ඨානං සම්මසිත්වා අරහත්තම්පි ගහෙතුං සමත්ථො හොති, මයා පන පටිබාහිතොපි එස න ඔරම්ස්සති, සත්ථාරා පටිබාහිතො ඔරම්ස්සති”ති ථෙරස්ස අත්ථකාමො විය හුත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකමී.

ජලාති ජලමානා. පාදෙ වන්දාමි වක්ඛුමාති පඤ්චහි වක්ඛුහි වක්ඛුමා තව පාදෙ වන්දාමි. ජුතින්ධරාති ආනුභාවධරා. අප්පත්තමානසොති අප්පත්තඅරහත්තො. සෙබොති සිලාදීති සික්ඛමානො සකරණීයො. ජනෙ සුතාති ජනෙ විස්සුතා. සත්ථං ආහරිතං හොතීති ථෙරො කිර “කිං මය්‍හං ඉමිනා ජීවිතෙනා”ති? උත්තානො නිපජ්ජිත්වා සත්ථෙත ගලනාලිං ඡින්දි, දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජිංසු. ථෙරො වෙදනං වික්ඛම්හෙත්වා තංයෙව වෙදනං පරිග්ගහෙත්වා සතිං උපට්ඨපෙත්වා මූලකම්මට්ඨානං සම්මසන්තො අරහත්තං පත්වා සමසීසී හුත්වා පරිනිබ්බායී. සමසීසී නාම තිවිධො හොති ඉරියාපට්ඨසමසීසී, රොගසමසීසී, ජීවිතසමසීසීති.

තත්ථ යො යානාදීසු ඉරියාපට්ඨසු අඤ්ඤතරං අධිට්ඨාය – “ඉමං අකොපෙත්වාච අරහත්තං පාපුණ්ණස්සාමි”ති විපස්සනං පට්ඨපෙති, අට්ඨස්ස අරහත්තප්පත්ති ච ඉරියාපට්ඨකොපනඤ්ච එකප්පභාරෙතෙව හොති. අයං ඉරියාපට්ඨසමසීසී නාම. යො පන වක්ඛුරොගාදීසු අඤ්ඤතරස්මිං සති – “ඉතො

අනුට්ඨිතොව අරහත්තං පාපුණ්ණස්සාමි”ති විපස්සනං පට්ඨපෙනි, අට්ඨස්ස අරහත්තප්පත්ති ව රොගතො වුට්ඨානඤ්ච එකප්පහාරෙනෙව හොති. අයං රොගසමසිසි නාම. කෙවි පන තස්මිංයෙව ඉරියාපටෙ තස්මිඤ්ච රොගෙ පරිනිබ්බානවසෙනෙත්ථ සමසිසිතං පඤ්ඤාපෙන්නි. යස්ස පන ආසවක්ඛයො ව ජීවිතක්ඛයො ව එකප්පහාරෙනෙව හොති. අයං ජීවිතසමසිසි නාම. වුත්තමපි චෙතං - “යස්ස පුග්ගලස්ස අපුබ්බං අවරිමං ආසවපරියාදානඤ්ච හොති ජීවිතපරියාදානඤ්ච, අයං වුව්චති පුග්ගලො සමසිසි”ති (පු. ප. 16).

එත්ථ ව පචත්තිසිසං කිලෙසසිසන්නි ද්වෙ සිසානි. තත්ථ පචත්තිසිසං නාම ජීවිතින්ද්‍රියං, කිලෙසසිසං නාම අවිජ්ජා. තෙසු ජීවිතින්ද්‍රියං වුත්තිත්තං ඛෙපෙනි, අවිජ්ජා මග්ගචිත්තං. ද්විත්තං චිත්තානං එකතො උප්පාදො නත්ථි. මග්ගානන්තරං පන එලං, එලානන්තරං භවඬගං, භවඬගතො වුට්ඨාය පච්චචෙක්ඛණං, තං පරිපුණ්ණං වා හොති අපරිපුණ්ණං වා. තිබ්බණෙන අසිනා සිසෙ ඡිජ්ජන්තෙපි හි එකො වා ද්වෙ වා පච්චචෙක්ඛණවාරා අවස්සං උප්පජ්ජන්තියෙව, චිත්තානං පන ලභ්‍යපරිවත්තිතාය ආසවක්ඛයො ව ජීවිතපරියාදානඤ්ච එකක්ඛණෙ විය පඤ්ඤායති.

සමුලං තණ්හමබ්බුස්සානි අවිජ්ජාමුලෙන සමුලකං තණ්හං අරහත්තමග්ගෙන උප්පාටෙත්වා. පරිනිබ්බුතොති අනුපාදියෙසනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො.

විචත්තක්ඛන්ධන්ති පරිචත්තක්ඛන්ධං. සෙමානන්ති උත්තානං හුත්වා සයිතං හොති. ථෙරො පන කිඤ්චාපි උත්තානකො සයිතො, තථාපිස්ස දක්ඛිණෙන පස්සෙන පරිචිතසයනත්තා සිසං දක්ඛිණතොව පරිචත්තිත්වා යීතං. ධුමායිතත්තන්ති ධුමායිතභාවං. තස්මිං හි ඛණෙ ධුමවලාහකා විය තිමිරවලාහකා විය ව උට්ඨංගිංසු. විඤ්ඤාණං සමන්වෙසනීති පටිසන්ධිචිත්තං පරියෙසති. අප්පතිට්ඨිතෙනානි පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන අප්පතිට්ඨිතෙන, අප්පතිට්ඨිතකාරණානි අත්ථො. ඛෙලුවපණ්ඩුවීණන්ති ඛෙලුවපක්කං විය පණ්ඩුවණ්ණං සුවණ්ණමහාවීණං. ආදායානි කච්ඡෙ යපෙත්වා. උපසඬකමීති “ගොධිකත්ථෙරස්ස නිබ්බත්තට්ඨානං න ජානාමි, සමණං ගොතමං පුච්ඡිත්වා නික්කඬ්ඛො භවිස්සාමි”ති බුද්දකදාරකවණ්ණි හුත්වා උපසඬකමි. නාධිගච්ඡාමිති න පස්සාමි. සොකපරෙතස්සානි සොකෙන චුට්ඨස්ස. අභස්සථානි පාදපිට්ඨියං පතිතා. තතියං.

4. සත්තවස්සානුබන්ධසුත්තවණ්ණනා

160. චතුත්ථෙ සත්ත වස්සානීති පුරෙ බොධියා ඡබ්බස්සානි, බොධිතො පච්ඡා එකං වස්සං. ඔතාරාපෙක්ඛොති “සථෙ සමණස්ස ගොතමස්ස කායද්වාරාදීසු

කිඤ්චිදෙව අනනුච්ඡවිකං පස්සාමි, වොදෙස්සාමි න”න්ති එවං විවරං අපෙක්ඛමානො. අලභමානොති රථරෙණුමත්තම්පි අවක්ඛලිතං අපස්සන්තො. තෙනාහ –

“සත්ත වස්සානි හගවන්තං, අනුබන්ධිං පදාපදං;

ඔතාරං නාධිගච්ඡිස්සං, සම්බුද්ධස්ස සතීමතො”ති. (සු. නි. 448);

උපසඬකමීති “අජ්ජ සමණං ගොතමං අතිගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති උපසඬකමි.

ක්කායසීති ක්කායන්තො අවජ්ක්කායන්තො නිසින්තොසීති වදති. චිත්තං නු ජිනොති සතං වා සහස්සං වා ජිනොසි නු. ආගුං නු ගාමස්මිත්ති, කිං නු අන්තොගාමෙ පමාණාතික්කන්තං පාපකම්මං අකාසි, යෙන අඤ්ඤෙසං මුඛං ඔලොකෙතුං අවිසහන්තො අරඤ්ඤෙ විවරසි? සක්ඛිත්ති මිත්තභාවං.

පලිබායාති ඛණිත්වා. හවලොභජජ්ජන්ති හවලොභසඬබාතං තණ්හං. අනාසවො ක්කායාමීති නිත්තණ්හො භුත්වා ද්විති ක්කානෙහි ක්කායාමි. පමත්තබන්ධුති මාරං ආලපති. සො හි යෙකෙවි ලොකෙ පමත්තා, තෙසං බන්ධු.

සවෙ මග්ගං අනුබුද්ධන්ති යදි තයා මග්ගො අනුබුද්ධො. අපෙහීති අපයාහි. අමච්චුධෙය්‍යන්ති මච්චුනො අනොකාසභූතං නිබ්බානං. පාරගාමිනොති යෙපි පාරං ගතා, තෙපි පාරගාමිනො. යෙපි පාරං ගච්ඡිස්සන්ති, යෙපි පාරං ගන්තුකාමා, තෙපි පාරගාමිනො.

විසුකාසිකානීති මාරවිසුකානි. විසෙවිතානීති විරුද්ධසෙවිතානි, “අජ්ජමායු මනුස්සානං, අච්චයන්ති අභොරත්තා”ති චුත්තෙ. “දීඝමායු මනුස්සානං, නාච්චයන්ති අභොරත්තා”ති ආදීති පටිලොමකාරණානි. විජ්චන්දිතානීති, තමහි තමහි කාලෙ හත්ථිරාජවණ්ණසජ්ජවණ්ණාදිදස්සනානි. නිබ්බෙජ්ජියාති උක්කණ්ඨනීයා.

අනුපරියගාතිආදීසු කිඤ්චාපි අතීතවචනං කතං, අත්ථො පන විකප්පවසෙන වෙදිතබ්බො. ඉදං චුත්තං හොති – යථා මෙදවණ්ණං පාසාණං වායසො දිස්වා – “අපි නාමෙත්ථ මුදුං චින්දෙය්‍යාම, අපි අස්සාදො සියා”ති අනුපරිගච්ඡෙය්‍ය, අථ සො තත්ථ අස්සාදං අලහිත්වා වායසො එත්තො අපක්කමෙය්‍ය, තතො පාසාණා අපගච්ඡෙය්‍ය, එවං මයමිපි සො කාකො විය සෙලං ගොතමං ආසජ්ජ අස්සාදං වා සන්ථවං වා අලහන්තා ගොතමා නිබ්බිත්දිත්වා අපගච්ඡාම. වතුත්ථං.

5. මාරධිතුසුත්තවණ්ණනා

161. පඤ්චමෙ අභාසිත්වාති එත්ථ අ-කාරො නිපාතමත්තං, භාසිත්වාති අත්ථො. අභාසයිත්වාතිපි පායො. උපසඬකමිංසුති “ගොපාලකදාරකං විය දණ්ඩකෙන භූමිං ලෙඛං දත්වා අතිවිය දුම්මනො හුත්වා නිසින්තො. ‘කින්තු බො කාරණ’න්ති? පුච්ඡන්වා, ජානිස්සාමා”ති උපසඬකමිංසු.

සොචසීති වින්තෙසි. ආරඤ්ඤමිච කුඤ්ජරන්ති යථා අරඤ්ඤතො පෙසිතගණිකාරහත්ථිනියො ආරඤ්ඤකං කුඤ්ජරං ඉත්ථිකුත්තදස්සනෙන පලොභෙත්වා බන්ධිත්වා ආනයන්ති, එවං ආනයස්සාම. මාරධෙය්‍යන්ති තෙභූමකච්චං.

උපසඬකමිංසුති – “තුම්හෙ ථොකං අධිවාසෙථ, මයං තං ආනෙස්සාමා”ති පිතරං සමස්සාසෙත්වා උපසඬකමිංසු. උච්චාවචාති නානාවිධා. එකසතං එකසතන්ති එකෙකං සතං සතං කත්වා. කුමාරිවණ්ණසතන්ති ඉමිනා නයෙන කුමාරිඅත්තභාවානං සතං.

අත්ථස්ස පත්තිං හදයස්ස සන්තින්ති, ද්විහිපි පදෙහි අරහත්තමෙව කථෙසි. සෙනන්ති කිලෙසසෙනං. සා හි පියරූපසාතරූපා නාම. එකාහං කුමාරිති එකො අහං කුමාරිතො. සුඛමනුබොධිත්ති අරහත්තසුඛං අනුබුජ්ඣං. ඉදං චුත්තං හොති – පියරූපං සාතරූපං සෙනං ජිනිත්වා අහං එකො කුමාරිතො “අත්ථස්ස පත්තිං හදයස්ස සන්ති”න්ති සඬං ගතං අරහත්තසුඛං අනුබුජ්ඣං. තස්මා ජනෙන මිත්තසන්ථවං න කරොමි, තෙනෙව ච මෙ කාරණෙන කෙනවි සද්ධිං සක්ඛි න සම්පජ්ජතිති.

කථංචිහාරිබ්‍රලොති කතමෙන විහාරෙන බ්‍රලං විහරන්තො. අලද්ධාති අලහිත්වා. යොති නිපාතමත්තං. ඉදං චුත්තං හොති – කතමෙන කුමාරෙන බ්‍රලං කුමාරිතං තං පුග්ගලං කාමසඤ්ඤා අලහිත්වාච පරිබාහිරා හොන්තිති.

පස්සද්ධකායොති චතුත්ථස්සකුමාරෙන අස්සාසපස්සාසකායස්ස පස්සද්ධත්තා පස්සද්ධකායො. සුචිත්තවිත්තොති අරහත්තඵලවිමුත්තියා සුචිත්ත විමුත්තවිත්තො. අසඬබරානොති තයො කම්මාහිසඬබරෙ අනහිසඬබරොන්තො. අනොකොති අනාලයො. අඤ්ඤාය ධම්මන්ති චතුසච්චධම්මං ජානිත්වා. අවිතක්කකුමාරිති අවිතක්කෙන චතුත්ථස්සකුමාරෙන කුමාරිතො. න කුප්පතීතිආදීසු දොසෙන න කුප්පති, රාගෙන න සරති, මොහෙන න ථිනො. ඉමෙසු තීසු මූලකිලෙසෙසු ගහිතෙසු දියඬිඬකිලෙසසහස්සං ගහිතමෙව හොති. පට්ඨපදෙන වා බ්‍යාපාදනීවරණං

ගහිතං, දුතියෙන කාමච්ඡන්දනීවරණං, තතියෙන ටීනං ආදිං කත්වා සෙසනීවරණානි. ඉති ඉමිනා නීවරණප්පභානෙන බිණාසවං දස්සෙති.

පඤ්චොසතිණ්ණොති පඤ්චද්වාරිකං කිලෙසොසං තිණ්ණො. ඡට්ඨන්ති මනොද්වාරිකමපි ඡට්ඨං කිලෙසොසං අතරි. පඤ්චොසග්ගහණෙන වා පඤ්චොරම්භාගියානි සංයොජනානි, ඡට්ඨග්ගහණෙන පඤ්චුද්ධම්භාගියානි වෙදිතබ්බානි. ගණසඬ්ඝවාරීති ගණෙ ව සඬ්ඝෙ ව වරතීති සත්ථා ගණසඬ්ඝවාරී නාම. අද්ධා වරිස්සන්තීති අඤ්ඤෙපි සද්ධා බහුජනා එකංසෙන වරිස්සන්ති. අයන්ති අයං සත්ථා. අනොකොති අනාලයො.

අවිජ්ජේය්‍ය නෙස්සතීති අවිජ්ජන්දිත්වා නයිස්සති, මච්චුරාජස්ස හත්ථනො අවිජ්ජන්දිත්වා නිබ්බානපාරං නයිස්සතීති චුත්තං හොති. නයමානානන්ති නයමානෙසු.

සෙලංව සිරසුභව්ව, පාතාලෙ ගාධමෙසථාති මහන්තං කුටාගාරප්පමාණං සිලං සිසෙ යපෙත්වා පාතාලෙ පතිට්ඨගවෙසනං විය. බාණුංව උරසාසප්ඡාති උරසි බාණුං පහරිත්වා විය. අපෙථාති අපගච්ඡට්. ඉමස්මිං යානෙ සඬ්ඝීතිකාරා “ඉදමචොවා”ති දෙසනං නිට්ඨපෙත්වා දද්දල්ලමානාති ගාථං ආභංසු. තත්ථ දද්දල්ලමානාති අතිවිය ජලමානා සොහමානා. ආගඤ්ජුන්ති ආගතා. පනුදීති නීහරි. තුලං හට්ඨංව මාලුතොති යථා එලතො හට්ඨං සිම්බලිතුලං වා පොටකිතුලං වා වාතො පනුදති නීහරති, එවං පනුදීති. පඤ්චමං.

තතියො වග්ගො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුක්තනිකාය-අට්ඨකථාය

මාරසංයුක්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

5. භික්ඛුනීසංයුත්තං

1. ආලව්කාසුත්තවණ්ණනා

162. භික්ඛුනීසංයුත්තස්ස පයමෙ ආලව්කාති ආලවියං ජාතා ආලවිනගරතොයෙව ච නික්ඛම්ම පබ්බජිතා. අන්ධවනන්ති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධස්ස චෙතියෙ නවකම්මත්ථාය ධනං සමාදායෙත්වා ආගච්ඡන්තස්ස යසොධරස්ස නාම ධම්මභාණකස්ස අරියපුග්ගලස්ස අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා තත්ථෙව අක්ඛිහෙදප්පත්තෙහි පඤ්චහි චොරසතෙහි නිවුත්ථත්තා තතො පට්ඨාය “අන්ධවන”න්ති සඬ්ඛං ගතං වනං. තං කිර සාවත්ථිතො දක්ඛිණපස්සෙ ගාචුතමත්තෙ හොති රාජාරක්ඛාය ගුත්තං. තත්ථ පච්චෙකකාමා භික්ඛු ච භික්ඛුනියො ච ගච්ඡන්ති. තස්මා අයම්පි කායච්චෙකත්ථිතී යෙන තං වනං, තෙනුපසඬකම්. නිස්සරණන්ති නිබ්බානං. පඤ්ඤායාති පච්චෙකක්ඛණඤාණෙන. න ත්වං ජානාසී තං පදන්ති ත්වං එතං නිබ්බානපදං වා නිබ්බානගාමිමග්ගපදං වා න ජානාසී. සත්තිසුලුපමාති විනිවිජ්ඣනත්ථෙත සත්තිසුලසදිසා. ඛන්ධාසං අධිකුට්ටනාති ඛන්ධා තෙසං අධිකුට්ටනභණ්ඩිකා. පයමං.

2. සොමාසුත්තවණ්ණනා

163. දුතියෙ යානන්ති අරහත්තං. දුරභිසම්භවන්ති දුප්පසහං. ද්වඩගුලපඤ්ඤායාති පරිත්තපඤ්ඤාය. යස්මා වා ද්විහි අඬගුලෙහි කප්පාසවට්ඨිං ගහෙත්වා සුත්තං කන්තන්ති, තස්මා ඉත්ථි “ද්වඩගුලපඤ්ඤා”ති වුච්චති. ඤාණම්හි වත්තමානම්හිති ඵලසමාපත්තිඤාණෙ පවත්තමානෙ. ධම්මං විපස්සතොති චතුසච්චධම්මං විපස්සන්තස්ස, පුබ්බභාගෙ වා විපස්සනාය ආරම්මණභූතං ඛන්ධපඤ්චකමෙව. කිඤ්චි වා පන අඤ්ඤස්මිති අඤ්ඤං වා කිඤ්චි “අහං අස්මි”ති තණ්හාමානදිට්ඨිවසෙන යස්ස සියා. දුතියං.

3. කිසාගොතම්සුත්තවණ්ණනා

164. තතියෙ කිසාගොතම්හි අප්පමංසලොභිතතාය කිසා, ගොතම්හි පනස්සා නාමං. පුබ්බෙ කිර සාවත්ථියං එකස්මිං කුලෙ අසිතිකොට්ඨනං සබ්බං අඬගාරාව ජාතං. කුටුම්භිකො අඬගාරජාතාති අනිහරිත්වා – “අවස්සං කොචි පුඤ්ඤවා භවිස්සති, තස්ස පුඤ්ඤෙන පුත පාකතිකං භවිස්සති”ති සුචණ්ණහිරඤ්ඤස්ස වාටියො පුරෙත්වා ආපණෙ යපෙත්වා සම්පෙ නිසීදි. අටෙකා දුග්ගතකුලස්ස ධිතා – “අඬසමාසකං ගහෙත්වා දාරුසාකං ආහරිස්සාමි”ති වීථිං ගතා තං දිස්වා කුටුම්භිකං ආහ – “ආපණෙ තාව ධනං

එත්තකං, ගෙහෙ කිත්තකං භවිස්සති” ති. කිං දිස්වා අම්ම එවං කථෙසීති? ඉමං භිරඤ්ඤසුවණ්ණන්ති. සො “පුඤ්ඤවතී එසා භවිස්සති” ති තස්සා වසනට්ඨානං පුච්ඡිත්වා ආපණෙ භණ්ඩං පටිසාමෙත්වා තස්සා මාතෘපිතරො උපසඬකමිත්වා එවමාහ — “අම්භාකං ගෙහෙ වයප්පත්තො දාරකො අත්ථී, තස්සෙතං දාරිකං දෙථා” ති. කිං සාමී දුග්ගතෙහි සද්ධිං කෙළිං කරොසීති? මිත්තසන්ථවො නාම දුග්ගතෙහිපි සද්ධිං හොති, දෙථ නං, කුටුම්භසාමීනී භවිස්සතීති නං ගහෙත්වා සරං ආනෙසි. සා සංවාසමත්වාය පුත්තං විජාතා. පුත්තො පදසා ආභිණ්ඩනකාලෙ කාලමකාසි. සා දුග්ගතකුලෙ උප්පජ්ජිත්වා මහාකුලං ගන්ත්වාපි “පුත්තවිනාසං පත්තාමහී” ති උප්පත්තබලවසොකා පුත්තස්ස සරීරකිව්චං වාරෙත්වා තං මතකලෙවරං ආදාය නගරෙ විජ්ජලපන්තී වරති.

එකදිවසං මහතියා බුද්ධවිථියා දසබලස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා — “පුත්තස්ස මෙ අරොගභාවත්ථාය හෙසජ්ජං දෙථ භගවා” ති ආහ. ගච්ඡ සාවත්ථී. ආභිණ්ඩිත්වා යස්මිං ගෙහෙ මතපුබ්බො නත්ථී, තතො සිද්ධත්ථකං ආහර, පුත්තස්ස තෙ හෙසජ්ජං භවිස්සතීති. සා නගරං පවිසිත්වා ධුරගෙහතො පට්ඨාය භගවතා චුත්තනායෙන ගන්ත්වා සිද්ධත්ථකං යාවත්තී සරෙ සරෙ, “කුතො ත්වං එවරූපං සරං පස්සිස්සසී” ති චුත්තා කතිපයානි ගෙහානි ආභිණ්ඩිත්වා — “සබ්බෙසමිපි කිරායං ධම්මතා, න මය්හං පුත්තස්සෙවා” ති සාලායං ඡවං ඡඩ්ඛෙත්වා පබ්බජ්ජං යාථි. සත්ථා “ඉමං පබ්බාපෙතු” ති භික්ඛුනීඋපස්සයං පෙසෙසි. සා බුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පාපුණි. ඉමං ථෙරිං සන්ධාය “අථ බො කිසාගොතමී” ති චුත්තං.

එකමාසීති එකා ආසි. රුදම්මුඛීති රුදමානමුඛී විය. අව්චන්තං මතපුත්තාමහීති එත්ථ අන්තං අතීතං අව්චන්තං, භාවනාපුංසකමෙතං. ඉදං චුත්තං හොති — යථා පුත්තමරණං අන්තං අතීතං හොති, එවං මතපුත්තා අහං, ඉදානි මම පුත පුත්තමරණං නාම නත්ථී. පුරිසා එතදන්තිකාති පුරිසාපි මෙ එතදන්තිකාව. යො මෙ පුත්තමරණස්ස අත්තො, පුරිසානමිපි මෙ එසෙවත්තො, අහබ්බා අහං ඉදානි පුරිසං ගවෙසිතුන්ති. සබ්බත්ථ විහතා නන්දීති සබ්බෙසු බන්ධායතනධාතුභවයොනිගතිධීතිනිවාසෙසු මම තණ්හානන්දී විහතා. තමොක්ඛන්ධොති අවිජ්ජාක්ඛන්ධො. පදාලිකොති ඤාණෙන හින්තො. තතියං.

4. විජයාසුත්තවණ්ණනා

165. චතුත්ථෙ පඤ්චඩ්ඨිකෙනාති ආතතං විතතං ආතතවිතතං සනං සුසිරන්ති එවං පඤ්චඩ්ඨගසමන්තාගතෙන. නිය්‍යාතයාමී තුය්හෙවාති සබ්බෙ තුය්හංයෙව දෙමී. නාහං තෙනත්ථීකාති නාහං තෙන අත්ථීකා. පුතිකායෙනාති සුවණ්ණවණ්ණොපි කායො නිව්චං උග්ගරිතපග්ගරිතට්ඨෙන පුතිකායොව,

තස්මා එවමාහ. භින්දනෙනාති භිජ්ජනසභාවෙන. පහඩගුනාති වුණ්ණවිවුණ්ණං ආපජ්ජනධම්මෙන. අට්ටියාමීති අට්ටා පිළිතා හොමි. හරායාමීති ලජ්ජාමි. සන්තා සමාපත්තීති අට්ඨවිධා ලොකියසමාපත්ති ආරම්මණසන්තතාය අඩගසන්තතාය ව සන්තාති වුත්තා. සබ්බත්ථාති සබ්බෙසු රූපාරූපහවෙසු, තෙසං ද්විත්තං භවානං ගහිතත්තා ගහිතෙ කාමහවෙ අට්ඨසු ව සමාපත්තීසුති එතෙසු සබ්බෙසු යානෙසු මය්හං අවිජ්ජාතමො විහතොති වදති. චතුත්ථං.

5. උප්පලවණ්ණාසුත්තවණ්ණනා

166. පඤ්චමෙ සුපුප්ඵිතග්ගන්ති අග්ගතො පට්ඨාය සුට්ඨු පුප්ඵිතං සාලරුක්ඛං. න චත්ථී තෙ දුතියා වණ්ණධාතුති තච වණ්ණධාතුසදිසා දුතියා වණ්ණධාතු නත්ථී, තයා සදිසා අඤ්ඤා භික්ඛුනී නත්ථීති වදති. ඉධාගතා තාදිසිකා භවෙය්‍යුත්ති යථා ත්ථං ඉධාගතා කිඤ්චි සන්ථවං වා සිනෙහං වා න ලහසි, එවමෙවං තෙපි තයාව සදිසා භවෙය්‍යුං. පබ්බුමන්තරිකායන්ති ද්විත්තං අක්ඛීනං මජ්ඣෙ නාසවංසෙපි තිට්ඨන්ති. මං න පස්සසි. වසිභුතම්භීති වසිභුතා අස්මි. පඤ්චමං.

6. වාලාසුත්තවණ්ණනා

167. ඡට්ඨෙ කො නු තං ඉදමාදපසිති කො නු මන්දබුද්ධි ඛාලො තං එවං ගාභාපෙසි? පරික්ඛලෙසන්ති අඤ්ඤම්පි නානප්පකාරං උපද්දවං. ඉදානි යං මාරො ආහ – “කො නු තං ඉදමාදපසි”ති, තං මද්දන්ති – “න මං අන්ධඛාලො ආදපෙසි, ලොකෙ පන අග්ගපුග්ගලො සත්ථා ධම්මං දෙසෙසි”ති දස්සෙතුං, බුද්ධොතිආදිමාහ. තත්ථ සච්චෙ නිවෙසසීති පරමත්ථසච්චෙ නිබ්බානෙ නිවෙසෙසි. නිරොධං අප්පජානන්තාති නිරොධසච්චං අජානන්තා. ඡට්ඨං.

7. උපවාලාසුත්තවණ්ණනා

168. සත්තමෙ එන්ති මාරවසං පුනාති පුනප්පුනං මරණමාරකිලෙසමාරදෙවපුත්තමාරානං වසං ආගච්ඡන්ති. පබ්බුපිතොති සන්තාපිතො. අගති යත්ථ මාරස්සාති යත්ථ තුය්හං මාරස්ස අගති. තත්ථාති තස්මිං නිබ්බානෙ. සත්තමං.

8. සීසුපවාලාසුත්තවණ්ණනා

169. අට්ඨමෙ සමණී විය දිස්සසීති සමණිසදිසා දිස්සසි. කිම්ච වරසි මොමුහාති කිං කාරණා මොමුහා විය වරසි? ඉතො ඛහිද්ධාති ඉමම්භා සාසනා ඛහි. පාසං ඛෙන්තීති පාසණ්ඩා, සත්තානං විත්තෙසු දිට්ඨිපාසං බිපන්තීති අත්ථො. සාසනං

පන පාසෙ මොවෙනි, තස්මා පාසණ්ඩොති න වුච්චති, ඉතො ඛනිද්ධායෙව පාසණ්ඩා හොන්ති. පසිදන්තීති සංසිදන්ති ලග්ගන්ති.

ඉදානි “කං නු උද්දිස්ස මුණ්ඩාසී”ති පඤ්භං කට්ඨන්ති අත්ථී සක්ඛාකුලෙ ඡාතොතිආදිමාහ. තත්ථ සබ්බාභිභූති සබ්බානි ඛන්ධායතනධාතූහවයොනිගතිආදීනි අභිභවිත්වා යීතො. මරණමාරාදයො නුදි නිහරීති මාරනුදො. සබ්බත්ථමපරාජිතොති සබ්බෙසු රාගාදීසු වා මාරයුද්ධෙ වා අජීතො. සබ්බත්ථ මුත්තොති සබ්බෙසු ඛන්ධාදීසු මුත්තො. අසීතොති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයෙන අනිස්සීතො. සබ්බකම්මක්ඛයං පත්තොති සබ්බකම්මක්ඛයසඬබ්බාතං අරහත්තං පත්තො. උපධිසඬබ්බයෙති උපධිසඬබ්බයසඬබ්බාතෙ නිබ්බාතෙ ආරම්මණතො විමුත්තො. අට්ඨමං.

9. සෙලාසුත්තවණ්ණනා

170. නවමෙ කෙනිදං පකතන්ති කෙන ඉදං කතං. බිම්බන්ති අත්තභාවං සන්ධාය වදන්ති. අසන්ති දුක්ඛපතිට්ඨානත්තා අත්තභාවමෙව වදන්ති. හෙතුභඩ්ධාති හෙතූනිරොධෙන පච්චයවෙකල්ලෙන. නවමං.

10. වජිරාසුත්තවණ්ණනා

171. දසමෙ නයිධ සත්තුපලබ්භතීති ඉමස්මිං සුද්ධසඬබ්බාරපුඤ්ජෙ පරමත්ථතො සත්තො නාම න උපලබ්භති. ඛන්ධෙසු සත්තෙසුති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු විජ්ජමානෙසු තෙන තෙනාකාරෙන වචන්ථිතෙසු. සම්මුතීති සත්තොති සමඤ්ඤාමත්තමෙව හොති. දුක්ඛන්ති පඤ්චක්ඛන්ධදුක්ඛං. නාඤ්ඤානු දුක්ඛාති යපෙත්වා දුක්ඛං අඤ්ඤො නෙව සම්භොති න නිරුජ්ඣතීති. දසමං.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

භික්ඛුනීසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

6. බ්‍රහ්මසංයුත්තං

1. පඨමවග්ගො

1. බ්‍රහ්මායාචනසුත්තවණ්ණනා

172. බ්‍රහ්මසංයුත්තස්ස පඨමෙ පරිච්ඡක්කො උදපාදීති සබ්බබුද්ධානං ආචණ්ණසමාවණ්ණො අයං චෙනසො චිත්තකො උදපාදි. කදා උදපාදීති? බුද්ධභූතස්ස අට්ඨමෙ සත්තාහෙ රාජායතනමූලෙ සක්කෙන දෙවනමිත්තෙන ආහතං දන්තකට්ඨඤ්ච ඔසධහරිතකඤ්ච බාදිත්වා මුඛං ධොවිත්වා චතුභි ලොකපාලෙහි උපතීතෙ පච්චග්ගෙසෙ සෙලමයපත්තෙ තපුස්සහල්ලිකානං පිණ්ඩපාතං පරිභුඤ්ජිත්වා සුත පච්චාගන්ත්වා අප්පාලනිග්‍රාමෙ නිසින්තමත්තස්ස.

අධිගතොති පටිච්ඡේධො. ධම්මොති චතුසච්චධම්මො. ගම්භීරොති උත්තානපටික්ඛෙපච්චනමෙතං. දුද්දසොති ගම්භීරත්තාව දුද්දසො දුක්ඛෙන දට්ඨබ්බො, න සක්කා සුඛෙන දට්ඨුං. දුද්දසත්තාව දුරනුබොධො දුක්ඛෙන අවබුජ්ඣිතබ්බො, න සක්කා සුඛෙන අවබුජ්ඣිතුං. සත්තොති නිබ්බූතො. පණ්ණොති අතප්පකො. ඉදං ද්වයං ලොකුත්තරමෙව සන්ධාය චුත්තං. අතක්කාවචරොති තක්කෙන අවචරිතබ්බො ඔගාහිතබ්බො න හොති, ඤාණෙනෙව අවචරිතබ්බො. නිපුණොති සණ්භො. පණ්ඩිතවෙදනීයොති සම්මාපටිපදං පටිපන්නෙහි පණ්ඩිතෙහි වෙදිතබ්බො. ආලයරාමාති සත්තා පඤ්චස්ස කාමගුණස්ස අල්ලියන්ති, තස්මා තෙ ආලයාති වුච්චන්ති. අට්ඨසතතණ්භාවචරිතාති වා අල්ලියන්ති, තස්මාපි ආලයාති වුච්චන්ති. තෙහි ආලයෙහි රමන්තීති ආලයරාමා. ආලයෙසු රතාති ආලයරතා. ආලයෙසු සුට්ඨ මුදිතාති ආලයසම්මුදිතා. යථෙව හි සුසජ්ජිතං පුජ්ච්චලහරිතරුක්ඛාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පච්චයො රාජා තාය තාය සම්පත්තියා රමති, සම්මුදිතො ආමොදිතපමොදිතො හොති, න උක්කණ්ඨති, සායම්පි නික්ඛමිතුං න ඉච්ඡති, එවම්මෙහිපි කාමාලයතණ්භාලයෙහි සත්තා රමන්ති, සංසාරච්චටෙ සම්මුදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසන්ති. තෙන තෙසං භගවා දුට්ඨං ආලයං උය්‍යානභූමිං විය දස්සෙත්තො “ආලයරාමා”තිආදිමාහ.

තත්ථ යදිදන්ති නිපාතො, තස්ස යානං සන්ධාය “යං ඉද”න්ති, පටිච්චසමුප්පාදං සන්ධාය “යො අය”න්ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො. ඉදස්පච්චයතාපටිච්චසමුප්පාදොති ඉමෙසං පච්චයා ඉදස්පච්චයා, ඉදස්පච්චයා එව ඉදස්පච්චයතා, ඉදස්පච්චයතා ව සා පටිච්චසමුප්පාදො වාති

ඉදප්පච්චයතාපට්ච්චසමුප්පාදො. සඬ්ඛාරාදිපච්චයානං එතං අධිවචනං. සඬ්ඛසඬ්ඛාරසමථොතිආදි සඬ්ඛං නිබ්බානමෙව. යස්මා හි තං ආගම්ම සඬ්ඛසඬ්ඛාරවිප්පන්දිතානි සමන්ති, වූපසම්මන්ති, තස්මා සඬ්ඛසඬ්ඛාරසමථොති වූච්චති. යස්මා ච තං ආගම්ම සඬ්ඛෙ උපධයො පටිනිස්සට්ඨා භොන්ති, සඬ්ඛා තණ්හා වීයන්ති, සඬ්ඛෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජන්ති, සඬ්ඛං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා සඬ්ඛුපධිපටිනිස්සග්ගො තණ්හාක්ඛයො විරාගො නිරොධොති වූච්චති. යා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං, එලෙන වා සද්ධිං කම්මං විනති සංසිඛ්ඛතීති කත්වා වානන්ති වූච්චති, තතො නික්ඛන්තං වානතොති නිබ්බානං. සො මමස්ස කිලමථොති යා අජානන්තානං දෙසනා නාම, සො මම කිලමථො අස්ස, සා මම විහෙසා අස්සාති අත්ථො. කායකිලමථො චෙව කායවිහෙසා ච අස්සාති වුත්තං භොති. චිත්තෙ පන උභයම්පෙතං බුද්ධානං නත්ථි. අපිස්සුති අනුබුභනත්ථෙ නිපාතො. සො “න කෙවලං අයං පරිවිතක්කො උදපාදි, ඉමාපි ගාථා පටිභංසු”ති දීපෙති. අනච්ඡරියාති අනුඅච්ඡරියා. පටිභංසුති පටිභානසඬ්ඛාතස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අහෙසුං, පරිවිතක්කයිතබ්බතං පාපුණ්සු.

කිච්ඡෙනාති දුක්ඛෙන, න දුක්ඛාය පටිපදාය. බුද්ධානං හි චත්තාරොපි මග්ගා සුඛපටිපදාව භොන්ති. පාරමීපුරණකාලෙ පන සරාගසදොසසමොභස්සෙව සතො ආගතාගතානං යාවකානං අලඬ්ඛකතපටියත්තං සීසං කන්තිත්වා ගලලොහිතං නිහරිත්වා සුඅඤ්ජිතානි අක්ඛිති උප්පාටෙත්වා කුලවංසප්පදීපං පුත්තං මනාපවාරිති. හරියන්ති එවමාදීති දෙන්තස්ස අඤ්ඤාති ච ඛන්තිවාදිසදිසෙසු අත්තභාවෙසු ඡෙජ්ජහෙජ්ජාදීති පාපුණන්තස්ස ආගමනීයපටිපදං සන්ධායෙතං වුත්තං. හලන්ති එත්ථ හ-කාරො නිපාතමත්තො, අලන්ති අත්ථො. පකාසිතුන්ති දෙසිතුං, එවං කිච්ඡෙන අධිගතස්ස අලං දෙසිතුං පරියත්තං දෙසිතුං. කො අත්ථො දෙසිතෙනාති වුත්තං භොති? රාගදොසපරෙතෙහීති රාගදොසච්චිට්ඨෙහි රාගදොසානුගතෙහි වා.

පටිසොතගාමීන්ති නිච්චාදිනං පටිසොතං, “අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභ”න්ති එවං ගතං චතුසච්චධම්මං. රාගරත්තාති කාමරාගෙන භවරාගෙන දිට්ඨිරාගෙන ච රත්තා. න දුක්ඛන්තීති අනිච්චං දුක්ඛමනත්තා අසුභන්ති ඉමිනා සභාවෙන න පස්සිස්සන්ති, තෙ අපස්සන්තෙ කො සක්ඛිස්සති එවං ගාභාපෙතුං. තමොඛන්ධෙන ආවුටාති අවිජ්ජාරාසිනා අජ්ඣෙධාත්ථො.

අප්පොස්සුක්කතායාති නිරුස්සුක්කභාවෙන, අදෙසෙතුකාමතායාති අත්ථො. කස්මා පනස්ස එවං චිත්තං නම්? නනු එස මුත්තො මොචෙස්සාමි, තිණ්ණො තාරෙස්සාමි –

“කිං මෙ අඤ්ඤාතවෙසෙන, ධම්මං සච්ඡිකතෙනිධි;

සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණිත්වා, තාරයිස්සං සදෙවක”න්ති. (බු. වං. 2.56) –

පත්ථනං කත්වා පාරමියො පුරෙත්වා සබ්බඤ්ඤාතං පත්තොති? සච්චමෙනං, තදෙවං පච්චවෙක්ඛණානුභාවෙන පනස්ස ඵලං චිත්තං නම්. තස්ස හි සබ්බඤ්ඤාතං පත්වා සත්තානං කිලෙසගහනතං, ධම්මස්ස ච ගම්භීරතං පච්චවෙක්ඛන්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහනතා ච ධම්මගම්භීරතා ච සබ්බාකාරෙන පාකටා ජාතා. අට්ඨස්ස – “ඉමෙ සත්තා කඤ්ඡියපුණ්ණා ලාබ්‍ඛිය, තක්කහරිතා වාටි විය, වසාතෙලපිතපිලොතිකා විය, අඤ්ජනමක්ඛිතහත්ථො විය ච කිලෙසහරිතා අතිසංකිලිට්ඨා රාගරත්තා දොසදුට්ඨා මොහමුල්ලා, තෙ කිං නාම පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති”ති? චිත්තයතො කිලෙසගහනපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි ඵලං චිත්තං නම්.

“අයඤ්ච ධම්මො පට්චිසන්ධාරකඋදකක්ඛන්ධො විය ගම්භීරො, පබ්බතෙන පටිච්ඡාදෙත්වා යපිතො සාසපො විය දුද්දසො, සතධා හින්තස්ස වාලස්ස කොට්ඨා කොට්පට්පාදනං විය දුරනුබොධො. නනු මයා හි ඉමං ධම්මං පටිච්ඡික්ඛිතං වායමන්තෙන අදින්නං දානං නාම නත්ථී, අරක්ඛිතං සීලං නාම නත්ථී, අපරිපූරිතා කාවි පාරමී නාම නත්ථී, තස්ස මෙ නිරුස්සාහං විය මාරබලං විධමන්තස්සාපි පට්චි න කම්පිත්ථ, පයමයාමෙ පුබ්බෙනිවාසං අනුස්සරන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙන්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුප්පාදං පටිච්ඡික්ඛන්තස්සෙව මෙ දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ. ඉති මාදිසෙනාපි තික්ඛඤාණෙන කිච්ඡෙනෙවායං ධම්මො පටිච්ඡිද්ධො. තං ලොකියමහාජනා කථං පටිච්ඡික්ඛිස්සන්ති”ති? ධම්මගම්භීරපච්චවෙක්ඛණානුභාවෙනාපි ඵලං චිත්තං නම්ති වෙදිතබ්බං.

අපිච්ච බ්‍රහ්මුතා යාවිතෙ දෙසෙතුකාමතායපිස්ස ඵලං චිත්තං නම්. ජානාති හි හගවා – “මම අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තෙ නමමානෙ මං මහාබ්‍රහ්මා ධම්මදෙසනං යාවිස්සති, ඉමෙ ච සත්තා බ්‍රහ්මගරුකා. තෙ ‘සත්ථා කිර ධම්මං න දෙසෙතුකාමො අහොසි. අට්ඨනං මහාබ්‍රහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසි. සත්තො වත හො ධම්මො, පණිතො වත හො ධම්මො’ති මඤ්ඤමානා සුස්සුසිස්සන්ති”ති. ඉදම්පිස්ස කාරණං පටිච්ච අප්පොස්සුක්කතාය චිත්තං නම්, නො ධම්මදෙසනායාති වෙදිතබ්බං.

සහම්පතිස්සාති සො කිර කස්සපස්ස හගවතො සාසතෙ සහකො නාම ථෙරො පයමජ්ඣානං නිබ්බන්තෙත්වා පයමජ්ඣානභූමියං කප්පායුකබ්‍රහ්මා හුත්වා නිබ්බන්තො. තත්‍ර නං “සහම්පතිබ්‍රහ්මා”ති පටිසඤ්ජානන්ති. තං සන්ධායාහ

“බ්‍රහ්මුනො සහම්පතිස්සා”ති. නස්සති චත භොති සො කිර ඉමං සද්දං තථා නිව්ඡාරෙසි, යථා දසසහස්සිලොකධාතුබ්‍රහ්මානො සුත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. යත්‍ර හි නාමාති යස්මිං නාම ලොකෙ. පුරතො පාතුරභොසීති තෙහි දසහි බ්‍රහ්මසහස්සෙහි සද්ධිං පාතුරභොසි. අප්පරජක්ඛජාතිකාති පඤ්ඤාමයෙ අක්ඛම්හි අප්පං පරිත්තං රාගදොසමොහරජං එතෙසං එවංසභාවාති අප්පරජක්ඛජාතිකා. අස්සවනතාති අස්සවනතාය. භවිස්සන්තීති පුරිමවුද්ධෙසු දසපුඤ්ඤකිරියවසෙන කතාධිකාරා පරිපාකගතා පදුමාති විය සුරියරස්මිසම්ඵස්සං, ධම්මදෙසනංයෙව ආකඨ්ඛමානා චතුප්පදිකගාථාවසානෙ අරියභූමිං ඔක්කමනාරහා න එකො, න ද්වෙ, අනෙකසතසහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතාරො භවිස්සන්තීති දස්සෙති.

පාතුරභොසීති පාතුරහි. සමලෙහි වින්තිතොති සමලෙහි ඡහි සත්ථාරෙහි වින්තිතො. තෙ හි පුරෙතරං උප්පජ්ජිත්වා සකලජම්බුදීපෙ කණ්ටකෙ පත්ථරමානා විය, වියං සිඤ්චමානා විය ච සමලං මිච්ඡාදිට්ඨිධම්මං දෙසයිංසු. අපාපුරෙතන්ති විවරං එතං. අමතස්ස ද්වාරන්ති අමතස්ස නිබ්බානස්ස ද්වාරභූතං අරියමග්ගං. සුඤ්ඤානං ධම්මං විමලෙනානුබුද්ධන්ති ඉමෙ සත්තා රාගාදිමලානං අභාවතො විමලෙන සම්මාසම්බුද්ධෙන අනුබුද්ධං චතුසච්චධම්මං සුඤ්ඤානං තාව භගවාති යාවති.

සෙලෙ යථා පබ්බතමුද්ධනිට්ඨිතොති සෙලමයෙ එකග්ගෙන පබ්බතමුද්ධනි යථාධිතොව. න හි තස්ස ධීතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපනපසාරණාදිකිච්චං අත්ථි. තදුපමන්ති තප්පටිභාගං සෙලපබ්බතූපමං. අයං පනෙත්ථ සඬ්ඛෙපත්ථො – යථා සෙලපබ්බතමුද්ධනි ධිතොව චක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය, තථා ත්වම්පි සුමෙධ සුන්දරපඤ්ඤ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාණෙන සමන්තචක්ඛු භගවා ධම්මමයං පාසාදමාරුය්භ සයං අපෙතසොකො සොකාවතිණ්ණං ජාතිජරාහිභූතං ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරය උපපරික්ඛ. අයං පනෙත්ථ අධිප්පායො – යථා හි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං බෙත්තං කත්වා, තත්ථ කෙදාරපාළිසු කුටිකායො කත්වා රත්තිං අග්ගිං ජාලෙය්‍යං, චතුරඨ්ඨසමන්තාගතඤ්ච අන්ධකාරං අස්ස, අථ තස්ස පබ්බතස්ස මත්ථකෙ යත්වා චක්ඛුමතො පුරිසස්ස භූමිං ඔලොකයතො නෙව බෙත්තං න කෙදාරපාළියො න කුටියො න තත්ථ සයිතමනුස්සා පඤ්ඤායෙය්‍යං. කුටිකාසු පන අග්ගිජාලාමත්තකමෙව පඤ්ඤායෙය්‍ය, එවං ධම්මපාසාදං ආරුය්භ සත්තනිකායං ඔලොකයතො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණා සත්තා, තෙ එකවිහාරෙ දක්ඛිණජාණුපස්සෙ නිසින්නාපි බුද්ධචක්ඛුස්ස ආපාථං නාගච්ඡන්ති, රත්තිං බිත්තා සරා විය භොන්ති. යෙ පන

කතකල්‍යාණා වෙනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ එවස්ස දුරෙපි ධීතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති සො අග්ගි විය හිමවන්තපබ්බතො විය ව. චුත්තම්පි වෙතං -

“දුරෙ සන්නො පකාසෙන්නි, හිමවන්තොව පබ්බතො;

අසන්නෙත්ථ න දිස්සන්ති, රත්තිං ඛිත්තා යථා සරා”ති. (ධ. ප. 304);

අජ්ඣෙසනන්ති යාවනං. බුද්ධවක්ඛුනාති ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්තඤාණෙන ව ආසයානුසයඤාණෙන ව. ඉමෙසං හි ද්වින්නං ඤාණානං “බුද්ධවක්ඛු”ති නාමං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණස්ස “සමන්තවක්ඛු”ති, තිණ්ණං මග්ගඤාණානං “ධම්මවක්ඛු”ති. අජ්ජරජක්ඛෙතිආදීසු යෙසං චුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤාවක්ඛුම්හි රාගාදිරජං අජ්ජං, තෙ අජ්ජරජක්ඛා. යෙසං තං මහන්නං, තෙ මහාරජක්ඛා. යෙසං සද්ධාදීනි ඉන්ද්‍රියානි තික්ඛානි, තෙ තික්ඛින්නද්‍රියා. යෙසං තානි මුද්දනි, තෙ මුදින්නද්‍රියා. යෙසං තෙයෙව සද්ධාදයො ආකාරා සුන්දරා, තෙ ස්වාකාරා. යෙ කමිත්තකාරණං සල්ලක්ඛෙන්නි, සුබ්බෙන සක්කා භොන්ති විඤ්ඤාපෙත්තුං, තෙ සුචිඤ්ඤාපයා. යෙ පරලොකඤ්ඤෙව වජ්ජඤ්ඤා භයතො පස්සන්ති, තෙ පරලොකවජ්ජභයදස්සාවිතො නාම.

අයං පනෙත්ථ පාළි - “සද්ධො පුග්ගලො අජ්ජරජක්ඛො, අස්සද්ධො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. ආරද්ධවිරියො, කුසිතො. උපට්ඨිතස්සති, මුට්ඨස්සති. සමාහිතො, අසමාහිතො. පඤ්ඤවා, දුජ්ජඤ්ඤො පුග්ගලො මහාරජක්ඛො. තථා සද්ධො පුග්ගලො තික්ඛින්නද්‍රියො...පෙ.... පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකවජ්ජභයදස්සාවී, දුජ්ජඤ්ඤො පුග්ගලො න පරලොකවජ්ජභයදස්සාවී. ලොකොති ඛන්ධලොකො, ආයතනලොකො, ධාතුලොකො, සම්පත්තිභවලොකො, සම්පත්තිසම්භවලොකො, විපත්තිභවලොකො, විපත්තිසම්භවලොකො. එකො ලොකො සබ්බෙ සත්තා ආහාරට්ඨිතිකා. ද්වෙ ලොකා නාමඤ්ඤා රූපඤ්ඤා. තයො ලොකා තිස්සො වෙදනා. චත්තාරො ලොකා චත්තාරො ආහාරා. පඤ්ඤා ලොකා පඤ්චපාදානක්ඛන්ධා. ඡ ලොකා ඡ අජ්ඣත්තිකානි ආයතනානි. සත්ත ලොකා සත්ත විඤ්ඤාණට්ඨිතියො. අට්ඨ ලොකා අට්ඨ ලොකධම්මා. නව ලොකා නව සත්තවාසා. දස ලොකා දසායතනානි. ද්වාදස ලොකා ද්වාදසායතනානි. අට්ඨාරස ලොකා අට්ඨාරස ධාතූයො. වජ්ජන්ති සබ්බෙ කිලෙසා වජ්ජා, සබ්බෙ දුච්චරිතා වජ්ජා, සබ්බෙ අභිසංඛාරා වජ්ජා, සබ්බෙ භවගාමිකම්මා වජ්ජා, ඉති ඉමස්මිඤ්ඤ ලොකෙ ඉමස්මිඤ්ඤ වජ්ජෙ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපට්ඨිතා භොති, සෙය්‍යථාපි උක්ඛිත්තාසිකෙ වධකෙ. ඉමෙහි පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි ඉමානි පඤ්චින්නද්‍රියානි ඡානානි පස්සති අඤ්ඤාසි පටිච්ඡිකි. ඉදං තථාගතස්ස ඉන්ද්‍රියපරොපරියත්ත ඤාණ”න්ති (පටි. ම. 1.112).

උප්පලිනියන්ති උප්පලවනෙ. ඉතරෙසුපි එසෙව නයො. අන්තොනිමුග්ගපොසිනීති යානි අන්තො නිමුග්ගානෙව පොසියන්ති. උදකං අවිචුග්ගම්ම යිතානී ති උදකං අතික්කමිත්වා යිතානි. තත්ථ යානි අවිචුග්ගම්ම යිතානි, තානි සුරියරස්මිසමඵස්සං ආගමයමානානි යිතානි අප්ප පුප්ඵනකානි. යානි පන සමොදකං යිතානි, තානි ස්වෙ පුප්ඵනකානි. යානි උදකානුග්ගතානි අන්තොනිමුග්ගපොසිනි, තානි තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි. උදකා පන අනුග්ගතානි අඤ්ඤානිපි සරොගඋප්පලාදීනි නාම අත්ථි, යානි නෙව පුප්ඵසිස්සන්ති, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානෙව භවිස්සන්ති, තානි පාළිං නාරුල්භානි. ආහරිත්වා පන දිපෙතබ්බානීති දීපිතානි. යටෙව හි තානි චතුබ්බිධානි පුප්ඵානි, එවමෙවං උග්ගට්ඨකඤ්ඤා විපඤ්චිතඤ්ඤා නෙයොයා පදපරමොති චත්තාරො පුග්ගලා.

තත්ථ “යස්ස පුග්ගලස්ස සහ උදාහට්ඨෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො උග්ගට්ඨකඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සංඛිත්තෙන භාසිතස්ස විත්ථාරෙන අත්ථෙ විහජියමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො විපඤ්චිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දෙසනො පරිපුච්ඡනො යොනියො මනසිකරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවනො භජනො පයිරුපාසනො අනුපුබ්බෙන ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො නෙයොයා. යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමිපි සුණනො බහුමිපි භණනො බහුමිපි ධාරයනො බහුමිපි වාචයනො න තාය ජාතියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුව්චති පුග්ගලො පදපරමො (පු. ප. 148-151). තත්ථ භගවා උප්පලවනාදිසදිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඔලොකෙන්තො – “අප්ප පුප්ඵනකානි විය උග්ගට්ඨකඤ්ඤා, ස්වෙ පුප්ඵනකානි විය විපඤ්චිතඤ්ඤා, තතියදිවසෙ පුප්ඵනකානි විය නෙයොයා, මච්ඡකච්ඡපහක්ඛානි පුප්ඵානි විය පදපරමො”ති අද්දස්ස. පස්සන්තො ව “එත්තකා අප්පරජක්ඛා, එත්තකා මහාරජක්ඛා, තත්‍රාපි එත්තකා උග්ගට්ඨකඤ්ඤා”ති එවං සබ්බාකාරතොව අද්දස්ස.

තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලානං ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ භගවතො ධම්මදෙසනා අත්ථං සාධෙති. පදපරමානං අනාගතත්ථාය වාසනා හොති. අථ භගවා ඉමෙසං චතුත්තං පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකමානං උප්පාදෙත්වා පුන සබ්බෙපි තීසු භවෙසු සත්තෙ භබ්බාභබ්බවසෙන ද්වෙ කොට්ඨාසෙ අකාසි. යෙ සන්ධාය වුත්තං – “කතමෙ සත්තා අභබ්බා? යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා අස්සද්ධා අච්ඡන්දිකා දුප්පඤ්ඤා අභබ්බා නියාමං ඔක්කමිතුං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මත්තං, ඉමෙ තෙ සත්තා අභබ්බා. කතමෙ සත්තා භබ්බා? යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන...පෙ.... ඉමෙ තෙ

සත්තා භබ්බා”ති (විභ. 827; පටි. ම. 1.115). තත්ථ සබ්බෙපි අභබ්බපුග්ගලෙ පභාය භබ්බපුග්ගලෙයෙව ඤාණෙන පරිග්ගහෙත්වා, “එත්තකා රාගවරිතා එත්තකා දොස-මොහවරිතා විතක්ක-සද්ධා-බුද්ධිවරිතා”ති ඡ කොට්ඨාසෙ අකාසි. එවං කත්වා ධම්මං දෙසෙස්සාමීති වින්තෙසි.

පච්චභාසීති පතිඅභාසි. අපාරුතාති විවටා. අමතස්ස ද්වාරාති අරියමග්ගො. සො හි අමතසඬ්ඛාතස්ස නිබ්බාතස්ස ද්වාරං, සො මයා විවරිත්වා යපිතොති දස්සෙති. පමුඤ්චන්තු සද්ධන්ති සබ්බෙ අත්තනො සද්ධං පමුඤ්චන්තු විස්සජ්ජෙත්තු. පච්ඡිමපදද්වයෙ අයමත්ථො – අභඤ්චි අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිතම්පි ඉමං පණීතං උත්තමං ධම්මං කායවාචාකිලමථසඤ්ඤී හුත්වා න භාසිං. ඉදානි පන සබ්බො ජනො සද්ධාභාජනං උපනෙතු, පුරෙස්සාමි තෙසං සඬ්ඛප්පන්ති.

අන්තරධාසීති සත්ථාරං ගන්ධමාලාදීහි පූජෙත්වා අන්තරහිතො, සකට්ඨානමෙව ගතොති අත්ථො. ගතෙ ච පන තස්මිං භගවා “කස්ස නු බො අහං පයමං ධම්මං දෙසෙය්‍යා”න්ති? ආළාරුදකානං කාලඬ්ඛකතභාවං, පඤ්චවග්ගියානඤ්ච බහුපකාරභාවං ඤත්වා තෙසං ධම්මං දෙසෙතුකාමො බාරාණසියං ඉසිපතනං ගන්ත්වා ධම්මවක්කං පවත්තෙසීති. පයමං.

2. ගාරවසුත්තවණ්ණනා

173. දුතියෙ උදපාදීති අයං විතක්කො පඤ්චමෙ සත්තාහෙ උදපාදි. අගාරවොති අඤ්ඤස්මිං ගාරවරහිතො, කඤ්චි ගරුට්ඨානෙ අට්ඨපෙත්වාති අත්ථො. අප්පතිස්සොති පතිස්සයරහිතො, කඤ්චි ජෙට්ඨකට්ඨානෙ අට්ඨපෙත්වාති අත්ථො.

සදෙවකෙතිආදීසු සද්ධිං දෙවෙහි සදෙවකෙ. දෙවග්ගහණෙන චෙත්ථ මාරබ්‍රහ්මෙසු ගහිතෙසුපි මාරො නාම වසවත්තී සබ්බෙසං උපරි වසං වත්තෙති, බ්‍රහ්මා නාම මහානුභාවො එකඬ්ඛලියා එකස්මිං චක්කවාලසහස්සෙ ආලොකං ඵරති. ද්විහි ද්විසු...පෙ.... දසහි අඬ්ඛලීහි දසසුපි චක්කවාලසහස්සෙසු ආලොකං ඵරති, සො ඉමිනා සීලසම්පන්නතරොති වත්තුං මා ලහතුති සමාරකෙ සබ්‍රහ්මකෙති විසුං වුත්තං. තථා සමණා නාම එකනිකායාදිවසෙන බහුස්සුතා සීලවත්තො පණ්ඩිතා, බ්‍රාහ්මණාපි වත්ථුච්ඡිජාදිවසෙන බහුස්සුතා පණ්ඩිතා, තෙ ඉමිනා සීලසම්පන්නතරාති වත්තුං මා ලහන්තුති සස්සමණබ්‍රාහ්මණියා පජායාති වුත්තං. සදෙවමනුස්සායාති ඉදං පන නිජ්ජදෙසතො දස්සනත්ථං ගහිතමෙව ගහෙත්වා වුත්තං. අපිචෙත්ථ පුරිමානි තිණි පදානි ලොකවසෙන වුත්තානි, පච්ඡිමානි ද්වෙ පජාවසෙන.

සීලසම්පන්නතරන්ති සීලෙන සම්පන්නතරං, අධිකතරන්ති අත්ථො. සෙසෙසුපි එසෙව නයො. එත්ථ ච සීලාදයො චත්තාරො ධම්මා ලොකියලොකුත්තරා කථිතා, විමුක්තිඤ්ඤාණදස්සනං ලොකියමෙව. පච්චචෙක්ඛණඤ්ඤාණං හෙතං.

පාතුරහොසිති – “අයං සත්ථා අවිචිතො යාව භවග්ගා සීලාදීහි අත්තනා අධිකතරං අපස්සන්තො ‘මයා පටිවිද්ධං නවලොකුත්තරධම්මමෙව සක්කත්වා ගරුං කත්වා උපනිස්සාය විහරිස්සාමි’ති චිත්තෙති, කාරණං භගවා චිත්තෙති, අත්ථං වුඬ්ඨිවිසෙසං චිත්තෙති, ගච්ඡාමිස්ස උස්සාහං ජනෙස්සාමි”ති චිත්තෙත්වා පුරතො පාකටො අහොසි, අභිමුඛෙ අට්ඨාසිති අත්ථො.

විහරන්ති වාති එත්ථ යො වදෙයා “විහරන්තීති වචනතො පච්චුප්පන්තෙපි බහු බුද්ධා”ති, සො “භගවාපි, භන්තෙ, එතරහි අරහං සම්මාසම්බුද්ධො”ති ඉමිනා වචනෙන පටිබාහිතබ්බො.

“න මෙ ආචරියො අත්ථි, සදිසො මෙ න විජ්ජති;

සදෙවකස්මිං ලොකස්මිං, නත්ථි මෙ පටිපුග්ගලො”ති. (මහාව. 11; ම. නි. 1.285) –

ආදීහි චස්ස සුත්තෙහි අඤ්ඤාසං බුද්ධානං අභාවො දීපෙනබ්බො. තස්මාති යස්මා සබ්බෙපි බුද්ධා සද්ධම්මගරුතො, තස්මා. මහත්තමහිකඩ්ඛතාති මහත්තභාවං පත්ථයමානෙන. සරං බුද්ධාන-සාසනන්ති බුද්ධානං සාසනං සරන්තෙන. දුතියං.

3. බ්‍රහ්මදෙවසුත්තවණ්ණනා

174. තතියෙ එකොති යානාදීසු ඉරියාපටෙසු එකකො, එකවිහාරීති අත්ථො. වූපකට්ඨොති කායෙන වූපකට්ඨො නිස්සටො. අප්පමත්තොති සතියා අවිජ්ජවාසෙ ධීතො. ආකාපීති වීරියාතාපෙන සමන්තාගතො. පහිතත්තොති පෙසිතත්තො. කුලපුත්තාති ආචාරකුලපුත්තා. සම්මදෙවාති න ඉණට්ටා න භයට්ටා න ජීවිතපකතා හුත්වා, යථා වා තථා වා පබ්බජිතාපි යෙ අනුලොමපටිපදං පුරෙන්නි, තෙ සම්මදෙව අගාරස්මා අනගාරියං පබ්බජන්ති නාම. බ්‍රහ්මවරියපරියොසානන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියස්ස පරියොසානභූතං අරියඵලං. දිට්ඨෙව ධම්මෙති ඉමස්මිංයෙව අත්තභාවෙ. සයං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වාති සාමං ජානිත්වා පච්චක්ඛං කත්වා. උපසම්පජ්ජාති පටිලහිත්වා සම්පාදෙත්වා විහාසි. එවං විහරන්තො ච බිණ්ණා ජාති...පෙ.... අබ්භඤ්ඤාසිති. එතෙනස්ස පච්චචෙක්ඛණභූමි දස්සිතා.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා, කථංඤ්ච නං අබ්භඤ්ඤාසීති? වුවුවතෙ, න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා පුබ්බෙව ඛිණත්තා, න අනාගතා තත්ථ වායාමාභාවතො, න පච්චුප්පන්තා විජ්ජමානත්තා. මග්ගස්ස පන අභාවිතත්තා යා උප්පජ්ජෙය්‍යා එකචතුපඤ්චවොකාරභවෙසු එකචතුපඤ්චක්ඛන්ධජ්ජහෙදා ජාති. සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජනෙන ඛිණා. තං සො මග්ගභාවනාය පහිනකිලෙසෙ පච්චවෙක්ඛිත්වා - “කිලෙසාභාවෙ විජ්ජමානම්පි කම්මං ආයතිං අප්පට්ඨන්ධිකං හොති” ති ජානන්තො ජානාති.

වුසිතන්ති වුත්ථං පරිවුත්ථං, කතං වරිතං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති මග්ගබ්‍රහ්මවරියං. කතං කරණීයන්ති චතුසු සච්චෙසු චතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤාපහානසච්ඡිකිරියභාවනාවසෙන සොළසවිධම්පි කිච්චං නිට්ඨාපිතන්ති අත්ථො. නාපරං ඉත්ථත්තායාති ඉදානි පුන ඉත්ථභාවාය, එවං සොළසකිච්චභාවාය, කිලෙසක්ඛයාය වා කතමග්ගභාවනා නත්ථීති. අථ වා ඉත්ථත්තායාති ඉත්ථත්තභාවතො, ඉමස්මා එවංපකාරා ඉදානි චත්තමානක්ඛන්ධසන්තානා අපරං ඛන්ධසන්තානං නත්ථී, ඉමෙ පන පඤ්චක්ඛන්ධා පරිඤ්ඤාතා තිට්ඨන්ති ඡින්නමූලකො රුක්ඛො වියාති අබ්භඤ්ඤාසී. අඤ්ඤතරොති එකො. අරභතන්ති අරභන්තානං, භගවතො සාවකානං අරභතං අබ්භන්තරො අහොසී.

සපදානන්ති සපදානචාරං, සම්පත්තසරං අනුක්කම්ම පටිපාටියා චරන්තො. උපසඬකම්ති උපසඬකමන්තො. මාතා පනස්ස පුත්තං දිස්වාච සරා නික්ඛම්ම පත්තං ගහෙත්වා අන්තොනිවෙසනං පවෙසෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසීදාපෙසී.

ආහුතිං නිච්චං පග්ගණ්හාතීති නිච්චකාලෙ ආහුතිපිණ්ඩං පග්ගණ්හාති. තං දිවසං පන තස්මිං සරෙ භූතබ්ලිකම්මං හොති. සබ්බගෙහං හරිතුපලිත්තං විජ්ජකිණ්ණලාජං වනමාලපරික්ඛිත්තං උස්සිතද්ධජ්ජපාකං තත්ථ තත්ථ පුණ්ණසරෙ යපෙත්වා දණ්ඩදීපිකා ජාලෙත්වා ගන්ධවුණ්ණමාලාදීහි අලඬිකතං, සමන්තතො සඤ්ජාදියමානා ධූමකටච්ඡු අහොසී. සාපි බ්‍රාහ්මණී කාලස්සෙව වුට්ඨාය සොළසහි ගන්ධොදකසටෙහි න්භායිත්වා සබ්බාලඬිකාරෙන අත්තභාවං අලඬිකරි. සා තස්මිං සමයෙ මහාඛිණාසවං නිසීදාපෙත්වා, යාගුඋච්චිකමත්තම්පි අදත්වා, “මහාබ්‍රහ්මං හොජෙස්සාමී” ති සුවණ්ණපාතියං පායාසං පුරෙත්වා සජ්ජිමධුසක්ඛරාදීහි යොජෙත්වා නිවෙසනස්ස පච්ඡාභාගෙ හරිතුපලිත්තභාවාදීහි අලඬිකතා භූතපීඨිකා අත්ථී. සා තං පාතීං ආදාය, තත්ථ ගන්ත්වා, චතුසු කොණෙසු මජ්ඣෙ ව එකෙකං පායාසපිණ්ඩං යපෙත්වා, එකං පිණ්ඩං හත්ථොන ගහෙත්වා, යාව කප්පරා

සප්පිනා පග්ගරන්තෙන පට්ඨියං ඡාණ්ඩමණ්ඩලං පතිට්ඨාපෙත්වා “භුඤ්ජතු භවං මහාබ්‍රහ්මා, සායතු භවං මහාබ්‍රහ්මා, තප්පෙතු භවං මහාබ්‍රහ්මා”ති වදමානා බ්‍රහ්මානං භොජෙති.

එතදභොසිති මහාබ්‍රහ්මාසවස්ස සිලගන්ධං ඡදෙවලොකෙ අජ්ඣොත්ථරිත්වා බ්‍රහ්මලොකං උපගතං සායමානස්ස එතං අභොසි. සංවෙජෙය්‍යන්ති වොදෙය්‍යං, සම්මාපට්ඨත්තියං යොජෙය්‍යං. ‘අයං හි එවරූපං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යං මහාබ්‍රහ්මාසවං නිසිදාපෙත්වා යාගුඋච්ඡිකමත්තමපි අදත්වා, “මහාබ්‍රහ්මං භොජෙස්සාමි”ති තුලං පභාය හත්ථෙන තුලයන්ති විය, හෙරිං පභාය කුච්ඡිං වාදෙන්ති විය, අග්ගිං පභාය ඛජ්ජොපනකං ධම්මානා විය භූතබ්බිං කුරුමානා ආභිණ්ඩති. ගච්ඡාමිස්සා මිච්ඡාදස්සනං හින්දිත්වා අපායමග්ගතො උද්ධරිත්වා යථා අසිතිකොට්ඨනං බුද්ධසාසනෙ විජපකිරිත්වා සග්ගමග්ගං ආරොහති, තථා කරොමිති වුත්තං භොති.

දුරෙ ඉතොති ඉමමිහා යානා දුරෙ බ්‍රහ්මලොකො. තතො හි කුටාගාරමත්තා සිලා පාතිතා එකෙන අභොරන්තෙන අට්ඨවත්තාලීසයොජනසහස්සාති බ්‍රහ්මලොකා වතුහි මාසෙහි පට්ඨියං පතිට්ඨගෙය්‍ය, සබ්බභෙට්ඨිමොපි බ්‍රහ්මලොකො එවං දුරෙ. යස්සාහුතින්ති යස්ස බ්‍රහ්මුතො ආහුතිං පග්ගණ්හාසි, තස්ස බ්‍රහ්මලොකො දුරෙති අත්ථො. බ්‍රහ්මපට්ඨන්ති එත්ථ බ්‍රහ්මපථො නාම චත්තාරි කුසලජ්ඣානාති, විපාකජ්ඣානාති පන තෙසං ජීවිතපථො නාම, තං බ්‍රහ්මපථං අජානන්ති ත්වං කිං ජප්පසි විජපලපසි? බ්‍රහ්මානො හි සප්පිතිකජ්ඣානෙන යාපෙත්ති, න එතං තිණ්ණිජාති පක්ඛිපිත්වා රන්ධං ගොයුසං බාදන්ති, මා අකාරණා කිලමසිති.

එවං වත්වා පුන සො මහාබ්‍රහ්මා අඤ්ජලිං පග්ගය්‍ය අවකුජ්ජො හුත්වා ථෙරං උපදිසන්තො එසො හි තෙ බ්‍රාහ්මණි බ්‍රහ්මදෙවොතිආදිමාහ. තත්ථ නිරූපධිකොති කිලෙසාහිසඛිබාරකාමගුණොපධිහි විරහිතො. අතිදෙවපත්තොති දෙව්‍යානං අතිදෙවභාවං බ්‍රහ්මානං අතිබ්‍රහ්මභාවං පත්තො. අනඤ්ඤපොසිති යථෙත්වා ඉමං අත්තභාවං අඤ්ඤස්ස අත්තභාවස්ස වා පුත්තදාරස්ස වා අපොසනතාය අනඤ්ඤපොසි.

ආහුතෙය්‍යාති ආහුනපිණ්ඩං පට්ග්ගහෙතුං යුත්තො. වෙදගුති චතුමග්ගසඛිබාතෙහි වෙදෙහි දුක්ඛස්සන්තං ගතො. භාවිතත්තොති අත්තානං භාවෙත්වා වඩ්ඨෙත්වා ධීතො. අනුපලිත්තොති තණ්හාදීහි ලෙපෙහි ආලිත්තො. සාසෙසනං ඉරියතීති ආහාරපරියෙසනං වරති.

න තස්ස පච්ඡා න පුරත්ථමත්ථීති පච්ඡා වුවවති අතීතං, පුරත්ථං වුවවති අනාගතං, අතීතානාගතෙසු ඛන්ධෙසු ඡන්දරාගවිරහිතස්ස පච්ඡා වා පුරත්ථං වා නත්ථීති වදති. සන්තොතිආදීසු රාගාදිසන්තතාය සන්තො. කොට්ඨමච්ඡගමා විදුමො, දුක්ඛාභාවා අතීඝො, කත්තරදණ්ඩාදීනි ගහෙන්වා විවරන්තොපි වධකචෙතනාය අභාවා නික්ඛිත්තදණ්ඩො. තසථාවරෙසුති එත්ථ පන පුට්ඨජනා තසා නාම, බීණාසවා ථාවරා නාම. සත්ත පන සෙඛා තසාති වත්තුං න සක්කා, ථාවරා න භොන්ති, භජමානා පන ථාවරපක්ඛමෙව භජන්ති. සො ත්‍යාහුතින්ති සො තෙ ආහුතිං.

විසෙනිභූතොති කිලෙසසෙනාය විසෙනො ජාතො. අනෙජොති නිත්තණ්හො. සුසිලොති බීණාසවසිලෙන සුසිලො. සුවිමුත්තචිත්තොති ඵලවිමුත්තියා සුට්ඨ විමුත්තචිත්තො. ඔසතිණ්ණන්ති වත්තාරො ඔසෙ තිණ්ණං. එත්තකෙන කථාමග්ගෙන බ්‍රහ්මා ථෙරස්ස වණ්ණං කථෙන්නො ආයතනෙ බ්‍රාහ්මණිං නියොජෙසි. අවසානගාථා පන සඬගීතිකාරෙහි යපිතා. පතිට්ඨපෙසි දක්ඛිණන්ති චතුපච්චයදක්ඛිණං පතිට්ඨපෙසි. සුඛමායතිකන්ති සුඛායතිකං ආයතිං සුඛවිපාකං, සුඛාවහන්ති අත්ථො. තතියං.

4. බ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

175. චතුත්ථෙ පාපකං දිට්ඨිගතන්ති ලාමිකා සස්සතදිට්ඨි. ඉදං නිච්චන්ති ඉදං සහ කායෙන බ්‍රහ්මට්ඨානං අනිච්චං. “නිච්ච”න්ති වදති. ධූවාදීනි තස්සෙව වෙච්චනාති. තත්ථ ධූවන්ති ථීරං. සස්සතන්ති සදා විජ්ජමානං. කෙවලන්ති අඛණ්ඩං සකලං. අවචනධම්මන්ති අවචනසභාවං. ඉදං හි න ජායතීතිආදීසු ඉමස්මිං යානෙ කොච් ජායනකො වා ජීයනකො වා මීයනකො වා වචනකො වා උපපජ්ජනකො වා නත්ථී, තං සන්ධාය වදති. ඉතො ව පනඤ්ඤන්ති ඉතො සහකායා බ්‍රහ්මට්ඨානා උත්තරි අඤ්ඤං නිස්සරණං නාම නත්ථීති. එවමස්ස ථාමගතා සස්සතදිට්ඨි උජ්ජන්තා භොති. එවංවාදී ව පන සො උපරි තිස්සො ඤානභූමියො වත්තාරො මග්ගෙ වත්තාරි ඵලානි නිබ්බානන්ති සබ්බං පටිබාහති. කදා පනස්ස සා දිට්ඨි උජ්ජන්තාති? පයමජ්ඣානභූමියං නිබ්බත්තකාලෙ. දුතියජ්ඣානභූමියන්ති එකෙ.

තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා — හෙට්ඨුපපත්තිකො කිරෙස බ්‍රහ්මා අනුජ්ජන්තො බුද්ධුජ්ජපාදෙ ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කසිණපරිකම්මං කත්වා සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙත්වා අපරිහීනජ්ඣානො කාලං කත්වා චතුත්ථජ්ඣානභූමියං වෙහජ්ඣලබ්‍රහ්මලොකෙ පඤ්චකප්පසතිකං ආයුං ගහෙන්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ යාවතායුකං යත්වා හෙට්ඨුපපත්තිකං කත්වා තතියජ්ඣානං පණීතං භාවෙන්වා

සුභකිණ්‍හබ්‍රහ්මලොකෙ චතුසට්ඨිකජ්ජං ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ දුතියජ්ඣානං භාවෙත්වා ආභස්සරෙ අට්ඨ කජ්ජෙ ආයුං ගහෙත්වා නිබ්බත්ති. තත්ථ පට්ඨමජ්ඣානං භාවෙත්වා, පට්ඨමජ්ඣානභූමියං කජ්ජායුකො හුත්වා නිබ්බත්ති. සො පට්ඨකාලෙ අත්තනා කතකම්මඤ්ච නිබ්බත්තට්ඨානඤ්ච අඤ්ඤාසී, කාලෙ පන ගච්ඡන්තෙ ගච්ඡන්තෙ උභයං පමුස්සිත්වා සස්සතදිට්ඨිං උජ්ජාදෙසී.

අවිජ්ජාගතොති අවිජ්ජාය ගතො සමන්තාගතො අඤ්ඤාණි අන්ධිභූතො. යනු හි නාමාති යො නාම. චක්ඛතීති භණ්ති. “යනු”ති නිපාතයොගෙන පන අනාගතචචනං කතං.

එවං චුත්තෙ සො බ්‍රහ්මා යථා නාම මග්ගවොරො ද්වෙ තයො පහාරෙ අධිවාසෙන්නො සභායෙ අනාවික්ඛිත්වාපි උත්තරිං පහාරං පහරියමානො “අසුකො ච අසුකො ච මය්හං සභායො”ති ආචික්ඛති, එවමෙව භගවතා සන්තජ්ජියමානො සතිං ලභිත්වා, “භගවා මය්හං පදානුපදං පෙක්ඛන්තො මං නිජ්ජිලිතුකාමො”ති භීතො අත්තනො සභායෙ ආචික්ඛන්තො ද්වාසත්තතීති ආදිමාහ. තස්සත්ථො — හො ගොතම, මයං ද්වාසත්තති ජනා පුඤ්ඤකම්මා තෙන පුඤ්ඤකම්මෙන ඉධ නිබ්බත්තා. වසවත්තිනො සයං අඤ්ඤෙසං වසෙ අවත්තිත්වා පරෙ අත්තනො වසෙ වත්තෙම, ජාතිඤ්ච ජරඤ්ච අතීතා, අයං නො වෙදෙහි ගතත්තා “වෙදගු”ති සඬ්ඛං ගතා භගවා අත්තිමා බ්‍රහ්මුපපත්ති. අස්මාහිජ්ජපන්ති ජනා අනෙකාති අනෙකජනා අම්භෙ අහිජ්ජපන්ති. “අයං ඛො භවං බ්‍රහ්මා, මහාබ්‍රහ්මා, අහිභූ, අනහිභූතො, අඤ්ඤදත්ථුදසො, වසවත්තී, ඉස්සරො, කත්තා, නිම්මාතා, සෙට්ඨො, සජ්ජා, වසී, පිතා භූතභබ්බාන”න්ති එවං පත්ථෙත්ති පිහෙත්තිති.

අථ නං භගවා අජ්ජං හි එතන්ති ආදිමාහ. තත්ථ එතන්ති යං ත්වං ඉධ තව ආයුං “දීස”න්ති මඤ්ඤසී, එතං අජ්ජං පරිත්තකං. සතං සභස්සානං නිරිබ්බුදානන්ති නිරිබ්බුදගණනාය සතසභස්සනිරිබ්බුදානං. ආයුං පජානාමීති, “ඉදානි තව අවසිට්ඨං එත්තකං ආයු”ති අහං ජානාමි. අනන්තදස්සී භගවා හමස්මීති, භගවා, තුම්භෙ “අහං අනන්තදස්සී ජාතිආදීති උපාතිවත්තො”ති වදං. කිං මෙ පුරාණන්ති, යදි ත්වං අනන්තදස්සී, එවං සන්තෙ ඉදං මෙ ආචික්ඛ, කිං මය්හං පුරාණං? වතසීලවත්තන්ති සීලමෙව වුවිවති. යමහං විජඤ්ඤාති යං අහං තයා කථිතං ජානෙය්‍යං, තං මෙ ආචික්ඛාති වදති.

ඉදානිස්ස ආචික්ඛන්තො භගවා යං ත්වං අපායෙසීති ආදිමාහ. තත්‍රායං අධිජ්ජායො — පුබ්බෙ කිරෙස කුලසරෙ නිබ්බත්තිත්වා කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා — “ජාතිජරාමරණස්ස අන්තං කරිස්සාමි”ති නික්ඛම්ම ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා

සමාපත්තියො නිබ්බත්තෙන්වා අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානස්ස ලාභී භුත්වා ගඬගාතීරෙ පණ්ණසාලං කාරෙන්වා ඥානරතියා වීතිනාමෙති. තදා ච කාලෙනකාලං සත්ථවාහා පඤ්චහි සකට්ඨතෙහි මරුකන්තාරං පටිපජ්ජන්ති. මරුකන්තාරෙ පන දිවා න සක්කා ගන්තුං, රත්තිං ගමනං හොති. අථ පුරිමසකට්ඨස්ස අග්ගයුගෙ යුත්තබලිබද්දා ගච්ඡන්තා ගච්ඡන්තා නිවත්තිත්වා ආගතමග්ගාහිමුඛා අහෙසුං, සබ්බසකට්ඨානි තට්ඨ නිවත්තිත්වා අරුණෙ උග්ගතෙ නිවත්තිතභාවං ජානිංසු. තෙසඤ්ච තදා කන්තාරං අතික්කමනදිවසො අහොසි. සබ්බං දාරුදකං පරික්ඛිණං – තස්මා “නත්ථි දානි අම්භාකං ජීවිත”න්ති විත්තෙන්වා, ගොණෙ චක්කෙසු බන්ධිත්වා, මනුස්සා සකට්ඨජායං පටිසිත්වා නිපජ්ජිංසු.

තාපසොපි කාලස්සෙව පණ්ණසාලතො නික්ඛමිත්වා පණ්ණසාලද්වාරෙ නිසින්තො ගඬගං ඔලොකයමානො අද්දස ගඬගං මහතා උදකොසෙන පුරියමානං පවත්තිතමණික්ඛන්ධං විය ආගච්ඡන්තං, දිස්වා විත්තෙසි – “අත්ථි නු ඛො ඉමස්මිං ලොකෙ එවරුපස්ස මධුරොදකස්ස අලාභෙන කිලිස්සමානා සත්තා”ති? සො එවං ආවජ්ජෙන්තො මරුකන්තාරෙ තං සත්ථං දිස්වා ‘ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු’ති “ඉතො විතො ච මහාඋදකක්ඛන්ධො ජීජ්ජිත්වා මරුකන්තාරෙ සත්ථාහිමුඛො ගච්ඡතු”ති අභිඤ්ඤාචිත්තෙන අධිට්ඨාසි. සහ විත්තුජ්ජාදෙන මාතිකාරුළ්භං විය උදකං තත්ථ අගමාසි. මනුස්සා උදකසද්දෙන වුට්ඨාය උදකං දිස්වා හට්ඨතුට්ඨා න්භායිත්වා පිවිත්වා ගොණෙපි පායෙත්වා සොත්ථිනා ඉච්ඡිතට්ඨානං අගමංසු. සත්ථා තං බ්‍රහ්මුතො පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො පයමං ගාථමාහ. තත්ථ අපායෙසීති පායෙසි. අකාරො නිපාතමත්තං. ගම්මනීති ගිම්මහෙ. සම්පරෙතෙති ගිම්මහාතපෙන ථුට්ඨෙ අනුගතෙ.

අපරස්මිම්පි සමයෙ තාපසො ගඬගාතීරෙ පණ්ණසාලං මාපෙත්වා අරඤ්ඤගාමකං නිස්සාය වසති. තෙන ච සමයෙන වොරා තං ගාමං පහරිත්වා හත්ථසාරං ගහෙන්වා ගාවියො ච කරමරෙ ච ගහෙන්වා ගච්ඡන්ති. ගාවොපි සුනබාපි මනුස්සාපි මහාවිරවං විරවන්ති. තාපසො තං සද්දං සුත්වා “කින්නු ඛො එත”න්ති? ආවජ්ජෙන්තො “මනුස්සානං භයං උජ්ජන්ත”න්ති ඤත්වා “මයි පස්සන්තෙ ඉමෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා වුට්ඨාය අභිඤ්ඤාචිත්තෙන වොරානං පටිපට්ඨෙ චතුරඬ්භිනිං සෙනං මාපෙසි. කම්මසජ්ජා ආගච්ඡන්තා වොරා දිස්වා, “රාජා මඤ්ඤෙ ආගතො”ති විලොපං ඡඩ්ඬෙන්වා පක්කමිංසු. තාපසො “යං යස්ස සන්තකං, තං තස්සෙව හොතු”ති අධිට්ඨාසි, තං තට්ඨ අහොසි. මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදම්පි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො දුතියං ගාථමාහ. තත්ථ

එණිකුලස්මිත්ති ගඬගාතීරෙ. ගය්හකං නියමානන්ති ගහෙන්වා නියමානං, කරමරං නියමානන්තිපි අත්ථො.

පුන එකස්මිං සමයෙ උපරිගඬගාචාසිකං එකං කුලං හෙට්ඨාගඬගාචාසිකෙන කුලෙන සද්ධිං මිත්තසන්ථවං කත්වා, නාචාසඬසාටං බන්ධිත්වා, බහුං බාදනීයඤ්චෙව භොජනීයඤ්ච ගන්ධමාලාදීනි ව ආරොපෙන්වා ගඬගාසොතෙන ආගච්ඡති. මනුස්සා බාදමානා භුඤ්ජමානා නච්චන්තා ගායන්තා දෙවච්චමානෙන ගච්ඡන්තා විය බලවසොමනස්සා අහෙසුං. ගඬගෙය්‍යකො නාගො දිස්වා කුපිතො “ඉමෙ මයි සඤ්ඤමිපි න කරොන්ති. ඉදානි නෙ සමුද්දමෙව පාපෙස්සාමී”ති මහන්තං අත්තභාවං මාපෙන්වා උදකං ද්විධා හින්දිත්වා උට්ඨාය එණං කත්වා, සුසුකාරං කරොන්තො අට්ඨාසි. මහාජනො දිස්වා හිතො විස්සරමකාසි. තාපසො පණ්ණසාලායං නිසිත්තො සුත්වා, “ඉමෙ ගායන්තා නච්චන්තා සොමනස්සජාතා ආගච්ඡන්ති. ඉදානි පන භයරවං රවිංසු, කිත්තු බො”ති? ආවජ්ජෙන්තො නාගරාජං දිස්වා, “මයි පස්සන්තෙ සත්තා මා නස්සන්තු”ති අභිඤ්ඤාපාදකජ්ඣානං සමාපජ්ජිත්වා අත්තභාවං පජහිත්වා සුපණ්ණවණ්ණං මාපෙන්වා නාගරාජස්ස දස්සෙසි. නාගරාජා හිතො එණං සංහරිත්වා උදකං පට්ටියො, මහාජනො සොත්ථිභාවං පාපුණි. සත්ථා ඉදමිපි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො තතියං ගාථමාහ. තත්ථ ලුද්දෙනාති දාරුණෙන. මනුස්සකම්‍යාති මනුස්සකාමතාය, මනුස්සෙ විහෙයෙතුකාමතායාති අත්ථො.

අපරස්මිම්පි සමයෙ එස ඉසිපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා කෙසවො නාම තාපසො අහොසි. තෙන සමයෙන අම්භාකං බොධිසත්තො කජ්ජො නාම මාණවො කෙසවස්ස බද්ධවරො අන්තෙවාසිකො හුත්වා ආචරියස්ස කිංකාරපට්ඨස්සාචී මනාපචාරී බුද්ධිසම්පන්නො අත්ථවරො අහොසි. කෙසවො තෙන විනා වසිතුං න සක්කොති, තං නිස්සායෙව ජීවිකං කජ්ජෙසි. සත්ථා ඉදමිපි තස්ස පුබ්බකම්මං දස්සෙන්තො චතුත්ථං ගාථමාහ.

තත්ථ බද්ධවරොති අන්තෙවාසිකො, සො පන ජෙට්ඨන්තෙවාසිකො අහොසි. සම්බුද්ධිමත්තං වතීනං අමඤ්ඤීති, “සම්මා බුද්ධිමා වතසම්පන්නො අය”න්ති එවං මඤ්ඤමානො කජ්ජො තව අන්තෙවාසිකො අහොසිං. අහං සො තෙන සමයෙනාති දස්සෙති. අඤ්ඤෙපි ජානාසීති න කෙවලං මය්හං ආයුමෙව, අඤ්ඤෙපි ත්වං ජානාසියෙව. තථා හි බුද්ධොති තථා හි ත්වං බුද්ධො, යස්මා බුද්ධො, තස්මා ජානාසීති අත්ථො. තථා හි ත්‍යායං ජලිතානුභාවොති යස්මා ච ත්වං බුද්ධො, තස්මා තෙ අයං ජලිතො ආනුභාවො. ඔභාසයං තිට්ඨතීති සබ්බං බ්‍රහ්මලොකං ඔභාසයන්තො තිට්ඨති. චතුත්ථං.

5. අඤ්ඤාතරබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

176. පඤ්චමෙ තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වාති තෙජොකසිණපරිකම්මං කත්වා පාදකජ්ඣානතො වුට්ඨාය, “සරීරතො ජාලා නික්ඛමන්තු”ති අධිට්ඨහන්තො අධිට්ඨානවිත්තානුභාවෙන සකලසරීරතො ජාලා නික්ඛමන්ති, එවං තෙජොධාතුං සමාපන්නො නාම හොති, තථා සමාපජ්ජිත්වා. තස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙති කස්මා ථෙරො තත්ථ අගමාසි? ථෙරස්ස කිර තෙජොධාතුං සමාපජ්ජිත්වා තස්ස බ්‍රහ්මුතො උපරි නිසින්නං තථාගතං දිස්වා “අට්ඨිවෙධි අයං පුග්ගලො, මයාපෙත්ථ ගන්තබ්බ”න්ති අහොසි, තස්මා අගමාසි. සෙසානං ගමනෙපි එසෙව නයො. සො හි බ්‍රහ්මා තථාගතස්ස වෙව තථාගතසාවකානඤ්ච ආනුභාවං අදිස්වා අභබ්බො විනයං උපගන්තුං, තෙන සො සන්නිපාතො අහොසි. තත්ථ තථාගතස්ස සරීරතො උග්ගතජාලා සකලබ්‍රහ්මලොකං අතික්කම්ත්වා අපටාකාසෙ පක්ඛන්දා, තා ව පන ඡබ්බණ්ණා අහෙසුං, තථාගතස්ස සාවකානං ආභා පකතිවණ්ණාව.

පස්සසි විනිවත්තන්තන්ති ඉමස්මිං බ්‍රහ්මලොකෙ අඤ්ඤබ්‍රහ්මසරීරවිමානාලඬිකාරාදීනං පභා අතික්කමමානං බුද්ධස්ස භගවතො පහස්සරං පහං පස්සසිති පුච්ඡති. න මෙ, මාරිස, සා දිට්ඨිති යා මෙසා, “ඉධාගන්තුං සමත්ථො අඤ්ඤො සමණො වා බ්‍රාහ්මණො වා නත්ථී”ති පුරෙ දිට්ඨි, නත්ථී මෙ සා. කථං චජ්ජන්ති කෙන කාරණෙන වදෙය්‍යං. නිව්චොම්හි සස්සතොති ඉමස්ස කිර බ්‍රහ්මුතො ලද්ධිදිට්ඨි සස්සතදිට්ඨි වාති ද්වෙ දිට්ඨියො. තත්‍රාස්ස තථාගතඤ්චෙව තථාගතසාවකෙ ව පස්සතො ලද්ධිදිට්ඨි පහිනා. භගවා පනෙත්ථ මහන්තං ධම්මදෙසනං දෙසෙසි. බ්‍රහ්මා දෙසනාපරියොසානෙ සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහි. ඉතිස්ස මග්ගෙන සස්සතදිට්ඨි පහිනා, තස්මා එවමාහ.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජන්ති බ්‍රහ්මපාරිවාරිකං. ථෙරානඤ්ඤි හණ්ඩගාහකදහරා විය බ්‍රහ්මානම්පි පාරිසජ්ජා බ්‍රහ්මානො නාම හොන්ති. තෙනුපසඬිකමාති කස්මා ථෙරස්සෙව සන්නිකං පෙසෙසි? ථෙරෙ කිරස්ස තත්තකෙනෙව කථාසල්ලාපෙන විස්සාසො උදපාදි, තස්මා තස්සෙව සන්නිකං පෙසෙසි අඤ්ඤෙහි යථා තුම්හෙ චත්තාරො ජනා, කින්ත්‍රු බො එවරුපා අඤ්ඤෙහි අත්ථී, උදාහු තුම්හෙ චත්තාරො එව මහිද්ධිකාති? තෙවිජ්ජාති පුබ්බෙනිවාසදිබ්බවක්ඛුආසවක්ඛයසඬිබාතාහි තිහි විජ්ජාහි සමන්තාගතා. ඉද්ධිපත්තාති ඉද්ධිවිධඤ්ඤාණං පත්තා. වෙනොපරියායකොවිදාති පරෙසං විත්තාවාරෙ කුසලා. එවමෙත්ථ පඤ්ච අභිඤ්ඤාපි සරුපෙන වුත්තා. දිබ්බසොතං පන තාසං වසෙන ආගතමෙව හොති. බහුති එවරුපා ඡළහිඤ්ඤා

බුද්ධසාවකා බහු ගණනපථං අතික්කන්තා, සකලං ජම්බුදීපං කාසාවපජ්ජොතං කත්වා විවරන්තීති. පඤ්චමං.

6. බ්‍රහ්මලොකසුත්තවණ්ණනා

177. ඡට්ඨෙය් පච්චෙකං ද්වාරබාහන්ති එකෙකො එකෙකං ද්වාරබාහං නිස්සාය ද්වාරපාලා විය අට්ඨංසු. ඉද්ධොති කුමානසුබ්බෙන සමිද්ධො. ඒතොති අභිඤ්ඤාපුජ්ජෙහි සුපුජ්ජිතො. අනාධිවාසෙන්තොති අසහන්තො. එතදවොචාති එතෙසං නිම්මිතබ්‍රහ්මානං මජ්ඣෙකෙ නිසින්තො එතං “පස්සසි මෙ”ති ආදිවචනං අවොච.

තයො සුපණ්ණාති ගාථාය පඤ්චසතාති සතපදං රූපවසෙන වා පන්තිවසෙන වා යොජෙතබ්බං. රූපවසෙන තාව තයො සුපණ්ණාති තිණි සුපණ්ණරූපසතාති. චතුරො ව හංසාති චත්තාරිහංසරූපසතාති. බ්‍රහ්මිනිසා පඤ්චසතාති බ්‍රහ්මසසදිසා එකච්චෙ මිගා බ්‍රහ්මිනිසා නාම, තෙසං බ්‍රහ්මිනිසාරූපකානං පඤ්චසතාති, පන්තිවසෙන තයො සුපණ්ණාති තිණි සුපණ්ණපන්තිසතාති, චතුරො හංසාති චත්තාරි හංසපන්තිසතාති. බ්‍රහ්මිනිසා පඤ්චසතාති පඤ්ච බ්‍රහ්මිනිසා පන්තිසතාති. කුමානොති කුමානස්ස මය්හං විමානෙ අයං විභූතීති දස්සෙති. ඔහාසයන්ති ඔහාසයමානං. උත්තරස්සං දිසායන්ති තං කිර කනකවිමානං තෙසං මහාබ්‍රහ්මානං ධීතට්ඨානතො උත්තරදිසායං ගොති. තස්මා එවමාහ. අයං පනස්ස අධිජ්ජායො – එවරූපෙ කනකවිමානෙ වසන්තො අහං කස්ස අඤ්ඤස්ස උපට්ඨානං ගමිස්සාමිති. රූපෙ රණං දිස්වාති රූපමිහි ජාතිජරාහඬිගසඬිබානං දොසං දිස්වා. සදා පච්චෙධිතන්ති සිතාදිහි ව නිව්චං පච්චෙධිතං චලිතං සට්ඨිතං රූපං දිස්වා. තස්මා න රූපෙ රමති සුමෙධොති යස්මා රූපෙ රණං පස්සති, සදා පච්චෙධිතඤ්ච රූපං පස්සති, තස්මා සුමෙධො සුත්තරපඤ්ඤො සො සත්ථා රූපෙ න රමතීති. ඡට්ඨං.

7. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා

178. සත්තමෙ අජ්ජමෙය් පමිනන්තොති අජ්ජමෙය් බිණ්ණසවපුග්ගලං “එත්තකං සීලං, එත්තකො සමාධි, එත්තකා පඤ්ඤා”ති එවං මිනන්තො. කොඨවිද්ද්වා විකප්පයෙති කො ඉධ විද්ද්වා මෙධාවි විකප්පෙය්, බිණ්ණසවොච බිණ්ණසවං මිනන්තො කප්පෙය්, දිපෙති. නිවුතං තං මඤ්ඤෙති යො පන පුට්ඨජ්ජන්තො තං පමෙතුං ආරහති, තං නිවුතං අවකුජ්ජපඤ්ඤං මඤ්ඤාමිති. සත්තමං.

8. කතමොදකතිස්සසුත්තවණ්ණනා

179. අට්ඨමෙ අකිස්සවන්ති කිස්සවා වුවවති පඤ්ඤා, නිජපඤ්ඤොති අත්ථො. අට්ඨමං.

9. තුරුබ්‍රහ්මසුත්තවණ්ණනා

180. නවමෙ ආබාධිකොති “සාසපමත්තීහි පිළකාහී”ති ආදිනා නයෙන අනන්තරසුත්තෙ ආගතෙන ආබාධෙන ආබාධිකො. බාළ්භගිලානොති අධිමත්තගිලානො. තුරුති කොකාලිකස්ස උපජ්ඣායො තුරුත්ථෙරො නාම අනාගාමීඵලං පත්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො. සො භූමට්ඨකදෙවතා ආදිං කත්වා, “අයුත්තං කොකාලිකෙන කතං අග්ගසාවකෙ අන්තිමවත්ථුනා අබ්භාවික්ඛන්තෙනා”ති පරම්පරාය බ්‍රහ්මලොකසම්පත්තං කොකාලිකස්ස පාපකම්මං සුත්වා – “මා මය්හං පස්සන්තස්සෙව වරාකො නස්සි, ඔවදිස්සාමි නං ථෙරෙසු චිත්තපසාදත්ථායා”ති ආගන්ත්වා තස්ස පුරතො අට්ඨාසි. තං සන්ධාය වුත්තං “තුරු පච්චෙකබ්‍රහ්මා”ති. පෙසලාති පියසීලා. කොසි ත්වං, ආවුසොති නිපන්තකොව කබරක්ඛිති උම්මිලෙන්වා ඵවමාහ. පස්ස යාවඤ්ච තෙති පස්ස යත්තකං තයා අපරද්ධං, අත්තනො නලාටෙ මහාගණ්ඩං අපස්සන්තො සාසපමත්තාය පිළකාය මං වොදෙතබ්බං මඤ්ඤසීති ආහ.

අථ නං “අදිට්ඨිජපත්තො අයං වරාකො, ගිලවිසො විය කස්සවි වචනං න කරිස්සති”ති ඤත්වා පුරිසස්ස හීති ආදිමාහ. තත්ථ කුයාරිති කුයාරිසදිසා ඵරුසා වාවා. ඡන්දතීති කුසලමූලසංඛාතෙ මූලෙයෙව නිකන්තති. නින්දියන්ති නින්දිතබ්බං දුස්සීලපුග්ගලං. පසංසතීති උත්තමත්ථෙ සම්භාවෙන්වා ඛිණ්ණාසවොති වදති. තං වා නින්දති යො පසංසියොති, යො වා පසංසිතබ්බො ඛිණ්ණාසවො, තං අන්තිමවත්ථුනා වොදෙන්තො “දුස්සීලො අය”න්ති වදති. වචිනාති මුඛෙන සො කලින්ති, සො තං අපරාධං මුඛෙන විචිනාති නාම. කලිනා තෙනාති තෙන අපරාධෙන සුඛං න වින්දති. නින්දියපසංසාය හි පසංසියනින්දාය ව සමකොව විපාකො.

සබ්බස්සාපි සහාපි අත්තනාති සබ්බෙන සකෙනපි අත්තනාපි සද්ධිං යො අක්ඛෙසු ධනපරාජයො නාම, අයං අජ්ජමත්තකො අපරාධො. යො සුගතෙසුති යො පන සම්මග්ගතෙසු පුග්ගලෙසු චිත්තං පදුස්සෙය්‍ය, අයං චිත්තපදොසොව තතො කලිතො මහන්තතරො කලි.

ඉදානි තස්ස මහන්තතරභාවං දස්සෙන්තො සතං සහස්සානන්ති ආදිමාහ. තත්ථ සතං සහස්සානන්ති නිරබ්බුදගණනාය සතසහස්සං. ඡත්තිංසතීති අපරානි ඡත්තිංසති නිරබ්බුදානි. පඤ්ච වාති අබ්බුදගණනාය පඤ්ච අබ්බුදානි.

යමරියගරහීති යං අරියෙ ගරහන්තො නිරයං උපපජ්ජති, තත්ථ එත්තකං ආයුජ්ජමාණන්ති. නවමං.

10. කොකාලිකසුත්තවණ්ණනා

181. දසමෙ කොකාලිකො භික්ඛු යෙන භගවා තෙනුපසඬකමීති, කො අයං කොකාලිකො, කස්මා ච උපසඬකමී? අයං කීර කොකාලිකරට්ඨෙ කොකාලිකනගරෙ කොකාලිකසෙට්ඨිස්ස පුත්තො පබ්බජිත්වා පිතරා කාරාපිතෙ විහාරෙ පට්ඨසති චූළකොකාලිකොති නාමෙන, න දෙවදත්තස්ස සිස්සො. සො හි බ්‍රාහ්මණපුත්තො මහාකොකාලිකො නාම. භගවති පන සාවත්ථියං විහරන්තෙ ද්වෙ අග්ගසාවකා පඤ්චමත්තෙහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ජනපදවාරිකං වරමානා උපකට්ඨාය වස්සුපනායිකාය විවෙකාවාසං වසිතුකාමා තෙ භික්ඛු උයොපෙත්වා අත්තනො පත්තවීරමාදාය තස්මිං ජනපදෙ තං නගරං පත්වා තං විහාරං අගමංසු. තත්ථ නෙසං කොකාලිකො වත්තං දස්සෙසි. තෙ තෙන සද්ධිං සම්මොදිත්වා, “ආචුසො, මයං ඉධ තෙමාසං වසිස්සාම, මා කස්සචි ආරොචෙහී”ති පටිඤ්ඤං ගහෙත්වා වසිංසු. වසිත්වා පචාරණාදිවසෙ පචාරෙත්වා, “ගච්ඡාම මයං, ආචුසො”ති කොකාලිකං ආපුච්ඡංසු. කොකාලිකො “අජ්ජෙකදිවසං, ආචුසො, වසිත්වා ස්වෙ ගමිස්සථා”ති වත්වා දුතියදිවසෙ නගරං පවිසිත්වා මනුස්සෙ ආමන්තෙසි – “ආචුසො, තුම්හෙ අග්ගසාවකෙ ඉධාගන්ත්වා වසමානෙපි න ජානාථ, න තෙ කොචි පච්චයෙනාපි නිමන්තෙහී”ති. නගරවාසිනො, “කහං, භන්තෙ, ථෙරා, කස්මා නො න ආරොචයිත්ථා”ති? කිං ආචුසො ආරොචිතෙන, කිං න පස්සථ ද්වෙ භික්ඛු ථෙරාසනෙ නිසීදන්තෙ, එතෙ අග්ගසාවකාති. තෙ බිජ්ජං සන්නිපතිත්වා සජ්ජිථාණිකාදීනි චෙව විවරදුස්සානි ච සංහරිංසු.

කොකාලිකො වින්තෙසි – “පරමජ්ජිච්ඡා අග්ගසාවකා පයුත්තවාචාය උජ්ජන්තං ලාභං න සාදිගිස්සන්ති, අසාදියන්තා ‘ආවාසිකස්ස දෙථා’ති වක්ඛන්ති”ති. තං තං ලාභං ගාභාපෙත්වා ථෙරානං සන්නිකං අගමාසි. ථෙරා දිස්වාච “ඉමෙ පච්චයා නෙව අමහාකං, න කොකාලිකස්ස කජ්ජන්ති”ති පටික්ඛිපිත්වා පක්කමිංසු. කොකාලිකො “කථං හි නාම අත්තනා අගණ්හන්තා මය්හමිපි අදාපෙත්වා පක්කමිස්සන්ති”ති? ආසාතං උජ්ජාදෙසි. තෙපි භගවතො සන්නිකං ගන්ත්වා භගවත්තං වන්දිත්වා පුන අත්තනො පරිසං ආදාය ජනපදවාරිකං වරන්තා අනුපුබ්බෙන තස්මිං රට්ඨෙ තමෙව නගරං පච්චාගමිංසු. නාගරා ථෙරෙ සඤ්ජානිත්වා සහ පරික්ඛාරෙහි දානං සජ්ජිත්වා නගරමජ්ඣෙ මණ්ඩපං කත්වා දානං අදංසු, ථෙරානඤ්ච පරික්ඛාරෙ උපනාමෙසුං. ථෙරා භික්ඛුසඬසස්ස නියාදයිංසු. තං දිස්වා කොකාලිකො වින්තෙසි – “ඉමෙ

පුබ්බෙ අප්පිච්ඡා අහෙසුං, ඉදානි පාපිච්ඡා ඡාතා, පුබ්බෙපි අප්පිච්ඡසන්තුට්ඨපවිචිත්තසදිසා මඤ්ඤෙ”ති ථෙරෙ උපසඬකමිත්වා, “ආවුසො, තුම්හෙ පුබ්බෙ අප්පිච්ඡා විය, ඉදානි පන පාපහික්ඛු ඡාතා”ති වත්වා “මුලට්ඨානෙයෙව නෙසං පතිට්ඨං හින්දිස්සාමි”ති තරමානරූපො නික්ඛමිත්වා සාවත්ථිං ගන්ත්වා යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි. අයමෙව කොකාලිකො ඉමිනා ව කාරණෙන උපසඬකමිති වෙදිතබ්බො.

භගවා තං තුරිතතුරිතං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච ආවජ්ජෙන්නො අඤ්ඤාසි – “අයං අග්ගසාවකෙ අක්කොසිතුකාමො ආගතො”ති. “සක්කා නු බො පටිසෙධෙතු”න්ති ව ආවජ්ජෙන්නො, “න සක්කා පටිසෙධෙතුං, ථෙරෙසු අපරජ්ඣිත්වා කාලඬකතො එකංසෙන පදුමනිරයෙ නිබ්බත්තිස්සති”ති දිස්වා, “සාරිපුත්තමොග්ගල්ලානෙපි නාම ගරහන්තං සුත්වා න නිසෙධෙති”ති වාදමොචනත්ථං අරියුපවාදස්ස ව මහාසාවජ්ජභාවදස්සනත්ථං මා හෙවන්ති තික්ඛන්තුං පටිසෙධෙසි. තත්ථ මා හෙවන්ති මා එවං අහණි. සද්ධායිකොති සද්ධාය ආකරො පසාදාවහො සද්ධාතබ්බවචනො වා. පච්චයිකොති පත්තියායිතබ්බවචනො.

පක්කාමිති කම්මානුභාවෙන වොදියමානො පක්කාමි. ඔකාසකතං හි කම්මං න සක්කා පටිබාහිතුං, තං තස්ස තත්ථ යාතුං න අදාසි. අවිරපක්කන්තස්සාති පක්කන්තස්ස සතො න විරෙතෙව. සබ්බො කායො ඵුට්ඨො අහොසිති කෙසග්ගමත්තමපි ඔකාසං ආවජ්ජෙත්වා සකලසරීරං අට්ඨිති හින්දිත්වා උග්ගතාහි පිළකාහි අජ්ඣොත්ථං අහොසි. යස්මා පන බුද්ධානුභාවෙන තථාරූපං කම්මං බුද්ධානං සම්මුඛිභාවෙ විපාකං න දෙති, දස්සනුපවාරෙ විජහිතමත්තෙ දෙති, තස්මා තස්ස අවිරපක්කන්තස්ස පිළකා උට්ඨහිංසු. කලායමත්තියොති වණකමත්තියො. බෙලුවසලාචුකමත්තියොති තරුණබෙලුවමත්තියො. (බිල්ලමත්තියොති මහාබෙලුවමත්තියො.)

පහිජ්ජිංසුති හිජ්ජිංසු. තාසු හින්තාසු සකලසරීරං පනසපක්කං විය අහොසි. සො පක්කෙන ගත්තෙන ජෙනවනද්වාරකොට්ඨකෙ විසගිලිතො මච්ඡො විය කදලිපත්තෙසු සයි. අථ ධම්මසවනත්ථං ආගතාගතා මනුස්සා – “ධි කොකාලික, ධි කොකාලික, අයුත්තමකාසි, අත්තනොයෙව මුඛං නිස්සාය අනයබාසනං පත්තො”ති ආහංසු. තෙසං සුත්වා ආරක්ඛදෙවතා ධි-කාරං අකංසු. ආරක්ඛකදෙවතානං ආකාසදෙවතාති ඉමිනා උපායෙන යාව අකනිට්ඨභවතා එකධිකාරො උදපාදි. අථස්ස උපජ්ඣායො ආගන්ත්වා ඔවාදං අගණ්හන්තං ඤත්වා ගරහිත්වා පක්කාමි.

කාලමකාසීති උපජ්ඣායෙ පක්කන්තෙ කාලමකාසී. පදුමං නිරයන්ති පාටියෙක්කො පදුමනිරයො නාම නත්ථී, අවිච්ඡින්නනිරයමිහියෙව පන පදුමගණනාය පච්චිත්තබ්බෙ එකස්මිං යානෙ නිබ්බත්ති.

විසතිබාරිකොති මාගධකෙන පත්ථෙන චත්තාරො පත්ථා කොසලරට්ඨෙ එකපත්ථො හොති, තෙන පත්ථෙන චත්තාරො පත්ථා ආල්හකං, චත්තාරි ආල්හකානි දොණං, චතුදොණා මානිකා, චතුමානිකා බාරි, තාය බාරියා විසතිබාරිකො. තිලවාහොති මාගධකානං සුබ්බමතිලානං තිලසකටං. අබ්බුදො නිරයොති අබ්බුදො නාම පාටියෙක්කො නිරයො නත්ථී. අවිච්ඡින්නනිරයෙව පන අබ්බුදගණනාය පච්චිත්තබ්බට්ඨානස්සෙතං නාමං. නිරබ්බුදාදීසුපි එසෙව නයො.

වස්සගණනාපි පනෙත්ථ එවං වෙදිත්තබ්බා – යථෙව හි සතං සතසහස්සානි කොටි හොති, එවං සතං සතසහස්සකොටියො පකොටි නාම හොති, සතං සතසහස්සපකොටියො කොටිපකොටි නාම, සතං සතසහස්සකොටිපකොටියො නහුතං, සතං සතසහස්සනහුතානි නින්නහුතං, සතං සතසහස්සනින්නහුතානි එකං අබ්බුදං, තතො විසතිගුණං නිරබ්බුදං. එසෙව නයො සබ්බත්ථාති. දසමං.

පඨමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. සනඬිකුමාරසුත්තවණ්ණනා

182. දුතියවග්ගස්ස පඨමෙ සජ්ජිනීතීරෙති සජ්ජිනීනාමිකාය නදියා තීරෙ. සනඬිකුමාරොති සො කීර පඤ්චසිඛකුමාරකකාලෙ ඤානං භාවෙන්වා බ්‍රහ්මලොකෙ නිබ්බත්තො කුමාරකවණ්ණෙනෙව විවරති. තෙන නං “කුමාරො”ති සඤ්ජානන්ති, පොරාණකත්තා පන “සනඬිකුමාරො”ති වුවචති. ජනෙනස්මින්ති ජනිතස්මිං, පජායාති අත්ථො. යෙ ගොත්තපටිසාරිනොති යෙ ජනෙනස්මිං ගොත්තං පටිසරන්ති තෙසු ලොකෙ ගොත්තපටිසාරීසු බත්තියො සෙට්ඨො. විජ්ජාවරණසම්පන්නොති භයහෙරවසුත්තපරියායෙන (ම. නි. 1.34 ආදයො) පුබ්බෙතිවාසාදීහි වා තීහි, අම්බට්ඨසුත්තපරියායෙන (දී. නි. 1.278 ආදයො) විපස්සනාඤ්ඤාණං මනොමයිද්ධි ඡ අභිඤ්ඤායොති ඉමාහි වා අට්ඨහි විජ්ජාහි, සීලෙසු පරිපූරකාරිතා ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තද්වාරතා භොජනෙ මත්තඤ්ඤතා ජාගරියානුයොගො සත්ත සද්ධම්මා චත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානීති එවං පන්තරසධම්මහෙදෙන වරණෙන ව

සමන්තාගතො. සො සෙට්ඨො දෙවමානුසෙති සො ඛිණාසවබ්‍රාහ්මණො දෙවෙසු ව මනුස්සෙසු ව සෙට්ඨො උත්තමොති. පයමං.

2. දෙවදත්තසුත්තවණ්ණනා

183. දුතියෙ අවිරපක්කන්තෙති සඬ්ඝං භින්දිත්වා නවිරස්සෙව වෙළවනතො ගයාසීසං ගතෙ. අස්සතරිත්ති ගද්‍යස්ස වළවාය ජාතං. දුතියං.

3. අන්ධකචින්දසුත්තවණ්ණනා

184. තතියෙ අන්ධකචින්දන්ති එවංනාමකං ගාමං. උපසඬ්ඝමීති ‘‘සත්ථා ඉදානිපි වීරියං කරොති පධානමනුයුඤ්ජති, ගච්ඡාමිස්ස සන්තිකෙ යත්වා සාසනානුවිෂ්ඨිකං වීරියපටිසංයුත්තං ගාථං වක්ඛාමී’’ති උපසඬ්ඝමි.

පන්තානීති ජනතං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපවාලෙ ධීතානි. සංයොජනවිජ්ජමොක්ඛාති තානි ව සෙනාසනානි සෙවමානො න වීවරාදීනං අත්ථාය සෙවෙය්‍ය, අථ ඛො දසසංයොජනවිජ්ජමොක්ඛත්ථාය වරෙය්‍ය. සඬ්ඝෙ වසෙති තෙසු සෙනාසනෙසු රතීං අලහන්තො උපට්ඨාකාදීනං විත්තානුරක්ඛණත්ථං ගද්‍යපිට්ඨෙ රජං විය උප්පතන්තො අරඤ්ඤෙ අවරිත්වා සඬ්ඝමජ්ඣෙ වසෙය්‍ය. රක්ඛිතන්තො සතීමානි තත්ථ ව වසන්තො සගවචණ්ඩො ගොණො විය සබ්බමචාරිනො අවිජ්ඣන්තො අසට්ඨෙත්තො රක්ඛිතන්තො සතිපට්ඨානපරායණො භුත්වා වසෙය්‍ය.

ඉදානි සඬ්ඝෙ වසමානස්ස භික්ඛුනො භික්ඛාචාරවත්තං ආවික්ඛන්තො කුලාකුලන්තිආදිමාහ. තත්ථ පිණ්ඩිකාය වරන්තොති පිණ්ඩත්ථාය වරමානො. සෙවෙථ පන්තානි සෙනාසනානීති සඬ්ඝමජ්ඣං ඔතරිත්වා වසමානොපි ධුරපරිවෙණෙ තාලනාලිකෙරආදීනි රොපෙත්වා උපට්ඨාකාදිසංසට්ඨො න වසෙය්‍ය, විත්තකල්ලතං පන ජනෙත්වා විත්තං භාසෙත්වා තොසෙත්වා පුන පන්තසෙනාසනෙ වසෙය්‍යාති අරඤ්ඤස්සෙව වණ්ණං කට්ඨති. භයාති වට්ඨහයතො. අභයෙති නිබ්බානෙ. විමුක්තොති අධිමුක්තො භුත්වා වසෙය්‍ය.

යත්ථ හෙරවාති යස්මිං යානෙ භයජනකා සවිඤ්ඤාණකා සිහබ්‍යග්ඝාදයො, අවිඤ්ඤාණකා රත්තිභාගෙ බාණුවල්ලිආදයො බහු අත්ථී. සරීසපාති දීඝජාතිකාදිසරීසපා. නිසීදි තත්ථ භික්ඛුති තාදිසෙ යානෙ භික්ඛු නිසීන්තො. ඉමිනා ඉදං දීපෙති – භගවා යථා තුමහෙ එතරහි තත්‍රට්ඨකහෙරචාරම්මණානි වෙව සරීසපෙ ව විජ්ජුනිච්ඡාරණාදීනි ව අමනසිකත්වා නිසීන්තා, එවමෙවං පධානමනුයුත්තා භික්ඛු නිසීදන්තිති.

ජාතු මෙ දිට්ඨන්ති එකංසෙන මයා දිට්ඨං. න යිදං ඉතිහිතිහන්ති ඉදං ඉතිහ ඉතිහාති න තක්කහෙතු වා නයහෙතු වා පිටකසම්පදානෙන වා අහං වදාමි. එකස්මිං බ්‍රහ්මවරියස්මිත්ති එකාය ධම්මදෙසනාය. ධම්මදෙසනා හි ඉධ බ්‍රහ්මවරියන්ති අධිප්පෙතා. මච්චුභායිනන්ති මරණපරිච්චාගිනං බිණ්ණාසවානං.

දසා ව දසධා දසාති එත්ථ දසාති දසෙව, දසධා දසාති සතං, අඤ්ඤෙ ව දසුත්තරං සෙබසතං පස්සාමිති වදති. සොතසමාපන්නාති මග්ගසොතං සමාපන්නා. අතිරච්ඡානගාමිනොති දෙසනාමත්තමෙතං, අවිනිපාතධම්මාති අත්ථො. සඬබ්බාතුං නොපි සක්කොමිති මුසාවාදහයෙන එත්තකා නාම පුඤ්ඤභාගිනො සත්තාති ගණෙතුං න සක්කොමිති බහුං බ්‍රහ්මධම්මදෙසනං සන්ධාය එවමාහ. තතියං.

4. අරුණවතීසුත්තවණ්ණනා

185. චතුත්ථෙ අභිභූසම්භවන්ති අභිභූ ව සම්භවො ව. තෙසු අභිභූථෙරො සාරිපුත්තත්ථෙරො විය පඤ්ඤාය අග්ගො, සම්භවත්ථෙරො මහාමොග්ගල්ලානො විය සමාධිනා අග්ගො. උප්ඤ්ඤායන්තීති අවප්ඤ්ඤායන්ති, ලාමකතො වා වින්තෙන්නි. බියන්තීති, කින්තාමෙතං කින්තාමෙතන්ති? අඤ්ඤමඤ්ඤං කථෙන්නි. විපාවෙන්තීති විත්ථාරයන්තා පුනප්පුනං කථෙන්නි. හෙට්ඨිමෙන උපඬ්ඬකායෙනාති නාහිනො පට්ඨාය හෙට්ඨිමකායෙන. පාළියං එත්තකමෙව ආගතං. ථෙරො පන “පකතිවණ්ණං විජහිත්වා නාගවණ්ණං ගහෙත්වා දස්සෙති, සුපණ්ණවණ්ණං ගහෙත්වා වා දස්සෙති” තිආදිනා (පටි. ම. 3.13) නයෙන ආගතං අනෙකප්පකාරං ඉද්ධිවිකුබ්බනං දස්සෙසි. ඉමා ගාථායො අභාසීති ථෙරො කිර වින්තෙසි – “කථං දෙසිතා නු ඛො ධම්මදෙසනා සබ්බෙසං පියා අස්ස මනාපා” ති. තතො ආවජ්ජෙන්නො – “සබ්බෙපි පාසණ්ඩා සබ්බෙ දෙවමනුස්සා අත්තනො අත්තනො සමයෙ පුරිසකාරං වණ්ණයන්ති, වීරියස්ස අවණ්ණවාදී නාම නත්ථි, වීරියපටිසංයුත්තං කත්වා දෙසෙස්සාමි, එවං අයං ධම්මදෙසනා සබ්බෙසං පියා හවිස්සති මනාපා” ති ඤත්වා තීසු පිටකෙසු විචිතිත්වා ඉමා ගාථා අභාසි.

තත්ථ ආරම්භථාති ආරම්භවීරියං කරොථ. නික්කමථාති නික්කමවීරියං කරොථ. යුඤ්ජථාති පයොගං කරොථ පරක්කමථ. මච්චුනො සෙනන්ති මච්චුනො සෙනා නාම කිලෙසසෙනා, තං ධුනාථ. ජාතිසංසාරන්ති ජාතිඤ්ච සංසාරඤ්ච, ජාතිසඬබ්බාතං වා සංසාරං. දුක්ඛස්සන්තං කරිස්සතීති වට්ටදුක්ඛස්ස පරිච්ඡෙදං කරිස්සති. කිං පන කත්වා ථෙරො සහස්සිලොකධාතුං විඤ්ඤාපෙසිති? නිලකසිණං තාව සමාපජ්ජිත්වා සබ්බත්ථ ආලොකට්ඨානෙ

අන්ධකාරං ඵරි, ඔදාතකසිංහං සමාපජ්ජිත්වා අන්ධකාරට්ඨානෙ ඔභාසං. තතො “කිමිදං අන්ධකාර”න්ති? සත්තානං ආහොගෙ උජ්ජන්තො ආලොකං දස්සෙසි. ආලොකට්ඨානෙ ආලොකකිච්චං නත්ථි, “කිං ආලොකො අය”න්ති? විචින්නානං අත්තානං දස්සෙසි. අථ තෙසං ථෙරොති වදන්තානං ඉමා ගාථායො අභාසි, සබ්බෙ ඔසට්ඨාස පරිසාය මජ්ඣෙ නිසිදිත්වා ධම්මං දෙසෙන්තස්ස විය සද්දං සුභිංසු. අත්ථොපි නෙසං පාකට්ඨො අභාසි. චතුත්ථං.

5. පරිනිබ්බානසුත්තවණ්ණනා

186. පඤ්චමෙ උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙති යථෙව හි කදම්බනදිතීරතො රාජමාතූවිහාරද්වාරෙන පූපාරාමං ගන්තබ්බං හොති, එවං හිරඤ්ඤවතිකාය නාම නදියා පාරිමතීරතො සාලවනං උය්‍යානං. යථා අනුරාධපුරස්ස පූපාරාමො, එවං තං කුසිනාරාය හොති. යථා පූපාරාමතො දක්ඛිණද්වාරෙන නගරං පවිසනමග්ගො පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තති, එවං උය්‍යානතො සාලපන්ති පාචිනමුඛො ගන්ත්වා උත්තරෙන නිවත්තා. තස්මා තං “උපවත්තන”න්ති වුච්චති. තස්මිං උපවත්තනෙ මල්ලානං සාලවනෙ. අන්තරෙන යමකසාලානන්ති මූලක්ඛන්ධවිටපපත්තෙහි අඤ්ඤමඤ්ඤං සංසිබ්බිත්වා ධීතසාලානං අන්තරිකාය. අප්පමාදෙන සම්පාදෙථාති සතිඅවිජ්ජවාසෙන කත්තබ්බකිච්චාති සම්පාදයථ. ඉති භගවා යථා නාම මරණමඤ්චෙ නිපන්නො මහද්ධතො කුටුම්භිකො පුත්තානං ධනසාරං ආචික්ඛෙය්‍ය, එවමෙවං පරිනිබ්බානමඤ්චෙ නිපන්නො පඤ්චවත්තාලීස වස්සානි දින්නං ඔවාදං සබ්බං එකස්මිං අප්පමාදපදෙයෙව පක්ඛිපිත්වා අභාසි. අයං තථාගතස්ස පච්ඡිමා වාචාති ඉදං පන සඬගීතිකාරානං වචනං.

ඉතො පරං යං පරිනිබ්බානපරිකම්මං කත්වා භගවා පරිනිබ්බුතො, තං දස්සෙතුං, අථ බො භගවා පයමං ඤානන්තිආදි වුත්තං. තත්ථ සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නෙ භගවති අස්සාසපස්සාසානං අප්පවත්ති. දිස්වා, “පරිනිබ්බුතො සත්ථා”ති සඤ්ඤාය දෙවමනුස්සා එකප්පහාරෙන විරවිංසු, ආනන්දත්ථෙරොපි – “පරිනිබ්බුතො නු බො, භන්තෙ, අනුරුද්ධ භගවා”ති ථෙරං පුච්ඡී. ථෙරො “න බො, ආවුසො ආනන්ද, තථාගතො පරිනිබ්බුතො, අපිච සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධං සමාපන්නො”ති ආහ. කථං පන සො අඤ්ඤාසි? ථෙරො කීර සත්ථාරා සද්ධිංයෙව තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්තො යාව නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනවුට්ඨානං, තාව ගන්ත්වා, “ඉදානි භගවා නිරොධං සමාපන්නො, අත්තොනිරොධෙ ව කාලංකිරියා නාම නත්ථි”ති අඤ්ඤාසි.

අථ ඛො භගවා සඤ්ඤාවෙදයිතනිරොධසමාපත්තිතො වුට්ඨහින්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනං සමාපජ්ජී...පෙ.... තතියජ්ඣානා වුට්ඨහින්වා චතුත්ථං ඥානං සමාපජ්ජීති එත්ථ පන භගවා චතුච්ඡිත්තියා යානෙසු පයමං ඥානං සමාපජ්ජී, තෙරසසු යානෙසු දුතියං ඥානං... තථා තතියං... පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථං ඥානං සමාපජ්ජී. කථං? දසසු අසුභෙසු ද්වත්තිංසාකාරෙ අට්ඨසු කසිණෙසු මෙත්තාකරුණාමුදිතෙසු ආනාපානෙ පරිච්ඡේදාකාසෙති ඉමෙසු තාව චතුච්ඡිත්තියා යානෙසු පයමං ඥානං සමාපජ්ජී. යපෙත්වා පන ද්වත්තිංසාකාරඤ්ච දස ව අසුභානි සෙසෙසු තෙරසසු දුතියං ඥානං... තෙසුයෙව තතියං ඥානං සමාපජ්ජී. අට්ඨසු පන කසිණෙසු උපෙක්ඛාබ්‍රහ්මවිහාරෙ ආනාපානෙ පරිච්ඡේදාකාසෙ චතුසු අරුපෙසුති ඉමෙසු පන්තරසසු යානෙසු චතුත්ථං ඥානං සමාපජ්ජී. අයමපි ව සඬ්ඛෙපකථාව. නිබ්බානපුරං පවිසන්තො පන භගවා ධම්මස්සාමි සබ්බාපි චතුච්ඡිත්තකොට්ඨසතසහස්සසඬ්ඛා සමාපත්තියො පවිසින්වා විදෙසං ගච්ඡන්තො ඤාතිජනං ආලිඬ්ගෙත්වා විය සබ්බසමාපත්තිසුඛං අනුභවින්වා පට්ටියො.

චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨහින්වා සමනන්තරා භගවා පරිනිබ්බාසීති එත්ථ ව ඥානසමනන්තරං පච්චවෙක්ඛණසමනන්තරන්ති, ද්වෙ සමනන්තරානි. චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨාය භවඬ්ගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං ඥානසමනන්තරං නාම, චතුත්ථජ්ඣානා වුට්ඨහින්වා පුන ඥානඬ්ගානි පච්චවෙක්ඛින්වා භවඬ්ගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බානං පච්චවෙක්ඛණසමනන්තරං නාම. ඉමානි ද්වෙපි සමනන්තරානෙව. භගවා පන ඥානං සමාපජ්ජීත්වා ඥානා වුට්ඨාය ඥානඬ්ගානි පච්චවෙක්ඛින්වා භවඬ්ගවිත්තෙන අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන පරිනිබ්බාසී. යෙ හි කෙචි බුද්ධා වා පච්චෙකබුද්ධා වා අරියසාවකා වා අන්තමසො කුන්ථකිපිල්ලිකං උපාදාය සබ්බෙ භවඬ්ගවිත්තෙනෙව අබ්‍යාකතෙන දුක්ඛසච්චෙන කාලං කරොන්ති.

භූතාති සත්තා. අප්පට්ඨුග්ගලොති පටිභාගපුග්ගලවිරහිතො. බලප්පත්තොති දසවිධං ඤාණබලං පත්තො. උප්පාදවයධම්මිතොති උප්පාදවයසභාවා. තෙසං වූපසමොති තෙසං සඬ්ඛාරානං වූපසමො. සුඛොති අසඬ්ඛතං නිබ්බානමෙව සුඛන්ති අත්ථො. තදාසීති ‘‘සහ පරිනිබ්බානා මහාභූමිවාලො අහොසී’’ති එවං මහාපරිනිබ්බානෙ (දී. නි. 2.220) වුත්තං භූමිවාලං සන්ධායාහ. සො හි ලොමහංසනකො ව හිංසනකො ව ආසී. සබ්බාකාරවරුපෙනෙති සබ්බාකාරවරගුණුපෙනෙ. නාහු අස්සාසපස්සාසොති න ජාතො අස්සාසපස්සාසො. අනෙජොති තණ්හාසඬ්ඛාතාය එජාය අභාවෙන අනෙජො. සන්තිමාරබ්බාති අනුපාදිසෙසං නිබ්බානං ආරබ්භ පට්ච්ච සන්ධාය. චක්ඛුමාති

පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමා. පරිනිබ්බුතොති ඛන්ධපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො.
 අසල්ලීනෙනාති අනල්ලීනෙන අසඬිකුට්තෙන සුචිකසිතෙනෙව චිත්තෙන.
 වෙදනං අප්ඤ්ඤාසංඝිති වෙදනං අධිවාසෙසි, න වෙදනානුවත්තී හුත්වා ඉතො
 විතො සම්පරිවත්ති. විමොක්ඛොති කෙනචි ධම්මෙන අනාවරණවිමොක්ඛො
 සබ්බසො අපඤ්ඤත්තිභාවුපගමො පජ්ජොතනිබ්බානසදිසො ජාතොති.
 පඤ්චමං.

දුතියො වග්ගො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

බ්‍රහ්මසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

7. බ්‍රාහ්මණසංයුත්තං

1. අරහත්තවග්ගො

1. ධනඤ්ජානීසුත්තවණ්ණනා

187. බ්‍රාහ්මණසංයුත්තස්ස පයමෙ ධනඤ්ජානීති ධනඤ්ජානීගොත්තා. උක්කට්ඨගොත්තා කිරෙසා. සෙසබ්‍රාහ්මණා කිර බ්‍රහ්මුනො මුඛතො ජාතා, ධනඤ්ජානීගොත්තා මත්ථකං භින්දිත්වා නික්ඛන්තාති තෙසං ලද්ධි. උදානං උදානෙසීති කස්මා උදානෙසි? සො කිර බ්‍රාහ්මණො මිච්ඡාදිට්ඨිකො “බුද්ධො ධම්මො සඬ්ඝො”ති චුත්තෙ කණ්ණෙ පිදහති, ථද්ධො ඛදිරඛාණුසද්ධිසො. බ්‍රාහ්මණී පන සොතාපන්නා අරියසාවිකා. බ්‍රාහ්මණො දානං දෙන්තො පඤ්චසතානං බ්‍රාහ්මණානං අප්පොදකං පායාසං දෙති, බ්‍රාහ්මණී බුද්ධස්පමුඛස්ස සඬ්ඝස්ස නානාරසභොජනං. බ්‍රාහ්මණස්ස දානදිවසෙ බ්‍රාහ්මණී තස්ස වසවත්තිතාය පභීනමච්ඡෙරතාය ව සහත්ථා පරිච්ඡති. බ්‍රාහ්මණියා පන දානදිවසෙ බ්‍රාහ්මණො පාතොව සරා නික්ඛමිත්වා පලායති. අට්ඨකදිවසං බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණියා සද්ධිං අසම්මන්තෙත්වා පඤ්චසතෙ බ්‍රාහ්මණෙ නිමන්තෙත්වා බ්‍රාහ්මණිං අහ - “ස්වෙ භොති අම්භාකං සරෙ පඤ්චසතා බ්‍රාහ්මණො භුඤ්ජීස්සන්ති”ති. මයා කිං කාතබ්බං බ්‍රාහ්මණාති? තයා අඤ්ඤං කිඤ්චි කාතබ්බං නත්ථි, සබ්බං පචනපරිවෙසනං අඤ්ඤෙ කර්ස්සන්ති. යං පන ත්වං ඨිතාපි නිසින්නාපි බ්‍රිහිත්වාපි උක්කාසිත්වාපි “නමො බුද්ධස්සා”ති තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස නමක්කාරං කරොසි, තං ස්වෙ ඵකදිවසමත්තං මා අකාසි. තං හි සුත්වා බ්‍රාහ්මණො අනත්තමනා භොන්ති, මා මං බ්‍රාහ්මණෙහි භින්දසීති. ත්වං බ්‍රාහ්මණෙහි වා භිජ්ජ දෙවෙහි වා, අහං පන සත්ථාරං අනුස්සරිත්වා න සක්කොම් අනමස්සමානා සණ්ඨාතුන්ති. භොති කුලසතිකෙ ගාමෙ ගාමද්වාරම්පි තාව පිදහිතුං වායමන්ති, ත්වං ද්වීහඬ්ඣලෙහි පිදහිතබ්බං මුඛං බ්‍රාහ්මණානං භොජනකාලමත්තං පිදහිතුං න සක්කොසීති. ඵං පුනස්පුනං කට්ඨන්වාපි සො නිවාරෙතුං අසක්කොන්තො උස්සිසකෙ ධ්වනං මණ්ඩලග්ගඛග්ගං ගහෙත්වා - “භොති සවෙ ස්වෙ බ්‍රාහ්මණෙසු නිසින්තෙසු තං මුණ්ඩසමණකං නමස්සසි, ඉමිනා තං ඛග්ගෙන පාදතලතො පට්ඨාය යාව කෙසමත්ථකා කළීරං විය කොට්ටෙත්වා රාසිං කර්ස්සාමි”ති ඉමං ගාථං අභාසි -

“ඉමිනා මණ්ඩලග්ගෙන, පාදතො යාව මත්ථකා;

කළීරම්ච ඡෙජ්ජාමි, යදි මිච්ඡං න කාහසි.

“සචෙ බුද්ධොති භණ්‍සි, සචෙ ධම්මොති භාසසි;

සචෙ සඬ්ඝොති කිත්තෙසි, ජීවන්ති මෙ නිවෙසනෙ”ති.

අරියසාවිකා පන පථවි විය දුප්පකම්පා, සිනෙරු විය දුප්පරිවත්තියා. සා තෙන නං එවමාහ –

“සචෙ මෙ අඬගමඬගානි, කාමං ඡෙජ්ජසි බ්‍රාහ්මණ;

නෙවාහං විරම්ස්සාමි, බුද්ධසෙට්ඨස්ස සාසනා.

“නාහං ඔක්කා වරධරා, සක්කා රොධයිතුං ජිනා;

ධිතාහං බුද්ධසෙට්ඨස්ස, ඡින්ද වා මං වධස්සු වා”ති.

එවං ධනඤ්ජානිගජ්ජිතං නාම ගජ්ජන්ති පඤ්ච ගාථාසතානි අභාසි. බ්‍රාහ්මණො බ්‍රාහ්මණං පරාමසිතුං වා පහරිතුං වා අසක්කොන්තො “හොති යං තෙ රුච්චති, තං කරොහි”ති වත්වා ඛග්ගං සයනෙ බිපි. පුනදිවසෙ ගෙහං හරිතුපලිත්තං කාරාපෙත්වා ලාජාපුණ්ණසංචාරාගන්ධාදීහි තත්ථ තත්ථ අලඬකාරාපෙත්වා පඤ්චන්තං බ්‍රාහ්මණසතානං නවසජ්ජිසක්ඛරමධුයුත්තං අප්පොදකපායාසං පටියාදාපෙත්වා කාලං ආරොවාපෙසි.

බ්‍රාහ්මණිපි පාතොව ගන්ධොදකෙන සයං න්භායිත්වා සහස්සග්ග්ඝනකං අහතවත්ථං නිවාසෙත්වා පඤ්චසතග්ග්ඝනකං එකංසං කත්වා සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතා සුවණ්ණකට්ඨිජුං ගහෙත්වා හත්තග්ගෙ බ්‍රාහ්මණෙ පරිවිසමානා තෙහි සද්ධිං එකපන්තියං නිසින්තස්ස තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස හත්තං උපසංහරන්ති දුන්තික්ඛිත්තෙ දාරුභණ්ඩෙ පක්ඛලි. පක්ඛලනසට්ටනාය දුක්ඛා වෙදනා උප්පජ්ජී. තස්මිං සමයෙ දසඛලං සරි. සතිසම්පන්නතාය පන පායාසපාතිං අජඬ්ඬෙත්වා සණ්ඨං ඔතාරෙත්වා භූමියං සණ්ඨාපෙත්වා පඤ්චන්තං බ්‍රාහ්මණසතානං මජ්ඣෙ සිරසි අඤ්ජලිං යාපෙත්වා යෙන වෙළවනං, තෙනඤ්ජලිං පණාමෙත්වා ඉමං උදානං උදානෙසි.

තස්මිඤ්ච සමයෙ තෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු කෙච්චි භුත්තා හොන්ති, කෙච්චි භුඤ්ජමානා, කෙච්චි හත්ථෙ ඔතාරිතමත්තා, කෙසඤ්චි හොජනං පුරතො යපිතමත්තං හොති. තෙ තං සද්දං සුත්වාච සිනෙරුමත්තෙන මුග්ගරෙන සීසෙ පහටා විය කණ්ණෙසු සුලෙන විද්ධා විය දුක්ඛදොමනස්සං පටිසංවෙදියමානා “ඉමිනා අඤ්ඤලද්ධිකෙන මයං සරං පවෙසිතා”ති කුජ්ඣිත්වා හත්ථෙ පිණ්ඩං ඡඬ්ඬෙත්වා මුඛෙන ගහිතං නිට්ඨුහිත්වා ධනුං දිස්වා කාකා විය බ්‍රාහ්මණං අක්කොසමානා දිසාවිදිසා පක්කමිංසු. බ්‍රාහ්මණො එවං හිජ්ජිත්වා ගච්ඡන්තෙ බ්‍රාහ්මණෙ දිස්වා බ්‍රාහ්මණං සීසතො පටියාය ඔලොකෙත්වා, “ඉදමෙව භයං

සම්පස්සමානා මයං භියොසා පට්ඨාය හොතිං යාවන්තා න ලභිමිහා”ති නානප්පකාරෙහි බ්‍රාහ්මණං අක්කොසිත්වා, එතං “එවමෙවං පනා”ති ආදිවචනං අවොච.

උපසඬකමීති “සමණො ගොතමො ගාමනිගමරට්ඨපුජිතො, න සක්කා ගන්ත්වා යං වා තං වා වත්වා සන්තප්පෙතුං, එකමෙව නං පඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමී”ති ගච්ඡන්තොව “කිංසු ඡෙත්වා”ති ගාථං අභිසඬ්ඛරිත්වා – “සවෙ ‘අසුකස්ස නාම වධං රොවෙමී’ති වක්ඛති, අථ නං ‘යෙ තුය්හං න රුච්චන්ති, තෙ මාරෙතුකාමොසි, ලොකවධාය උප්පන්තො, කිං තුය්හං සමණභාවෙනා’ති? නිග්ගහෙස්සාමි. සවෙ ‘න කස්සපි වධං රොවෙමී’ති වක්ඛති, අථ නං ‘ත්වං රාගාදීනම්පි වධං න ඉච්ඡසි. කස්මා සමණො භුත්වා ආභිණ්ඩසි’ති? නිග්ගහෙස්සාමි. ඉති ඉමං උභතොකොට්ඨං පඤ්ඤං සමණො ගොතමො නෙව ගිලිතුං න උග්ගිලිතුං සක්ඛිස්සති”ති වින්තෙත්වා උපසඬකමි. සම්මොදිති අත්තනො පණ්ඩිතතාය කුද්ධභාවං අදස්සෙත්වා මධුරකථං කථෙත්තො සම්මොදි. පඤ්ඤො දෙවතාසංයුත්තෙ කථිතො. සෙසම්පි හෙට්ඨා විත්ථාරිතමෙවාති. පයමං.

2. අක්කොසසුත්තවණ්ණනා

188. දුතියෙ අක්කොසකභාරද්වාජොති භාරද්වාජොච සො, පඤ්චමත්තෙහි පන ගාථා සතෙහි තථාගතං අක්කොසන්තො ආගතොති. “අක්කොසකභාරද්වාජො”ති තස්ස සඬ්ඛිතිකාරෙහි නාමං ගහිතං. කුපිතො අනත්තමනොති “සමණෙන ගොතමෙන මය්හං ඡෙට්ඨකභාතරං පබ්බාඡෙත්තෙන ජාති කතා, පක්ඛො භින්තො”ති කොධෙන කුපිතො දොමනස්සෙන ව අනත්තමනො භුත්වාති අත්ථො. අක්කොසතීති “වොරොසි, බාලොසි, මුළුහොසි, ථෙතොසි, ඔට්ඨොසි, මෙණ්ඩොසි, ගොණොසි, ගදුහොසි, තිරච්ඡානගතොසි, නෙරයිකොසි”ති දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසති. පරිභාසතීති “හොතු මුණ්ඩකසමණක, ‘අදණ්ඩො අහ’න්ති කරොසි, ඉදානි තෙ රාජකුලං ගන්ත්වා දණ්ඩං ආරොපෙස්සාමි”ති ආදීනි වදන්තො පරිභාසති නාම.

සම්භුඤ්ජතීති එකතො භුඤ්ජති. වීතිහරතීති කතස්ස පටිකාරං කරොති. භගවන්තං බො, ගොතමන්ති කස්මා එවමාහ? “තවෙවෙතං, බ්‍රාහ්මණ, තවෙවෙතං, බ්‍රාහ්මණ”ති කිරස්ස සුත්වා. “ඉසයො නාම කුපිතා සපනං දෙන්ති කිසවච්ඡාදයො වියා”ති අනුස්සවවසෙන “සපති මං මඤ්ඤෙ සමණො ගොතමො”ති භයං උප්පජ්ජි. තස්මා එවමාහ.

දන්තස්සාති නිබ්බිසෙවනස්ස. තාදිනොති තාදිලක්ඛණං පත්තස්ස. තස්සෙව තෙන පාපියොති තස්සෙව පුග්ගලස්ස තෙන කොධෙන පාපං හොති. සතො උපසම්මතීති සතියා සමන්තාගතො හුත්වා අධිවාසෙති. උභින්නං තිකිච්ඡන්තානන්ති උභින්නං තිකිච්ඡන්තං. අයමෙව වා පායො. යො පුග්ගලො සතො උපසම්මති, උභින්නමත්ථං වරති තිකිච්ඡති සාධෙති, තං පුග්ගලං ජනා බාලොති මඤ්ඤන්ති. කිදිසා ජනා? යෙ ධම්මස්ස අකොවිදා. ධම්මස්සාති පඤ්චක්ඛන්ධධම්මස්ස වා චතුසච්චධම්මස්ස වා. අකොවිදාති තස්මිං ධම්මෙ අකුසලා අන්ධබාලපුට්ඨජනා. දුතියං.

3. අසුරින්දකසුත්තවණ්ණනා

189. තතියෙ අසුරින්දකභාරද්වාජොති අක්කොසකභාරද්වාජස්ස කතිට්ඨො. කුපිතොති තෙනෙව කාරණෙන කුද්ධො. ජයඤ්චෙවස්ස තං හොතීති අස්සෙව තං ජයං හොති, සො ජයො හොතීති අත්ථො. කතමස්සාති? යා තිතික්ඛා විජානතො අධිවාසනාය ගුණං විජානන්තස්ස තිතික්ඛා අධිවාසනා, අයං තස්ස විජානතොව ජයො. බාලො පන ඵරුසං භණන්තො “මය්හං ජයො”ති කෙවලං ජයං මඤ්ඤති. තතියං.

4. බ්ලඩ්භිකසුත්තවණ්ණනා

190. චතුත්ථෙ බ්ලඩ්භිකභාරද්වාජොති භාරද්වාජොව සො, නානප්පකාරං පන සුද්ධඤ්ච සම්භාරයුත්තඤ්ච කඤ්ජිකං කාරෙත්වා වික්කිණාපෙන්නො බහුධනං සඬබරිති “බ්ලඩ්භිකභාරද්වාජො”ති තස්ස සඬගීතිකාරෙහි නාමං ගහිතං. තුණ්හිභූතොති “තයො මෙ ජෙට්ඨකභාතරො ඉමිනා පබ්බාජිතා”ති අතිවිය කුද්ධො කිඤ්චි වත්තුං අසක්කොන්නො තුණ්හිභූතො අට්ඨාසි. ගාථා පන දෙවතාසංයුත්තෙ කථිතාව. චතුත්ථං.

5. අභිංසකසුත්තවණ්ණනා

191. පඤ්චමෙ අභිංසකභාරද්වාජොති භාරද්වාජොවෙස, අභිංසකපඤ්භං පන පුච්ඡි, තෙනස්සෙතං සඬගීතිකාරෙහි නාමං ගහිතං. නාමෙන වා එස අභිංසකො, ගොත්තෙන භාරද්වාජො. අභිංසකාහන්ති අභිංසකො අහං, ඉති මෙ භවං ගොතමො ජානාතුති ආහ. තථා වස්සාති තථා වෙ අස්ස, භවෙය්‍යාසීති අත්ථො. න භිංසතීති න විහෙයෙති න දුක්ඛාපෙති. පඤ්චමං.

6. ජටාසුත්තවණ්ණනා

192. ජටියෙ ජටාභාරද්වාජොති භාරද්වාජොවෙස, ජටාපඤ්ඤාසංසප්ප පන පුච්ඡිතත්තා සංඛිගිතිකාරොහි එවං වුත්තො. සෙසං දෙවතාසංයුත්තෙ කථිතමෙව. ජටියං.

7. සුද්ධිකසුත්තවණ්ණනා

193. සත්තමෙ සුද්ධිකභාරද්වාජොති අයම්පි භාරද්වාජොව, සුද්ධිකපඤ්ඤාසංසප්ප පන පුච්ඡිතත්තා සංඛිගිතිකාරොහි එවං වුත්තො. සීලවාපි තපොකරන්ති සීලසම්පන්නොපි තපොකම්මං කරොන්තො. විජ්ජාවරණසම්පන්නොති එත්ථ විජ්ජාති තයො වෙදා. වරණන්ති ගොත්තවරණං. සො සුඡ්ඤ්ඤා න අඤ්ඤා ඉතරා පජාති සො තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො සුඡ්ඤ්ඤා, අයං පන අඤ්ඤා නාමිකා පජා න සුඡ්ඤ්ඤාති වදති. බහුම්පි පලපං ජප්පන්ති බහුම්පි පලපං ජප්පන්තො, “බ්‍රාහ්මණොව සුඡ්ඤ්ඤා”ති එවං වචනසහස්සම්පි හණන්තොති අත්ථො. අත්තොකසම්මුති අත්තො කිලෙසපුත්තිසභාවෙන පුත්තිකො. සංකිලිට්ඨොති කිලිට්ඨොති කායකම්මාදීහි සමන්තාගතො. සත්තමං.

8. අග්ගිකසුත්තවණ්ණනා

194. අට්ඨමෙ අග්ගිකභාරද්වාජොති අයම්පි භාරද්වාජොව, අග්ගි පරිවරණවසෙන පනස්ස සංඛිගිතිකාරොහි එතං නාමං ගහිතං. සන්නිහිතො හොතිති සංයොජිතො හොති. අට්ඨාසීති කස්මා තත්ථ අට්ඨාසි? හගවා කිර පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො ඉමං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා වින්තෙසි – “අයං බ්‍රාහ්මණො එවරූපං අග්ගපායාසං ගහෙන්වා ‘මහාබ්‍රහ්මානං හොජෙමි’ති අග්ගිමිහි ඤාපෙන්නො අඵලං කරොති අපායමග්ගං ඔක්කමති, ඉමං ලද්ධිං අවිස්සජ්ජන්තො අපායපුරකොව හවිස්සති, ගච්ඡාමිස්ස ධම්මදෙසනාය, මිච්ඡාදිට්ඨිං භින්දිත්වා පබ්බාජෙත්වා චත්තාරො මග්ගෙ වෙච චත්තාරි ච එලාති දෙමි”ති, තස්මා පුබ්බණ්ණසමයෙ රාජගහං පවිසිත්වා තත්ථ අට්ඨාසි.

තිහි විජ්ජාහිති තිහි වෙදෙහි. ජාතිමාති යාව සත්තමා පිතාමහයුගා පරිසුද්ධාය ජාතියා සමන්තාගතො. සුතවා බහුති බහු නානප්පකාරෙ ගන්ථෙ සුතවා. සොමං භුඤ්ජෙය්‍යාති සො තෙවිජ්ජො බ්‍රාහ්මණො ඉමං පායාසං භුඤ්ජිතුං යුත්තො, තුම්හාකං පනෙස පායාසො අයුත්තොති වදති.

වෙදීති පුබ්බෙනිවාසඤ්ඤාණෙන ජාති පටිච්ඡිකම්. සග්ගාපායන්ති දිබ්බෙන වක්ඛුනා සග්ගම්පි අපායම්පි පස්සති. ජාතික්ඛයන්ති අරහත්තං. අභිඤ්ඤාචොසිතොති ජාතිත්වා චොසිතචොසානො. බ්‍රාහ්මණො හවන්ති

අවිචිතො යාව භවග්ගා භොතා ගොතමෙන සදිසො ජාතිසම්පන්නො
බිණාසවබ්‍රාහ්මණො නත්ථි, භවංයෙව බ්‍රාහ්මණොති.

එවඤ්ච පන වත්වා සුවණ්ණපාතිං පුරෙත්වා දසබ්‍රහ්මණි පායාසං උපනාමෙසි.
සත්ථා උප්පත්තිං දීපෙත්වා භොජනං පටික්ඛිපන්නො ගාථාභිගීතං
මෙතිආදිමාහ. තත්ථ ගාථාභිගීතන්ති ගාථාභි අභිගීතං. අභොජනෙය්‍යන්ති
අභුක්ඤ්ජිතබ්බං. ඉදං චුත්තං භොති – ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, මය්හං එත්තකං කාලං
හික්ඛාචාරවත්තෙන සීතස්ස කට්ඨජුමත්තම්පි දාතුං නාසක්ඛි, ඉදානි පන මයා
තුය්හං කිලඤ්ජම්හි තිලෙ විත්ථාරෙත්තෙන විය සබ්බෙ බුද්ධගුණා පකාසිතා,
ඉති ගායනෙන ගායිත්වා ලද්ධං විය ඉදං භොජනං භොති, තස්මා ඉදං
ගාථාභිගීතං මෙ අභොජනෙය්‍යන්ති. සම්පස්සනං, බ්‍රාහ්මණ, නෙස ධම්මොති,
බ්‍රාහ්මණ, අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච සම්පස්සන්තානං. “එවරූපං භොජනං
භුක්ඤ්ජිතබ්බ”න්ති එස ධම්මො න භොති. සුධාභොජනම්පි ගාථාභිගීතං
පනුදන්ති බුද්ධා, ගාථාභි ගායිත්වා ලද්ධං බුද්ධා නීහරන්තියෙව. ධම්මෙ සති,
බ්‍රාහ්මණ, චුත්තිරෙසාති, බ්‍රාහ්මණ, ධම්මෙ සති ධම්මං අපෙක්ඛිත්වා ධම්මෙ
පතිට්ඨාය ජීවිතං කප්පෙත්තානං එසා චුත්ති අයං ආජීවො – එවරූපං නීහරිත්වා
ධම්මලද්ධමෙව භුක්ඤ්ජිතබ්බන්ති.

අථ බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – අහං පුබ්බෙ සමණස්ස ගොතමස්ස ගුණෙ වා
අගුණෙ වා න ජානාමි. ඉදානි පනස්සාහං ගුණෙ ඤත්වා මම ගෙහෙ
අසීතිකොට්මත්තං ධනං සාසනෙ විප්පකිරිතුකාමො ජාතො, අයඤ්ච “මයා
දින්නපච්චයා අකප්පියා”ති වදති. අප්පට්ඨගය්හො අහං සමණෙන
ගොතමෙනාති. අථ භගවා සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණං පෙසෙත්වා තස්ස චිත්තාචාරං
විමංසන්නො, “අයං සබ්බෙපි අත්තනා දින්නපච්චයෙ ‘අකප්පියා’ති
සල්ලක්ඛෙති. යං හි භොජනං ආරබ්භ කථා උප්පන්නා, එතදෙව න වට්ටති,
සෙසා නිද්දොසා”ති බ්‍රාහ්මණස්ස චතුත්තං පච්චයානං දානද්වාරං
දස්සෙන්නො අඤ්ඤෙන වාතිආදිමාහ. තත්ථ කුක්කුචවචුපසන්තන්ති
හත්ථකුක්කුචවාදීනං වසෙන චුපසන්තකුක්කුචවං. අත්තෙන පානෙනාති
දෙසනාමත්තමෙතං. අයං පනත්ථො – අඤ්ඤෙහි තයා “පරිච්චජිස්සාමි”ති
සල්ලක්ඛිතෙහි විවරාදීහි පච්චයෙහි උපට්ඨහස්සු. ඛෙත්තං හි තං
පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස භොතීති එතං තථාගතසාසනං නාම පුඤ්ඤපෙක්ඛස්ස
පුඤ්ඤත්ථිකස්ස තුය්හං අප්පෙපි බිපෙ බහුසස්සඵලදායකං සුඛෙත්තං විය
පටියත්තං භොති. අට්ඨමං.

9. සුන්දරිකසුත්තවණ්ණනා

195. නවමෙ සුන්දරිකභාරද්වාජොති සුන්දරිකාය නදියා තීරෙ අග්ගිජුහණෙන එවංලද්ධනාමො. සුන්දරිකායාති එවංනාමිකාය නදියා. අග්ගිං ජුහතීති ආහුතිං පක්ඛිපනෙන ඡාලෙති. අග්ගිහුත්තං පරිවරතීති අග්‍යායතනං සම්මජ්ජනුපලෙපනබලිකම්මාදිනා පයිරුපාසති. කො නු බො ඉමං භත්තසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යාති සො කිර බ්‍රාහ්මණො අග්ගිමිහි හුතාවසෙසං පායාසං දිස්වා වින්තෙසි – “අග්ගිමිහි තාව පක්ඛිත්තපායාසො මහාබ්‍රහ්මනා භුත්තො, අයං පන අවසෙසො අත්ථි, තං යදි බ්‍රහ්මනො මුඛතො ජාතස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස දදෙය්‍යං, එවං මෙ පිතරා සහ පුත්තොපි සත්තජ්ජිතො භවෙය්‍ය, සුචියොධිතො චස්ස බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගො”ති. සො බ්‍රාහ්මණස්ස දස්සනත්ථං උට්ඨායාසනා චතුද්දිසා අනුච්චලොකෙසි, “කො නු බො ඉමං භත්තසෙසං භුඤ්ජෙය්‍යා”ති?

රුක්ඛමූලෙති තස්මිං ව්‍යාසණ්ඨෙ ජෙට්ඨකරුක්ඛස්ස මූලෙ. සසීසං පාරුතං නිසින්නන්ති සහ සීසෙන පාරුතකායං නිසින්නං. කස්මා පන භගවා තත්ථ නිසීදි? භගවා කිර පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්නො ඉමං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා වින්තෙසි – අයං බ්‍රාහ්මණො එවරුපං අග්ගපායාසං ගහෙත්වා “මහාබ්‍රහ්මානං භොජෙමි”ති අග්ගිමිහි ක්‍රමාපෙන්නො අඵලං කරොති...පෙ.... වත්තාරො මග්ගෙ වෙව වත්තාරි ව ඵලානි දෙමීති. තස්මා කාලස්සෙව වුට්ඨාය සරීරපට්ඨග්ගනං කත්වා පත්තචීවරං ආදාය ගත්ත්වා වුත්තනයෙන තස්මිං රුක්ඛමූලෙ නිසීදි. අථ කස්මා සසීසං පාරුපිති? හිමපාතස්ස ච සිතවාතස්ස ච පටිබාහණත්ථං, පටිබලොව එතං තථාගතො අධිවාසෙතුං. සවෙ පන අපාරුපිත්වා නිසීදෙය්‍ය, බ්‍රාහ්මණො දුරතොව සඤ්ජානිත්වා නිවත්තෙය්‍ය, එවං සති කථා නජ්ජවත්තෙය්‍ය. ඉති භගවා – “බ්‍රාහ්මණ ආගතෙ සීසං විවරිස්සාමි, අථ මං සො දිස්වා කථං පවත්තෙස්සති, තස්සාහං කථානුසාරෙන ධම්මං දෙසෙස්සාමි”ති කථාපවත්තනත්ථං එවමකාසි.

උපසඬකමීති බ්‍රාහ්මණො – “අයං සසීසං පාරුපිත්වා සබ්බරත්තිං පධානමනුයුත්තො. ඉමස්ස දක්ඛිණොදකං දත්වා ඉමං භත්තසෙසං දස්සාමි”ති, බ්‍රාහ්මණසඤ්ඤී හුත්වා උපසඬකමි. මුණ්ඨො අයං භවං, මුණ්ඨකො අයං භවන්ති සීසෙ විවරිතමත්තෙ නිවකෙසන්නං දිස්වා “මුණ්ඨො”ති ආහ. තතො සුචුත්තරං ඔලොකෙන්නො පවත්තමත්තමිපි සිඛං අදිස්වා හීලෙන්නො “මුණ්ඨකො”ති ආහ. තතොවාති යත්ථ ඨිතො අද්දස, තම්භාව පදෙය්‍යා. මුණ්ඨාපි හීති කෙනචි කාරණෙන මුණ්ඨිතසීසාපි භොන්ති.

මා ජාතිං සුච්ඡාති යදි දානස්ස මහජ්ඣලතං පච්චාසීසසි, ජාතිං මා සුච්ඡ. අකාරණං හි දක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස ජාති. වරණඤ්ච සුච්ඡාති අපිච බො

සීලාදිගුණහෙදං චරණං පුච්ඡ. එතං හි දක්ඛිණෙය්‍යභාවස්ස කාරණං. ඉදානිස්ස තමත්ථං විභාවෙන්තො කට්ඨා හවෙ ජායති ජාතවෙදොතිආදිමාහ. තත්‍රායං අධිප්පායො – ඉධ කට්ඨා අග්ගි ජායති, න ච සො සාලාදිකට්ඨා ජාතොව අග්ගිකිච්චං කරොති, සාපාන-දොණිආදිකට්ඨා ජාතො න කරොති, අත්තනො පන අච්චියාදිගුණසම්පත්තියා යතො වා තතො වා ජාතො කරොතියෙව. එවං න බ්‍රාහ්මණකුලාදීසු ජාතොව දක්ඛිණෙය්‍යො හොති, චණ්ඩාලකුලාදීසු ජාතො න හොති, අපිච ඛො නිචකුලිනොපි උච්චකුලිනොපි බිණාසව-මුනි ධිතිමා හිරිනිසෙධො ආජානියො හොති. ඉමාය ධිතිහිරිපමොක්ඛාය ගුණසම්පත්තියා ජාතිමා උත්තමදක්ඛිණෙය්‍යො හොති. සො හි ධිතියා ගුණෙ ධාරෙති, හිරියා දොසෙ නිසෙධෙති. අපිචෙන්ථ මුනීති මොනධම්මෙන සමන්තාගතො. ධිතිමාති විරියවා. ආජානියොති කාරණාකාරණජානනකො. හිරිනිසෙධොති හිරියා පාපානි නිසෙධෙත්වා යිතො.

සච්චෙන දන්තොති පරමත්ථසච්චෙන දන්තො. දමසා උපෙනොති ඉන්ද්‍රියදමෙන උපෙනො. වෙදන්තගුති චතුත්තං මග්ගවෙදානං අන්තං, චතුහි වා මග්ගවෙදෙහි කිලෙසානං අන්තං ගතො. වුසිතබ්‍රහ්මවරියොති මග්ගබ්‍රහ්මවරියවාසං වුත්ථො. යඤ්ඤොපනිතොති උපනිතයඤ්ඤො පටියාදිතයඤ්ඤො ව. තමුපච්ඡයෙථාති යෙන යඤ්ඤො පටියාදිතො, සො තං පරමත්ථබ්‍රාහ්මණං අච්ඡයෙය්‍ය. “ඉන්ද්‍රියවිහයාම, සොමමච්ඡයාම, චරුණමච්ඡයාම, ඊසානමච්ඡයාම, යාමමච්ඡයාමා”ති ඉදං පන අච්ඡානං නිරත්ථකං. කාලෙනාති අච්ඡයන්තො ච “කාලො, හන්තෙ, නිට්ඨිතං හත්ත”න්ති අන්තොමජ්ඣන්තිකකාලෙයෙව තං උපච්ඡයෙය්‍ය. සො ජුහති දක්ඛිණෙය්‍යාති යො එවං කාලෙ බිණාසවං ආමන්තෙත්වා තත්ථ චතුපච්චයදක්ඛිණං පතිට්ඨපෙති, සො දක්ඛිණෙය්‍ය ජුහති නාම, න අවෙනතො අග්ගිමිහි පක්ඛිපන්තො.

ඉති බ්‍රාහ්මණො හගවතො කථං සුණන්තො පසිදිත්වා ඉදානි අත්තනො පසාදං ආවිකරොන්තො අද්ධා සුසිට්ඨන්තිආදිමාහ. තස්සත්ථො – අද්ධා මම යිදං ඉදානි සුසිට්ඨඤ්ච සුහුතඤ්ච හවිස්සති, පුබ්බෙ පන අග්ගිමිහි ඤාපිතං නිරත්ථකං අහොසීති. අඤ්ඤො ජනොති “අහං බ්‍රාහ්මණො, අහං බ්‍රාහ්මණො”ති වදන්තො අන්ධබාලපුටුජ්ජනො. හබ්‍යසෙසන්ති හුතසෙසං. භුඤ්ජතු හවන්තිආදි පුරිමසුත්තෙ වුත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

න බ්වහන්ති න ඛො අහං. කස්මා පනෙවමාහාති? තස්මිං කිර හොජනෙ උපහට්ඨන්තෙව “සත්ථා භුඤ්ජිස්සති”ති සඤ්ඤාය චතුසු මහාදීපෙසු ද්වීසු පරිත්තදීපසහස්සෙසු දෙවතා පුජ්ථථලාදීනි වෙව

සජ්ජිතවනීතතෙලමධුචාණිකාදීනි ච ආදාය මධුපටලං පිළෙත්වා මධුං ගණ්හන්තියො විය දිබ්බානුභාවෙන නිබ්බන්තිතොජ්මෙව ගහෙත්වා පක්ඛිපිංසු. තෙන තං සුබ්‍රමත්තං ගතං, මනුස්සානඤ්ච ඔළාරිකං වත්ථුනි තෙසං තාව ඔළාරිකවත්ථුතාය සම්මා පරිණාමං න ගච්ඡති. ගොයුසෙ පන තිලබ්ථානි පක්ඛිපිත්වා පක්කත්තා ඔළාරිකමිස්සකං ජාතං, දෙවානඤ්ච සුබ්‍රමං වත්ථුනි තෙසං සුබ්‍රමවත්ථුතාය සම්මා පරිණාමං න ගච්ඡති. සුක්ඛවිපස්සකඛිණාසවස්සාපි කුච්ඡියං න පරිණමති. අට්ඨසමාපත්තිලාභිඛිණාසවස්ස පන සමාපත්තිබලෙන පරිණාමෙය්‍ය. භගවතො පන පාකතිකෙනෙව කම්මජතෙජෙන පරිණාමෙය්‍ය.

අප්පහරිතෙති අහරිතෙ. සචෙ හි හරිතෙසු තිණෙසු පක්ඛිපෙය්‍ය, සිනිද්ධපායාසෙන තිණානි පුනීනි භවෙය්‍යුං. බුද්ධා ච භූතගාමසික්ඛාපදං න විනික්කමන්ති, තස්මා එවමාහ. යත්ථ පන ගලජපමාණානි මහාතිණානි, තාදිසෙ යානෙ පක්ඛිපිතුං වට්ටති. අප්පාණකෙති සප්පාණකස්මිං හි පරිත්තකෙ උදකෙ පක්ඛිත්තෙ පාණකා මරන්ති, තස්මා එවමාහ. යං පන ගම්භීරං මහාඋදකං හොති, පාතිසතෙපි පාතිසහස්සෙපි පක්ඛිත්තෙ න ආලුළුති, තථාරූපෙ උදකෙ වට්ටති. ඔපිලාපෙසීති සුවණ්ණපාතියා සද්ධිංයෙව නිමුජ්ජාපෙසි. විච්චිට්ඨායති විච්චිට්ඨායතීති එවරූපං සද්දං කරොති. කිං පනෙස පායාසස්ස ආනුභාවො, උදාහු තථාගතස්සාති? තථාගතස්ස. අයං හි බ්‍රාහ්මණො තං පායාසං ඔපිලාපෙත්වා උම්මග්ගං ආරුය්හ සත්ථු සන්තිකං අනාගන්ත්වාච ගච්ඡෙය්‍ය, අථ භගවා — “එත්තකං අච්ඡරියං දිස්වා මම සන්තිකං ආගමිස්සති. අථස්සාහං ධම්මදෙසනාය මිච්ඡාදිට්ඨිගහණං හින්දිත්වා සාසනෙ ඔතාරෙත්වා අමතපානං පායෙස්සාමි”ති අධිට්ඨානබලෙන එවමකාසි.

දාරු සමාදහානොති දාරුං කුමාපයමානො. බහිද්ධා හි එතන්ති එතං දාරුජ්ඣාපනං නාම අරියධම්මතො බහිද්ධා. යදි එතෙන සුද්ධි භවෙය්‍ය, යෙ දවධාහකාදයො බහුනි දාරුනි කුමාපෙත්ති, තෙ පට්ඨමතරං සුජ්ඣෙය්‍යුං. කුසලාති බන්ධාදිසු කුසලා. අප්පකුත්තමෙවුජ්ජලයාමි ජොතින්ති නියකප්පකුත්තෙ අත්තතො සන්තානස්මිංයෙව ඤාණජොතිං ජාලෙමි. නිච්චග්ගිනීති ආවජ්ජනපට්ඨෙද්ධෙන සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤාණෙන නිච්චං පජ්ජලිතග්ගි. නිච්චසමාහිතත්තොති නිච්චං සම්මා යපිතවිත්තො. බ්‍රහ්මවරියං වරාමීති බොධිමණ්ඩෙව වරිතං බ්‍රහ්මවරියං ගහෙත්වා එවං වදති.

මානො හි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, බාරිභාරොති යථා බාරිභාරො බන්ධෙන වස්භමානො උපරි ධිතොපි අක්කන්තක්කන්තට්ඨානෙ පට්ඨියා සද්ධිං ඵුසෙති, එවමෙව ජාතිගොත්තකුලාදීනි මානවත්ථුනි නිස්සාය උස්සාපිතො මානොපි තත්ථ තත්ථ

ඉස්සං උප්පාදෙන්තො චතුසු අපායෙසු සංසිදාපෙති. තෙනාහ “මානො හි තෙ, බ්‍රාහ්මණ, ඛාරිභාරො”ති. කොධො ධුමොති තච ඤාණග්ගිස්ස උපක්කිලෙසට්ඨෙත කොධො ධුමො. තෙන හි තෙ උපක්කිලිට්ඨො ඤාණග්ගි න විරොචති. භස්මනි මොසවජ්ජන්ති නිරොජට්ඨෙත මුසාවාදො ඡාරිකා නාම. යථා හි ඡාරිකාය පටිච්ඡන්තො අග්ගි න ජොතෙති, එවං තෙ මුසාවාදෙන පටිච්ඡන්තං ඤාණන්ති දස්සෙති. ජීවිභා සුජාති යථා තුය්හං සුවණ්ණරජතලොභකට්ඨමත්තිකාසු අඤ්ඤතරමයා යාගයජනත්ථාය සුජා හොති, එවං මය්හං ධම්මයාගං යජනත්ථාය පහුතජීවිභා සුජාති වදති. භද්දං ජොතිට්ඨානන්ති යථා තුය්හං නදීතීරෙ ජොතිට්ඨානං, එවං මය්හං ධම්මයාගස්ස යජනට්ඨානත්ථෙත සත්තානං භද්දං ජොතිට්ඨානං. අත්තාති චිත්තං.

ධම්මො රහදොති යථා ත්වං අග්ගිං පරිවරිත්වා ධුමඡාරිකසෙදකිලිට්ඨසරීරො සුන්දරිකං නදිං ඔතරිත්වා න්භායසි, එවං මය්හං සුන්දරිකාසදිසෙන බාහිරෙන රහදෙන අත්ථො නත්ථී, අට්ඨච්ඡිකමග්ගධම්මො පන මය්හං රහදො, තත්‍රාහං පාණසතම්පි පාණසහස්සම්පි චතුරාසිතිපාණසහස්සානිපි එකජ්ජහාරෙන න්භාපෙමි. සීලතිත්ථොති තස්ස පන මෙ ධම්මරහදස්ස චතුපාරිසුද්ධිසීලං තිත්ථන්ති දස්සෙති. අනාවිලොති යථා තුය්හං සුන්දරිකා නදී චතුහි පඤ්චහි එකතො න්භායන්තෙහි හෙට්ඨුපරියවාලිකා ආලුලා හොති, න එවං මය්හං රහදො, අනෙකසතසහස්සෙසුපි පාණෙසු ඔතරිත්වා න්භායන්තෙසු සො අනාවිලො විජ්ජසන්තොච හොති. සබ්බි සතං පසත්ථොති පණ්ඩිතෙහි පණ්ඩිතානං පසට්ඨො. උත්තමත්ථෙත වා සො සබ්බිති වුවචති, පණ්ඩිතෙහි පසත්ථත්තා සතං පසත්ථො. තරන්ති පාරන්ති නිබ්බානපාරං ගච්ඡන්ති.

ඉදානි අරියමග්ගරහදස්ස අභිගානි උද්ධරිත්වා දස්සෙන්තො සච්චං ධම්මොතිආදිමාහ. තත්ථ සච්චන්ති වච්ඡච්චං. ධම්මොති ඉමිනා දිට්ඨිසඬ්ඤාප්පවායාමසතිසමාධයො දස්සෙති. සංයමොති ඉමිනා කම්මන්තාජීවා ගහිතා. සච්චන්ති වා ඉමිනා මග්ගසච්චං ගහිතං. සා අත්ථොතො සම්මාදිට්ඨී. චුත්තඤ්ඤෙනං – “සම්මාදිට්ඨී මග්ගො චෙව හෙතු වා”ති (ධ. ස. 1039). සම්මාදිට්ඨියා පන ගහිතාය තග්ගතිකත්තා සම්මාසඬ්ඤාප්පො ගහිතොච හොති. ධම්මොති ඉමිනා වායාමසතිසමාධයො. සංයමොති ඉමිනා වාචාකම්මන්තාජීවා. එවම්පි අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො දස්සිතො හොති. අථ වා සච්චන්ති පරමත්ථසච්චං, තං අත්ථොතො නිබ්බානං. ධම්මොතිපදෙන දිට්ඨි සඬ්ඤාප්පො වායාමො සති සමාධිති පඤ්චච්ඡිගානි ගහිතානි. සංයමොති වාචා කම්මන්තො ආජීවොති තීණි. එවම්පි අට්ඨච්ඡිකො මග්ගො දස්සිතො හොති. බ්‍රහ්මචරියන්ති එතං බ්‍රහ්මචරියං නාම. මජ්ඣෙ සිතාති සස්සතුච්ඡෙදෙ වජ්ජෙත්වා මජ්ඣෙ

නිස්සිතා. බ්‍රහ්මපත්තීති සෙට්ඨපත්ති. ස තුප්ප්භූතෙසු නමො කරොහීති එත්ථ ත-කාරො පදසන්ධිකරො, ස ත්වං උප්භූතෙසු බිණ්ණසවෙසු නමො කරොහීති අත්ථො. තමහං නරං ධම්මසාරීති බුච්ඡිති යො එවං පටිපජ්ජති, තමහං පුග්ගලං “ධම්මසාරී එසො ධම්මසාරියා පටිච්ඡන්තො”ති ව “කුසලධම්මෙහි අකුසලධම්මෙ සාරෙත්වා යීතො”ති වානි වදාමීති. නවමං.

10. බ්‍රහ්මධර්මසුත්තවණ්ණනා

196. දසමෙ අඤ්ඤතරස්මි. ව්‍යාසණ්ඨෙති පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තස්ස උපනිස්සයං දිස්වා “ගච්ඡාමිස්ස සඬගහං කරිස්සාමි”ති ගන්ත්වා තස්මි. ව්‍යාසණ්ඨෙ විහරති. නට්ඨා භොන්තීති කසිත්වා විස්සට්ඨා අට්ඨමුඛා වරමානා බ්‍රාහ්මණ භුඤ්ජිතුං ගතෙ පලාතා භොන්ති. පල්ලඬකන්ති සමන්තතො උරුඛද්ධාසනං. ආභුජිත්වාති ඛන්ධිත්වා. උපුං කායං පණ්ඩායාති උපරිමං සරීරං උපුකං යපෙත්වා, අට්ඨාරස පිට්ඨිකණ්ටකෙ කොටියා කොටිං පටිපාදෙත්වා. පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වාති කම්මට්ඨානාහිමුඛං සතිං යපයිත්වා, මුඛසමීපෙ වා කත්වාති අත්ථො. තෙනෙව විහඬිගෙ වුත්තං – “අයං සති උපට්ඨිතා භොති සුපට්ඨිතා නාසිකග්ගෙ වා මුඛනිමිත්තෙ වා, තෙන වුච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති (විහ. 537). අථ වා “පරිති පරිග්ගහට්ඨො. මුඛන්ති නියානට්ඨො. සතීති උපට්ඨානට්ඨො. තෙන වුච්චති පරිමුඛං සතිං උපට්ඨපෙත්වා”ති එවං පටිසම්භිදායං (පටි. ම. 1.164) වුත්තනයෙනපෙත්ථ අත්ථො දට්ඨබ්බො. තත්‍රායං සඬබ්බෙපො – “පරිග්ගහිතනියානං සතිං කත්වා”ති. එවං නිසිදන්තො ව පන ඡබ්බණ්ණා සනබුද්ධරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසිදි. උපසඬකමීති දොමනස්සාහිභූතො ආහිණ්ඩන්තො, “සුඛෙන ව්‍යායං සමණො නිසින්තො”ති වින්තෙත්වා උපසඬකමි.

අජ්ජසට්ඨිං න දිස්සන්තීති අජ්ජ ඡදිවසමත්තකා පට්ඨාය න දිස්සන්ති. පාපකාති ලාමකා තිලබාණුකා. තෙන කිර තිලබෙන්තෙ වපිතෙ තදහෙව දෙවො වස්සිත්වා තිලෙ පංසුමිහි ඔසිදාපෙසි, පුප්ඵං වා ඵලං වා ගහෙතුං නාසක්ඛිංසු. යෙපි වඩ්ඪිංසු, තෙසං උපරි පාණකා පතිත්වා පණ්ණානි බාදිංසු, එකපණ්ණදූපණ්ණා බාණුකා අවසිස්සිංසු. බ්‍රාහ්මණො ඛෙන්තං ඔලොකෙතුං ගතො තෙ දිස්වා – “වඩ්ඪියා මෙ තිලා ගහිතා, තෙපි නට්ඨා”ති දොමනස්සජාතො අහොසි, තං ගහෙත්වා ඉමං ගාථමාහ.

උස්සොළ්භිකායාති උස්සාහෙන කණ්ණනඬගුට්ඨාදීනි උක්ඛිපිත්වා විවරන්තා උජ්ජතන්ති. තස්ස කිර අනුපුබ්බෙන භොගෙසු පරික්ඛිණෙසු පක්ඛිපිතබ්බස්ස

අභාවෙන තුව්ඡකොට්ඨා අහෙසුං. තස්ස ඉතො චිතො ච සත්තහි සරෙහි ආගතා මුසිකා තෙ තුව්ඡකොට්ඨෙ පටිසිත්වා උය්‍යානකීළං කීළන්නා විය නව්වන්ති, තං ගහෙත්වා එවමාහ.

උප්පාටකෙහි සඤ්ජන්තොති උප්පාටකපාණකෙහි සඤ්ජන්තො. තස්ස කිර බ්‍රාහ්මණස්ස සයනත්ථාය සන්ථතං තිණපණ්ණසන්ථාරං කොචි අන්තරන්තරා පටිජග්ගන්තො නත්ථි. සො දිවසං අරඤ්ඤෙ කම්මං කර්වා සායං ආගන්ත්වා තස්මිං නිපජ්ජති. අට්ඨස්ස උප්පාටකපාණකා සරීරං එකච්ඡන්තං කරොන්තා බාදන්ති, තං ගහෙත්වා එවමාහ.

විධවාති මතපතිකා. යාව කිර තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස ගෙහෙ විභවමත්තා අහොසි, තාව තා විධවාපි හුත්වා පතිකුලෙසු වසිතුං ලභිංසු. යදා පන සො නිද්ධනො ජාතො, තදා තා “පිතුසරං ගච්ඡා”ති සස්සුසසුරාදීහි නික්කඩ්ඪිතා තතො තස්සෙව සරං ආගන්ත්වා වසන්තියො බ්‍රාහ්මණස්ස භොජනකාලෙ “ගච්ඡා අය්‍යකෙන සද්ධිං භුඤ්ජා”ති පුත්තෙ පෙසෙන්නි, තෙහි පාතියං හත්ථෙසු ඔතාරිතෙසු බ්‍රාහ්මණො හත්ථස්ස ඔකාසං න ලහති. තං ගහෙත්වා ඉමං ගාථමාහ.

පිඩගලාති කළාරපිඩගලා. තිලකාහතාති කාළසෙනාදිවණ්ණෙහි තිලකෙහි ආහතගත්තා. සොත්තං පාදෙන බොධෙතීති නිද්දං ඔක්කන්තං පාදෙන පහරිත්වා පබොධෙති. අයං කිර බ්‍රාහ්මණො මුසිකසද්දෙන උබ්බාළ්භො උප්පාටකෙහි ච ඛජ්ජමානො සබ්බරත්තිං නිද්දං අලභිත්වා පච්චුසකාලෙ නිද්දායති. අථ නං අක්ඛිසු නිමිලිතමත්තෙස්වෙව – “කිං කරොසි, බ්‍රාහ්මණ, පච්ඡා ච පුබ්බෙ ච ගහිතස්ස ඉණස්ස? වඩ්ඪි මත්ථකං පත්තා, සත්ත ධිතරො පොසෙතබ්බා. ඉදානි ඉණායිකා ආගන්ත්වා ගෙහං පරිවාරස්සන්ති, ගච්ඡ කම්මං කරොහි”ති පාදෙන පහරිත්වා පබොධෙති. තං ගහෙත්වා ඉමං ගාථමාහ.

ඉණායිකාති යෙසං අනෙන හත්ථතො ඉණං ගහිතං. සො කිර කස්සචි හත්ථතො එකං කභාපණං කස්සචි ද්වෙ කස්සචි දස...පෙ.... කස්සචි සතන්ති එවං බහුතං හත්ථතො ඉණං අග්ගහෙසි. තෙ දිවා බ්‍රාහ්මණං අපස්සන්තා “ගෙහතො තං නික්ඛන්තමෙව ගණ්හිස්සාමා”ති බලවපච්චුසෙ ගන්ත්වා වොදෙන්ති. තං ගහෙත්වා ඉමං ගාථමාහ.

හගවා තෙන බ්‍රාහ්මණෙන ඉමාහි සත්තහි ගාථාහි දුක්ඛෙ කථිතෙ “යං යං, බ්‍රාහ්මණ, තයා දුක්ඛං කථිතං, සබ්බමෙතං මය්හං නත්ථි”ති දස්සෙන්නො පටිගාථාහි බ්‍රාහ්මණස්ස ධම්මදෙසනං වඩ්ඪෙසි. බ්‍රාහ්මණො තා ගාථා සුත්වා

භගවති පසන්නො සරණෙසු පතිට්ඨාය පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණි. තං දස්සෙතුං එවං වුත්තෙ භාරද්වාජගොත්තොතිආදි වුත්තං. තත්ථ අලත්ථාති ලභි.

තඤ්ච පන බ්‍රාහ්මණං භගවා පබ්බාජෙත්වා ආදාය ජෙතවනං ගන්ත්වා පුනදිවසෙ තෙන ථෙරෙන පච්ඡාසමණෙන කොසලරඤ්ඤො ගෙහද්වාරං අගමාසි. රාජා “සත්ථා ආගතො”ති සුත්වා පාසාදා ඔරුය්භ වන්දිත්වා හත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා තථාගතං උපරිපාසාදං ආරොපෙත්වා වරාසනෙ නිසීදාපෙත්වා ගන්ධොදකෙන පාදෙ ධොවිත්වා සතපාකතෙලෙන මක්ඛෙත්වා යාගුං ආහරාපෙත්වා රජතදණ්ඩං සුවණ්ණකට්ඨජුං ගහෙත්වා සත්ථු උපනාමෙසි. සත්ථා පත්තං පිදහි. රාජා තථාගතස්ස පාදෙසු පතිත්වා, “සවෙ මෙ, හන්තෙ, දොසො අත්ථි, බමථා”ති ආහ. නත්ථි, මහාරාජාති. අථ කස්මා යාගුං න ගණ්භථාති? පලිබොධො අත්ථි, මහාරාජාති. කිං පන, හන්තෙ, යාගුං අගණ්භන්තෙහෙව ලභිතබ්බො එස පලිබොධො, පට්ඨලො අහං පලිබොධං දාතුං, ගණ්භථ, හන්තෙති. සත්ථා අග්ගහෙසි. මහල්ලකත්ථෙරොපි දීඝරත්තං ඡාතො යාවදත්ථං යාගුං පිට්ඨි. රාජා බාදනීයභොජනීයං දත්වා හත්තකිච්චාවසානෙ භගවත්තං වන්දිත්වා ආහ – “භගවා තුම්හෙ පවෙණියා ආගතෙ ඔක්කාකවංසෙ උප්පජ්ජිත්වා චක්කවත්තිසිරිං පහාය පබ්බජිත්වා ලොකෙ අග්ගතං පත්තො, කො නාම, හන්තෙ, තුම්භාකං පලිබොධො”ති? මහාරාජ, එතස්ස මහල්ලකත්ථෙරස්ස පලිබොධො අම්භාකං පලිබොධසදිසොවාති.

රාජා ථෙරං වන්දිත්වා – “කො, හන්තෙ, තුම්භාකං පලිබොධො”ති පුච්ඡි? ඉණපලිබොධො, මහාරාජාති. කිත්තකො, හන්තෙති? ගණෙහි, මහාරාජාති. රඤ්ඤො “එකං ද්වෙ සතං සහස්ස”න්ති ගණන්තස්ස අඬගුලියො නප්පහොන්ති. අථෙකං පුරිසං පක්කොසිත්වා, “ගච්ඡ, භණෙ, නගරෙ හෙරිං වරාපෙහි ‘සබ්බෙ බහුධිතිකබ්‍රාහ්මණස්ස ඉණායිකා රාජඬගණෙ සන්නිපතන්තු”ති. මනුස්සා හෙරිං සුත්වා සන්නිපතිංසු. රාජා තෙසං හත්ථතො පණ්ණානි ආහරාපෙත්වා සබ්බෙසං අනුනං ධනමදාසි. තත්ථ සුවණ්ණමෙව සතසහස්සග්ගනකං අහොසි. පුන රාජා පුච්ඡි – “අඤ්ඤොපි අත්ථි, හන්තෙ, පලිබොධො”ති. ඉණං නාම, මහාරාජ, දත්වා මුච්චිතුං සක්කා, එතා පන සත්ත දාරිකා මහාපලිබොධා මය්භන්ති. රාජා යානානි පෙසෙත්වා තස්ස ධීතරො ආහරාපෙත්වා අත්තනො ධීතරො කත්වා තං තං කුලඝරං පෙසෙත්වා, “අඤ්ඤොපි, හන්තෙ, අත්ථි පලිබොධො”ති පුච්ඡි? බ්‍රාහ්මණි, මහාරාජාති. රාජා යානං පෙසෙත්වා, තස්ස බ්‍රාහ්මණං ආහරාපෙත්වා, අය්යිකට්ඨානෙ යපෙත්වා පුන පුච්ඡි – “අඤ්ඤොපි, හන්තෙ, අත්ථි පලිබොධො”ති? නත්ථි, මහාරාජාති වුත්තෙ රාජාපි වීචරදුස්සානි දාපෙත්වා, “හන්තෙ, මම සන්නකං

තුම්භාකං භික්ඛුභාවං ඡානාථා”ති ආහ. ආම, මහාරාජාති. අථ නං රාජා ආහ – “හත්තෙ, විවරපිණ්ඩපාතාදයොපි සබ්බෙ පච්චයා අම්භාකං සන්තකා භවිස්සන්ති. තුම්භෙ තථාගතස්ස මනං ගහෙත්වා සමණධම්මං කරොථා”ති. ටෙරො තට්ඨව අප්පමත්තො සමණධම්මං කරොත්තො නචිරස්සෙව ආසවක්ඛයං පත්තොති. දසමං.

පඨමො වග්ගො.

2. උපාසකවග්ගො

1. කසිභාරද්වාජසුත්තවණ්ණනා

197. දුතියවග්ගස්ස පඨමෙ මගධෙසුති එවංනාමකෙ ජනපදෙ. දක්ඛිණාගිරිස්මිත්ති රාජගහං පරිවාරෙත්වා ධීතස්ස ගිරිනො දක්ඛිණභාගෙ ජනපදො අත්ථි, තස්මිං ජනපදෙ, තත්ථ විහාරස්සාපි තදෙව නාමං. එකනාළායං බ්‍රාහ්මණගාමෙති එකනාළාති තස්ස ගාමස්ස නාමං. බ්‍රාහ්මණා පනෙත්ථ සම්බහුලා පටිවසන්ති, බ්‍රාහ්මණභොගො එව වා සො. තස්මා “බ්‍රාහ්මණගාමො”ති වුච්චති.

තෙන ඛො පන සමයෙනාති යං සමයං හගවා මගධරට්ඨෙ එකනාළං බ්‍රාහ්මණගාමං උපනිස්සාය දක්ඛිණගිරිමහාවිහාරෙ බ්‍රාහ්මණස්ස ඉන්ද්‍රියපරිපාකං ආගමයමානො විහරති, තෙන සමයෙන. කසිභාරද්වාජස්සාති සො බ්‍රාහ්මණො කසිං නිස්සාය ජීවති, භාරද්වාජොති වස්ස ගොත්තං. පඤ්චමත්තානීති පඤ්ච පමාණාති, අනුනාති අනධිකාති පඤ්චනඨගලසතානීති වුත්තං හොති. පයුත්තානීති යොජිතාති, බලිබද්දානං බන්ධෙසු යපෙත්වා යුගෙ යොත්තෙහි යොජිතානීති අත්ථො.

වජ්ජකාලෙති වජ්ජනකාලෙ ඛිජනික්ඛෙපසමයෙ. තත්ථ ද්වෙ වජ්ජාති කලලවජ්ජපඤ්ච පංසුවජ්ජපඤ්ච. පංසුවජ්ජං ඉධ අධිජ්ජෙතං, තඤ්ච ඛො පඨමදිවසෙ මඬිගලවජ්ජං. තත්ථායං උපකරණසම්පදා – තිණි බලිබද්දසහස්සාති උපට්ඨාපිතාති හොත්ති, සබ්බෙසං සුවණ්ණමයාති සිඬිගාති පටිමුක්කාති, රජතමයා බුරා, සබ්බෙ සෙතමාලාහි වෙව ගන්ධපඤ්චඬිගුලීහි ව අලඬිකතා පරිපුණ්ණපඤ්චඬිගා සබ්බලක්ඛණසම්පන්නා, එකච්චෙ කාලා අඤ්ජනවණ්ණා, එකච්චෙ සෙතා එලිකවණ්ණා, එකච්චෙ රත්තා පවාලවණ්ණා, එකච්චෙ කම්මාසා මසාරගල්ලවණ්ණා. එවං පඤ්චසතා කස්සකා සබ්බෙ අහතසෙතවත්ථා ගන්ධමාලාලඬිකතා දක්ඛිණඅංසකුටෙසු පතිට්ඨිතපුජ්චවුම්බට්ඨා හරිතාලමනොසිලාලඤ්ජනුජ්ජලගත්තා දස දස නඬිගලා එකෙකගුම්ඛා හුත්වා ගච්ඡන්ති. නඬිගලානං සිසඤ්ච යුගඤ්ච පනොදා

ව සුවණ්ණබවිතා. පට්ඨනඤ්ඤායෙ අට්ඨ බලිබද්දා යුත්තා, සෙසෙසු චත්තාරො චත්තාරො, අවසෙසා කිලන්තපරිවත්තනත්ථං ආනිතා. එකෙකගුම්බෙ එකෙකබ්භසකං එකෙකො කසති, එකෙකො වජ්ජති.

බ්‍රාහ්මණො පන පගෙව මස්සකම්මං කාරාපෙත්වා න්හායිත්වා සුගන්ධගන්ධෙහි විලිත්තො පඤ්චසතග්ගනකං වත්ථං නිවාසෙත්වා සහස්සග්ගනකං එකංසං කරිත්වා එකෙකිස්සා අභිගුලියා ද්වෙ ද්වෙති වීසති අභිගුලිමුද්දිකායො කණ්ණෙසු සිහකුණ්ඩලානි සීසෙ බ්‍රාහ්මවෙදනං පටිමුඤ්චිත්වා සුවණ්ණමාලං කණ්ණෙයෙ කත්වා බ්‍රාහ්මණගණපරිවුතො කම්මන්තං වොසාසති. අථස්ස බ්‍රාහ්මණී අනෙකසතභාජනෙසු පායාසං පවාපෙත්වා මහාසකටෙසු ආරොපෙත්වා ගන්ධොදකෙන න්හායිත්වා සබ්බාලඤ්ඤාකාරවිභූසිතා බ්‍රාහ්මණීගණපරිවුතා කම්මන්තං අගමාසී. ගෙහමපිස්ස හරිතුපලිත්තං විජ්ජකිණ්ණලාජං පුණ්ණසංකදලිධපපටාකානි අලඬකතං ගන්ධපුප්ඵාදීහි සුකතබලිකම්මං, බෙත්තඤ්ච තෙසු තෙසු යානෙසු සමුස්සිතද්ධපපටාකං අහොසී. පරිජනකම්මකාරෙහි සද්ධිං ඔසංපරිසා අභිසන්තෙයාසහස්සා අහොසී, සබ්බෙ අහතවත්ථා, සබ්බෙසං පායාසහොජනමෙව පටියන්තං.

අථ බ්‍රාහ්මණො සුවණ්ණපාතිං ධොවාපෙත්වා පායාසස්ස පුරෙත්වා සජ්ජිමධුපාණිතෙහි අභිසංඛරිත්වා නඤ්ඤාබලිකම්මං කාරාපෙසී. බ්‍රාහ්මණී පඤ්චන්තං කස්සකසතානං සුවණ්ණරජතකංසතම්බලොභමයානි භාජනානි දාපෙත්වා සුවණ්ණකටචිත්‍රං ගහෙත්වා පායාසෙන පරිවිසන්තී ගච්ඡති. බ්‍රාහ්මණො පන බලිකම්මං කාරෙත්වා රත්තබන්ධිකායො උපාහනායො ආරොහිත්වා රත්තසුවණ්ණදණ්ඩකං ගහෙත්වා, “ඉධ පායාසං දෙථ, ඉධ සජ්ජිං දෙථ, ඉධ සක්ඛරං දෙථා”ති වොසාසමානො විවරති. අයං තාව කම්මන්තෙ පවත්ති.

විහාරෙ පන යත්ථ යත්ථ බුද්ධා වසන්ති, තත්ථ තත්ථ නෙසං දෙවසිකං පඤ්ච කිච්චානි භවන්ති, සෙය්‍යපීදං - පුරෙහත්තකිච්චං පච්ඡාහත්තකිච්චං පුරිමයාමකිච්චං මජ්ඣිමයාමකිච්චං පච්ඡිමයාමකිච්චන්ති.

තත්‍රිදං පුරෙහත්තකිච්චං - භගවා හි පාතොව උට්ඨාය උපට්ඨාකානුග්ගහත්ථං සරිරථාසුකත්ථඤ්ච මුඛධොවනාදිපරිකම්මං කත්වා යාව හික්ඛාචාරවෙලා, තාව විචිත්තාසනෙ විනිනාමෙත්වා හික්ඛාචාරවෙලාය නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා විවරං පාරුපිත්වා පත්තමාදාය කදාචි එකකො කදාචි හික්ඛුසඬ්ඝපරිවුතො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති කදාචි පකතියා, කදාචි අනෙකෙහි පාටිභාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යපීදං - පිණ්ඩාය

පටිසතො ලොකනාථස්ස පුරතො පුරතො ගන්ත්වා මුදුගතියො වාතා පථවිං සොධෙත්ති, වලාහකා උදකචුසිතානි මුඤ්චන්තා මග්ගෙ රෙණුං වූපසමෙත්වා උපරි විතානං හුත්වා තිට්ඨන්ති, අපරෙ වාතා පුප්ඵානි උපහරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරන්ති. උත්තතා භූමිප්පදෙසා ඔනමන්ති, ඔනතා උත්තමන්ති. පාදනික්ඛෙපසමයෙ සමාව භූමි හොති, සුඛසම්ඵස්සානි පදුමපුප්ඵානි වා පාදෙ සම්පට්ඨන්ති. ඉන්දබ්ලස්ස අත්තො යපිතමත්තෙ දක්ඛිණපාදෙ සරීරා ඡබ්බණ්ණරස්මියො නික්ඛමිත්වා සුවණ්ණරසසිඤ්චනානි විය විත්‍රපට්ඨරික්ඛිත්තානි විය ව පාසාදකුටාගාරාදීනි කරොන්තියො ඉතො චිතො ව විධාවන්ති. හත්ථිඅස්සවිහඬිගාදයො සකසකට්ඨානෙසු ධීතායෙව මධුරෙතාකාරෙන සද්දං කරොන්ති, තථා හෙරිවිණාදීනි තූරියානි මනුස්සානඤ්ච කායුපගානි ආහරණානි. තෙන සඤ්ඤාණෙන මනුස්සා ජානන්ති “අප්ප හගවා ඉධ පිණ්ඩාය පට්ටියො”ති. තෙ සුනිවත්ථා සුපාරුතා ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය සරා නික්ඛමිත්වා අත්තරව්ථිං පටිපප්පිත්වා හගවන්තං ගන්ධපුප්ඵාදීනි සක්කච්චං පුප්පත්වා වන්දිත්වා – “අම්භාකං, හත්තෙ, දස භික්ඛූ, අම්භාකං වීසති, අම්භාකං භික්ඛුසතං දෙථා”ති යාවිත්වා හගවතොපි පත්තං ගහෙත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා සක්කච්චං පිණ්ඩපාතෙන පට්ඨානෙත්ති.

හගවා කතහත්තකිච්චො තෙසං සන්තානානි ඔලොකෙත්වා තථා ධම්මං දෙසෙති, යථා කෙච්ඡි සරණගමනෙ පතිට්ඨහන්ති, කෙච්ඡි පඤ්චසු සීලෙසු, කෙච්ඡි සොතාපත්තිසකදාගාමිඅනාගාමිඵලානං අඤ්ඤතරස්මිං, කෙච්ඡි පබ්බජිත්වා අග්ගඵලෙ අරහත්තෙති. ඵලං මහාජනං අනුග්ගහෙත්වා උට්ඨායාසනා විහාරං ගච්ඡති. තත්ථ ගන්ධමණ්ඩලමාලෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසිදති භික්ඛූනං හත්තකිච්චපරියොසානං ආගමයමානො. තතො භික්ඛූනං හත්තකිච්චපරියොසානෙ උපට්ඨාකො හගවතො නිවෙදෙති. අථ හගවා ගන්ධකුටිං පටිසති. ඉදං තාව පුරෙහත්තකිච්චං.

අථ හගවා ඵලං කතපුරෙහත්තකිච්චො ගන්ධකුටියා උපට්ඨානෙ නිසිදිත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා පාදපියෙ යත්වා භික්ඛුසඬ්ඝං ඔවදති – “භික්ඛවෙ, අප්පමාදෙන සම්පාදෙථ, දුල්ලභො බුද්ධුප්පාදො ලොකස්මිං, දුල්ලභො මනුස්සත්තපට්ඨානො, දුල්ලභො සද්ධාසම්පත්ති, දුල්ලභො පබ්බජ්ජා, දුල්ලභං සද්ධම්මස්සවන”න්ති. තත්ථ කෙච්ඡි හගවන්තං කම්මට්ඨානං පුච්ඡන්ති. හගවා තෙසං අත්තතො වරියානුරූපං කම්මට්ඨානං දෙති. තතො සබ්බෙපි හගවන්තං වන්දිත්වා අත්තතො අත්තතො රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානානි ගච්ඡන්ති, කෙච්ඡි අරඤ්ඤං, කෙච්ඡි රුක්ඛමූලං, කෙච්ඡි පබ්බතාදීනං අඤ්ඤතරං, කෙච්ඡි වාතුමහාරාජිකභවනං...පෙ.... කෙච්ඡි වසවත්තිභවනන්ති. තතො හගවා

ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා සචෙ ආකඨිමති, දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. අථ සමස්සාසිතකායො උට්ඨන්තිවා දුතියභාගෙ ලොකං වොලොකෙති. තතියභාගෙ යං ගාමං වා නිගමං වා උපනිස්සාය විහරති, තත්ථ මහාජනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පවිජාහත්තං සුනිවත්ථො සුපාරුතො ගන්ධපුප්ඵාදීනි ආදාය විහාරෙ සන්තිපතති. තතො භගවා සම්පත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගන්ත්වා ධම්මසභායං පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ නිසජ්ජ ධම්මං දෙසෙති කාලයුත්තං සමයයුත්තං. අථ කාලං විදිත්වා පරිසං උයොයාපෙති, මනුස්සා භගවත්තං වන්දිත්වා පක්කමන්ති. ඉදං පවිජාහත්තකිව්වං.

සො ඵලං නිට්ඨිතපවිජාහත්තකිව්වො සචෙ ගත්තානි ඔසිඤ්චිතුකාමො භොති, බුද්ධාසනා වුට්ඨාය න්භානකොට්ඨකං පවිසිත්වා උපට්ඨාකෙන පටියාදිතඋදකෙන ගත්තානි උතුං ගාහාපෙති. උපට්ඨාකොපි බුද්ධාසනං ආනෙත්වා පජ්ඨොටෙත්වා ගන්ධකුට්ඨපරිවෙණෙ පඤ්ඤාපෙති. භගවා සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා කායබන්ධනං බන්ධිත්වා උත්තරාසඨගං කත්වා තත්ථ ආගන්ත්වා නිසීදති එකකොව මුහුත්තං පටිසල්ලීනො. අථ හික්ඛු තතො තතො ආගම්ම භගවතො උපට්ඨානං ගච්ඡන්ති. තත්ථ එකච්චෙ පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති, එකච්චෙ කම්මට්ඨානං, එකච්චෙ ධම්මස්සවනං යාවන්ති. භගවා තෙසං අධිජ්ජායං සම්පාදෙන්තො පුරිමයාමං වීතිනාමෙති. ඉදං පුරිමයාමකිව්වං.

පුරිමයාමකිව්වපරියොසානෙ පන හික්ඛුසු භගවත්තං වන්දිත්වා පක්කමන්තෙසු සකලදසසහස්සිලොකධාතුදෙවතායො ඔකාසං ලභමානා භගවත්තං උපසඨකම්ත්වා පඤ්ඤං පුච්ඡන්ති යථාහිසඨිමතං අන්තමසො චතුරක්ඛරම්පි. භගවා තාසං තාසං දෙවතානං පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙන්තො මජ්ඣිමයාමං වීතිනාමෙති. ඉදං මජ්ඣිමයාමකිව්වං.

පච්ඡිමයාමං පන තයො කොට්ඨාසෙ කත්වා පුරෙහත්තතො පට්ඨාය නිසජ්ජාපිළිතස්ස සරීරස්ස කිලාසුභාවමොචනත්ථං එකං කොට්ඨාසං වඬිකමෙන වීතිනාමෙති. දුතියකොට්ඨාසෙ ගන්ධකුට්ඨං පවිසිත්වා දක්ඛිණෙන පස්සෙන සතො සම්පජානො සීහසෙය්‍යං කප්පෙති. තතියකොට්ඨාසෙ පච්චුට්ඨාය නිසීදිත්වා පුරිමබුද්ධානං සන්තිකෙ දානසීලාදිවසෙන කතාධිකාරපුග්ගලදස්සනත්ථං බුද්ධවක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙති. ඉදං පච්ඡිමයාමකිව්වං.

තදාපි ඵලං ඔලොකෙන්තො කසිභාරද්වාජං බ්‍රාහ්මණං අරහත්තස්ස උපනිස්සයසම්පන්නං දිස්වා - “තත්ථ මගි ගතෙ කථා පවත්තිස්සති, කථාවසානෙ ධම්මදෙසනං සුත්වා එසො බ්‍රාහ්මණො සපුත්තදාරො තීසු

සරණෙසු පතිට්ඨාය අසිතිකොට්ඨනං මම සාසනෙ විජ්ජකිරිත්වා අපරභාගෙ නික්බමිම පබ්බජිත්වා අරහත්තං පාපුණ්ණස්සති” ති ඤත්වා තත්ථ ගන්ත්වා කථං සමුට්ඨාපෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. එතමත්ථං දස්සෙතුං අථ බො භගවාතිආදි වුත්තං.

තත්ථ පුබ්බණ්ණසමයන්ති භූමිමත්ථෙ උපයොගවචනං, පුබ්බණ්ණසමයෙති අත්ථො. නිවාසෙත්වාති පරිදහිත්වා. විහාරවිවරපරිවත්තනවසෙනෙතං වුත්තං. පත්තවිවරමාදායාති පත්තං හත්ථෙහි, විවරං කායෙන ආදිශිත්වා, සම්පට්ඨිත්වා ධාරෙත්වාති අත්ථො. භගවතො කිර පිණ්ඩාය පටිසිතුකාමස්ස භමරො විය විකසිතපදුමද්වයමජ්ඣං, ඉන්ද්‍රියාදිමණ්ඩලණ්ඩුසලයපත්තො හත්ථද්වයමජ්ඣං ආගච්ඡති. තං එවමාගතං පත්තං හත්ථෙහි සම්පට්ඨිත්වා විවරඤ්ච පරිමණ්ඩලං පාරුතං කායෙන ධාරෙත්වාති වුත්තං හොති. තෙනුපසඬකමීති යෙන මග්ගෙන කම්මන්තො ගන්තබ්බො, තෙන එකකොච උපසඬකමී. කස්මා පන නං භික්ඛු නානුබන්ධිංසුති? යදා හි භගවා එකකොච කත්ථවි ගන්තුකාමො හොති, යාව භික්ඛාවාරවෙලා ද්වාරං පිදහිත්වා අන්තොගන්ධකුටියං නිසීදති. භික්ඛු තාය සඤ්ඤාය ජානන්ති “අජ්ජ භගවා එකකොච පිණ්ඩාය වරිතුකාමො, අද්ධා කඤ්චි එව විනෙතබ්බපුග්ගලං අද්දසා” ති. තෙ අත්තතො පත්තවිවරං ගහෙත්වා ගන්ධකුටිං පදක්ඛිණං කත්වා වන්දිත්වා භික්ඛාවාරං ගච්ඡන්ති. තදා ච භගවා එවමකාසි, තස්මා භික්ඛු නානුබන්ධිංසුති.

පරිවෙසනා වත්තතීති තෙසං සුවණ්ණභාජනාදීනි ගහෙත්වා නිසින්නානං පඤ්චසතානං කස්සකානං පරිවිසනා විජ්ජකතා හොති. එකමන්තං අට්ඨාසීති යත්ථ යීතං බ්‍රාහ්මණො පස්සති, තථාරූපෙ දස්සනුපවාලෙ කථාසවනථාසුකෙ උච්චට්ඨානෙ අට්ඨාසි. යත්වා ච රජතසුවණ්ණරසපිඤ්ජරං වන්දිමසුරියානං පහං අතිරොවමානං සමන්තතො සරීරජ්ජහං මුඤ්චි, යාය අජ්ඣෙක්ඛාත්ථටත්තා බ්‍රාහ්මණස්ස කම්මන්තසාලාහිත්තිරුක්ඛකසිතමත්තිකපිණ්ඩාදයො සුවණ්ණමයා විය අහෙසුං. අථ මනුස්සා භුඤ්ජන්තා ච කසන්තා ච සබ්බකිච්චානි පහාය අසිතිඅනුබ්‍රාහ්මණස්සපරිවාරං ද්වන්තිංසමභාපුරිසලක්ඛණපටිමණ්ඩිතං සරීරං බ්‍රාහ්මණස්සපරික්ඛෙපවිභූසිතං බ්‍රාහ්මණං ජඩ්ගමං විය පදුමසරං, රස්මිජාලසමුප්පලිතතාරාගණමිව ගගනතලං, විජ්ජුලතාවිනද්ධමිව ච කනකසිරං සිරියා ජලමානං සම්මාසම්බුද්ධං එකමන්තං යීතං දිස්වා හත්ථපාදෙ ධොවිත්වා අඤ්ජලිං පග්ගය්හ සම්පරිවාරෙත්වා අට්ඨංසු. එවං තෙහි සම්පරිවාරිතං අද්දසා බො කසිභාරද්වාජො බ්‍රාහ්මණො භගවත්තං පිණ්ඩාය යීතං, දිස්වාන භගවත්තං එතදවොච – අහං බො, සමණ, කසාමී ච වජාමී වාති.

කස්මා පනායං එවමාහ, කිං සමන්තපාසාදිකෙ පසාදනීයෙ උත්තමදමථසමථමනුප්පත්තෙපි තථාගතෙ අප්පසාදෙන, උදාහු අඬ්ඪනියානං ජනසහස්සානං පායාසං පටියාදෙන්වාපි කටච්ඡුභික්ඛාය මච්ඡෙරෙනාති? උභයථාපි නො, භගවතො පනස්ස දස්සනෙන අතිත්තං නික්ඛිත්තකම්මන්තං ජනං දිස්වා “කම්මහඬ්ඨං මෙ කාතුං ආගතො”ති අනත්තමනතා අහොසි, තස්මා එවමාහ. භගවතො ච ලක්ඛණසම්පත්තිං දිස්වා – “සවායං කම්මන්තෙ අප්පයොජයිස්ස, සකලජම්බුදීපෙ මනුස්සානං සීසෙ වුළාමණි විය අභවිස්ස, කො නාමස්ස අත්ථො න සම්පජ්ජිස්සති, එවමෙවං අලසතාය කම්මන්තෙ අප්පයොජෙත්වා චප්පමඬ්ඨගලාදීසු පිණ්ඩාය වරති”තිපිස්ස අනත්තමනතා අහොසි. තෙනාහ – “අහං බො, සමණ, කසාමි ච වපාමි ච, කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජාමි”ති.

අයං කිරස්ස අධිප්පායො – මය්හම්පි තාච කම්මන්තා න ඛ්‍යාපජ්ජන්ති, න චම්භි යථා ත්වං එවං ලක්ඛණසම්පන්නො, ත්වම්පි කසිත්වා ච වපිත්වා ච භුඤ්ජස්සු, කො තෙ අත්ථො න සම්පජ්ජෙය්‍ය එවං ලක්ඛණසම්පන්නස්සාති. අපිවායං අස්සොසි – “සක්‍යරාජකුලෙ කිර කුමාරො උප්පන්නො, සො චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය පබ්බජිතො”ති. තස්මා ඉදානි “අයං සො”ති ඤාත්වා “චක්කවත්තිරජ්ජං පහාය කිලන්තොසි”ති උපාරම්භං ආරොපෙන්නො එවමාහ. අපිච තික්ඛපඤ්ඤො එස බ්‍රාහ්මණො, න භගවත්තං අපසාදෙන්තො භණති, භගවතො පන රූපසම්පත්තිං දිස්වා පුඤ්ඤසම්පත්තිං සම්භාවයමානො කථාපවත්තනත්ථම්පි එවමාහ. අථ භගවා වෙනෙය්‍යාවසෙන සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගකස්සකචප්පකභාවං අත්තනො දස්සෙන්තො අහම්පි බො බ්‍රාහ්මණොතිආදිමාහ.

අථ බ්‍රාහ්මණො චින්තෙසි – “අයං සමණො” ‘අහම්පි කසාමි ච වපාමි චා’ති භණති. න චස්ස ඔළාරිකානි යුගනඬ්ඨගලාදීනි කසිභණ්ඩානි පස්සාමි, කිං නු බො මුසා භණති”ති? භගවත්තං පාදතලතො පටියාය යාව කෙසග්ගා ඔලොකයමානො, අඬ්ඨවිජ්ජාය කතාධිකාරත්තා ද්වත්තිංසවරලක්ඛණසම්පත්තිමස්ස ඤාත්වා, “අට්ඨානමෙතං යං එවරූපො මුසා භණෙය්‍යා”ති සඤ්ජාතබ්‍රමානො භගවති සමණවාදං පහාය ගොත්තෙන භගවත්තං සමුදාවරමානො න බො පන මයං පස්සාමි භොතො ගොතමස්සාතිආදිමාහ. භගවා පන යස්මා පුබ්බධම්මසභාගතාය කථනං නාම බුද්ධානං ආනුභාවො, තස්මා බුද්ධානුභාවං දීපෙන්තො සද්ධා ඛිජන්තිආදිමාහ.

කා පනෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගතා? නනු බ්‍රාහ්මණෙන භගවා නඬ්ඨගලාදිකසිසම්භාරසමායොගං පුට්ඨො අපුච්ඡිතස්ස ඛිජස්ස සභාගතාය ආහ

“සද්ධා ඛිජ්”න්ති, එවඤ්ච සති කථාපි අනනුසන්ධිකා හොති? න හි බුද්ධානං අනනුසන්ධිකකථා නාම අත්ථි, නපි පුබ්බධම්මස්ස අසභාගතාය කථෙන්නි. එවං පනෙත්ථ අනුසන්ධි වෙදිතබ්බා – බ්‍රාහ්මණෙන හි භගවා යුගනඨගලාදිකසිසම්භාරවසෙන කසිං පුච්ඡිතො. සො තස්ස අනුකම්පාය “ඉදං අපුච්ඡිත”න්ති අපරිභාෂෙත්වා සමුලං සඋපකාරං සසම්භාරං සඵලං කසිං පඤ්ඤාෂෙත්තුං මූලතො පට්ඨාය දස්සෙන්නො “සද්ධා ඛිජ්”න්තිආදිමාහ. තත්ථ ඛිජං කසියා මූලං, තස්මිං සති කත්තබ්බතො, අසති අකත්තබ්බතො, තප්පමාණෙන ච කත්තබ්බතො. ඛිජෙ හි සති කසිං කරොන්ති, න අසති. ඛිජප්පමාණෙන ච කුසලා කස්සකා ඛෙත්තං කසන්ති, න උනං “මා නො සස්සං පරිභාසී”ති, න අධිකං “මා නො මොසො වායාමො අහොසී”ති. යස්මා ච ඛිජමෙව මූලං, තස්මා භගවා මූලතො පට්ඨාය කසිසම්භාරං දස්සෙන්නො තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා පුබ්බධම්මස්ස ඛිජස්ස සභාගතාය අත්තනො කසියා පුබ්බධම්මං දස්සෙන්නො ආහ “සද්ධා ඛිජ්”න්ති. එවමෙත්ථ පුබ්බධම්මසභාගතාපි වෙදිතබ්බා.

පුච්ඡිතංයෙව චත්වා අපුච්ඡිතං පච්ඡා කිං න චුත්තන්ති චෙ? තස්ස උපකාරභාවතො ච ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතො ච. අයං හි බ්‍රාහ්මණො පඤ්ඤවා, මිච්ඡාදිට්ඨිකුලෙ පන ජාතත්තා සද්ධාරහිතො, සද්ධාරහිතො ච පඤ්ඤවා පරෙසං සද්ධාය අත්තනො අවිසයෙ අපට්පජ්ජමානො විසෙසං නාධිගච්ඡති, කිලෙසකාලුස්සියපරාමට්ඨාපි චස්ස දුබ්බලා සද්ධා බලවතියා පඤ්ඤාය සහසා චත්තමානා අත්ථසිද්ධිං න කරොති හත්ථිනා සද්ධිං එකධුරෙ යුත්තො ගොණො විය. ඉතිස්ස සද්ධා උපකාරිකාති තං බ්‍රාහ්මණං සද්ධාය පතිට්ඨාෂෙත්තෙන පච්ඡාපි චත්තබ්බො අයමත්ථො දෙසනාකුසලතාය පුබ්බෙ චුත්තො. ඛිජස්ස ච උපකාරිකා වුට්ඨි, සා තදනන්තරංයෙව වුවිචමානා සමත්ථා හොති. එවං ධම්මසම්බන්ධසමත්ථභාවතො පච්ඡාපි චත්තබ්බො අයමත්ථො, අඤ්ඤො ච එවරූපො ඊසායොත්තාදි පුබ්බෙ චුත්තොති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ සම්පසාදලක්ඛණා සද්ධා, ඔකප්පනලක්ඛණා වා. ඛිජන්ති පඤ්චවිධං ඛිජං මූලඛිජං ඛන්ධඛිජං ඵලඛිජං අග්ගඛිජං ඛිජඛිජමෙව පඤ්චමන්ති. තං සබ්බමිපි විරුහණට්ඨෙන ඛිජන්තෙව සඨං ගච්ඡති.

තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස කසියා මූලභූතං ඛිජං ද්වෙ කිච්චාති කරොති, හෙට්ඨා මූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි අඬ්ඤුරං උට්ඨාෂෙති, එවං භගවතො කසියා මූලභූතා සද්ධා හෙට්ඨා සීලමූලෙන පතිට්ඨාති, උපරි සමථවිපස්සනඬ්ඤුරං උට්ඨාෂෙති. යථා ච තං මූලෙන පථවිරසං ආපොරසං ගහෙත්වා නාලෙන ධඤ්ඤපරිපාකගහණත්ථං වඬ්ඨති, එවමයං සීලමූලෙන සමථවිපස්සනාරසං

ගහෙන්වා අරියමග්ගනාලෙන අරියඵලධක්ඛ්‍යපරිපාකගහණත්ථං වඩ්ඪති. යථා ච තං සුභුමියං පතිට්ඨහිත්වා මූලඤ්ඤාපණ්ණාසකණ්ඩපසවෙහි වුද්ධිං විරුල්හිං වෙපුල්ලං පත්වා ඛිරං ජනෙන්වා අනෙකසාලිඵලහරිතං සාලිසීසං නිජ්ඣාදෙති, ඵවමෙසා විත්තසන්තානෙන පතිට්ඨහිත්වා ඡහි විසුද්ධිහි වුද්ධිං විරුල්හිං වෙපුල්ලං පත්වා ඤාණදස්සනවිසුද්ධිඛිරං ජනෙන්වා අනෙකපටිසම්භිදාහික්ඛාහරිතං අරහත්තඵලං නිජ්ඣාදෙති. තෙන වුත්තං “සද්ධා ඛීජ”න්ති.

කස්මා පන අක්ඛේසු පරොපක්ඛේසාය කුසලධම්මෙසු එකතො උප්පජ්ජමානෙසු සද්ධාව “ඛීජ”න්ති වුත්තාති වෙ? ඛීජකිච්චකරණතො. යථා හි තෙසු වික්ඛේසාණංයෙව විජානනකිච්චං කරොති, ඵවං සද්ධා ඛීජකිච්චං. සා ච සබ්බකුසලානං මූලභූතා. යථාහ — “සද්ධාජාතො උප්පජ්ජිකමති, උප්පජ්ජිකමන්තො පයිරුපාසති...පෙ.... පක්ඛේසාය ච තං අතිවිජ්ඣා පස්සති”ති (ම. නි. 2.183).

අකුසලධම්මෙ වෙව කායක්ඛේස තපනීති තපො. ඉන්ද්‍රියසංවරවීරියධුතඤ්ඤාකරකාරිකානං එතං අධිවචනං, ඉධ පන ඉන්ද්‍රියසංවරො අධිජ්ජෙතො. වුට්ඨිති වස්සවුට්ඨි වාතවුට්ඨිතිආදි අනෙකවිධා, ඉධ වස්සවුට්ඨි අධිජ්ජෙතො. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස වස්සවුට්ඨිසමනුග්ගහිතං ඛීජං ඛීජමූලකක්ඛේස සස්සං විරුහති න මිලායති නිජ්ඣත්තිං ගච්ඡති, ඵවං භගවතො ඉන්ද්‍රියසංවරසමනුග්ගහිතා සද්ධා, සද්ධාමූලා ච සීලාදයො ධම්මා විරුහන්ති, න මිලායන්ති නිජ්ඣත්තිං ගච්ඡන්ති. තෙනාහ “තපො වුට්ඨි”ති.

පක්ඛේසා මෙති එත්ථ වුත්තො මෙ-සද්දො පුරිමපදෙසුපි යොජෙතබ්බො “සද්ධා මෙ ඛීජං, තපො මෙ වුට්ඨි”ති තෙන කිං දීජෙති? යථා, බ්‍රාහ්මණ, තයා වජ්ජිතෙ ඛෙත්තෙ සවෙ වුට්ඨි අත්ථි, ඉච්චෙතං කුසලං. නො වෙ අත්ථි, උදකම්පි තාව දාතබ්බං භොති. තථා මයා හිරිථ්ථෙස පක්ඛේසායුගනඤ්ඤා මනොයොත්තෙන එකාබ්ද්ධෙ කතෙ වීරියබලීබ්ද්ධෙ යොජෙත්වා සතිපාවනෙන විජ්ඣිත්වා අත්තතො විත්තසන්තානඛෙත්තමහි සද්ධාඛීජෙ වජ්ජිතෙ වුට්ඨියා අභාවො නාම නත්ථි, අයං පන මෙ නිච්චකාලං ඉන්ද්‍රියසංවරතපො වුට්ඨිති.

පක්ඛේසාති කාමාවචරාදිහෙදතො අනෙකවිධා. ඉධ පන සහ විපස්සනාය මග්ගපක්ඛේසා අධිජ්ජෙතො. යුගනඤ්ඤාති යුගක්ඛේස නඤ්ඤාති යුගනඤ්ඤා. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස යුගනඤ්ඤා, ඵවං භගවතො දුට්ඨාපි විපස්සනා පක්ඛේසා ව. තත්ථ යථා යුගං ථිසාය උපනිස්සයං භොති, පුරතො ච ථිසාබ්ද්ධං භොති, යොත්තානං නිස්සයං භොති, බලීබ්ද්ධානං එකතො ගමනං ධාරෙති, ඵවං පක්ඛේසා හිරිජ්ජමුඛානං ධම්මානං උපනිස්සයා භොති. යථාහ — “පක්ඛේසාත්තරා

සබ්බෙ කුසලා ධම්මා” ති (අ. නි. 8.83; 10.58) ව, “පඤ්ඤා හි සෙට්ඨා කුසලා වදන්ති, නක්ඛත්තරාජාරිව තාරකාන”න්ති (ජා. 2.17.81) ව. කුසලානං ධම්මානං පුබ්බභිගමට්ඨෙන පුරතො ව භොති. යථාහ – “සීලං සිරි වාපි සතඤ්ච ධම්මො, අන්වායිකා පඤ්ඤවතො භවන්ති” ති හිරිවිජ්ජයොගෙන අනුප්පත්තිතො පන ඊසාබද්ධො භොති. මනොසඬ්ඛාතස්ස සමාධියොත්තස්ස නිස්සයපච්චයතො යොත්තානං නිස්සයො භොති. අච්චාරද්ධාතිලීනභාවපටිසෙධනතො වීරියබලීබද්දානං එකතො ගමනං ධාරෙති, යථා ව නඬ්ගලං ඵාලයුත්තං කසනකාලෙ පථවිසනං හින්දති, මූලසන්තානකානි පදාලෙති, එවං සනියුත්තා පඤ්ඤා විපස්සනාකාලෙ ධම්මානං සන්තතිසමුහකිච්චාරම්මණසනං හින්දති, සබ්බකිලෙසමූලසන්තානකානි පදාලෙති. සා ව බො ලොකුත්තරාව, ඉතරා පන ලොකිකාපි සියා. තෙනාහ “පඤ්ඤා මෙ යුගනඬ්ගල”න්ති.

හිරියති පාපකෙහි ධම්මෙහිති හිරි. තභ්ගභණෙන තාය අවිජ්ජයුත්තං ඔත්තජ්ජමිසි ගහිතමෙව හොති. ඊසාති යුගනඤ්ඤාසන්ධාරිකා රුක්ඛලට්ඨි. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ඊසා යුගනඤ්ඤාසන්ධාරිකා, එවං භගවතොපි හිරි ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාසඤ්ඤාසන්ධාරිකා යුගනඤ්ඤාසන්ධාරිකා හිරිඅභාවෙ පඤ්ඤාය අභාවතො. යථා ච ඊසාපට්ඨප්පාදියුගනඤ්ඤාසන්ධාරිකා කිච්චකරං හොති අවලං අසිථිලං, එවං හිරිපට්ඨප්පාදිය ච පඤ්ඤා කිච්චකාරි හොති අවලා අසිථිලා අබ්බොකිණිණා අහිරිකෙන. තෙනාහ “හිරි ඊසා”ති. මුනාතිති මනො, විත්තස්සෙනං නාමං. ඉධ පන මනොසිසෙනං තංසම්පයුත්තො සමාධි අධිජ්ජෙතො. යොත්තන්ති රජ්ජුබන්ධනං. තං තිවිධං ඊසාය සහ යුගස්ස බන්ධනං, යුගෙන සහ බලිබද්ධානං බන්ධනං, සාරථිනා සහ බලිබද්ධානං එකාබන්ධනන්ති. තත්ථ යථා බ්‍රාහ්මණස්ස යොත්තං ඊසායුගබලිබද්ධෙ එකාබද්ධෙ කත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති, එවං භගවතො සමාධි සබ්බෙව තෙ හිරිපඤ්ඤාවිරියධම්මෙ එකාරම්මණෙ අවික්ඛෙපසභාවෙන බන්ධිත්වා සකකිච්චෙ පටිපාදෙති. තෙනාහ “මනො යොත්ත”න්ති.

විරකතාදීමත්ථං සරතීති සති. එලෙකීති එළො. පාෂේන්ති එතෙනාති පාෂනං. තං ඉධ “පාවන”න්ති චුත්තං. පතොදස්සෙනං නාමං. එළො ච පාවනඤ්ච එළපාවනං. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස එළපාවනං, එවං භගවතො විපස්සනාසම්පයුත්තා මග්ගසම්පයුත්තා ච සති. තත්ථ යථා එළො නඬගලං අනුරක්ඛති, පුරතො චස්ස ගච්ඡති, එවං සති කුසලාකුසලානං ධම්මානං ගතියො සමන්වෙසමානා ආරම්මණෙ වා උපට්ඨාපයමානා පඤ්ඤානඬගලං රක්ඛති. තෙනෙවෙසා “සතාරක්ඛෙන චෙනසා විහරතී”තිආදීසු (අ. නි. 10.20) විය ආරක්ඛාති චුත්තා. අප්පමුස්සනවසෙන චස්සා පුරතො භොති. සතිපට්ඨිනෙ හි

ධම්මෙ පඤ්ඤා පජානාති, නො පමුටියේ. යථා ච පාවනං බලීබද්දානං විජ්ඣානභයං දස්සෙත්තං සංසිදිතුං න දෙති, උප්පටගමනං වාරෙති, එවං සති වීරියබලීබද්දානං අපායභයං දස්සෙත්ති කොසජ්ජසංසිද්ධං න දෙති, කාමගුණසංඛාරානෙ අගොචරෙ වාරං නිවාරෙත්වා කම්මට්ඨානෙ නියොජෙත්ති උප්පටගමනං වාරෙති. තෙනාහ “සති මෙ ඵාලපාවන”න්ති.

කායගුත්තොති තිවිධෙන කායසුචරිතෙන ගුත්තො. වච්ඡගුත්තොති චතුබ්බිධෙන වච්ඡුචරිතෙන ගුත්තො. එත්තාවතා පාතිමොක්ඛසංවරසීලං චුත්තං. ආහාරෙ උදරෙ යතොති එත්ථ ආහාරමුඛෙන සබ්බපච්චයානං ගහිතත්තා චතුබ්බිධෙපි පච්චයෙ යතො සංයතො නිරුපක්කිලෙසොති අත්ථො. ඉමිනා ආජීවපාරිසුද්ධිසීලං චුත්තං. උදරෙ යතොති උදරෙ යතො සංයතො මිත්තොජී, ආහාරෙ මත්තඤ්ඤාති චුත්තං හොති. ඉමිනා හොජනෙ මත්තඤ්ඤාතාමුඛෙන පච්චයපටිසෙවනසීලං චුත්තං. තෙන කිං දීපෙති? යථා ත්වං, බ්‍රාහ්මණ, බීජං වපිත්වා සස්සපරිපාලනත්ථං කණ්ටකවතිං වා රුක්ඛවතිං වා පාකාරපරික්ඛෙපං වා කරොසි, තෙන තෙ ගොමහිංසමීගගණා පවෙසං අලහන්තා සස්සං න විලුම්පන්ති, එවමහමිපි තං සද්ධාබීජං වපිත්වා නානජපකාරකුසලසස්සපරිපාලනත්ථං කායච්චිආහාරගුත්තීමයං තිවිධං පරික්ඛෙපං කරොමි, තෙන මෙ රාගාදිඅකුසලධම්මගොමහිංසමීගගණා පවෙසං අලහන්තා නානජපකාරකං කුසලසස්සං න විලුම්පන්තිති.

සච්චං කරොමි නිද්දානන්ති එත්ථ ද්වීභාකාරෙහි අවිසංවාදනං සච්චං. නිද්දානන්ති ඡෙදනං ලුත්තං උප්පාටනං. කරණත්ථෙ චෙතං උපයොගවචනං චෙදිතබ්බං. අයං හෙත්ථ අත්ථො “සච්චෙන කරොමි නිද්දාන”න්ති. කිං චුත්තං හොති – “යථා ත්වං බාහිරං කසිං කත්වා සස්සද්දසකානං තිණානං හත්ථෙත වා අසිතෙන වා නිද්දානං කරොසි, එවං අහමිපි අජ්ඣාත්තිකං කසිං කත්වා කුසලසස්සද්දසකානං විසංවාදනතිණානං සච්චෙන නිද්දානං කරොමි”ති. යථාභූතඤ්ඤාණං වා එත්ථ සච්චන්ති චෙදිතබ්බං. තෙන අත්තසඤ්ඤාදීනං තිණානං නිද්දානං කරොමිති දස්සෙති. අථ වා නිද්දානන්ති ඡෙදකං ලාවකං උප්පාටකන්ති අත්ථො. යථා ත්වං දාසං වා කම්මකරං වා නිද්දානං කරොසි, “නිද්දෙහි තිණානි”ති තිණානං ඡෙදකං ලාවකං උප්පාටකං කරොසි, එවමහං සච්චං කරොමිති දස්සෙති, අථ වා සච්චන්ති දිට්ඨිසච්චං. තමහං නිද්දානං කරොමි, ඡිත්තදිතබ්බං ලුත්තබ්බං උප්පාටෙතබ්බං කරොමිති. ඉති ඉමෙසු ද්විසු විකජ්ජෙසු උපයොගෙනෙවත්ථො යුජ්ජති.

සොරච්චං මෙ පමොචනන්ති එත්ථ යං තං “කායිකො අවිතික්කමො වාචසිකො අවිතික්කමො”ති සීලමෙව “සොරච්ච”න්ති චුත්තං, න තං

අධිජ්ජෙතං. “කායගුත්තො” තිආදිනා හි තං චුත්තමෙව. අරහත්තඵලං පන අධිජ්ජෙතං. තං හි සුන්දරෙ නිබ්බානෙ රතත්තා “සොරච්ච”න්ති චුච්චති. පමොචනන්ති යොගවිස්සජ්ජන්තං. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තව පමොචනං පුනපි සායන්තෙ වා දුතියදිවසෙ වා අනාගතසංචච්ඡරෙ වා යොජෙතබ්බතො අප්පමොචනමෙව හොති, න මම ඵලං. න හි මම අන්තරා මොචනං නාම අත්ථී. අහං හි දීපඬ්ඤාසංකල්පකාලතො පට්ඨාය පඤ්ඤානඬ්ඤාලෙ වීරියබලීඛද්දෙ යොජෙත්වා කප්පසතසහස්සාධිකානි චත්තාරි අසඬ්ඤායානි මහාකසිං කසන්තො තාව න මුඤ්චිං, යාව න සම්මාසම්බොධිං අභිසම්බුජ්ඣමි. යදා ව මෙ සබ්බං තං කාලං ඛෙපෙත්වා බොධිමුලෙ අපරාජිතපල්ලඬ්ඤා නිසිත්තස්ස සබ්බගුණපරිවාරං අරහත්තඵලං උද්පාදි, තදා මයා තං සබ්බුජ්ඣක්කපට්ඨපස්සද්ධියා පමුත්තං, න දානි පුන යොජෙතබ්බං භවිස්සති. එතමත්ථං සන්ධායාහ “සොරච්චං මෙ පමොචන”න්ති.

වීරියං මෙ ධුරධොරස්සන්ති ඵත්ථ වීරියන්ති කායිකචෙතසිකො වීරියාරම්භො. ධුරධොරස්සන්ති ධුරායං ධොරස්සං, ධුරාවහන්ති අත්ථො. යථා හි බ්‍රාහ්මණස්ස ධුරායං ධොරස්සාකඬ්ඪීතං නඬ්ඤාලං භූමිසනං හින්දති, මූලසන්තානකානි ව පදාලෙති, ඵලං භගවතො වීරියාකඬ්ඪීතං පඤ්ඤානඬ්ඤාලං යථා චුත්තං සනං හින්දති, කිලෙසසන්තානකානි ව පදාලෙති. තෙනාහ “වීරියං මෙ ධුරධොරස්ස”න්ති. අථ වා පුරිමධුරාවහන්තා ධුරා, මූලධුරාවහන්තා ධොරස්සා, ධුරා ව ධොරස්සා ව ධුරධොරස්සා. ඉති යථා බ්‍රාහ්මණස්ස එකෙකස්මිං නඬ්ඤාලෙ චතුබලීඛද්දපහෙදං ධුරධොරස්සං වහන්තං උප්පන්තූප්පන්තං තිණුමූලසාතඤ්චෙව සස්සසම්පත්තිඤ්ච සාධෙති, ඵලං භගවතො චතුසම්මප්පධානවීරියහෙදං ධුරධොරස්සං වහන්තං උප්පන්තූප්පන්තං අකුසලසාතඤ්චෙව කුසලසම්පත්තිඤ්ච සාධෙති. තෙනාහ “වීරියං මෙ ධුරධොරස්ස”න්ති.

යොගක්ඛෙමාධිවාහනන්ති ඵත්ථ යොගෙහි ඛෙමත්තා නිබ්බානං යොගක්ඛෙමං නාම, තං අධිකිච්ච වාහියති, අභිමුඛං වා වාහියති අධිවාහනං, යොගක්ඛෙමස්ස අධිවාහනං යොගක්ඛෙමාධිවාහනන්ති. ඉදං චුත්තං හොති – යථා තව ධුරධොරස්සං පුරත්ථිමාදිසු අඤ්ඤාතරදිසාහිමුඛං වාහියති, තථා මම ධුරධොරස්සං නිබ්බානාහිමුඛං වාහියති. ඵලං වාහියමානංව ගච්ඡති අනිවත්තන්තං. යථා තව නඬ්ඤාලං වහන්තං ධුරධොරස්සං ඛෙත්තකොට්ඨං පත්වා පුන නිවත්තති, ඵලං අනිවත්තන්තං දීපඬ්ඤාසංකල්පකාලතො පට්ඨාය ගච්ඡතෙව. යස්මා වා තෙන තෙන මග්ගෙන පහීනා කිලෙසා න පුනප්පුනං පහාතබ්බා හොන්ති, යථා තව නඬ්ඤාලෙන ඡින්නානි තිණානි පුන අපරස්මිං සමයෙ ඡින්නබ්බානි හොන්ති, තස්මාපි ඵලං පට්ඨමග්ගවසෙන දිට්ඨෙකට්ඨෙ

කිලෙසෙ, දුතියවසෙන ඔළාරිකෙ, තතියවසෙන අණුසහගතෙ, චතුත්ථවසෙන සබ්බකිලෙසෙ පජහන්තං ගච්ඡති අනිවත්තන්තං. අථ චා ගච්ඡති අනිවත්තන්ති නිවත්තනරහිතං හුත්වා ගච්ඡතීති අත්ථො. තත්ති තං ධුරධොරය්හං. එවමෙත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. එවං ගච්ඡන්තඤ්ච යථා තච ධුරධොරය්හං න තං යානං ගච්ඡති, යත්ථ ගන්ත්වා කස්සකො අසොකො චිරජො හුත්වා න සොචති. එතං පන තං යානං ගච්ඡති යත්ථ ගන්ත්වා න සොචති. යත්ථ සතිපාවනෙන එතං වීරියධුරධොරය්හං වොදෙන්තො ගන්ත්වා මාදියො කස්සකො අසොකො චිරජො හුත්වා න සොචති, තං සබ්බසොකසල්ලසමුග්ගාතභූතං නිබ්බානං නාම අසඬ්ඛතං යානං ගච්ඡතීති.

ඉදානි නිගමනං කරොන්තො එවමෙසා කසීති ගාථමාහ. තස්සායං සඬ්ඛෙපත්ථො – යස්ස, බ්‍රාහ්මණ, එසා සද්ධාබ්ඡා තපොවුට්ඨියා අනුග්ගහිතා කසී පඤ්ඤාමයං යුගනඬ්ගලං හිරිමයඤ්ච ඊසං මනොමයෙන යොත්තෙන එකාබද්ධං කත්වා පඤ්ඤානඬ්ගලෙන සතිථාලං ආකොටෙන්වා සතිපාවනං ගහෙන්වා කායවච්ඡාභාරගුත්තියා ගොපෙන්වා සච්චං නිද්දානං කත්වා සොරච්චපමොචනං වීරියධුරධොරය්හං යොගක්ඛෙමාහිමුඛං අනිවත්තන්තං වාහන්තෙන කට්ඨා කසී කම්මපරියොසානං චතුබ්බිධං සාමඤ්ඤඵලං පාපිතා, සා හොති අමතප්ඵලා, සා එසා කසී අමතප්ඵලා හොති. අමතං වුව්චති නිබ්බානං, නිබ්බානානිසංසා හොතීති අත්ථො. සා බො පනෙසා කසී න මමෙවෙකස්ස අමතප්ඵලා හොති, අථ බො යො කොචි ඛත්තියො චා බ්‍රාහ්මණො චා වෙස්සො චා සුද්දො චා ගහටියො චා පබ්බජිතො චා එතං කසීං කසති, සො සබ්බොපි එතං කසිත්වාන සබ්බදුක්ඛා පමුච්චතීති.

එවං භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස අරහත්තනිකූටෙන නිබ්බානපරියොසානං කත්වා දෙසනං නිට්ඨාපෙසී. තතො බ්‍රාහ්මණො ගම්හිරත්ථං දෙසනං සුත්වා – “මම කසිඵලං භුඤ්ජිත්වා පුනපි දිවසෙයෙව ඡාතො හොති, ඉමස්ස පන කසී අමතප්ඵලා, තස්ස ඵලං භුඤ්ජිත්වා සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති” ති ඤත්වා පසන්තො පසන්තාකාරං කරොන්තො භුඤ්ජතු භවං ගොතමොතිආදිමාහ. තං සබ්බං තතො පරඤ්ච වුත්තත්ථමෙවාති. පයමං.

2. උදයසුත්තවණ්ණනා

198. දුතියෙ ඔදනෙන පුරෙසීති අත්තනො අත්ථාය සම්පාදිතෙන සුපබ්‍යඤ්ජනෙන ඔදනෙන පුරෙත්වා අදාසී. භගවා කිර පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තොච තං බ්‍රාහ්මණං දිස්වා, පාතොච සරීරපටිපග්ගනං කත්වා, ගන්ධකුටිං පටිසිත්වා, ද්වාරං පිටාය, නිසිත්තො තස්ස හොජනං උපසංහරියමානං දිස්වා, එකකොච පත්තං අංසකූටෙ ලග්ගෙන්වා,

ගන්ධකුට්තො නික්ඛම්ම, නගරද්වාරෙ පත්තං නිහරිත්වා, අන්තොනගරං පටිසිත්වා, පටිපාටියා ගච්ඡන්තො බ්‍රාහ්මණස්ස ද්වාරකොට්ඨකෙ අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණො භගවත්තං දිස්වා, අත්තනො සජ්ජිතං භොජනං අදාසි. තං සන්ධායෙතං වුත්තං. දුතියමිති දුතියදිවසෙපි. තතියමිති තතියදිවසෙපි. තානි කිර තිණි දිවසානි නිරත්තරං බ්‍රාහ්මණස්ස සරද්වාරං ගච්ඡන්තස්ස භගවතො අත්තරා අඤ්ඤො කොච්ච උට්ඨාය පත්තං ගහෙතුං සමත්ථො නාම නාහොසි, මහාජනො ඔලොකෙන්තොව අට්ඨාසි.

එතදවොචාති බ්‍රාහ්මණො තිණි දිවසානි පත්තං පුරෙත්වා දෙන්තොපි න සද්ධාය අදාසි, “සරද්වාරං ආගන්ත්වා ධීතස්ස පබ්බජිතස්ස භික්ඛාමත්තම්පි අදත්වා භුඤ්ජති”ති උපාරම්භභයෙන අදාසි. දදන්තො ච ද්වෙ දිවසානි දත්වා කිඤ්චි අවත්වාව නිවත්තො. භගවාපි කිඤ්චි අවත්වාව පක්කන්තො. තතියදිවසෙ පන අධිවාසෙතුං අසක්කොන්තො එතං “පකට්ඨකො”තිආදිවචනං අවොච. භගවාපි එතං වචනං නිව්ජාරාපනත්ථමෙව යාච තතියමගමාසි. තත්ථ පකට්ඨකොති රසගිද්ධො.

පුනස්පුනං වෙච වපන්ති ඛිජන්ති සත්ථා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං සුත්වා, “බ්‍රාහ්මණ, ත්වං තිණි දිවසානි පිණ්ඩපාතං දත්වා ඔසක්කසි, පුනස්පුනං කාතබ්බා නාම ලොකස්මිං සොළස ධම්මා”ති වත්වා තෙ ධම්මෙ දස්සෙතුං ඉමං දෙසනං ආරභි. තත්ථ පුනස්පුනං වෙච වපන්ති එකස්මිං සස්සවාරෙ වුත්තං “අලමෙත්තාවතා”ති අනොසක්කිත්වා අපරාපරෙසුපි සස්සවාරෙසු ච වපන්තියෙව. පුනස්පුනං වස්සතීති න එකදිවසං වස්සිත්වා තිට්ඨති, පුනස්පුනදිවසෙසුපි පුනස්පුනසංචච්ඡරෙසුපි වස්සතියෙව, එවං ඡනපදා ඉද්ධා භොන්ති. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ නයො වෙදිතබ්බො.

යාවකාති ඉමස්මිං පදෙ සත්ථා දෙසනාකුසලතාය අත්තානම්පි පක්ඛිපිත්වා දස්සෙති. බීරනිකාති බීරකාරකා ගොදොභකා. න හි තෙ එකචාරමෙව ථනං අඤ්ජන්ති, පුනස්පුනං අඤ්ජන්තා ධෙත්‍රං දුහන්තීති අත්ථො. කිලමති එන්දනි වාති අයං සත්තො තෙන ඉරියාපථෙන කිලමති වෙච එන්දනි ව. ගබ්භන්ති සොණසිඬගාලාදීනම්පි තිරච්ඡානගතානං කුච්ඡිං. සිවථිකන්ති සුසානං, මතං මතං සත්තං තත්ථ පුනස්පුනං භරන්තිති අත්ථො. මග්ගඤ්ච ලද්ධා අපුනබ්භවායාති අපුනබ්භවාය මග්ගො නාම නිබ්බානං, තං ලභිත්වාති අත්ථො.

එවං වුත්තෙති එවං භගවතා අත්තරවිජියං යත්වාච සොළස පුනස්පුනධම්මෙ දෙසෙන්තෙන වුත්තෙ. එතදවොචාති දෙසනාපරියොසානෙ පසන්තො සද්ධිං.

පුත්තදාරමිත්තඤ්ඤාතිවග්ගෙන භගවතො පාදෙ වන්දිත්වා එතං “අභික්කන්තං හො”ති ආදිවචනං අවොච. දුතියං.

3. දෙවහිතසුත්තවණ්ණනා

199. තතියෙ වාතෙහීති උදරවාතෙහි. භගවතො කිර ඡබ්බස්සානි දුක්කරකාරිකං කරොන්තස්ස පසතමුග්ගයුසාදීනි ආභාරයතො දුබ්භොජනෙන වෙච දුක්ඛසෙය්‍යාය ව උදරවාතො කුප්පි. අපරභාගෙ සම්බොධිං පත්වා පණීතභොජනං භුඤ්ජන්තස්සාපි අන්තරන්තරා සො ආබාධො අත්තානං දස්සෙති යෙව. තං සන්ධායෙනං චුත්තං. උපට්ඨාකො හොතීති පට්ඨමබොධියං අනිබද්ධුපට්ඨාකකාලෙ උපට්ඨාකො හොති. තස්මිං කිර කාලෙ සත්ථුඅසීතිමහාපෙරෙසු උපට්ඨාකො අභුතපුබ්බො නාම නත්ථි. නාගසමාලො උපවාතො සුනක්ඛත්තො චුන්දො සමණුද්දෙසො සාගතො බොධි මෙසියොති ඉමෙ පන පාළියං ආගතූපට්ඨාකා. ඉමස්මිං පන කාලෙ උපවානත්ථෙරො පාතොච උට්ඨාය පරිවෙණසම්මජ්ජනං දන්තකට්ඨදානං න්හානොදකපරියාදනං පත්තචීවරං ගහෙත්වා අනුගමනන්ති සබ්බං භගවතො උපට්ඨානමකාසී. උපසඬකමීති පට්ඨමබොධියං කිර විසති වස්සානි නිද්ධුමං අරඤ්ඤමෙව හොති, හික්ඛුසඬසස්ස උදකතාපනම්පි න භගවතා අනුඤ්ඤාතං. සො ච බ්‍රාහ්මණො උද්ධනපාළිං ඛන්ධාපෙත්වා මහාවාටියො උද්ධනමාරොපෙත්වා උණ්භොදකං කාරෙත්වා, න්හානීයචුණ්ණාදීහි සද්ධිං තං වික්කිණන්තො ජීවිකං කප්පෙති. න්හායිතුකාමා තත්ථ ගන්ත්වා මූලං දත්වා න්හායිත්වා ගන්ධෙ විලිම්පිත්වා මාලං පිළන්ධිත්වා පක්කමන්ති. තස්මා ථෙරො තත්ථ උපසඬකමී.

කිං පත්ථයානොති කිං ඉච්ඡන්තො. කිං එසන්ති කිං ගවෙසන්තො. පූජිතො පූජනෙය්‍යානන්ති ඉදං ථෙරො දසබලස්ස වණ්ණං කථෙතුමාරහි. ගිලානභෙසජ්ජත්ථං ගතෙන කිර ගිලානස්ස වණ්ණො කථෙතබ්බොති වත්තමෙතං. වණ්ණං හි සුත්වා මනුස්සා සක්කච්චං භෙසජ්ජං දාතබ්බං මඤ්ඤන්ති. සප්පායභෙසජ්ජං ලද්ධා ගිලානො බිජ්ජමෙව චුට්ඨාති. කථෙන්නෙන ච ඤානවිමොක්ඛසමාපත්තිමග්ගඵලානි ආරබ්භ කථෙතුං න වට්ටති. “සීලවා ලජ්ජී කුක්කුච්චකො බහුස්සුතො ආගමධරො වංසානුරක්ඛකො”ති එවං පන ආගමනීයපටිපදංයෙව කථෙතුං වට්ටති. පූජනෙය්‍යානන්ති අසීතිමහාපෙරා සදෙවකෙන ලොකෙන පුප්පෙතබ්බාති පූජනෙය්‍යා. තෙයෙව සක්කාතබ්බාති සක්කරෙය්‍යා. තෙසංයෙව අපචිති කත්තබ්බාති අපවෙය්‍යා. භගවා තෙසං පූජිතො සක්කතො අපචිතො ච, ඉච්චස්ස තං ගුණං පකාසෙන්නො ථෙරො එවමාහ. භාතවෙති හරිතුං.

ඵාණිකස්ස ච පුටන්ති මහන්තං නිව්ඡාරිකං ගුලපිණ්ඩං. සො කිර “කිං සමණස්ස ගොතමස්ස අභාසුක”න්ති? පුච්ඡන්වා, “උදරවාතො”ති සුන්වා, “තෙන හි මයමෙත්ථ හෙසජ්ජං ජානාම, ඉතො ථොකෙන උදකෙන ඉදං ඵාණිකං ආලොලෙන්වා න්භානපරියොසානෙ පාතුං දෙථ, ඉති උණ්භොදකෙන ඛහි පරිසෙදො භවිස්සති, ඉමිනා අන්තොති එවං සමණස්ස ගොතමස්ස ඵාසුකං භවිස්සති”ති වත්වා ථෙරස්ස පත්තෙ පක්ඛිපිත්වා අදාසි.

උපසඬකමීති තස්මිං කිර ආබාධෙ පටිප්පස්සද්ධෙ “දෙවහිතෙන තථාගතස්ස හෙසජ්ජං දින්නං, තෙනෙව රොගො වූපසන්නො, අහො දානං පරමදානං බ්‍රාහ්මණස්සා”ති කථා විත්ථාරිතා ජාතා. තං සුන්වා කිත්තිකාමො බ්‍රාහ්මණො “එත්තකෙනපි තාව මෙ අයං කිත්තිසද්දො අබ්භුග්ගතො”ති සොමනස්සජාතො අත්තනා කතභාවං ජානාපෙතුකාමො තාවතකෙනෙව දසබලෙ විස්සාසං ආපජ්ජිත්වා උපසඬකමි.

දජ්ජාති දදෙය්‍ය. කථං හි යජමානස්සාති කෙන කාරණෙන යජන්තස්ස. ඉජ්ඣකීති සමිජ්ඣකී මහජ්ඣලො හොති. යොවෙදීති යො අවෙදි අඤ්ඤාසි, විදිතං පාකට්ඨකාසි “යොවෙති”තිපි පායො, යො අවෙති ජානාතීති අත්ථො. පස්සතීති දිබ්බවක්ඛුනා පස්සති. ජාතික්ඛයන්ති අරහත්තං. අභිඤ්ඤාවොසිතොති ජානිත්වා වොසිතො වොසානං කතකිව්චතං පත්තො. එවං හි යජමානස්සාති ඉමිනා ඛිණාසවෙ යජනාකාරෙන යජන්තස්ස. තතියං.

4. මහාසාලසුත්තවණ්ණනා

200. චතුත්ථෙ ලුබ්බො ලුබ්බපාචුරණොති ජිණ්ණො ජිණ්ණපාචුරණො. උපසඬකමීති කස්මා උපසඬකමි? තස්ස කිර සරෙ අට්ඨසතසහස්සධනං අහොසි. සො චතුත්තං පුත්තානං ආවාහං කත්වා වත්තාරි සතසහස්සාති අදාසි. අට්ඨස්ස බ්‍රාහ්මණියා කාලඬකතාය පුත්තා සම්මන්තයිංසු – “සවෙ අඤ්ඤං බ්‍රාහ්මණිං ආනෙස්සති, තස්සා කුච්ඡියං නිබ්බත්තවසෙන කුලං හිජ්ජිස්සති. හන්ද නං මයං සඬගණ්භාමා”ති. තෙ වත්තාරොපි පණිතෙහි සාසව්ඡාදනාදිහි උපට්ඨහන්තා හත්ථපාදසම්බාහනාදිති කරොන්තා සඬගණ්හිත්වා එකදිවසං දිවා නිද්දායිත්වා වුට්ඨිතස්ස හත්ථපාදෙ සම්බාහමානා පාටියෙක්කං සරාවාසෙ ආදිනවං වත්වා – “මයං තුම්හෙ ඉමිනා නිභාරෙන යාවජීවං උපට්ඨහිස්සාම, සෙසධනම්පි නො දෙථා”ති යාවිංසු. බ්‍රාහ්මණො පුත එකකස්ස සතසහස්සං සතසහස්සං දත්වා අත්තනො නිවත්ථපාරුපනමත්තං යපෙත්වා සබ්බං උපහොගපරිහොගං වත්තාරො කොට්ඨාසෙ කත්වා නිය්‍යාදෙසි. තං ඡෙට්ඨපුත්තො කතිපාහං උපට්ඨහි.

අථ නං එකදිවසං න්හත්වා ආගච්ඡන්තං ද්වාරකොට්ඨකෙ යත්වා සුණ්භා එවමාහ – “කිං තයා ජෙට්ඨපුත්තස්ස සතං වා සහස්සං වා අතිරෙකං දින්නමත්ථී? නනු සබ්බෙසං ද්වෙ ද්වෙ සතසහස්සානි දින්නානි, කිං සෙසපුත්තානං සරස්ස මග්ගං න ජානාසී”ති? සො “නස්ස වසලී”ති කුජ්ඣත්වා අඤ්ඤස්ස සරං අගමාසී, තතොපි කතිපාභච්චයෙන ඉමිනාව උපායෙන පලාපිතො අඤ්ඤස්සානි එවං එකසරෙපි පවෙසනං අලභමානො පණ්ඩරඩගපබ්බජ්ජං පබ්බජිත්වා භික්ඛාය වරන්තො කාලානම්ච්චයෙන ජරාජිණිණො දුබ්භොජනදුක්ඛසෙය්‍යාහි මිලාතසරීරො භික්ඛාචාරතො ආගම්ම, පීඨකාය නිපන්නො නිද්දං ඔක්කමිත්වා වුට්ඨාය නිසින්නො අත්තානං ඔලොකෙත්වා පුත්තෙසු පතිට්ඨං අපස්සන්නො විත්තෙසි – “සමණො කිර ගොතමො අබ්භාකුට්ඨො උත්තානමුඛො සුබසම්භාසො පටිසන්ථාරකුසලො, සක්කා සමණං ගොතමං උපසඬකමිත්වා පටිසන්ථාරං ලභිතු”න්ති නිවාසනපාචුරණං සණ්ඨපෙත්වා භික්ඛාභාජනමාදාය යෙන භගවා තෙනුපසඬකමි.

දාරෙහි සංපුච්ඡ සරා නික්ඛාමෙන්නීති සබ්බං මම සන්තකං ගහෙත්වා මය්හං නිද්ධනභාවං ඤාත්වා අත්තතො හරියාහි සද්ධිං මන්තයිත්වා මං සරා නික්කඩ්ඨාපෙන්නි.

නන්දිස්සන්ති නන්දිජාතො තුට්ඨො පමුදිතො අහොසිං. භවමිච්ඡිසන්ති වුඩ්ඪිං පත්ථයිං. සාව වාරෙන්ති සුකරන්ති යථා සුනඛා වග්ගවග්ගා හුත්වා භුස්සන්තා භුස්සන්තා සුකරං වාරෙන්ති, පුනස්පුනං මහාරවං රවාපෙන්නි, එවං දාරෙහි සද්ධිං මං බහුං වත්වා විරවන්තං පලාපෙන්නීති අත්ථො.

අසන්නාති අසප්පුරිසා. ජම්මාති ලාමකා. භාසරෙති භාසන්ති. පුත්තරුපෙනාති පුත්තවෙසෙන. වයොගතන්ති තයො වයෙ ගතං අතික්කන්තං පච්ඡිමවයෙ යීතං මං. ජහන්තීති පරිච්චජන්ති.

නිබ්භොගොති නිජ්ජරිභොගො. බාදනා අපනීයතීති අස්සො හි යාවදෙව තරුණො හොති ජවසම්පන්නො, තාවස්ස නානාරසං බාදනං දදන්ති, ජිණ්ණං නිබ්භොගං තතො අපනෙන්නි, අන්තිමවයෙ තං වත්තං න ලභති, ගාවීහි සද්ධිං අට්ඨියං සුක්ඛතිණානි බාදන්නො වරති. යථා සො අස්සො, එවං ජිණ්ණකාලෙ විලුත්තසබ්බධනත්තා නිබ්භොගො මාදිසොපි බාලකානං පිතා ථෙරො පරසරෙසු භික්ඛති.

යඤ්චෙති නිපාතො. ඉදං චුත්තං හොති – යෙ මම පුත්තා අනස්සවා අප්පතිස්සා අවසවත්තිනො, තෙහි දණ්ඩොව කිර සෙය්‍යො සුන්දරතරොති. ඉදානිස්ස සෙය්‍යභාවං දස්සෙතුං චණ්ඩම්පි ගොණන්තිආදි චුත්තං.

පුරෙ හොතීති අග්ගතො හොති, තං පුරතො කත්වා ගන්තුං සුඛං හොතීති අත්ථො. ගාධමෙධතීති උදකං ඔතරණකාලෙ ගම්භීරෙ උදකෙ පතිට්ඨං ලභති.

පරියාපුණිත්වාති උග්ගණ්හිත්වා වා වාචුග්ගතා කත්වා. සන්තිසින්නෙසුති තථාරූපෙ බ්‍රාහ්මණානං සමාගමදිවසෙ සබ්බාලඤ්ඤාපටිමණ්ඩිතෙසු පුත්තෙසු තං සභං ඔගාහෙත්වා බ්‍රාහ්මණානං මජ්ඣෙ මහාරහෙ ආසනෙ නිසින්නෙසු. අභාසීති ‘අයං මෙ කාලො’ති සභාය මජ්ඣෙ පවිසිත්වා හත්ථං උක්ඛිපිත්වා, “හො අහං තුම්භාකං ගාථා භාසිතුකාමො, භාසිතෙ සුණිස්සථා”ති වත්වා – “භාස, බ්‍රාහ්මණ, සුණොමා”ති චුත්තො ධීතකොව අභාසි. “තෙන ච සමයෙන මනුස්සානං වත්තං හොති යො මාතාපිතුනං සන්තකං බාදන්තො මාතාපිතරො න පොසෙති, සො මාරෙතබ්බො”ති. තස්මා තෙ බ්‍රාහ්මණපුත්තා පිතුපාදෙසු නිපතිත්වා “ජීවිතං නො තාත, දෙහී”ති යාචිංසු. සො පිතුහදයස්ස පුත්තානං මුදුත්තා “මා මෙ, හො, බාලකෙ විනාසයිත්ථ, පොසිස්සන්ති ම”න්ති ආහ.

අථස්ස පුත්තෙ මනුස්සා ආහංසු – “සචෙ, හො, අජ්ජ පට්ඨාය පිතරං න සම්මා පටිජග්ගිස්සථ, ඝාතෙස්සාම චො”ති. තෙ භීතා සරං නෙත්වා පටිජග්ගිංසු. තං දස්සෙතුං අථ බො නං බ්‍රාහ්මණමහාසාලන්තිආදි චුත්තං. තත්ථ නෙත්වාති පීඨෙ නිසිදාපෙත්වා සයං උක්ඛිපිත්වා නයිංසු. න්භාපෙත්වාති සරීරං තෙලෙන අබ්භඤ්ජිත්වා උබ්බට්ඨෙත්වා ගන්ධවුණ්ණාදීහි න්භාපෙසුං. බ්‍රාහ්මණයොපි පක්කොසාපෙත්වා, “අජ්ජ පට්ඨාය අම්භාකං පිතරං සම්මා පටිජග්ගථ. සචෙ පමාදං ආපජ්ජිස්සථ, සරතො චො නික්කඩ්ඪිස්සාමා”ති වත්වා, පණ්ණිතභොජනං භොජෙසුං.

බ්‍රාහ්මණො සුභොජනඤ්ච සුඛසෙය්‍යාඤ්ච ආගම්ම කතිපාහව්වයෙන සඤ්ජාතබලො පිණ්තින්ද්‍රියො අත්තභාවං ඔලොකෙත්වා, “අයං මෙ සම්පත්ති සමණං ගොතමං නිස්සාය ලද්ධා”ති පණ්ණිකාරං ආදාය භගවතො සන්තිකං අගමාසි. තං දස්සෙතුං අථ බො සොතිආදි චුත්තං. තත්ථ එතදචොවාති දුස්සයුගං පාදමුලෙ යිපෙත්වා එතං අචොව. සරණගමනාවසානෙ වාපි භගවත්තං එවමාහ – “හො ගොතම, මය්හං පුත්තෙහි වත්තාරි ධුරහත්තානි දින්තානි, තතො අහං ද්වෙ තුම්භාකං දම්මි, ද්වෙ සයං පරිභුඤ්ජිස්සාමි”ති. කල්‍යාණං, බ්‍රාහ්මණ, පාටියෙක්කං පන මා නිය්‍යාදෙහි, අම්භාකං රූච්චනට්ඨානමෙව ගම්ස්සාමාති. “එවං, හො”ති බො බ්‍රාහ්මණො භගවත්තං වන්දිත්වා සරං ගන්ත්වා පුත්තෙ ආමන්තෙසි “තාතා, සමණො ගොතමො මය්හං සභායො, තස්ස ද්වෙ

ධුරහත්තානි දින්නානි, තුම්හෙ තස්මිං සම්පත්තෙ මා පමජ්ජවා”ති. සාධු, තාතානි. පුනදිවසෙ භගවා පුබ්බණ්ණසමයෙ පත්තව්වරං ආදාය ජෙට්ඨපුත්තස්ස නිවෙසනද්වාරං ගතො. සො සත්ථාරං දිස්වාච භත්ථතො පත්තං ගහෙත්වා සරං පවෙසෙත්වා මහාරහෙ පල්ලඬිකෙ නිසීදාපෙත්වා පණිතභොජනමදාසි. සත්ථා පුනදිවසෙ ඉතරස්ස, පුනදිවසෙ ඉතරස්සානි පටිපාටියා සබ්බෙසං සරානි අගමාසි. සබ්බෙ තට්ඨව සක්කාරං අකංසු.

අට්ඨකදිවසං ජෙට්ඨපුත්තස්ස සරෙ මඬිගලං පච්චුපට්ඨිතං. සො පිතරං ආහ – “තාත, කස්ස මඬිගලං දෙමා”ති. අම්හෙ අඤ්ඤං න ජානාම? නනු සමණො ගොතමො මය්හං සභායොති? තෙන හි තුම්හෙ පඤ්චහි භික්ඛුසතෙහි සද්ධිං ස්වාතනාය සමණං ගොතමං නිමන්තෙථානි. බ්‍රාහ්මණො තථා අකාසි. භගවා අධිවාසෙත්වා පුනදිවසෙ භික්ඛුසඬ්ඨපරිවුතො තස්ස ගෙහද්වාරං අගමාසි. සො හරිතුපලිත්තං සබ්බාලඬිකාරපටිමණ්ඩිතං ගෙහං සත්ථාරං පවෙසෙත්වා බුද්ධජපමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං පඤ්ඤත්තාසනෙසු නිසීදාපෙත්වා අප්පොදකපායාසඤ්චෙච ඛජ්ජකච්ඡිකතිඤ්ච අදාසි. අත්තරහත්තස්මිංයෙච බ්‍රාහ්මණස්ස චත්තාරොපි පුත්තා සත්ථු සන්තිකෙ නිසීදිත්වා ආහංසු – “භො ගොතම, මයං අම්හාකං පිතරං පටිජග්ගාම නජ්ජමජ්ජාම, පස්සථස්ස අත්තභාව”න්ති. සත්ථා “කල්‍යාණං වො කතං, මාතාපිතුපොසකං නාම පොරාණකපණ්ඩිතානං ආචිණ්ණමෙවා”ති චත්වා මහානාගජාතකං (ජා. 1.11.1 ආදයො; වරියා. 2.1 ආදයො) නාම කට්ඨෙත්වා, චත්තාරි සච්චානි දීපෙත්වා ධම්මං දෙසෙසි. දෙසනාපරියොසානෙ බ්‍රාහ්මණො සද්ධිං චතුහි පුත්තෙහි චතුහි ච සුණ්භාහි දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. තතො පට්ඨාය සත්ථා න සබ්බකාලං තෙසං ගෙහං අගමාසිති. චතුත්ථං.

5. මානත්ථද්ධිපුත්තවණ්ණනා

201. පඤ්චමෙ මානත්ථද්ධොති වාතහරිතභස්තා විය මානෙන ථද්ධො. ආචරියන්ති සිජ්ජග්ගහණකාලෙ ආචරියො අනභිවාදෙන්තස්ස සිජ්ජං න දෙනි, අඤ්ඤස්මිං පන කාලෙ තං න අභිවාදෙනි, අත්ථිභාවම්පිස්ස න ජානාති. නායං සමණොති ඵලං කිරස්ස අහොසි – “යස්මා අයං සමණො මාදිසෙ ජාතිසම්පන්නබ්‍රාහ්මණෙ සම්පත්තෙ පටිසන්ථාරමත්තම්පි න කරොති, තස්මා න කිඤ්චි ජානාති”ති.

අබ්භුතචිත්තජාතානි අභුතපුබ්බාය තුට්ඨියා සමන්තාගතා. කෙසු චස්සානි කෙසු භවෙය්‍යා. කාසස්සානි කෙ අස්ස පුග්ගලස්ස. අපචිතා අස්සුති අපචිතිං දස්සෙතුං.

යුක්තා භවෙය්‍යං. අරහන්තෙති ඉමාය ගාථාය දෙසනාකුසලත්තා අත්තානං අත්තොකත්වා පුජනෙය්‍යං දස්සෙති. පඤ්චමං.

6. පච්චනීකසුත්තවණ්ණනා

202. ඡට්ඨෙය් “සබ්බං සෙත”න්ති චුත්තෙ “සබ්බං කණ්භ”න්තිආදිනා නයෙන පච්චනීකං කරොන්තස්සෙවස්ස සාතං සුඛං හොතිති පච්චනීකසාතො. යො ච විනෙය්‍ය සාරම්භන්ති යො කරණුත්තරියලක්ඛණං සාරම්භං විනෙත්වා සුභාතිති අත්ථො. ඡට්ඨං.

7. නවකම්මිකසුත්තවණ්ණනා

203. සත්තමෙ නවකම්මිකභාරද්වාජොති සො කිර අරඤ්ඤෙ රුක්ඛං ඡින්දාපෙත්වා තත්ථෙව පාසාදකුටාගාරාදීති යොජෙත්වා නගරං ආහරිත්වා වික්කිණාති, ඉති නවකම්මං නිස්සාය ජීවතීති නවකම්මිකො, ගොත්තෙන භාරද්වාජොති නවකම්මිකභාරද්වාජො. දිස්වානස්ස එතදභොසීති ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසින්තං භගවන්තං දිස්වාන අස්ස එතං අභොසි. වනස්මින්ති ඉමස්මිං වනසණ්ඨෙ. උච්ඡින්තමුලං මෙ වනන්ති මය්හං කිලෙසවනං උච්ඡින්තමුලං. නිබ්බතංවොති නික්කිලෙසවතො. එකො රමෙති එකකො අහිරමාමි. අරතිං විජ්ජහායාති පන්තසෙනාසනෙසු වෙව භාවනාය ච උක්කණ්ඨිතං ජහිත්වා. සත්තමං.

8. කට්ඨභාරසුත්තවණ්ණනා

204. අට්ඨමෙ අත්තෙවාසිකාති වෙය්‍යාවච්චං කත්වා සිජ්ජග්ගණ්භනකා ධම්මන්තෙවාසිකා. නිසින්තන්ති ඡබ්බණ්ණරස්මියො විස්සජ්ජෙත්වා නිසින්තං. ගම්භීරරූපෙති ගම්භීරසභාවෙ.

බහුභෙරවෙති තත්ත්වයකසවිඤ්ඤාණකඅවිඤ්ඤාණකභෙරවෙති බහුභෙරවෙ. විගාහියාති අනුපවිසිත්වා. අනිඤ්ජමානෙනාතිආදීති කායවිසෙසනාති, එවරූපෙන කායෙනාති අත්ථො. සුචාරුරූපං වතාති අනිසුන්දරං වත ක්කානං ක්කායසීති වදති.

වනවස්සිකො මුතීති වනං අවස්සිකො බුද්ධමුතී. ඉදන්ති ඉදං තුම්භාකං එවං වනෙ නිසින්තකාරණං මය්හං අවිජෙරරූපං පටිභාති. පීතිමනොති තුට්ඨවිත්තො. වනෙ වසෙති වනමහි වසි.

මඤ්ඤාමහන්ති මඤ්ඤාමි අහං. ලොකාධිපතිසභබ්‍යතන්ති ලොකාධිපතිමහාබ්‍රහ්මුනා සභභාවං. ආකඨ්ඨමානොති ඉච්ඡමානො. තිදිවං

අනුත්තරන්ති ඉදං බ්‍රහ්මලොකමෙව සන්ධායාහ. කස්මා භවං විජනමරුක්ඛමස්සිතොති අහං තාව බ්‍රහ්මලොකං ආකඨිබ්බාමොති මඤ්ඤාමි. යදි එවං න භොති, අථ මෙ ආචික්ඛ, කස්මා භවන්ති? පුච්ඡති. බ්‍රහ්මපත්තියාති සෙට්ඨපත්තියා. ඉධ ඉදං තපො කස්මා කරොසිති අපරෙතපි ආකාරෙන පුච්ඡති.

කඨිබ්බාති තණ්හා. අභිනන්දනාති අභිනන්දනවසෙන තණ්හාව චුත්තා. අනෙකධාතුසුති අනෙකසභාවෙසු ආරම්මණෙසු. පුට්ඨති නානප්පකාරා තණ්හා සෙසකිලෙසා වා. සදාසිතාති නිච්චකාලං අවස්සිතා. අඤ්ඤාණමූලප්පභවාති අවිජ්ජාමූලා හුත්වා ජාතා. පජජ්ජිතාති තණ්හාව “ඉදම්පි මය්හං, ඉදම්පි මය්හ”න්ති පජජ්ජාපනවසෙන පජජ්ජිතා නාමාති චුත්තා. සබ්බා මයා ඛාන්තිකතාති සබ්බා තණ්හා මයා අග්ගමග්ගෙන විගතන්තා නිරන්තා කතා. සමූලිකාති සද්ධිං අඤ්ඤාණමූලෙන.

අනුපයොති අනුපගමනො. සබ්බෙසු ධම්මෙසු විසුද්ධදස්සනොති ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාණං දීපෙති. සම්බොධිමනුත්තරන්ති අරහත්තං සන්ධායාහ. සිවන්ති සෙට්ඨං. ඤායාමීති ද්විභි ඤානෙහි ඤායාමි. විසාරදොති විගතසාරජ්ජො. අට්ඨමං.

9. මාතුපොසකසුත්තවණ්ණනා

205. නවමෙ පෙච්චාති ඉතො පටිගන්ත්වා. නවමං.

10. භික්ඛකසුත්තවණ්ණනා

206. දසමෙ ඉධාති ඉමස්මිං භික්ඛුභාවෙ. විස්සං ධම්මන්ති දුග්ගන්ධං අකුසලධම්මං. බාහිත්වාති අග්ගමග්ගෙන ජහිත්වා. සඨිබ්බායාති ඤාණෙන. ස වෙ භික්ඛුති වුවච්ඡිති සො වෙ භින්නකිලෙසත්තා භික්ඛු නාම වුවච්ඡිති. දසමං.

11. සඨිගාරවසුත්තවණ්ණනා

207. එකාදසමෙ පච්චෙතීති ඉච්ඡති පත්ථෙති. සාධු, භන්තෙති ආයාචමාමො ආහ. ථෙරස්ස කිරෙස ගිහිසභායො, තස්මා ථෙරො “අයං වරාකො මං සභායං ලභිත්වාපි මිච්ඡාදිට්ඨිං ගහෙත්වා මා අපායපුරකො අහොසී”ති ආයාචති. අපිචෙස මහාපරිවාරො, තස්මිං පසන්තෙ පඤ්චකුලසතාති අනුවත්තිස්සන්තීති මඤ්ඤාමාමොපි ආයාචති. අත්ථවසන්ති අත්ථානිසංසං අත්ථකාරණං. පාපන්ති පාණාතිපාතාදිඅකුසලං. පවාහෙමීති ගලප්පමාණං උදකං ඔතරිත්වා පවාහෙමි පලාපෙමි. ධම්මොති ගාථා චුත්තත්ථාව. එකාදසමං.

12. බොමදුස්සසුත්තවණ්ණනා

208. ද්වාදසමෙ බොමදුස්සං නාමාති බොමදුස්සානං උස්සන්තත්තා එවංලද්ධනාමං. සභායන්ති සාලායං. ඵ්ඝායතීති ඵ්ඝිතාති මුඤ්චති වස්සති. සත්ථා කිර තං සහං උපසඬ්ඤාමිතුකාමො – “මයි එවමෙවං උපසඬ්ඤාමන්තෙ අභාසුකධාතුකං හොති, එකං කාරණං පටිච්ච උපසඬ්ඤාමිස්සාමී”ති අධිට්ඨානවසෙන වුට්ඨිං උප්පාදෙසි. සභාධම්මන්ති සුඛනිසින්නෙ කිර අසඤ්චාලෙන්චා එකපස්සෙන පටිසනං තෙසං සභාධම්මො නාම, න මහාජනං වාලෙන්චා උජුකමෙව පටිසනං. භගවා ච උජුකමෙව ආගච්ඡති, තෙන තෙ කුපිතා භගවන්තං භිලෙන්නා “කෙ ව මුණ්ඩකා සමණකා, කෙ ව සභාධම්මං ජානිස්සන්ති”ති ආභංසු. සන්තොති පණ්ඩිතා සප්පුරිසා. පභායාති එතෙ රාගාදයො ජහිත්වා රාගාදිවිනයාය ධම්මං භණන්ති, තස්මා තෙ සන්තො නාමාති. ද්වාදසමං.

උපාසකවග්ගො දුතියො.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

බ්‍රාහ්මණසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

8. වච්ඡිසසංයුක්තං

1. නික්ඛන්තසුත්තවණ්ණනා

209. වච්ඡිසසංයුක්තස්ස පයමෙ අග්ගාලවෙ චෙතියෙති ආලවියං අග්ගචෙතියෙ. අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ අග්ගාලවගොතමකාදීනි යක්ඛනාගාදීනං භවනානි, චෙතියානි අහෙසුං. උප්පන්නෙ බුද්ධෙ තානි අපනෙත්වා මනුස්සා විහාරෙ කරිංසු. තෙසං තානෙව නාමානි ජාතානි. නිග්‍රොධකප්පෙනානි නිග්‍රොධරුක්ඛමුලවාසිනා කප්පත්ථෙරෙන. ඔහියාකොති ඔහීනකො. විහාරපාලොති සො කිර තදා අවස්සිකො හොති පත්තවිවරග්ගහණෙ අකොවිදො. අථ නං ථෙරා හික්ඛු – ‘‘ආවුසො, ඉමානි ඡත්තුපාහනකත්තරයට්ඨිආදීනි ඔලොකෙන්තො නිසීදා’’ති විහාරරක්ඛකං කත්වා පිණ්ඩාය පවිසිංසු. තෙන චුත්තං ‘‘විහාරපාලො’’ති. සමලඬකරිත්වාති අත්තනො විභවානුරූපෙන අලඬකාරෙන අලඬකරිත්වා. විත්තං අනුද්ධංසෙතීති කුසලවිත්තං විද්ධංසෙති විනාසෙති. තං කුතෙත්ථ ලබ්භාති එතස්මිං රාගෙ උප්පන්නෙ තං කාරණං කුතො ලබ්භා. යං මෙ පරොති යෙන මෙ කාරණෙන අඤ්ඤො පුග්ගලො වා ධම්මො වා අනභිරතීං විනොදෙත්වා ඉදානෙව අභිරතීං උප්පාදෙය්‍ය ආවරියුපජ්ඣායාපි මං විහාරෙ ඔහාය ගතා.

අගාරස්මාති අගාරතො නික්ඛන්තං. අනගාරියන්ති පබ්බජ්ජං උපගතන්ති අත්ථො. කණ්ඞතොති කණ්ඞපක්ඛතො මාරපක්ඛතො ආධාවන්ති. උග්ගපුත්තාති උග්ගතානං පුත්තා මහෙසක්ඛා රාජඤ්ඤභූතා. දළ්ඞධම්මිනොති දළ්ඞධනුනො, උත්තමජ්ජමාණං ආවරියධනුං ධාරයමානා. සහස්සං අපලායිනන්ති යෙ තෙ සමන්තා සරෙහි පරිකිරෙය්‍යුං, තෙසං අපලායිනං සඬ්ඛං දස්සෙන්තො ‘‘සහස්ස’’න්ති ආහ. එතතො හියොයාති එතස්මා සහස්සා අතිරෙකතරා. නෙව මං ඛ්‍යාධයිස්සන්තීති මං වාලෙතුං න සක්ඛිස්සන්ති. ධම්මෙ සම්භි පතිට්ඨිතන්ති අනභිරතීං විනොදෙත්වා අභිරතීං උප්පාදනසමත්ථෙ සකෙ සාසනධම්මෙ පතිට්ඨිතං. ඉදං චුත්තං හොති – ඉස්සාසසහස්සෙ තාව සමන්තා සරෙහි පරිකිරන්තෙ සික්ඛිතො පුරිසො දණ්ඩකං ගහෙත්වා සබ්බෙ සරෙ සරීරෙ අපතමානෙ අත්තරාව පහරිත්වා පාදමුලෙ පාතෙති. තත්ථ එකොපි ඉස්සාසො ද්වෙ සරෙ එකතො න බිපති, ඉමා පන ඉත්ථියො රූපාරම්මණාදිවසෙන පඤ්ච පඤ්ච සරෙ එකතො බිපන්ති. එවං බිපන්තියො එතා සවෙපි අතිරෙකසහස්සා හොන්ති, නෙව මං වාලෙතුං සක්ඛිස්සන්තීති.

සක්ඛී හි මෙ සුතං එතන්ති මයා හි සම්මුඛා එතං සුතං. නිබ්බානගමනං මග්ගන්ති විපස්සනං සන්ධායාහ. සො හි නිබ්බානස්ස පුබ්බභාගමග්ගො, ලිඬගවිපල්ලාසෙන පන “මග්ග”න්ති ආහ. තත්ථ මෙති තස්මිං මෙ අත්තනො තරුණවිපස්සනාසඬබානෙ නිබ්බානගමනමග්ගෙ මනො නිරතො. පාපිමාති කිලෙසං ආලපති. මච්චුතිපි තමෙව ආලපති. න මෙ මග්ගමිපි දක්ඛසීති යථා මෙ භවයොනිආදීසු ගතමග්ගමිපි න පස්සසි, තථා කරිස්සාමිති. පයමං.

2. අරනිසුත්තවණ්ණනා

210. දුතියෙ නික්ඛමතීති විහාරා නික්ඛමති. අපරජ්ජු වා කාලෙති දුතියදිවසෙ වා හික්ඛාචාරකාලෙ. විහාරගරුකො කිරෙස ථෙරො. අරනිඤ්ච රනිඤ්චාති සාසනෙ අරනිං කාමගුණෙසු ව රනිං. සබ්බසො ගෙහසිතඤ්ච විතක්කන්ති පඤ්චකාමගුණගෙහනිස්සිතං පාපවිතක්කඤ්ච සබ්බාකාරෙන පභාය. වනථන්ති කිලෙසමභාවනං. කුහිඤ්චීති කිස්මිඤ්චි ආරම්මණෙ. නිබ්බනථොති නික්කිලෙසවනො. අරතොති තණ්හාරතිරහිතො.

පථවිඤ්ච වෙභාසන්ති පථවිට්ඨිතඤ්ච ඉත්ථිපුරිසවත්ථාලඬකාරාදිවණ්ණං, වෙභාසට්ඨකඤ්ච චන්දසුරියොභාසාදි. රූපගතන්ති රූපමෙව. ජගතොගධන්ති ජගතියා ඔගධං, අන්තොපථවියං නාගභවනගතන්ති අත්ථො. පරිජීයතීති පරිජීරති. සබ්බමනිච්චන්ති සබ්බං තං අනිච්චං. අයං ථෙරස්ස මහාවිපස්සනාති වදන්ති. එවං සමච්චාති එවං සමාගන්ත්වා. වරන්ති මුතත්තාති විඤ්ඤාතත්තභාවා විහරන්ති.

උපධිසුති ඛන්ධකිලෙසාහිසඬබාරෙසු. ගධිතාති ගිද්ධා. දිට්ඨසුතෙති චක්ඛුනා දිට්ඨෙ රූපෙ, සොතෙන සුතෙ සද්දෙ. පටිසෙ ව මුතෙ වාති එත්ථ පටිසපදෙන ගන්ධරසා ගහිතා, මුතපදෙන ථොට්ඨබ්බාරම්මණං. යො එත්ථ න ලිම්පතීති යො එතෙසු පඤ්චකාමගුණෙසු තණ්හාදිට්ඨිලෙපෙහි න ලිම්පති.

අථ සට්ඨිනිස්සිතා සවිතක්කා, පුච්ඡ ජනතාය අධම්මා නිවිට්ඨාති අථ ඡ ආරම්මණනිස්සිතා පුච්ඡ අධම්මවිතක්කා ජනතාය නිවිට්ඨාති අත්ථො. න ච වග්ගගතස්ස කුහිඤ්චීති තෙසං වසෙන න කත්ථවි කිලෙසවග්ගගතො භවෙය්‍යා. නො පන දුට්ඨුල්ලභාණීති දුට්ඨුල්ලවචනභාණීපි න සියා. ස හික්ඛුති සො එවංවිධො හික්ඛු නාම භොති.

දබ්බොති දබ්බජාතිකො පණ්ඩිතො. විරරත්තසමාහිතොති දීඝරත්තං සමාහිතවිත්තො. නිපකොති නෙපක්කෙන සමන්තාගතො පරිණතපඤ්ඤො. අපිභාලුති නිත්තණ්ණො. සන්තං පදන්ති නිබ්බානං. අජ්ඣගමා මුතීති අධිගතො

මුනි. පටිච්ච පරිනිබ්බූතො කඬබති කාලන්ති නිබ්බානං පටිච්ච කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බූතො පරිනිබ්බානකාලං ආගමෙති. දුතියං.

3. පෙසලසුත්තවණ්ණනා

211. තතියෙ අතිමඤ්ඤතීති “කිං ඉමෙ මහල්ලකා? න ඵතෙසං පාළි, න අට්ඨකථා, න පදබ්‍යාඤ්ජනමධුරතා, අම්භාකං පන පාළිපි අට්ඨකථාපි නයසතෙන නයසහස්සෙන උපට්ඨාති”ති අතික්කමිත්වා මඤ්ඤති. ගොතමාති ගොතමබුද්ධසාවකත්තා අත්තානං ආලපති. මානපටන්ති මානාරම්මණඤ්චෙව මානසහභූතො ව ධම්මෙ. විජ්ජපටිසාරීහුවාති විජ්ජපටිසාරී අහුවා, අභොසිති අත්ථො. මග්ගජිනොති මග්ගෙන ජිතකිලෙසො. කිත්තිඤ්ච සුඛඤ්චාති වණ්ණහණනඤ්ච කායිකචෙතසිකසුඛඤ්ච. අබ්බ්ලොධ පධානවාති අබ්බ්ලො ඉධ පධානවා වීරියසම්පන්නො. විසුද්ධොති විසුද්ධො භවෙය්‍ය. අසෙසන්ති නිස්සෙසං නවවිධං. විජ්ජායන්තකරොති විජ්ජාය කිලෙසානං අත්තකරො. සම්බාවීති රාගාදීනං සම්මතාය සම්බාවී. තතියං.

4. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

212. චතුත්ථෙ රාගොති ආයස්මා ආනන්දො මහාපුඤ්ඤො සම්භාවිතො, තං රාජරාජමහාමත්තාදයො නිමන්තෙත්වා අත්තොනිවෙසනෙ නිසිදාපෙන්නි. සබ්බාලඬකාරපටිමණ්ඩිතාපි ඉත්ථියො ථෙරං උපසඬකමිත්වා චන්දිත්වා තාලවණ්චෙත ඛිජෙන්නි, උපනිසිදිත්වා පඤ්භං පුච්ඡන්ති ධම්මං සුණන්ති. තත්ථ ආයස්මතො වඬගීසස්ස නවපබ්බජිතස්ස ආරම්මණං පරිග්ගහෙතුං අසක්කොන්තස්ස ඉත්ථීරුපාරම්මණෙ රාගො චිත්තං අනුද්ධංසෙති. සො සද්ධාපබ්බජිතත්තා උජුජාතිකො කුලපුත්තො “අයං මෙ රාගො වඬඝීත්වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං නාසෙය්‍යා”ති චිත්තෙත්වා අනන්තරං නිසින්තොව ථෙරස්ස අත්තානං ආවිකරොන්තො කාමරාගෙනාතිආදිමාහ.

තත්ථ නිබ්බාපනන්ති රාගනිබ්බානකාරණං. විපරියෙසාති විපල්ලාසෙන. සුභං රාගූපසඤ්ඡිතන්ති රාගට්ඨානියං ඉට්ඨාරම්මණං. පරතො පස්සාති අනිච්චතො පස්ස. මා ව අත්තතොති අත්තතො මා පස්ස. කායගතා ත්‍යත්ථුති කායගතා තෙ අත්ථු. අනිමිත්තඤ්ච භාවෙහීති නිච්චාදීනං නිමිත්තානං උග්ගාටිතත්තා විපස්සනා අනිමිත්තා නාම, තං භාවෙහීති වදති. මානාභිසමයාති මානස්ස දස්සනාභිසමයා චෙව පභානාභිසමයා ව. උපසන්තොති රාගාදිසන්තාය උපසන්තො. චතුත්ථං.

5. සුභාසිතසුත්තවණ්ණනා

213. පඤ්චමෙ අඬගෙහිති කාරණෙහි, අවයවෙහි වා. මුසාවාදාවෙරමණිආදීනි හි වත්තාරි සුභාසිතවාචාය කාරණානි, සච්චවචනාදයො වත්තාරො අවයවා. කාරණත්ථෙ ව අඬගසද්දෙ “චතුහි”ති නිස්සක්කවචනං හොති, අවයවත්ථෙ කරණවචනං. සමන්තාගතානි සමනුආගතා පවත්තා යුත්තා ව. වාචානි සමුල්ලපනවාචා, යා “වාචා ගිරා බ්‍යජ්ජමො”ති (ධ. ස. 636) ව, “නෙලා කණ්ණසුබ්‍ය”ති (දී. නි. 1.9) ව ආගතා. “යා පන වාචාය වෙ කතං කම්ම”න්ති එවං විඤ්ඤන්ති ව “යා චතුහි වච්චුවරිතෙහි ආරති...පෙ.... අයං වුවචති සම්මාවාචා”ති (විහ. 206) එවං චරති ව, “ඵරුසවාචා, හික්ඛවෙ, ආසෙවිතා භාවිතා බහුලිකතා නිරයසංවත්තනිකා හොති”ති (අ. නි. 8.40) එවං වෙනතා ව වාචානි ආගතා, න සා ඉධ අධිජ්ජෙතා. කස්මා? අභාසිතබ්බතො. සුභාසිතානි සුට්ඨ භාසිතා. තෙනස්සා අත්ථාවහනං දීපෙති. නො දුබ්භාසිතානි න දුට්ඨ භාසිතා. තෙනස්සා අනත්ථාවහනපහානනං දීපෙති. අනවජ්ජානි රාගාදිවජ්ජරහිතා. ඉමිනාස්සා කාරණසුද්ධිං චතුදොසාභාවඤ්ච දීපෙති. අනනුවජ්ජානි අනුවාදවිමුත්තා. ඉමිනාස්සා සබ්බාකාරසම්පත්තිං දීපෙති. විඤ්ඤනන්ති පණ්ඩිතානං. තෙන නින්දාපසංසාසු බාලා අජ්ජමාණානි දීපෙති.

සුභාසිතංයෙව භාසනීති පුග්ගලාධිට්ඨානාය දෙසනාය චතුසු වාවඬිගෙසු අඤ්ඤතරනිද්දොසවචනමෙතං. නො දුබ්භාසිතන්ති තස්සෙව වාවඬිගස්ස පටිපක්ඛභාසනනිවාරණං. නො දුබ්භාසිතන්ති ඉමිනා මිච්ඡාවාවජ්ජහානං දීපෙති. සුභාසිතන්ති ඉමිනා පහීනමිච්ඡාවාවෙන භාසිතබ්බවචනලක්ඛණං. අඬගපරිදීපනත්ථං පනෙත්ථ අභාසිතබ්බං පුබ්බෙ අවත්වා භාසිතබ්බමෙවාහ. එස නයො ධම්මංයෙවානිආදීසුපි. එත්ථ ව පයමෙන පිසුණදොසරහිතං සමග්ගකරණං වචනං වුත්තං, දුතියෙන සම්ඵජ්ජලාපදොසරහිතං ධම්මතො අනපෙතං මන්තාවචනං, ඉතරෙහි ද්විති ඵරුසාලිකරහිතානි පියසච්චවචනානි. ඉමෙහි බොති ආදිනා තානි අඬගානි පච්චක්ඛතො දස්සෙන්නො තං වාවං නිගමෙති. යඤ්ච අඤ්ඤෙ පටිඤ්ඤාදීහි අවයවෙහි, නාමාදීහි පදෙහි, ලිඬගවචනවිහත්තිකාලකාරකසම්පත්තීහි ව සමන්තාගතං මුසාවාදාවාචමපි සුභාසිතන්ති මඤ්ඤන්ති, තං පටිසෙධෙති. අවයවාදිසමන්තාගතාපි හි තථාරූපි වාචා දුබ්භාසිතාව හොති අත්තතො ව පරෙසඤ්ච අනත්ථාවහන්තා. ඉමෙහි පන චතුහඬිගෙහි සමන්තාගතා සවෙපි මිලක්ඛුභාසාපරියාපන්තා සට්ඨෙට්ඨාගීතිකපරියාපන්තාපි හොති, තථාපි සුභාසිතාව ලොකියලොකුත්තරහිතසුබාවහන්තා. තථා හි මග්ගපස්සෙ සස්සං රක්ඛන්තියා සිහලවෙට්ඨාය සිහලකෙනෙව ජාතිජරාමරණයුත්තං ගීතිකං ගායන්තියා සද්දං

සුත්වා මග්ගං ගච්ඡන්තා සට්ඨිමත්තා විපස්සකා භික්ඛු අරහත්තං පාපුණිංසු.
තථා තිස්සො නාම ආරද්ධවිපස්සකො භික්ඛු පදුමසරසමීපෙන ගච්ඡන්තො
පදුමසරෙ පදුමානි භඤ්ජිත්වා –

“පාතොව ඵුල්ලිතකොකනදං, සුරියාලොකෙන භිජ්ජියතෙ;

එවං මනුස්සත්තං ගතා සත්තා, ජරාභිවෙගෙන මද්දියන්ති” ති. –

ඉමං ගීතිකං ගායන්තියා වෙට්ඨකාය සුත්වා අරහත්තං පත්තො.

බුද්ධන්තරෙපි අඤ්ඤතරො පුරිසො සත්තභි පුත්තෙභි සද්ධිං අට්ඨිතො ආගම්ම
අඤ්ඤතරාය ඉත්ථියා මුසලෙන තණ්ඩුලෙ කොට්ටෙන්තියා –

“ජරාය පරිමද්දිතං එතං, මිලාතජච්චම්මනිස්සිතං;

මරණෙන භිජ්ජති එතං, මච්චුස්ස සාසමාමිසං.

“කම්මිතං ආලයං එතං, නානාකුණපෙන පූරිතං;

අසුචිස්ස භාජනං එතං, කදලික්ඛන්ධසමං ඉද”න්ති. –

ඉමං ගීතිකං සුත්වා පච්චවෙක්ඛන්තො සහ පුත්තෙභි පච්චෙකබ්බොධිං පත්තො.
එවං ඉමෙභි චතුභි අඬිගෙභි සමන්තාගතා වාචා සවෙපි
මිලක්ඛුභාසාපරියාපන්තා සට්ඨෙට්ඨකාගීතිකපරියාපන්තාපි හොති, තථාපි
සුභාසිතාති වෙදිතබ්බා. සුභාසිතත්තා එව ච අනවජ්ජා ච අනනුචජ්ජා ච
විඤ්ඤානං අත්ථන්ථිකානං අත්ථපට්ඨසරණානං, නො බ්‍යඤ්ජනපට්ඨසරණානන්ති.

සාරුජ්ජාභිති අනුච්ඡවිකාභි. අභිත්ථචීති පසංසි. න තාපයෙති විජ්ජට්ඨාරෙන න
තාපෙය්‍යා න විබාධෙය්‍යා. පරෙති පරෙභි භින්දන්තො නාභිභවෙය්‍යා න බාධෙය්‍යා.
ඉති ඉමාය ගාථාය අපිසුණවාචාවසෙන භගවන්තං ථොමෙති. පටිනන්දිතාති
පියායිතා. යං අනාදායාති යං වාචං භාසන්තො පරෙසං පාපානි අජ්ජියානි
ඵරුසවචනානි අනාදාය අත්ථබ්‍යඤ්ජනමධුරං පියමෙව භාසති, තං වාචං
භාසෙය්‍යාති පියවාචාවසෙන අභිත්ථවි.

අමතාති සාධුභාවෙන අමතසදිසා. චුත්තම්පි හෙතං – “සච්චං භවෙ සාදුතරං
රසාන”න්ති (සං. නි. 1.246) නිබ්බානාමතපච්චයත්තා වා අමතා. එස ධම්මො
සනන්තනොති යා අයං සච්චවාචා නාම, එස පොරාණො ධම්මො වරියා
පවෙණි. ඉදමෙව හි පොරාණානං ආචිණ්ණං, න තෙ අලිකං භාසිංසු.
තෙනෙවාහ – සච්චෙ අත්ථෙව ච ධම්මෙව ච, ආහු සන්තො පතිට්ඨිතාති.

තත්ථ සච්චෙ පතිට්ඨිතත්තාව අත්තනො ච පරෙසඤ්ච අත්ථෙ පතිට්ඨිතා, අත්ථෙ පතිට්ඨිතත්තා එව ධම්මෙ පතිට්ඨිතා හොන්තීති වෙදිතඛ්ඛා. සච්චවිසෙසනමෙව වා එතං. ඉදං හි චුත්තං හොති – සච්චෙ පතිට්ඨිතා, කීදිසෙ? අත්ථෙ ච ධම්මෙ ච, යං පරෙසං අත්ථනො අනපෙතත්තා අත්ථං අනුපරොධකරං, ධම්මතො අනපෙතත්තා ධම්මං ධම්මිකමෙව අත්ථං සාධෙතීති. ඉති ඉමාය ගාථාය සච්චවචනවසෙන අභිත්ථවි.

බෙමන්ති අභයං නිරුපද්දවං. කෙන කාරණෙනාති වෙ. නිබ්බානපත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියාය, යස්මා කිලෙසනිබ්බානං පාපෙති, වට්ටදුක්ඛස්ස ච අන්තකිරියාය සංවත්තතීති අත්ථො. අථ වා යං බුද්ධො නිබ්බානපත්තියා දුක්ඛස්සන්තකිරියායාති ද්විත්තං නිබ්බානධාතුනං අත්ථාය බෙමග්ගඡපකාසනතො බෙමං වාවං භාසති, සා වෙ වාචානමුත්තමාති සා වාචා සබ්බවාචානං සෙට්ඨාති එවමෙත්ථ අත්ථො දට්ඨඛ්ඛො. ඉති ඉමාය ගාථාය මන්තාවචනවසෙන භගවත්තං අභිත්ථවන්තො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසීති. පඤ්චමං.

6. සාරිපුත්තසුත්තවණ්ණනා

214. ඡට්ඨෙ පොරියාති අක්ඛරාදිපරිපුණ්ණාය. විස්සට්ඨායාති අවිබද්ධාය අපලිබුද්ධාය. ධම්මසෙනාපතිස්ස හි කථෙත්තස්ස පිත්තාදීනං වසෙන අපලිබුද්ධවචනං හොති, අයදණ්ඨෙන පහතකංසනාලතො සද්දො විය නිච්ඡරති. අනෙලගලායාති අනෙලාය අගලාය නිද්දොසාය වෙව අක්ඛලිතපදබ්‍යඤ්ජනාය ව. ථෙරස්ස හි කථයතො පදං වා බ්‍යඤ්ජනං වා න පරිභායති. අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනියාති අත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය. හික්ඛුනන්ති හික්ඛුනං.

සංඛිත්තෙනාපිති “චත්තාරිමානි, ආචුසො, අරියසච්චානි. කතමානි චත්තාරි? දුක්ඛං අරියසච්චං...පෙ.... ඉමානි බො, ආචුසො, චත්තාරි අරියසච්චානි, තස්මාතිහ, ආචුසො, ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති යොගො කරණියො”ති (සං. නි. 5.1096-1098) එවං සංඛිත්තෙනාපි දෙසෙති. විත්ථාරෙනාපිති “කතමං, ආචුසො, දුක්ඛං අරියසච්ච”න්තිආදිනා (ම. නි. 3.373) නයෙන තානෙව විභජන්තො විත්ථාරෙනාපි භාසති. ඛන්ධාදිදෙසනාසුපි එසෙව නයො. සාළිකායිව නිග්ඝොසොති යථා මධුරං අම්බපක්කං සායිත්වා පක්ඛෙහි වාතං දත්වා මධුරස්සරං නිච්ඡාරෙන්තියා සාළිකසකුණියා නිග්ඝොසො, එවං ථෙරස්ස ධම්මං කථෙත්තස්ස මධුරො නිග්ඝොසො හොති. පටිභානං උදිරයිති

සමුද්දතො උමයො විය අනන්තං පටිභානං උට්ඨහති. ඔධෙත්තීති ඔදහන්ති. ඡට්ඨං.

7. පචාරණායුක්තවණ්ණනා

215. සත්තමෙ තදහුති තස්මිං අහු, තස්මිං දිවසෙති අත්ථො. උපවසන්ති එත්ථාති උපොසථො. උපවසන්තීති ව සීලෙන වා අනසනෙන වා උපෙනා හුත්වා වසන්තීති අත්ථො. සො පනෙස උපොසථදිවසො අට්ඨමීවාතුද්දසීපන්තරසීහෙදෙන තිවිධො, තස්මා සෙසද්වයනිවාරණත්ථං පන්තරසෙති චුත්තං. පචාරණායාති වස්සං-චුට්ඨ-පචාරණාය. විසුද්ධිපචාරණානිපි එතිස්සාව නාමං. නිසින්තො හොතීති සායන්හසමයෙ සම්පත්තපරිසාය කාලයුක්තං ධම්මං දෙසෙත්වා උදකකොට්ඨකෙ ගත්තාති පරිසිඤ්චිත්වා නිවත්ථනිවාසනො එකංසං සුගතමභාවීවරං කත්වා මජ්ඣිමත්ථමිහං නිස්සාය පඤ්ඤත්තෙ වරබුද්ධාසනෙ පුරත්ථිමදිසාය උට්ඨහතො වන්දමණ්ඩලස්ස සිරිං සිරියා අභිභවමානො නිසින්තො හොති. තුණ්හිභුතං තුණ්හිභුතන්ති යතො යතො අනුච්චොකෙති, තතො තතො තුණ්හිභුතමෙව. තත්ථ හි එකභික්ඛුස්සාපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා නත්ථි, සබ්බෙ නිරවා සන්තෙන ඉරියාපථෙන නිසිදිංසු. අනුච්චොකෙත්ථාති දිස්සමානපඤ්චපසාදෙහි තෙත්තෙහි අනුච්චොකෙත්වා. හන්දාති වොස්සග්ගත්ථෙ නිපාතො. න ව මෙ කිඤ්චි ගරහථාති එත්ථ න ව කිඤ්චිති පුච්ඡනත්ථෙ න-කාරො. කිං මෙ කිඤ්චි ගරහථ? යදි ගරහථ, වදථ, ඉච්ඡාපෙමි වො වත්තුන්ති අත්ථො. කායිකං වා වාචසිකං වාති ඉමිනා කායවච්චිද්වාරානෙව පචාරෙති, න මනොද්වාරං. කස්මා? අපාකටත්තා. කායවච්චිද්වාරෙසු හි දොසො පාකටො හොති, න මනොද්වාරෙ. “එකමඤ්ථෙ සයතොපි හි කිං වින්තෙසි”ති? පුච්ඡිත්වා විත්තාවාරං ඡානාති. ඉති මනොද්වාරං අපාකටත්තා න පචාරෙති, නො අපරිසුද්ධත්තා. බොධිසත්තභූතස්සාපි හි තස්ස භූරිදත්තඡද්දත්තසඬ්ඛපාලධම්මපාලාදිකාලෙ මනොද්වාරං පරිසුද්ධං, ඉදානෙත්ථ වත්තබ්බමෙව නත්ථි.

එතදවොචාති ධම්මසෙනාපතිට්ඨානෙ යීතත්තා භික්ඛුසඬ්ඛස්ස භාරං වහන්තො එතං අවොච. න බො මයං, හන්තෙති, හන්තෙ, මයං හගවතො න කිඤ්චි ගරහාම. කායිකං වා වාචසිකං වාති ඉදං වතුන්තං අරක්ඛියතං සන්ධාය ථෙරො ආහ. හගවතො හි වත්තාරි අරක්ඛියාති. යථාහ –

“වත්තාරිමානි, භික්ඛවෙ, තථාගතස්ස අරක්ඛියාති. කතමානි වත්තාරි? පරිසුද්ධකායසමාවාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස

කායදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසී’ති. පරිසුද්ධවච්චසමාචාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස වච්චව්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසී’ති. පරිසුද්ධමනොසමාචාරො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මනොදුච්චරිතං, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය, ‘මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසී’ති. පරිසුද්ධාච්චො, භික්ඛවෙ, තථාගතො, නත්ථි තථාගතස්ස මිච්ඡාආච්චො, යං තථාගතො රක්ඛෙය්‍ය “මා මෙ ඉදං පරො අඤ්ඤාසී”ති (අ. නි. 7.58).

ඉදානි භගවතො යථාභූතගුණෙ කට්ඨන්තො භගවා හි, භන්තෙතිආදිමාහ. තත්ථ අනුප්පන්නස්සාති කස්සපසම්මාසම්බුද්ධතො පට්ඨාය අඤ්ඤාන සමණෙන වා බ්‍රාහ්මණෙන වා අනුප්පාදිතපුබ්බස්ස. අසඤ්ජාතස්සාති ඉදං අනුප්පන්නවෙච්චනමෙව. අනක්ඛාතස්සාති අඤ්ඤාන අදෙසිතස්ස. පච්ඡා සමන්තාගතාති පට්ඨගතස්ස භගවතො පච්ඡා සමනුආගතා. ඉති ථෙරො යස්මා සබ්බෙපි භගවතො සීලාදයො ගුණා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ආගතා, තස්මා අරහත්තමග්ගමෙව නිස්සාය ගුණං කට්ඨෙසි. තෙන සබ්බගුණා කල්පිතා භොන්ති. අභඤ්ච ඛො, භන්තෙති ඉදං ථෙරො සදෙවකෙ ලොකෙ අග්ගපුරිගලස්ස අත්තතො වෙච්ච සඬ්ඝස්ස ච කායිකවාචසිකං පචාරෙන්තො ආහ.

පිතරා පචත්තිතන්ති චක්කවත්තිමහි කාලඬකතෙ වා පබ්බජිතෙ වා සත්තාහච්චයෙන චක්කං අන්තරධායති, තතො දසවිධං ද්වාදසවිධං චක්කවත්තිවත්තං පුරෙත්වා නිසින්නස්ස පුත්තස්ස අඤ්ඤං පාතුහවති, තං සො පචත්තෙති. රතනමයත්තා පන සද්දිසට්ඨෙන තදෙව චත්තං කත්වා “පිතරා පචත්තිත”න්ති චුත්තං. යස්මා වා සො “අප්පොස්සුක්කො ත්වං, දෙව, භොහි, අහමනුසාසිස්සාමි”ති ආහ, තස්මා පිතරා පචත්තිතං ආණාචක්කං අනුප්පචත්තෙති නාම. සම්මදෙව අනුප්පචත්තෙසීති සම්මා නයෙන හෙතුනා කාරණෙනෙව අනුප්පචත්තෙසි. භගවා හි චතුසච්චධම්මං කට්ඨති, ථෙරො තමෙව අනුකට්ඨති, තස්මා ඵවමාහ. උභතොභාගවිමුක්තාති ද්විහි භාගෙහි විමුක්තා, අරුපාවචරසමාපත්තියා රූපකායතො විමුක්තා, අග්ගමග්ගෙන නාමකායතොති. පඤ්ඤාවිමුක්තාති පඤ්ඤාය විමුක්තා තෙවිජ්ජාදිභාවං අප්පන්නා ඛිණාසවා.

විසුද්ධියාති විසුද්ධත්ථාය. සංයොජනබන්ධනවිජ්ජාති සංයොජනසඬ්ඛාතෙ වෙච්ච බන්ධනසඬ්ඛාතෙ ච කිලෙසෙ ඡින්දිත්වා ධිතා. විජිතසඬ්ඛාමන්ති විජිතරාගදොසමොහසඬ්ඛාමං, මාරබලස්ස විජිතත්තාපි විජිතසඬ්ඛාමං. සත්ථවාහන්ති අට්ඨකිගිකමග්ගරථෙ ආරොපෙත්වා වෙනෙය්‍යසත්ථං වාහෙති

සංසාරකන්තාරං උත්තාරෙතීති හගවා සත්ථවාහො, තං සත්ථවාහං. පලාපොති අත්තොතුච්ඡො දුස්සිලො. ආදිවච්ඡන්ධුනන්ති ආදිවච්ඡන්ධුං සත්ථාරං දසබලං වන්දාමීති වදති. සත්තමං.

8. පරොසහස්සසුත්තවණ්ණනා

216. අට්ඨමෙ පරොසහස්සන්ති අතිරෙකසහස්සං. අකුතොභයන්ති නිබ්බානෙ කුතොචි භයං නත්ථී, නිබ්බානප්පත්තස්ස වා කුතොචි භයං නත්ථීති නිබ්බානං අකුතොභයං නාම. ඉසීනං ඉසිසත්තමොති විපස්සිතො පටියාය ඉසීනං සත්තමකො ඉසි.

කිං නු තෙ වඨගීසාති ඉදං හගවා අත්ථුප්පත්තිවසෙන ආහ. සඨසමජ්ඣෙ කිර කථා උදපාදි “වඨගීසත්ථෙරො විස්සට්ඨවත්තො, තෙව උද්දෙසෙ, න පරිපුච්ඡාය, න යොනිසොමනසිකාරෙ කම්මං කරොති, ගාථා බන්ධන්තො චුණ්ණියපදානි කරොන්තො විචරති”ති. අථ හගවා චින්තෙසි – “ඉමෙ භික්ඛූ වඨගීසස්ස පටිභානසම්පත්තිං න ජානන්ති, චින්තෙත්වා චින්තෙත්වා වදන්ති මඤ්ඤන්ති, පටිභානසම්පත්තිමස්ස ජානාපෙස්සාමී”ති චින්තෙත්වා, “කිං නු තෙ වඨගීසා”තිආදිමාහ.

උම්මග්ගපථන්ති අනෙකාති කිලෙසුම්මුප්පනසතාති, වට්ටපථත්තා පන පථන්ති චුත්තං. පභිජ්ජ බ්ලානීති රාගබ්ලාදීනි පඤ්ච භින්දිත්වා වරසි. තං පස්සථාති තං එවං අභිභූයා භින්දිත්වා වරන්තං බුද්ධං පස්සථ. බන්ධපමුඤ්චකරන්ති බන්ධනමොචනකරං. අසිතන්ති අනිස්සිතං. භාගසො පච්ඡන්ති සතිපටියානාදිකොටියාසවසෙන ධම්මං විහජන්තං. පච්ඡන්ති වා පායො, අභිගපච්චභිගකොටියාසවසෙන විහජිත්වා විහජිත්වා පස්සථාති අත්ථො.

ඔසස්සාති චතුරොසස්ස. අනෙකච්ඡිතන්ති සතිපටියානාදිවසෙන අනෙකච්චිං. තස්මිං ව අමතෙ අක්ඛාතෙති තස්මිං තෙන අක්ඛාතෙ අමතෙ. ධම්මද්දසාති ධම්මස්ස පස්සිතාරො. යීතා අසංභීරාති අසංභාරියා හුත්වා පතිට්ඨිතා.

අතිවිජ්ඣාති අතිවිජ්ඣිත්වා. සබ්බට්ඨිතීනන්ති සබ්බෙසං දිට්ඨිටියානානං විඤ්ඤාණට්ඨිතීනං වා. අතික්කමමද්දසාති අතික්කමභූතං නිබ්බානමද්දස. අග්ගන්ති උත්තමධම්මං. අග්ගෙති වා පායො, පයමතරන්ති අත්ථො. දසද්ධානන්ති පඤ්චන්තං, අග්ගධම්මං පඤ්චවග්ගියානං, අග්ගෙ වා පඤ්චවග්ගියානං ධම්මං දෙසෙසීති අත්ථො. තස්මාති යස්මා එස ධම්මො

සුදෙසිතොති ජානන්තෙන ච පමාදො න කාතබ්බො, තස්මා. අනුසික්ඛෙති තිස්සො සික්ඛා සික්ඛෙය්‍ය. අට්ඨමං.

9. කොණ්ඩඤ්ඤසුත්තවණ්ණනා

217. නවමෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤොති පට්ඨමං ධම්මස්ස අඤ්ඤාතත්තා එවං ගහිතනාමො ථෙරො. සුචිරස්සෙවාති කීවචිරස්ස? ද්වාදසන්තං සංවච්ඡරානං. එත්තකං කාලං කත්ථ විභාසීති. ඡද්දන්තභවතො මන්දාකිනිපොක්ඛරණියා තීරෙ පච්චෙකඛුද්ධානං වසනට්ඨානෙන. කස්මා? විභාරගරුතාය. සො හි පඤ්ඤවා මහාසාවකො. යථෙව භගවතො, එවමස්ස දසසහස්සවක්කවාළෙ දෙවමනුස්සානං අබ්භන්තරෙ ගුණා පත්ථටාව. දෙවමනුස්සා තථාගතස්ස සන්තිකං ගන්ත්වා ගන්ධමාලාදීහි පූජං කත්වා “අග්ගධම්මං පටිච්ඡිද්ධසාවකො”ති අනන්තරං ථෙරං උපසඬකමිත්වා පූජෙන්නි. සන්තිකං ආගතානඤ්ච නාම තථාරූපා ධම්මකථා වා පටිසන්ථාරො වා කාතබ්බො හොති. ථෙරො ච විභාරගරුකො, තෙනස්ස සො පපඤ්ඤො විය උපට්ඨාති. ඉති විභාරගරුතාය තත්ථ ගන්ත්වා විභාසී.

අපරමිපි කාරණං – හික්ඛාවාරවෙලායං තාව සබ්බසාවකා වස්සග්ගෙන ගච්ඡන්ති. ධම්මදෙසනාකාලෙ පන මජ්ඣකට්ඨානෙන අලඬකතඛුද්ධාසනමිහි සත්ථරි නිසින්තො දක්ඛිණභත්ථපස්සෙ ධම්මසෙනාපති, වාමභත්ථපස්සෙ මහාමොග්ගල්ලානත්ථෙරො නිසිදති, තෙසං පිට්ඨිභාගෙ අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤත්ථෙරස්ස ආසනං පඤ්ඤාපෙන්නි. සෙසා හික්ඛු තං පරිවාරෙත්වා නිසිදන්ති. ද්වෙ අග්ගසාවකා අග්ගධම්මපටිච්ඡිද්ධත්තා ච මහල්ලකත්තා ච ථෙරෙ සගාරවා ථෙරං මහාබ්‍රහ්මං විය අග්ගික්ඛන්ධං විය ආසිවිසං විය ච මඤ්ඤමානා ධුරාසනෙ නිසිදන්තා ඔත්තප්පන්ති හරායන්ති. ථෙරො චින්තෙසි – “ඉමෙහි ධුරාසනත්ථාය කප්පසතසහස්සාධිකං අසඬ්ඛෙය්‍යං පාරමියො පූරිතා, තෙ ඉදානි ධුරාසනෙ නිසිදන්තා මම ඔත්තප්පන්ති හරායන්ති, ඵාසුචිහාරං තෙසං කරිස්සාමි”ති. සො පතිරූපෙ කාලෙ තථාගතං උපසඬකමිත්වා “ඉච්ඡාමහං, භන්තෙ, ජනපදෙ වසිතු”න්ති ආහ, සත්ථා අනුජානි.

ථෙරො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා පත්තචීවරමාදාය ඡද්දන්තභවතො මන්දාකිනිතීරං ගතො. පුබ්බෙ පච්චෙකඛුද්ධානං පාරිවරියාය කතපරිවයා අට්ඨසහස්සා භත්ථිනාගා ථෙරං දිස්වාච “අමිහාකං පුඤ්ඤක්ඛෙත්තං ආගත”න්ති නබ්බෙහි වඩ්ඪකමනං නිත්තිණං කත්වා ආවරණසාධා භරිත්වා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පටිජග්ගිත්වා වත්තං කත්වා සබ්බෙ සන්තිපතිත්වා මන්තයිංසු – “සචෙ හි මයං ‘අයං ථෙරස්ස කත්තබ්බං කරිස්සති, අයං

කරිස්සති'ති පටිපජ්ජිස්සාම, ථෙරො බහුඤ්ඤාතිකගාමං ගතො විය යථාධොතෙනෙව පත්තෙන ගමිස්සති, වාරෙන නං පටිජග්ගිස්සාම, එකස්ස පන වාරෙ පත්තෙ සෙසෙහිපි නප්පමජ්ජිතබ්බ'න්ති වාරං යපයිංසු. වාරිකනාගො පාතොව ථෙරස්ස මුබ්බෙදකඤ්ඤිව දන්තකට්ඨකඤ්ඤිව යපෙති, වත්තං කරොති.

මන්දාකිනිපොක්ඛරණී නාම වෙසා පණ්ණාසයොජනා හොති. තස්සා පඤ්චවිසතියොජනමත්තෙ යානෙ සෙවාලො වා පණකං වා නත්ථී, එලිකවණ්ණං උදකමෙව හොති. තතො පරං පන කට්ඨපමාණෙ උදකෙ අඩ්ඨයොජනවිත්ථං සෙසපදුමවනං පණ්ණාසයොජනං සරං පරික්ඛිපිත්වා යීතං. තදනන්තරං තාව මහන්තමෙව රත්තපදුමවනං, තදනන්තරං රත්තකුමුදවනං, තදනන්තරං සෙතකුමුදවනං, තදනන්තරං නීලුප්පලවනං, තදනන්තරං රත්තූප්පලවනං, තදනන්තරං සුගන්ධරත්තසාලිවනං, තදනන්තරං එළාලුකලාබුකුම්භණ්ඩාදීනි මධුරරසානි වල්ලිඵලානි, තදනන්තරං අඩ්ඨයොජනවිත්ථාරමෙව උච්ඡ්වනං, තත්ථ පුගරුක්ඛක්ඛන්ධජ්ජමාණා උච්ඡ්ව, තදනන්තරං කදලිවනං, යතො දූවෙ පක්කානි බාදන්තා කිලමන්ති, තදනන්තරං වාට්ඨපමාණඵලං පනසවනං, තදනන්තරං ජම්බුවනං, තදනන්තරං අම්බවනං, තදනන්තරං කපිත්ථවනන්ති. සඬ්ඛෙපතො තස්මිං දහෙ බාදිතබ්බයුත්තකං ඵලං නාම නත්ථීති න වත්තබ්බං. කුසුමානං පුප්ඵනසමයෙ වාතො රෙණුවට්ටිං උට්ඨාපෙත්වා පදුමිනිපත්තෙසු යපෙති, තත්ථ උදකච්ඡිකානි පතන්ති. තතො ආදිව්වපාකෙන පච්චිත්වා පක්කපයොසනිකා විය තිට්ඨති, එතං පොක්ඛරමධු නාම, තං ථෙරස්ස ආහරිත්වා දෙන්ති. මුළාලං නඬ්ගලසීසමත්තං හොති, තම්පි ආහරිත්වා දෙන්ති. හිසං මහාහෙරිපොක්ඛරජ්ජමාණං හොති, තස්ස එකස්මිං පබ්බෙ පාදසට්ඨකජ්ජමාණං බීරං හොති, තං ආහරිත්වා දෙන්ති. පොක්ඛරට්ඨිනි මධුසක්ඛරාය යොජෙත්වා දෙන්ති. උච්ඡ්වං පාසාණපිට්ඨෙ යපෙත්වා පාදෙන අක්කමන්ති. තතො රසො පග්ගරිත්වා සොණ්ඩිආවාටෙ පුරෙත්වා, ආදිව්වපාකෙන පච්චිත්වා බීරපාසාණපිණ්ඩො විය තිට්ඨති, තං ආහරිත්වා දෙන්ති. පනසකදලිඅම්බපක්කාදීසු කථාව නත්ථී.

කෙලාසපබ්බතෙ නාගදත්තො නාම දෙවපුත්තො වසති. ථෙරො කාලෙන කාලං තස්ස විමානද්වාරං ගච්ඡති. සො නවසජ්ජිපොක්ඛරමධුච්ඡණ්ණයුත්තස්ස නිරුද්ධපායාසස්ස පත්තං පුරෙත්වා දෙති. සො කිර කස්සපබුද්ධකාලෙ විසතිවස්සසහස්සානි සුගන්ධසජ්ජිනා බීරසලාකං අදාසි. තෙනස්සෙතං හොජනං උප්පජ්ජති. ඵලං ථෙරො ද්වාදස වස්සානි වසිත්වා අත්තතො ආයුසඬ්ඛාරං ඔලොකෙන්තො පරික්ඛිණ්ණවාං ඤත්වා “කත්ථ පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති වින්තෙත්වා – “හත්ථිනාගෙහි මං ද්වාදස වස්සානි උපට්ඨගන්තෙහි දුක්කරං කතං, සත්ථාරං අනුජානාපෙත්වා එතෙසංයෙව

සන්තිකෙ පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති ආකාසෙන භගවතො සන්තිකං අගමාසි. තෙන චුත්තං “සුචිරස්සෙව යෙන භගවා තෙනුපසඬිකමි”ති.

නාමඤ්ඤාති කස්මා නාමං සාවෙති? ථෙරඤ්ඤි කෙච් සඤ්ජානන්ති, කෙච් න සඤ්ජානන්ති. තත්ථ ථෙරො චින්තෙසි – “යෙ මං අජානන්තා ‘කො එස පණ්ඩරසීසො ඔහග්ගො ගොපානසිවඬිකො මහල්ලකො සත්ථාරා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කරොති’ති චිත්තං පදුසෙස්සන්ති, තෙ අපායපූරකා භවිස්සන්ති. යෙ පන මං ජානන්තා – ‘දසසහස්සවක්කවාළෙ සත්ථා විය පඤ්ඤාතො පාකටො මහාසාවකො’ති චිත්තං පසාදෙස්සන්ති, තෙ සග්ගුපගා භවිස්සන්ති”ති, සත්තානං අපායමග්ගං පිදහිත්වා සග්ගමග්ගං විවරන්තො නාමං සාවෙති.

බුද්ධානුබුද්ධොති පයමං සත්ථා චත්තාරි සච්චාති බුජ්ඣති, පච්ඡා ථෙරො, තස්මා බුද්ධානුබුද්ධොති, චුච්චති. තිබ්බනික්කමොති බාල්භවිරියො. විවෙකානන්ති තිණ්ණං විවෙකානං. තෙච්ඡ්ඡො, වෙනොපරියායකොච්ඡොති ඡස්ස අභිඤ්ඤාසු චතස්සො වදති. ඉතරා ද්වෙ කිඤ්චාපි න චුත්තා, ථෙරො පන ඡළහිඤ්ඤොව. ඉමිස්සා ච ගාථාය පරියොසානෙ පරිසා සන්තිසිද්ධි. පරිසාය සන්තිසින්නභාවං ඤත්වා ථෙරො සත්ථාරා සද්ධිං පටිසන්ථාරං කත්වා “පරික්ඛිණා මෙ, භන්තෙ, ආයුසඬ්ඛාරා, පරිනිබ්බායිස්සාමි”ති, පරිනිබ්බානකාලං අනුජානාපෙසි. කත්ථ පරිනිබ්බායිස්සයි කොණ්ඩඤ්ඤාති? උපට්ඨාකෙහි මෙ, භන්තෙ, භත්ථිනාගෙහි දුක්කරං කතං, තෙසං සන්තිකෙති. සත්ථා අනුජාති.

ථෙරො දසබ්බං පදක්ඛිණං කත්වා – “පුබ්බං තං මෙ, භන්තෙ, පයමදස්සනං, ඉදං පච්ඡිමදස්සන”න්ති පරිදෙවන්තෙ මහාජනෙ සත්ථාරං චන්දිත්වා නික්ඛමිත්වා, ද්වාරකොට්ඨකෙ යීතො – “මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථ, බුද්ධා වා භොන්තු බුද්ධසාවකා වා, උප්පන්නා සඬ්ඛාරා අභිජ්ජනකා නාම නත්ථි”ති මහාජනං ඔවදිත්වා පස්සන්තස්සෙව මහාජනස්ස වෙහාසං අඛිභුග්ගමිම මන්දාකිනිතීරෙ ඔතරිත්වා පොක්ඛරණියං න්හත්වා නිවත්ථනිවාසනො කතුත්තරාසඬිගො සෙනාසනං සංසාමෙත්වා එළසමාපත්තියා තයො යාමෙ විනිනාමෙත්වා බලවපච්චුසසමයෙ පරිනිබ්බායි. ථෙරස්ස සහපරිනිබ්බානා හිමවති සබ්බරුක්ඛා පුජ්ථෙහි ච එළෙහි ච ඔනතචිනතා අභෙසුං. වාරිකනාගො ථෙරස්ස පරිනිබ්බුතභාවං අජානන්තො පාතොව මුබ්බාදකදන්තකට්ඨාති උපට්ඨපෙත්වා චත්තං කත්වා බාදනීයඵලාති ආහරිත්වා වඬිකමනකොටියං අට්ඨාසි. සො යාව සුරියුග්ගමනා ථෙරස්ස නික්ඛමනං අපස්සන්තො “කිං නු බො එතං? පුබ්බෙ අයොසා පාතොව වඬිකමති, මුබ්බං ධොවති. අජ්ජ පන පණ්ණසාලතොපි න නික්ඛමති”ති කුට්ඨාරං කම්පෙත්වා ඔලොකෙන්තො

ථෙරං නිසින්නකමෙව දිස්වා හත්ථං පසාරෙත්වා පරාමසිත්වා අස්සාසපස්සාසෙ පරියෙසන්තො තෙසං අප්පවත්තිභාවං ඤාත්වා – “පරිනිබ්බුතො ථෙරො”ති සොණ්ඩං මුඛෙ පක්ඛිපිත්වා මහාරවං විරවි. සකලභිමවන්තො එකනින්නාදො අහොසි. අට්ඨනාගසහස්සානි සන්නිපතිත්වා ථෙරං ඡෙට්ඨකනාගස්ස කුම්භෙ නිසිදාපෙත්වා සුපුප්ඵිතරුක්ඛසාඛා ගහෙත්වා පරිවාරෙත්වා සකලභිමවන්තං අනුවචරිත්වා සකට්ඨානමෙව ආගතා.

සක්කො විස්සකම්මං ආමන්තෙසි – “තාත, අම්භාකං ඡෙට්ඨහාතා පරිනිබ්බුතො, සක්කාරං කර්ස්සාම, නවයොජනිකං සබ්බරත්තමයං කුටාගාරං මාපෙහි”ති. සො තථා කත්වා ථෙරං තත්ථ නිපජ්ජාපෙත්වා හත්ථිනාගානං අදාසි. තෙ කුටාගාරං උක්ඛිපිත්වා තියොජනසහස්සං භිමවන්තං පුනප්පුනං ආවිජ්ඣංසු. තෙසං හත්ථතො ආකාසට්ඨකා දෙවා ගහෙත්වා සාධුකිළිතං කිළිංසු. තතො වස්සවලාහකා සිතවලාහකා උණ්භවලාහකා වාතුමහාරාජිකා තාවතිංසානි එතෙනුපායෙන යාව බ්‍රහ්මලොකා කුටාගාරං අගමාසි, පුන බ්‍රහ්මානො දෙව්‍යන්ති අනුපුබ්බෙන හත්ථිනාගානංයෙව කුටාගාරං අදංසු. එකෙකා දෙවතා චතුරඤ්ඤාමත්තං චන්දනසට්ඨකං ආහරි, විතකො නවයොජනිකො අහොසි. කුටාගාරං විතකං ආරොපයිංසු. පඤ්ච භික්ඛුසතානි ආකාසෙනාගන්ත්වා සබ්බරත්තිං සජ්ඣායමකංසු. අනුරුද්ධත්ථෙරො ධම්මං කථෙසි, බහුතං දෙවතානං ධම්මාභිසමයො අහොසි. පුනදිවසෙ අරුණුග්ගමනවෙලායමෙව විතකං නිබ්බාපෙත්වා සුමනමකුළුවණ්ණානං ධාතුතං පරිසාවනං පුරෙත්වා හගවති නික්ඛමිත්වා වෙළුවනවිහාරකොට්ඨකං සම්පත්තෙ ආහරිත්වා සත්ථු හත්ථෙ යපයිංසු. සත්ථා ධාතුපරිසාවනං ගහෙත්වා පථවියා හත්ථං පසාරෙසි, මහාපථවිං භින්දිත්වා රජතබ්බුලසදීසං චෙතියං නික්ඛමි. සත්ථා සහත්ථෙන චෙතියෙ ධාතුයො නිබ්බෙසි. අප්පාපි කිර තං චෙතියං ධරතියෙවාති. නවමං.

10. මොග්ගල්ලානසුත්තවණ්ණනා

218. දසමෙ සමන්තෙසනීති පරියෙසනි පච්චවෙක්ඛති. නගස්සානි පබ්බතස්ස. මුනින්ති බුද්ධමුනිං. දුක්ඛස්ස පාරගුන්ති දුක්ඛපාරං ගතං. සමන්තෙසන්ති සමන්තෙසන්තො. එවං සබ්බඤ්ඤාසම්පන්නන්ති එවං සබ්බගුණසම්පන්නං. අනෙකාකාරසම්පන්නන්ති අනෙකෙහි ගුණෙහි සමන්නාගතං. දසමං.

11. ගග්ගරාසුත්තවණ්ණනා

219. එකාදසමෙ ක්‍යාස්සුදන්ති තෙ අස්සුදං. අස්සුදන්ති නිපාතමත්තං. වණ්ණණනාති සරීරවණ්ණෙන. යසසාති පරිවාරෙන. විගතමලොව භාණුමාති විගතමලො ආදිවිවො විය. එකාදසමං.

12. වඬිගීසසුත්තවණ්ණනා

220. ද්වාදසමෙ ආයස්මාති පියවචනං. වඬිගීසොති තස්ස ටෙරස්ස නාමං. සො කිර පුබ්බෙ පදුමුත්තරකාලෙ පටිභානසම්පන්නං සාවකං දිස්වා දානං දත්වා පත්ථනං කත්වා කප්පසතසහස්සං පාරමියො පුරෙත්වා අම්භාකං භගවතො කාලෙ සකලජම්බුදීපෙ වාදකාමතාය ජම්බුසාධං පරිහරිත්වා එකෙන පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං වාදං කත්වා වාදෙ ජයපරාජයානුභාවෙන තෙනෙව පරිබ්බාජකෙන සද්ධිං සංවාසං කප්පෙත්වා වසමානාය එකිස්සා පරිබ්බාජිකාය කුච්ඡිමිති නිබ්බත්තො වයං ආගම්ම මාතිතො පඤ්චවාදසතාති, පිතිතො පඤ්චවාදසතාති වාදසහස්සං උග්ගණ්හිත්වා විවරති. එකඤ්ච විජ්ජං ජානාති, යං විජ්ජං පරිජජිත්වා මතානං සීසං අඬිගුලියා පහරිත්වා – “අසුකට්ඨානෙ නිබ්බත්තො”ති ජානාති. සො අනුපුබ්බෙන ගාමනිගමාදීසු විවරත්තො පඤ්චභි මාණවකසතෙහි සද්ධිං සාවත්ථිං අනුජපත්තො නගරද්වාරෙ සාලාය නිසීදති.

තදා ච නගරවාසීනො පුරෙහත්තං දානං දත්වා පච්ඡාහත්තං සුද්ධුත්තරාසඬිගා ගන්ධමාලාදිහත්වා ධම්මස්සවනාය විහාරං ගච්ඡන්ති. මාණවො දිස්වා, “කහං ගච්ඡා”ති? පුච්ඡි. තෙ “දසබලස්ස සන්තිකං ධම්මස්සවනායා”ති ආහංසු. සොපි සපරිවාරො තෙහි සද්ධිං ගන්ත්වා පටිසන්ථාරං කත්වා එකමත්තං අට්ඨාසි. අථ නං භගවා ආහ – “වඬිගීස, හද්දකං කිර සිජ්ජං ජානාසී”ති. “හො ගොතම, අහං බහුසිජ්ජං ජානාමි. තුම්හෙ කතරං සන්ධාය වදා”ති? ඡවද්දසකසිජ්ජන්ති. ආම, හො ගොතමාති. අථස්ස භගවා අත්තනො ආනුභාවෙන නිරයෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං දස්සෙත්වා, “වඬිගීස, අයං කහං නිබ්බත්තො”ති පුච්ඡි. සො මත්තං ජජිත්වා අඬිගුලියා පහරිත්වා “නිරයෙ”ති ආහ. “සාධු, වඬිගීස, සුකථීත”න්ති දෙවලොකෙ නිබ්බත්තස්ස සීසං දස්සෙසි. තම්පි සො තට්ඨෙව බ්‍යාකාසි. අථස්ස බිණ්ණසවස්ස සීසං දස්සෙසි. සො පුනප්පුනං මත්තං පරිවත්තෙත්වාපි අඬිගුලියා පහරිත්වාපි නිබ්බත්තට්ඨානං න පස්සති.

අථ නං භගවා “කිලමසි, වඬිගීසා”ති ආහ? ආම හො, ගොතමාති. පුනප්පුනං උපධාරෙහීති. තථා කරොත්තොපි අදිස්වා, “තුම්හෙ, හො ගොතම, ජානාථා”ති ආහ. ආම, වඬිගීස, මං නිස්සාය වෙස ගතො, අහමස්ස ගතිං ජානාමිති. මත්තෙන ජානාසි, හො ගොතමාති? ආම, වඬිගීස, එකෙන මත්තෙනෙව ජානාමිති. හො ගොතම, මය්හං මත්තෙන ඉමං මත්තං දෙථාති.

අමුලිකො, වඬගීස, මය්හං මන්තොති. දෙථ, හො ගොතමාති. න සක්කා මය්හං සන්තිකෙ අපබ්බජිතස්ස දාතුන්ති. සො අත්තෙවාසිකෙ ආමන්තෙසි – “තාතා සමණො ගොතමො අතිරෙකසිප්පං ජානාති, අහං ඉමස්ස සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා සිප්පං ගණ්හාමි, තතො සකලජම්බුදීපෙ අම්භෙහි බහුතරං ජානන්තො නාම න භවිස්සති. තුම්භෙ යාව අහං ආගච්ඡාමි, තාව අනුක්කණ්ඨිත්වා විවරථා”ති තෙ උයොපෙත්වා “පබ්බාපෙථ ම”න්ති ආහ. සත්ථා නිග්‍රොධකප්පස්ස පටිපාදෙසි. ථෙරො තං අත්තනො වසනට්ඨානං නෙත්වා පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිත්වා සත්ථු සන්තිකං ආගමිම වන්දිත්වා යිතො “සිප්පං දෙථා”ති යාවි. වඬගීස, තුම්භෙ සිප්පං ගණ්හන්තා අලොණ්හොජනථණ්ඩිලසෙය්‍යාදීහි පරිකම්මං කත්වා ගණ්හථ, ඉමස්සාපි සිප්පස්ස පරිකම්මං අත්ථි, තං තාව කරොහීති. සාධු, භන්තෙති. අථස්ස සත්ථා ද්වන්තිංසාකාරකම්මට්ඨානං ආචික්ඛි. සො තං අනුලොමපටිලොමං මනසිකරොන්තො විපස්සනං වඬ්ඨෙත්වා අනුක්කමෙන අරහත්තං පාපුණි.

විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදීති ඵලං අරහත්තං පත්වා විමුත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙන්තො. කාවෙය්‍යමත්තාති කාවෙය්‍යෙන කබ්බකරණෙන මත්තා. ඛන්ධායතනධාතුයොති ඉමානි ඛන්ධාදීනි පකාසෙන්තො ධම්මං දෙසෙසි. යෙ නියාමගතද්දසාති යෙ නියාමගතා වෙව නියාමදස්සාති ච. ස්වාගතන්ති සුභාගමනං. ඉද්ධිපත්තොම්හීති ඉමිනා ඉද්ධිවිධඤාණං ගහිතං. වෙතොපරියායකොවිදොති ඉමිනා වෙතොපරියඤාණං. දිබ්බසොතං පන අවුත්තම්පි ගහිතමෙව හොති. ඵලං ඡ අහිඤ්ඤාපත්තො ඵසො මහාසාවකොති වෙදිතබ්බො. ද්වාදසමං.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

වඬගීසසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

9. වනසංයුත්තං

1. විවෙකසුත්තවණ්ණනා

221. වනසංයුත්තස්ස පයමෙ කොසලෙසු විහරතීති සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තස්ස ජනපදස්ස සුලභභික්ඛතාය තත්ථ ගන්ත්වා විහරති. සංවෙෂෙතුකාමාති විවෙකං පටිපජ්ජාපෙතුකාමා. විවෙකකාමොති තයො විවෙකෙ පත්ථයන්තො. නිව්ඡරතී ඛනිද්ධාති බාහිරෙසු පුටුත්තාරම්මණෙසු වරති. ජනො ජනස්මිත්ති ත්වං ජනො අඤ්ඤස්මිං ජනෙ ඡන්දරාගං විනයස්සු. පජ්ඣාසීති පජ්ඣ. භවාසීති භව. සතං තං සාරයාමසෙති සතිමන්තං පණ්ඩිතං තං මයම්පි සාරයාම, සතං වා ධම්මං මයං තං සාරයාමාති අත්ථො. පාතාලරජොති අප්පතිට්ඨට්ඨෙයන පාතාලසඬ්ඛාතො කිලෙසරජො. මා තං කාමරජොති අයං කාමරාගරජො තං මා අවහරි, අපායමෙව මා නෙතුති අත්ථො. පංසුකුන්ථිතොති පංසුමක්ඛිතො. විධුනන්ති විධුනන්තො. සිතං රජන්ති සරිරලග්ගං රජං. සංවෙගමාපාදීති දෙවතාපි නාම මං එවං සාරෙතීති විවෙකමාපන්තො, උත්තමචිරියං වා පග්ගස්ස පරමවිවෙකං මග්ගමෙව පටිපන්නොති. පයමං.

2. උපට්ඨානසුත්තවණ්ණනා

222. දුතියෙ සුපතීති අයං කිර ඛිණාසවො, සො දුරෙ භික්ඛාචාරගාමං ගන්ත්වා ආගතො පණ්ණසාලාය පත්තචීවරං පටිසාමෙත්වා අවිදුරෙ ජාතස්සරං ඔතරිත්වා ගත්තාති උතුං ගාභාපෙත්වා දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා තත්ථ නිවමඤ්චකං පඤ්ඤාපෙත්වා නිද්දං අනොක්කමන්තොව නිපන්තො. ඛිණාසවස්සාපි හි කායදරථො භොතියෙවාති තස්ස විනොදනත්ථං, තං සන්ධාය සුපතීති චුත්තං. අජ්ඣාසීති “අයං භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා දිවා සුපති, දිවාසොප්පඤ්ච නාමෙතං වඩ්ඪිතං දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං නාසෙති”ති මඤ්ඤමානා “වොදෙස්සාමි න”න්ති වින්තෙත්වා අභාසි.

ආතුරස්සාති ජරාතුරො රොගාතුරො කිලෙසාතුරොති තයො ආතුරා, තෙසු කිලෙසාතුරං සන්ධායෙවමාහ. සල්ලවිද්ධස්සාති සවිසෙන සත්තිසල්ලෙන විය අවිජ්ජාවිසවිට්ඨෙයන තණ්හාසල්ලෙන හදයෙ විද්ධස්ස. රුජ්ජනොති සට්ඨියමානස්ස.

ඉදානිස්ස කාමෙසු ආදීනවං කථයන්ති අනිච්චාතිආදිමාහ. තත්ථ අසිතන්ති තණ්හාදිට්ඨිනිස්සයෙන අනිස්සිතං. කස්මා පබ්බජිතං තපෙති එවරූපං

බිණාසවං දිවාසොප්පං න තපති, තාදිසං පන කස්මා න තපෙස්සතීති? වදති. ථෙරස්සෙව වා එතං වචනං, තස්මා අයමෙත්ථ අත්ථො – බද්ධෙසු මුත්තං අසිතං මාදිසං බිණාසවපබ්බජිතං කස්මා දිවාසොප්පං තපෙ, න තපෙස්සතීති? සෙසගාථාසුපි එසෙව නයො. දෙවතාය හි වචනපක්ඛෙ – “එවරුපං බිණාසවපබ්බජිතං දිවාසොප්පං න තපති, තාදිසං පන කස්මා න තපෙස්සතීති? තපෙස්සතියෙවා”ති අත්ථො. ථෙරස්ස වචනපක්ඛෙ – “එවරුපං මාදිසං බිණාසවපබ්බජිතං කස්මා දිවාසොප්පං තපෙ? න තපතියෙවා”ති අත්ථො. අයං පනෙත්ථ අනුත්තානපදවණ්ණනා. විනයාති විනයෙන. සමතික්කමාති වට්ඨමුලිකාය අවිජ්ජාය සමතික්කමෙන. තං ඤාණන්ති තං චතුසච්චඤාණං. පරමොදානන්ති පරමපරිසුද්ධං. පබ්බජිතන්ති එවරුපෙන ඤාණෙන සමන්තාගතං පබ්බජිතං. විජ්ජායාති චතුත්ථමග්ගවිජ්ජාය. ආරද්ධවීරියන්ති පග්ගහිතවීරියං පරිපුණ්ණවීරියං. දුතියං.

3. කස්සපගොත්තසුත්තවණ්ණනා

223. තතියෙ ඡෙතන්ති එකං මිගලුද්දකං. ඔවදතීති සො කිර මිගලුද්දකො පාතොව භුඤ්ජිත්වා “මිගෙ වධිස්සාමි”ති අරඤ්ඤං පට්ටියො එකං රොහිතමිගං දිස්වා “සත්තියා නං පහරිස්සාමි”ති අනුබන්ධමානො ථෙරස්ස පට්ඨමසුත්තෙ චුත්තනයෙනෙව දිවාච්ඡාරං නිසින්නස්ස අවිදුරෙන පක්කමති. අථ නං ථෙරො – “උපාසක, පාණාතිපාතො නාමෙස අපායසංවත්තනිකො අප්පායුකසංවත්තනිකො, සක්කා අඤ්ඤෙතපි කසිවණිජ්ජාදිකම්මෙන දාරභරණං කාතුං, මා එවරුපං කක්ඛලකම්මං කරොහි”ති ආභ. සොපි “මහාපංසුකුලිකත්ථෙරො කථෙති”ති ගාරවෙන යත්වා සොතුං ආරද්ධො. අථස්ස සොතුකාමතං ජනෙස්සාමිති ථෙරො අඬගුට්ඨකං ජාලාපෙසි. සො අක්ඛිහිපි පස්සති, කණ්ණෙහිපි සුණාති, විත්තං පනස්ස “අසුකට්ඨානං මිගො ගතො භවිස්සති, අසුකතිත්ථං ඔතිණ්ණො, තත්ථ නං ගන්ත්වා සාතෙත්වා යාවදිච්ඡකං මංසං බාදිත්වා සෙසං කාෂේනාදාය ගන්ත්වා පුත්තකෙ තොසෙස්සාමි”ති එවං මිගස්සෙව අනුපදං ධාවති. එවං වික්ඛිත්තවිත්තස්ස ධම්මං දෙසෙන්නං ථෙරං සන්ධාය චුත්තං “ඔවදතී”ති. අප්ඤ්ඤාසීති “අයං ථෙරො අදාරුං තච්ඡන්තො විය අබ්බෙත්තෙ වජ්ජන්තො විය අත්තන්තොපි කම්මං නාසෙති, එතස්සාපි වොදෙස්සාමි න”න්ති අභාසි.

අප්පපඤ්ඤන්ති නිජ්ජපඤ්ඤං. අවෙනසන්ති කාරණජානනසමත්ථෙන විත්තෙන රහිතං. මන්දොවාති අන්ධබාලො විය. සුණාතීති තව ධම්මකථං සුණාති. න විජානාතීති අත්ථමස්ස න ජානාති. ආලොකෙතීති තව පුප්ඵජනිකඉද්ධියා ජලන්තං අඬගුට්ඨකං ආලොකෙති. න පස්සතීති එත්ථ “නෙව තෙලං න වට්ටි

න දීපකපල්ලිකා, ථෙරස්ස පන ආනුභාවෙනායං ජලනී”ති ඉමං කාරණං න පස්සති. දස පථ්ජොතෙනි දසසු අඛිගුලීසු දස පඨිපෙ. රූපානීති කාරණරූපානි. චක්ඛුති පඤ්ඤාවක්ඛු. සංවෙගමාපාදීති කිං මෙ ඉමිනාති? චිරියං පග්ගස්ස පරමවිවෙකං අරහත්තමග්ගං පටිපජ්ජි. තතියං.

4. සම්බහුලසුත්තවණ්ණනා

224. චතුත්ථෙප්ඵ සම්බහුලාති බහු සුත්තන්තිකා ආභිධම්මිකා විනයධරා ව. විහරන්තීති සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා විහරන්ති. පක්කම්භුති තෙ කිර තස්මිං ජනපදෙ අඤ්ඤතරං ගාමං උපසඬකමන්තෙ දිස්වා මනුස්සා පසන්නවිත්තා ආසනසාලාය කොපවත්ථරණාදීති පඤ්ඤාපෙත්වා යාගුබ්ජ්ජකානි දත්වා උපනිසිදිංසු. මහාථෙරො එකං ධම්මකපීකං “ධම්මං කථෙහි”ති ආහ. සො විත්තං ධම්මකථං කථෙසි. මනුස්සා පසිදිත්වා භොජනවෙලායං පණ්ණිකභොජනං අදංසු. මහාථෙරො මනුඤ්ඤං හත්තානුමොදනමකාසි. මනුස්සා භියොයාසොමත්තාය පසන්නා “ඉධෙව, හන්තෙ, තෙමාසං වසථා”ති පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා ගමනාගමනසම්පන්නො යානෙ සෙනාසනානි කාරෙත්වා චතුහි පච්චයෙහි උපට්ඨහිංසු. මහාථෙරො වස්සුපනායිකදිවසෙ හික්ඛු ඔවදි – “ආවුසො, තුම්හෙහි ගරුකස්ස සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහිතං, බුද්ධපාතූභාවො නාම දුල්ලභො. මාසස්ස අට්ඨ දිවසෙ ධම්මස්සවනං කත්වා ගණසඬගණිකං පහාය අප්පමත්තා විහරථා”ති. තෙ තතො පට්ඨාය යුඤ්ජන්ති සට්ඨන්ති. කදාපි සබ්බරත්තිකං ධම්මස්සවනං කරොන්ති, කදාපි පඤ්ඤං විස්සජ්ජෙත්ති, කදාපි පධානං කරොන්ති. තෙසං ධම්මස්සවනදිවසෙ ධම්මං කථෙත්තානංයෙව අරුණො උග්ගච්ඡති. පඤ්ඤාවිස්සජ්ජනදිවසෙ බ්‍යත්තො හික්ඛු පඤ්ඤං පුච්ඡති, පණ්ඩිතො විස්සජ්ජෙතීති පුච්ඡනවිස්සජ්ජනං කරොත්තානංයෙව. පධානදිවසෙ සූරියත්ථඬගමනෙ ගණ්ඩිං පහරිත්වා වඬිකමං ඔතරිත්වා පධානං කරොත්තානංයෙව. තෙ එවං වස්සං වස්සිත්වා පචාරෙත්වා පක්කම්භු. තං සන්ධායෙතං වුත්තං. පරිදෙවමානාති “ඉදානි තථාරූපං මධුරං ධම්මස්සවනං පඤ්ඤාකථනං කුතො ලභිස්සාමි”තිආදීති වත්වා රොදමානා.

බායතීති පඤ්ඤායති උපට්ඨාති. කො මෙති කහං ඉමෙ. වජ්ජිභූමියාති වජ්ජිරට්ඨාහිමුබා ගතා. මගා වියාති යථා මගා තස්මිං තස්මිං පබ්බතපාදෙ වා වනසණ්ඨෙ වා විවරන්තා – “ඉදං අම්භාකං මාතූසන්තකං පිතුසන්තකං පවෙණිආගත”න්ති අගහෙත්වා, යත්ථෙව නෙසං ගොවරථාසුතා ව භොති පරිපන්ථාභාවො ව, තත්ථ විවරන්ති. එවං අනිකෙතා අගෙහා හික්ඛවොපි “අයං, ආවුසො, අම්භාකං ආවරියුපජ්ඣායානං සන්තකො පවෙණිආගතො”ති

අගභෙත්වා යත්ථෙව නෙසං උතුසප්පායං භොජනසප්පායං පුග්ගලසප්පායං සෙනාසනසප්පායං ධම්මස්සවනසප්පායඤ්ච සුලභං හොති, තත්ථ විහරන්ති. වතුත්ථං.

5. ආනන්දසුත්තවණ්ණනා

225. පඤ්චමෙ ආනන්දොති ධම්මභණ්ඩාගාරිකත්ථෙරො. අතිවෙලන්ති අතික්කන්තං වෙලං. ගිහිසඤ්ඤත්තිබ්බුලොති රත්තිඤ්ච දිවා ව බ්බුකාලං ගිහී සඤ්ඤාපයන්තො. භගවති පරිනිබ්බුතෙ මහාකස්සපත්ථෙරො ථෙරං ආභ – “ආචුසො, මයං රාජගහෙ වස්සං උපගන්ත්වා ධම්මං සඬගායිස්සාම, ගච්ඡ ත්වං අරඤ්ඤං පවිසිත්වා උපරිමග්ගන්තයත්ථාය වායාමං කරොහී”ති. සො භගවතො පත්තචීවරමාදාය කොසලරට්ඨං ගන්ත්වා එකස්මිං අරඤ්ඤාචාසෙ වසිත්වා පුනදිවසෙ එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා ථෙරං දිස්වා – “භත්තෙ ආනන්ද, තුම්භෙ පුබ්බෙ සත්ථාරා සද්ධිං ආගච්ඡථ. අප්ප එකකාච ආගතා. කහං සත්ථාරං යපෙත්වා ආගතත්ථ? ඉදානි කස්ස පත්තචීවරං ගභෙත්වා විවරථ? කස්ස මුඛොදකං දන්තකට්ඨං දෙථ, පරිවෙණං සම්මජ්ජථ, වත්තපට්ඨත්තං කරොථා”ති බ්බුං වත්වා පරිදෙවිංසු. ථෙරො – “මා, ආචුසො, සොචිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථ, අනිච්චා සඬබ්බාරා”තිආදීනි වත්වා තෙ සඤ්ඤාපෙත්වා භත්තකිච්චාවසානෙ වසනට්ඨානමෙව ගච්ඡති. මනුස්සා සායම්පි තත්ථ ගන්ත්වා තථෙව පරිදෙවන්ති. ථෙරොපි තථෙව ඔවදති. තං සන්ධායෙතං චුත්තං. අප්ඤ්ඤාසිති “අයං ථෙරො හික්ඛුසඬ්ඤස්ස කථං සුත්වා ‘සමණධම්මං කරිස්සාමි’ති අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉදානි ගිහී සඤ්ඤාපෙත්තො විහරති, සත්ථු සාසනං අසඬගතිතපුප්ඵරාසි විය යීතං, ධම්මසඬගහං න කරොති, වොදෙස්සාමි න”න්ති විත්තෙත්වා අභාසි.

පසක්කියාති පවිසිත්වා. හදයස්මිං ඔපියාති කිච්චතො ව ආරම්මණතො ව හදයම්හි පක්ඛිපිත්වා. “නිබ්බානං පාපුණ්ණස්සාමි”ති වීරියං කරොන්තො නිබ්බානං කිච්චතො හදයම්හි ඔපෙති නාම, නිබ්බානාරම්මණං පන සමාපත්තිං අප්පෙත්වා නිසීදන්තො ආරම්මණතො. තදුහයම්පි සන්ධායෙසා භාසති. ක්කායාති ද්විහි ක්කානෙහි ක්කායිකො භව. බිළිබිළිකාති අයං ගිහිහි සද්ධිං බිළිබිළිකථා. පඤ්චමං.

6. අනුරුද්ධසුත්තවණ්ණනා

226. ඡට්ඨෙ පුරාණදුතියිකාති අනන්තරෙ අත්තභාවෙ අග්ගමහෙසී. සොභසීති පුබ්බෙපි සොභසී, ඉදානිපි සොභසී. දුග්ගතාති න ගතිදුග්ගතියා දුග්ගතා. තා හි සුගතියං යීතා සම්පත්තිං අනුභවන්ති, පටිපත්තිදුග්ගතියා පන දුග්ගතා. තතො

වුතා හි තා නිරයෙපි උපපජ්ජන්තිති දුග්ගතා. පතිට්ඨිතාති සක්කායස්මිං හි පතිට්ඨන්තො අට්ඨහි කාරණෙහි පතිට්ඨාති – රත්තො රාගවසෙන පතිට්ඨාති, දුට්ඨො දොසවසෙන... මුල්ලො මොහවසෙන... විනිබ්ඳ්ඨො මානවසෙන... පරාමට්ඨො දිට්ඨිවසෙන... ථාමගතො අනුසයවසෙන... අනිට්ඨඞ්ගතො විචිකිච්ඡාවසෙන... වික්ඛෙපගතො උද්ධච්චවසෙන පතිට්ඨාති. තාපි එවං පතිට්ඨිතාව. නරදෙව්‍යානන්ති දෙවනරාතං.

නත්ථී දානීති සා කිර දෙවධිතා ථෙරෙ බලවසිනෙහා අහොසි, පටිගන්තුං නාසක්ඛි. කාලෙන ආගන්ත්වා පරිවෙණං සම්මජ්ජති, මුඛොදකං දන්තකට්ඨං පානීයං පරිභොජනීයං උපට්ඨපෙති. ථෙරො අනාවජ්ජනෙන පරිභුඤ්ජති. එකස්මිං දිවසෙ ථෙරස්ස ජිණ්ණවීරස්ස වොළකහික්ඛං වරතො සඬකාරකුටෙ දිබ්බදුස්සං යපෙත්වා පක්කමි. ථෙරො තං දිස්වා උක්ඛිපිත්වා, ඔලොකෙන්තො දුස්සන්තං දිස්වා “දුස්සමෙත”න්ති ඤාත්වා, “අලං එත්තාවතා”ති අග්ගහෙසි. තෙනෙවස්ස වීරං නිට්ඨාසි. අථ ද්වෙ අග්ගසාවකා අනුරුද්ධත්ථෙරො වාති තයො ජනා වීරං කරිංසු. සත්ථා සුචිං යොජෙත්වා අදාසි. නිට්ඨිතවීරස්ස පිණ්ඩාය වරතො දෙවතා පිණ්ඩපාතං සමාදපෙති. සා කාලෙන එකිකා, කාලෙන අත්තදුතියා ථෙරස්ස සන්තිකං ආගච්ඡති. තදා පන අත්තතතියා ආගන්ත්වා දිවාට්ඨානෙ ථෙරං උපසඬකමිත්වා – “මයං මනාපකායිකා නාම මනසා ඉච්ඡිතිච්ඡිතරූපං මාපෙමා”ති ආහ. ථෙරො – “එතා එවං වදන්ති, වීමංසිස්සාමි, සබ්බා නීලකා හොන්තු”ති වින්තෙසි. තා ථෙරස්ස මනං ඤාත්වා සබ්බාව නීලවණ්ණා අහෙසුං, එවං පිතලොහිතඔදාතවණ්ණාති. තතො වින්තයිංසු – “ථෙරො අම්භාකං දස්සනං අස්සාදෙති”ති තා සමජ්ජං කාතුං ආරද්ධා, එකාපි ගායි, එකාපි නච්චි, එකාපි අච්ඡරං පහරි. ථෙරො ඉන්ද්‍රියානි ඔක්ඛිපි. තතො – “න අම්භාකං දස්සනං ථෙරො අස්සාදෙති”ති ඤාත්වා සිනෙහං වා සන්ථවං වා අලහමානා නිබ්බිත්ථිත්වා ගන්තුමාරද්ධා. ථෙරො තාසං ගමනභාවං ඤාත්වා – “මා පුනප්පුනං ආගච්ඡිංසු”ති අරහත්තං බ්‍යාකරොන්තො ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ වික්ඛිණොති ඛිණො. ජාතිසංසාරොති තත්ථ තත්ථ ජාතිසඬ්ඛාතො සංසාරො. ඡට්ඨං.

7. නාගදත්තසුත්තවණ්ණනා

227. සත්තමෙ අතිකාලෙනාති සබ්බරත්තිං නිද්දායිත්වා බලවපච්චුසෙ කොට්ඨමුඤ්ජනියා ථොකං සම්මජ්ජිත්වා මුඛං ධොවිත්වා යාගුහික්ඛාය පාතොව පච්ඡති. අතිදිවාති යාගුං ආදාය ආසනසාලං ගන්ත්වා පිවිත්වා එකස්මිං යානෙ නිපන්තො නිද්දායිත්වා – “මනුස්සානං හොජනවෙලාය පණිතං හික්ඛං ලහිස්සාමි”ති උපකට්ඨෙ මජ්ඣන්තිකෙ උට්ඨාය ධම්මකරණෙන උදකං

ගහෙත්වා අක්ඛිති පමජ්ජිත්වා පිණ්ඩාය වරිත්වා යාවදත්ථං භුඤ්ජිත්වා මජ්ඣන්තිකෙ විතිවත්තෙ පටික්කමති. දිවා ච ආගන්ත්වාති අතිකාලෙ පට්ටියෙන නාම අඤ්ඤෙහි භික්ඛුහි පයමතරං ආගන්තබ්බං හොති, ත්වං පන අතිවිය දිවා ආගන්ත්වා ගතාසිති අත්ථො. භායාමි නාගදත්තන්ති තං නාගදත්තං අහං භායාමි. සුප්පගබ්බන්ති සුට්ඨු පගබ්බං. කුලෙසුති බත්තියකුලාදිඋපට්ඨාකකුලෙසු. සත්තමං.

8. කුලසරණිසුත්තවණ්ණනා

228. අට්ඨමෙ අජ්ඣොගාඤ්ඤාප්පත්තොති ඔගාහප්පත්තො. සො කිර සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා තං වනසණ්ඩං පටිසිත්වා දුතියදිවසෙ ගාමං පිණ්ඩාය පාවිසි පාසාදිකෙහි අභික්කන්තාදීහි. අඤ්ඤතරං කුලං තස්ස ඉරියාපථෙ පසිදිත්වා පඤ්චපතිට්ඨිතෙන වන්දිත්වා පිණ්ඩපාතං අදාසි. හත්තානුමොදනං පුන සුත්වා අතිරෙකතරං පසිදිත්වා, “හත්තෙ, නිව්වකාලං ඉධෙව භික්ඛං ගණ්හථා”ති නිමන්තෙසි. ථෙරො අධිවාසෙත්වා තෙසං ආහාරං පරිභුඤ්ජමානො වීරියං පග්ගස්ස සට්ඨන්තො අරහත්තං පත්වා චින්තෙසි – “ඛුප්පකාරං මෙ එතං කුලං, අඤ්ඤත්ථ ගන්ත්වා කිං කරස්සාමි”ති? එලසමාපත්තිසුඛං අනුභවන්තො තත්ථෙව වසි. අජ්ඣාමාසිති සා කිර ථෙරස්ස ඛිණ්ණසවභාවං අජානන්ති චින්තෙසි – “අයං ථෙරො නෙව අඤ්ඤං ගාමං ගච්ඡති, න අඤ්ඤං සරං, න රුක්ඛමූලආසනසාලාදීසු නිසිදති, නිව්වකාලං සරං පටිසිත්වාච නිසිදති, උභොපෙතෙ ඔගාධප්පත්තා පටිගාධප්පත්තා, කදාවි එස ඉමං කුලං දුසෙය්‍ය, වොදෙස්සාමි න”න්ති. තස්මා අහාසි.

සණ්ඨානෙති නගරද්වාරස්ස ආසන්තෙ මනුස්සානං භණ්ඩකං ඔනාරෙත්වා විස්සමනට්ඨානෙ. සඬගම්මාති සමාගන්ත්වා. මන්තෙත්තීති කථෙත්ති. මඤ්ච තඤ්චාති මඤ්ච කථෙත්ති තඤ්ච කථෙත්ති. කිමන්තරන්ති කිං කාරණං? ඛුහි සද්දා පච්චුහාති ඛුකා එතෙ ලොකස්මිං පටිලොමසද්දා. න තෙනාති තෙන කාරණෙන, තෙන චා තපස්සිනා න මඬිකු හොතබ්බං. න හි තෙනාති න හි තෙන පරෙහි චුත්තවචනෙන සත්තො කිලිස්සති, අත්තනා කතෙන පන පාපකම්මෙනෙව කිලිස්සතීති දස්සෙති. වාතම්ගො යථාති යථා වනෙ වාතම්ගො වාතෙරිතානං පණ්ණාදීනං සද්දෙන පරිතස්සති, එවං යො සද්දපරිත්තාසි හොතීති අත්ථො. නාස්ස සම්පජ්ජතෙ වතන්ති තස්ස ලහුවිත්තස්ස වතං න සම්පජ්ජති. ථෙරො පන ඛිණ්ණසවත්තා සම්පන්නවතොති වෙදිතබ්බො. අට්ඨමං.

9. වජ්ජපුත්තසුත්තවණ්ණනා

229. නවමෙ වජ්ජපුත්තකොති වජ්ජරට්ඨෙ රාජපුත්තො ඡත්තං පභාය පබ්බජිතො. සබ්බරත්තිවාරොති කත්තිකනක්ඛත්තං සොසෙත්වා සකලනගරං ධජපටාකාදිහි පටිමණ්ඩෙත්වා පවත්තිතො සබ්බරත්තිවාරො. ඉදඤ්චි නක්ඛත්තං යාව වාතුමහාරාජකෙහි එකාබද්ධං හොති. තූරියතාලිතවාදිනනිග්ගසාසසද්දන්ති හෙරිආදිතූරියානං තාලිතානං විණාදිනඤ්ච වාදිතානං නිග්ගසාසසද්දං. අභාසීති වෙසාලියං කිර සත්ත රාජසහස්සානි සත්තසතානි සත්ත ව රාජානො, තත්තකාව තෙසං උපරාජසෙනාපතිආදයො. තෙසු අලඬිකතපටියත්තෙසු නක්ඛත්තකීලනත්ථාය වීථිං ඔතිණ්ණෙසු සට්ඨිහත්ථෙ මහාවඬිකමෙ වඬිකමමානො නහස්ස මජ්ඣෙකෙ යීතං වන්දං දිස්වා වඬිකමනකොටියං ඵලකං නිස්සාය යීතො අභාසි. අපවිද්ධංව වනස්මිං දාරුකන්ති වත්ථවෙය්නාලඬිකාරරහිතත්තා වනෙ ඡඩ්ඬිතදාරුකං විය ජාතං. පාපියොති ලාමකතරො අම්භෙහි අඤ්ඤො කොචි අත්ථි. පිහයන්තිති ථෙරො ආරඤ්ඤිකො පංසුකුලිකො පිණ්ඩපාතිකො සපදානවාරිකො අජ්ජිවිජො සන්තුට්ඨොති බහු තුය්හං පත්ථයන්තිති අත්ථො. සග්ගගාමීනන්ති සග්ගං ගච්ඡන්තානං ගතානම්පි. නවමං.

10. සජ්ඣායසුත්තවණ්ණනා

230. දසමෙ යං සුදන්ති නිපාතමත්තං. සජ්ඣායබහුලොති නිස්සරණපරියත්තිවසෙන සජ්ඣායනතො බහුතරං කාලං සජ්ඣායන්තො. සො කිර ආවරියස්ස දිවාට්ඨානං සම්මජ්ජිත්වා ආවරියං උදික්ඛන්තො තිට්ඨති. අථ නං ආගච්ඡන්තං දිස්වාච පච්චුග්ගන්ත්වා පත්තවීරං පටිග්ගහෙත්වා පඤ්ඤත්තාසනෙ නිසින්නස්ස තාලවණ්ටවානං දත්වා පානීයං ආපුච්ඡිත්වා පාදෙ ධොවිත්වා තෙලං මක්ඛෙත්වා වන්දිත්වා යීතො උද්දෙසං ගහෙත්වා යාව සූරියත්ථඬිගමා සජ්ඣායං කරොති. සො න්හානකොට්ඨකෙ උදකං උපට්ඨපෙත්වා අඬිගාරකපල්ලෙ අග්ගිං කරොති. ආවරියස්ස න්හත්වා ආගතස්ස පාදෙසු උදකං පුඤ්ජිත්වා පිට්ඨිපරිකම්මං කත්වා වන්දිත්වා උද්දෙසං ගහෙත්වා පට්ඨයාමෙ සජ්ඣායං කත්වා මජ්ඣමයාමෙ සරීරං සමස්සාසෙත්වා පච්ඡිමයාමෙ උද්දෙසං ගහෙත්වා යාව අරුණුග්ගමනා සජ්ඣායං කත්වා නිරුද්ධසද්දං බයතො සම්මසති. තතො සෙසං උපාදායරූපං භූතරූපං නාමරූපන්ති පඤ්චසු ඛන්ධෙසු විපස්සනං වඬිචෙත්වා අරහත්තං පාපුණි. අජ්ජෙපාස්සුක්කොති උද්දෙසග්ගහණෙ ව සජ්ඣායකරණීයෙ ව නිරුස්සුක්කො. සඬිකසායනීති යස්ස දානි අත්ථාය අහං සජ්ඣායං කරෙය්‍යං, සො මෙ අත්ථො මත්ථකං පත්තො. කිං මෙ ඉදානි සජ්ඣායෙනාති ඵලසමාපත්තිසුඛෙන කාලං

අනිවත්තෙනි. අජ්ඣාසීති, “කිං නු ඛො අස්ස ථෙරස්ස අභාසුකං ජානං, උදාහුස්ස ආවරියස්ස? කෙන නු ඛො කාරණෙන පුබ්බෙ විය මධුරස්සරෙන න සජ්ඣායති” ති? ආගන්ත්වා සන්තිකෙ ධීතා අභාසී.

ධම්මපදානීති ඉධ සබ්බමිපි බුද්ධවචනං අධිජ්ජෙතං. නාධියසීති න සජ්ඣායසී. නාදියසීති වා පාඨො, න ගණ්භාසීති අත්ථො. පසංසන්ති ධම්මභාණකො පසංසං ලහති, ආභිධම්මිකො සුත්තන්තිකො විනයධරොතිස්ස පසංසිතා භවන්ති. විරාගෙනාති අරියමග්ගෙන. අඤ්ඤායාති ජානිත්වා. නික්ඛෙපනන්ති තස්ස දිට්ඨසුතාදිනො විස්සජ්ජනං සන්තො වදන්තීති දීපෙති, න බුද්ධවචනස්ස. එත්තාවතා “ථෙරො බුද්ධවචනං න විස්සජ්ජාපෙති” ති න නිව්චකාලං සජ්ඣායන්තෙනෙව භවිතබ්බං, සජ්ඣායිත්වා පන – “එත්තකස්සාහං අත්ථස්ස වා ධම්මස්ස වා ආධාරො භවිතුං සමත්ථො” ති ඤාත්වා වට්ටදුක්ඛස්ස අත්තකිරියාය පටිපජ්ජිතබ්බං. දසමං.

11. අකුසලවිතක්කසුත්තවණ්ණනා

231. එකාදසමෙ අකුසලෙ විතක්කෙති කාමවිතක්කාදයො තයො මහාවිතක්කෙ. අයොනියො මනසිකාරාති අනුපායමනසිකාරෙන. සොති සො ත්වං. අයොනියො පටිනිස්සජ්ජාති එතං අනුපායමනසිකාරං වජ්ජෙහි. සත්ථාරන්ති ඉමාය ගාථාය පාසාදිකකම්මට්ඨානං කථෙති. ජිනිසුබ්බසංසයන්ති එකංසෙනෙව බලවජිතිඤ්ච සුබඤ්ච අධිගමිස්සසී. එකාදසමං.

12. මජ්ඣන්හිකසුත්තවණ්ණනා

232. ද්වාදසමෙ යං වත්තබ්බං, තං දෙවතාසංයුත්තෙ නන්දනවග්ගෙ වුත්තමෙව. ද්වාදසමං.

13. පාකනින්දියසුත්තවණ්ණනා

233. තෙරසමං දෙවපුත්තසංයුත්තෙ ජන්තුදෙවපුත්තසුත්තෙ විත්ථාරිතමෙව. තෙරසමං.

14. ගන්ධන්ථෙතසුත්තවණ්ණනා

234. චුද්දසමෙ අජ්ඣාසීති තං භික්ඛුං නාලෙ ගහෙත්වා පදුමං සිඬ්ඝමානං දිස්වාච – “අයං භික්ඛු සත්ථු සන්තිකෙ කම්මට්ඨානං ගහෙත්වා සමණධම්මං කාතුං අරඤ්ඤං පවිට්ඨො ගන්ධාරම්මණං උපනිජ්ඣායති, ස්වායං අජ්ජ උපසිඬ්ඝං ස්වෙපි පුනදිවසෙපි උපසිඬ්ඝස්සති, එවමස්ස සා ගන්ධතණ්භා

වඩිසීත්වා දිට්ඨධම්මිකසම්පරායිකං අත්ථං නාසෙස්සති, මා මයි පස්සන්ති යා නස්සතු, වොදෙස්සාමි න''න්ති උපසඬ්ඛමිත්වා අභාසි.

එකඬ්ඛමෙතං ථෙය්‍යානන්ති ථෙති තඬ්ඛානං රූපාරම්මණාදීනං පඤ්චකොට්ඨාසානං ඉදං එකඬ්ඛං, එකකොට්ඨාසොති අත්ථො. න හරාමීති න ගහෙත්වා ගච්ඡාමි. ආරාති දුරෙ නාලෙ ගහෙත්වා නාමෙත්වා දුරෙ යීතො උපසඬ්ඛාමිති වදති. වණ්ණෙනාති කාරණෙන.

ය්වායන්ති යො අයං. තස්මිං කිර දෙවතාය සද්ධිං කථෙත්තෙයෙව එකො තාපසො ඔතරිත්වා භිසංඛනාදීනි කාතුං ආරද්ධො, තං සන්ධායෙවමාහ. ආකිණ්ණකම්මන්තොති එවං අපරිසුද්ධකම්මන්තො. අබ්බිකම්මන්තොතිපි පායො, කක්ඛලකම්මන්තොති අත්ථො. න වුව්චතීති ගන්ධවොරොති වා පුප්ඵවොරොති වා කස්මා න වුව්චති.

ආකිණ්ණලුද්දොති බහුපාපො ගාළ්භපාපො වා, තස්මා න වුව්චති. ධාතිවෙලංච මක්ඛිතොති යථා ධාතියා නිවත්ථකිලිට්ඨවත්ථං උච්චාරපස්සාවපංසුමසිකද්දමාදීහි මක්ඛිතං, එවමෙවං රාගදොසාදීහි මක්ඛිතො. අරහාමි වත්තවෙති අරහාමි වත්තුං. දෙවතාය වොදනා කිර සුගතානුසිට්ඨිසදිසා, න තං ලාමකා භීනාධිමුත්තිකා මිච්ඡාපටිපන්නකපුග්ගලා ලහන්ති. තස්මිං පන අත්තභාවෙ මග්ගඵලානං හඬ්ඛරූපා පුග්ගලා තං ලහන්ති, තස්මා එවමාහ.

සුවිගවෙසිනොති සුවිති සිලසමාධිඤ්ඤාණානි ගවෙසන්තස්ස. අබ්භාමත්තං වාති වලාහකකුට්මත්තං විය. ඡානාසීති සුද්ධො අයන්ති ඡානාසි. වජ්ජාසීති වදෙය්‍යාසි. නෙව තං උපජ්චාමාති දෙවතා කිර චිත්තෙසි - “අයං භික්ඛු අත්ථි මෙ භිතකාමා දෙවතා, සා මං වොදෙස්සති සාරෙස්සතීති පමාදම්පි අනුයුඤ්ජෙය්‍ය, නාස්ස වචනං සම්පට්ඨිස්සාමි” ති. තස්මා එවමාහ. ත්වමෙවාති ත්වංයෙව. ඡානෙය්‍යාති ඡානෙය්‍යාසි. යෙනාති යෙන කම්මෙන සුගතිං ගච්ඡෙය්‍යාසි, තං කම්මං ත්වංයෙව ඡානෙය්‍යාසිති. වුද්දසමං.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

වනසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

10. යක්ඛසංයුත්තං

1. ඉන්දකසුත්තවණ්ණනා

235. යක්ඛසංයුත්තස්ස පයමෙ ඉන්දකස්සාති ඉන්දකුටනිවාසිනො යක්ඛස්ස. යක්ඛතො හි කුටෙන, කුටතො ච යක්ඛෙන නාමං ලද්ධං. රූපං න ජීවන්ති වදන්තීති යදි බුද්ධා රූපං ජීවන්ති න වදන්ති, යදි රූපං සත්තො පුග්ගලොති එවං න වදන්තීති අත්ථො. කථං ත්වයන්ති කථං නු අයං? කුතස්ස අට්ඨියකපිණ්ඩමෙතීති අස්ස සත්තස්ස අට්ඨියකපිණ්ඩඤ්ච කුතො ආගච්ඡති? එත්ථ ච අට්ඨිග්ගහණෙන තීණි අට්ඨිසතාති, යකපිණ්ඩග්ගහණෙන නව මංසපෙසිසතාති ගහිතාති. යදි රූපං න ජීවො, අථස්ස ඉමාති ච අට්ඨිති ඉමා ච මංසපෙසියො කුතො ආගච්ඡන්තීති පුච්ඡති. කථං ත්වයං සජ්ජති ගබ්භරස්මීන්ති කෙන නු කාරණෙන අයං සත්තො මාතූකුච්ඡිස්මිං. සජ්ජති ලග්ගති, තිට්ඨතීති? පුග්ගලවාදී කිරෙස යක්ඛො, “එකජ්ජහාරෙතෙව සත්තො මාතූකුච්ඡිස්මිං නිබ්බත්තති”ති ගහෙත්වා ගබ්භසෙය්‍යකසත්තස්ස මාතා මච්ඡමංසාදීති බාදති, සබ්බාති එකරත්තිවාසෙන පවිත්වා ඵෙණං විය විලියන්ති. යදි රූපං සත්තො න භවෙය්‍ය, එවමෙව විලියෙය්‍යාති ලද්ධියා එවමාහ. අථස්ස භගවා – “න මාතූකුච්ඡිස්මිං එකජ්ජහාරෙතෙව නිබ්බත්තති, අනුපුබ්බෙන පන වඩ්ඪතී”ති දස්සෙන්නො පයමං කලලං හොතීතිආදිමාහ. තත්ථ පයමන්ති පයමෙන පටිසන්ධිවිඤ්ඤාණෙන සද්ධිං තිස්සොති වා චුස්සොති වා නාමං නත්ථි, අථ ඛො තීහි ජාතිඋණ්ණංසුහි කතසුත්තග්ගෙ සණ්ඨිතතෙලබ්න්දුප්පමාණං කලලං හොති, යං සන්ධාය වුත්තං –

“තිලතෙලස්ස යථා බින්නු, සජ්ජිමණ්ඩො අනාවිලො;

එවං වණ්ණස්පට්ඨාගං, කලලං සම්පවුච්චති”ති.

කලලා හොති අබ්බුදන්ති තස්මා කලලා සත්තාහච්චයෙන මංසධොවනඋදකවණ්ණං අබ්බුදං නාම හොති, කලලන්ති නාමං අන්තරධායති. වුත්තම්පි චෙතං –

“සත්තාහං කලලං හොති, පට්පක්කං සමුහතං;

විවට්ටමානං තබ්භාවං, අබ්බුදං නාම ජායතී”ති.

අබ්බුදා ජායතෙ පෙසීති තස්මාපි අබ්බුදා සත්තාහච්චයෙන විලීනතිපුසදිසා පෙසී නාම සඤ්ජායති. සා මරිවථාණිතෙන දීපෙනබ්බා. ගාමදාරිකා හි සුපක්කාති මරිවාති ගහෙත්වා සාටකන්තෙ භණ්ඩිකං කත්වා පිළෙත්වා මණ්ඩං ආදාය

කපාලෙ පක්ඛිපිත්වා ආතපෙ යපෙන්නි, තං සුක්ඛමානං සබ්බභාගෙහි මුච්චති.
එවරූපා පෙසි හොති, අබ්බුදන්නි නාමං අත්තරධායති. චුත්තම්පි වෙතං -

“සත්තාහං අබ්බුදං හොති, පරිපක්කං සමුහතං;

විවට්ටමානං තබ්භාවං, පෙසි නාම පජායති” ති.

පෙසි නිබ්බත්තති සනොති තතො පෙසිතො සත්තාහව්වයෙන
කුක්කුට්ඨසංඝයානො සනො නාම මංසපිණ්ඩො නිබ්බත්තති, පෙසිති නාමං
අත්තරධායති. චුත්තම්පි වෙතං -

“සත්තාහං පෙසි භවති, පරිපක්කං සමුහතං;

විවට්ටමානං තබ්භාවං, සනොති නාම ජායති.

“යථා කුක්කුට්ඨා අණ්ඩං, සමන්තා පරිමණ්ඩලං;

එවං සනස්ස සංඝයානං, නිබ්බත්තං කම්මපච්චයා” ති.

සනා පසාඛා ජායන්තීති පඤ්චමෙ සත්තාහෙ ද්විත්තං භත්ථපාදානං සීසස්ස
චත්ථාය පඤ්ච පිළකා ජායන්ති, යං සන්ධායෙන චුත්තං “පඤ්චමෙ, භික්ඛවෙ,
සත්තාහෙ පඤ්ච පිළකා සංඝයානති කම්මතො” ති.

ඉතො පරං ඡට්ඨසත්තමාදීනි සත්තාහානි අතික්කම්ම දෙසනං සඬ්ඛිපිත්වා
ද්වාචත්තාලීසෙ සත්තාහෙ පරිණතකාලං ගහෙත්වා දස්සෙන්නො
කෙසාතිආදිමාහ. තත්ථ කෙසා ලොමා නබාපි වාති ද්වාචත්තාලීසෙ සත්තාහෙ
එතානි ජායන්ති.

තෙන සො තත්ථ යාපෙතීති තස්ස භි නාහිතො උට්ඨිතො නාලො මාතු
උදරපටලෙන එකාබ්ද්ධො හොති, සො උප්පලදණ්ඩකො විය ඡිද්දො, තෙන
ආහාරරසො සංසරිත්වා ආහාරසමුට්ඨානරූපං සමුට්ඨාපෙති. එවං සො දස
මාසෙ යාපෙති. මාතුකුච්ඡිගතො නරොති මාතුයා තිරොකුච්ඡිගතො, කුච්ඡියා
අබ්භන්තරගතොති අත්ථො. ඉති භගවා “එවං ඛො, යක්ඛ, අයං සත්තො
අනුපුබ්බෙන මාතුකුච්ඡියං වඩ්ඪති, න එකප්පහාරෙතෙව නිබ්බත්තති” ති
දස්සෙති. පයමං.

2. සක්කනාමසුත්තවණ්ණනා

236. දුතියෙ සක්කනාමකොති එවං නාමකො එකො යක්ඛො, සො කිර
මාරපක්ඛිකයක්ඛො. විප්පමුත්තස්සාති තීහි භවෙහි විප්පමුත්තස්ස. යදඤ්ඤන්ති
යං අඤ්ඤං. වණ්ණෙතාති කාරණෙන. සංවාසොති එකතො වාසො,

සක්ඛිධම්මො මිත්තධම්මොති අත්ථො. සප්පඤ්ඤොති සුපඤ්ඤො සම්බුද්ධො. දුතියං.

3. සුවිලොමසුත්තවණ්ණනා

237. තතියෙ ගයායන්ති ගයාගාමෙ, ගයාය අවිදුරෙ නිව්ට්ඨගාමං උපනිස්සායාති අත්ථො. ටඬ්ඝිකමඤ්චෙති දීඝමඤ්චෙ පාදමජ්ඣෙ විජ්ඣන්වා අටනියො පච්චෙසන්වා කතමඤ්චෙ. තස්ස “ඉදං උපරි, ඉදං හෙට්ඨා”ති නත්ථී, පරිචන්තෙන්වා අත්ථනොපි තාදිසොව හොති, තං දෙවට්ඨානෙ යපෙන්නි. චතුත්තං පාසාණානං උපරි පාසාණං අත්ථරිත්වා කතගෙහමපි “ටඬ්ඝිකමඤ්චො”ති වුච්චති. සුවිලොමස්සාති කථිතසුවිසදිසලොමස්ස. සො කිර කස්සපස්ස භගවතො සාසනෙ පබ්බජිත්වා දුරට්ඨානතො ආගතො සෙදමලග්ගහිතෙන ගත්තෙන සුපඤ්ඤත්තං සඬ්ඝිකමඤ්චං අනාදරෙන අපච්චත්ථරිත්වා නිපජ්ජී, තස්ස පරිසුද්ධසීලස්ස තං කම්මං සුද්ධවත්ථෙ කාළකං විය අහොසි. සො තස්මිං අත්තභාවෙ විසෙසං නිබ්බත්තෙත්තුං අසක්කොන්තො කාලංකත්වා ගයාගාමද්වාරෙ සඬ්ඝිකාරට්ඨානෙ යක්ඛො භුත්වා නිබ්බත්ති. නිබ්බත්තමත්තස්සෙව චස්ස සකලසරීරං කථිතසුවිහි ගවිච්ඡිවිජ්ඣිතං විය ජාතං.

අටෙකදිවසං භගවා පච්චුසසමයෙ ලොකං ඔලොකෙන්තො තං යක්ඛං පයමාවජ්ජනස්සෙව ආපාථං ආගතං දිස්වා – “අයං එකං බුද්ධන්තරං මහාදුක්ඛං අනුභවි. කිං නු බ්වාස්ස මං ආගම්ම සොත්ථිකාරණං භවෙය්‍යා”ති? ආවජ්ජෙන්තො පයමමග්ගස්ස උපනිස්සයං අද්දස. අථස්ස සඬ්ඝහං කාතුකාමො සුරත්තදුපට්ඨං නිවාසෙන්වා සුගතමභාවීවරං පාරුපිත්වා දෙවට්ඨානකප්පං ගන්ධකුටිං පහාය හත්ථිගවාස්සමනුස්සකුක්කුරාදිකුණපදුග්ගන්ධං සඬ්ඝිකාරට්ඨානං ගන්ත්වා තත්ථ මහාගන්ධකුටියං විය නිසිදි. තං සන්ධාය වුත්තං “සුවිලොමස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ”ති.

බරොති සුංසුමාරපිට්ඨි විය ඡදනිට්ඨකාහි විසමච්ඡදනපිට්ඨි විය ච බරසරීරො. සො කිර කස්සපසම්මාසම්බුද්ධකාලෙ සීලසම්පන්නො උපාසකො එකදිවසෙ විහාරෙ විත්තත්ථරණාදිහි අත්ථනාය භූමියා සඬ්ඝිකෙ අත්ථරණෙ අත්තනො උත්තරාසඬ්ඝං අපච්චත්ථරිත්වා නිපජ්ජී. සඬ්ඝිකං තෙලං අභාජෙන්වා අත්තනො උත්තරාසඬ්ඝං අපච්චත්ථරිත්වා නිපජ්ජී. සඬ්ඝිකං තෙලං අභාජෙන්වා අත්තනො හත්ථෙහි සරීරං මක්ඛෙසිතිපි වදන්ති. සො තෙන කම්මෙන සග්ගෙ නිබ්බත්තිතුං අසක්කොන්තො තස්සෙව ගාමස්ස ද්වාරෙ සඬ්ඝිකාරට්ඨානෙ යක්ඛො භුත්වා නිබ්බත්ති. නිබ්බත්තමත්තස්ස චස්ස

සකලසරීරං චුත්තජපකාරං අහොසි. තෙ උහොපි සභායා ජාතා. ඉති බරස්ස බරභාවො වෙදිතබ්බො.

අවිදුරෙ අතික්කමන්තීති ගොවරං පරියෙසන්තා සමාගමට්ඨානං වා ගච්ඡන්තා ආසන්නෙ යානෙ ගච්ඡන්ති. තෙසු සුවිලොමො සත්ථාරං න පස්සති, බරලොමො පයිමතරං දිස්වා සුවිලොමං යක්ඛං එතදවොච – “එසො සමණො”ති, සම්ම, එස තච භවනං පවිසිත්වා නිසින්නො එකො සමණොති. නෙසො සමණො, සමණකො එසොති සො කිර යො මං පස්සිත්වා භීතො පලායති, තං සමණකොති වදති. යො න භායති, තං සමණොති. තස්මා “අයං මං දිස්වා භීතො පලායිස්සති”ති මඤ්ඤමානො එවමාහ.

කායං උපනාමෙසීති හෙරවරුපං නිමිමිනිත්වා මහාමුඛං විවරිත්වා සකලසරීරෙ ලොමානි උට්ඨාපෙත්වා කායං උපනාමෙසි. අපනාමෙසීති රතනසතිකං සුවණ්ණග්ගසතිකං විය ථොකං අපනාමෙසි. පාපකොති ලාමකො අමනුස්සො. සො ගූථං විය අග්ගි විය කණ්ඨසප්පො විය ච පරිවජ්ජෙතබ්බො, න ඉමිනා සුවණ්ණවණ්ණෙන සරීරෙන සම්පට්ඨිතබ්බො. එවං චුත්තෙ පන සුවිලොමො “පාපකො කිර මෙ සම්ඵස්සො”ති කුද්ධො පඤ්ඤං තං, සමණොතිආදිමාහ. චිත්තං වා තෙ බිපිස්සාමීති යෙසඤ්ඤි අමනුස්සා චිත්තං බිපිතුකාමා භොන්ති, තෙසං සෙනමුඛං නිලොදරං සුරත්තභත්ථපාදං මහාසිසං පජ්ජලිතනෙත්තං හෙරවං වා අත්තභාවං නිමිමිනිත්වා දස්සෙන්නි, හෙරවං වා සද්දං සාවෙන්ති, කථෙන්නානංයෙව වා මුඛෙ භත්ථං පක්ඛිපිත්වා හදයං මද්දන්ති, තෙන තෙ සත්තා උම්මත්තකා භොන්ති ඛිත්තවිත්තා. තං සන්ධායෙවමාහ. පාරගඬගායාති ද්විසු පාදෙසු ගහෙන්වා තං ආවිඤ්ජෙත්වා යථා න පුනාගච්ඡසි, එවං පාරං වා ගඬගාය බිපිස්සාමීති වදති. සදෙවකෙතිආදි චුත්තත්ථමෙව. පුච්ඡ යදාකඬබ්බිති යංකිඤ්ච ආකඬබ්බි, තං සබ්බං පුච්ඡ, අසෙසං තෙ බ්‍යාකරිස්සාමීති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙති.

කුතොනිදානාති කිංනිදානා, කිංපච්චයාති අත්ථො? කුමාරකා ධඩ්කමිචොස්සජන්තීති යථා කුමාරකා කාකං ගහෙන්වා ඔස්සජන්ති බිපන්ති, එවං පාපවිතක්කා කුතො සමුට්ඨාය චිත්තං ඔස්සජන්තීති පුච්ඡති?

ඉතොනිදානාති අයං අත්තභාවො නිදානං එතෙසන්ති ඉතො නිදානා. ඉතොජාති ඉතො අත්තභාවතො ජාතා. ඉතො සමුට්ඨාය මනොවිතක්කාති යථා දීඝසුත්තකෙන පාදෙ බද්ධං කාකං කුමාරකා තස්ස සුත්තපරියන්තං අඬගුලියං වෙයෙත්වා ඔස්සජන්ති, සො දුරං ගන්ත්වාපි පුන තෙසං පාදමූලෙයෙව පතති, එවමෙව ඉතො අත්තභාවතො සමුට්ඨාය පාපවිතක්කා චිත්තං ඔස්සජන්ති.

ස්නෙහජාති තණ්හාසිනෙහතො ජාතා. අත්තසම්භූතාති අත්තති සම්භූතා. නිග්‍රොධස්සෙව ඛන්ධජාති නිග්‍රොධඛන්ධෙ ජාතා පාරොහා විය. පුට්ඨති ඛහු අනෙකජ්ජකාරා පාපවිතක්කා තංසම්පයුත්තකිලෙසා ච. විසත්තාති ලග්ගා ලග්ගිතා. කාමෙසුති වත්ථුකාමෙසු. මාලුවාච විතතා වනෙති යථා වනෙ මාලුවා ලතා යං රුක්ඛං නිස්සාය ජායති, තං මූලතො යාච අග්ගා, අග්ගතො යාච මූලා පුනජ්ජනං සංසිඛ්ඛිත්වා අජ්ඣොත්ථරිත්වා ඔතතවිතතා තිට්ඨති. එවං වත්ථුකාමෙසු පුට්ඨ කිලෙසකාමා විසත්තා, පුට්ඨ වා සත්තා තෙහි කිලෙසකාමෙහි වත්ථුකාමෙසු විසත්තා. යෙ නං පජානන්තිති යෙ “අත්තසම්භූතා”ති එත්ථ චුත්තං අත්තභාවං ජානන්ති.

යතොනිදානන්ති යං නිදානමස්ස අත්තභාවස්ස තඤ්ච ජානන්ති. තෙ නං විනොදෙන්තිති තෙ එවං අත්තභාවසඬ්ඛාතස්ස දුක්ඛසච්චස්ස නිදානභූතං සමුදයසච්චං මග්ගසච්චෙන විනොදෙන්ති. තෙ දුත්තරන්ති තෙ සමුදයසච්චං නීහරන්තා ඉදං දුත්තරං කිලෙසොසං තරන්ති. අතිණ්ණපුබ්බන්ති අනමතග්ගෙ සංසාරෙ සුපිනන්තෙපි න තිණ්ණපුබ්බං. අපුනඛ්භවායාති අපුනඛ්භවසඬ්ඛාතස්ස නිරොධසච්චස්සත්ථාය. ඉති ඉමාය ගාථාය වත්තාරි සච්චාති පකාසෙන්තො අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං නිට්ඨපෙසි. දෙසනාවසානෙ සුවිලොමො තස්මිංයෙව පදෙසෙ යීතො දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙන්වා සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සොතාපන්නා ච නාම න කිලිට්ඨත්තභාවෙ තිට්ඨන්තිති සහ ඵලපටිලාභෙනස්ස සරීරෙ සෙතකණ්ඩුපිළකසුචියො සබ්බා පතිතා. සො දිබ්බවත්ථනිවත්ථො දිබ්බවරදුකුලුත්තරාසඬ්ඛො දිබ්බවෙදනවෙයීතො දිබ්බාහරණගන්ධමාලධරො සුවණ්ණවණ්ණො හුත්වා භූමිමදෙවතාපරිහාරං පටිලභීති. තතියං.

4. මණිහද්දසුත්තවණ්ණනා

238. චතුත්ථෙ සුඛමෙධතීති, සුඛං පටිලහති. සුඛෙ සෙයොයාති සුඛෙ සුඛෙ සෙයොයා, නිව්චමෙව සෙයොයාති අත්ථො. වෙරා න පරිමුච්චතීති අහං සතිමාති එත්තකෙන වෙරතො න මුච්චති. යස්සාති යස්ස අරහතො. අහිංසායාති කරුණාය වෙච කරුණාපුබ්බභාගෙ ච. මෙත්තංයොති සො මෙත්තඤ්චෙව මෙත්තාපුබ්බභාගඤ්ච භාවෙති. අථ වා අංයොති කොට්ඨාසො චුච්චති. මෙත්තා අංයො එතස්සාති මෙත්තංයො. ඉදං චුත්තං හොති — යස්ස අරහතො සබ්බකාලං අහිංසාය රතො මනො, යස්ස ච සබ්බභූතෙසු මෙත්තාකොට්ඨාසො අත්ථී, තස්ස කෙනවි පුග්ගලෙන සද්ධිං වෙරං නාම නත්ථී යක්ඛාති. චතුත්ථං.

5. සානුසුත්තවණ්ණනා

239. පඤ්චමෙ යක්ඛෙන ගහිතො හොතීති සො කිර තස්සා උපාසිකාය එකපුත්තකො. අථ නං සා දහරකාලෙයෙව පබ්බාපෙසි. සො පබ්බජිතකාලතො පටියාය සීලවා අහොසි වත්තසම්පන්නො, ආචරියුපජ්ඣායආගන්තුකාදීනං වත්තං කතමෙව හොති, මාසස්ස අට්ඨමීදිවසෙ පාතො වුටියාය උදකමාළකෙ උදකං උපටියාපෙත්වා ධම්මස්සවනග්ගං සම්මජ්ජිත්වා දීපං ජාලෙත්වා මධුරස්සරෙන ධම්මස්සවනං සොසෙති. භික්ඛු තස්ස ථාමං ඤත්වා “සරහාණං හණ, සාමණෙරා”ති අජ්ඣෙසන්ති. සො “මය්හං හදයවාතො රුජති, කාසො වා බාධති”ති කිඤ්චි පච්චාහාරං අකත්වා ධම්මාසනං අභිරුහිත්වා ආකාසගඬගං ඔතාරෙන්නො විය සරහාණං වත්වා ඔතරන්නො – “මය්හං මාතාපිතුනම්පි ඉමස්මිං සරහඤ්ඤෙ පත්තී”ති වදති. තස්ස මනුස්සා මාතාපිතරො පත්තියා දින්නභාවං න ජානන්ති. අනන්තරත්තභාවෙ පනස්ස මාතා යක්ඛිනී ජාතා. සා දෙවතාහි සද්ධිං ආගතා, ධම්මං සුත්වා – “සාමණෙරෙන දින්නපත්තිං අනුමොදාමි, තාතා”ති වදති. සීලසම්පන්නා ච නාම භික්ඛු සදෙවකස්ස ලොකස්ස පියා හොත්තීති තස්මිං සාමණෙරෙ දෙවතා සලජ්ජා සගාරවා මහාබ්‍රහ්මං විය අග්ගික්ඛන්ධං විය ච නං මඤ්ඤන්ති. සාමණෙරෙ ගාරවෙන තං යක්ඛිනීං ගරුං කත්වා පස්සන්ති. ධම්මස්සවනයක්ඛසමාගමාදීසු “සානුමාතා සානුමාතා”ති යක්ඛිනියා අග්ගාසනං අග්ගොදකං අග්ගපිණ්ඩං දෙත්ති. මහෙසක්ඛාපි යක්ඛා තං දිස්වා මග්ගා ඔක්කමන්ති, ආසනා වුටියහන්ති.

අථ ඛො සාමණෙරො වුඬ්ඨිමන්වාය පරිපක්කින්නදියො අනභිරතිපිළිතො අනභිරතිං විනොදෙතුං අසක්කොන්නො පරුළ්භකෙසනඛො කිලිට්ඨනිවාසනපාරුපතො කස්සචි අනාරොචෙත්වා පත්තච්චරමාදාය එකකොච මාතු සරං ගතො. උපාසිකා පුත්තං දිස්වා, වන්දිත්වා ආහ – “තාත, ත්වං පුබ්බෙ ආචරියුපජ්ඣායෙහි වා දහරසාමණෙරෙහි වා සද්ධිං ඉධාගච්ඡසි. කස්මා එකකොච අජ්ජ ආගතො”ති? සො උක්කණ්ඨිතභාවං ආරොචෙසි. සද්ධා උපාසිකා නානජපකාරෙන සරාවාසෙ ආදීනවං දස්සෙත්වා පුත්තං ඔවදමානාපි තං සඤ්ඤාපෙතුං අසක්කොන්නී, “අජ්ජෙව නාම අත්තතො ධම්මතායපි සල්ලක්ඛෙස්සති”ති අනුයොජෙත්වාච – “තිට්ඨ, තාත, යාව තෙ යාගුහත්තං සම්පාදෙමි, යාගුං පිටිත්වා කතහත්තකිච්චස්ස තෙ මනාපාති වත්ථාති නිහරිත්වා දස්සාමි”ති වත්වා ආසනං පඤ්ඤාපෙත්වා අදාසි. නිසීදි සාමණෙරො. උපාසිකා මුහුත්තෙනෙව යාගුඛජ්ජකං සම්පාදෙත්වා අදාසි. තතො “හත්තං සම්පාදෙස්සාමි”ති අවිදුරෙ නිසින්තා තණ්ඩුලෙ ධොවති. තස්මිං සමයෙ සා යක්ඛිනී “කහං නු ඛො සාමණෙරො? කිඤ්චි භික්ඛාහාරං ලහති, උදාහු තො”ති? ආවජ්ජමානා තස්ස විබ්භමිතුකාමතාය නිසින්තභාවං

ඤ්ඤා, “මා හෙව ඛො මෙ දෙවතානං අන්තරෙ ලජ්ජං උප්පාදෙය්‍ය, ගච්ඡාමිස්ස විඛහමනෙ අන්තරායං කරොමි”ති ආගන්ත්වා සරීරෙ අධිමුච්චිත්වා ගීවං පරිවත්තෙත්වා භූමියං පාතෙසි. සො අක්ඛිහි විපරිවත්තෙහි බෙළෙන පග්ගරන්තෙන භූමියං විජ්චන්දති. තෙන වුත්තං “යක්ඛෙන ගහිතො හොති”ති.

අභාසීති උපාසිකා පුත්තස්ස තං විජ්ජකාරං දිස්වා වෙගෙන ගන්ත්වා පුත්තං ආලිඬිගෙත්වා උරුසු නිපජ්ජාපෙසි. සකලගාමවාසීනො ආගන්ත්වා බලිකම්මාදීනි කරොන්ති. උපාසිකා පරිදෙවමානා ඉමා ගාථායො අභාසි.

පාටිභාරියපක්ඛඤ්ඤාති මනුස්සා “අට්ඨමිඋපොසථස්ස පච්චුග්ගමනඤ්ච අනුග්ගමනඤ්ච කරිස්සාමා”ති සත්තමියාපි නවමියාපි උපොසථඤ්චාති සමාදියන්ති, වාතුද්දසීපන්නරසීනං පච්චුග්ගමනානුග්ගමනං කරොන්තා තෙරසියාපි පාටිපදෙපි සමාදියන්ති, “වස්සාවාසස්ස අනුග්ගමනං කරිස්සාමා”ති ද්විත්තං පවාරණානං අන්තරෙ අඬ්ඪමාසං නිබ්බද්ධපොසට්ඨිකා භවන්ති. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “පාටිභාරියපක්ඛඤ්ඤා”ති. අට්ඨඬ්ඨගසුසමාගතන්ති අට්ඨඬ්ඨගෙහි සුට්ඨු සමාගතං, සම්පයුක්තන්ති අත්ථො. බ්‍රහ්මවරියන්ති සෙට්ඨවරියං. න තෙ හි යක්ඛා කීළන්තිති න තෙ ගහෙත්වා යක්ඛා කීළමෙත්ති.

පුත වාතුද්දසීන්ති ඉමාය ගාථාය සාමණෙරස්ස කායෙ අධිමුත්තා යක්ඛිති ආහ. ආච්චි වා යදි වා රහොති කස්සචි සම්මුඛෙ වා පරම්මුඛෙ වා. පමුත්තාත්ථිති පමුත්ති අත්ථි. උප්පච්චාපීති උප්පතිත්වාපි. සවෙපි සකුණො විය උප්පතිත්වා පලායසි, තථාපි තෙ මොක්ඛො නත්ථිති වදති. එවඤ්ච පන වත්වා සාමණෙරං මුඤ්චි. සාමණෙරො අක්ඛිති උමමිලෙසි, මාතා කෙසෙ පකිරිය අස්සසන්ති පස්සසන්ති රොදති. සො “අමනුස්සෙන ගහිතොමිහි”ති න ජානාති. ඔලොකෙන්නො පන “අහං පුබ්බෙ පීඨෙ නිසින්තො. මාතා මෙ අවිදුරෙ නිසිදිත්වා තණ්ඩුලෙ ධොවති. ඉදානි පනමහි භූමියං නිසින්තො, මාතාපි මෙ අස්සසන්ති පස්සසන්ති රොදති, සකලගාමවාසීනොපි සන්නිපතිතා. කිං නු ඛො එත”න්ති? නිපන්නකොව මතං වා අම්මාති ගාථමාහ.

කාමෙ වජිත්වානාති දුච්ඨෙපි කාමෙ පහාය. පුතරාගච්ඡතෙති විඛහමනවසෙන ආගච්ඡති. පුත ජීවං මතො හි සොති උප්පබ්බජිත්වා පුත ජීවන්තොපි සො මතකොව, තස්මා තමපි රොදන්තිති වදති.

ඉදානිස්ස සරාවාසෙ ආදීනවං දස්සෙත්ති කුක්කුළාතිආදිමාහ. තත්ථ කුක්කුළාති සරාවාසො කිර උණ්හට්ඨෙන කුක්කුළා නාම හොති. කස්ස උප්කාපයාමසෙති – “අහිධාවථ, හද්දං තෙ හොතු”ති එවං වත්වා – “යං ත්වං

විබිභමිතුකාමො යක්ඛෙන පාපිතො, ඉමං විජ්ජකාරං කස්ස මයං උජ්ඣාපයාම නිජ්ඣාපයාම ආරොවයාමා”ති වදති. පුන ඩය්හිතුමිච්ඡසිතිආදිත්තසරතො නිභට්ඨණ්ඩං විය සරා නිභරිත්වා බුද්ධසාසනෙ පබ්බජිතො පුන මහාඛාහසදිසෙ සරාවාසෙ ඩය්හිතුං ඉච්ඡසිති අත්ථො. සො මාතරි කථෙන්නියා කථෙන්නියා සල්ලක්ඛෙත්වා හිරොත්තජ්ජං පටිලහිත්වා, “නත්ථි මය්හං ගිහිභාවෙන අත්ථො”ති ආහ. අථස්ස මාතා “සාධු, තාතා”ති තුට්ඨා පණිතභොජනං භොජෙත්වා, “කති වස්සොසි, තාතා”ති පුච්ඡි. පරිපුණ්ණවස්සොමිහි උපාසිකෙති. “තෙන හි, තාත, උපසම්පදං කරොහි”ති විවරසාටකෙ අදාසි. සො තිව්වරං කාරාපෙත්වා උපසම්පන්නො බුද්ධවචනං උග්ගණ්හන්තො තෙපිටකො හුත්වා සීලාදීනං ආගතට්ඨානෙ තං තං පුරෙන්නො නවිරස්සෙව අරහත්තං පත්වා මහාධම්මකට්ඨකො හුත්වා වීසවස්සසතං යත්වා සකලජම්බුදීපං බොහෙත්වා පරිනිබ්බාසි. පඤ්චමං.

6. පියඬකරසුත්තවණ්ණනා

240. ඡට්ඨෙ ජෙතවනෙති ජෙතවනස්ස පච්චන්තෙ කොසම්බකකුටි නාම අත්ථි, තත්ථ විහරති. ධම්මපදානීති ඉධ පාටියෙක්කං සඬගහං ආරුළුභා ඡබ්බිසතිවග්ගා තත්ති අධිජ්ජෙතා. තත්ත ථෙරො තස්මිං සමයෙ අන්තොවිහාරෙ නිසින්තො මධුරස්සරෙන සරහඤ්ඤං කත්වා අජ්ජමාදවග්ගං භාසති. එවං තොසෙසිති සා කිර පුත්තං පියඬකරං අඬකෙනාදාය ජෙතවනස්ස පච්ඡිමභාගතො පට්ඨාය ගොවරං පරියෙසන්ති අනුපුබ්බෙන නගරාහිමුඛි හුත්වා උච්චාරපස්සාවබ්බෙලසිඬසාණිකදුබ්බොජනානි පරියෙසමානා ථෙරස්ස වසනට්ඨානං පත්වා මධුරස්සරං අස්සොසි. තස්සා සො සද්දො ඡවිආදීති ජෙත්වා අට්ඨිමිඤ්ජං ආහව්ව හදයඬගමනියො හුත්වා අට්ඨාසි. අථස්සා ගොවරපරියෙසනෙ චිත්තම්පි න උජ්ජජ්ජි, ඔහිතසොතා ධම්මමෙව සුණන්ති ධීතා. යක්ඛදාරකස්ස පන දහරතාය ධම්මස්සවනෙ චිත්තං නත්ථි. සො ජිසච්ඡාය පිළිතත්තා, “කස්මා අම්මා ගතගතට්ඨානෙ බාණුකො විය තිට්ඨසි? න මය්හං බාදනියං වා භොජනියං වා පරියෙසසි”ති පුනස්පුනං මාතරං වොදෙති. සා “ධම්මස්සවනස්ස මෙ අන්තරායං කරොති”ති පුත්තකං “මා සද්දං කරි, පියඬකරා”ති එවං තොසෙසි. තත්ථ මා සද්දං කරිති සද්දං මා කරි.

පාණෙසු වාති ගාථාය සා අත්තතො ධම්මතාය සමාදිණ්ණං පඤ්චසීලං දස්සෙති. තත්ථ සංයමාමසෙති සංයමාම සංයතා භොම. ඉමිනා පාණාතිපාතා විරති ගහිතා, දුතියපදෙන මුසාවාදා විරති, තතියපදෙන සෙසා තිස්සො විරතියො. අපි මුච්චෙම පිසාවයොනියාති අපි නාම යක්ඛලොකෙ උජ්ජන්නාති

පඤ්ච වෙරානි පභාය, යොනියො පටිපජ්ජිත්වා ඉමාය ඡාතකදුඛිතික්ඛාය පිසාවයක්ඛයොනියා මුච්චෙම, තාතාති වදති. ඡට්ඨං.

7. පුනඛිබ්බසුසුත්තවණ්ණනා

241. සත්තමෙ තෙන ඛො පන සමයෙනාති කතරසමයෙන? සූරියස්ස අත්ථභිගමනසමයෙන. තදා කිර හගවා පච්ඡාහත්තෙ මහාජනස්ස ධම්මං දෙසෙත්වා මහාජනං උය්‍යාපෙත්වා න්හානකොට්ඨකෙ න්හත්වා ගන්ධකුට්පරිවෙණෙ පඤ්ඤත්තවරබුද්ධාසනෙ පුරත්ථිමලොකධාතුං ඔලොකයමානො නිසීදි. අපේකචාරිකද්විචාරිකාදයො පංසුකුලිකපිණ්ඩපාතිකහික්ඛු අත්තනො අත්තනො වසනට්ඨානෙනි නික්ඛමිත්වා ආගම්ම දසබ්බං වන්දිත්වා රත්තසාණියා පරික්ඛිපමානා විය නිසීදිංසු. අථ නෙසං අජ්ඣාසයං විදිත්වා සත්ථා නිබ්බානපටිසංයුත්තං ධම්මකථං කපෙසි.

එවං තොසෙසීති සා කිර ධීතරං අභිකෙතාදාය පුත්තං අභිගුලියා ගහෙත්වා ජෙතවනපිට්ඨියං පාකාරපරික්ඛෙපසමීපෙ උච්චාරපස්සාවබ්බෙසිඨිසාණිකං පරියෙසමානා අනුපුබ්බෙන ජෙතවනද්වාරකොට්ඨකං සම්පත්තා. හගවතො ව, “ආනන්ද, පත්තං ආහර, චීවරං ආහර, විසාසාදානං දානං දෙනී”ති කපේත්තස්ස සද්දො සමන්තා ද්වාදසහත්ථමත්තමෙව ගණ්හාති. ධම්මං දෙසෙත්තස්ස සවෙපි චක්කවාලපරියන්තං කත්වා පරිසා නිසීදති, යථා පරිසං ගච්ඡති, බහිපරිසාය එකභිගුලිමත්තමිපි න නිග්ගච්ඡති, “මා අකාරණා මධුරසද්දො නස්සී”ති. තත්‍රායං යක්ඛිනී බහිපරිසාය ධීතා සද්දං න සුණාති, ද්වාරකොට්ඨකෙ ධීතාය පනස්සා මහතියා බුද්ධචීරියා අහිමුබ්බෙ ධීතා ගන්ධකුට් පඤ්ඤායි. සා නිවාතෙ දීපසිඛා විය බුද්ධගාරවෙන හත්ථකුක්කුචවාදිරහිතං නිච්චලං පරිසං දිස්වා – “නුන මෙත්ථ කිඤ්චි භාජනියහණ්ඩං හවිස්සති, යතො අහං සජ්ජිතෙලමධුථාණිතාදීසු කිඤ්චිදෙව පත්තනො වා හත්ථනො වා පග්ගරන්තං භූමියං වා පන පතිතං ලහිස්සාමී”ති අත්තොවිහාරං පාවිසී. ද්වාරකොට්ඨකෙ අවරුද්ධකානං නිවාරණත්ථාය ධීතා ආරක්ඛදෙවතා යක්ඛිනියා උපනිස්සයං දිස්වා න නිවාරෙසී. තස්සා සහ පරිසාය එකිභාවගමනෙන මධුරස්සරො ඡවිආදීති ඡින්දිත්වා අට්ඨමිඤ්ජං ආහච්ච අට්ඨාසී. තං ධම්මස්සවනත්ථාය නිච්චලං ධීතං පුරිමනෙයෙනෙව පුත්තකා වොදයිංසු. සා “ධම්මස්සවනස්ස මෙ අත්තරායං කරොන්ති”ති පුත්තකෙ තුණ්හී උත්තරිකෙ හොහීති එවං තොසෙසී.

තත්ථ යාවාති යාව ධම්මං සුණාමි, තාව තුණ්හී හොහීති අත්ථො. සබ්බගන්ථජ්ජමොචනන්ති නිබ්බානං ආගම්ම සබ්බෙ ගන්ථා පමුච්චන්ති,

තස්මා තං සබ්බගන්ථජ්ජමොවනන්ති චුච්චති. අතිවෙලාති වෙලාතික්කන්තා පමාණාතික්කන්තා. පියායනාති මග්ගනා පත්ථනා. තතො පියතරන්ති යා අයං අස්ස ධම්මස්ස මග්ගනා පත්ථනා, ඉදං මය්හං තතො පියතරන්ති අත්ථො. පියතරාති වා පායො. පාණිනන්ති යථා පාණීනං දුක්ඛා මොවෙති. කෙ මොවෙතීති? පාණිනෙති ආහරිත්වා වත්තබ්බං. යං ධම්මං අභිසම්බුද්ධන්ති, යං ධම්මං භගවා අභිසම්බුද්ධො. තුණ්හිභුතායමුත්තරාති න කෙවලං අභමෙව, අයං මෙ භගීති උත්තරාපි තුණ්හිභුතාති වදති. සද්ධම්මස්ස අනඤ්ඤායාති, අම්ම, මයං පුබ්බෙපි ඉමං සද්ධම්මමෙව අජානිත්වා ඉදානි ඉදං බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං අනුභවන්තා දුක්ඛං වරාම විහරාම.

චක්ඛුමාති පඤ්චහි චක්ඛුහි චක්ඛුමා. ධම්මං දෙසෙන්නොයෙව භගවා පරිසං සල්ලක්ඛයමානො තස්සා යක්ඛිනියා වෙව යක්ඛදාරකස්ස ච සොතාපත්තිඵලස්ස උපනිස්සයං දිස්වා දෙසනං විනිවට්ටෙත්වා චතුසච්චකථං දීපෙති, තං සුත්වා තස්මිංයෙව දෙසෙ ධීතා යක්ඛිනී සද්ධිං පුත්තෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතා. ධීතුයාපි පනස්සා උපනිස්සයො අත්ථී, අතිදහරත්තා පන දෙසනං සම්පට්ඨිජිතුං නාසක්ඛි.

ඉදානි සා යක්ඛිනී පුත්තස්ස අනුමොදනං කරොන්ති සාධු බො පණ්ඩිතො නාමාතිආදිමාහ. අජ්ජාහම්හි සමුග්ගතාති අහම්හි අජ්ජ වට්ටනො උග්ගතා සමුග්ගතා සාසනෙ වා උග්ගතා සමුග්ගතා, ත්වම්පි සුඛි භොගීති. දිට්ඨානීති මයා ච තයා ච දිට්ඨානි. උත්තරාපි සුණාතු මෙති, “අම්භාකං චතුසච්චපට්ටෙධභාවං, ධීතා මෙ උත්තරාපි, සුණාතු”ති වදති. සහ සච්චපට්ටෙධෙනෙව සාපි සුච්චොමො විය සබ්බං සෙනකණ්ඩුකච්ඡුආදිභාවං පභාය දිබ්බසම්පත්තිං පටිලහති සද්ධිං පුත්තෙන. ධීතා පනස්සා යථා නාම ලොකෙ මාතාපිතුහි ඉස්සරියෙ ලද්ධෙ පුත්තානම්පි තං භොති, එවං මාතු-ආනුභාවෙනෙව සම්පත්තිං ලභී. තතො පට්ඨාය ච සා සද්ධිං පුත්තකෙහි ගන්ධකුට්ඨපථපරුක්ඛෙයෙව නිවාසරුක්ඛං ලභිත්වා සායං පාතං බුද්ධදස්සනං ලභමානා ධම්මං සුණමානා දීඝරත්තං තත්ථෙව වසී. සත්තමං.

8. සුදත්තසුත්තවණ්ණනා

242. අට්ඨමෙ කෙනවිදෙව කරණීයෙනාති වාණිජ්ජකම්මං අධිජ්ජෙනං. අනාථපිණ්ඩිකො ච රාජගහසෙට්ඨී ච අඤ්ඤමඤ්ඤං භගිනිපතිකා භොන්ති. යදා රාජගහෙ උට්ඨානකහණ්ඩකං මහග්ගං භොති, තදා රාජගහසෙට්ඨී තං ගහෙත්වා පඤ්චසකට්ඨකෙහි සාවත්ථීං ගන්ත්වා යොජනමත්තෙ ධීතො අත්තනො ආගතභාවං ජානාපෙති. අනාථපිණ්ඩිකො පච්චුග්ගන්ත්වා තස්ස

මහාසක්කාරං කත්වා එකයානං ආරොපෙත්වා සාවත්ථිං පවිසති. සො සචෙ භණ්ඩං ලභ්‍යකං වික්කියති, වික්කිණාති. නො චෙ, භගිනිසරෙ යපෙත්වා පක්කමති. අනාථපිණ්ඩිකොපි තථෙව කරොති. ස්වායං තදාපි තෙනෙව කරණීයෙන අගමාසි. තං සන්ධායෙනං වුත්තං.

තං දිවසං පන රාජගහසෙට්ඨී යොජනමත්තෙ යිතෙන අනාථපිණ්ඩිකෙන ආගතභාවජානනත්ථං පෙසිතං පණ්ණං න සුණි, ධම්මස්සවනත්ථාය විහාරං අගමාසි. සො ධම්මකථං සුත්වා ස්වාතන්‍යාය බුද්ධජ්ජමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨිසං නිමන්තෙත්වා අත්තනො සරෙ උද්ධනඛණාපනදාරුථාලනාදීනි කාරෙසි. අනාථපිණ්ඩිකොපි “ඉදානි මය්හං පච්චුග්ගමනං කරිස්සති, ඉදානි කරිස්සති”ති සරද්වාරෙපි පච්චුග්ගමනං අලභිත්වා අන්තොසරං පට්ටියො පටිසන්ථාරම්පි න බහුං අලත්ථ. “කිං, මහාසෙට්ඨී, කුසලං දාරකරුපානං? නසි මග්ගෙ කිලන්තො”ති? එත්තකොච පටිසන්ථාරො අහොසි. සො තස්ස මහාඛ්‍යාපාරං දිස්වා, “කිං නු තෙ, ගහපති, ආවාහො වා භවිස්සති”ති? ඛන්ධකෙ (වුළුව. 304) ආගතනයෙනෙව කථං පවත්තෙත්වා තස්ස මුඛතො බුද්ධසද්දං සුත්වා පඤ්චවණ්ණං පිතිං පටිලභි. සා තස්ස සිසෙන උට්ඨාය යාව පාදපිට්ඨියා, පාදපිට්ඨියා උට්ඨාය යාව සිසා ගච්ඡති, උභතො උට්ඨාය මජ්ඣෙ ඔසරති, මජ්ඣෙ උට්ඨාය උභතො ගච්ඡති. සො පිතියා නිරන්තරං පුට්ටියො, “බුද්ධොති ත්වං, ගහපති, වදෙසි? බුද්ධො තාහං, ගහපති, වදාමි”ති එවං තික්ඛත්තුං පුච්ඡිත්වා, “සොසොපි ඛො එසො දුල්ලහො ලොකස්මිං යදිදං බුද්ධො”ති ආහ. ඉදං සන්ධාය වුත්තං “අස්සොසි ඛො අනාථපිණ්ඩිකො, ගහපති, බුද්ධො කිර ලොකෙ උජ්ජන්තො”ති.

එතදහොසි අකාලො ඛො අජ්ජාති සො කිර තං සෙට්ඨීං පුච්ඡි, “කුහිං ගහපති සත්ථා විහරති”ති? අථස්ස සො — “බුද්ධා නාම දුරාසදා ආසීවිසසදිසා හොන්ති, සත්ථා සිවථිකාය වසති, න සක්කා තත්ථ තුම්භාදිසෙහි ඉමාය වෙලාය ගන්තු”න්ති ආවික්ඛි. අථස්ස එතදහොසි. බුද්ධගතාය සතියා නිපජ්ජීති තංදිවසං කිරස්ස භණ්ඩසකට්ඨෙසු වා උපට්ඨාකෙසු වා විත්තම්පි න උජ්ජජ්ජී, සායමාසම්පි න අකාසි, සත්තභූමිකං පන පාසාදං ආරුය්හ සුපඤ්ඤත්තාලඬ්ඨකතවරසයනෙ “බුද්ධො බුද්ධො”ති සජ්ඣායං කරොන්තොච නිපජ්ජිත්වා නිද්දං ඔක්කමි. තෙන වුත්තං “බුද්ධගතාය සතියා නිපජ්ජී”ති.

රත්තියා සුදං තික්ඛත්තුං උට්ඨාසි පහාතන්ති මඤ්ඤමානොති පට්ටියාමෙ තාව විනිවත්තෙ උට්ඨාය බුද්ධං අනුස්සරි, අථස්ස බලවජ්ජසාදො උදපාදි, පිතිආලොකො අහොසි, සබ්බතමං විගච්ඡි, දීපසභස්සුජ්ජලං විය වන්දුට්ඨානං සුරියුට්ඨානං විය ව ජාතං. සො “පපාදං ආපන්තො වතම්හි, සුරියො

උග්ගතො”ති උට්ඨාය ආකාසනලෙ යීතං චන්දං උල්ලොකෙන්වා “එකොව යාමො ගතො, අඤ්ඤ ද්වෙ අත්ථී”ති පුන පටිසිත්වා නිපජ්ජී. එතෙනුපායෙන මජ්ඣිමයාමාවසානෙපි පච්ඡිමයාමාවසානෙපිති තික්ඛන්තුං. උට්ඨාසි. පච්ඡිමයාමාවසානෙ පන බලවපච්චුසෙයෙව උට්ඨාය ආකාසනලං ආගන්ත්වා මහාද්වාරානිමුඛොව අභොසි, සත්තභූමිකද්වාරං සයමෙව විවටං අභොසි. සො පාසාදා ඔරුය්හ අන්තරවිථිං පටිපජ්ජී.

විවරිංසුති “අයං මහාසෙට්ඨී ‘බුද්ධපට්ඨානං ගමිස්සාමි’ති නික්ඛන්තො, පට්ඨප්පසනෙනෙව සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය තිණ්ණං රතනානං අග්ගපට්ඨාකො හුත්වා අසදිසං සඬ්ඝාරාමං කත්වා වාතුද්දිසස්ස අරියගණස්ස අනාවට්ඨවාරො භවිස්සති, න යුත්තමස්ස ද්වාරං පිදහිතු”න්ති වින්තෙන්වා විවරිංසු. අන්තරධායිති රාජගහං කිර ආකිණ්ණමනුස්සං අන්තොනගරෙ නව කොට්ඨො, බහිනගරෙ නවාති තං උපනිස්සාය අට්ඨාරස මනුස්සකොට්ඨො වසන්ති. අවෙලාය මතමනුස්සෙ බහි නිහරිතුං අසක්කොන්තා අට්ඨාලකෙ යත්වා බහිද්වාරෙ බිපන්ති. මහාසෙට්ඨී නගරතො බහිතික්ඛන්තමත්තොව අල්ලසරිරං පාදෙන අක්කමි, අපරමපි පිට්ඨිපාදෙන පහරි. මක්ඛිකා උප්පතිත්වා පරිකිරිංසු. දුග්ගන්ධො නාසපුටං අහිහති. බුද්ධප්පසාදො තනුත්තං ගතො. තෙනස්ස ආලොකො අන්තරධායි, අන්ධකාරො පාතුරභොසි. සද්දමනුස්සාවෙසිති “සෙට්ඨිස්ස උස්සාහං ජනෙස්සාමි”ති සුවණ්ණකිඬ්ඛිණිකං සට්ඨෙන්නො විය මධුරස්සරෙන සද්දං අනුස්සාවෙසි.

සතං කඤ්ඤාසහස්සානීති පුරිමපදානිපි ඉමිනාව සහස්සපදෙන සද්ධිං සම්බන්ධනීයානි. යථෙව හි සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, සතං සහස්සානි හත්ථී, සතං සහස්සානි අස්සා, සතං සහස්සානි රථානි අයමෙන්ථ අත්ථො. ඉති එකෙකසතසහස්සමෙව දිපිතං. පදවිතිහාරස්සානි පදවිතිහාරො නාම සමගමනෙ ද්වින්නං පදානං අන්තරෙ මුට්ඨිරතනමත්තං. කලං නාග්ගන්ති සොළසිත්ති තං එකං පදවිතිහාරං සොළසහාගෙ කත්වා තතො එකො කොට්ඨාසො පුන සොළසධා, තතො එකො සොළසධාති එවං සොළස වාරෙ සොළසධා හින්තස්ස එකො කොට්ඨාසො සොළසිකලා නාම, තං සොළසිකලං එතානි චත්තාරි සතසහස්සානි න අග්ගන්ති. ඉදං වුත්තං හොති – සතං හත්ථීසහස්සානි සතං අස්සසහස්සානි සතං රථසහස්සානි සතං කඤ්ඤාසහස්සානි, තා ව බො ආමුක්කමණිකුණ්ඩලා සකලජම්බුදීපරාජධිතරො වාති ඉමස්මා එත්තකා ලාභා විහාරං ගච්ඡන්තස්ස තස්මිං සොළසිකලසඬ්ඛාතෙ පදෙසෙ පවත්තවෙනතාව උත්තරිතරාති. ඉදං පන විහාරගමනං කස්ස වසෙන ගහිතන්ති? විහාරං ගන්ත්වා අනන්තරායෙන සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨහන්තස්ස. “ගන්ධමාලාදීහි පූජං කරිස්සාමි, වෙනියං චන්දිස්සාමි, ධම්මං සොස්සාමි, දීපපූජං කරිස්සාමි, සඬ්ඝං

නිමන්තෙත්වා දානං දස්සාමි, සික්ඛාපදෙසු වා සරණෙසු වා පතිට්ඨහිස්සාමි”ති ගච්ඡන්තොපි වසෙන වට්ටනියෙව.

අන්ධකාරො අන්තරධායීති සො කිර වින්තෙසි – “අහං එකකොති සඤ්ඤං කරොමි, අනුයුත්තාපි මෙ අත්ථි, කස්මා භායාමි”ති සුරො අහොසි. අථස්ස බලවා බුද්ධප්පසාදො උද්පාදි. තස්මා අන්ධකාරො අන්තරධායීති. සෙසවා රෙසුපි එසෙව නයො. අපිව පුරතො පුරතො ගච්ඡන්තො හිංසනකෙ සුසානමග්ගෙ අට්ඨිකසඬ්ඛලිකසමංසලොභිතන්තිආදීති අනෙකවිධාති කුණපාති අද්දස. සොණසිඬ්ඛලාදීනං සද්දං අස්සොසි. තං සබ්බං පරිස්සයං පුනප්පුනං බුද්ධගතං පසාදං වඩ්ඪෙත්වා මද්දන්තො අගමාසියෙව.

එහි සුදත්තාති සො කිර සෙට්ඨි ගච්ඡමානොව වින්තෙසි – “ඉමස්මිං ලොකෙ බහු පුරණකස්සපාදයො තිත්ථියා ‘මයං බුද්ධා මයං බුද්ධා’ති වදන්ති, කථං නු බො අහං සත්ථු බුද්ධභාවං ජානෙය්‍ය”න්ති? අථස්ස එතදහොසි – “මය්‍හං ගුණවසෙන උප්පන්නං නාමං මහාජනො ජානාති, කුලදත්තියං පන මෙ නාමං අඤ්ඤත්‍ර මයා න කොචි ජානාති. සචෙ බුද්ධො භවිස්සති, කුලදත්තිකනාමෙන මං ආලපිස්සති”ති. සත්ථා තස්ස විත්තං ඤත්වා එවමාහ.

පරිනිබ්බුතොති කිලෙසපරිනිබ්බානෙන පරිනිබ්බුතො. ආසත්තියොති තණ්හායො. සන්තින්ති කිලෙසවූපසමං. පප්පුය්‍යාති පත්වා. ඉදඤ්ච පන වත්වා සත්ථා තස්ස අනුපුබ්බිකථං කථෙත්වා මත්ථකෙ වත්තාරි සච්චාති පකාසෙසි. සෙට්ඨි ධම්මදෙසනං සුත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාය බුද්ධප්පමුඛං හික්ඛුසඬ්ඛං නිමන්තෙත්වා පුනදිවසතො පට්ඨාය මහාදානං දාතුං ආරහි. බිම්බිසාරාදයො සෙට්ඨිස්ස සාසනං පෙසෙන්ති – “ත්වං ආගන්තුකො, යං නප්පහොති, තං ඉතො ආහරාපෙහි”ති. සො “අලං තුම්හෙ බහුකිච්චා”ති සබ්බෙ පටික්ඛිපිත්වා පඤ්චහි සකට්ඨකෙහි ආනීතවිභවෙන සත්තාහං මහාදානං අදාසි. දානපරියොසානෙ ව භගවත්තං සාවත්ථියං වස්සාවාසං පටිජානාපෙත්වා රාජගහස්ස ව සාවත්ථියා ව අන්තරෙ යොජනෙ යොජනෙ සතසහස්සං දත්වා පඤ්චවත්තාලිස විහාරෙ කාරෙත්තො සාවත්ථිං ගන්ත්වා ජෙනවනමහාවිහාරං කාරෙත්වා බුද්ධප්පමුඛස්ස හික්ඛුසඬ්ඛස්ස නිය්‍යාදෙසීති. අට්ඨමං.

9. පට්ඨසුක්කායුත්තවණ්ණනා

243. නවමෙ රථිකාය රථිකන්ති එකං රථිකං ගහෙත්වා තතො අපරං ගච්ඡන්තො රථිකාය රථිකං උපසඬ්ඛමන්තො නාම හොති. සිඬ්ඛාටකෙපි එසෙව නයො. එත්ථ ව රථිකාති රථිඡා. සිඬ්ඛාටකන්ති චතුක්කං. කිං මෙ කතාති කිං ඉමෙ කතා? කිං කරොන්තීති අත්ථො. මධුපිතාව සෙයරෙති

ගන්ධමද්ධපානං පිතා විය සයන්ති. ගන්ධමද්ධපානං පිතො කිර සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්කොති, අසඤ්ඤී භුත්වා සයතෙව. තස්මා එවමාහ.

තඤ්ච පන අප්පට්ඨානීයන්ති තඤ්ච පන ධම්මං අප්පට්ඨානීයං දෙසෙති. බාහිරකඤ්චි සුමද්ධරම්පි භොජනං පුනප්පුනං භුඤ්ජන්තස්ස න රුච්චති, “අපනෙථ, කිං ඉමිනා” ති? පට්ඨානෙතඛිං අපනෙතඛිං භොති, න එවමයං ධම්මො. ඉමං හි ධම්මං පණ්ඩිතා වස්සසතම්පි වස්සසහස්සම්පි සුණන්තා තිත්තිං න ගච්ඡන්ති. තෙනාහ “අප්පට්ඨානීය”න්ති. අසෙවනකමොඡවන්ති අනාසිත්තකං ඔජවන්තං. යථා හි බාහිරාති අසම්භින්නපායාසාදිනිපි සප්පිමද්ධසක්ඛරාහි ආසිත්තාති යොජිතාතෙව මද්ධරාති ඔජවන්තාති භොන්ති, න එවමයං ධම්මො. අයං හි අත්තතො ධම්මතාය මද්ධරො චෙව ඔජවා ච, න අඤ්ඤෙන උපසිත්තො. තෙනාහ “අසෙවනකමොඡව”න්ති. පිචන්ති මඤ්ඤෙ සප්පඤ්ඤාති පණ්ඩිතපුරිසා පිචන්ති විය. වලාහකමෙව පන්ථගුති වලාහකන්තරතො නික්ඛන්තඋදකං සම්මාහිතන්තා පටිකා විය. නවමං.

10-11. දුතියසුක්කාසුත්තාදිවණ්ණනා

244. දසමෙ පුඤ්ඤං වත පසවි බහුන්ති බහුං වත පුඤ්ඤං පසවතීති. දසමං.

245. එකාදසමං උත්තානමෙව. එකාදසමං.

12. ආලවකසුත්තවණ්ණනා

246. ද්වාදසමෙ ආලවියන්ති ආලවිති තං රට්ඨමිපි නගරමිපි. තඤ්ච භවනං නගරස්ස අවිදුරෙ ගාචුතමත්තෙ යීතං. භගවා තත්ථ විහරන්තො තං නගරං උපනිස්සාය ආලවියං විහරතීති වුත්තො. ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙති එත්ථ පන අයමනුපුබ්බිකථා – ආලවකො කිර රාජා විවිධනාටකූපභොගං ඡඩ්ඛෙත්වා චොරපට්ඨානනත්ථං පට්ඨාජනිසෙධනත්ථං බ්‍යායාමකරණත්ථඤ්ච සත්තමෙ සත්තමෙ දිවසෙ මිගවං ගච්ඡන්තො එකදිවසං බලකායෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි – “යස්ස පස්සෙන මිගො පලායති, තස්සෙව සො භාරො” ති. අථ තස්සෙව පස්සෙන මිගො පලායි, ජවසම්පන්නො රාජා ධනුං ගහෙත්වා පත්තිකොව තියොජනං තං මිගං අනුබන්ධි. එණිමිගා ච තියොජනවෙගා එව භොන්ති. අථ පරික්ඛිණ්ණජවං තං උදකං විය පවිසිත්වා යීතං වධිත්වා ද්විධා ඡෙත්වා අනත්ථිකොපි මංසෙන “නාසක්ඛි මිගං ගහෙතු”න්ති අපවාදමොචනත්ථං කාජෙනාදාය ආගච්ඡන්තො නගරස්සාවිදුරෙ බහලපත්තපලාසං මහානිග්‍රොධං දිස්වා පරිස්සමවිනොදනත්ථං තස්ස මූලමූපගතො. තස්මිඤ්ච නිග්‍රොධෙ ආලවකො යක්ඛො මහාරාජසන්තිකා භවනං ලහිත්වා මජ්ඣන්තිකසමයෙ තස්ස රුක්ඛස්ස ඡායාය ථූට්ඨොකාසං

පට්ටියෙ පාණිනො බාදන්තො පට්ටසති. සො තං දිස්වා බාදිතුං උපගතො. රාජා තෙන සද්ධිං කතිකං අකාසි - “මුඤ්ච මං, අහං තෙ දිවසෙ දිවසෙ මනුස්සඤ්ච ථාලිපාකඤ්ච පෙසෙස්සාමි”ති. යක්ඛො - “ත්වං රාජ්‍යපහොගෙන පමත්තො න සරිස්සසි, අහං පන භවනං අනුපගතඤ්ච අනනුඤ්ඤාතඤ්ච බාදිතුං න ලභාමි, ස්වාහං භවත්තම්පි ජියෙය්‍ය”න්ති න මුඤ්චි. රාජා “යං දිවසං න පෙසෙමි, තං දිවසං මං ගහෙත්වා බාදා”ති අත්තානං අනුජානිත්වා තෙන මුත්තො නගරාභිමුඛො අගමාසි.

බලකායො මග්ගෙ ඛන්ධාවාරං ඛන්ධිත්වා යීතො රාජානං දිස්වා, “කිං, මහාරාජ, අයසමත්තභයා එවං කිලන්තොසි”ති? වදන්තො පට්ටුග්ගන්ත්වා පට්ටුග්ගෙසි. රාජා තං පවත්තිං අනාරොචෙත්වා නගරං ගන්ත්වා කතපාතරාසො නගරගුත්තිකං ආමන්තෙත්වා එතමත්ථං ආරොචෙසි. නගරගුත්තිකො - “කිං, දෙව, කාලපරිච්ඡෙදො කතො”ති ආහ? න කතො භණ්ති. දුට්ඨු කතං, දෙව, අමනුස්සා හි පරිච්ඡින්නමත්තමෙව ලහන්ති, අපරිච්ඡින්නෙ පන ජනපදස්සාබාධො භවිස්සති, හොතු දෙව, කිඤ්චාපි එවමකාසි, අප්පොස්සුක්කො ත්වං රජ්ජසුමනුභොහි, අහමෙත්ථ කාතබ්බං කරිස්සාමිති. සො කාලස්සෙව වුට්ඨාය ඛන්ධනාගාරද්වාරෙ යත්වා යෙ යෙ වජ්ඣා භොන්ති, තෙ තෙ සන්ධාය “යො ජීවිතත්ථිකො, සො නික්ඛමතු”ති භණ්ති. යො පයමං නික්ඛමති, තං ගෙහං නෙත්වා න්භාපෙත්වා භොජෙත්වා ච “ඉමං ථාලිපාකං යක්ඛස්ස දෙහි”ති පෙසෙති. තං රුක්ඛමූලං පට්ටියමත්තංයෙව යක්ඛො හෙරවං අත්තභාවං නිමිෂිතිත්වා මූලකන්දං විය බාදි. යක්ඛානුභාවෙන කිර මනුස්සානං කෙසාදිති උපාදාය සකලසරීරං නවනීතපිණ්ඩං විය භොති, යක්ඛස්ස භත්තං ගාභාපෙතුං ගතපුරිසා තං දිස්වා හීනා යථාමිත්තං ආරොචෙසුං. තතො පහුති “රාජා වොරෙ ගහෙත්වා යක්ඛස්ස දෙහි”ති මනුස්සා වොරකම්මතො පට්ටිරතා. තතො අපරෙන සමයෙන නවවොරානං අභාවෙන පුරාණවොරානඤ්ච පරික්ඛයෙන ඛන්ධනාගාරානි සුඤ්ඤානි අහෙසුං.

අථ නගරගුත්තිකො රඤ්ඤො ආරොචෙසි. රාජා අත්තතො ධනං නගරරච්ඡාසු ඡඩ්ඛාපෙසි “අප්පෙව නාම කොචි ලොහෙන ගණ්භෙය්‍යා”ති. තං පාදෙනපි කොචි නච්ඡුපි. සො වොරෙ අලහන්තො අමච්චානං ආරොචෙසි. අමච්චා “කුලපට්ටිපාටියා එකමෙකං ජිණ්ණකං පෙසෙම, සො පකතියාපි මච්චුපථෙ වත්තති”ති ආහංසු. රාජා “අමිභාකං පිතරං අමිභාකං පිතාමහං පෙසෙතීති මනුස්සා බොහං කරිස්සන්ති, මා වො එතං රුච්චි”ති වාරෙසි. “තෙන හි, දෙව, දාරකං පෙසෙම උත්තානසෙය්‍යකං, තථාච්චස්ස හි ‘මාතා මෙ’ති ‘පිතා මෙ’ති සිනෙහො නත්ථි”ති ආහංසු. රාජා අනුජානි. තෙ තථා අකංසු. නගරෙ

දාරකමාතරො ච දාරකෙ ගහෙත්වා ගබ්භිනියො ච පලායිත්වා පරජනපදෙ දාරකෙ සංවඨිඨෙත්වා ආනෙත්ති. එවං ද්වාදස වස්සානි ගතානි.

තතො එකදිවසං සකලනගරං විවිනිත්වා එකමිපි දාරකං අලභිත්වා අමච්චා රඤ්ඤො ආරොචෙසුං – “නත්ථී, දෙව, නගරෙ දාරකො යපෙත්වා අන්තෙපුරෙ තච පුත්තං ආලවකකුමාර”න්ති. රාජා “යථා මම පුත්තො පියො, එවං සබ්බලොකස්ස, අත්තනා පන පියතරං නත්ථී, ගච්ඡං තමිපි දත්වා මම ජීවිතං රක්ඛං”ති. තෙන ච සමයෙන ආලවකස්ස මාතා පුත්තං න්භාපෙත්වා මණ්ඩෙත්වා දුකුලචුම්භටකෙ කත්වා අඬකෙ සයාපෙත්වා නිසින්නා හොති. රාජපුරිසා රඤ්ඤො ආණාය තත්ථ ගන්ත්වා විජ්ජලපත්තියා තස්සා සොළසන්නඤ්ඤි දෙවිසභස්සානං සද්ධිං ධාතියා තං ආදාය පක්කමිංසු, “ස්වෙ යක්ඛකංඛො භවිස්සති”ති. තංදිවසඤ්ඤි භගවා පච්චුසසමයං පච්චුට්ඨාය ජෙනවනවිහාරෙ ගන්ධකුටියං මහාකරුණාසමාපත්තිං සමාපජ්ජිත්වා බුද්ධචක්ඛුනා ලොකං ඔලොකෙන්තො අද්දස ආලවකස්ස කුමාරස්ස අනාගාමිඵලුප්පත්තියා උපනිස්සයං යක්ඛස්ස ච සොතාපත්තිඵලුප්පත්තියා, දෙසනාපරියොසානෙ ච චතුරාසිතිපාණසභස්සානං ධම්මචක්ඛුපට්ටලාභස්සානි. සො විහාතාය රත්තියා පුරිමහත්තකිච්චං කත්වා සුනිට්ඨිතපච්ඡාහත්තකිච්චො කාලපක්ඛුපොසට්ඨිවසෙ වත්තමානෙ ඔග්ගතෙ සුරියෙ එකො අදුතියො පත්තචීවරමාදාය පාදමග්ගෙනෙව සාවත්ථීතො තිංස යොජනානි ගන්ත්වා තස්ස යක්ඛස්ස භවනං පාවිසි. තෙන චුත්තං “ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවනෙ”ති.

කිං පන භගවා යස්මිං නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස භවනං, තස්ස මූලෙ විහාසි, උදාහු භවනෙයෙවාති? භවනෙයෙව. යථෙව හි යක්ඛා අත්තනො භවනං පස්සන්ති, තථා භගවාපි. සො තත්ථ ගන්ත්වා භවනද්වාරෙ අට්ඨාසි. තදා ආලවකො හිමවන්තෙ යක්ඛසමාගමං ගතො හොති. තතො ආලවකස්ස ද්වාරපාලො ගදුභො නාම යක්ඛො භගවන්තං උපසඬකමිත්වා වන්දිත්වා, “කිං, භන්තෙ, භගවා විකාලෙ ආගතො”ති ආහ. ආම, ගදුභ, ආගතොමිහි, සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තං ආලවකස්ස භවනෙති. න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිච ඛො සො යක්ඛො කක්ඛලො ඵරුසො, මාතාපිතුනමිපි අභිවාදනාදීනි න කරොති, මා රුච්චි භගවතො ඉධ වාසොති. ජානාමි, ගදුභ, තස්ස සභාවං, න කොචි මමන්තරායො භවිස්සති. සවෙ තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්තන්ති.

දුතියමිපි ගදුභො යක්ඛො භගවන්තං එතදවොච – “අග්ගිතත්තකපාලසද්ධිසො, භන්තෙ, ආලවකො, මාතාපිතරොති වා සමණබ්‍රාහ්මණාති වා ධම්මොති වා න ජානාති, ඉධාගතානං පන විත්තක්ඛෙපමිපි කරොති, හදයමිපි ඵාලෙති, පාදෙපි

ගහෙත්වා පරසමුද්දං වා පරවක්කවාළං වා බිපතී”ති. දුතියමිපි භගවා ආහ – “ජානාමි, ගදුහ, සවෙපි තෙ අගරු, විහරෙය්‍යාමෙකරත්ත”න්ති. න මෙ, භන්තෙ, ගරු, අපිව බො සො යක්ඛො අත්තනො අනාරොචෙත්වා අනුජානන්තං මං ජීවිතාපි වොරොපෙය්‍ය, ආරොචෙමි, භන්තෙ, තස්සාති. යථාසුඛං, ගදුහ, ආරොචෙහීති. “තෙන හි, භන්තෙ, ත්වමෙව ජානාහී”ති භගවන්තං අභිවාදෙත්වා හිමවන්තාහිමුබ්බො පක්කාමි. භවනද්වාරමිපි සයමෙව භගවතො විවරමදාසි. භගවා අන්තොභවනං පවිසිත්වා යත්ථ අභිලක්ඛිතෙසු මඬගලදිවසාදීසු නිසිදිත්වා ආලවකො සිරිං අනුභොති, තස්මිංයෙව දිබ්බරතනමයෙ පල්ලඬකෙ නිසිදිත්වා සුවණ්ණාහං මුඤ්චි. තං දිස්වා යක්ඛස්ස ඉත්ථියො ආගන්ත්වා භගවන්තං වන්දිත්වා සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසු. භගවා “පුබ්බෙ තුම්හෙ දානං දත්වා සීලං සමාදිශිත්වා පූජනෙය්‍යං පුජෙත්වා ඉමං සම්පත්තිං පත්තා, ඉදානිපි තථෙව කරොථ, මා අඤ්ඤමඤ්ඤං ඉස්සාමච්ඡරියාහිභූතා විහරථා”ති ආදිනා නයෙන තාසං පක්ඛණ්ණකඨමමකථං කථෙසි. තා භගවතො මධුරනිග්ගෙසාසං සුත්වා සාධුකාරසහස්සාති දත්වා භගවන්තං සම්පරිවාරෙත්වා නිසිදිංසුයෙව. ගදුහොපි හිමවන්තං ගන්ත්වා ආලවකස්සාරොචෙසි – “යග්ගෙ, මාරිස, ජානෙය්‍යාසි විමානෙ තෙ භගවා නිසිත්තො”ති. සො ගදුහස්ස සඤ්ඤං අකාසි “තුණ්හි හොහි, ගන්ත්වා කත්තබ්බං කරිස්සාමි”ති. පුරිසමානෙන කිර ලජ්ජිතො අහොසි, තස්මා “මා කොචි පරිසමජ්ඣෙකෙ සුඤ්ඤෙය්‍යා”ති එවමකාසි.

තදා සාතාගිරහෙමවතා භගවන්තං ජෙතවනෙයෙව වන්දිත්වා “යක්ඛසමාගමං ගමිස්සාමා”ති සපරිවාරා නානායානෙහි ආකාසෙන ගච්ඡන්ති. ආකාසෙ ව යක්ඛානං සබ්බත්ථ මග්ගො නත්ථි, ආකාසට්ඨානි විමානානි පරිහරිත්වා මග්ගට්ඨානෙනෙව මග්ගො හොති. ආලවකස්ස පන විමානං භූමට්ඨං සුගුත්තං පාකාරපරික්ඛිත්තං සුසංවිහිතද්වාරඅට්ඨාලකගොපුරං උපරි කංසජාලසඤ්ජන්තං මඤ්ජුසසදිසං තියොජනං උබ්බෙධෙන, තස්ස උපරි මග්ගො හොති. තෙ තං පදෙසමාගම්ම ගන්තුං නාසක්ඛිංසු. බුද්ධානං හි නිසිත්තොකාසස්ස උපරිභාගෙන යාව භවග්ගා කොචි ගන්තුං න සක්කොති. තෙ “කිමිද්”න්ති? ආවජ්ජෙත්වා භගවන්තං දිස්වා ආකාසෙ බිත්තලෙඬ්ඬු විය ඔරුය්හ වන්දිත්වා ධම්මං සුත්වා පදක්ඛිණං කත්වා, “යක්ඛසමාගමං ගච්ඡාම භගවා”ති තිණි වත්ථුනි පසංසන්තා යක්ඛසමාගමං අගමංසු. ආලවකො තෙ දිස්වා, “ඉධ නිසිදථා”ති පටික්කම්ම ඔකාසමදාසි. තෙ ආලවකස්ස නිවෙදෙසුං – “ලාභා තෙ, ආලවක, යස්ස තෙ භවතෙ භගවා විහරති, ගච්ඡාවුසො, භගවන්තං පයිරුපාසස්සු”ති. එවං භගවා භවනෙයෙව විහාසි, න යස්මිං

නිග්‍රොධෙ ආලවකස්ස භවනං, තස්ස මූලෙනි. තෙන චුත්තං – “එකං සමයං භගවා ආලවියං විහරති ආලවකස්ස යක්ඛස්ස භවතෙ”ති.

අථ ඛො ආලවකො...පෙ.... එතදවොච – “නික්ඛම, සමණා”ති කස්මා පනායං එතදවොච? රොසෙතුකාමතාය. තත්‍රෙවං ආදිතො පභූති සම්බන්ධො වෙදිතඛිඛො – අයං හි යස්මා අස්සද්ධස්ස සද්ධාකථා දුක්කථා හොති දුස්සීලාදීනං සීලාදිකථා විය, තස්මා තෙසං යක්ඛානං සන්තිකා භගවතො පසංසං සුත්වායෙව අග්ගිමිහි පක්ඛිත්තලොණසක්ඛරා විය අඛින්නතරෙ කොපෙන තට්ඨකථායමානහදයො හුත්වා “කො සො භගවා නාම, යො මම භවනං පට්ඨියො”ති ආහ. තෙ අහංසු – “න ත්වං, ආචුසො, ජානාසි භගවන්තං අම්භාකං සත්ථාරං, යො තුසිතභවතෙ යිතො පඤ්චමභාවිලොකිතං විලොකෙත්වා”ති ආදිනා නයෙන යාව ධම්මවක්කපවත්තනා කට්ඨන්තා පටිසන්ධිආදීසු ද්වත්තිංස පුබ්බනිමිත්තානි වත්වා, “ඉමානිපි ත්වං, ආචුසො, අච්ඡරියානි නාද්දසා”ති? වොදෙසුං. සො දිස්වාපි කොධවසෙන “නාද්දස”න්ති ආහ. ආචුසො ආලවක, පස්සෙය්‍යාසි වා ත්වං, න වා, කො තයා අත්ථො පස්සතා වා අපස්සතා වා? කිං ත්වං කරිස්සසි අම්භාකං සත්ථුනො, යො ත්වං තං උපනිධාය වලක්කකුධ-මහාඋසභසමීපෙ තදහුජාතවච්ඡකො විය, තිධා පහින්තමත්තවාරණසමීපෙ හිඬිකපොතකො විය, හාසුරවිලම්ඛිතකෙසරසොහිතක්ඛන්ධස්ස මිගරඤ්ඤො සමීපෙ ජරසිඬිගාලො විය, දියඬිඪයොජනසතපවඬිඪකායසුපණ්ණරාජසමීපෙ ඡින්තපක්ඛකාකපොතකො විය බායසි, ගච්ඡ යං තෙ කරණියං, තං කරොහීති. එවං චුත්තෙ දුට්ඨො ආලවකො උට්ඨහින්වා මනොසීලාතලෙ වාමපාදෙන යත්වා – “පස්සථ දානි තුම්භාකං වා සත්ථා මහානුභාවො, අහං වා”ති දක්ඛිණපාදෙන සට්ඨියොජනමත්තං කෙලාසපබ්බතකුටං අක්කමි. තං අයොකුටපභටො විය නිද්ධන්තඅයොපිණ්ඩො පපටිකායො මුඤ්චි, සො තත්‍ර යත්වා, “අහං ආලවකො”ති උග්ගොසෙසි. සකලජම්බුදීපං සද්දො එරි.

වත්තාරො කිර සද්දා සකලජම්බුදීපෙ සුගිංසු – යඤ්ච පුණ්ණකො යක්ඛසෙනාපති ධනඤ්ජයකොරබ්‍යරාජානං ජුතං ඡිනිත්වා අප්ථොටෙන්වා “අහං ඡිනි”න්ති උග්ගොසෙසි; යඤ්ච සක්කො දෙවානමිත්දො කස්සපභගවතො සාසනෙ ඔසක්කන්තෙ විස්සකම්මදෙවපුත්තං සුතඛං කරිත්වා – “අහං පාපහික්ඛු ව පාපහික්ඛුනියො ව උපාසකෙ ව උපාසිකායො ව සබ්බෙව ව අධම්මවාදිතො බාදාමි”ති උග්ගොසොපෙසි; යඤ්ච කුසජාතකෙ පභාවතිහෙතු සත්තහි රාජුහි නගරෙ උපරුද්ධෙ පභාවතිං අත්තනා සභ හත්ථික්ඛන්ධෙ ආරොපෙත්වා නගරා නික්ඛමිම – “අහං සීහස්සරමහාකුසරාජා”ති මහාපුරිසො උග්ගොසෙසි; යඤ්ච කෙලාසමුද්ධති

“ගණ්හථ හනථා”ති හගවතො උපරි ආගච්ඡන්තා විය හොත්ති. අපිව බො නිද්ධන්තලොහපිණ්ඩං විය මක්ඛිකා, හගවන්තං අල්ලීයිතුං අසමත්ථාව අහෙසුං. එවං සන්තෙපි යථා බොධිමණ්ඩෙ මාරො ආගතවෙලායමෙව නිවත්තො, තථා අනිවත්තෙත්වා උපඨිඨරත්තිමත්තං බ්‍යාකුලමකංසු. එවං උපඨිඨරත්තිමත්තං අනෙකජ්ජකාරවිහිංසනකදස්සනෙනපි හගවන්තං වාලෙතුං අසක්කොන්තො ආලවකො චින්තෙසි - “යංනුනාහං කෙනවි අපේයාං දුස්සාවුධං මුඤ්ථෙය්‍යා”න්ති.

වත්තාරි කිර ආවුධානි ලොකෙ සෙට්ඨානි - සක්කස්ස වජිරාවුධං, වෙස්සවණස්ස ගදාවුධං, යමස්ස නයනාවුධං, ආලවකස්ස දුස්සාවුධන්ති. යදි හි සක්කො දුට්ඨො වජිරාවුධං සිනෙරුමත්ථකෙ පහරෙය්‍ය, අට්ඨසට්ඨිසහස්සාධිකයොජනසතසහස්සං විනිවිජ්ඣිත්වා හෙට්ඨතො ගච්ඡෙය්‍ය. වෙස්සවණෙන කුජ්ඣනකාලෙ විස්සජ්ජිතං ගදාවුධං බහුතං යක්ඛසහස්සානං සීසං පාතෙත්වා පුන හත්ථපාසං ආගන්ත්වා තිට්ඨති. යමෙන දුට්ඨෙන නයනාවුධෙන ඔලොකිතමත්තෙ අනෙකානි කුම්භණ්ඩසහස්සානි තත්තකපාලෙ තිලා විය ඵරන්තානි විනස්සන්ති. ආලවකො දුට්ඨො සචෙ ආකාසෙ දුස්සාවුධං මුඤ්ථෙය්‍ය, ද්වාදස වස්සානි දෙවො න වස්සෙය්‍ය. සචෙ පථවියං මුඤ්ථෙය්‍ය. සබ්බරුක්ඛතිණාදීනි සුස්සිත්වා ද්වාදසවස්සන්තරෙ න පුන විරුහෙය්‍යුං. සචෙ සමුද්දෙ මුඤ්ථෙය්‍ය, තත්තකපාලෙ උදකඛිත්ථු විය සබ්බමුදකං සුස්සෙය්‍ය. සචෙ සිනෙරුසදිසෙපි පබ්බතෙ මුඤ්ථෙය්‍ය, බණ්ඩාබණ්ඩං හුත්වා විකිරෙය්‍ය. සො එවං මහානුභාවං දුස්සාවුධං උත්තරිසාටකං මුඤ්ථිත්වා අග්ගහෙසි. යෙභුයොන දසසහස්සිලොකධාතුදෙවතා වෙගෙන සන්තිපතිංසු “අජ්ජ හගවා ආලවකං දමෙස්සති, තත්ථ ධම්මං සොස්සාමා”ති යුද්ධදස්සනකාමාපි දෙවතා සන්තිපතිංසු. එවං සකලමිපි ආකාසං දෙවතාහි පරිපුණ්ණමහොසි.

අථ ආලවකො හගවතො සමීපෙ උපරුපරි විවරිත්වා වත්ථාවුධං මුඤ්ථි. තං අසනිවිචක්කං විය ආකාසෙ හෙරවසද්දං කරොන්තං ධුමායන්තං පජ්ජලන්තං හගවන්තං පත්වා යක්ඛමානමද්දනත්ථං පාදපුඤ්ජනවොලං හුත්වා පාදමුලෙ නිපති. ආලවකො තං දිස්වා ඡින්තවිසාණො විය උසහො උද්ධනදායො විය සජ්ජො නිත්තෙජො නිම්මදො නිපතිතමානද්ධජො හුත්වා චින්තෙසි - “දුස්සාවුධමිපි මෙ සමණං නාහිහොසි. කිං නු බො කාරණ”න්ති? “ඉදං කාරණං, මෙත්තාවිහාරයුත්තො සමණො, හන්ද නං රොසෙත්වා මෙත්තාය වියොජෙමි”ති ඉමිනා සම්බන්ධෙනෙතං චුත්තං - අථ බො ආලවකො යක්ඛො යෙන හගවා...පෙ.... නික්ඛම සමණාති. තත්ථායමධිජ්ජායො - කස්මා මයා අනනුඤ්ඤාතො මම හවනං පටිසිත්වා සරසාමිකො විය ඉත්ථාගාරස්ස මජ්ඣෙකෙ

නිසින්නොසි? අනනුයුත්තමෙතං සමණස්ස යදිදං අදින්නපරිභොගො ඉත්ථිසංසග්ගො ච? තස්මා යදි ත්වං සමණධම්මෙ ධීතො, නික්ඛම සමණාති. එකෙ පන – “එතානි අඤ්ඤානි ච ඵරුසවචනානි චත්ථා එවායං එතදවොචා”ති භණන්ති.

අථ භගවා – “යස්මා ථද්ධො පටිථද්ධභාවෙන විනෙතුං න සක්කා, සො හි පටිථද්ධභාවෙ කයිරමානෙ, සෙය්‍යථාපි චණ්ඩස්ස කුක්කුරස්ස නාසාය පිත්තං හින්දෙය්‍ය, සො හියොයාසොමත්තාය චණ්ඩතරො අස්ස, එවං ථද්ධතරො හොති, මුදුනා පන සො සක්කා විනෙතු”න්ති ඤත්වා, සාධාචුසොති පියවචනෙන තස්ස වචනං සම්පට්ඨිත්වා නික්ඛමී. තෙන චුත්තං සාධාචුසොති භගවා නික්ඛමීති.

තතො ආලවකො – “සුඛ්ඛවො චතායං සමණො එකවචනෙනෙව නික්ඛන්තො, එවං නාම නික්ඛමෙතුං සුඛං සමණං අකාරණෙනෙවාහං සකලරත්තිං යුද්ධෙන අබ්භයාසි”න්ති මුදුචිත්තො හුත්වා පුන විත්තෙසි – “ඉදානිපි න සක්කා ජානිතුං, කිං නු ඛො සුඛ්ඛචතාය නික්ඛන්තො උදාහු කොධතො. හන්දාහං විමංසාමී”ති. තතො පච්ඡ, සමණාති ආහ. අථ සුඛ්ඛවොති මුදුභුතචිත්තවචත්ථානකරණත්ථං පුන පියවචනං වදන්තො සාධාචුසොති භගවා පාචිසි. ආලවකො පුනඡ්ඡුතං තමෙව සුඛ්ඛචභාවං විමංසන්තො දුතියමිපි තතියමිපි නික්ඛම පච්ඡාති ආහ. භගවාපි තථා අකාසි. යදි න කරෙය්‍ය, පකතියාපි ථද්ධයක්ඛස්ස විත්තං ථද්ධතරං හුත්වා ධම්මකථාය භාජනං න භවෙය්‍ය. තස්මා යථා නාම මාතා රොදන්තං පුත්තකං යං සො ඉච්ඡති, තං දත්වා වා කත්වා වා සඤ්ඤාපෙසි තථා භගවා කිලෙසරොදනෙන රොදන්තං යක්ඛං සඤ්ඤාපෙතුං යං සො භණති, තං අකාසි. යථා ච ධාතී ථඤ්ඤං අපිචන්තං දාරකං කිඤ්චි දත්වා උපලාලෙත්වා පායෙති, තථා භගවා යක්ඛං ලොකුත්තරධම්මබීරං පායෙතුං තස්ස පත්ථිතවචනකරණෙන උපලාලෙත්තො එවමකාසි. යථා ච පුරිසො ලාබුමිහි චතුමධුරං පූරෙතුකාමො තස්සඛිහන්තරං සොධෙති, එවං භගවා යක්ඛස්ස විත්තෙ ලොකුත්තරචතුමධුරං පූරෙතුකාමො තස්සඛිහන්තරෙ කොධමලං සොධෙතුං යාව තතියං නික්ඛමනපච්ඡනං අකාසි.

අථ ආලවකො “සුඛ්ඛවො අයං සමණො ‘නික්ඛමා’ති චුත්තො නික්ඛමති, ‘පච්ඡා’ති චුත්තො පච්ඡති. යංනුනාහං ඉමං සමණං එවමෙව සකලරත්තිං කිලමෙත්වා පාදෙ ගහෙත්වා පාරගඬිගාය බ්වෙය්‍ය”න්ති? පාපකං විත්තං උඡ්පාදෙත්වා චතුත්ථවාරං ආහ නික්ඛම, සමණාති. තං ඤත්වා භගවා න බ්වාහං තන්ති ආහ. එවං වා චුත්තෙ තදුත්තරිකරණීයං පරියෙසමානො පඤ්ඤං

පුච්ඡිතබ්බං මඤ්ඤිස්සති. තං ධම්මකථාය මුඛං භවිස්සතීති ඤාත්වා, න බ්වාහං තත්ති ආහ. තත්ථ න-ඉති පටික්ඛෙපෙ. බොති අවධාරණෙ. අහන්ති අත්තනිදස්සනං. තත්ති හෙතුවචනං. තෙනෙවෙත්ථ “යස්මා ත්වං එවං වින්තෙසි, තස්මා අහං, ආවුසො, නෙව නික්ඛමිස්සාමි, යං තෙ කරණීයං, තං කරොහී”ති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

තතො ආලවකො යස්මා පුබ්බෙපි ආකාසෙන ගමනවෙලාය – “කිං නු බො එතං සුවණ්ණවිමානං, උදාහු රජතමණිවිමානානං අඤ්ඤතරං, හන්ද නං පස්සාමා”ති එවං අත්තතො විමානං ආගතෙ ඉද්ධිමන්තෙ තාපසපරිබ්බාජකෙ පඤ්භං පුච්ඡිත්වා විස්සජ්ජෙතුං අසක්කොන්තෙ චිත්තක්ඛෙපාදීහි විහෙයෙති, තස්මා භගවන්තම්පි තථා විහෙයෙස්සාමිති මඤ්ඤමානො පඤ්භං තත්තිආදිමාහ.

කුතො පනස්ස පඤ්භාති? තස්ස කිර මාතෘපිතරො කස්සපං භගවන්තං පයිරුපාසිත්වා අට්ඨ පඤ්භෙ සහ විස්සජ්ජනෙන උග්ගහෙසුං. තෙ දහරකාලෙ ආලවකං පරියාපුණාපෙසුං; සො කාලච්චයෙන විස්සජ්ජනං සම්මුස්සි. තතො “ඉමෙ පඤ්භාපි මා විනස්සන්තු”ති සුවණ්ණපට්ඨෙ ජාතිහිඬ්ගුලකෙන ලෙඛාපෙත්වා විමානෙ නික්ඛිපි. එවමෙනෙ පුට්ඨපඤ්භා බුද්ධවිසයාව භොන්ති. භගවා තං සුත්වා යස්මා බුද්ධානං පරිච්චත්තලාභන්තරායො වා ජීවිතන්තරායො වා සබ්බඤ්ඤාඤාණාමප්පභාදිපටිසාතො වා න සක්කා කෙනචි කාතුං, තස්මා නං ලොකෙ අසාධාරණං බුද්ධානුභාවං දස්සෙන්නො න බ්වාහං තං, ආවුසො, පස්සාමි සදෙවකෙ ලොකෙතිආදිමාහ.

එවං භගවා තස්ස බාධනවිත්තං පටිසෙධෙත්වා පඤ්භාපුච්ඡනෙ උස්සාහං ජනෙන්නො ආහ අපිච ත්වං, ආවුසො, පුච්ඡ, යදාකඬ්ඛිසීති. තස්සත්ථො – පුච්ඡ, යදි ආකාඬ්ඛිසි, න මෙ පඤ්භාවිස්සජ්ජනෙ භාරො අත්ථී. අථ වා පුච්ඡ, යං ආකඬ්ඛිසි. සබ්බං තෙ විස්සජ්ජෙස්සාමිති සබ්බඤ්ඤපචාරණං පචාරෙසි අසාධාරණං පච්චෙකබුද්ධඅග්ගසාවකමහාසාවකෙහි. එවං භගවතො සබ්බඤ්ඤපචාරණාය පචාරිතාය අථ බො ආලවකො යක්ඛො භගවන්තං ගාථාය අජ්ඣාමාසි.

තත්ථ කිං සුඛං විත්තන්ති, කිං සු ඉඬං විත්තං. විත්තන්ති ධනං. තං හි පිතිසඬ්ඛාතං විත්තිං කරොති, තස්මා “විත්ත”න්ති වුච්චති. සුවිණ්ණන්ති සුකතං. සුඛන්ති කායිකචෙතසිකං සාතං. ආවහාතීති ආවහති ආනෙති දෙනි අප්පෙති. හවෙ-ඉති දළ්භත්ථෙ නිපාතො. සාදුතරන්ති අතිසයෙන සාදු. “සාධුතර”න්තිපි පාඨො. රසානන්ති රසසඤ්ඤිතානං ධම්මානං. කථන්ති කෙන පකාරෙන. කථංජීවිතො

ජීවිතං කථංජීවිංජීවිතං. ගාථාබන්ධසුබන්ධං පන සානුනාසිකං වුවිවති. කථංජීවිං
ජීවතන්ති වා පායො, තස්ස “ජීවන්තානං කථංජීවි”න්ති අත්ථො. එවං ඉමාය
ගාථාය “කිං සු ඉධ ලොකෙ පුරිසස්ස විත්තං සෙට්ඨං? කිං සු සුවිණ්ණං
සුබමාවහාති? කිං රසානං සාදුතරං? කථංජීවිං ජීවිතං සෙට්ඨමාහු”ති? ඉමෙ
වත්තාරො පඤ්ඤෙ ප්‍රච්ඡි.

අථස්ස භගවා කස්සපදසබලෙන විස්සජ්ජිතනයෙනෙව විස්සජ්ජෙත්තො ඉමං
ගාථමාහ සද්ධිධ විත්තන්ති. තත්ථ යථා හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදි විත්තං
උපභොගසුඛං ආවහති, බුජ්ජිපාසාදිදුක්ඛං පටිබාහති, දාලිද්දියං වූපසමෙති,
මුත්තාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති, ලොකසන්තතිඤ්ඤා ආවහති, එවං
ලොකියලොකුත්තරා සද්ධාපි යථාසම්භවං ලොකියලොකුත්තරං විපාකං
සුබමාවහති, සද්ධාධුරෙන පටිපන්නානං ජාතිජරාදිදුක්ඛං පටිබාහති,
ගුණදාලිද්දියං වූපසමෙති, සතිසම්බොජ්ඣකඛිගාදිරතනපටිලාභහෙතු හොති.

“සද්ධො සිලෙන සම්පන්නො, යසො භොගසමජ්ජිතො;

යං යං පදෙසං භජති, තත්ථ තත්ථෙව පුජිතො”ති. (ධ. ප. 303) –

වචනතො ලොකසන්තතිඤ්ඤා ආවහතීති කත්වා “විත්ත”න්ති වුත්තං. යස්මා
පන තෙසං සද්ධාවිත්තං අනුගාමිකං අනඤ්ඤසාධාරණං සබ්බසම්පත්තිහෙතු,
ලොකියස්ස හිරඤ්ඤසුවණ්ණාදිවිත්තස්සාපි නිදානං. සද්ධොයෙව හි දානාදීනි
පුඤ්ඤානි කත්වා විත්තං අධිගච්ඡති, අස්සද්ධස්ස පන විත්තං යාවදෙව
අනත්ථාය හොති, තස්මා සෙට්ඨන්ති වුත්තං. පුරිසස්සාති
උක්කට්ඨපරිච්ඡෙදදෙසනා. තස්මා න කෙවලං පුරිසස්ස, ඉත්ථිආදීනම්පි
සද්ධාවිත්තමෙව සෙට්ඨන්ති වෙදිතබ්බං.

ධම්මොති දසකුසලධම්මො, දානසීලභාවනාධම්මො වා. සුවිණ්ණොති සුකතො
සුවරිතො. සුබමාවහතීති සොණසෙට්ඨිපුත්තරට්ඨපාලාදීනං විය මනුස්සසුඛං,
සක්කාදීනං විය දිබ්බසුඛං, පරියොසානෙ මහාපදුමාදීනං විය නිබ්බානසුඛඤ්ඤා
ආවහති.

සච්චන්ති අයං සච්චසද්දො අනෙකෙසු අත්ථෙසු දිස්සති. සෙය්‍යථිදං – “සච්චං
භණ්ණ න කුජ්ඣෙය්‍යා ” තිආදීසු (ධ. ප. 224) වාචාසච්චෙ. “සච්චෙ ධීතා
සමණුබ්‍රාහ්මණා වා”තිආදීසු (ජා. 2.21.433) විරතිසච්චෙ. “කස්මා නු සච්චානි
වදන්ති නානා, පවාදියාසෙ කුසලා වදානා”තිආදීසු (සු. නි. 891) දිට්ඨිසච්චෙ.
“වත්තාරිමානි, හික්ඛෙව, බ්‍රාහ්මණසච්චානී”තිආදීසු (අ. නි. 4.185)
බ්‍රාහ්මණසච්චෙ. “එකං හි සච්චං න දුතියමත්ථි”තිආදීසු (සු. නි. 890; මහානි.
119) පරමත්ථසච්චෙ. “වතුන්තං සච්චානං කති කුසලා”තිආදීසු (විභ. 216)

අරියසච්චෙ. ඉධ පන පරමත්ථසච්චං නිබ්බානං විරතිසච්චඤ්ච අබ්භන්තරං
කත්වා වාචාසච්චං අධිජ්ජෙතං, යස්සානුභාවෙන උදකාදීනි වසෙ වත්තෙන්ති,
ජාතිපරාමරණපාරං තරන්ති. යථාහ -

“සච්චෙන වාචෙනුදකම්භි ධාවති,

විසම්භි සච්චෙන භනන්ති පණ්ඩිතා;

සච්චෙන දෙවො ථනයං පවස්සති,

සචෙ යීතා නිබ්බුතීං පත්ථයන්ති.

“යෙ කෙවිමෙ අත්ථි රසා පථබ්බා,

සච්චං තෙසං සාදුතරං රසානං;

සච්චෙ යීතා සමණව්‍රාහ්මණා ව,

තරන්ති ජාතිමරණස්ස පාර’න්ති. (ජා. 2.21.433);

සාදුතරන්ති මධුරතරං පණීතතරං. රසානන්ති යෙ ඉමෙ “මූලරසො
බන්ධරසො”තිආදිනා (ධ. ස. 628-630) නයෙන සායනීයධම්මා, යෙවිමෙ
“අනුජානාමි, භික්ඛවෙ, සබ්බං ඵලරසං (මහාව. 300), අරසරූපො භවං
ගොතමො, යෙ තෙ, ව්‍රාහ්මණ, රූපරසා සද්දරසා (පාරා. 3; අ. නි. 8.11),
අනාපත්ති රසරසෙ (පාවි. 605-611), අයං ධම්මචිත්තයො එකරසො
විමුත්තිරසො (චූළව. 385; අ. නි. 8.19), භාගී වා භගවා අත්ථරසස්ස
ධම්මරසස්සා”තිආදිනා (මහානි. 149) නයෙන රූපාවාරරසුපවජ්ජා අවසෙසා
බ්‍යඤ්ජනාදයො “ධම්මරසා”ති වූච්චන්ති. තෙසං රසානං සච්චං භවෙ සාදුතරං
සච්චමෙව සාදුතරං. සාදුතරං වා, සෙට්ඨතරං, උත්තමතරං. මූලරසාදයො භි
සරීරමුපබ්බහෙන්ති, සංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහන්ති. සච්චරසෙ
විරතිසච්චවාචාසච්චරසා සමථවිපස්සනාදිභි විත්තං උපබ්බහෙති,
අසංකිලෙසිකඤ්ච සුඛමාවහති. විමුත්තිරසො පරමත්ථසච්චරසපරිභාවිතත්තා
සාදු, අත්ථරසධම්මරසා ව තදධිගමුපායභූතං අත්ථඤ්ච ධම්මඤ්ච නිස්සාය
පවත්තිතොති.

පඤ්ඤාඡීවිංඡීවිතන්ති එත්ථ පන ය්වායං අත්ථෙකචක්ඛුද්ධිවක්ඛුකෙසු
ද්ධිවක්ඛුපුග්ගලො ගහට්ඨො වා කම්මන්තානුට්ඨාන-සරණගමනදාන-
සංවිභාග-සීලසමාදානුපොසථකම්මාදි ගහට්ඨපට්ඨදං, පබ්බජිතො වා
අවිජ්ජපටිසාරකරසීලසංඛාතං තදුත්තරිචිත්තවිසුද්ධිආදිභෙදම්භි පබ්බජිතපට්ඨදං
පඤ්ඤාය ආරාධෙත්වා ඡීවති, තස්ස පඤ්ඤාය ඡීවිතො ඡීවිතං, තං වා
පඤ්ඤාඡීවිතං සෙට්ඨමාහුති එවමත්ථො දට්ඨබ්බො.

එවං භගවතා විස්සජ්ජිතෙ චත්තාරොපි පඤ්ඤෙ සුත්වා අත්තමනො යක්ඛො අවසෙසෙපි චත්තාරො පඤ්ඤෙ පුච්ඡන්තො කථංසු තරති ඔසන්ති ගාථමාහ. අථස්ස භගවා පුරිමනයෙනෙව විස්සජ්ජෙත්තො සද්ධාය තරතීති ගාථමාහ. තත්ථ කිඤ්චාපි යො චතුබ්බිධමොසං තරති, සො සංසාරණ්ණවම්පි තරති, වට්ටදුක්ඛම්පි අවචෙති, කිලෙසමලාපි පරිසුජ්ඣති, එවං සන්තෙපි පන යස්මා අස්සද්ධො ඔසතරණං අසද්දහන්තො න පක්ඛන්දති, පඤ්චසු කාමගුණෙසු විත්තවොස්සග්ගෙන පමත්තො තත්ථෙව විසත්තත්තා සංසාරණ්ණවං න තරති, කුසිතො දුක්ඛං විහරති වොකිණ්ණො අකුසලෙහි ධම්මෙහි, අප්පඤ්ඤො සුද්ධිමග්ගං අජානන්තො න පරිසුජ්ඣති, තස්මා තප්පට්ඨපක්ඛං දස්සෙත්තෙන භගවතා අයං ගාථා වුත්තා.

එවං වුත්තාය වෙනාය යස්මා සොතාපත්තිසංගපදට්ඨානං සද්ධිත්ථියං, තස්මා සද්ධාය තරති ඔසන්ති ඉමිනා පදෙන දිට්ඨොසතරණං සොතාපත්තිමග්ගං සොතාපත්තඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන සොතාපත්තො කුසලානං ධම්මානං භාවනාය සාතච්චකිරියසංඛිතෙන අප්පමාදෙන සමන්තාගතො දුතියමග්ගං ආරාධෙත්වා යපෙත්වා සකිදෙවිමං ලොකං ආගමනමග්ගං අවසෙසං සොතාපත්තිමග්ගෙන අතිණ්ණං භවොසවත්ථුං සංසාරණ්ණවං තරති, තස්මා අප්පමාදෙන අණ්ණවන්ති ඉමිනා පදෙන භවොසතරණං සකදාගාමිමග්ගං සකදාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා ච සකදාගාමී වීරියෙන තතියමග්ගං ආරාධෙත්වා සකදාගාමිමග්ගෙන අනතීතං කාමොසවත්ථුං කාමොසසඤ්ඤිතඤ්ච කාමදුක්ඛමච්චෙති, තස්මා වීරියෙන දුක්ඛමච්චෙතීති ඉමිනා පදෙන කාමොසතරණං අනාගාමිමග්ගං අනාගාමිඤ්ච පකාසෙති. යස්මා පන අනාගාමී විගතකාමසඤ්ඤාය පරිසුද්ධාය පඤ්ඤාය එකන්තපරිසුද්ධං චතුත්ථමග්ගපඤ්ඤං ආරාධෙත්වා අනාගාමිමග්ගෙන අප්පහීනං අවිජ්ජාසංඛිතං පරමමලං පජහති, තස්මා පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣතීති, ඉමිනා පදෙන අවිජ්ජොසතරණං අරහත්තමග්ගඤ්ච අරහත්තඤ්ච පකාසෙති. ඉමාය ච අරහත්තනිකූටෙන කථිතාය ගාථාය පරියොසානෙ යක්ඛො සොතාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨාසී.

ඉදානි තමෙව “පඤ්ඤාය පරිසුජ්ඣතී”ති එත්ථ වුත්තං පඤ්ඤාපදං ගහෙත්වා අත්තනො පටිභානෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකං පඤ්ඤං පුච්ඡන්තො කථංසු ලහනෙ පඤ්ඤන්ති ඉමං ඡප්පදං ගාථමාහ. තත්ථ කථංසුති සබ්බත්ථෙව අත්ථයුත්තිපුච්ඡා භොන්ති. අයං හි පඤ්ඤාදිඅත්ථං ඤත්වා තස්ස යුත්තිං පුච්ඡති – “කථං, කාය යුත්තියා, කෙන කාරණෙන පඤ්ඤං ලහති”ති? එස නයො ධනාදීසු.

අට්ඨස්ස භගවා චතුභි කාරණෙහි පඤ්ඤාලාභං දස්සෙන්නො සද්දහානොතිආදිමාහ. තස්සත්ථො – යෙන පුබ්බභාගෙ කායසුවරිතාදිභෙදෙන අපරභාගෙ ච සත්තතිංසබ්බොධිපක්ඛියභෙදෙන ධම්මෙන අරහත්තො බුද්ධපච්චෙකබුද්ධසාවකා නිබ්බානං පත්තා, තං සද්දහානො අරහතං ධම්මං නිබ්බානපත්තියා ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤං ලභති, තඤ්ච බො න සද්ධාමත්තකෙනෙව. යස්මා පන සද්ධාජාතො උපසඬකමති, උපසඬකමන්නො පයිරුපාසති, පයිරුපාසන්නො සොතං ඔදහති, ඔහිතසොතො ධම්මං සුඤ්ඤාති, තස්මා උපසඬකමනතො පභුති යාව ධම්මස්සවනෙන සුස්සුසං ලභති. කිං චුත්තං හොති – තං ධම්මං සද්දහිත්වාපි ආචරියුපජ්ඣායෙ කාලෙන උපසඬකමිත්වා චත්තකරණෙන පයිරුපාසිත්වා යදා පයිරුපාසනාය ආරාධිතචිත්තා කිඤ්චි චත්තුකාමා හොත්ති. අථ අධිගතාය සොතුකාමතාය සොතං ඔදහිත්වා සුඤ්ඤාතො ලභතීති. එවං සුස්සුසමපි ච සතිඅවිජ්ජවාසෙන අජ්ජමත්තො සුභාසිතදුබ්බාසිතඤ්ඤාතාය විචක්ඛණො එව ලභති, න ඉතරො. තෙනාහ “අජ්ජමත්තො විචක්ඛණො”ති.

එවං යස්මා සද්ධාය පඤ්ඤාලාභසංචත්තනිකං පටිපදං පටිපජ්ජති, සුස්සුසාය සක්කච්චං පඤ්ඤාධිගමුපායං සුඤ්ඤාති, අජ්ජමාදෙන ගහිතං න පමුස්සති. විචක්ඛණතාය අනුනාධිකං අවිපරිතඤ්ච ගහෙත්වා චිත්ථාරිකං කරොති. සුස්සුසාය වා ඔහිතසොතො පඤ්ඤාපටිලාභහෙතුං ධම්මං සුඤ්ඤාති, අජ්ජමාදෙන සුතධම්මං ධාරෙති, විචක්ඛණතාය ධනානං ධම්මානං අත්ථමුපපරික්ඛති, අථානුපුබ්බෙන පරමත්ථසච්චං සච්ඡිකරොති, තස්මාස්ස භගවා “කථංසු ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති පුට්ඨො ඉමානි චත්තාරි කාරණානි දස්සෙන්නො ඉමං ගාථමාහ.

ඉදානි තතො පරෙ තයො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙන්නො පතිරුපකාරීති ඉමං ගාථමාහ. තත්ථ දෙසකාලාදීනි අභාපෙත්වා ලොකියස්ස ලොකුත්තරස්ස වා ධනස්ස පතිරුපං අධිගමුපායං කරොතීති පතිරුපකාරී. ධුරවාති චෙතසිකචීරියවසෙන අනික්ඛිත්තධුරො. උට්ඨාතාති, “යො ච සිතඤ්ච උණ්හඤ්ච, තිණා හියොයා න මඤ්ඤති”තිආදිනා (ථෙරගා. 232) නයෙන කායිකචීරියවසෙන උට්ඨානසම්පන්නො අසිථිලපරක්කමො. චිත්තදතෙ ධනන්ති එකමුසිකාය නචිරස්සෙව චතුසතසහස්සසඬං. චූළන්තෙවාසී විය ලොකියධනඤ්ච, මහල්ලකමහාතිස්සත්ථෙරො විය ලොකුත්තරධනඤ්ච ලභති. සො “තීහියෙව ඉරියාපථෙහි විහරිස්සාමී”ති චත්තං කත්වා ථිනමිද්ධාගමනවෙලාය පලාලචුම්භටකං තෙමෙත්වා සීසෙ කත්වා ගලජ්ජමාණං උදකං පවිසිත්වා ථිනමිද්ධං පටිබාහන්නො දසහි වස්සෙහි අරහත්තං පාපුණි. සච්චෙනාති වච්ඡව්චෙනාපි “සච්චවාදී භූතවාදී”ති,

පරමත්ථසච්චෙනාපි “බුද්ධො පච්චෙකබුද්ධො අරියසාවකො”ති එවං කිත්තිං පජ්ජොති. දදන්ති යංකිඤ්චි ඉච්ඡිතපත්ථිතං දදන්තො මිත්තානි ගන්ථති, සම්පාදෙති කරොතීති අත්ථො. දුද්දං වා දදං තං ගන්ථති. දානමුඛෙන වා චත්තාරිපි සඬගභවත්ථුනි ගහිතානීති වෙදිතඛ්ඛානි, තෙහි මිත්තානි කරොතීති වුත්තං හොති.

එවං ගහට්ඨපඛ්ඛජීතානං සාධාරණෙන ලොකියලොකුත්තරමිස්සකෙන නයෙන චත්තාරො පඤ්ඤෙ විස්සජ්ජෙත්වා ඉදානි “කථං පෙච්ච න සොචතී”ති ඉමං පඤ්චමං පඤ්භං ගහට්ඨවසෙන විස්සජ්ජෙත්තො යස්සෙතෙතිආදිමාහ. තස්සත්ථො — යස්ස “සද්දහානො අරහත”න්ති එත්ථ වුත්තාය සඛ්ඛකල්‍යාණධම්මප්පාදිකාය සද්ධාය සමන්තාගතත්තා සද්ධස්ස, සරමෙසිනොති සරාවාසං පඤ්ච වා කාමගුණෙ එසන්තස්ස ගවෙසන්තස්ස කාමභොගිනො ගහට්ඨස්ස “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරං සච්චං. “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසපඤ්ඤානාමෙන වුත්තොච දමො. “ධුරවා උට්ඨාතා”ති එත්ථ ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ච වුත්තා ධිති. “දදං මිත්තානි ගන්ථති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරො වාගො වාති එතෙ චතුරො ධම්මා සන්ති. ස වෙ පෙච්ච න සොචතීති ඉධලොකා පරලොකං ගන්ත්වා ස වෙ න සොචතීති.

එවං භගවා පඤ්චමමිපි පඤ්භං විස්සජ්ජෙත්වා තං යක්ඛං වොදෙත්තො ඉඬ්ඝ අඤ්ඤෙපීතිආදිමාහ. තත්ථ ඉඬ්ඝාති වොදනත්ථෙ නිපාතො. අඤ්ඤෙපීති අඤ්ඤෙපි ධම්මෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්සු. අඤ්ඤෙපි වා පුරණාදයො සඛ්ඛඤ්ඤපටිඤ්ඤෙ පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙ පුච්ඡස්සු. යදි අම්හෙහි “සච්චෙන කිත්තිං පජ්ජොති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරා සච්චා භියො කිත්තිප්පත්තිකාරණං වා, “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්ති එත්ථ සුස්සුසාති පඤ්ඤාපදෙසෙන වුත්තා දමො භියො ලොකියලොකුත්තරපඤ්ඤාපටිලාභකාරණං වා, “දදං මිත්තානි ගන්ථති”ති එත්ථ වුත්තප්පකාරා වාගා භියො මිත්තගන්ථනකාරණං වා, “ධුරවා උට්ඨාතා”ති එත්ථ තං තං අත්ථවසං පටිච්ච ධුරනාමෙන උට්ඨානනාමෙන ච වුත්තාය මහාභාරසහනත්ථෙන උස්සොල්භිභාවප්පත්තාය වීරියසඬ්ඛාතාය ඛන්තා භියො ලොකියලොකුත්තරධනචින්දනකාරණං වා, “සච්චං දමිමො ධිති වාගො”ති එවං වුත්තෙහි ඉමෙහෙව චතුහි ධම්මෙහි භියො අස්මා ලොකා පරං ලොකං පෙච්ච අසොචනකාරණං වා ඉධ විජ්ජතීති අයමෙත්ථ සද්ධිං සඬබ්‍භෙපයොජනාය අත්ථවණ්ණනා. විත්ථාරතො පන එකමෙකං පදං අත්ථුද්ධාරපද්ධාරපදවණ්ණනානායෙහි විහජිත්වා වෙදිතඛ්ඛා.

එවං චුත්තෙ යක්ඛො යෙන සංසයෙන අඤ්ඤෙ පුච්ඡෙය්‍යා, තස්ස පභින්නතා කථං නු දානි පුච්ඡෙය්‍යාං, පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙනි චත්වා යෙපිස්ස අපුච්ඡනකාරණං න ජානන්ති, තෙපි ජානාපෙන්නො යොහං අජ්ජපජානාමි, යො අත්ථො සම්පරායිකොති ආහ. තත්ථ අජ්ජාති අජ්ජාදිං කත්වාති අධිජ්ජායො. පජානාමිති යථාචුත්තෙන පකාරෙන ජානාමි. යො අත්ථොති එත්තාවතා “සුස්සුසං ලභතෙ පඤ්ඤ”න්තිආදිනා නයෙන චුත්තං දිට්ඨධම්මිකං දස්සෙති. සම්පරායිකොති ඉමිනා “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති චුත්තං පෙච්ච සොකාභාවකාරණං සම්පරායිකං. අත්ථොති ච කාරණස්සෙතං අධිවචනං. අයං හි අත්ථසද්දො “සාත්ථං සබ්‍යඤ්ජන”න්ති එවමාදීසු (පාරා. 1; දී. නි. 1.255) පාඨත්ථෙ චත්තති. “අත්ථො මෙ, ගහපති, හිරඤ්ඤසුචණ්ණෙනා”තිආදීසු (දී. නි. 2.250; ම. නි. 3.258) විචක්ඛණෙ. “හොති සීලවතං අත්ථො”තිආදීසු (ජා. 1.1.11) වුඩ්ඪිමිහි. “ඛුජන්තො භජතෙ අත්ථහෙතු”තිආදීසු ධනෙ. “උභින්නමත්ථං චරති”තිආදීසු (ජා. 1.7.66; සං. නි. 1.250; ථෙරගා. 443) හිතෙ. “අත්ථෙ ජාතෙ ච පණ්ඩිත”න්තිආදීසු (ජා. 1.1.92) කාරණෙ. ඉධ පන කාරණෙ. තස්මා යං පඤ්ඤාදිලාභාදීනං කාරණං දිට්ඨධම්මිකං, යඤ්ච පෙච්ච සොකාභාවස්ස කාරණං සම්පරායිකං, තං යොහං අජ්ජ භගවතා චුත්තනනෙයෙන සාමංයෙව පජානාමි, සො කථං නු දානි පුච්ඡෙය්‍යාං පුටු සමණබ්‍රාහ්මණෙනි එවමෙත්ථ සඬ්ඛෙපතො අත්ථො වෙදිතඛිබ්බො.

එවං යක්ඛො “පජානාමි යො අත්ථො සම්පරායිකො”ති චත්වා තස්ස ඤාණස්ස භගවංමුලකත්තං දස්සෙන්නො අත්ථාය චත මෙ බුද්ධොති ආහ. තත්ථ අත්ථායාති හිතාය වුඩ්ඪියා ච. යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලන්ති “යස්සෙතෙ චතුරො ධම්මා”ති එත්ථ චුත්තවාගෙන යත්ථ දින්නං මහජ්ඵලං, තං අග්ගදක්ඛිණෙය්‍යාං බුද්ධං පජානාමිති අත්ථො. කෙචි පන “සඬ්ඛං සන්ධාය එවමාහා”ති භණන්ති.

එවං ඉමාය ගාථාය අත්තනො හිතාධිගමං දස්සෙත්වා ඉදානි සහිතපට්ඨත්තිං දීපෙන්නො සො අහං විචරිස්සාමිතිආදිමාහ. තත්ථ ගාමා ගාමන්ති දෙවගාමා දෙවගාමං. පුරා පුරන්ති දෙවනගරතො දෙවනගරං. නමස්සමානො සම්බුද්ධං, ධම්මස්ස ච සුධම්මතන්ති “සම්මාසම්බුද්ධො චත භගවා, ස්වාක්ඛාතො චත භගවතො ධම්මො”තිආදිනා නයෙන බුද්ධසුඛොධිතඤ්ච ධම්මසුධම්මතඤ්ච ව-සද්දෙන “සුජ්ජපට්ඨන්නො චත භගවතො සාවකසඬ්ඛො”තිආදිනා සඬ්ඛසුජ්ජපට්ඨත්තිඤ්ච අභිත්ථවිත්වා නමස්සමානො ධම්මසොසකො හුත්වා විචරිස්සාමිති චුත්තං හොති.

එවමිමාය ගාථාය පරියොසානඤ්ච රත්තිවිභාවනඤ්ච සාධුකාරසද්දුට්ඨානඤ්ච ආලවකකුමාරස්ස යක්ඛභවනං ආනයනඤ්ච එකක්ඛණ්ණෙයෙව අහොසි. රාජපුරිසා සාධුකාරසද්දං සුත්වා - “එවරුපො සාධුකාරසද්දො යිපෙත්වා බුද්ධෙ න අඤ්ඤෙසං අඛිභුග්ගච්ඡති, ආගතො නු ඛො භගවා”ති ආවජ්ජෙත්තා භගවතො සරීරජ්ජහං දිස්වා පුබ්බෙ විය බහි අට්ඨත්වා නිබ්බිසඬිකා අන්තොයෙව පවිසිත්වා අද්දසංසු භගවත්තං යක්ඛස්ස භවතෙ නිසිත්තං, යක්ඛඤ්ච අඤ්ජලිං පග්ගහෙත්වා යීතං. දිස්වාන යක්ඛං ආහංසු - “අයං තෙ, මහායක්ඛ, රාජකුමාරො බලිකම්මාය ආනීතො, හන්ද නං බාද වා භුඤ්ජ වා, යථාපච්චයං වා කරොහී”ති. සො සොනාපන්නත්තා ලජ්ජිතො විසෙසෙන ව භගවතො පුරතො එවං වුච්චමානො අථ තං කුමාරං උහොහි හත්ථෙහි පටිග්ගහෙත්වා භගවතො උපනාමෙසි “අයං, හන්තෙ, කුමාරො මය්හං පෙසිතො, ඉමාහං භගවතො දම්මි, හිතානුකම්පකා බුද්ධා, පටිග්ගණ්හාතු, හන්තෙ, භගවා ඉමං දාරකං ඉමස්ස හිතත්ථාය සුබත්ථායා”ති ඉමඤ්ච ගාථමාහ -

“ඉමං කුමාරං සතපුඤ්ඤලක්ඛණං,

සබ්බඬිගුපෙතං පරිපුණ්ණඛ්‍යාඤ්ජනං;

උදග්ගචිත්තො සුමනො දදාමි තෙ,

පටිග්ගහ ලොකහිතාය චක්ඛුමා”ති.

පටිග්ගහෙසි භගවා කුමාරං. පටිග්ගණ්හන්තො ව යක්ඛස්ස ව කුමාරස්ස ව මඬිගලකරණත්ථං පාදුනගාථං අහාසි. තං යක්ඛො කුමාරං සරණං ගමෙත්තො තික්ඛත්තුං චතුත්ථපාදෙන පුරෙසි. සෙය්‍යථීදං -

“දීඝායුකො හොතු අයං කුමාරො,

තුචඤ්ච යක්ඛ සුබ්බිතො භවාහි;

අඛ්‍යාධිතා ලොකහිතාය තිට්ඨථ,

අයං කුමාරො සරණමුපෙති බුද්ධං;

අයං කුමාරො සරණමුපෙති ධම්මං;

අයං කුමාරො සරණමුපෙති සඬ්ඝ”න්ති.

අථ භගවා කුමාරං රාජපුරිසානං අදාසි - “ඉමං වඩ්ඪෙත්වා පුන මමෙව දෙථා”ති. එවං සො කුමාරො රාජපුරිසානං හත්ථතො යක්ඛස්ස හත්ථං, යක්ඛස්ස හත්ථතො භගවතො හත්ථං, භගවතො හත්ථතො පුන රාජපුරිසානං

හත්ථං ගතත්තා නාමතො “හත්ථකො ආලවකො”ති ජාතො. තං ආදාය පටිනිවත්තෙ රාජපුරිසෙ දිස්වා කස්සකවනකම්මිකාදයො “කිං යක්ඛො කුමාරං අතිදහරත්තා න ඉච්ඡී”ති? භිතා පුච්ඡිංසු. රාජපුරිසා “මා භායථ. බෙමං කතං හගවතා”ති සබ්බමාරොචෙසුං. තතො “සාධු සාධු”ති සකලං ආලවිනගරං එකකොලාහලෙන යක්ඛාහිමුඛං අහොසි. යක්ඛොපි හගවතො භික්ඛාචාරකාලෙ අනුප්පත්තෙ පත්තචීවරං ගහෙත්වා උපඩ්ඨමග්ගං අනුගන්ත්වා නිවත්ති.

අථ හගවා නගරෙ පිණ්ඩාය වරින්වා කතහත්තකිච්චො නගරද්වාරෙ අඤ්ඤතරස්මිං විවිත්තෙ රුක්ඛමුලෙ පඤ්ඤත්තබ්බද්ධාසනෙ නිසීදි. තතො මහාජනකායෙන සද්ධිං රාජා ච නාගරා ච එකතො සම්පිණ්ඩිත්වා හගවත්තං උපසඩ්ධකම්ම වන්දිත්වා පරිවාරෙත්වා නිසින්තා – “කථං, හත්තෙ, එවං දාරුණං යක්ඛං දමයිත්වා”ති පුච්ඡිංසු. තෙසං හගවා යුද්ධමාදිං කත්වා “එවං නවවිධං වස්සං වස්සෙත්වා එවං විහිංසනකං අකාසි, එවං පඤ්භං පුච්ඡි. තස්සාහං එවං විස්සජ්ජෙසි”න්ති තමෙවාලවකසුත්තං කථෙසි. කථාපරියොසානෙ චතුරාසිතිපාණසහස්සානං ධම්මාහිසමයො අහොසි. තතො රාජා වෙච නාගරා ච වෙස්සවණමහාරාජස්ස හවනසමීපෙ යක්ඛස්ස හවනං කත්වා පුප්ඵගන්ධාදිසක්කාරුපෙන නිච්චබලිං පවත්තෙසුං. තඤ්ච කුමාරං විඤ්ඤතං පත්තං “ත්වං හගවත්තං නිස්සාය ජීවිතං ලභි, ගච්ඡ හගවත්තංයෙව පයිරුපාසස්ස භික්ඛුසඩ්ධසඤ්චා”ති විස්සජ්ජෙසුං. සො හගවත්තඤ්ච භික්ඛුසඩ්ධසඤ්ච පයිරුපාසමානො නචිරස්සෙව අනාගාමීථලෙ පතිට්ඨාය සබ්බං බුද්ධචචනං උග්ගහෙත්වා පඤ්චසතඋපාසකපරිවාරො අහොසි. හගවා ච නං එතදග්ගෙ නිද්දිසි – “එතදග්ගං, භික්ඛවෙ, මම සාවකානං උපාසකානං චතුභි සඩ්ධගහවත්ථුහි පරිසං සඩ්ධග්ගන්තානං යදිදං හත්ථකො ආලවකො”ති (අ. නි. 1.251). ද්වාදසමං.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

යක්ඛසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

11. සක්කසංයුත්තං

1. පට්ඨවග්ගො

1. සුවිරසුත්තවණ්ණනා

247. සක්කසංයුත්තස්ස පට්ඨමෙ අභියංසුති කදා අභියංසු? යදා බලවත්තො අහෙසුං, තදා. තත්‍රායං අනුපුබ්බිකථා – සක්කො කිර මගධරට්ඨෙ මචලගාමකෙ මසො නාම මාණුවො භුත්වා තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණකම්මං කරොත්තො සත්ත ව්‍යපදානි පුරෙත්වා තත්ථ කාලඤ්ඤානො දෙවලොකෙ නිබ්බත්ති. තං බලවකම්මානුභාවෙන සපරිසං සෙසදෙවතා දසහි යානෙහි අධිගණ්හන්තං දිස්වා “ආගන්තුකදෙවපුත්තා ආගතා”ති නෙවාසිකා ගන්ධපානං සජ්ජයිංසු. සක්කො සකපරිසාය සඤ්ඤං අදාසි – “මාරිසා මා ගන්ධපානං පිචිත්ථ, පිචනාකාරමත්තමෙව දස්සෙථා”ති. තෙ තත්ථ අකංසු. නෙවාසිකදෙවතා සුවණ්ණසරකෙහි උපනීතං ගන්ධපානං යාවදත්ථං පිචිත්වා මත්තා තත්ථ තත්ථ සුවණ්ණපථවියං පතිත්වා සයිංසු. සක්කො “ගණ්හථ පුත්තහතාය පුත්තෙ”ති තෙ පාදෙසු ගහෙත්වා සිනෙරුපාදෙ බිපාපෙසි. සක්කස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන තදනුවත්තකාපි සබ්බෙ තත්ථෙව පතිංසු. තෙ සිනෙරුවෙමජ්ඣකාලෙ සඤ්ඤං ලභිත්වා, “තාතා න සුරං පිචිම්භ, න සුරං පිචිම්භා”ති ආහංසු. තතො පට්ඨාය අසුරා නාම ජාතා. අථ නෙසං කම්මපච්චයඋතුසමුට්ඨානං සිනෙරුස්ස හෙට්ඨිමතලෙ දසයොජනසහස්සං අසුරහවනං නිබ්බත්ති. සක්කො තෙසං නිවත්තෙත්වා අනාගමනත්ථාය ආරක්ඛං යපෙසි, යං සන්ධාය වුත්තං –

“අන්තරා ද්විත්තං අයුජ්ඣපුරානං,

පඤ්චවිධා යපිතා අභිරක්ඛා;

උදකං කරොටි-පයස්ස ව භාරී,

මදනසුතා චතුරො ච මහත්ථා”ති.

ද්වෙ නගරානි හි යුද්ධෙන ගහෙතුං අසක්කුණ්ණයානාය අයුජ්ඣපුරානි නාම ජාතානි දෙවනගරඤ්ච අසුරනගරඤ්ච. යදා හි අසුරා බලවත්තො භොන්ති, අථ දෙවෙහි පලායිත්වා දෙවනගරං පවිසිත්වා ද්වාරෙ පිදහිතෙ අසුරානං සතසහස්සම්පි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. යදා දෙවා බලවත්තො භොන්ති, අථාසුරෙහි පලායිත්වා අසුරනගරස්ස ද්වාරෙ පිදහිතෙ සක්කානං සතසහස්සම්පි කිඤ්චි කාතුං න සක්කොති. ඉති ඉමානි ද්වෙ නගරානි අයුජ්ඣපුරානි නාම. නෙසං අන්තරා එතෙසු උදකාදිසු පඤ්චසු යානෙසු සක්කෙන ආරක්ඛා යපිතා.

තත්ථ උදකසද්දෙන නාගා ගහිතා. තෙ හි උදකෙ බලවන්තො භොන්ති. තස්මා සිනෙරුස්ස පයමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. කරොට්ඨසද්දෙන සුපණ්ණා ගහිතා. තෙසං කිර කරොටි නාම පානභොජනං, තෙන තං නාමං ලභිංසු. දුතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. පයස්සභාරීසද්දෙන කුම්භණ්ඩා ගහිතා. දානවරක්ඛසා කිර තෙ. තතියාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. මදනසුතසද්දෙන යක්ඛා ගහිතා. විසමචාරිනො කිරතෙ යුජ්ඣකුසොණ්ඩා. චතුත්ථාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. චතුරො ව මහන්තාති චත්තාරො මහාරාජානො චුත්තා. පඤ්චමාලින්දෙ තෙසං ආරක්ඛා. තස්මා යදි අසුරා කුපිතාවිලචිත්තා දෙවපුරං උපයන්ති යුද්ධෙසු, යං ගිරිනො පයමං පරිභණ්ඩං, තං උරගා පට්ඨාහන්ති එවං සෙසෙසු සෙසා.

තෙ පන අසුරා ආයුචණ්ණරසඉස්සරියසම්පත්තීහි තාවතීංසසදිසාව. තස්මා අන්තරා අත්තානං අජානිත්වා පාටලියා පුජ්ඣිතාය, “න ඉදං දෙවනගරං, තත්ථ පාරිච්ඡත්තකො පුජ්ඣති, ඉධ පන චිත්තපාටලී, ජරසක්කෙනාමිභාකං සුරං පායෙත්වා වඤ්චිතා, දෙවනගරඤ්ච නො ගහිතං, ගච්ඡාම තෙන සද්ධිං යුජ්ඣකුසොමා”ති හත්ථිඅස්සරපෙ ආරුශ්භ සුවණ්ණරජතමණිඵලකාති ගහෙත්වා, යුද්ධසජ්ජා හුත්වා, අසුරහෙරියො වාදෙන්තා මහාසමුද්දෙ උදකං ද්විධා හෙත්වා උට්ඨහන්ති. තෙ දෙවෙ චුට්ඨෙ වම්මිකමක්ඛිකා වම්මිකං විය සිනෙරුං අහිරුහිතු ආරහන්ති. අථ තෙසං පයමං නාගෙහි සද්ධිං යුද්ධං භොති. තස්මිං ඛො පන යුද්ධෙ න කස්සචි ඡවි වා වම්මං වා ඡ්ජ්ජති, න ලොහිතං උජ්ජ්ජති, කෙවලං කුමාරකානං දාරුමෙණ්ඩකයුද්ධං විය අඤ්ඤමඤ්ඤං සන්තාසනමත්තමෙව භොති. කොට්ඨසාපි කොට්ඨසහස්සාපි නාගා තෙහි සද්ධිං යුජ්ඣකුත්වා තෙ අසුරපුරංයෙව පවෙසෙත්වා නිවත්තන්ති.

යදා පන අසුරා බලවන්තො භොන්ති, අථ නාගා ඔසක්කිත්වා දුතියෙ ආලින්දෙ සුපණ්ණෙහි සද්ධිං එකතොව හුත්වා යුජ්ඣන්ති. එස නයො සුපණ්ණාදීසුපි. යදා පන තාති පඤ්චපි යානාති අසුරා මද්දන්ති, තදා එකතො සම්පිණ්ඩිතාතිපි පඤ්ච බලාති ඔසක්කන්ති. අථ චත්තාරො මහාරාජානො ගන්ත්වා සක්කස්ස තං පවත්තිං ආරොචෙත්ති. සක්කො තෙසං වචනං සුත්වා දියඨ්ඨයොජනසතිකං වෙජයන්තරථං ආරුශ්භ සයං වා නික්ඛමති, එකං වා පුත්තං පෙසෙති. ඉමස්මිං පන කාලෙ පුත්තං පෙසෙතුකාමො, තාත සුචිරාතිආදිමාහ.

එවං හද්දන්තවාති ඛොති එවං භොතු හද්දං තව ඉති ඛො. පමාදං ආපාදෙසීති පමාදං අකාසි. අච්ඡරාසඨ්ඨපරිචුතො සට්ඨියොජනං විත්ථාරෙන සුවණ්ණමහාවීථිං ඔතරිත්වා නක්ඛත්තං කීළන්තො නන්දනවනාදීසු විවරතීති අත්ථො.

අනුට්ඨහන්ති අනුට්ඨහන්තො. අවායාමන්ති අවායමන්තො. අලස්වස්සාති අලසො අස්ස. න ච කිව්වාති කාරයෙති කිඤ්චි කිව්වං නාම න කරෙය්‍ය. සබ්බකාමසම්ඤ්ඤාසාති සබ්බකාමෙහි සම්ඤ්ඤො අස්ස. තං මෙ, සක්ක, වරං දිසාති, සක්ක දෙවසෙට්ඨ, තං මෙ වරං උත්තමං යානං ඔකාසං දිසං ආචික්ඛ කපෙහිති වදති. නිබ්බානස්ස හි සො මග්ගොති කම්මං අකත්වා ජීවිතට්ඨානං නාම නිබ්බානස්ස මග්ගො. පයමං.

2. සුසීමසුත්තවණ්ණනා

248. දුතියෙ සුසීමන්ති අත්තනො පුත්තසහස්සස්ස අත්තරෙ එවංනාමකං එකං පුත්තමෙව. දුතියං.

3. ධජග්ගසුත්තවණ්ණනා

249. තතියෙ සමුපබ්‍යුල්භොති සම්පිණ්ඩිතො රාසිභූතො. ධජග්ගං උල්ලොකෙය්‍යාථාති සක්කස්ස කිර දියඬිඬියොජනසතායාමො රථො. තස්ස හි පච්ඡිමන්තො පණ්ණාසයොජනො, මජ්ඣෙ රථපඤ්ජරො පණ්ණාසයොජනො, රථසන්ධිතො යාව රථසීසා පණ්ණාසයොජනාති. තදෙව පමාණං දිගුණං කත්වා තියොජනසතායාමොතිපි වදන්තියෙව. තස්මිං යොජනිකපල්ලඬිකො අත්ථනො, තියොජනිකං සෙතච්ඡත්තං මත්ථකෙ යපිතං, එකස්මිංයෙව යුගෙ සහස්සආජඤ්ඤා යුත්තා, සෙසාලඬිකාරස්ස පමාණං නත්ථි. ධජො පනස්ස අඬිඬිතියාති යොජනසතාති උග්ගතො, යස්ස වාතාහතස්ස පඤ්චඬිගිකතුරියස්සෙව සද්දො නිච්ඡරති, තං උල්ලොකෙය්‍යාථාති වදති. කස්මා? තං පස්සන්තානඤ්ඤි රාජා නො ආගන්ත්වා පරිසපරියන්තෙ නිබ්බානථම්භො විය යිතො, කස්ස මයං භායාමාති භයං න භොති. පජාපතිස්සාති සො කිර සක්කෙන සමානවණ්ණො සමානායුකො දුතියං ආසනං ලහති. තථා වරුණො ඊසානො ව. වරුණො පන තතියං ආසනං ලහති, ඊසානො චතුත්ථං. පලායිති අසුරෙහි පරාජිතො තස්මිං රථෙ යිතො අප්පමත්තකම්පි රජධජං දිස්වා පලායනධම්මො.

ඉතිපි සො භගවාතිආදීනි විසුද්ධිමග්ගෙ විත්ථාරිතානෙව. ඉදමචොවාති ඉදං ධජග්ගපරිත්තං නාම භගවා අවොච, යස්ස ආණාබ්බන්තෙ කොට්ඨසතසහස්සවක්කවාලෙ ආනුභාවො වත්තති. ඉදං ආචජ්ජෙත්වා හි යක්ඛහයවොරහයාදීහි දුක්ඛෙහි මුත්තානං අත්තො නත්ථි. තිට්ඨතු අඤ්ඤදුක්ඛවූපසමො, ඉදං ආචජ්ජමානො හි පසන්නවිත්තො ආකාසෙපි පතිට්ඨං ලහති.

තත්‍රිදං වත්ථු – දීඝවාපිචෙතියමිති කිර සුධාකම්මෙ කයිරමානෙ එකො දහරො මුද්ධවෙදිකාපාදතො පතිත්වා චෙතියකුච්ඡයා භස්සති. හෙට්ඨා යීතො භික්ඛුසඬ්ඨිසො “ධජග්ගපරිත්තං, ආවුසො, ආවජ්ජාහී”ති ආහ. සො මරණභයෙන තජ්ජීතො “ධජග්ගපරිත්තං මං රක්ඛතු”ති ආහ. තාවදෙවස්ස චෙතියකුච්ඡතො ද්වෙ ඉට්ඨකා නික්ඛමිත්වා සොපානං හුත්වා අට්ඨංසු, උපරිට්ඨිතො වල්ලිනිස්සෙණිං ඔතාරෙසුං. තස්මිං නිස්සෙණියං යීතෙ ඉට්ඨකා යථාට්ඨානෙයෙව අට්ඨංසු. තතියං.

4. වෙපචිත්තිසුත්තවණ්ණනා

250. චතුත්ථෙ වෙපචිත්තිති සො කිර අසුරානං සබ්බජෙට්ඨකො. යෙනාති නිපාතමත්තං නන්ති ව. කණ්ඨපඤ්චමෙහීති ද්විසු භත්ථෙසු පාදෙසු කණ්ඨෙ වාති එවං පඤ්චහි ඛන්ධනෙහි. තාති පන නළිනසුත්තං විය මක්කටකසුත්තං විය ව චක්ඛුස්සාපාථං ආගච්ඡන්ති, ඉරියාපථං රුජ්ඣන්ති. තෙහි පන විත්තෙනෙව ඛජ්ඣති, විත්තෙනෙව මුච්චති. අක්කොසතීති වොරොසි බාලොසි මුල්ලොසි ථෙණොසි ඔට්ඨොසි ගොණොසි ගදුහොසි නෙරයිකොසි තිරච්ඡානගතොසි, නත්ථි තුය්හං සුගති, දුග්ගතියෙව තුය්හං පාටිකඬ්ඛාති ඉමෙහි දසහි අක්කොසවත්ථුහි අක්කොසති. පරිභාසතීති, ජරසක්ක, න ත්වං සබ්බකාලං ජිනිස්සසි, යදා අසුරානං ජයො භවිස්සති, තදා තම්පි එවං ඛන්ධිත්වා අසුරභවනස්ස ද්වාරෙ නිපජ්ජාපෙත්වා පොථාපෙස්සාමීති ආදීති වත්වා තජ්ජෙති. සක්කො විජිතවිජයො න තං මනසි කරොති, මහාපටිග්ගහණං පනස්ස මත්ථකෙ විධුනන්තො සුධම්මදෙවසහං පවිසති වෙව නික්ඛමති ව. අජ්ඣාසිති “කිං නු බො එස සක්කො ඉමාති ඵරුසවචනාති භයෙන තිතික්ඛති, උදාහු අධිවාසනඛන්තියා සමන්තාගතත්තා”ති? විමංසන්තො අභාසි.

දුබ්බලායා නොති දුබ්බලභාවෙන නු. පටිසංයුජෙති පටිසංයුජෙයා පටිජ්ඣරෙයා. පභිජ්ජෙයානුත්ති විරජ්ජෙයානු. පකුජ්ඣෙයානුත්තිපි පායො. පරන්ති පච්චත්ථිකං. යො සතො උපසම්මතීති යො සතිමා හුත්වා උපසම්මති, තස්ස උපසමංයෙවාහං බාලස්ස පටිසෙධනං මඤ්ඤෙති අත්ථො. යදා නං මඤ්ඤතීති යස්මා තං මඤ්ඤති. අජ්ඣාරුහතීති අජ්ඣොත්ථරති. ගොව භියො පලායිනන්ති යථා ගොයුද්ධෙ තාවදෙව ද්වෙ ගාවො යුජ්ඣන්තෙ ගොගණො ඔලොකෙන්තො තිට්ඨති, යදා පන එකො පලායති, අථ නං පලායන්තං සබ්බො ගොගණො භියො අජ්ඣොත්ථරති. එවං දුම්මෙධො ඛමන්තං භියො අජ්ඣොත්ථරතීති අත්ථො.

සදත්ථපරමාති සකත්ථපරමා. ඛන්තා භියො න විජ්ජති තෙසු සකදත්ථපරමෙසු අත්ථෙසු ඛන්තිතො උත්තරිතරො අඤ්ඤො අත්ථො න විජ්ජති. තමාහු පරමං ඛන්තින්ති යො බලවා තිතික්ඛති, තස්ස තං ඛන්තිං පරමං ආහු. බාලබලං නාම අඤ්ඤාණබලං. තං යස්ස බලං, අබලමෙව තං බලන්ති ආහු කථෙන්නීති දීපෙති. ධම්මගුත්තස්සාති ධම්මෙන රක්ඛිතස්ස, ධම්මං වා රක්ඛන්තස්ස. පටිච්ඡන්තාති පටිජ්චරිත්වා චත්තා, පටිජ්චරිත්වා වා බාලබලන්ති වදෙය්‍යාපි, ධම්මට්ඨං පන වාලෙතුං සමත්ථො නාම නත්ථී. තස්සෙව තෙන පාපියොති තෙන කොධෙන තස්සෙව පුග්ගලස්ස පාපං. කතරස්ස? යො කුද්ධං පටිකුජ්ඣති. තිකිච්ඡන්තානන්ති එකච්චනෙ බහුවචනං, තිකිච්ඡන්තන්ති අත්ථො. ජනා මඤ්ඤන්තීති එවරූපං අත්තනො ච පරස්ස වාති උභින්නං අත්ථං තිකිච්ඡන්තං නිජ්ජාදෙන්තං පුග්ගලං “අත්ඨබ්බාලො අය”න්ති අත්ඨබ්බාලපුට්ඨජනාව එවං මඤ්ඤන්ති. ධම්මස්ස අකොවිදාති චතුසච්චධම්මෙ අෂෙකා. ඉධාති ඉමස්මිං සාසනෙ. බොති නිපාතමත්තං. චතුත්ථං.

5. සුභාසිතජයසුත්තවණ්ණනා

251. පඤ්චමෙ අසුරින්දං එතදවොචාති ඡෙකතාය එතං අවොච. එවං කිරස්ස අහොසි “පරස්ස නාම ගාහං මොචෙත්වා පඨමං චත්තුං ගරු. පරස්ස චචනං අනුගන්ත්වා පන පච්ඡා සුඛං චත්තු”න්ති. පුබ්බදෙව්‍යාති දෙවලොකෙ විරතිවාසිතො පුබ්බසාමිකා, තුම්භාකං තාව පචෙණ්ණාගතං භණ්ටාති. අදණ්ඩාවචරාති දණ්ඩාවචරණරහිතා, දණ්ඩං වා සත්ථං වා ගහෙනබ්බන්ති එවමෙත්ථ නත්ථීති අත්ථො. පඤ්චමං.

6. කුලාවකසුත්තවණ්ණනා

252. ඡට්ඨෙ අජ්ඣාසිති තස්ස කිර සිම්බලිවනාහිමුඛස්ස ජාතස්ස රථසද්දො ච ආජාතීයසද්දො ධජසද්දො ච සමන්තා අසනිපාතසද්දො විය අහොසි. තං සුත්වා සිම්බලිවනෙ බලවසුපණ්ණො පලායිංසු, ජරාජිණ්ණො චෙව රොගදුබ්බලා ච අසඤ්ජාතපක්ඛපොතකා ච පලායිතුං අසක්කොන්තා, මරණභයෙන තජ්ජිතා එකජ්ජහාරෙනෙව මහාවිරවං විරවිංසු. සක්කො තං සුත්වා “කස්ස සද්දො, තාතා”ති? මාතලිං පුච්ඡි. රථසද්දං, තෙ දෙව, සුත්වා සුපණ්ණො පලායිතුං අසක්කොන්තා විරවන්තීති. තං සුත්වා කරුණාසමාවජ්ජිතහදයො අහොසි. ඊසාමුඛෙනාති රථස්ස ඊසාමුඛෙන. යථා කුලාවකෙ ඊසාමුඛං න සඤ්චුණ්ණෙති, එවං ඉමිනා ඊසාමුඛෙන තෙ පරිවජ්ජය. සො හි රථො පුඤ්ඤපච්චයනිබ්බත්තො චක්කවාළපබ්බතෙපි සිනෙරුම්භිපි සම්මුඛිභූතෙ විනිවිජ්ඣිත්වාච ගච්ඡති න සජ්ජති, ආකාසගතසදිසෙනෙව ගච්ඡති. සචෙ තෙන

සිම්බලිවනෙන ගතො භවෙය්‍ය, යථා මහාසකටෙ කදලිවනමජ්ඣෙන වා ඵරණ්ඩවනමජ්ඣෙන වා ගච්ඡන්තෙ සබ්බවනං විහග්ගං නිමමථිතං හොති, එවං තම්පි සිම්බලිවනං භවෙය්‍ය. ඡට්ඨං.

7. නදුබ්භියසුත්තවණ්ණනා

253. සත්තමෙ උපසඬ්ඤාමිති “අයං සක්කො ‘යොපි මෙ අස්ස සුපච්චත්ථිකො, තස්ස පාහං න දුබ්භෙය්‍ය’න්ති වින්තෙති, මයා තස්ස පච්චත්ථිකතරො නාම නත්ථි, වීමංසිස්සාමි තාව නං, කිං නු ඛො මං පස්සිත්වා දුබ්භති, න දුබ්භති”ති වින්තෙත්වා උපසඬ්ඤාමි. තිට්ඨ වෙපවිත්ති ගහිතොසීති වෙපවිත්ති, එත්ථෙව තිට්ඨ, ගහිතො ත්වං මයාති වදති. සහ වචනෙනෙවස්ස සො කණ්ඨපඤ්චමෙහි බන්ධනෙහි බද්ධොව අහොසි. සපස්සු ව මෙති මයි අදුබ්භත්ථාය සපථං කරොහීති වදති. යං මුසාහණතො පාපන්ති ඉමස්මිං කප්පෙ පට්ඨකප්පිකෙසු වෙතියරඤ්ඤො පාපං සන්ධායාහ. අරියුපවාදිනොති කොකලිකස්ස විය පාපං. මිත්තද්දුනො ව යං පාපන්ති මහාකපිජාතකෙ මහාසත්තෙ දුට්ඨවිත්තස්ස පාපං. අකතඤ්ඤානොති දෙවදත්තසදිසස්ස අකතඤ්ඤානො පාපං. ඉමානි කිර ඉමස්මිං කප්පෙ චත්තාරි මහාපාපානි. සත්තමං.

8. වෙරොචනඅසුරින්දසුත්තවණ්ණනා

254. අට්ඨමෙ අට්ඨංසුති ද්වාරපාලරූපකානි විය ඨිතා. නිජ්ඣදානි නිජ්ඣත්ති, යාව අත්ථො නිජ්ඣජ්ජති, තාව වායමෙට්ඨෙවති වදති. දුතියගාථා සක්කස්ස. තත්ථ බන්ත්‍යා හියොනානි නිජ්ඣන්තසොහනෙසු අත්ථෙසු බන්තිතො උත්තරිතරො අත්ථො නාම නත්ථි. අත්ථජාතානි කිච්චජාතා. සොණසිඬ්ඨගාලාදයොපි හි උපාදාය අකිච්චජාතො සත්තො නාම නත්ථි. ඉතො එත්තො ගමනමත්තම්පි කිච්චමෙව හොති. සංයොගපරමා ත්වෙව, සම්භොගා සබ්බපාණිනන්ති පාරිවාසිකඔදනාදීනි හි අසම්භොගාරහානි හොන්ති, තානි පුන උණ්භාපෙත්වා හජ්ජිත්වා සජ්ජිමධුථාණිතාදීනි සංයොජ්ජානානි සම්භොගාරහානි හොන්ති. තෙනාහ “සංයොගපරමා ත්වෙව, සම්භොගා සබ්බපාණින”න්ති. නිජ්ඣන්තසොහනො අත්ථොති ඉමෙ අත්ථා නාම නිජ්ඣන්තාව සොහන්ති. පුන චතුත්ථගාථා සක්කස්ස. තත්ථාපි චුත්තනෙයෙනෙව අත්ථො වෙදිතබ්බො. අට්ඨමං.

9. අරඤ්ඤායතනඉසිසුත්තවණ්ණනා

255. නවමෙ පණ්ණකුට්ඨු සම්මන්තීති හිමවන්තපදෙසෙ රමණීයෙ අරඤ්ඤායතනෙ රත්තිට්ඨානදිවාට්ඨානවඬ්ඤාමනාදීනි සම්පන්නාසු

පණ්ණසාලාසු වසන්ති. සක්කො ව දෙවනමින්දො වෙපවිත්ති වාති ඉමෙ ද්වෙ ජනා ජාමාතිකසසුරා කාලෙන කලහං කරොන්ති, කාලෙන එකතො වරන්ති, ඉමස්මිං පන කාලෙ එකතො වරන්ති. පටලියොති ගණ්ඨගණ්ඨපාහනා. ඛග්ගං ඔලග්ගෙත්වාති ඛග්ගං අංසෙ ඔලග්ගෙත්වා. ඡත්තෙනාති දිබ්බසෙනච්ඡත්තෙන මත්ථකෙ ධාරයමානෙන. අපබ්බාමතො කරිත්වාති බ්බාමතො අකත්වා. විරදික්ඛිතානන්ති විරසමාදිණ්ණවතානං. ඉතො පටික්කම්මාති “ඉතො පක්කම පරිවජ්ජය, මා උපරිවාතෙ තිට්ඨා”ති වදන්ති. න හෙත්ථ දෙවාති එතස්මිං සීලවත්තානං ගන්ධෙ දෙවා න පටික්කුලසඤ්ඤිතො, ඉට්ඨකන්තමනාපසඤ්ඤිතොයෙවාති දීපෙති. නවමං.

10. සමුද්දකසුත්තවණ්ණනා

256. දසමෙ සමුද්දතීරෙ පණ්ණකුට්ඨුති චක්කවාලමහාසමුද්දපිට්ඨියං රජතපට්ටවණ්ණෙ වාලුකපුළිනෙ වුත්තජ්ජකාරාසු පණ්ණසාලාසු වසන්ති. සියාපි නොති සියාපි අම්භාකං. අභයදක්ඛිණං යාවෙය්‍යාමාති අභයදානං යාවෙය්‍යාම. යෙභුය්‍යෙන කීර දෙවාසුරසඬිගාමො මහාසමුද්දපිට්ඨියෙ හොති. අසුරානං න සබ්බකාලං ඡයො හොති, බහුවාතෙ පරාජයොව හොති. තෙ දෙවෙහි පරාජිතා පලායන්තා ඉසීනං අස්සමපදෙන ගච්ඡන්තා “සක්කො ඉමෙහි සද්ධිං මන්තෙත්වා අම්මෙ නාසෙති, ගණ්ඨථ පුත්තහතාය පුත්තෙ”ති කුපිතා අස්සමපදෙ පාතීයසට්ඨකමනසාලාදීති විද්ධංසෙත්ති. ඉසයො අරඤ්ඤතො එලාඵලං ආදාය ආගතා නං දිස්වා පුන දුක්ඛෙන පටිපාකතිකං කරොන්ති. තෙපි පුනජ්ජනං තට්ඨෙව විනාසෙත්ති. තස්මා “ඉදාති තෙසං සඬිගාමො පච්චුපට්ඨිතො”ති සුත්වා එවං වින්තයිංසු.

කාමංකරොති ඉච්ඡිතකරො. භයස්ස අභයස්ස වාති භයං වා අභයං වා. ඉදං වුත්තං හොති – සවෙ ත්ථං අභයං දාතුකාමො, අභයං දාතුං පහොසි. සවෙ භයං දාතුකාමො. භයං දාතුං පහොසි. අම්භාකං පන අභයදානං දෙහීති. දුට්ඨානන්ති විරුද්ධානං. පවුත්තන්ති ඛෙත්තෙ පතිට්ඨාපිතං.

තික්ඛත්තුං උබ්බිජ්ජීති සායමාසහත්තං භුඤ්ජිත්වා සයනං අභිරුය්භ නිපන්තො නිද්දාය ඔක්කන්තමත්තාය සමන්තා යත්වා සත්තිසතෙන පහටො විය විරවන්තො උට්ඨහති, දසයොජ්ජසහස්සං අසුරහවනං “කිමිද්”න්ති සඬිබොහං ආපජ්ජති. අථ නං ආගන්ත්වා “කිමිද්”න්ති පුච්ඡන්ති. සො “න කිඤ්චී”ති වදති. දුතියයාමාදීසුපි එසෙව නයො. ඉති අසුරානං “මා භායි, මහාරාජා”ති තං අස්සාසෙත්තානංයෙව අරුණං උග්ගච්ඡති. එවමස්ස තතො පට්ඨාය

ගෙලඤ්ඤජාතං චිත්තං වෙපති. තෙනෙව චස්ස “වෙපචිත්ති”ති අපරං නාමං උදපාදීති. දසමං.

පඨමො වග්ගො.

2. දුතියවග්ගො

1. වතපදසුත්තවණ්ණනා

257. දුතියවග්ගස්ස පඨමෙ වතපදානීති වතකොට්ඨාසානි. සමත්තානීති පරිපුණ්ණානි. සමාදින්නානීති ගහිතානි. කුලෙ ජෙට්ඨාපවාසීති කුලජෙට්ඨකානං මහාපිතා මහාමාතා චූළපිතා චූළමාතා මාතුලො මාතුලානීතිආදීනං අපචිතිකාරකො. සණ්භවාචොති පියමුදුමධුරවාචො. මුත්තවාගොති විස්සට්ඨවාගො. පයතපාණීති දෙයාධම්මදානත්ථාය සදා ධොතහත්ථො. වොස්සග්ගරතොති වොස්සජ්ජනෙ රතො. යාවයොගොති පරෙහි යාවිතබ්බාරහො, යාවයොගොති වා යාවයොගෙනෙව යුත්තො. දානසංවිභාගරතොති දානෙ ව සංවිභාගෙ ව රතො. පඨමං.

2. සක්කනාමසුත්තවණ්ණනා

258. දුතියෙ මනුස්සභූතොති මගධරට්ඨෙ මචලගාමෙ මනුස්සභූතො. ආවසථං අදාසීති චතුමහාපථෙ මහාජනස්ස ආවසථං කාරෙත්වා අදාසි. සහස්සමිපි අත්ථානන්ති සහස්සමිපි කාරණානං, ජනසහස්සෙන වා වචනසහස්සෙන වා ඔසාරිතෙ “අයං ඉමස්ස අත්ථො, අයං ඉමස්ස අත්ථො”ති එකපදෙ ධීතොව විනිච්ඡිනති. දුතියං.

3. මහාලිසුත්තවණ්ණනා

259. තතියෙ උපසඬ්ඤාමිති “සක්කො දෙවරාජාති කථෙන්නි, අත්ථි නු බො සො සක්කො, යෙන සො දිට්ඨපුබ්බොති ඉමමත්ථං දසබලං පුච්ඡිස්සාමි”ති උපසඬ්ඤාමි. තඤ්ච පජානාමීති බහුවචනෙ එකචචනං, තෙ ව ධම්මෙ පජානාමීති අත්ථො. සක්කො කිර අනන්තරෙ අත්තභාවෙ මගධරට්ඨෙ මචලගාමෙ මසො නාම මාණුවො අහොසි පණ්ඩිතො බ්‍යත්තො, බොධිසත්තචරියා විය ව තස්ස චරියා අහොසි. සො තෙත්තිංස පුරිසෙ ගහෙත්වා කල්‍යාණමකාසි. එකදිවසං අත්තනොව පඤ්ඤාය උපපරික්ඛිත්වා ගාමමජ්ඣෙ මහාජනස්ස සන්නිපතිතට්ඨානෙ කචචරං උභතොපස්සෙසු අපබ්‍යුහිත්වා තං යානං රමණීයං අකාසි. පුන තත්ථෙව මණ්ඩපං කාරෙසි. පුන ගච්ඡන්තෙ කාලෙ සාලං කාරෙසි. ගාමතො ව නික්ඛමිත්වා ගාචුතමිපි අඬ්ඨයොජනමිපි තිගාචුතමිපි යොජනමිපි විචරිත්වා තෙහි සභායෙහි සද්ධිං විසමං සමං අකාසි. තෙ සබ්බෙව එකච්ඡන්දා

තත්ථ තත්ථ සෙතුයුත්තට්ඨානෙ සෙතුං,
 මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාවච්ඡරොපනපදීනං යුත්තට්ඨානෙසු
 මණ්ඩපසාලාපොක්ඛරණිමාලාවච්ඡරොපනාදීනි කරොන්තා ඛන්ධං
 පුඤ්ඤමකංසු. මසො සත්ත වතපදානි පුරෙත්වා කායස්ස හෙදා සද්ධිං
 සභායෙහි තාවතිංසභවනෙ නිබ්බත්ති. තං සබ්බං භගවා ජානාති. තෙනාහ –
 යෙසං ධම්මානං සමාදින්නත්තා සක්කො සක්කත්තං අප්ඤ්ඤා, තඤ්ච
 පජානාමීති. අයං සක්කස්ස සක්කත්තාධිගමෙ සඬ්ඛෙපකථා, විත්ථාරො පන
 සුමඬ්ගලවිලාසිනියා දීඝනිකායට්ඨකථාය සක්කපණ්හවණ්ණනායං වුත්තො.
 තතියං.

4. දලිද්දසුත්තවණ්ණනා

260. චතුත්ථෙ මනුස්සදලිද්දොති මනුස්සඅධනො. මනුස්සකපණොති
 මනුස්සකාරුඤ්ඤතං පත්තො. මනුස්සවරාකොති මනුස්සලාමකො. තත්ත්වා
 තස්මිං යානෙ, තස්මිං වා අතිරොචනෙ. උප්ඤ්ඤායන්තීති අවප්ඤ්ඤායන්තී
 ලාමකතො විත්තෙන්ති. බියන්තීති කට්ඨෙන්ති පකාසෙන්ති. විපාචෙන්තීති
 තත්ථ තත්ථ කට්ඨෙන්ති විත්ථාරෙන්ති. එසො බො මාරිසාති එත්ථ
 අයමනුපුබ්බිකථා – සො කිර අනුප්පන්නෙ බුද්ධෙ කාසිරට්ඨෙ බාරාණසිරාජා
 හුත්වා සමුස්සිතද්ධප්පටාකනානාලඬ්ඤාකරෙන සුට්ඨ අලඬ්ඤතං නගරං
 පදක්ඛිණං අකාසි අත්තනො සිරිසම්පත්තියා සමාකඩ්ඪිතනෙත්තෙන
 ජනකායෙන සමුල්ලොකියමානො. තස්මිඤ්ච සමයෙ එකො පච්චෙකබුද්ධො
 ගන්ධමාදනපබ්බතා ආගම්ම තස්මිං නගරෙ පිණ්ඩාය වරති, සන්තින්ද්‍රියො
 සන්තමානසො උත්තමදමථසමන්තාගතො. මහාජනොපි රාජගතං විත්තීකාරං
 පහාය පච්චෙකබුද්ධමෙව ඔලොකෙසි. රාජා – “ඉදානි ඉමස්මිං ජනකායෙ
 එකොපි මං න ඔලොකෙති. කිං නු බො එත”න්ති? ඔලොකෙත්තො
 පච්චෙකබුද්ධං අද්දස. සොපි පච්චෙකබුද්ධො මහල්ලකො හොති පච්ඡිමවයෙ
 යීතො. විවරානිපිස්ස පිණ්ණානි, තතො තතො සුත්තානි ගළන්ති. රඤ්ඤො
 සතසහස්සාධිකානි ද්වෙ අසඬ්ඛෙය්‍යානි පුරිතපාරමිං පච්චෙකබුද්ධං දිස්වා
 විත්තපසාදමත්තං වා හත්ථං පසාරෙත්වා වන්දනමත්තං වා නාහොසි. සො රාජා
 “පබ්බජිතො මඤ්ඤෙ එස උසුයාය මං න ඔලොකෙති”ති කුප්ඤ්ඤත්වා
 “ක්වායං කුට්ඨිවිවරානි පාරුතො”ති නිට්ඨුහිත්වා පක්කාමි. තස්ස කම්මස්ස
 විපාකෙන මහානිරයෙ නිබ්බත්තිත්වා විපාකාවසෙසෙන මනුස්සලොකං
 ආගච්ඡන්තො රාජගහෙ පරමකපණාය ඉත්ථියා කුච්ඡිමිහි පටිසන්ධිං ගණ්හි.
 ගහිතකාලතො පට්ඨාය සා ඉත්ථි කඤ්ඤිකමත්තමපි උදරපුරං නාලත්ථ. තස්ස
 කුච්ඡිගතස්සෙව කණ්ණනාසා විලීනා, සඬ්ඛපලිතකුට්ඨි හුත්වා මාතුකුච්ඡිතො

නික්ඛන්තො. මාතෘපිතරො නාම දුක්කරකාරිකා භොන්ති, තෙනස්ස මාතා යාව කපාලං ගහෙන්වා වරිතුං න සක්කොති, තාවස්ස කඤ්චිකම්පි උදකම්පි ආහරිත්වා අදාසි. භික්ඛාය වරිතුං සමත්ථකාලෙ පනස්ස කපාලං හත්ථෙ දත්වා “පඤ්ඤායිස්සසි සකෙන කම්මෙතා” ති පක්කාමි.

අට්ඨස්ස තතො පට්ඨාය සකලසරිරතො මංසානි ඡිජ්ජිත්වා ඡිජ්ජිත්වා පතන්ති, යුසං පග්ගරති, මහාවෙදනා වත්තන්ති. යං යං රච්ඡං නිස්සාය සයති, සබ්බරත්තිං මහාරවෙන රවති. තස්ස කාරුඤ්ඤපරිදෙවිතසද්දෙන සකලවිථියං මනුස්සා සබ්බරත්තිං නිද්දං න ලහන්ති. තස්ස තතො පට්ඨාය සුඛසයිතෙ පබ්බොධෙති සුප්පබුද්ධොත්ථෙව නාමං උදපාදි. අථාපරෙන සමයෙන භගවති රාජගහං සම්පත්තෙ නාගරා සත්ථාරං නිමන්තෙත්වා නගරමජ්ඣෙ මහාමණ්ඩපං කත්වා දානං අදංසු. සුප්පබුද්ධොපි කුට්ඨි ගන්ත්වා දානග්ගමණ්ඩපස්ස අවිදුරෙ නිසිදි. නාගරා බුද්ධප්පමුඛං භික්ඛුසඬ්ඨං පණීතෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන පරිච්ඡන්තා තස්සාපි යාගුහත්තං අදංසු. තස්ස පණීතභොජනං භුත්තස්ස චිත්තං එකග්ගං අභොසි. සත්ථා භත්තකිච්චාවසානෙ අනුමොදනං කත්වා සච්චානි දීපෙසි, සුප්පබුද්ධො නිසින්තට්ඨානෙ නිසින්තොව දෙසනානුසාරෙන ඤාණං පෙසෙත්වා සොනාපත්තිඵලෙ පතිට්ඨිතො. සත්ථා උට්ඨාය විහාරං ගතො. සොපි වුම්ඛටං ආරුය්භ කපාලමාදාය දණ්ඩමොලුඛ ආත්තනො වසනට්ඨානං ගච්ඡන්තො විඛින්නාය ගාවියා ජීවිතා වොරොපිතො මත්තිකපාතිං හින්දිත්වා සුවණ්ණපාතිං පටිලහන්තො විය දුතියචිත්තවාරෙ දෙවලොකෙ නිබ්බන්තො අත්තනො පුඤ්ඤං නිස්සාය අඤ්ඤෙ දෙවෙ අතික්කම්ම විරොචිත්ථ. තං කාරණං දස්සෙත්තො සක්කො දෙවානම්න්දො එසො බො මාරිසානිආදිමාහ.

සද්ධාති මග්ගෙනාගතසද්ධා. සීලඤ්ච යස්ස කල්‍යාණන්ති කල්‍යාණසීලං නාම අරියසාවකස්ස අරියකන්තසීලං වුවවති. තත්ථ කිඤ්චාපි අරියසාවකස්ස එකසීලම්පි අකන්තං නාම නත්ථි, ඉමස්මිං පනත්ථෙ භවත්තරෙපි අප්පහීනං පඤ්චසීලං අධිප්පෙතං. චතුත්ථං.

5. රාමණෙය්‍යකසුත්තවණ්ණනා

261. පඤ්චමෙ ආරාමවෙත්‍යාති ආරාමවෙතියාති. වනවෙත්‍යාති වනවෙතියාති. උභයත්ථාපි චිත්තිකතට්ඨෙන වෙත්‍යං වෙදිතබ්බං. මනුස්සරාමණෙය්‍යස්සාති මනුස්සරමණීයභාවස්ස. ඉදානි මනුස්සරමණීයකවසෙන භූමිරමණීයකං දස්සෙත්තො ගාමෙ වානිආදිමාහ. පඤ්චමං.

6. යජමානසුත්තවණ්ණනා

262. ඡට්ඨෙ යජමානානන්ති යජන්තානං. තදා කිර අභිගමගධවාසිකා මනුස්සා අනුසංවච්ඡරං සප්පිමධුචාණිකාදීසු අග්ගං ගහෙත්වා එකස්මිං යානෙ දාරුනං සට්ඨිමත්තෙ සකට්ඨාසරෙ රාසිං කත්වා අග්ගිං දත්වා පජ්ජලිතකාලෙ “මහාබ්‍රහ්මනො යජාමා”ති තං සබ්බං පක්ඛිපන්ති. “එකචාරං පක්ඛිත්තං සහස්සගුණඵලං දෙති”ති නෙසං ලද්ධි. සක්කො දෙවරාජා “සබ්බෙපිමෙ සබ්බඅග්ගාති ගහෙත්වා ‘මහාබ්‍රහ්මනො යජාමා’ති අග්ගිමිහි ඤාපෙත්ති. අඵලං කරොන්ති, මග්ගි පස්සන්තෙ මා නස්සන්තු, යථා බුද්ධස්ස චෙව සඬ්ඝස්ස ච දත්වා බහුං පුඤ්ඤං පසවන්ති, ඵලං කරිස්සාමි”ති දාරුරාසිං ජලාපෙත්වා ඔලොකෙන්තෙසු මනුස්සෙසු පුණ්ණමදිවසෙ බ්‍රහ්මත්තභාවං මාපෙත්වා මහාජනස්ස පස්සන්තස්සෙව චන්දමණ්ඩලං හින්දිත්වා නික්ඛන්තො විය අහොසි. මහාජනො දිස්වා “ඉමං යඤ්ඤං පටිග්ගහෙතුං මහාබ්‍රහ්මා ආගච්ඡති”ති ජණ්ණකෙහි භූමියං පතිට්ඨාය, අඤ්ජලිං පග්ගස්භ නමස්සමානො අට්ඨාසි. බ්‍රාහ්මණා ආහංසු “තුම්හෙ ‘මයං තක්කෙන කට්ඨමා’ති මඤ්ඤථ, ඉදානි පස්සථ, අයං චො බ්‍රහ්මා සහත්ථා යඤ්ඤං පටිග්ගහෙතුං ආගච්ඡති”ති. සක්කො ආගන්ත්වා දාරුවිතකමත්ථකෙ ආකාසෙ යත්වා “කස්සායං සක්කාරො”ති පුච්ඡි? තුම්හාකං, හන්තෙ, පටිග්ගණ්හථ නො යඤ්ඤන්ති. තෙන හි ආගච්ඡථ, මා තුලං ඡඩ්ඨෙත්වා හත්ථෙන තුලයිත්ථ, අයං සත්ථා ධුරවිහාරෙ වසති, තං පුච්ඡස්සාම “කස්ස දින්නං මහජ්ජලං හොති”ති? උභයරට්ඨවාසිනො ගහෙත්වා සත්ථු සන්තිකං ගන්ත්වා පුච්ඡන්තො ඵලමාහ.

තත්ථ පුඤ්ඤපෙක්ඛානන්ති පුඤ්ඤං ඉච්ඡන්තානං පුඤ්ඤත්ථිකානං. ඔපධිකං පුඤ්ඤන්ති උපධිවිපාකං පුඤ්ඤං. සඬ්ඝෙ දින්නං මහජ්ජලන්ති අරියසඬ්ඝෙ දින්නං විජ්ජාරවන්තං හොති. දෙසනාවසානෙ චතුරාසිතිපාණසහස්සානි අමතපානං පිටිංසු. තතො පට්ඨාය මනුස්සා සබ්බානි අග්ගදානානි හික්ඛුසඬ්ඝස්ස අදංසු. ඡට්ඨං.

7. බුද්ධචන්දනාසුත්තවණ්ණනා

263. සත්තමෙ උට්ඨෙහීති උට්ඨහ, සට්ඨ, වායම. විජිතසඬ්ඝාමාති රාගාදීනඤ්චෙව ද්වාදසයොජනිකස්ස ච මාරබලස්ස ජිතත්තා භගවන්තං ඵලං ආලපති. පන්තභාරාති ඔරොපිතබන්ධකිලෙසාහිසඬ්ඛාරභාර. පන්තරසාය රත්තින්ති පන්තරසාය පුණ්ණමාය රත්තිං. සත්තමං.

8. ගභට්ඨවන්දනාසුත්තවණ්ණනා

264. අට්ඨමෙ පුපුද්දිසාති වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා ව. භූමිමාති භූමිවාසිනො. චිරරත්තසමාහිතෙති උපචාරජපනාහි චිරරත්තසමාහිතචිත්තෙ. වන්දෙති වන්දාමි. බ්‍රහ්මවරියපරායණෙති දසපි වස්සානි වීසතිපි වස්සානි...පෙ.... සට්ඨිපි වස්සානි ආපාණකොට්ඨකං එකසෙය්‍යං එකභත්තන්තිආදිකං සෙට්ඨවරියං බ්‍රහ්මවරියං වරමානෙති අත්ථො. පුඤ්ඤකරාති චතුපච්චයදානං කුසුමභසුමනපුජා දීපසහස්සජාලන්ති එවමාදිපුඤ්ඤකාරකා. සීලවන්තොති උපාසකත්තෙ පතිට්ඨාය පඤ්චහිපි දසහිපි සීලෙහි සමන්තාගතා. ධම්මෙන දාරං පොසෙන්නීති උමඨගහින්දනාදීති අකත්වා ධම්මකෙහි කසිගොරක්ඛවණ්ණජාදීහි පුත්තදාරං පොසෙන්නි. පමුඛො රථමාරුහීති දෙවානං පමුඛො සෙට්ඨො රථං ආරුහි. අට්ඨමං.

9. සත්ථාරවන්දනාසුත්තවණ්ණනා

265. නවමෙ භගවත්තං නමස්සතීති එකංසං උත්තරියං දුකුලං කත්වා, බ්‍රහ්මජාණුකො හුත්වා සිරසි අඤ්ජලිං යපෙත්වා නමස්සති. සො යක්ඛොති සො සක්කො. අනොමනාමන්ති සබ්බගුණෙහි ඔමකභාවස්ස නත්ථිතාය සබ්බගුණනෙමිත්තකෙහි නාමෙහි අනොමනාමං. අවිජ්ජාසමතික්කමාති චතුසච්චපට්චජාදිකාය වට්ටමුලකඅවිජ්ජාය සමතික්කමෙන. සෙක්ඛාති සත්ත සෙක්ඛා. අපවයාරාමාති වට්ටවිද්ධංසනෙ රතා. සික්ඛරෙති සික්ඛන්ති. නවමං.

10. සඨිසවන්දනාසුත්තවණ්ණනා

266. දසමෙ අජ්ඣාසීති කස්මා එස පුනස්සුනං එවං භාසතීති? සක්කස්ස කිර දෙවරඤ්ඤො සද්දො මධුරො, සුඵසිතං දන්තාවරණං, කථනකාලෙ සුවණ්ණකිඨකිණිකසද්දො විය නිච්ඡරති. තං පුනස්සුනං සොතුං ලහිස්සාමීති භාසති. පුතිදෙහසයාති පුතිමිහි මාතුසරීරෙ වා, අත්තනොයෙව වා සරීරං අවත්ථරිත්වා සයනනො පුතිදෙහසයා. නිමුග්ගා කුණපමිහෙතෙති දසමාසෙ මාතුකුච්ඡිසඨිබාතෙ කුණපස්මිං එතෙ නිමුග්ගා. එතං තෙසං පිහයාමීති එතෙසං එතං පිහයාමි පත්ථයාමි. න තෙ සං කොට්ඨෙ ඔපෙන්නීති න තෙ සං සන්තකං ධඤ්ඤං කොට්ඨෙ පක්ඛිපන්ති. න හි එතෙසං ධඤ්ඤං අත්ථි. න කුමිහීති න කුමිහියං. න කළොපියන්ති න පච්ඡියං. පරනිට්ඨිතමෙසානාති පරෙසං නිට්ඨිතං පරසරෙ පක්කං හික්ඛාචාරවත්තෙන එසමානා ගවෙසමානා. තෙනාති එවං පරිශිට්ඨෙන. සුබ්බතාති දසපි...පෙ.... සට්ඨිපි වස්සානි සුසමාදින්තසුත්තදරවතා.

සුමන්තමන්තිනොති ධම්මං සජ්ඣායස්සාම, ධුතඬ්භං සමාදියස්සාම, අමතං පරිභුඤ්ජිස්සාම, සමණධම්මං කර්ස්සාමාති එවං සුභාසිතභාසිනො. තුණ්හිභූතා සමඤ්චරාති තියාමරත්තිං අසනිසොසෙන සොසිතා විය ධම්මං කථෙන්නාපි තුණ්හිභූතා සමං චරන්තියෙව නාම. කස්මා? නිරත්ථකචචනස්සාභාවා. පුටුමච්චා වාති බහුසත්තා ව අඤ්ඤමඤ්ඤං විරුද්ධා. අත්තදණ්ඩෙසු නිබ්බූතාති පරවිභෙදනත්ථං ගහිතදණ්ඩෙසු සත්තෙසු නිබ්බූතා විස්සට්ඨදණ්ඩා. සාදානෙසු අනාදානාති සගහණෙසු සත්තෙසු ව භවයොනිආදීනං එකකොට්ඨාසස්සාපි අගහිතත්තා අගහණා. දසමං.

දුතියො වග්ගො.

3. තතියවග්ගො

1. ඡෙත්වාසුත්තවණ්ණනා

267. තතියවග්ගස්ස පඨමං චූත්තත්ථමෙව. පඨමං.

2. දුබ්බණ්ණියසුත්තවණ්ණනා

268. දුතියෙ දුබ්බණ්ණොති කුමාමබාණුවණ්ණො. ඔකොට්මකොති ලකුණ්ඩකො මහොදරො. ආසනෙති පණ්ඩුකම්බලසිලායං. කොධහක්ඛොති සක්කෙන ගහිතනාමමෙවෙතං. සො පන එකො රූපාවචරබ්‍රහ්මා, “සක්කො කිර ඛන්තිබලෙන සමන්තාගතො”ති සුත්වා වීමංසනත්ථං ආගතො. අවරුද්ධකයක්ඛා පන එවරූපං සංවිහිතාරක්ඛං යානං පවිසිතුං න සක්කොන්ති. උපසඬ්ඛම්භි දෙවානං සුත්වා “න සක්කා එස ඵරුසෙන වාලෙතුං, නීවචුත්තිනා පන ඛන්තියං ධීතෙන සක්කා පලාපෙතු”න්ති තථා පලාපෙතුකාමො උපසඬ්ඛම්භි. අන්තරධායීති ඛන්තියං යත්වා බලවචිත්තිකාරං පච්චුපට්ඨපෙත්වා නීවචුත්තියා දස්සියමානාය සක්කාසනෙ යාතුං අසක්කොන්තො අන්තරධායී. න සුපහතචිත්තොම්හීති එත්ථ සුති නිපාතමත්තං, උපහතචිත්තොම්හීති ආහ. නාවත්තෙන සුවානායොති න කොධාවත්තෙන සුආනායො, කොධවසෙ වත්තෙතුං න සුකරොම්හීති වදති. න වො විරාහන්ති වොති නිපාතමත්තං, අහං විරං න කුජ්ඣාමීති වදති. දුතියං.

3. සම්බරිමායාසුත්තවණ්ණනා

269. තතියෙ ආබාධිකොති ඉසිගණෙන අභිසපකාලෙ උප්පන්නාබාධෙන ආබාධිකො. වාචෙහි මන්ති සවෙ මං සම්බරිමායං වාචෙසි, එවමහං තම්පි තිකිච්ඡිස්සාමීති වදති. මා බො ත්වං, මාරිස, වාචෙසීති විනාපි තාව සම්බරිමායං

සක්කො අම්භෙ බාධති, යදි පන තං ජානිස්සති, නට්ඨා මයං, මා අත්තනො එකස්ස අත්ථාය අම්භෙ නාසෙහිති වත්වා නිවාරයිංසු. සම්බරොව සතං සමන්ති යථා සම්බරො අසුරින්දො මායාථි මායං පයොජෙත්වා වස්සසතං නිරයෙ පක්කො, එවං පච්චති. තුම්භෙ ධම්මිකාව, අලං වො මායායාති වදති. කිං පන සක්කො තස්ස කොධං තිකිච්ඡතුං සක්කුණෙය්‍යාති? ආම සක්කුණෙය්‍ය. කථං? තදා කිර සො ඉසිගණො ධරතියෙව, තස්මා නං ඉසීනං සන්තිකං නෙත්වා බ්‍රමාපෙය්‍ය, එවමස්ස ඵාසු භවෙය්‍ය. තෙන පන වඤ්චිතත්තා තථා අකත්වා පක්කන්තොව. තතියං.

4. අච්චයසුත්තවණ්ණනා

270. චතුත්ථෙ සම්පයොජෙසුන්ති කලහං අකංසු. අච්චසරාති අතික්කම්, එකො භික්ඛු එකං භික්ඛුං අතික්කම්ම වචනං අවොවාති අත්ථො. යථාධම්මං නප්පට්ඨගණ්හාතීති න බමති. කොධො වො වසමායාතුති කොධො තුම්භාකං වසං ආගච්ඡතු, මා තුම්භෙ කොධවසං ගමිත්ථාති දීපෙති. මා ව මිත්තෙ හි වො ජරාති එත්ථ භීති නිපාතමත්තං, තුම්භාකං මිත්තධම්මෙ ජරා නාම මා නිබ්බත්ති. භුම්මත්ථෙ වා කරණවචනං, මිත්තෙසු වො ජරා මා නිබ්බත්ති, මිත්තභාවතො අඤ්ඤථාභාවො මා භොතුති අත්ථො. අගරහියං මා ගරහිත්ථාති අගාරය්හං ඛිණාසවපුග්ගලං මා ගරහිත්ථ. චතුත්ථං.

5. අක්කොධසුත්තවණ්ණනා

271. පඤ්චමෙ මා වො කොධො අප්ඤ්ඤාචීති කොධො තුම්භෙ මා අභිභවි, තුම්භෙව කොධං අභිභවථ. මා ව කුප්ඤ්ඤාත්ථ කුප්ඤ්ඤාත්ති කුප්ඤ්ඤාත්තානං මා පටිකුප්ඤ්ඤාත්ථ. අක්කොධොති මෙත්තා ව මෙත්තාපුබ්බභාගො ව. අවිහිංසාති කරුණා ව කරුණාපුබ්බභාගො ව. අථ පාපජනං කොධො, පබ්බතොවාහිමද්දතීති ලාමකජනං පබ්බතො විය කොධො අහිමද්දතීති. පඤ්චමං.

තතියො වග්ගො.

සක්කසංයුත්තවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

ඉති සාරත්ථප්පකාසිනියා සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය

සගාථාවග්ගවණ්ණනා නිට්ඨිතා.

සංයුත්තනිකාය-අට්ඨකථාය පඨමො භාගො.

සබ්බදාතං ධම්ම දාතං ජිනාති,
සබ්බරසං ධම්ම රසං ජිනාති;
සබ්බරතීං ධම්ම රතීං ජිනාති
තණ්හාක්ඛයෝ සබ්බදුක්ඛං ජිනාති

(ධම්මපදය තණ්හා වග්ගො)

ධම්මාරාමෝ ධම්මරතෝ - ධම්මං ධුත්ථිච්ඡන්දයං;
ධම්මං ධුත්ථස්සරං නික්ඛු - සද්ධම්මා හ පරිනායති.

(ධම්මපදය නික්ඛු වග්ගො)

ධම්මෝ පතොසො සුගතාප්පසන්ථෝ,
තරණීච සංසාර මහණ්ණවස්ස;
බ්‍රහ්මාසුරාදීනි අමස්සනීයෙතා,
රසො රසානං පරමෝ නිලොකෙ.

මහාගඳො මච්චුපරා පතානො,
සබ්බිනිනාසාය විසෙසමන්තො;
සබ්බන්ති දානෙත ච කප්පරුක්ඛො,
චින්නාමනී අද්දසටොච ධම්මො.

ධම්මං විනා තන්ති ජිනාච මානා,
තමෙව තාණං සරණං පනිට්ඨා;
තස්මා හි තො කිච්චමඤ්ඤප්පනාය,
සුඤ්ඤාච ධාරෙච වරාච ධම්මෙ.

(භස්වාහිනී)

චිරං නිට්ඨතු ලොකස්මිං - සම්මා සම්බුද්ධ සාසානං!

ධර්ම උත්තම පිණිසයි.....